NEAR EAST UNIVERSITY
LIBRARY
LEFKOŞA

K.K.T.C.
YAKIN DOÖU ÜNİV-ERSİTESİ
FEN V-E SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
YENİ TÜRK EDEBİYATI ANABİLİM DALI

İSTİKLAL GAZETESİ'NDE (1949 - 1952) YAYINLANAN TERCÜME ROMANLAR

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Iraz Orsal GÖYMEN

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Bülent YORULMAZ

Lefkoşa-2002

Iraz Orsal Göymen: İstiklâl Gaztesi'nde Yayınlanan Tercüme Romanlar.

Fen ve Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr. Fahrettin M. SADIKOĞLU

Tez, ... Tarihinde Aşağıdaki Jüri Üyeleri Tarafından Oy Birliği İle Kabul Edilmiştir.

Jüri Üyeleri

Doç. Dr. Bülent Yorulmaz, Tez Danışmanı, Yakın Doğu Üniversitesi, Fen-Edebiyatı Fakültesi Dekanı ve Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Başkanı

Prof. Dr. Birol Emil, Yakın Doğu Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Gülden Sağol, Yakın Doğu Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER.....3
ÖNSÖZ.....4
GİRİŞ.....6

İstiklâl Gazetesi'nde yayınlanan tercüme romanlar.....8
I- DENİZ KULESİ (1950).....9
I-Hung Walpole (1884-1941).....10
2-Nazif Süleyman Ebeoğlu.....11
3-Deniz Kulesi.....12
A-Romanın Bir Bütün Olarak Özeti.....14
B-Romanın Şahıs Kadrosuna Toplu Bir Bakış.....16
C-Şahıs Kadrosu.....17

II-BİR ÇANTANIN ESRARI (1951).....32
I-Roy Huggins (1947-2002).....33
2-Bir Çantanın Esrarı.....36
A-Romanın Bir Bütün Olarak Özeti.....38
B-Romanın Şahıs Kadrosuna Toplu Bir Bakış.....42
C-Şahıs Kadrosu.....43

III - ORJİNAL METİNLER.....55
A-Deniz Kulesi.....56
B-Bir Çantanın Esrarı.....161

IV - ROMANLARIN YAYINLANDIGI TARİHLER.....237
A-Deniz Kulesi romanının İstiklâl gazetesinde yayınlandığı tarihler.....237
B-Bir Çantanın Esrarı romanının İstiklâl gazetesinde yayınlandığı tarihler.....240

V - SONUÇ.....242
VI - KAYNAKÇA.....245

ÖN SÖZ

Bir yüksek lisans çalışması yapmak için, 1949 - 1954 yılları arasında yayınlanmış olan İstiklâl Gazetesi'ni seçtiğimi söylediğim zaman pek çok kişi böyle bir gazetenin varlığından habersizdi. İstiklâl Gazetesi siyası yazıların ağırlıklı olduğu bir gazeteydi. Gazetenin sahibi olan, Mehmet Necati Özkan'ın (1899 - 1970) da yazılarının bulunduğu bu gazetede sadece Kıbrıs Türkü'nün siyası ve sosyal hayatı ile ilgili yazı yazarlar değil, ayni zamanda Türk ve dünya edebiyatına ait eserleri bulunan yazarlar da vardı.

Gazetede yayınlanan siyası ve sosyal içerikli yazıların yanında, şiirler, hikayeler, telif ve tercüme romanlar gibi edebiyat alanı içine giren türler de vardı. Yüksek Lisans çalışması için1949-1954 yılları arasında İstiklâl Gazetesi'nde yayınlanmış, "Tercüme Romanlar"ı araştırdık ve tesbit ettiğimiz romanların, geniş kapsamlı bir tahlilinden çok, romanların metin olarak bir araya getirilmesi ve tanıtımını yapmaya çalıştık. Burada bir de budönemde tefrika halinde tercüme roman yayınlanmasının nedenleri üzerine tesbitlerde bulunmaya çalıştık. Yaptığımız araştırmanın sonucunda, bu yıllar içinde, 3 tercüme romana rastladık. Bu tercüme romanlar, *"Bir Çantanın Esrarı"*, *"Deniz Kulesi"* ve *"Kaçırılış"* adlarıyla yayınlanmıştı.

Bu çalışmada, *"Deniz Kulesi"* ve *"Bir Çantanın Esrarı"* adlı romanları tanıtmaya çalıştık. *"Kaçırılış"* romanını incelemedik. Çünkü kolleksiyon içindeki sayıların bazıları çok yıpranmıştı, silik ve hatta eksik sayfalar vardı. Bu nedenle, tamamına ulaşamadığımız bu romanı veremedik. *"Bir Çantanın Esrarı"* ve *"Deniz Kulesi"* romanları için öncelikle yazarları üzerinde bir araştırma yapmak istedik. Yazılı kaynaklarda yaptığımız araştırmalarda hiç bir bilgiye ulaşamayınca, internet vasıtasıyla araştırma yaptık. İnternet üzerinden yaptığımız araştırmada her iki romanın da daha önce Türkçeye tercüme edildiğine dair bir bilgi bulamadık. Ayrıca yaptığımız tüm araştırmalarımızda *"Deniz Kulesi"nin* yazılış tarihini bulamadık.

İncelemiş olduğumuz bu iki tercüme romandan *"Bir Çantanın Esrarı"* 1947'de roman olarak yayınlandı. *"Bir Çantanın Esrarı"*nm yazarı olan Roy Huggins'ın hayatını araştırırken internetten edindiğimiz bilgilerden bu romanın, yazarın ilk romanı olduğunu ve 1947'de yazıldığını öğrendik. Yine bu bilgilerde, bu eserin orjinal adının *"Too Late for Tears"* olduğunu ve 1949'da beyaz perdeye de uyarlandığını tespit ettik.[1]

İngilizce olarak yazılmış olan romanı 1951'de Cevdet Akbaş *"Bir Çantanın Esrarı"* adı altında 29-Temmuz-1951'de İstiklâl Gazetesi'nde tercüme etmeğe başladı.

Roy Huggins ayni zamanda film senaryoları yazıyordu. *"Bir Çantanın Esrarı"*na bir bütün olarak baktığımızda romanın bir film senaryosuna benzediğini de görüyoruz. Karşılıklı konuşmaların ağır bastığı romanda aksiyın ön plandadır.

---

[1] İnternette yaptığımız araştırmalarda bu romanlarla ilgili olarak, aşağıdaki web sayfalarında bilgileri bulabildik.
www.museum.tv, www.spartacus.schoolnet.co.uk, www.moviegallery.com, www.us.imdb.com.

"Deniz Kulesi" romanının yazarı Hung Walpole de film senaryosu yazmayı denemişti. *"Deniz Kulesi"* romanı da bir film senaryosuna benziyor. Fakat film olarak yayınlandığına dair herhangi bir bilgi elde edemedik. Bu eserin yazılış tarihini bulamadık.

İki romanda da heyecan ve aksiyon ön plandadır. Aslında her iki eser de tam bir roman özelliği taşımaktan çok bir film senaryosuna benziyorlar.

Tezimizin hazırlık aşamasında Necati Özkan Vakfı'nda bulunan İstiklâl Gazetesi kolleksiyonunun bütün sayılarını inceledik.

Romanların metinlerini aktarırken silik kelimeler cümle içindeki anlamına göre okunmaya çalışılmıştır. Günümüz yazım kurallarına göre 1996'da yayınlanan Türk Dil Kurumu İmlâ Kılavuzu ile kelimelerin yazımı düzeltilmiştir. Gerekli görülen yerlerde imlâ ve noktalama yönünde düzeltme ve ekleme yoluna gidilmiştir.

Bu araştırmanın hazırlanması sırasında yardımlarını esirgemeyen başta tez hocam Sayın Doç.Dr. Bülent Yorulmaz olmak üzere, Sayın Ahmet Necati Özkan'a derin teşekkürlerimi sınarım.

Iraz Orsal GÖYMEN

Aralık 2002 - Lefkoşa

GİRİŞ

Kıbrıs adasının 1878 yılında İngilizlere kiralanmasından itibaren Kıbrıs Türkleri arasında ulusal bir direniş ve onurlu bir bayrak yarışı başlamış ve Necati Özkan da bu yarışta uzun yıllar yerini almıştı. Necati Özkan, sahibi olduğu ve 1949 yılında çıkarmaya başladığı İstiklâl Gazetesi vasıtasıyla, Kıbrıs Türkü'nün varoluş mücadelesine büyük katkıda bulunmuştur.

Necati Özkan siyasi yaşamı boyunca Kıbrıs halkı ile ler zaman bütünleşmiş, verdiği her mücadelenin arkasında Kıbrıs halkını bulmuştur. Ergin M. Birinci, M. Necati Özkan'ı anlatan kitabında şöyle diyor: " Yayınladığı İstiklâl gazetesinin rekor seviyesinde okuyucusu olmuş ve kurduğu partinin şemsiyesi altında, bu güne kadar Kıbrıs'ta hiç bir siyasal örgüte nasip olmayan ôranda bir üye kitlesini bünyesinde toplama onurunu elde etmiştir.'[2]

Necati Özkan, gazetesinin sayfalarında daima Kıbrıs Türk toplumu ile Türk ulusunun haklarını savunmuş, bu yolda verdiği mücadelede asla taviz vermemiştir.

Öncelikle, Kıbrıs Türk toplumunun varoluş mücadelesinde oynadığı neden, İstiklâl Gazetesi'nin Kıbrıs Türk basın hayatındaki önemi büyüktür. Tabii ki bu günlük gazetede sadece siyasi yazılar yoktu. Siyasi yazıların çoğunluk ıaolduğu edebiyatla ilgili yayınlar da vardı.

Ergin M. Birinci, M. Necati Özkan'ı anlatan kitabında, Necati Özkan'ın Kıbrıs Türkü'nün hakkını korumak yolunda verdiği mücadelede maruz kaldıklarını şöyle dile getirir: "Politika yaptığı yıllarda hep tehditlere maruz kalmış, hatta rakiplerinin tahkirleri sonucu bir yurttaş tarafından feci şekilde dövülmüştür. Necati Özkan'a yapılanlar bu kadarla da kalmamıştır. Teröre maruz kalmış, işyerlerinde çalışan kalifiye elemanları çeşitli vaatlerle yanından uzaklaştırımıştır."[3]

İstiklâl Gazetesi'nde yayınlanan ve bizim bu çalışmamızda incelediğimiz ve 93 tefrika devam eden *"Deniz Kulesi"* ile 75 tefrika olan *"Bir Çantanın Esrarı"* romanları kolay okunabilen, sürükleyici, akıcı ve sade bir dille çevrilmişlerdir.

İki romanda da aksiyon motifi hakimdir. *"Bir Çantanın Esrarı"* romanının baş kahramanı Jane karakter motifine uyar. Jane, her manasıyla zengin bir hayat yaşamak ister. Bu zengin hayatı elde edebilmek için okuyucuyu hayrete düşürecek entrikalar içine girer. Üç kişiyi öldürür. Burada hayret ve tecessüs motifi vardır. Bu entrika ve merak okuyucunun ilgisini daima canlı tutar.

"Deniz Kulesi"nde de aksiyon motifi ön plandadır. *"Deniz Kulesi"nin* asli şahsı Bessi, cığullariçin yaşar ve onlardan ayrılmak istemez. Kendisini oğullarından ayırdığını düşündüğü gelini Kristina'yı öldürmek ister. Burada da esere hakim olan, merak ve entrika okuyucuyu sürükleyen öğeler olur.

---

[2] M. Necati Özkan, Ergin M. Birinci, Cem Yayınevi, İstanbul, Mayıs, 2001, s.15.
[3] a. g. e. s.16.

İstiklâl Gazetesi'nde yayınlanan bu tercümeler okuyucunun ilgisini çekerek okuyucu sayısını artırmak için yayınlanmış olabilir. Ayrıca 1950'li yıllarda filme aktarılmış romanların uyandırdığı ilgi nedeniyle gazete sütunlarında yer almış olabilir.

Ayrıca, daha önce yayınlanmış gazetelerde böylesi bir tercüme eserler tefrikaları bulunup bulunmadığını ve bulunma nedenleri de ayrıca bir araştırma konusu olabilir.

"Bir Çantanın Esrarı" film olarak 1949'da orjinal ismi olan *"To Late for Tears"* adı altında beyaz perdeye aktarılmıştır. Roman, İstiklâl Gazetesi'nde 195l'de Cevdet Akbaş tarafından Türkçe'ye çevirilerek yayınlanmaya başlanmıştır. 75 tefrikadan oluşan bu eseri tercüme eden Cevdet Akbaş hakkında yaptığımız tüm araştırmalara rağmen bir bilgi elde edemedik.

"Bir Çantanın Esrarı" o yıllarda sinemada film olarak izlenmiş ve halk tarafından çok beğenilmiş bu nedenle roman gazetede tefrika edilmiş olabilir. Romanın yazarı olan Roy Huggins çok tanınmış bir yazardır. Roy Huggins televizyonlarda uzun süre devam eden çok ünlü bir dizi film olan *"Kaçak"ın* da senaryo yazarıdır.

"Deniz Kulesi "nin beyaz perdeye aktarılıp aktarılmadığı hakkında bir bilgi elde edemedim, ama romanın yazarı olan Hung Walpole'nin film senaryosu yazdığını hayatını araştırırken Türk ve Dünya Ünlüleri Ansiklopedisi'nden öğrendik. İstiklâl Gazetesi'nde çok tanınmış bir yazar olan Hung Walpole ile ilgili haberler söyle: " Yeni edebi tefrikamız *"Deniz Kulesi"* 23 Nisan'dan itibaren İstiklâl sütunlarında. İngiliz edebiyatının en güzel ve olgun aşk ve ihtiras romanlarından biri olan *"Deniz Kulesi* "nin müellifi Sir Hung Walpole 1884 yılında Yeni Zellaıda'da doğdu. Beş yaşında Yeni Zellanda'yı terketti. Bir sene Truve Comwall'de yaşadı. Bundan sonra bir müddet Newyork'da kaldı. Yazı hayatına 1908'de girdi. Birinci Cihan Harbi'nin ile senesinde Rus Kızılhaçı'nda vazife gördü. 1937'de Sir rütbesini aldı.Eserleri yirmiyi aşan Sir Hung Walpole 1941 senesinde İngiltere' de öldü',[1]

Yüksek Lisans tezimin amacı unutulmuş olan bu iki tercüme romanı yeniden ortaya çıkartıp, Kıbrıs Türk Edebiyatı'nda belli bir dönemde yapılan tercüme romanlarla ilgili olarak yapılacak çalışmalara bir katkıda bulunmaktır.

Romanları tanıtmaya *"Deniz Kulesi"* ile başladık. Yazar hakkında bilgi verdikten sonra önce romanı bir bütün olarak tanıtmaya çalıştık. Daha sonra romanın özetini ve romanın kahramanları hakkında bilgi verdik. Bu çalışmada romanların sadece şahıs kadrosu incelenmiş, zaman ve mekan incelemesine gidilmemiştir. *"Bir Çantanın Esrarı"* adlı romanı da *"Deniz Kulesi"nde* olduğu gibi ayni sırayı izleyerek, yazar hakkında bilgi verdikten sonra romanı tanıttık.. Romanların tanıtımını yaptıktan sonra orjinal metinlerin tamamını verdik.

[4] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

İSTİKLAL GAZETESİ'NDE YAYINLANAN TERCÜME ROMANLAR

I- DENİZ KULESİ (1950)

SİR HUNG SEYMOUR WALPOLE

ÇEVİREN: NAZİF SÜLEYMAN EBEOÖLU

1- HUNG WALPOLE (1884-1941)

"İngiliz yazar romancı ve eleştirmen olarak adını duyurmuştu.

Hung Seymour Walpole 13 Mart 1884'teYeni Zellanda'da, Auckland'da doğdu. 1 Haziran 1941'de İngiltere'nin Lumberland bölgesindeki Keswick'te öldü. İngiltere'de başladığı öğreiimini Cembridge Üniversitesi'ne bağlı Emanuel Collage'de tamamladı. Kısa bir süre öğretmenlik yaptı. İlk önemli yapıtı *"Mr. Perrin and Mr. Traill" ("Bay Perrin ve Bay Traill")* o günlerdeki deneyimlerinden kaynaklanır. Bir yandan da kitap eleştirileri yaz:ıyordu. 1923'te yayımlanan *"Fortituda" ("Dayanma Gücü")* ile ününü perkinleştirdi. *"The Dark Forest" ("Karanlık Orman")* adlı romanı ise I. Dünya Savaşında Kızılhaç generali olarak Rusya'da bulunduğu süre içinde yaşadığı olayların ürünüydü.

Walpole'nin asıl önemli yapıtı İngiltere'nin belirli bir döneminin toplumsal tarihi sayılabilecek *"The Berries Chronick" ("Berries Tarihi")* başlıklı dörtlüsüdür. *"Regue Berries" ("Derbeder Berries") Judith Paris, Fortress (Kale) ve "Vannessa"* adlı dört kitabtan oluşan ve bir aksiyon olan bu yapıtta romantik, mistik bir atmosfer egemendir.

Romanları dışında öyküden denemeye, oyundan film senaryosuna değin çeşitli türlerde yazmayı deneyen Walpole'nin İngiliz edebiyatı eleştirmeni olarak önemli bir yeri vardır.

Yapıtları; "The Dark Forest" ("Karanlık Orman") 1916, The Secret City 1919, "Regue Berries" ("Derbeder Berries") 1930, "Mr. Perrin and Mr. Traill" ("Bay Perrin ve Bay Traill") 1911, "Fortituda" ("Dayanma Gücü") 1913, "Joseph Conrad" 1916, "The English Novel" (İngiliz Romanı) 1925, "A Letter to a Modern Novelist" (Çağdaş Bir Romancıya Mektup) 1932."[5]

"İngiliz romancı, eleştirmen ve oyun yazarı. Bir papazın oğluydu. Canterbury'deki King's Scholl'da, Durham'da ve Cambridge'deki Emmanule College'da öğrenim gördü. Anglikan Kilisesi'ndeki öğretmenlik işine başarısız olunca, zamanının çoğunu yazmaya verdi. İlk önemli yapıtı iki öğretmeni anlatan *"Mr. Perrin and Mr. Traill"dır.* Walpole'nin Türkçe'ye çevirilmiş *Aynadaki Kadın* (1957) ve *Bir Başka Kadın* (195) adlı iki romanı daha vardır.'[6]

[5] Türk ve Dünya Ünlüleri Ansiklopedisi, Anadolu Yayıncılık, İstanbul, no:93, 10. cilt, s.5494.
[6] Ana Britannica, Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik AŞ, İstanbul, 1994, 31.cilt, s.318.

2- NAZİF SÜLEYMAN EBEOÖLU

"5 Şubat 1921'de Lefkoşa'da doğdu. Kıbrıs İslam Lisesi ve 1940'ta Beyrut Amerikan Üniversitesi Muhasebe Şübesi mezunudur. Kıbrıs Türk Lisesi'nde İngilizce öğretmenliğe, Ankara Sefarethanesi'nde tercumanlık, Kıbrıs'ta Karava Amerikan Radyo İstasyonu'nda memurluk yaptı. Radyo istasyonu 1963'te Beyrut'a nakledilince önce Beyrut'a, oradan da Londra'ya gitti. Çeşitli dergi, gazetelerde yazı, şiir, öyküleri yayımlandı. Gazete çıkardı. Vakit gazetesinde 1938'de *Seni Seviyorum,* İstiklâl'de *Kaybolan Dünya* adlı romanı tefrika edildi. Bazı şiirlerini taşıyan *Beyrut Rıhtımları* kitabı 1943'te yayımlandı."[7]

[7] HAKERİ, Bener Hakkı; Kültürümüzde Sanatçılar ve Yazarlar, İsimler Sözlüğü, Hakeri Yayınları, Lefkoşa, 2001.

3- DENİZ KULESİ

Huhg Walpole'nin *"Deniz Kulesi"* adlı romanı İstiklâl Gazetesi'nde 23 Nisan 1950 ile 14 Ekim 1950 tarihleri arasında 93 sayı olarak tefrika edilmiştir. Tefrika edildiği tarihten günümüze kadar bilinen hiç bir baskısı yoktur. *"Deniz Kulesi"* ile ilgili olarak, İstiklâl Gazetesi romanın yayınlanacağı duyurusunu yaparken şu sözleri kullanıyor: " Yeni edebi tefrikamız *"Deniz Kulesi"* 23 Nisan'dan itibaren İstiklâl sütunlarında. İngiliz edebiyatının en güzel ve olgun aşk ve ihtiras romanlarından biri olan *"Deniz Kulesi* "nin müellifi Sir Hung Walpole 1884 yılında Yeni Zellanda'da doğdu. Beş yaşında Yeni Zellanda'yı terketti. Bir sene Truve Comwall'de yaşadı. Bundan sonra bir müddet Newyork'da kaldı. Yazı hayatına 1908'de girdi. Birinci Cihan Harbi'nin ile senesinde Rus Kızılhaçı'nda vazife gördü. 1937'de Sir rütbesini aldı. Eseıleri yirmiyi aşan Sir Hung Walpole 1941 senesinde İngiltere' de öldü"[3]

Sir Hung Seymour Walpole bir romancı ve eleştirmendir. Hung Walpole'nin yazdığı bazı romanları kendisinin yaşamış olduğu olayların ürünüdür. İlk önemli yapıtı, *"Mr. Perrin and Mr. Trail!"* öğretmenlik yıllarındaki deneyimlerinden kaynaklanır. *"The Dark Forest" (Karanlık Orman)* adlı romanı I. Dünya Savaşı sırasında kızılhaç generaliyken yaşadığı olayların ürünüydü.

"Deniz Kulesi" adlı romanında romantizimin ağır bastığını görüyoruz. Özelikle uzun manzara ve renk tasvirleri çok etkileyici ve güzeldir. İnsanın ruhunu okşayan çok güzel ifadeler lkullanarak romanını yazıyor. Hung Walpole'nin *"Deniz Kulesi"* adlı eserinin çoğuna romantizim ve heyecan hakimdir.

"Deniz Kulesi"nde oğullarına delilik derecesinde düşkün olan Bessi Fild'in gelini Kristina'dan nefret etmesi ve onu ortadan kaldırmak istemesi anlatılır. Bessi'nin Jov ve Kongriv adında iki oğlu vardır. Jov Kristina adında çok güzel bir kızla evlenir. Bessi çok güzel olan bu kızı kıskanır.

Jov ile Kristina kendilerine ayrı bir ev almak istiyorlardı. Fakat Bessi oğullarının kendi yanından ayrılmasını istemiyordu. Bessi'nin, Kristina'nın evden ayrılıp, başka bir evde oturmak istemesi hiç hoşuna gitmez. Ondan nefret etmeye başlar.

Bessi Fild her istediğini yapmak isteyen ve yaptırmaktan hoşlanan bir kadındır. Gelini istediklerini yapmadığı için ona karşı cephe alır. Büyük oğlu Kongriv Bessi'ye karşı gelerek ressamlığını geliştirmek için Londra'ya kaçar. Sebebinin ise Kristina'nın güzelliğinin kendisine #ham verdiğini söyler. Bessi Kongriv'in gidişinden Kristina'nın suçlu olduğunu düşünmekteydi.

Jov'un en yakın arkadaşı olan Kaptan Tim' de Kristina'nın güzelliğinden etkilenip ona aşık olur. Çok içki içen Tim, sarhoş olduğu bir sırada, Kristina'ya olan aşkından dolayı intihar eder. Bessi bütün bunların suçlusunun Kristina'nın suçu olduğunu düşünür ve ona zarar vermek ister. Fakat son anda bunu yapacak gücü kendinde bulamaz.

---

[8] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Jov, Kristina ile birlikte onu tekreder. Bessi evde çıldırmış gibi yalnz başına kalır.

Nazif Süleyman Ebeoğlu'nun tercüme ettiği bu romana bir bütün olarak bakıldığı zaman film senaryosuna banzediğini görüyoruz. Karşılıklı konuşmalar çok fazladır. *"Deniz Kulesi"* heyecanlı bir aksiyon filmine benziyor.

Kısa bir süre öğretmenlik yapan Hung Walpole filim seneryosu yazmayı denemiş. Fakat İngiliz edebiyatında eleştirmen olarak ün yapmıştır.

A- ROMANIN BİR BÜTÜN OLARAK ÖZETİ

Kristina ile Jov yeni evlenmişlerdir. Jov Kristina'yı annesinin evine götürüyordu. Bir müddet burada kaldıktan sonra kendi evlerine taşınacaklardı. Kristina kayınvalidesinin kendisini beğenmemesinden korkuyordu.

Jov'un annesinin evi Skarlat'taydı. Deniz kenarında olan bu evin yanında çok eski bir Kule vardı.

Bessi Fild'in Jov ve Kongriv adında iki oğlu vardı. Bessi ölene kadar oğulları ile ayni evde yaşamak istiyordu. Kristina'yı ilk görüşte beğenmez. Onu çok uzun boylu bulur. Bessi uzun insanları beğenmezdi. Kristina çok güzel bir kızdır. Bessi onu çok kıskanır. Kristina ile Jov'un kendi evlerinin olması düşüncesi Bessi 'yi çılgına çevirir. Bessi sadece Jov ve Kongriv ile beraber yaşamak istiyordu. Oğullarının kendisinden ayrılmasına dayanamıyordu.

Kristina'nın evden ayrılmak istemesinden dolayı Bessi ondan nefret eder ve ona zarar vermeyi düşünür.

Jov'un arkadaşı Kaptan Tim, Kristina'nın güzelliğine hayrandır. Onu arzuluyordu. Bir gece evde parti verirler, Tim partide çok içki içer ve Kristina ile dans ederler onu bir odaya doğru sürükler. Kendini kaybeden Tim Kristina'ya saldırır. Bessi'nin odaya girmesi ile Kristina, Tim'in elinden kurtulur.

Bessi Tim'in Kristina'ya saldırmasından memnundur. Çünkü bu sebeble Jov ile aralarının bozulacağını sanır. Jov ilk önce çok sinirlenir, Kaptan'ı öldürmek ister. Fakat Kristina ona Tim'ı çok sarhoş olduğunu söyler. İlerleyen günlerde Jov ile Tim'in arası eskisi gibi olur.

Kongriv, Kristina'nın güzelliğinden çok etkilenir ve yeniden resim yapmaya başlar. Reşsamlığını geliştirmek için Londra'ya eğitim almaya gider. Bessi Kongriv'in gidişıden Kriştina'yı suçlar. Çünkü Kongriv annesine bir mektub yazar ve gidişinin sebebinin Kristina'nın kendisine ilham vermiş olduğunu anlatır. Besssi Kongriv'in gidişinin bütün suçlusunun Kristina olduğunu düşünür. Bessi'ye göre Krsitina Kongriv'İ kendisinden ayırmıştır. Bessi Kongriv'in gitmesini hiç istemiyordu. Fakat yine de bu düşüncesini başkalarına belli etmemeye çalışır. İçindeki bu sıkıntılar onun aklını kaçırmasına neden olur. Bessi kendini kaybetmeye başlar. Kendi kendine konuşur. Odasından hiç çıkı:nazdı.

Kaptan Kristina'nın güzelliğinden çok etkilenir ve ona aşık olur. Fakat Kristina en yakın arkadaşı olan Jov'un karısıdır. Kristina hiç bir zaman Kaptan'ın olmayacaktır. Hayat karşısında artık hiç amacı kalmadığını düşünen Kaptan bunalıma girer. Kaptan, Bessi 'nin evinde bir kaç gün kalmaya gelir ama evden ayrılamaz. Bessi onu etkisi altına almıştır. Bessi, Kaptan'ın gitmesini istemiyordu. Kaptan'ın arkadaşlığından memnundu. Kaptan har hafta gideceğini söyler ama hiç gitmezdi, Bessi onu etkisi altına alır ve Kaptan işe yaranız bir adam olur. Kaptan bu evi terkedecek cesareti kendisinde bulamaz. Artık yaşamını sürdürecek bir sebebi yoktur, kendini faydasız hiç bir

işe yaramayan biri gibi gören Kaptan, çok içtiği bir gece son defa Kristina ile konuşur ve kendini silahı ile vurur.

Aklını kaybeden Bessi bu son olaydan sonra Kristina' dan daha çok nefret eder: Ona zarar vermek ister. Sürekli olarak ölmüş babasını görür ve onunla konuşur. Babası ona Kristina'nın güzeliğini berbat etmesini söyler.

Jov Kaptan'ın ölümü üzerine Kaptan'ın kardeşi ile konuşmak için evden gider ve o gece hava kötü olduğu için eve gelemez. Evde yalnız kalan Kristina çok korkar. Kaptanın kilidi olmadığı için kapıya sandalye koyar. Böylece içeri biri girerse sandalyenin sesinden uyanacaktı. İçeri birileri girer. Bunlar Bessi ile sadık hizmetçisi Simsın'dı.

İkisi Kristina'ya zarar vermek ister. Onu yerde sürüklerler. Kristina onlara karşı koymak ister fakat güçlü değildir. Bessi ölmüş babasının kendisi ile konuştuğunu duyar. Deli gibidavranır. Onu ateşin yanına götürürler. Bessi ateşte demirin ucunu kızdırır. Amacı Krsitina'nın güzelliğini berbat edip hiç bir erkeğin onu beğenmemesini sağlamaktı. Çünkü Bessi'ye göre Kristina, oğlu Kongriv'i kendisine aşık edeip Londra'ya gitmesini sağlamış, en iyi arkadaşı olan Kaptan'ı kendisine aşık edip öldürmüştü. Bessi'ye göre Kristina çok zararlıydı. Ama Kristina'ya zarar verecek gücü kendinde bulamaz. Bessi bir çılgın gibi ağlamaya başlar. Simsın, Bessi'yi alıp odasına götürür. Kristina odada yalnız başına kalınca ağlamaya başlar.

Ertesi gün Jov eve gelince Kristina'nın yüzünde yara izlerini görür. Kristina ona olanları anlatınca evden ayrılırlar. Bessi artık evde yalnız kalmıştır. İki oğlu da kendini terkeder. Kongriv resim yapmak için Londra'ya gider. Jov ise karısı alıp evi bir daha dönmemek üzere terkeder. Bessi oğullarını bu kadar sıkmasının sonunda ikisini de kaybeder.

B- ROMANIN ŞAHIS KADROSUNA TOPLU BİR BAKIŞ

Romanın asli şahsı Bessi Fild'dir. Gelini Kristina'dan nefret eder ve ona zarar vermeye çalışır. Oğlu Jov annesinin bu tarafını bir türlü görmek istemez. Bessi, Kongriv ve Jov'un sürekli olarak kendisi ile birlikte yaşamalarını istiyordu. Annelerine aşırı derecede düşkün olan iki kardeş, annelerinin istediklerini yapıyorlardı. Bunu annelerinden korktukları için değil annelerini üzgün görmeğe dayanamadıkları için yapıyorlardı. Jov annesinden habersiz, Kristina'nın aşırı derecedeki saf güzelliğine kapılıp onunla evlenir. Oğlu kendisine sormadan evlendiği için Bessi'nin ~k canı sıkılır. Kongriv bir ressamdır. Bessi onun ressamlığını köreltmiştir. Çünkü Kongriv'in kendisini bırakıp resim sergisi açmak için Londra'ya gitmesini istemiyordu. Kristina, Kongriv'in resim yapma isteğini tekrar canlandırır. Kongriv, annesine karşı gelerek Londra'ya kaçar. Annesine gideceğini söylemeğe cesareti olmayan Kongriv, Bessi'ye bir mektup bırakır. Mektupta Kristina'nın güzelliğinin kendisine ilham verdiğini anlatır. Bessi Kristina'dan daha fazla nefret etmeğe başlar.

Kaptan Tim Jov'un en yakın arkadaşıdır. Fakat Kristina'nın güzelliği aklını başından alır ve intihar eder. Artık Bessi, Kristina'ın zararlı bir kadın olduğuna karar verir. Ölmüş babası ile konuşur. Deli gibi davranır ve Kristina'ya zarar vermek ister. Bessi'nin kocası Arçer vekız kardeşi Matti Bessi için yaşıyorlardı ve onun mutlu olduğu zaman onlar da mutlu oluyordu. Bessi'nin sadık hizmetçisi Simsın adeta Bessi'ye tapıyordu. Kimsesi yoktu ve kendini Bessi'ye adamıştı. Erkeklerden nefret ediyordu fakat Jov ile Kongriv eve geldiği zaman çocuk oldukları için ve Bessi'nin bir parçaları olduklarından dolayı onları çok seviyordu. Bir de Bessi'nin büyük düşmanı Lavinia Pikok vardı. Lavinia, Bessi'ye oğullarını çok sıktığını söylemişti. Bessi ondan nefret ederdi. Bunun sebebi, Lavinia'nın Bessi'nin fikirlerini onaylamamasıydı.

Kristina çok güzel bir kızdır. Jov ile evlendiğinde kayın validesini görmeye giderken içinde bir korku vardır. Bu korkusunda haklıydı. Çünkü kayın validesi kendisini ilk görüşte sevmezdi. Kayın validesinin istediği gibi davranmadığı için kendisine zarar vereceğini düşünmektedir.

Bessi bir gece kendini kaybeder ve Simsın ile birlikte Kristina'ya zarar vermek için Kristina'nın odasına girerler. Bessi sürekli olarak ölümüş babasını görür ve onunla konuşur. Babası ona Kristina'nın güzelliğini berbat etmesini söyler. Fakat son anda Krsitina'ya zarar verecek gücü kendinde bulamayan Bessi Fild kendinden geçer ve deli gibi ağlamaya başlar. Jov eve gelince Kristina ona her şeyi anlatır ve evi terkederler.

C- ŞAHIS KADROSU

BESSİ FİLD

63 yaşında, kısa boylu, tombul elleri olan yaşlı birkadındır. Kendine iyi bakan iyi giyinen bir kadındı. Kraliçe edası ile hereket eder, sandalyeye dimdik oturur ve insalara yüksekten bakardı.

Babası öldükten sonra kızkardeşi ile yalnız kalır. Çok zengin bir adam olan Arçer Fild'in büyük bir çiftliği vardı ve Bessi ile evlenmek istiyordu. Bessi'nin büyük bir çiftliğin hanımı olma fikri çok hoşuna gider. Evlendikten sonra Matti'yi de yanına alır. Kongriv doğduğu zaman çok mutlu olur. Onun kırılgan yapısı Bessi için onu devamlı koruma isteği uyandırır. Jov ise çok hırçındı. Bessi iki oğlunu da ayni şekilde seviyordu. İki oğlunun karakterlerinin farklı olması hoşuna gidiyordu.

Oğullarına aşırı derecede düşdündü. Onun için sadece oğullarıvardı. Onlar için yaşıyordu.

Bessi oğullarına kendi istediklerini yaptırıyordu. Kişiliklerini engelliyordu. Annelerinin istediklerini yapıyorlar, onun istediği gibi yaşıyorlardı. Çocuklar annelerini sinirlendirmekten çok korkuyorlardı. Bunun sebebi annelerinin kızması değil onu üzgün görmeğe dayanmamalarıdır.

Bessi iki oğlunu da yanında görmek istiyordu. Kongriv Londra'ya resmini geliştirmek için gider. Fakat orada fazla kalamaz. Annesi onun geri gelmesini ister. Evde onun için bir stüdyo kurar. Kongriv kızlarla ilgilenmezdi. Sedece resim yapardı. Bessi Kongriv'in bir kadınla evlenip kendisini hiç terkedmeyeceğini biliyordu.

Bessi'nin Jov için farklı düşünceleri vardı. Jov'a güzel terbiyeli bir kız bulur. Fakat kız Bessi 'ye karşı gelince Bes si kızı isterrez ve onu evden gönderir.

Jov'un aklına evlilik düşüncesini sokmuştur. Çünkü kendisi büyük anne olmak istiyordu. Jov Londra'ya kurs görmeğe gider. Orada Kristina adında çok güzel bir kızla evlenir.

Bessi, Jov'un kendisinden habersiz evlenmesinden dolayı çok canı sıkılır. Kristina'yı ilk gürüşte sevmez onu güzelliğinden dolayı kıskanır. Bessi ileKristina'nın ilk karşılaşmalarında aralarında geçen konuşma şöyledir: "-Hoş geldin kızım. Hepimiz sana hoş geldin diyoruz.

Kısa ve yumuşal kollarını uzatarak onu tuttu. Jov'un annesi onu tetkik ediyordu:

-Ne kadar güzelsin çocuğum ne kadar uzun!'[9]

Bessi uzun boylu insanları sevmezdi. Kristina'yı emri altına almak istiyordu. Kendi fikirlerini ona yaptımak istiyordu. Kristina Jov ile ayrı eve çıkmak istiyordu. Bessi için böyle bir düşünce olamazdı. Kristina'ya çok sinirlenen Bessi sinirlendiğini fazla belli etmemeğe çalışır ve Kristina'ya şöyle davranır: "Kristina'yı öptükten sonra yazı masanına doğru ilerledi. Bayan Fild

---

[9] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

odada yalnız kalınca yazı masasına oturdu ve sinirini yatıştırmaya çalıştı. İptidai bunu yapması lazımdı. Çünkü kalbi şiddetle çarptığı müddet her şeyi açık olarak düşünemezdi. Elleri titriyordu. Bir elinin titremesini onu masaya koyarak durdurdu. Ellerinden birinin kendisi mağlup etmesine müsade edemezdi."[10]

Kristina'yı öpmüştü. Sinirli olduğunu belli etmemeye çalışıyordu ama yine de elleri titriyordu. Bu onun sinirli olduğunu gösterir. Kristina'nın evden ayrılma fikri kendi için hiç iyi olmaz çünkü Bessi asla böyle bir şeye izin veremezdi. Kristina'dın nefret etmeye başlar. Bessi'nin sinirden başı ağrıyordu. Bessi söyle düşünür: "Milyonlarca insan kendi gibi ızdrap çekmiş bu husıısta romanlar ve temsiller yazılmıştı. O halde kendi durumunu neden bu kadar müstesne bir şey zanıetsindi. Çünkü o yaradılış bakımında başkaydı. Her şeyini yaradılışını, ruhunu oğullarına vakfetmişti. Olabilirdi ki her sadık anne böyle hissederdi. Fakat kendisi Bessi Fild müstesna bir anneydi. Erkek olsaydı bütün dünyayı idare ederdi. "[11]

Bessi kendini oğullarına adamıştı. Kimse onun gibi olamazdı. Sinirini yatıştırmak için Jov'un küçüklüğünü düşünür. Kristina gelip oğlunu kendinden alamazdı. Jov kendisini seviyordu ve bu sevgiyi Kristina'nın asla alamayacağını düşünen Bessi, Jov'un küçüklüğünü düşünmeğe başlar: "Jov on dört yaşındayken dolgun yapılıydı "Yemek yemesek de olur anne" derdi. Bir kabahat yaptığında pijamaları içinde durur ona bir müddet tuaf nazarlarla bakar sonra kucağına koşarak "Affet anne" derdi. Küçük bir hayvan gibi göğsünü annesinin göğsüne dayardı. Kollarına ona dolardı."[12]

Bessi, Jov kendisini çok sevidiğini biliyordu, kendisini asla terketmeyecekti. Bessi Kristina'yı kıskcamyordu. Kristina çok güzel bir kızdı. Oğlunun Kristina'yı daha fazla sevdiğini hissediyordu. Bessi için ilk önce oğulları geliyordu. Oğulları için de kendisinin önce gelmesini istiyordu. Krsitina'yı istemiyordu ama bunu kimseye belli etmiyordu. Kimseye belli etmemeğe çalıştığı bu öfkesi yüzünden devamlı başı ağrıyordu. Kendini iyi hissetmiyordu. İleride bu öfkesi onun aklını kaçırmasına neden olacak.

Bessi, kendisinin hoşlanmadığı insanlarla konuşulmasını istemiyordu. Bessi Lavinia Pikok'u sevmiyordu. Çünkü Lavinia Pikok Bessi'nin istediği gibi davranmamıştı. Bessi'ye karşı gelerek, oğullarının kendi istediklerini yapmalarına engel olduğunu söylemişti. Kristina Lavinia ile arkadaşlık ediyordu. Bessi bu arkadaşlığı bitirmesini ister. Kristina gizli gizli Lavinia ile buluşur ama yakalanır. Bessi çok sinirlenr ve Kristina'dan bu arkadaşlığı bitirmesini ister. Fakat Kristina ona karşı gelir. Bessi Kristina'ya şöyle diyor: "-Çünkü kabul etmemeni istiyorum. Bu şahsi bir meseledir ve sen benim oğlumun karısısın ve utanç bir hayat yaşayan ve bana karşı kin duyan biri ile arkadaşlık etmeni istemiyorum."[13]

---

[10] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3
[11] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[12] İstiklal gazetesi, 1950, s.3.
[13] İstiklal gazetesi, 1950, s.3.

Kristina bir türlü Lavinia ile görüşmemeyi kabul etmeyince kabul etmeyince odayı terkeder. Kaptan onunla Kristina hakkında konuşur. Kristina'yı korumaya çalışır. Fakat bu konuşması Bessi'nin Kristina'dan daha fazla nefret etmesini sağlar. Kimsenin Kristina'yı haklı görmesini istemiyordu. Kaptan'a söyle diyor: "-Hatırlatayım. Ben oğlumu severim. Muktedir olduğu sürece onu gözleyerek muhafaza edeceğim. Ne yazık ki sersemcesine bir izdivaç yaptı. Burada sebep, güzel bir yüze kapılması ve ona ihtarda bulunmak için benim orada olmamamdır."[14]

Bessi kimsenin Kristina'yı haklı görmesini istemiyordu. Herkesin kendi istediği gibi hareket etmesini istiyordu.

Kongriv Kristina'nın güzelliğinden etkilenip resamlığını geliştirmek için Londra'ya gider. Gidişinin sebebini Kristina'nın güzelliğinden etkilenip yeniden ream yapma isteği duyduğunu annesine bırtaktığı mektupta anlatır. Bessi artık kendinde değildir. Deli gibi davranır. Odasından hiç çıkmaz. Bazı zamanlar evin içinde Kongriv'i arar. Kongriv'in gitmesi onun Kristina'ya olan öfkesini bayağı artırır. Bessi her şeyin kendi istediği gibi olmasını istiyordu. Kimseye belli etmez ama Kristina'nın güzelliğine zarar vermek ister. Kongriv'in gidişinden Kristina'yı suçlar ama kimseye bunu belli etmez. Jov'da annesine uyuyordu. Onun istediklerini yapıyordu. Onun kötü şeyler düşündüğünü hiç bir zaman anlamıyordu.

Kaptan ise Kriatina'ya aşık olur. Hatta bir defa kendisini kaybedip Kristina'ya saldırır. Bessi bundan çok hoşlanır. Çünkü böylece, Bessi, Jov ile Kristina'nın aralarının bozulacağını sanır. Tim'in Kristina'ya saldırdığı gece Bessi ile Kristina'nın arasında şu konuşmalar geçer.: "İki kadın birbirine baktı. Bayan Fild Kristina'nın yüzüne baktı ve Kristina gördüğü şeyden kortu:

-Bahtiyarsınız! Bunun vuku bulmasından bahtiyarsınız böyle bir şeyin olmasını istiyordunuz.

-Bu bir şey değil.

-Haklısınız. Kimse sarhoş olduğu zaman ne yaptığını bilmez.

Kristina şimdi Bayan Fild'e bakıyordu.

-Memnunsunuz. Beni mahvetmek istersiniz...

Bayan Fild bir an için onun kolunu okşadı:

-Ne tuafsın canım bir fılimdeki kız gibi. Öyle değil mi? Kaptan ne ise odur. Buradan gitmeye mecbur olacak. Çoktan gitmiş bulunmalıydı."[15]

Fakat Bessi'nin beklediği olmaz. Jov ile Kristina'nın arası bozulmaz. Jov ile Tim'in arası çok erken bir zamanda eskisi gibi olur. Bessi Jov ile konuşurken Kristina ile aralarını bozmaya çalışır. Bessi Jov'a söyle diyor: "-Güzelliği bir çocuğun güzelliğinden geliyor. Güzel olması onun kabahatı değildir. Fakat güzellik güzelliktir. Krisitina'nın güzelliği herkesin başını döndürüyor. Bu güzellik yıllar içinde kaybolacaktır.?"[16]

---

[14] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[15] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[16] İstiklal gazetesi, 1950, s.3.

Kaptan'ın Kristina'ya olan aşkından intihar etmesi Bessi'yi delirtir. Sürekli olarak Kristina'dan ne kadar nefret ettiğini düşünüyordu. Fakat bu nefretini belli etmemek için bütün gücünü kullanıyor ve çok şiddetli baş ağrıları çekiyordu. Bessi kendi kendine şöyle düşünüyordu: "O ve Timoti birbirlerini hiç anlamadılar. Onlar iki zıt kişiydi. Bessi etrafına bakar ve oğullarını mahveden ve arkadaşını öldüren şu katil kadına bile tam bir yumuşaklıkla gülümserdi. "Ceryanda oturma Kristina öyle esiyor ki". Yoksa onu rahatsız eden bu şakağındaki sinir ağrısımıydı? Onun hemen yanıbaşında babası durmaktaydı. O babasının hemen yanıbaşında böyle gözükmesi ve candan sevdiği neşeli bol sesi ile ona "sana yardıma geldim Bessi" demesi. Fakat onun şurada görünmesine alışmıştı. Yüzü her zaman metin fakat solgundu. Bessi hazan babasının hayali içinden duvarları resimleri ve hazan da sönmekte olan ateşi görebiliyordu.[17]

Bessi ölmüş babasının ruhunu görmeğe başlar. Artık kendini kaybetmişti. Ne yaptığını bilmiyordu. Kendi kendine konuşuyor, konuşulanları dinlemiyordu.

Bessi 'ye göre Kristina bütün erkekleri deliye çevirmiştir. Ondan kurtulmak, ona zarar vermek ister. Bessi'ye göre Kristina, en iyi arkadaşı Tim'i öldürmüş. Oğlu Kongriv'i ondan ayırmış, şimdi de diğer oğlu Jov'u elinden almaya çalışıyordu. Artık iyi düşünemiyordu. Hasta gibiydi. Aklını kaçırmıştı. Odasından hiç çıkmıyor, kimse ile konuşmuyordu. Ölmüş babasını ile konuşuyordu. Kristina'nın güzelliğine zarar vermek ister. Babası ona şunları söylüyordu: "Fenalığına da devam edebilirdi. Hayatı mahvetmek iyi adamları ölüme sürüklemek bir çok seneler için bunu yapacaktı. İnsanlar kördü. Fakat insanlar kördü. Fakat bir şekilde bu son bulacaktı. Güz@lliğini berbat et!"[18]

Babası ile konuşmak Bessi'ye iyi geliyordu. Rahatlıyordu. Babasının söylediğini yapmayı ister. Kristina'nın güzelliğini berbat etmek ister. Bunu ilk olarak balmumundan yapılmış bir kukla üzerinde dener.

Balmumundan yapılmış kuklayı sanki de Kristina'ya zarar veriyormuş gibi iğneler batırır: "Arka arkaya iğneler alarak onun gözüne kulağına saplamaya başladı. Bütün vücudunu kollarını bacaklannı iğneledi. İnce boynunu çekerek kopardı. Kopan baş eteğine düştü. Boyun içindeki ince toz eteğine yayıldı ve bu zaferinden duyduğu yorgunlukla arkaya yaslandı.t"[19]

Jov'un evde olmadığı bir gece Simsın ile beraber Kristina'nın odasına giren Bessi'nin amacı, Kristina'nın güzelliğii berbat etmekti. Bessi'ye göre Kristina zararlı bir kadındı. Bessi Kristina'ya şöyle diyor: "-Seni düzembaz karı, erkekleri çıldırtan güzelliğinle onları deli ediyorsun. Bu güzelliğinin farkındasın. Onları nasıl da kendine aşık etmesini biliyorsun. Seni orosbu seni düzenbaz karı. Ama senin güzelliğini berbat edeceğim. Değil mi baba. Kararımız budur evet berbat edeceğiz. Babam ile kararımız burdur. Erkekler senin için kendilerini öldürmeyecek. Gel ona bak

[17] İstiklalgazetesi, 1950, s.3.
[18] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[19] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

baba güzel zarif mavi pijamaları içinde duruyor. Bu zarif elbiseyi ondan sıyıracağız değil mi baba? Ve onu berbat edeceğiz ki erkekler onu görünce baş çevirsin="[20]

Bessi babası ile konuşuyordu. Kendinde değildi. Simsın Kristina'yı yerde sürükler. Bessi ateşte bir demiri ısıtır. Amacı Kristina'nın yüzünde kalıcı bir hasar yapıp hiç bir erkeğin kendisini beğenmemesini sağlamaktı. Simsın Kristina'yı ateşin yanına getirir. Bessi elinde kızgın demir le durur. Simsın yapmakta olduklarının yanlış olduğunu düşünür. Bessi'ye durmasını söyler. Bir anda kendine gelen Bessi deli gibi ağlamaya başlar. Elindeki demiri bırakıp hıçkıra hıçkıra ağlar. Simsın, Kristina'yı bırakıp Bessi ile ilgilenir. Bessi "-Mahvoldum, hayatım bitti."[21] Diye ağlamaya başlar. "-Kongriv... Kongriv'i isterim. Nerededir?"[22] diye bağırarak Simsın'ın yardımı ile Kristina'nın odasından çıkar.

Bessi artık kendinde değildir. Bir çocuk gibi davranır. Kendine bakacak durumda değildir. Jov eve gelince Krisitna ona olanları anlatır ve evi terkederler.

Bessi aklını kaçırmış bir şekildedir. Hiç bir şeyin farkında değildir. Artık kendi dünyasında yaşıyordu.

KRİSTİNA FİLD

Kristina sarışın dalgalı saçlı, uzun boylu, beyaz tenli çok güzel ve çokgenç, toy bir kızdır. Jov ile evlenip Jov'un annesini görmeğe gideceğinde içinde kötü bir his vardır. Kristina Jov'un annesinin kendisini beğenmemesinden korkuyordu. Kendi kendine bazı şeyler düşünüyordu: "Fakat şimdi geçen her dakika onları kocasının ailesine daha fazla yaklaştırıyordu. Trende geçen bir saatden sonra hedeflerine varacaklardı! Şimdi hissettiği korku ilk defa dişçiye giderken hissetiği korku gibiydi. Sıcak bir yaz günü eli annesinin elinde, kalbi şiddetle çarparak ve dişleri titreyerek dişçinin bulunduğu caddede ilerlerken böyle korkmuştu ve nihayet içinde çok korktuğu bir şeyin geçmesi ile ferahlamıştı."[23]

Kristina'da her genç kız gibi kayın validesi ile tanışacağı için heyecanlanıyordu. Fakat içindeki bu kötü his Kristina'yı bir türlü raha bırakmıyordu. Aslında Kristina korkmakta haklıydı. Çünkü kayın validesi Bessi Fild, Kristina'yı hiç bir zaman sevmeyecekti. Kristina'nın oğlunu elinden aldığını düşünene Bessi Fild, Kristina'ya zarar verecek kadar kendini kaybedecektir.

Kristina Jov'un annesi ile sürekli olarak yaşamayacaklarını düşünüyordu. Jov'da kendisi ile ayni fikirdeydi. Belli bir süre sonra kendi evlerinin olmasını istiyorlardı. Kristina'nın bu korkuları kendini rahat ettirmiyordu. İlcisi de ileride kendi evlerinin olmasını istiyo:rlu ama içindeki his

[20] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[21] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[22] İstiklal gazetesi, 1950, s.3.
[23] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Kristina'ya böyle bir şeyin olamıyacağını söylüyordu. Kristina şöyle düşünür: "hem bütün vakit Jov'un ailesi ile birlikte yaşayacak değillerdi ya! Daha sonra bir veya iki ay sonra kendilerinin de bir evı olcaktı bunu düşündükten sonra Jov'a dedi ki:

-Eğer yeri sen idare ediyorsan ve diğer aile etrafı hep tembel kimselerse, ayrı yaşamak için evden uzaklaştığımızda ne yapacaklar?

Genç adam onu öptü:

-Her halde bir çaresine bakacaklardır.[24]

Jov'dan aldığı bu cevap Kristina'yı tatmin etmiyoıdu. Sürekli olarak içinde kötü bir his ve korku vardı. Sonra Kristina fark etti ki Jov'da sinirliydi. Ruhen birbirlerine yakın oldukları halde bunun nasıl olup da anladığnı söyleyemezdi. Jov onun için korkuyordu. Ailesinin; Jov yanlışlık yaptı fikrini edinmelerini istemiyordu. Kristina hemen hiddetli, Jov'un böyle bir düşüncesin olduğunu hissetti. Bunun üzerine Kristina Jov'a tuaf tuaf sorular sormaya başlar: "Benim hakkında ne isterlerse düşünsünler. Beni hazzetmezlerse uzaklara kaçar mıyız?

-Evet kaçarız.

Cevabından memnun olmadı hemen hemen çılgına döndü:

-Bana vaad ediyor musun?

-Neyi sevgilim.

-Hoşlarına gitmezsen beraber kaçmayı.

Jov şakacı bir tavırla:

-Bilirsin ki orası evimdir evet çok sert bir tavırla karşılaşırsan.[25]

Kristina Jov'a inanamak istiyordu. Jov'un ailesi ile birlikte uzun zaman yaşamayacaklarını düşünmek istiyordu. Kristina yeni evlenen her genç kız gibi kocası ile yalnız yaşamak istiyordu. Kristin1:1.Jov'u çok seviyordu. Jov'dan önce hiç bir erkek ile ilişkisi olmamıştı. Kristina çok gençti ve hayatkarşısında hiç bir tecrübesi yoktu.

Bessi Fild ile ilk karşılaşmasında Kristina onun Kraliçe Victorya olduğunu sanmıştı: "Odanın .ortasında Kraliçe Victorya duruyordu. Ne o değil miydi? Üstünde beyaz kabarıklar duran sıyah bir elbise göğsünde büyük bir süs iğnesi yumuşak kurşuni şaçları küçük yuvarlak bir yüz. Küçük yumuşak kremsiz elleri olduğu halde bu kadının ne kadar Kraliçe Victorya'ya benzediğini düşünüyordu. Acayip bir şekilde.."[26]

Jov'un annesi ile ilk karşılaştıklarında Kristina çok korkar. Jov'un annesinin kendisini beğenmemesinden korkar. Bu korkusunda haklıdır. Çünkü Bessi Fild Kristina'yı ilk gözüşte sevmez. Kristina'yı çok güzel ve çok uzun bulur. Bessi'nin sadık hizmetçisi Simsın hanımı için yaşıyordu. Bessi'nin sevmediği şeyleri sevmiyordu. Bessi'nin Krsitina'ya olan hislerinin farkına varan Simsın, Kristina'yı sevmez.

---

[24] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[25] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[26] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Kristina ilk görüşte Simsın'dan nefret etti. karşısındaki melun bir surata benzeyen bu kadına bakınca onun bir ata benzidiğini düşündü.

Krisitna Bessi Fild'in kendisinden hoşlanmadığını hissediyordu. Bu düşüncesini Jov'a söylediği zaman Jov, Krisitna'yı kesinlikle haklı bulmaz. Jov, Krisitna'nın bir çocuk gibi davrandığını düşünür.

Krisitna, kayın validesinin evini de beğenmez. Bu evi çok soğuk bulur. Eve ile geldiği zaman çok gençti. Fakat zaman ilerledikçe kendini olgun bir kadın gibi görmeğe başlar. Krisitna evde çok yalnızlık çekiyordu. Bessi, bütün gün odasından çıkmıyordu. Kristina ile ilgilenen kimse yoktu. Jov ise akşama kadar tarladaydı. Jov ile sadece geceleri odalarına çekildiklerinde yalnız kalıyorlardı.

Kristina'a Bessi'ye ileride ayrı eve çıkacaklarını söyler. Bessi'nin çok canı sıkılır. İki kadının arasında şu konuşma geçer. Krisitna Bessi'ye şöyle diyor: "-Her zaman kendi evimiz olacaktır. Fakat kendi evimiz olması da lazımdır. Kendimizin kurduğu bir yuva olması gerktiğini söylüyorum.

Bir anlık bir sukut oldu.

-Bu hususta Jov'a bir şey söyledin mi?

-Evet söyledim. Mesut olduktan sonra Jov için nerede istersek orada olabiliriz."[27]

Bu konuşmadan sonra Bessi Kristina'dan nefret eder. Fakat bu nefretini hiç belli etmez. Krisitna Bessi'nin kendisinden nefret ettiğini hisseder. Jov'da artık evden ayrılmak istemez. Annesi ile birlikte yaşamak ister. Kristina artık kurnaz ve zeki olmalıydı. Jov'u tesir altındakalmadan tesir altında bırakmalıydı. Jov ile kaçacakları gün için yaşamaya karar verir. Jov'u kaybetmekten korkan Kristina söyle diyor: "-Eğer birisi seni benden almak ve ikimizin arasına girmek isterse romanlarda kocalctn için katik olan kadınları okudum. Bu bana daima saçma gelirdi. Şimdi anlıyorum ki saçma değildir.

-Kimi öldüreceksin?

-Hiçbirini fakat birini öldürebilirim."[28]

Krisitna kocasını o kadar çok seviyordu ki aralarını biri girerse onu öldürmekten çekinmiyeceğini kocasına söylüyordu. Krisitna çok genç olduğu için bir çocuk gibi davranıyordu.

Jov'un en yakın arkadaşı Kaptan Tim, Kristina'nın güzelliği karşısında ona aşık olur. Kristina'nın hiç bir arkadaşı olmadığı için Tim ile arkadaşlık ediyordu. Jov çiftlik işleri ile ilgileniyordu. Kayın validesi de odasında hiç çıkmıyordu. Hizmetçilerde Kristina'ya iyi davranmıyordu. Jov'un kardeşi Kongriv'de bütün gün resim yapıyordu. Evde kendisine ilgi gösteren bir tek Tim vardı. Fakat Tim Kristina'ya aşık olmaya başlar. Çok sarhoş olduğu bir gece Krisitna'ya saldırır. Bessi onları görür ve çok memnun olur. Krisitna, Bessi'nin memnun olduğunu görünce ondan çok korkar. Bessi, Jov ile Krisitna'nın aralarının bozulacağını sanır. falqıt Kristina

[27] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[28] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Jov'a Tim'in kendinde olmadığı için böyle davrandığını söyler. Zamaı içinde Jov ve Tim'in arası yeniden düzelir.

Kristina sahilde gezerken Lavinia Pikok adında bir kadınla tanışır. Onunla arkadaşlık kurar. Ama Bessi bu arkadaşlığın sürmemesini istiyordu. Çünkü Bessi Lavinia'yı sevmiyordu. Bessi'ye göre Lavinia kötü bir kadındı. Evli olmadığı halde bir erkekle yaşıyordu. Krisitna, Bessi'ye karşı gelir. Kendi arkadaşlarını kenidisinin seçeceğini söyler: ':Pekala genç olabilirim ama bir bebek değilim. Hala daha bu kadının ne kabahat işlediğini anlamadım. Pek neşeli bir kadına benziyor. Hem bir insanın evli olmadığı biri ile yaşaması bir kadar fena bir şey değil ki. Jov beni sıkarsa bir gün ben de ayni şekilde hareket edebilirim. „1,9

Bu şekilde konuşan Kristina, Bessi'ye karşı gelir. Bessi çok sinirlenir. Kristina'dan nefret eder. Tov'da annesi ile ayni fikirdeydi. Kristina'nın Lavinia ile görüşmesini istemez. Kristina kocası için Lavinia ile görüşmeyeceğine söz verir.

Kongriv, Krisitna'yı ilk gördüğünde onun güzelliğine hayran olur. Fakat içinde Kristina'ya karşı bir aşk beslemez. Kongriv sadece resim yapardı. Londra'ya gideceğini ve bir daha dönmeyeceğini Kristina'ya söyler. Krisitna Kongriv'i gitmemesi için ikna etmeye çalışır. Fakat Kongriv kesin olarak gider. Annesine bıraktığı mektupta, gidişinin sebebinin Kristina'nın güzelliğinden etkilenip yeniden resim yapmak için Londra'ya gittiğini ve orada sergi açmak istediğini anlatır. Bu olay üzerine Bessi Krsitina' dan daha fazla nefret eder. Kristina'nın güzelliğine zarar vermek ister.

Kristina odalarının anaftarı olmadığını fark eder. Bessi'den korkuyordu. Odalarının anahtarı olmadığı için birinin kendisine uyurken zarar verebileceğini düşünür. Hatta bir defasında odalarınında gece birini gördüğünü sanmıştı. Jov ise Krisitna'nın bu davranışını çocukça bulur. Kristina, kocasının kendisi hakkında böyle düşünmesine çok üzülür.

Tim, çok sarhoş olduğu bir gece Kristina'ya olan aşkından intihar eder. Bu olaya çok üzülen Kristina, Tim ile ölmeden önce en son kendisinin konuşmasından dolayı, Tim'in bu hareketini anlamadığı için kendine çok kızar. Bütün insanların Tim'in kendisine olan aşkından intihar ettiğini bildiğini düşünür. Bu sebebten dolayı çok üzülür. Artık Bessi'nin kendisinden daha da çok nefret ed.eceğini düşünüyordu. Bu düşüncesini Jov'a anlatır. Fakat Jov, Tim'in ölümünden Krisina'nın suçu olmadığını düşünüyordu.

Gerçekte de Bessi, Tim'in ölümünden Kristina'yı suçluyordu. Kristina'ya zarar vermek istiyordu.

Jov'un evde olmadığı bir gece Kristina, Bessi'nin kendisine zarar verceğini düşünür. Kapının anahtarı olmadığı için, kapıya sandalye koyar. Böylece içeri biri girerse uyanacaktı.

Odaya Bessi ve Simsın girer. Kristina çok korkar. Odadan çıkmalarını ister. Bessi bir deli gibi kendi kendine konuşuyordu. Kristina, Bessi'ye karşı bir acıma hissi duyar. Fakat Bessi odadan

[29] İstiklâl gazetesi, 1950, s.2.

çıkmıyordu. Kristina kapıya doğru gitmek istedi ama Simsın önüne geçti. Boğuşmaya başladılar. Kristina Simsın ile dövüşürken korkmuyordu. Hatta memnundu. Simsın'a vurduğu için çok memnundu. Fakat Simsın Kristina'dan güçlüydü. Bessi'nin elinde ateşte ısıtılmış birdemir çubuk vardı. Kristina bu demir çubuğun kokusunu duydu. Sonra birden bire Simsın, Bessi'ye durmasını söyledi, Bir an için kendine gelen Bessi, deli gibi ağlamaya başladı. Bessi ile Simsın odadan çıkıncalar, Krisitna' da ağlamaya başladı.

Ertesi sabah Jov gelmişti. Krisitna, Jov'a her şeyi anlattı. Artık Kristina bu evde oturmak istemiyordu. Kristina Bessi'yi sevmek istemişti fakat Bessi buna asla izin vermedi. Jov ile birlikte evden ayrılırlar.

JOVFİLD

Jov'un boyu altı ayaktan uzundu. Otuz yaşından aşağı bulunan spor yapan genç bir erkekti. Siyah saçları vardı, yüzü ve elleri yanık ve esmerdi. Deniz kenarında yaşadığı yanık teninden belliydi. Geniş ağzı bir çocuk ağzına benziyordu. Vücudu geniş ve adaleliydi.

Jov çok güzel bir kız olan Kristina'ya ilk görüşte aşık olur. Yazar Jov'un Kristina'ya olan sevgisini şu sözlerle anlatıyor: "Kristina'yı uzun güzel vücuduyla annesinin eski moda misafir odasındaki ocağın önünde dururken görmüşrtü ve o an şu kelimeleri hatırlamıştı "kızımız kar kadar beyazdır; dünya yaratıldığından beri yegane lekesiz zambak odur." Onu ilk gördüğü zamandan beri bu sarı saçları okşamak için onu muhafazası altına almak için büyün bir istek duymuştu. Onun güzelliği soğuk değildi. Çünkü tebessüm ettiğinde yüzü samimiyetle aydınlanıycrdu. Gözleri güneş ışığının altındaki çiçekler kadar berraktı. Daha evvel birisi Jov'a gözlerinin çiçeğe benzediğini söyleseydi gülerdi. Fakat şimdi böyle olabileceğini biliyordu.[30]

Kristina ile annesinin evinde bir süre kalmaya gideceklerdi. Fakat Jov annesinin evine gelince her şeyi unuttu. Kristina ile ilgilenmemeğe başladı. Kendini çiftlik işlerine vermişti. Jov annesine aşırı derecede düşkündü. Kısa bir süre için annesinin evinde kalmaya gelen Jov annesinin evini terkedip başka bir evde yaşamayı istemez. Sürekli olarak evden ayrılmamaları için bahaneler bulur. Krisitna ilk önce Jov'un bu tavırlarına canı sıkılır. Fakat Jov, Kristina'nın bir çocuk gibi kıskanç davranışlarını hiç sevmez. Krsitina kocasının kaybetmemek için onun istediği gibi davrarımak zorunda kalır. İlerleyen günlerde Jov, Kristina ile hiç ilgilenmediği için kendini kötü hisse.der. Onunla birlikte gezmeğe giderler. Fakat annesi kendilerine sormadan planlar yapmıştır. Eve bazı kişiler davet etmişti. Jov ve Kristina'nın da evde olmalarınıistiyordu. Jov ve Krisitna eve geç gelince Bessi'nin canı çok sıkılır. Çünkü kendine karşı gelmişlerdi. Jov kendini korumak için

[30] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

bütün suçun Kristina'da olduğunu söyler: " -Evet; fakat anne bilirsin ki daima sözümde dururum. Bilirsin değil mi? adaya gitmek istemiyordum. Ancak Kristina ..." [31]

Jov hiç farkında olmadan annesini Kristina'ya karşı kışkırtmıştı. Sadece kendini düşünüyordu. Bencilce davranır. Bu davranışı annesinin Kristina'ya olan öfkesini artırır. Jov annesi ve Kristina'nın iyi anlaşmadıklarının farkındaydı. Bunu sebebini anlamaya çalışıyordu. Kaptan, Krisitna'ya saldırınca Jov'dan kaçmaya başlar. Jov'un kafasında bir sürü düşünce vardı: "Kaptan son zarnanlarda yalnız olmakan hoşlanıyor şakalardan kaçınıyor kahkahaları duyulmuyordu. Ve Jov'a sanki de kendisini yaralamış gibi bakıyordu.

Bir şeyler olduğuna şüphe yoktu ve sanki de Jov bunun ne olduğunu anlayamıyordu. Bütün anladığı Krisitna ile annesinin birbirlerini anlamadıklarıydı. Bütün kabahat Krisitna'daydı.

Jov hadiselerin esasını araştırmazdı. Esasen kadınlar o kadar tuaf varlıklardı ki onlardan izahat istemek tuaf bir şeydi. Bir netice vermezdi. Bütün bunlar Jov'u çekingen ve sıkılgan bir adam haline sokmuştu. İzdrap çekmekteydi. Halbuki genç adam ızdrap çekmekten nefret ederdi.'[32]

Jov Kaptan'ın Kritina'ya saldırdığını öğrenince onu öldürmek istedi. Fakat Kristina ona Kaptan'ın ne yaptığını anlamayacak kadar sarhoş olduğunu söyleyince sakinleşti. İlerideki zamanda Kaptan ile arası düzelir.

Kaptan'ı seviyordu ve onun kızlara olan aşırı düşkünlüğünü biliyordu. Kaptan'ın zaten yaptığı işten çok pişman olduğunun farkındaydı.

İlerleyen günlerde Kristina'nın Lavina Pikok ile görüştüğünü öğren Bessi buna çok sinirlenir. Jov asla annesini kızdırmak istemezdi. Annesine karşı zayıftı. Lavina ile komşuyu kendi(Side istiyordu ama annesine karşı koyacak gücü yoktu. Kristina'nın Lavina ile görüşmesini, annesi istemediği için kendisi de istemez. Tamamen annesine bağlı yaşıyordu. Belki de Kristina ile bu kadar acele evlenmesinin sebebi annesinin düğünü bozınık isteyeceğini düşündüğü içindir.

Bessi'nin karşı çıkmasına rağmen Krisitna Lavina ile görüşmeye devam eder ve yakalanır. Bunu üzerine Bessi'nin sinirleri bayağı bozulur. Jov ile konuşan Bessi, Jov'a karısının hareketlerine dikkat etmesini söyler ve sinirden ağlamaya başlar: "Jov ne yapacığını şaşırmıştı. Şimdiye kadar en nefret ettiği şey annesini ağlarken görmektir. Bu karnına adeta şiddetli bir ağrı verdi annesini ağlarken görmek onu hasta ederdi. Adeta utanç duydu ve onu korumak için öyle bir his duyarlı ki önüne gelene vurmak isterdi!

-Anne, anne hayır ağlamamalısın. Üzülme bu seni bedbaht etmesin."[33]

Jov annesini korumak isteyen bir oğul gibi davranır. Bir anda karısını siler. Kristina ile tartışırlar ve annesi ile aralarının düzelmesi için çaba göstermesini ister.

Kristina kocasının istediğini yapar annesine iyi davranır, annesi de Krisitna gibi gelinine iyi davranmaya başlar. Jov artık çok mutludur. Sahte bir huzur yaşdığının farkında değildi. Annesi ve

[31] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[32] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[33] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Kristina'nın birbirlerine çok iyi davrandığını görüyordu. Artık çok rahattı. Jov rahat olmak istiyordu. Huzur istiyordu.

Annesinin Krisitna'yı hiç sevmediğini asla anlamaz. Krisitna ona anlatmaya çalışır ama Jov Krisitna'yı asla dinlemez ve onu çocukça davranmakla suçlar.

Tim'in intiharında sonra annesinin tuaf davranışlarını anlamak istemez. Tim'in kardeşi ile konuşmak için Polçester'e gidecek olan Jov o gece eve gelmeyebilirdi. Krisitna evde yalnız kalmaktan çok korktuğu için Jov ile beraber gitmek ister, ona çok ısrarcı davranır: "Jov seninle gelmeliyim. Lütfen geleyim. Benim yapayalnız kalmam salim değildir. Yalnız kalmamın tehlikeli olduğunu görmüyor musun?

Jov, Kristina'nın mekteb talebesi gibi davranmasından hiç hoşlanmazdı. Böyle zamanlarda onunla evlenmiş olduğundan dolayı bir hata işleyip işlemediğini araştırmaya başlardı. Bu düşüncelerle masaya doğru ilerleyerek bir kaç mektup aldı.

-Kusura bakma Kristina seni götüremeyeceğim.

Sonra pişmanlık duydu.

-Sevgilim titriyorsun." [34]

Jov Krisitna'nın bir çocuk gibi davranmasına çok canı sıkıldı. Beki de Krisitna bu kadar ısrar etmeseydi onu götürecekti. Annesinin Krisitna'ya zarar verebileceğini asla düşünmemişti.

O gece eve gelemeyen Jov, eve geldiğinde bir an evvel Krisitna'yı görmek ister. İçinde kötü bir his vardı. Evi kendisine çok sessiz gelmişti. Sankide Krisitna'ya bir şey olmuş gibi hissediyordu. Merdivenleri koşar adımlarla yukarı çıkar ve Krisitna'yı odada bulur. Fakat Krisitna'nın yüzünde yara izi vardı. Jov bir an için çok korkar. Krisitna, annesinin ona zarar vermek istediğini anlatınca kendini çok kötü hisseder, ne yapacağını şaşırır. Krisitina'yı evden götürmek ister. Nerede isterlerse orada kalacaklarını söyler.

Fakat Kristina kendinin kabahatli olduğunu düşünüyordu. Jov ise ona bunları söyler: "-Şimdi bunu kafandan çıkar, kabahatli annemdir. Hem de ne kabahat ve ben de seni bırakıp gittiğim için kabahatliyim.

Bir an sessizlik oldu. Kristina başını kaldırdı. Yüzüne baktı. Gözlerini ona dikti:

-Eğer uzağa gidsersem bir şey der misin? Herhangi bir yere. Eğer istersen yalnız başıma gidebilirim.

-Yalnız başına? Asla. Bugün öyleden sonra Londra'ya gideceğiz. Ben tabi daha sonra geleceğim." [35]

Daha sonra Jov, annesini görmeye gider ve artık annesinin eski güçlü kadın olmadığını anlar, Annesi aklını kaçırmıştı. Daha sonra annesini görmeye gideceğini söyleyen Jov, Kristina ile birlikte evi terk ederler.

---

[34] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[35] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

KAPTAN TİM GRİN

Kaptan kaba görünüşlü, mavi gözlüydü. Fiziki görünüşü olması gibiydi kısa, dört köşe, omuz kısımları müthiş kaba, kıçlar tamamıyle arkaya fırlamış kaba boynu öne doğru uzanmış sarışın canlı kirpikler. Koyu dalgalı kahverengi saçlarının alt kısmı bir hat halinde beyazlaşmıştı. Çapka giymiyordu ve başında da saçsız bir kısım vardı. Sanki bu kısım traş edilmiş gibi görünüyordu.

Kaptan altı aydır Jov'un annesinin evinde kalıyordu. Boş vakit geçiriyordu. Kendi deyimiyle avare dolaşıyordu. Jov'u bir kardeş gibi seviyordu. Bessi'nin arkadaşlığı hoşuna gidiyordu. Kızlara aşırı dercede düşkündü. Kaptan boşanmıştı, hayatında sadece deniz vardı. Fakat altı aydır boş boş oturuyqrdu. Bu boş oturma kendisine hiç iyi gelmemişti. Kapan kendisinin faydasız hiç bir işe yaramayan biri olarak görüyordu. Her hafta gideceğini söylemesine rağmen asla gidemezdi. Çünkü Bessi Fild, onu etkisi altına almış ve gitmesine izin vermiyordu. Bessi erkekleri idae etmeğe bayılırdı. Kaba görünüşlü bu adamı idare etmeğe bayılırdı. Kaptan Bessi ile konuşmayı çok severdi. Hatta Bessi'ye tapardı. Bessi'nin tapılacak bir kadın olduğunu düşünürdü. Fakat Bessi bütün çevresindeki erkeklere yaptığı gibi Kaptan'ı da faydasız: işe yaramaz biri haline sokmuştu. Oğlu Kongriv Bessi yüzünden kötü bir ressam olmuştu. Kocası Arçer Fild onun yüzünden işe yaramaz fazydasız ve tembel biri olmuştu. Bessi bütün zincirlerin kendi elinde olmasını istiyordu. Bütün erkekleri kendi istediği giib idare etmeyi seviyordu. Kaptanı da işe yaramaz biri haline getirir.

Kaptan Kristna ilk karşılaşmasında ona aşık olur. Kristina'nın güzelliği ve tecrübessizliği karşısında onu korumak ister. Krsiitna ile karşılaşınca haatının hiç bir zevki olmadığını kırar verir. Bessi'nin evinden ayrılmak ister ama ayrılamaz. Her hafta gideceğini söyler ama gidecek gücü yoktur. Aslında Bessi'yi bırakacak gücü yokrur.

Kristina ile ilk karşılaşmalarında Kaptan Kristina'ya gdeceğini söyler: "Kim olduğunuzu biliyorum. Jov'un karısısınız.

-Evet. Sizde Kaptan Grini'siniz.

Yüzü güldü. Öyle ki mavi gözleri hemen hemen kayboldular. Göz uçları kırıştı ve büyük çirkin ağzından beyaz dişleri göründü.

-Sizi yakalamak bir talih eseridir. Gelecek hafta kaçıyorum.

-O kaçıyormusunuz?" [36]

Gelecek hafta gideceğini söyler ama gidemez. Çünkü Krisitna'ya aşık olur. Bir gece çok içki içer ve kendini kaybeder. Krisitna'ya saldırır. Onu öpmek ister. Sonra boğuşmaya başlarlar: "Krisitna Kaptan'ın yakasının düğmesini söktü, sonra kuvvetlice yanığını şamarladı. Kaptan onun elini yakaladı. Parmaklarını sıkıp onu aşağıya kendine çekmeye çaışırken diğer elinin yardı ile onu öpmeğe başladı. Kapının siyah tokmağının döndüğünü gördü ve karşısında Bayan Fild vardı. Kapı

[36] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

kapandı. Kaptan güçlükle yerden kalktı. Krisitna'nın evlilik yüzüğü gösünü yardığı için göğsü kanıyordu."[37] Bessi onları görünce Kristina Kaptan'ın elinden kurtulur.

Kaptan ilerleyen günlerde Jov' dan kaçar, yaptığınından çok utanıyordu. Fakat daha sonraki günlerde Jov ile arası düzelir. Kaptan'da Bessi'nin üzerindeki etkisinin farkındaydı. Jov ile konuşan Kaptan ona söyle diyor: "işte altı aydır buradayım. Annen beni yanında tutmaktan hoşlanıyor. Ben o kadar zayıftım ki "gelen hafta hareket edeceğim" diye mırıldanırdım ve... Evet Kule'nintepesinden bakarak böyle mırıldanırım. Annen bir kadındır. Şimdi ihtiyarlamış olsa bile bir kadındır.... Ve üzerimde hiç bir kadının sahip olmadığı bir kudrete sahiptir. İşte o zaman bütün iradem çözülür.... Karnımı doyurur ve tüm istediklerini yaparım..."[38]

En iyi arkadaşının karısını arzu ettiği için kendine kızıyordu ama buna engel olamıyordu, Krisitna çok güzel bir kızdı. Kendi kendine şöyle düşünür: "Şimdi ise en yakın arkadaşının karısını arzu ediyordu. Ona doğru olduğunda vücudu ona doğru eğiliyordu Genç kadını çılgınca arzu etmeden bakamazdı. Çılgıncasına diyoruz çünkü onunla olan her temasından bir nevi ihanet sayılırdı. Halbuki genç kadın masum bir çocuktu. Kaptan'a göre kocası olmasa onun güzelliğinin bir manası olmayacaktı. Dudaklarını dudaklannın arasına alsa onu parçalasa bütün arzusu giderilmiş olacaktı." [39]

İlerleyen günlerde kendini kötü hissetmeye devam eden Kaptan devamlı içki içmeye başlar. İçkiyi çok içtiği bir gece intihar etmeye karar verir. Herkesle ayrı ayrı konuşur. Jov'a bir mektıb bırakır. Kaptan Krisitna'ya aşık olmuştu. Fakat Kristina'yı asla elde edemezdi. Çünkü Kristina en çok sevdiği arkadaşı Jov'un karısıydı. Kristina'ya aşık olan Kaptan artık hayatında hiç bir şeyin anlamı olmadığını anladı. Kaptan'a göre, Krisitna'ya salıp değilse yaşamanın bir anlamı yoktu. Ölmeden önce en son Kristina ile konuşur. Krisitna'ya artık kendisini bir daha göremeyeceğini çünkü buradan gideceğini söyler. Krisitna onun bu söylediklerinin ciddiye almaz. Fakat Tim silah ile sahilde kendini vurur.

Jov'a yazdığı mektubunun bir yer şöyledir: "Bir şey daha söyleyeyim Kistina'yı annenle uzun süre kalmaya mecbur etme. Kızcağız çok iyidir. Sen anneni bu kadar sevmene göre vaziyetin daha ötesıpi göremezsin. Annen harkülâde bir kadındır. O içimdeki şeyin soi hayat zerresini de yumuşatmasına sebeb oldu. Bu benim kabahatındır onun değil. Sen ve Kongriv mevzunda tamamiyle haklı değildir. Eğer kadınlar istediklerine uzun zaman sahip olurlarsa bozulmaya başlarlar. Bütün hayat boyunca bir arzuya müteakip bir şeyi terkederlerse asil bir hal alırlar ki ekseriye böyle yapmaya mecburdurlar. Annen Kristina ile evlenince istediği gibi hareket ederdi. Değişiklikten dolayı Kristina'yı kabahatli buluyor. Hatırla ki her zaman önce karın gelir. Her zaman ve her zaman."[40]

---

[37] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[38] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[39] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[40] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

Kaptan' ın bu mektubunda da anlaşılacağı üzere, Krisitna'yı çok seviyordu. Bes si 'nin Krsitna'yı sevmediğini onun kıskandığını anlamıştı. Jov'un da bunu farketmesini istiyordu.

Kristina Kaptan'ın arkasından çok ağlar. Bütün herkes Kaptan'ın Krsitina'ya aşık oldığunu ve Kristina'ya olan aşkından intihar ettiğini biliyordu. Bu aşk ona ağır gelmişti.

KONGRİV FİLD

Kongriv'da Jov gibi annesine çok bağlıydı. Annesinin istediği gibi hareket ediyordu. Kongriv kuçüklüğünden beridir resim yapmaya meraklıydı. Resmini geliştirmekve sergi açmak için Londra'ya gider. Fakat orada fazla kalamaz. A'ınesi onun geri gelmesini ister. Kongriv için evlerinde stüdyo kuran Bessi, oğlunun resim yeteneğini köreltmeye başlar. Kongriv bunun farkına varır. Evi terk etmek ister ama bunu yapacakcesareti yoktur.

Jov'un karısı Krisitna'nın güzelliğinden çok etkilenir. Yeniden resim yapmak için ilham alan Kongriv'in hayata bakışı Krisitna'yı görünce değişir. Kendine bir amaç bir iş edinmek ister. Kuru kuru yaşamak yeteneğini köreltmek istemiyırdu, Kongriv sadece resim yapardı. Kadınlara karşı ilgis(yoktu. Kristina'yı sadece güzel buluyordu, ona karşı bir aşk beslemiyordu.

Kongriv annesinin nasıl bir kadın olduğunu iyi biliyordu. Annesi kendisine karşı gelenleri sevmezdi ye insanları etkisi altına alıp istediklerini yaptırmayı severdi.

Kongriv Krisitna'ya annesine karşı gelmemesini anlatmaya çalışıyordu. Kongriv'in söylediklerine karşı Kristina ona şöyle cevap verir: "Jov ile ben evliyiz. Buraya bir kaç ay annenizle kamaya geldik. Bizim de evimiz olacak.

Mani olmak istemesine rağmen Kongriv ona "Kızmayınız" dedi:

-Söylediklerimi ciddiye almamalısınız. Ben kendimden başka kimse için bir mana ifade etmem. Bütün anlatmak istediğim sizi buraya gelmenin ne demek olcağını evlenmiş olan kardeşimin müşade etmenin, meraklı hatta heyecan verici bir şey olmalı.

-Sanki de korkmam gerken bir şey varmış gibi konuşuyorsun.[1]

Kongriv artık Krisitna'yı gördükten sonra bu evde kalmak istemez. Londra'ya gitmek ister. Annesi ile yüzyüze gelmeğe artık korkuyordu Annesine olan sevgisi onu korkutuyordu. Artık bu sevgi kendini mahvedebilirdi. Eğer bir hafta daha burada kalırsa hiç bir zaman gidemeyecekti. Diğer taraftan içindeki yaratıcı gittikçe yok oluyordu. Fakat sanatkar için bundan kurtulmak lazımdı. Kongriv için bu yarartıcı yok olmadan buradan kurtulmalıydı. Hissediyordu bu ihtiyaç ki bu kadar güzel bir sanat insana sevinç getirir. Annesine karş duyduğu sevgi her zaman için kendi başına her zaman için tabiydi. Fakat bunu annesine söyleyecek cesareti yoktu, Otha sonra Kongriv bunları düşünür: "Bu inşiyakı hissetmek onun için bir neşe haliydi. Şimdi tam bir temkinle idrak

[1] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

diyordu ki bunu söndüren annesiydi. Fakat onu ne de kabahatli buluyor ne de seviyordu. Sedece düşünüyordu. Krsitina'nın sanatım için ne olduğunu bilse kim bilir ondan ne kadar nefret ederdi!'.[42]

Kongriv annesinin de kendisi ile gelmesini istiyordu. Annesine Jov ve Krisitna'yı rajat bırakmasını söylemeyi isterdi.

Kongriv içinde duyduğu bu sevinci Kristina ile paylaşır. Krsitina Kongrvi'i gitmenesi için ikna etmneye çalışır. Fakat Kongriv gitmeye karar vermişti ve onu kimse engelleyemezdi. Krisitna annesinin çok üzüleceğini söyleyince, Kongriv Krisitna'ya şöyle diyor: "Onun veya sizin kalbinizin kırılması beni alakadar etmez. Ben annemi seviyorum ve ondan kurtulmak istiyorum. Ona bir şey söylemiyeceğim ve siz de bu konuda ona bir şey söylemeyeceksiniz."[43]

Hiç kimseye bir ş~y söylemiyeceğine söz veren Krisitna Korıgriv yüzünden kötü duruma düşer. Kongriv sadece kendini düşünüyordu.

Annesine bir mektub bırakarak evi terk eder. Mektubunun bir yeri şöyledir: "o kadar korkağım ki seni üzgün görseydim gitmemekten korkardım. Her cephesi ile her şeyi sözden geçirdim ve her türlü hareketin benim için manasız olduğunu anladım. Krisitna bizi iltihak ettiğinden beri hayatımda yepyeni bir duygu hissetmekteyim. Bu içimi dolduran yeni bir hayata benziyor. Sanma ki, bununla Krisitna'nın bir ilişiği vardır.Y"[44]

Bu mektubunda Krisitna'nın kendisine bir ressam olduğumu hatırlattığını ve Londra'ya gidip sanatımı ilerletmesi gerektiğini anlatıyordu. Bu söyledikleri annesinin Krisitna'dan çok fazla nefret etmesini sağlamıştır.

---

[42] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[43] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.
[44] İstiklâl gazetesi, 1950, s.3.

II- BİR ÇANTANIN ESRARI (1951)

ROY HUGGİNS

ÇEVİREN: CEVDET AKBAŞ

1- ROY HUGGİNS

ROY HUGGINS

y Huggins; Washington eyaletinde 18 mmuz 1914'de doğdu. Oregon versitesi'ni bitirdikten sonar senaryo zmayı denemek için Hollywood'a geçti. minist partisine üye oldu. Çünkü faşizmi vmiyor. Faşist Nazi Sovyet'in karışmasından nar partiden ayrıldı.

Dünya savaşı sırasında cinayet ile ilgili manlar yazdı. İlk romanı *"To Late for Tears" Bir Çantanın Esrarı),* 1947'de yazdı. Hollywood'da m senaryosu yazar.

merikan aktiviteleri ile uğraşan komite ollywood'un içindeki solcu hareketi emekteydi. Roy Huggins'in ismi eski kominist artisinin içinde geçiyordu. 29 Ekim'de omonistlerin önüne çıkmış ve 19 tane eski oldaşlarını ihbar etmiş. Bundan sonra Roy Huggins. çalışmalrtnda serbest olmuştur.

1950 ve 60'1arda televizyon yazılarına konsantre olmuş. Roy Huggins nerede bir karalisteye alınmış yazar ve artist varsa onunla çalışmaya yapmak istemiştir.

3 Nisan 2002'de California eyaletinin Santa Monika kentinda öldü. Roy Huggins'in ölümü dünyada çok büyük bir yankı uyandırdı. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde yayınlanan Yeni Düzen gazetesinde Roy Huggins'in ölümü ile ilgili haber söyledir: " *"Kaçak"* öldü. *"Maverick"* ve *"Kaçak"* gibi ünlü dizilerinin yapımcısı Roy Huggins 87 yaşında öldü. Los Angeles Time gazetesi, Huggins'in, geçen Çarşamba California eyaletinin Santa Monica kentinde öldüğünü yazdı. Huggins'in 1963-67 yılları arasında yayınlanan *"Kaçak"* adlı dizisi, 1993 yılında başrollerini Harrison Ford ve Tommy Lee Jones oynadığı aynı adı taşıyan filme dönüştürülmüş, dizi 2000 yılında tekrar

TELEVİZYON SERİLERİ

1.955-56 Warner Brother'sPresents: King's Row
1955-63 Warner Brother's Presents: Cheyenne
1956-57 Conflict
1957-62 Maverick
1957-60 Colt.45
1958-64 77SunsetStrip
1961-62 BusStop
1963-67 The Fugitive (KAÇAK)
1963-65 Kraft Suspense Theatre
1965-68 Run For Your Ute
1969-73 The Bold Ones
1971-73 Alias Smith and Jones
1973-74 Toma
1974-80 The Rockford Files
1975-78 Baretta
1976 City of Angels
1984-91 Hunter

TELEVEVİZYON FİLMLERİ

1974 This is the west
1974 The Story of Pretty Boy Floyd
1976 The Invasion of Johnson County

evizypnda yayınlaşmıştır.

970'lerde Universal televizyonunda Stephen annell ile birlikte çalışmaya başlayan uggins, ortağıyla *"Melekler Şehri"ni* aratmıştır. *"Kaçak"* gibi film haline getirilen *Maverick"* dizisinde James Garner ukala bir marbazı canlandırıyor. Hayatı boyunca 350 enaryo ve hikaye yazan Huggins'in, eski tris olan eşi Adele Mara'dan 3 oğlu ve 5 orunu bulunyor."[45]

FİLM SENARYOLAR!

Pushover, 1954; Fuller Brush Man, 1948; Good Humor Man, 1950; Sealed Cargo, 1951; Woman in Hiding, 1949; Hangman's Knot, 1952; Gun Fury, 1953; A Fever in the Blood, 1961.

YAYINLANANLAR

The Doubletake (roman). New York: Morrow, 1946. Too Late for Tears (Bir Çantanın Esrarı) (roman). New York: Morrow, 1947. *Lovely Lady, Pity Me (roman). New York: Duell, Sloan and Pearce, 1949.*

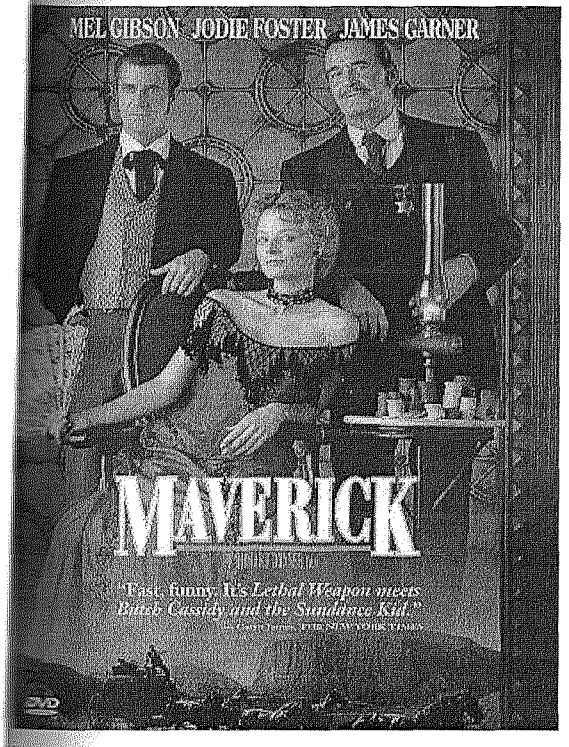

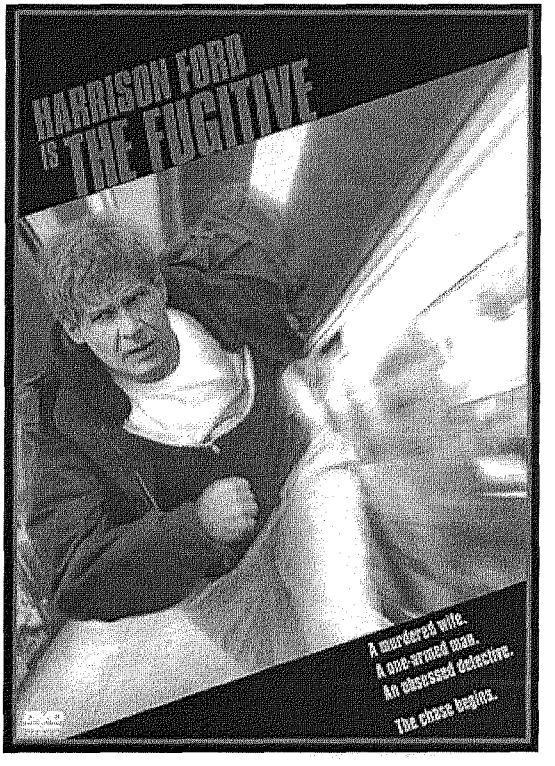

[45] Yeni Düzen Gazetesi, 2002, s.13.

Too Late for Tears" adlı romanı Roy Huggins 47'de yazmıştır. Film siyah beyaz olarak 49'da, Byron Haskin yönetmenliğinde beyaz erdeye aktarılmıştır. *"Too Late for Tears"* adlı manı Nazif Süleyman Ebeoğlu 1951'de "Bir antanın Esrarı" adı altında istiklâl gazetesinde ürkçe'ye çevirmiştir.

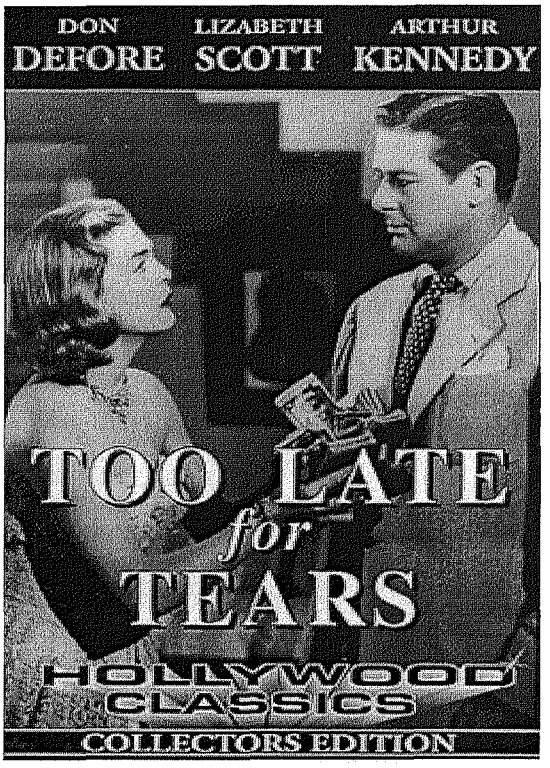

Filmin oyuncuları:

Lizabeth Scott.....Jane Palmer

Don DeFore.....Donald Blake

Dan Duryea.....Danny Fuller

Arthur Kennedy.....Alan Palmer

Kristine Miller.....Kathy Palmer

Barry Kelley.....Lt. Breach

2- **BİR** ÇANTANIN ESRARI

Roy Huggins'in *"Bir Çantanın Esrarı"* adlı romanı, İstiklâl Gazetesi'nde 29 Temmuz–1 Kasım 1951 tarihleri arasında 76 sayı olarak tefrika edilmiştir. Tefrika edildiği tarihten günümüze kadar bilinen hiç bir baskısı yapılmayan *"Bir Çantanın Esrarı"* romanı yayınlandığı tarihte okurlar tarafından çok sevilmiştir. İstiklâl Gazetesi romanın yayınlanacağı duyurusunu yaparken şu sözleri kullanılıyor: "Beynelmilel bir şöhrete hâiz ve zabıta romanlarının dünyaca tanınmış ünlü muharriri Roy Huggins'in heyecan ve dehşet uyandıran şahane eseri *"Bir Çantanın Esrarı"* Cevdet Akbaş tarafından tercüme edilmiştir." [46]

Roy Huggins bu romanından sonra pek çok eser yazmıştır. Fakat asıl şöhretini *"Kaçak"* adlı dizisinin senaryosunu yazarak yapmıştır. Roy Huggins filim senaryoları da yazmaktaydı. *"Bir Çantanın Esrarı"*na bir bütün olarak baktığımızda bize bir filim senaryosu hissi uyandırıyor. Romanın çoğu karşılıklı konuşmalardan oluşuyor. Aksiyonun ağır bastığı filme benzeyen bu romanda, Jane adındaki kadının paraya olan aşırı düşkünlüğünü ve hırsını görüyoruz.

Roy Huggins'in eserlerinde aksiyon ön plandadır. 1994 yılında beyaz perdeye aktarılan Maverick adlı filmi vahşi batıda geçer. Filme hakim olan unsur aksiyondur. Usta bir kumarbaz olan Maverick'in hayatı anlatılır. Maverick'i Mel Gibson başarılı bir şekilde canlandırmıştır. Film seyirci tarafından çok beyenilmiş ve büyük bir hasılat yapmıştır.
1993 yılında bayaz perdeye aktarılan *"Kaçak"* adlı filmin başrol oyuncusu Harrison Ford, Dr. Kimble'ı canlandırır. *"Kaçak"ta* karısını öldürdüğü sanılan Dr. Richard Kimble polisten kaçar ve suçsuzluğunu isbat etmeye çalışır.

Polisiye romanı olan *"Bir Çantanın Esrarı"* *"Kaçak"* adlı dizi ile benzerlik gösterir. Para dolu olan bir çantayı elde etmek isteyen Jane kocasını öldürür ve para ile Meksika'ya kaçar. Burada da aksiyon ve heyecan vardır.

Jane o kadar hırslıdır ki parayı elde etmek için önce kocasını sonra sevgilisi Danny'i öldürür. İlk kocası ile parası olduğunu sandığı için evlenmişti fakat parasız olduğunu öğrenince da onu öldürür. Jane'den hiç şüphelenmeyen polis, Alan'ın kayboluşunun basit bir karı koca kavgası olduğunu düşünür. Polis Alan'ın sevgilisi ile Jane'i terk ettiğini düşünür. Fakat Alan'ın hiç bir zaman bir sevgilisi olmamıştı. Karısını çok seviyordu. Jane sevgilisi Danny ile Alan'ın arabasını Meksika sınırına bırakır. Görgü tanığı Danny'i Alan, Jane'de Alan'ın sevgilisi zanneder. Böylece polis davayı kapatır. Jane çok mutludur. Hayallerini gerçekleştirecek olan paralar ile Meksika'ya kaçmak ister.

---

[46] İstiklâl gazetesi, 195I. s.2.

Donald Blake Jane'in ilk kocasının oğluydu. Donald Blake babasının intihar etmiş olabileceğine asla inanmıyordu. Gerçekte de Jane babasını öldürmüş ve intihar süsü vermişti. Bu nedenle Jane'den kesin olarak intikam almaya karar veren Donald, Jane'in peşine düşer. Onu yakından takip ederek, vereceği bir açığı beklemeye başlar. Sonunda istediği olur. Jane haksız yere elde edilen parayı istemeyen Alan'ı öldürür. Jane paraya aşırı derecede düşkündür. İlk kocası kendisinden oldukça yaşlıydı ve onunla parası olduğunu düşündüğü için evlenmişti. Fakat daha sonra parası olmadığını öğrendiği bu yaşlı adama genç kızlığını verdiği için ona çok kızar ve onu öldürür. Romanda önemli olan Jane'in karakter yapısı ve parayı elde etmek için her şeyi yapabilecek biri olmasıdır.

Romana bir bütün olarak bakıldığı zaman bir romandan çok bir film senaryosuna benzediğini görüyoruz. Roy Huggins'in eserlerinden pek çoğu televizyon için yazdığı senaryolardan oluşur. *"Kaçak"* ve *"Maverick"* gibi. Bu iki film ilk önce televizyon için yapılmış ve daha sonra sinamada gösterime girmiş ve seyirciler tarafından çok beğenilmiştir.

32 bölümden oluşan bu romanı Cevdet Akbaş başarılı bir şekilde tercüme etmiştir. Anlatılmak istenilen düşünce çok güzel bir şeklde ifade edilmiştir. Romanın tercümesini yapan Cevdet Akbaş hakkında yaptığım tüm araştırmalarıma rağmen hiç bir bilgi bulamadım.

A- ROMANIN BİR BÜTÜN OLARAK ÖZETİ

Jane kendi halinde evinden işine, işinden evine giden basit bir yaşantısı olan basit bir kızdır. Kendini tanıtıcı en belirgin fiziki özelliği olan urunu aldırmak istiyordu. Urunu aldırınca bütün güzelliği meydana çıkar. Bütün erkekleri baştan çıkarabilecek bir güzelliğe sahiptir.

İlk kocası Blanchard ile zengin olduğunu düşündüğü için evlenir. Genç kızlığını bu yaşlı adama verir. Evlendikten sonra kocasının hiç parası olmadığını öğrenir. Kocasından kurtulmak zorundadır; onu öldürür ve intihar süsü ve ikinci kocası Alan bir savaş pilotuydu. Alan'ın parlak üniforması ve savaşa (Romanda bahsettiği savaş, II. Dünya Savaşı olabilir. Çünkü II. Dünya Savaşı 1945 başladı ve romanın yazılış tarihi 1949'dur. 1949'da yazılmış bu romana II. Dünya Savaşı ilham vermiş olabilir.) korkusuzca gitmesi Jane'i çok etkiler. Savaş bitince Alan bir bankada memurluk yapmaya başlar. Güzel bir apartmanda oturuyorlardı, güzel bir arabaları vardı; ama bu Jane için yeterli değildi. O böyle basit bir hayat istemiyordu. Mutlu bir yuva, iyi bir koca onun için yeterli değildi. Artık Alan kendine çekici gelmiyordu. Basit bir hayatları olduğunu düşünüyor ve sıkılıyordu. Bu hayattan kurtulmak için Alan'dan boşanmak ister.

Alan' dan boşanmak istediğini söylediği akşam çok ilginç bir şey olur.

Jane, Alan'ın arkadaşlarının evinin önüne geldikleri halde aşağıya inmek istemez. Buna çok canı sıkılan Alan eve dönmek zorunda kalır. Jane arabada eve doğru giderlerken Alan'a ondan boşanmak istediğini söyler ve tartışırlar. Yanlarından geçen bir arabadan kendi arabalarma bir çanta atarlar. Çantanın içi para ile doludur.

Jane için artık her şey değişmişti. Para ile dolu olan bu çanta onun kocasından boşanmak isteğini ona unutturur. Fakat Alan çantayı polise teslim etmek ister. Jane parayı çok istiyordu. Jane'in ısrarlarına dayanamayan Alan, çantayı alıp eve götürmeye karar vermek zorunda kalır. Bu sırada bir araba kendilerini takip eder. Arabayı atlatmayı başaran çift eve gelir. İkisi de çok korkmuştur, para hakkında tartışmaya başlarlar. Alan bir türlü parayı almaya yanaşmaz. Jane çok ısrarcı davranır.

Aralarında bir anlaşma yaparlar. Üç gün süre ile çantayı büyük istasyondaki emanetçiye bırakırlar. Daha sonra ne yapacaklarına kara vereceklerdi.

Jane aslında boşanmak istemediğini, sinirlendiği için öyle konuştuğunu anlatır. Alan paraya sahip olmak istemez. Çünkü bunun hayatlarını mahvedeceğini ve günün birinde mutlaka yaklanacaklarını düşünür. Alan ömrünün sonuna kadar kaçarak yaşamak istemiyordu. Alan kurulu düzenini bozup bu meceraya atılmaya korkuyordu. Alan Jane'i kaybetmek istemiyordu, Jane'i çok seviyordu. Jane'in boşanmaktan vazgeçmesi onu şüphelendirir. Paraya sahip olmanın Jane'e sahip olmak olduğunu anlar.

Jane evlerine gelen Danny adındaki adamı polis zannederek içeri alır. Bu adam polis değildir, sadece paranın peşindedir. Jane'e parayı ne yaptığını sorar. Jane çok şey bilen bu adamla daha fazla mücadele edemez ve paranın kocasında olduğunu ve eğer parayı istiyorsa kendine yardım etmesi gerektiğini söyler. Danny, Jane'in güzelliği karşısında kendinden geçer. Jane, hiç tanımadığı bu adama karşı çok samimi davranır. Amacı Danny'nin para hakkında ne bildiğini öğrenmekti. Parayı elde etmek için Danny'i kullanmaya karar verir.

Jane, Danny Fuller ile kocasından kurtulup paraları almak için planlar yapar. Jane kocasını öldürdükten sonra Danny'i de öldürmeyi planlar. Danny'e karşı hiç bir şey hissetmeyen Jane, Danny'i istiyormuş gibi davranıp onu kullanır. Sadece parayı düşünen Jane parayı elde etmek için her şeyi yapar.

Kocasını bir nehir gezisi için kandırır. Tekne ile gezerlerken Jane, Alan'ın ordudan kalan tabancası ile Alan'ı vurur. Danny Fuller ile önceden anlaştıkları, nehir kenarındaki büyük ağacın yanında buluşurlar. Danny Alan'ın cansız bedenini görünce, bu işe karışmak istemez ama Jane onu her şeyi üstüne atmakla tehdit eder. Yapacak başka çaresi olamyan Danny, Jane'e itaat eder. Alan'ın ayaklarına ağırlık bağlayıp onun nehre atarlar.

Danny Fuller Alan'ın pardösüsünü ve şapkasını giyerek Alan'ın kılığına girer. Eve gelirler ve kaldıkları apartmanın park sorumlusu olan Pete onları görür. Danny'i Alan zanneder. Jane Pete'e Alan'ın viski alacağını söyler ve eve girer. Alan'ın kızkardeşi Kathy'de aynı apartmanda oturmaktaydı. Jane ona da ayni şeyi söyler ama Kathy evde bir çok içkinin bulunduğunu görür ve şüphelenir. Jane Kathy'yi de öldürmeyi düşünür. Danny'den Kathy'yi öldürmek için zehir almasını ister.

Jane polise kocasının kaybolduğunu haber verir. Jane ve Danny, Alan'ın arabasını Meksika sınırında bırakırlar. Polis arabayı Meksika sınırında bulur. Polise göre Alan Meksika'ya kaçmıştır. Bazı görgü tanıklarına göre yanında kumral bir kadın vardı. Polis Alan'ın sevgilisi ile kaçtığını düşünür ve davayı kapatırlar. Halbuki arabayı süren Alan değil, Danny'di. Yanındaki kadın da Jane'di. Polis görgü tanıklarının verdiği tarife göre hareket ederek bu davanın basit bir aşk kaçamağı olduğunu düşünür. Jane'e kocasını o kadından sıkılınca tekrar evine döneceğini söyler. Alan'ın hiç bir zaman bir sevgilisi olmamıştır. Her şey Jane'in planladığından daha iyi gelişiyordu. Bütün bunlar Jane'in planladığı bir oyundu. Danny ile kendisi arabayı Meksika sınırına bırakacaklardı. Böylece onları gören Alan'ın sevgilisi ile kaçtığını düşünecekti.

Bu habere çok sevinen Jane artık Danny ve Kathy'den kurtulmalıydı. Jane çok akıllı bir kadındı. Bu planları yapmak için çok düşünmüş, bir çok geceler uyku uyumamıştı.

Jane emanetçiye verdikleri çantanın fişini Alan'ın pardösüsü içine dikmişti. Pardösü Alan'ı öldürdükleri gece Danny'de kalır. Jane elinde tabanca ile Danny'den pardösüyü almaya gider. Fiş, pardösünün içine değildi. Sinirden çılgına dönen Jane ne yapacağını şaşırır.

Alan'ın fişi başka bir yere koyduğunu düşünür ve onu evde aramaya gider. Gerçekten de Alan fişi başkabir yere koymuştu. Jane'e güveni yoktu. Parayı gizlice alacağını düşündüğü için fişi saklar.

Çok şüpheci olan Kathy'e eğer ağabeyi evden kaçmışsa çok sevdiği tabancasını da yanına alacağını düşünür. Eve gizlice girip tabancayı arar. Tabancanın evde olmadığını görünce çok üzülür. Çünkü ağabeyinin gerçekten kaçtığını düşünür. Tabancayı aradığı çekmecenin içinde büyük istasyondaki emanetçinin fişini bulur ve onu alır. Kathy göre bu gizlenmiş olan fış ağabeyinin kayboluşu ile ilgiliydi. Aşırı dercede fişi alma isteği duyar ve onu alır.

Donald Blake isminde dedektife benzeyen bir adam ortaya çıkar. Alan'ın kayboluşu ile ilgilisorular sorar ve Alan'ın arkadaşı olduğunu söyler. Halbuki Donald Blake Jane'in ilk kocasının oğluydu. Babasının ölümünün bir intihar olmadığını düşünüyordu. Jane'in babasını öldürüp intihar süsü vermiş olmasından süpheleniyordu. Gerçekte de öyleydi, Jane kendisinden çok yaşlı olan bu adam ile parası olduğunu sandığı için evlenmişti. Fakat hiç parası olmadığını öğrenince çok sinirlenir ve onu öldürür.

Donald Blake'e güvenen Kathy ona şüphelerinde ve bulduğu fişten bahseder. Fişi ona verir. Kathy Donalad Blake'den çok etkilenmişti. Onu beyeniyordu. Donald Blake'de Kahty'e karşı ilgisiz değildi. Onun saflığını beğeniyordu.

Jane kocasının Donald Blake adında bir arkadaşı olmadığını biliyordu ve bunu ispatlamak için kocasının başka bir arkadaşı ile onun yüzleştirir ve kocasının arkaşdaşı olmadığı ortaya çıkar. Jane çok sinirlenir. Donald Blake'in ne istediğini anlayamaz. Kathy kendini çok kötü hisseder. Bu adama bir çocuk gibi güvendiği ve fişi ona verdiği için pişman olan Kathy, bu kadar saf olduğu için kendine kızar.

Donald Blake, Jane'in kendi babası gibi Alan'ı da öldürmüş olmasından şüpheleniyordu. Alan ve Jane'in, Alan'ın kaybolduğu gece ne yaptıklarını Kathy'den öğreninee Jane'in, Alan'ı nehirde öldürdüğünü ve onu nehire attığını düşünür. Jane'den intikam almak içi bu suçu orataya çıkarmak ister. Jane fişi Blake'den alır ve kafasına tabanca ile vurur.

Jane, tren istasyonundaki emanetçiden çantayı almaya gider fakat Kathy orada onu bekliyordu. Kathy bulduğu fişin tren istasyonundaki emanetçiye ait olduğunu biliyordu. Jane'in emanetçide bıraktığı şeyi almaya geleceğini düşünüyordu. Bu emanetçideki şeyin ağabeyinin kayboluşu ile ilgisi olmasından şüpheleniyordu. Bir genç çocuğa para teklif eden Jane, çantayı almasını ister. Çantayı alan Jane Danny'nin evine gider.

Kendine gelen Donald Blake istasyona gider ve Kathy'i ile karşılaşır. Kathy onun Jane ile kaçtığını düşümekteydi. Donald Blake'i karşısında gören Kathy çok sevinir. Emanetçiye çantayı sorarlar ama Jane çantayı çoktan almıştır.

Danny' e giden Jane paraların hiç kimse tarafından aramadığını öğrenir. Bu paraları gorta şirketinde çalışan bir şahıs yasal olmayan yollarla elde ettmişti. Bu paralardan sigorta rketinin haberi yoktu. Çünkü sahte sigorta poliçeleri yapıp satıyordu. Paraların temiz duğunu öğrenen Jane, Danny'nin içkisine Kathy için aldığı zehiri döker. Jane Danny'i o adar etkilemişti ki Danny kendisini öldürmek istediğini hiç düşünmez. Jane'e içki azırlamasını söyler ve içkiyi bir nefeste bitirir ve ölür.

Jane, paralar ile Meksika'ya kaçar ama Donald Blake onu bulur. Çünkü Donald Blake ane'i takip etmesi için adam tutar. Jane'in nereye gittiğini biliyordu. Donald Blake, Jane'in enden parayı alır ve parayı gölde yatan Alan'ın cesedini çıkartmak için kullanacaktı. Donald Blake'i karşısında gören Jane çok şaşırır. Çok yorgun ve bitkin olan Jane, Donald Blake ile avaşacak gücü yoktur. Jane Donald Blake ile anlaşmaya, dişiliği ile onu etkilemeye çalışır. Fakat Donald Blake'in ilk kocasının oğlu olduğunu anlayınca kendisi için her şeyin bittiğini anlar. Jane hiç bir yere kaçamazdı çünkü Donald Blake'in adamları onu takip ediyordu. Jane otel odasında yalnız başına yakalanacağını ve hapise gireceği günü bekler. Donald Blake Kathy ile bu olaylar çerçevesinde yakınlaşırlar ve evlenmeye kara verirler.

B- ROMANIN ŞAHIS KADROSUNA TOPLU BİR BAKIŞ

Romanın özetinden de anlaşılacağı üzere asli şahıs Jane'dir. Roman merkazi şahıs olan Jane'in etrafında gerçekleşmektedir. Jane'in birinci kocası Blanchard çok yaşlıydı. Jane onunla evlendiğinde yirmi yaşlarındaydı. Balnchard'ın zengin olduğunu düşündüğü için onunla evlenir. Fakat bu adam zengin değildi ve borç içindeydi. Buna çok sinirlenen Jane onun öldürür ve intihar süsü verir. Alan Jane'in ikinci kocasıdır. Jane'e aşırı derecede düşkündür. Ona aşıktır. Her istediğini yapar. Alan karısı ile çok mutlu bir hayat yaşadığını düşünüyordu. Çok güzel bir evleri vardı. Sekiz katlı, köşkleri büyük kesme taşlarla örtülmüş, dar ve yüksek pencereli "Chateau Michel" Franklin'in bir mahallesi olan Farnel'de idi. Bu bina, Hollywood'da "Otel Apartman" diye anılırdı.

Kathy, Alan'ın kız kardeşidir. Alan ile Jane'in oturduğu apartmanda oturmaktaydı. YalnızIık çektiği hade ağabeyinin hayatına girmekten çekiniyordu. Danny, Jane'in sevgilisiydi. Parayı elde etme hırsı onun ölümüne sebeb olur. Para ile dolu olan çantadan haberi vardı. Jane'i zavallı bir kadın sanmıştı. Jane'i kandırıp parayı elinden alacağını düşünen Danny çok yanılır. Jane bildiği kadınlardan değildi. Parayı elde etmek için Danny'i kullanır ve onu öldürür. Romanın kahramanlarından Donald Blake, Jane'in ilk kocasının oğludur. Donald, babasının intihar etmiş olabileceğine asla inanamıyordu. Gerçekten de Jane, Blanchard'ı öldürmüş ve sonra da intihar süsü vermiştir. Bu nedenle Jane'den kesin olarak intikam almaya karar veren Donald, Jane'nin peşine düşer. Onu yakından takip ederek, vereceği bir açığı beklemeğe başlar. Sonunda bu fırsatı yakalar. Jane, Alan'ın haksın elde edilmiş parayı kendisi gibi istemediği için ondan kurtulmanın çarelerini arar. Polis gibi evlerine gelen Danny adındaki adamın paradan haberi vardı. Jane'e para ile ilgili sorular sorar ama Panny polis değildir. Danny basit bir adamdı. Jane gibi güzel bir kadınla daha önce hiç karşılaşmamıştı. Jane Danny'i etkiler ve parayı almak isterse kendisine yardım etmesi gerektiğini anlatır. Jane, Danny'i Alan'ı öldürmek için kullanır. Danny'e ilgi duyuyormuş gibi davranır ve onu kandırır. Paraların bir sigorta şirketinde çalışan bir adamın, sahte sigorta poliçelerini satıp elde ettiğini ve paraları hiç kimsenin aramadığını öğrenince Danny'i öldürü. Donald Blake, Jane'i takip eder ve onu yakalar. Paraları Jane'in elinden alan Donlad, nehirde yatan Alan'ın cesetini çıkarmak için kullamak ister. Böylece Donald Blake Jane'den intikamını alır ve Jane hase girer.

C- ŞAHIS KADROSU

JANE PALMER

Jane sarışın dalgalı şaçlı, güzel vücutlı ve çekici olan çok güzel bir kızdır. Jane çok genç vf güzel bir kadındı. Her erkeğin beğenip etkilenebileceği kadar güzel bir kadındı. Jane evinden işine işinden evine giden basit bir yaşantısı olan bir kızdır: "Jane Petri istediği sonsuz uykudan uyandırılmış ve kendisini yeni bir hayatın kucağında bulmuştu. Mektebi terk ederek çalışmaya başlamıştı. Yaşını 18 olarak taspih ettirmişti ve Tulsa'da büyük bir müessesenin telefon santrelinde memur olmuştu. Hayatın bütün bir zevk ve eğlencelerinden uzak, kurulmuş bir makine gibi çalışıyordu.v"[47]

Yaşı daha 18 olmadan mektapten kaçmış ve iş hayatına başlamıştı. Ailesi olup olmadığı hakkında bir bilgi verilmemiştir.

Onun bir amac vardı. Yüzünde kendini çirkinleştren bir uru vardı. Onu aldırmak istiyordu: "On dokuz yaşında Tulsa'yı terk ettiği zaman bavulunda ancak lüzumlu bir kaç parça eşya, cebinde üçbin beşyüz dolar ve kafasında bir plan vardı. Alvarado'da pis ve karanlık bir otelde bir oda kisraladıktan sonra operatörü buldu. Doktor iyi bir insandı. Bir çok kimse, onun yapmış olduğu estetik ameliyattan şitayişle bahsediyordu. Doktor yalnız olmasından dolayı, hastanede bir yatak bulmak mecburiyetinde olduğunu söyledi.?"[48]

Jane yüzündeki urdan kurtulunca çok güzelleşir. Yalnız yaşadığı için ameliyet sonrası çektiği acılara yalnız başına katlanıyordu. Sargılarını kendisi değiştiriyordu. Hiç bir şikayette bulunmuyordu. Çok hırslı biriydi: "Ameliyattan sonra bir taksi ile otele dönen genç kadın yalnız başına kalmıştı. Otelin loş odasında karyolasına uzanan Jane önce hafif bir şekilde başlayan acılarını, gözlerinin etrafındaki, çekiç darbelerine benzeyen, sancıları dinledi. Bu aralıklı acılar geceye doğru dayanılmaz bir hal almıştı. Bu acıların buhranlarında genç kız, asla şahsiyet kazanmıyan, şekilsiz, manasız hallerin kabusları içinde kıvranıyordu. Bütün bunlara rağmen Jane, ameliyat yerinin sargısını kendi kendine değiştiriyor, her gün banyo yapıyor ve doktoruna gidiyordu. Bu hal, sancıları dininceğe kadar tam on gün devam etti. Nihayet Jane rüyalarını gerçekleştirecek son sahfaya gelmiş bulunuyordu. Yeni bir buruna ve kusursuz, hatta çok güzel bir yüze sahip olmuştu."[49]

---

[47] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[48] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[49] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

Aklında daima kötü fikirler olduğunu kanunları öğrenmek istemesinden anlıyoruz. Kanunları öğrenerek bir suç işlerse nasıl kurtulacağını bilmek istiyordu: "Ayni zamanda gece okullarına devam ediyor ve bilhassa California eyaletinin kanunlarını öğreniyordu.Y"[50]

Jane paraya aşırı derecede düşkün bir insandır. İlk kocası ile parası olduğunu düşündüğü için evlenir fakat daha sonra borç içnde olduğunu öğrenir. Çok genç yaşında kendisinden oldukça yaşlı olan Blanchard ile evlenen Jane zengin olma hayalleri kuruyordu. Blanchard ile ilk karşılaşmasında onun zengin olduğunu düşünmesini sağlayan bazı sebebler vardı. Romanda bu çok çarpıcı ve komik bir şekilde anlatılır: "Genç kız Blanchard'a Planı Spring Gazinosu'nda rastlamıştı. Gazinoda otururken, Blanchard'ın bir elli dolarlık banknotu düşürüğünü, fakat paranın masaların altında uçuşunu ihmalkar hatta neşeli bakışlarla görmüştü. Blanchard ellisini çoktan aşmış bulunuyordu. Jane onun bir müessesenin direktörü olduğunu öğrenmişti. Fakat izdivaclarından sonra Blanchard'ın işsiz olduğunu ve bir hayli de borçlu bulunduğunu anlamıştı."[51]

İlk kocası öldükten sonra Alan ile evlenir. Böylece kötü geçmişini geride bırakıp yeni bir hayata başlamak istiyordu: "Jane içinden fısıldıyordu. Jane Petry isminde bir bakire iken kendini Blanchard'a satmıştı. Harp başladığı zaman de yine ayni hisle mazide geçirdiği kirli ve karanlık yılları unutmak için hava ordusuna mensup parlak üniformalı Alan'a kendisini satmış bulunuyordu."[52]

Jane yalnızlık çekiyordu. Bu yalnızlığı içinde Alan, parlak üniforması ve savaşa korkusuzca gidişi ve cesaretiyle Jane'i çok etkilemişti. Fakat Alan'ın savaştan sonra bir bankada memur olarak çalışmaya başlaması Jane'i mutlu etmemişti. Jane'in bu duruma çok canı sıkılmıştı. Alan'dan artık sıkışmaya başlamıştı artık onu istemiyordu. Alan ona, çekici gelmiyordu. Onu çok basit buluyor ve parasız oluşundan çok rahtsız oluyordu. O zengin bir hayat istiyordu. Jane yaşadıkları hayatı ve memnuniyetsizliğini Alan'a şu sözlerle anlatıyordu: "Belki şu ana kadar hiç bir şeyin farkında değildim. Hatta şimdi bile farkında olduğumdan şüpheliyim. Şimdiye kadar alıştığıma kendimi inandırmaya çalışarak her ikimizi de aldatıyorum.

-"Alışmak"'tan kastın ne Jane?

Genç kadın adeta haykırdı:

-İçinde yaşadığımız şu Burbank denilen köye ve sefalet içinde geçirmekte olduğumuz hayata. Arkadaşların gibi değilim Alan...: Mesut olmadığım halde kendimi sadetin kucağında farz edemem. Kısacası, budalalıklar arasında yaşayamam.

Otomobilin aydınlattığı yola gözlerini dikip olup bitenleri muhakeme etmeye çalışan genç adam titrek bir sesle konuştu.

---

[50] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[51] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[52] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

-Anlıyorum Jane, neden bahsettiğini anlıyorum."[53]

Jane, Alan' dan ayrılmak istiyordu. Alan ona çok basit geliyordu. Daha başka heyecan istiyordu, asıl önemlisi para istiyordu. Güzel bir apartman dairesi, güzel bir araba, mutlu bir hayat ona göre değildi. Bunlar ona çok basit geliyordu. Devamlı olarak dışarıda yemek yemek istiyor. Gezip dolaşmak istiyordu. Romanda Alan'ı basit gördüğünü şu sözlerle anlatıyor ve ondan ayrılmak istediğini açıkça ifade ediyor: "-Hayır Alan ... Hiç bir şeyim yok. Sen her şeyi dürbünün tersinden görüyorsun. Çok basitsin Alan ve senin nazarında bütün dünya basit.. .. Fakat aldanıyorsun. Unutma ki ben de basit değilim.

Sözlerine, evvela sükunetle başlayan genç kadının şimdi boğazı düğümlenmişti. Titrek bir sesle devam etti:

-Unutma ki ben de basit değilim.

Yarı gülümseyerek kadına doğru bakan Alan, değişik bir tonla:

-Sarfettiğin " Basit" kelimesini, bizim orduda kullandığımız anlamda mı kabul edeyim sekerim? Yoksa edebiyat mı yapıyorsun?

Genç kadının yüzünde arzusunu boğmak için sarfettiği gayretten doğan bir pembelik belirdi. Dudaklarını güçlükle oynattı:

-Aramızda her şey bitti Alan ... Ayrılmalıyız artık. .. "[54]

Jane açıkça Alan'ı istemediğini dile getirir. Fakat bu konuşmayı yaptıktan sonra, yolda araba ile giderlerken yanlarından geçen bir arabadan kendi arabalarına atılan bir çanta Jane'in bütün düşüncesini değiştirir. Çanta para ile doludur. Jane paraları görünce boşanmak fikrinden vazgeçer. Paralara sahip olmak ister ve Alan'a iyi davranmaya başlar:"-Ellilikler, yirmilikler. .. Altmış ile yüzbin dolarlık bir servet Jane ...

Uzun uzun para destelerine bakan Jane içinde, önüne geçilmez dayanılmaz bir arzu duydu. Destelerin sakin, serin ve berrak duruşlarında kendisini saadete, sükunu ulaştıracak bir müjde seziyordu. Bu ümit ve sevincin parlaklaştığı gözlerini Alan'ın gözlerine çevirdiği zaman orada, tereddüt ve endişenin koyu ve derin gölgelerini gördü. Bundan son derece elem duyan genç adamı, Jane bütün kuvvet ve ihtirasıyle kucaklamıştı. "[55]

Fakat Alan paraları istemiyordu. Jane için ise paralara sahip olmak çok önemliydi. Alan'ı paraları bir müddet kendilerinde tutmak için kandırır.

Jane' in sinirleri aşırı derecede bozulur. Günleri sahipleneceği paraları nasıl elde edebileceğini düşünerek geçirir. Gece uykuları kaçar. Evin içinde huzursuz bir şekilde dolaşır durur, geceleri uyku tutmaz. Jane sinirleri, Alan'ın paraları istememesi karşısında daha fazla bozulur. Alan'ın paraları istememesi kokması Jane'i tiksindirir. Jane'in gözünde Alan'ın artık hiç bir değeri yoktur. Günlerce düşündükten sonra bir plan yapar.

---

[53] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[54] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[55] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

Jane, evlerine gelip paralar hakkında sorular soran Danny ile bir anlaşma yapar. Paraları ikisi alacaktı. Danny'i kandırır, Jane'in paraları paylaşmaya niyeti yoktur. Bir anda kocasını silen Jane Danny'e ilgi duymaya başlar. Aslında Jane kocasını hiç sevmemişti. Sadece görüntüsünden etkilenmiş ve savaş bitip, Alan memurluğa başlayınca ona duyuduğu ilgi azalmaya başlamış. Giderek aralarındaki bütün ilişkiler kopmuştu.

Jane artık Alan'dan nasıl kurtulacağını düşünmekteydi ve kocasını öldürmeye karar verdiği gün ciddi bir sinir krızi geçrir: "Alan çıkarken kapıyı kapadı, bir müddet kapıya yaslanmış duran genç kadın koşarak odasına girdi ve başını yaştıklara gömerek ağlamaya başladı. Ağlıyordu. Çünkü uykusuz geçen gecelerinde ve gölde yaptıkları gezinti esnasında kendisinin bile ürktüğü müthiş bir şeye kara vermiş bulunuyordu. "[56]

Jane kocasını öldürmek istiyordu ama bunu yapmak zorunda olduğunu düşünüyordu. Jane'e göre, daha iyi bir hayat yaşamak için onu öldürmeliydi. Bu amaçla, Danny'i kandırır ve kocasını öldürmek için kullanır. Jane kendinden başka kimseyi sevmiyordu. Jane hayatta arzularına ulaşmak, istediklerini elde etmek için her türlü kötülüğü yapabilecek bir karakterdeydi. Bu merkeziyetçi kişiliği ile kendinden başka kimseyi düşünmez. Danny'i, Alan'ı öldürmek için kullandıktan sonra onu da öldürür.

Jane herkesi kullanırdı. Kendisinden şüphelendiği için Kathy'i de öldürmek ister ama bunun için fırsatı olmaz.

Paraları alıp Meksika'ya kaçar. Yolda arabasını aramak isteyen polis memuruna para teklif eder. Parayı alan polis Jane'in geçmesine izin verir. Yorgun düşen Jane bir otel odası kiralaroüdaya girdiğinde Blake kendisini bekliyordu. Bu olay karşısında çok şaşıran Jane sinir kırizi geçirir. Ona para teklif eder fakat

Blake kabul etmez ve ona şu sözleri söyler: "-Vicdanım bu teklifini kabul edecek kadar çirkefleşmedi. Sen bunu anlayanazsın içimdeki mücadeleyi bir bilsen.

Gözlerini genç adama diken Jane bu sözlerin ne manaya geldiğini anlamaya çalışıyordu. Onların içinde kendisi için bir ümit bir kurtuluş arıyordu. Gözlerinden yaşlar boşalırken hıçkırıklar arasında haykırdı:

-Kimsin kahrolası herif kimsin?

-Seni serbest bırakmayacak birisi.

Üstünü fırçalıyormuş gibi manasız hareketler yapan Jane kendi kendine soruyordu:

-Kimdi bu adam ve nelerden bahsediyordu....

Gözlerinden yaşlar boşalarak yine sordu:

-Niçin.... Niçin.

Blake kendisini bakışları ile süzerken genç kadın bu bakışlarda istikbali için ümit verici bir mana sezmişti. Bütün artistik kabiliyetini kullanarak tebessüm yaydığı yüzünü

[56] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

Blake'e dikti. Bu anda Blake'in de yüz hatları değişmiş ve bir şeye karar vermiş insanların kendiyetine takılmıştı. Soğuk bir sesle sordu:

-Blanchard ismi senin için bir mana ifade eder mi?

Ağır ağır geriye doğru çekilen Jane'in yüzündeki gülümseme donup kalmıştı. Dilinin ucu ile ıslattığı halde dudakları hala kuruydu.

-İlk kocamın adı Blachard idi."[57]

Jane için artık hiç bir ümit kalmamıştı. Blade'e karşı koyacak, inkar edecek gücü bile yoktu. Artık onun için her şey bitmişti. Hayatı artık hapiste geçecekti. Kendini kaybetmiş mitik bir şekilde kanepenin üzerine düşermiş gibi oturur. Hayatı boyunca iyi bir hayata sahip olmak için her şeyi feda etmiş. Genç kızlık çağında kendisinden oldukça yaşlı olan Blanchard ile evlenmiş ama umduğunu bulamamıştı. Blanchard zengin değildi. Zengin bir hayat yaşamak için paraları istemeyen, ikinci kocası Alan'ı öldürür. Danny ile paraları paylaşacağını söyler ama paraları sadece kendine istiyordu. Paraları Danny ile paylaşacaktı ama çok bencil olan Jane, Danny'i öldürür. Artık soğukkanlı bir katil olmuştu. Zengin bir yaşan yaşamak için her şeyi yapmış, tarn amacına ulaşmak üzereyken, Blake onun karşısına çıkmıştı. Jane dişiliğini kullanır, Blake'e para teklif eder. Arna yine de Blake babasının intikammı alır. Jane'i polse teslim etmek ister. Hayatta hiç bir şey istediği gib olmayan Jane yıkılmıştır.

DONALD BLAKE

Uzun boylu yakışıklı genç bir adamdı. Jane'in ilk kocasını oğluydu. Devamlı olarak Jane'i takip ediyordu. Babasının intihar ettiğini düşünmüyordu, onu Jane'in öldürdüğüne emindi. Çünkü babası intihar edecek kadar zayıf karakterli değildi. Jane'i yakaladığı gün Blake Jane'e şöyle diyor: "-Ben bu ilk kocanın oğluyum işte. Ölümünü işittiğim zaman askerde deniz aşırı görevdeydim. İntihar ettiğine inanmamıştım. Hadiseler karşısına şaşkınlığa düşmezdi. Metindi. Esasen intiharında bir sebeb yoktu."[58]

Önce kendini Alan'ın arkadaşı olarak tanıtır ve Alan hakkında bilgi toplar. Alan'ın çalıştığı bankaya gider. Bankadan Alan hakında bilgiler toplar ve Alan'ın resmini alır. Kathy ile Alan'ın, Jane ile olan evlilikleri hakkında konuşurlar. Balke, K.athy'e karşı ilgisiz değildi. Onu beyeniyor, ona "meleğim" diyordu.

Jane Blake'in Alan'ın arkadaşı olmadığını kanıtlar. Alan'ın başka bir arkadaşını getirip Blake ile karşılaştırır. K.athy'nin fişi Blake'e verdiğini öğrenince Jane çılgına döner. Jane elinde tabanca ile Blake'i ölümle tehdit eder ve fişi Blake'den alır. Jane onu yere diz çöktürür ve başına tabanca ile vurur. Blake çok akıllı bir insandı. Jane ona tabanca ile

[57] İst.iklâ! gazetesi, 1951, s.2.
[58] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

rmadan evvel saata bakar böylece ne kadar zaman kaybettiğini anlayacaktı: "Donald Blake danın karanlığı içinde kımıldandı. Baygın bir şekilde yığılmış olduğu döşemenin üzerinde nihayet ağaya kalkmış bulunuyordu. Bir kiprit yakarak saatine baktıktan sonra kiprip çöpünü rken elektirik düğmesini çevirdi. "İstasyona gitmek en az yirmi dakika sürer diye düşündü." Banyo odasına gitti ve başını soğuk suyla yıkayan Donald Blake yirmi dakika sonra istasyonun kapısından içeri giriyordu. "[59]

İstasyonda Jane'i bulamayınca, Danny'nin evine gider. Fakat Danny çoktan ölmüştür. Blake polislere şüphelerinden bahseder. Alan'ın cesedinin gölde olduğunu düşündüğünü söyler. Gölün aranmasını ister: "-Gölün aranması için lazım gelen masrafı üzerime alırsam sizden de yardım görebilir miyim?

Blake'e adete acıyarak bakan Larson'un sesinde adeta bir arkadaşın sıcaklığı vardı şimdi:"[60]

Komiser Larson Blake'in bu manasız çabası karşısında ona acır. Başka birinin gölde ceset aradığını ama bulamadığını anlatır. Cesedi çıkartmak için yapacağı araştırma sonucunda parasına yazık edeceğini söyler.

Blake, Jane'i bir otel odasında yakalar. Blake Jane'i takip etmesi için adam tutmuştu böylece Jane nereye giderse haberi olacaktı. Jane'in yanından ayrılırken paraları alır ve Alan'ın cesedini gölden çıkartmak için kullanacağını söyler. Jane Blake'e para teklif eder, Blake'i baştan çıkarmaya çalışır. Ama Blake'in istediği para veya güzel bir kadın değildi. Sadece ölmüş babasının intikamını almak istiyordu. Blake'in Jane'e söylediği son sözler biraz alaycıydı: "-Bunu bir kan davası olarak yapıyorum zannetme Jane intikam almak iyi bir şey değil ama beşeri hislerimize mani olamıyoruz. "[61]

Kathy kendisini dışarda bekliyordu. Otelden ayrılırken yabancı 1:)ir< adam ile selamlaşır. Bu, Jane'i takip edmesi için tutuğu adamdı. Jane kaçmak istese.bile Blake onu bulacaktı.

DANNY FULLER

Danny yakışıklı sayılabilecek, orta boylu, ince bıyıklı, ince yüzlü ve parlak yeşil gözleriyle otuzunda olmayan genç bir adamdı. Kumarbazdı. Fakir bir insandı. Paradan haberi vardı ve parayı istiyordu. Barda oturan sarhoş bir adamdan paraların varlığını öğrenmişti. Jane'in eline göre zavallı bir kadın olduğunu sanmıştı ama daha sonra onun bir "sırtlanl' olduğunun anlar. İlk karşılaştıklarında Danny, Jane'e tahkikat bürosundan olduğunu söyler. Jane'i kandırıp paranın yerini öğrenmek istiyordu. Jane ona çok cüretkar davranır. Bu adamın para hakkında ne bildiğini öğrenmek istiyordu. Onu baştan çıkarıp parayı almasına yardım

[59] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[60] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[61] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

mesi için kullanmak ister: " Kanepenin üzerine şuh kıvranışlarla hareket eden genç kadın er açarak adamı çağırdı.

-Gel şuraya otur. Seninle konuşmak istiyorum."[62]

Danny ona "sırtlan" diyordu. Jane onu Alan'ı öldürmek için kullanır. Danny ilk önce az geçer ama Jane onu tehdit eder. Alan'ın cesedini görünce çok korkan Danny şöyle diyor: "-Dinle Jane, ben paradan vazgeçtim. Sen beni kıyıya çıkar yoksa yüzerek çıkacağım.

-Eğer buna teşebbüs edersen vururum. Sonra da kocamı öldürdüğün için bunu yapmak zorunda kaldığımı, nefsimi müdafa ettiğimi söylerim. Zaten işin doğrusu da böyle hareket etmektir."[63]

Yapacak başka bir şeyi olmayan Danny, Jane'e boyun eğmek zorunda kalır. Alan'ın bacaklarına demir çubuklar bağlayıp onu nehire atarlar. Jane bu işi yalnız başına yapamazdı. Buna gücü yoktu, Danny güçlü biriydi ve Alan'ın cesedini nehire atabilirdi. Alan'ın cesedini nehire atınca Danny, Alan'ın şapkasını ve pardösüsünü giyer. Alan gibi Jane'in yanında yürür. Jane ona "kocam" diye hitap eder. Böylece kimse Jane'in Alan'ı nehirde öldürdüğünü düşünmeyecekti. Beraber eve gelirler ve Jane, herkese Alan 'ın kendisini eve bıraktıktan sonra içki almak için gittiğini söyler.

Jane, Kathy'nin kendisinden şüphelendiğini anlamıştı. Çünkü Kathy evde bir çok içki olduğu halde Alan'ın neden içki almaya gittiğini sormuştu. Jane, Kathy'den kurtulmalıydı. Kendisi için Kathy tehlikeli olabilirdi. Danny'den Kathy'i öldürmek için zehir almasını ister ve onu Kathy'nin kendileri için zararlı olacağı konusunda ikna eder. Danny, Jane'e aşık olmuştu. Daha önce Jane gibi güzel bir kadınla hiç beraber olmamıştı. Jane'in kendisini istediğini düşünüyordu. Fakat yine de Jane'den şüpheleniyordu. Jane, paraları yalnız kendisi için istiyordu. Danny paraları Jane ile birlikte Meksika' da harcayacaklarını düşünmekteydi.

Danny zehiri aldığı yerde kendini güçlü hissetmek için silah kullanır. Zehiri alıp gelince Jane ile konuşurlar: "-Zehri satan adam bana ne dedi biliyor musun? "Hey, sen benimle ilk defa alış veriş yapan bir adama benziyorsun. Bu zehiri ne yapacaksın?" Ben de sordum : "Bir katile benziyor muyum?" O: "Hayır" deyince ben de tabancamı çektim: "Şimdi seni öldürürsem katil olup aldığımı anlarsın" deyip onu kovalamaya başladım. Adam can havliyle geriye doğru sıçradı ve bağırdı: "Ben bir şey demek istemedim a brader sen tam manası ile bir katile benziyorsun."

Danny yayvan yayvan gülüyordu. Jane siyanür şişesini iki avucu arasında mütemadiyen aktarırken onu süzüyordu."[64]

Danny pek akıllı biri değildi. Güzel bir kadın karşısında kendinden geçmişti. Aptal gibi bütün isteklerini yerine getiriyordu.

---

[62] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[63] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[64] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

Jane Danny' den paranın güveilir bir yerden olduğunu öğrenir. Bu parayı kimse aramıyordu. Danny paradan nasıl haberi olduğunu Jane'e söyle anlatır: "-Bunu sahiden öğrenmek istiyorsun değil mi? Bu meseleye bir şans ve bir tesadüf eseri olarak karıştım. Myon binasının üç katını birden işgal eden bir sigorta şirketinin ajanı olan bir zat asıl merkezin haberi olmadan sigorta poliçesi satıyor, tabii aldığı parayı şirkete göndermiyordu.t'f

Danny daha önce hiç Jane kadar güzel bir kadınla karşılaşmamıştı. Jane Danny'i çok etkiler, Danny Jane'i çok beğeniyordu: "Danny'nin gözleri yuvarlaklaşmış ve asabi tavırlarla yanmaya başlamıştı. Başı biraz yana doğru eğilmiş durumdaydı. Genç adam gözlerini Jane'nin göğüslerinden kalçalarına indirdip tekrar kaldırdı.

-Dün akşamki otomobil gezisini hatırlıyorum. Sen de hatırlıyor musun sırtlan paranın o tepede gömülü olduğunu söylemiştin. Beni oraya götürüyordun. Paranın yarısını verecektin."[66]

Jane, Danny'e paraların bir tepede gömülü olduğunu söylemişti. Danny'i kandırıp ondan kurtulmaya çalışıyordu. Jane, Danny'i sürekli olarak kandırıyordu ama Danny'nin parayı elde etme hırsı onun ölümüne sebeb oldu. Jane'in kendisini öldüreceğini düşünemiyordu. Jane içkisine Kathy için almasını söylediği zehiri döker ve onu öldürür. "Gene kadın viskisinden bir damla bile içmemişti. Genç adamın gözleri kararmaya yüzü morarmaya başlamıştı kendisini zorlayarak ayağa kaktı ve Jane'in üzerine doğru yürümeğe başladı. Jane geri geri yürüyor ve haykırma arzularını boğmaya çalışıyordu. İkinci adımdan sonra bir kavis çizen Danny ayaklarının üzerine bir külçe gibi yığıldı. Sıcak bir soba üzerine atılan taze bir yaprak gibi bir kaç defa kıvrandıktan sonra tamamen hareketsiz kaldı. Yüzü daha ziyade açık yeşile kaçan lekelerle dolmuştu."[67]

ALAN **PALMER**

Alan, uzun boylu, savaş sırasında her genç kızın aşık olacağı parlak üniformalı bir savaş pilotuydu. Genç adam, savaşa korkusuzca gidiyordu. Savaş bitince bir bankada memur olarak çalışmaya başladı. Basit bir hayatı vardı. Basit şeylerden zevk alıyordu. Heyecan aramıyordu. Genç adam savaş sırasında hayatı boyunca yaşamak istediği kadar heyecanları yaşamıştı. Artık basit sessiz bir hayat istiyordu. Fakat karısı Jane bu basit hayatı sevmiyordu. Alan kendini tamamen karısına adamış biriydi. Onun için yaşıyordu. Onun isteklerini anında yerine getiriyordu. Onu üzmekten korkuyor ve onu çok seviyordu. Jane'i sinirlendirmekten korkan Alan, bir defasında şöyle davranır: "Otomobilin içine doğru eğilen adam, sözlerinin

---

[65] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[66] İstiklâl gazetesi,1951, s.2.
[67] İstiklâl gazetesi,1951, s.2.

karşılanacağından terddüdü varmış gibi, tatlı ve tebessümlü bir tonla kadına uyuyup uyumadığını sordu."[68]

Buradan anlaşılacağı üzere Alan Jane'e karşı korku ile konuşuyor. Onun kendisini terkedeceeinden korkuyor.

Kansı artık onu istemiyor. Bunu Alan'a söylemesine rağmen Alan, kansını ciddiye almaz bunu onun saçmalıklarından biri sanır.

Jane'in kararlı davranışı sonunda Alan şu sözleri söyler: "-Tabii o vakit bir tayerreci idim. Cazip, göğsü madalyalarla dolu, hiçbirşeyi eksik olmayan genç bir tayerreci bu hal gözlerini kamaştırdı ama umduğunu bulamadın değil mi?

-Hayır Alan, düşündüğün gibi değil. O zamanlar sende yaşamak azimi ve cesareti vardı, fakat mesleğin beni her an heycanlar ve korkular içinde çırpındıracak kadar tehlikeliydi.

+Sözlerinde samimi ol Jane. Savaş dolayısı ile uçak cephelerde gönderilmem ve artık geri dönmemek ihtimalim maziyi unutmana kafi geldi.

Bir an dişsiz ürıcelere dalan genç adam devam etti:

-On ay önce yani terhis edileceğim gün, bana karşı olan bakışların değişti halbuki hayatımdaki tehlikeler de kalmamıştı artık. Belki yirmi milyon gencin rüyalarında bile hasret duyduklan bir mesleğe sahiptim. Küçük bir bankada, küçük fakat mazbut bir memuriyetim vardı. Buna rağmen sen de, benimle beraber yaşamayı yadırgayan bir hal göze çarpıyordu

-Evet Alan ... Doğrusunu istersen, şu sürüklemeye çalıştığımız hayattan iğreniyorum artık. Bu tiksinmeye mani olamıyorum işte ...

Alan derinden gelen bir inilti halinde:

-Of Allahım..."[69]

Alan kullandığı arabayı çok süratli sürmeye başlar. Çok sinirlenmişti. Sanki de artık her şey bitmişti. Belki de ölmek istiyordu. Alan artık Jane'in kendisini istemediğinin farkındaydı fakat onu sevmeye devam ediyordu ve onu istiyordu. Bu durum, Jane'in kendisini istemediği halde kendisinin onu istemesi onun daha çok canı sıkıyor ve araba gittikçe hızlanıyordu. Sonra yanlarından geçen bir arabadan kendi arabalarına atılan çanta, Alan'ın hızını kesmesine neden olur. Çanta Jane'in bütün düşüncelerini değiştirir.

Para ile dolu çantayı bulduktan sonra Jane, Alan ile boşanmaktan vazgeçer. Alan paralara sahip olmanın Jane'e sahip olmak demek olduğunu anlıyor ve bu kendisini kahrediyor.

Emanetçiye çantayı bıraktıkları zaman emanetçiye bir şey söyler. Jane bunun farkındadır ve Alan'dan kuşkulanır. Kuşkulanmakta haklıydı çünkü Alan çantanın üzerine şunları yazmıştı: "bu çantayı teslim eden adam çantayı bir kadın almaya geldiği taktirde polise

[68] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[69] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2

ibar edilmesini söyledi" kağıdın altında kırmızı kalemle yazılmış ikinci bir ibare var. "10886 numaralı makbuzu bir kadın almaya getirdiği
akdirde beni veya Jameson 'u arayın"[70]

Alan karısının kendisini aldatıp paraları almak isteyeceğini düşünüyordu. Bu yüzden emanetçi fişini saklar. Alan Jane'in paraları elde etmek için onu kandıracağını biliyordu fakat onu öldürmek isteyeceği aklına bile gelmemiştir.

Jane'in uykularının kaçtığını gördükten sonra parayı daha fazla istememeğe başlar. Bu paralar hayatını alt üst etmiştir. Artık rahatı kaçmıştır. Alan sakin bir hayat istiyordu.
Alan'ı öldürmeyi planladığı gece Alan'a çok iyi davranır. Alan hiç bir şeyden şüphelenmez: " Bir müddet sonra başını ağır ağır kaldıran Alan, bu sefer sabit bakışlarını Jane'in gözlerine çevirdi. Bu sabit bakışları genç kadının gözlerinden iç alemine kadar inmiş ve orada; kendisinin bile anlıyamıyacağı çirkefliklere takılmıştı.

Genç kadın birden bire sağ elinde tabancanın ağırlığını duydu. Karanlıkta biraz daha korkunçlaşan bu ölüm aleti Jane'in beli hizasından aşağıya doğru kaydı... Şimdi ağzında duman tüten namluda, genç kadının sağ elinde, pardesösünün sağ kolunda ve nihayet genç adamın başının düştüğü yerde kan lekeleri birikmişti; Jane, kanla nihayet bulan şu anın yeni bir ufkun açılışına başlangıç olacağını düşündü. Artık bir ceset haline gelen vücudu, bulunduğu yerden biraz ileriye doğru itti. Ceset hayatta iken cesaret etmediği bir inatla ve adeta mücadele ediyormuş gibi kadının itmesine karşı mukavemet gösteriyordu.?"[71]

Hayattayken bile bu kadar mücadele göstermeyen Alan ölüyken mücadele ediyordu. Belki de Jane'e biraz karşı gelmiş olsaydı, kendi kararlarını uygulayabilseydi, hayatta olabilirdi. Paraları polise teslim etmiş olsaydı sadece Jane'den boşanmış bir adam olacaktı. Fakat şimdi gölün soğuk sularında ölü olarak yatıyordu.

KATHY PALMER

Alan'ın kız kardeşi olan Kathy, genç, çocuk yüzlü ince yapılı bir kadındı. Ağabeyiyle aynı apartmanda oturuyorlardı. Yazar Kathy'i söyle tarif ediyor: "Genç ti fakat göründüğü kadar toy değildi. Genç görünüşü iç oluşu bakımından değil, yağlı cildin gerginliğinden, gözletinin parlaklığında ve koyu kumral kaşlarının gürlüğündendi.v"[72]

Alan ve Jane pazar kahvaltılarını Kathy'in evinde yiyorlardı. Kathy'nin yengesine karşı aşırı bir düşkünlüğü vardı. Onu çok güzel buluyordu, ona hayrandı. Jane'i incitmekten çekiniyordu. Jane'in yüzü asık olduğu zaman kötü şeyler düşünüyordu. Şüpheci bir yapısı vardı. Jane'i keyifsiz olarak gördüğü bir sabah söyle düşünür: "Adeta kaçar gibi mutfağa

[70] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[71] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[72] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.

Düşüren Kathy, önündeki tavanın yumurta sarısı ile kaplı sapına gözlerini dikmiş, devrilan suallere cevap bulmaya çalışıyordu.

Acaba Jane'i müteessir edecek bir hareket mi yapmıştı?..."[73]

Bir anda her şey değişmişti. Jane ile Alan'ın aralarının bozuk olduğundan şüpheleniyordu. Bir an için ağlamak istedi ama bunu sebebi kahvaltının zehir olduğunu ağabeyinin üzüntüsüydü. Kathy için aile olarak sadece Alan ve Jane vardı. Kendisi çok yalnızlık çekiyordu. Böyle olmasına rağmen asla ağabeyinin hayatına girmezdi.

Şüpheci bir mizacı vardı. Alan'ın kaybolduğu gece Jane ona Alan'ın içki almaya gittiğini söyledi. Fakat Kathy evde bir çok içki olduğunu görür ve şüphelenir.

Jane'in evde olmadığı bir gün gizlice eve girer. Ağabeyi evden ayrıldıysa mutlaka o çok sevdiği tabancasını yanına alacağını düşünür. Tabanca evde yoktur. Çünü Jane onu yanına almıştı. Kathy çok üzülür. Fakat, tabancayı ardığı çekmecenin içinde bir emanetçi makbuzunun fişini bulur: "Jane kendisini odada basılmasından ziyade bu odaya bir hırsız gibi girmekten duyduğu utanma tesiri altındaydı. Çekmeceden çıkardığı süeteri tekrar katlayarak yerine koydu. Elini çekmeceden çıkarırken parmağı, çekmecenin kenarındaki bir kağıt parçasına takıldı. Bu şeyin bir köşesi kahve rengiydi. Bu bir kağıt parçasıydı. Genç kız bu kağıt parçasını çekip çıkarttı. Bu büyük istasyonun damgası bulunan bir emanetçi makbuzuydu. Makbuzun üzerindeki tarih dikkatini çekmişti. Makbuzu cebine koyan Kathy çekmeceği düzelterek kapatttı.[74]

Bu parçada görüldüğü üzere Jane'den şüphelendiği için pişmanlık duyar. Makbuzun tarihi Alan'ın kaybolduğu geceye ait olduğu için onu yanına alır. Bu makbuzun saklandığına göre, önemli bir şey olduğunu düşünür. Bütün bunların son bulacağını yarın Alan eve gelince Jane'den şüphelendiği için çok büyük pişmanlık duyacağını düşünmekteydi. Alan'ın arkadaşı olduğunu söyleyen Blake'e karşı bir ilgisi vardı. Onu çekici buluyordu. Ağabeyini aradığı, ilgilendiği için ona karşı ilgi duyar. Alan'ın kayboluşu ikisini yakınlaştırır. Blake'e şüphelerinden bahseder: "Öne doğru eğilen genç kız eliyle mechul bir işaret yaptı. Blake'nin yakınlığı Kathy'de her şeyi anlatmak, şu son zamanlarda şüphelendiği hususları açıklamak ve onda yardım istemek ihtiyacı uyandırmıştı:

-Şüpheci olmaktan utanıyorum."[75]

Blake güvenir ve ona bulduğu fişi verir. Jane Blake'in Alan'ın arkadaşı olmadığını isbat edince Blake'e güvendiği için büyük bir pişmanlık duyar. Kendini küçük saf bir kız çocuğu gibi hisseder. Fişi Blake'e verdiği için pişman olur. Ağabeyinin kayboluşu ile ilgili fişin bir ilgisi olduğunu düşünmekteydi. Jane, Balke'den fişi alır.

---

[73] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[74] İstiklâl gazetesi, 1951, s.2.
[75] İstiklâl gazetesi, 1951,s.2.

Fişin nereden alındığını bilen Kathy İstasyona gidip Jane'in gelmesini bekler. Kathy, yüzünün önüne tanınmamak için bir dergi koyar fakat Jane onu ince bacaklarından tanır. Jane, Kathy'nin kendisini görmemesi için emanetçiden çantayı para karşılığı bir genç çocuğun almasını ister. Jane çok güzel bir kadın olduğu için, Kathy Blake'in Jane ile kaçacağını düşünüyordu. Fakat Blake'i karşısında görünce çok sevinir. Blake Jane'i yakalayınca ikisi için artık yeni bir hayat başlar. Evlenmeye karar verirler.

III - ORJİNAL METİNLER

DENİZ KULESİ - 62 - 288
BİR ÇANTANIN ESRARI-289 - 438

A- DENİZ KULESİ

BİRİNCİ KİTAP
BÖLÜM I
GELİN

I sayı

:guzgar hiddetli, tehditkar. Rüzgar tarafından sürüklenerek bekleme odasını buldular. Bu odanın soğuk havası somurtkan, çirkin havası Kristina'yı bir an için olduğu yerde durdurdu. Jov onu öptü.

-Merak etme sevgilim kimse görmez. Görse bile ne ehemniyeti var artık evliyiz.

Genç adam Kristina'yı kendine doğru çekti. Genç kadın onun saatının sert yuvarlağını ve kalbinin vuruşlarını hissediyordu. Rüzgar entarisinin eteklerinde parçalandı.

Bir sıraya oturdular ve parlak mayolu bir kızı sösteren büyük bir afişin önüne oturdular. Bir hintli kadar yanmıştı. Her ikisi de duvar afişini küçük çocuklar gibi seyrediyordu. Yanmış küçük bir alev son nefesini veriyordu. Ocağın içinde parçalanmış bir gazete vardı. Bir tren düdüğü duyuldu.

-Bagajlarımız emin bir yerde olduğunu biliyor musun?

-Tabi, hamağı ta küçüklüğümden beri tanıyorum.

-Soğuk mu sevgilim, daha yakın gel.

Büyük eli kadının göğsünde yuvarlandı. Ve onu ensesinden öptü.

-Seni seviyorum..... Seni seviyorum..... Seni seviyorum.....

Genç kadın hiç cevap vermedi. Dim dik oturduğu yerde duvardaki kıza bakıyordu. Sanki o lnza hitab ediyormuş gibi fısıldadı:

-Ansızın birisi içeri girebilir.

-Peki, Bana söyle öyleyse... Bilmeme lüzüm yoktur. Fakat bana söyle...

Genç kadın cevap vermedi.

-Söyle.

-Biliyorsun... Söylememe gerek yoktur...

-Akşam olanlardan sonra .....

Erkek kahkahalarla gülerek ayağa fırladı. Tuaf hareketler yapıyor, kendi kendine mırıldanıyordu. Parlak bir saadet içindeydi.

Genç kadının bakışları duvardaki resimden kocasına çevrildi. Boyu altı ayaktan uzundu. Siyah saçları vardı, yüzü ve elleri yanık ve esmerdi. Geniş ağzı bir çocuk ağzına benziyorclu. Vücudu geniş ve adeleli idi. Hasılı resimdeki kızın hoşuna gidecek her şeye sahipti. Kristina bir haftadan beri onunla evli bulunduğundan beri vücudunun da esmer olduğunu biliyordu. Annesi onu ilk gördüğünde tam bir İtalya' a benzediğini söylemişti. Gerçi ailesi asirlar ve asırlarca İngiliz ola gelmişti:

Evet, fakat belki de bir defaya mahsus olmak üzere kanına yabancı kanı bulaşmıştı. Vaktiyle sahilde bir çok gemiler parçalanmıştı. Fild ailesi Skarlat'da beş yüz sene devamlı yaşaya gelmişti.

Kristina bütün bunları düşününce arii olarak gülümsedi. Bu ani tebessüm ciddiyetinde umulmadık bir anda kendini göstermişti. Kocası dans ederken tıbkı küçük bir çocuğa benziyordu:

-Gel sende dans et.

Genç kadın onun dediğini yapmadı. Genç adam onun yanına oturarak kolunu ona doladı. Kristina sordu:

-Benden hoşlanacaklarını zannediyor musun?

--:Sunu düzinelerce defa sormuştun.

..şüphesiz. Şüphesiz.

-Kormuyorsun değil mi?

Genç kadın hemen cevap verdi:

-Evet korkuyorum. Biliyorsun ki korkuyorum. Mahcup olmak elimde değil. Biliyorsun ya bana ilk buluşmamızda mahcup olduğumu söylemiştin.

-Hayır ikinci buluştuğumuzda.

-Peki ala ikinci buluşmamızda olsun.

-Ve demiştin ki "ne kadar maghçupsunuz" ve bende demiştim ki bu mahcubiyetin annemle babamdan başka kimselerden nadiren temas etmemden dolayı olduğunu söylemiştim.

-Kız kardeşin An'i unutma.

-Aa, evet An. Ailemin ona sahip olmasında memnunum. Benim yokluğumu hissetmeyecekler. Benim, onlasrla birlikte yaşayıp yaşamadığımın farkında olup olmadıkları hakkında şüphe duyardım.

-Baban müthiş rüyacıdı.

-Evet öyledir, ve öyle olması da iyi bir şeydir. Çünkü böyle olanlar hiç birşeyden incinmezler.

Genç adam genç kadını elini avucu içine aldı.

2.sayı

-Bana bak sevgili Kris hiç bir şeyden korkmamalısın sana bakmak için ben de yanında olcak değil miyim?

-Bak dinle çanlar çalıyor.

Lekeli, tozlu pencerelerin arsından Kadedral çamlarının tatlı, ağlamaklı mırıltısı hafifce duyuluyordu.

-Evet. Bütün hayatım boyunca bunları duymuşumdur.

Sesinde büyük bir ciddiyet vardı.

Genç adam ona bakıyordu. Son üç ay zarfında baktığı gibi değil de sanki de onu ilk defa görüyormuş gibi tekrar tekrar ona baktı:

-Yirmi yıl evvel bu gün.

Diyen genç adam devam etti:

-Öteberi almak için buraya gelirdik. Şu aheste giden trene binerdik. Hala yavaş gider değişmemişti. Bak tren her istasyonda dururdu. Bütün durakları ezberden öğrenmiştik. Sonra bütün ihtiyaçlarımızı temin ederdik. George ile yemeğimizi yerdik. Sonra annem her birimize çarşıdan birer oyuncak alırdı. Anne her istediğimizi alırdı.

Genç adam kahkahalarla gülerek ilave etti.

-Hala daha da öyledir.

-Demek ki lütufkârdır!

-Lütufkâr mı? Öyle söylemek icap ederdi. Tabi istediği gibi hareket etmesini sever ona hepimizi idare ediyormuş kanaatini veririz. Bu onu mesut ediyor.

Kristina genç adamın elini daha sıkı sıktı:

-Evlendiğini duyduğu zaman her halde hiddetlenmiş olmalı.

-Bir an için hiddetlendiğini sanıyorum. Evlenmem umdukları en son şeydi. Ben Kongriv gibi değilim. Her ne kadar da oldukça flört ve buna benzer şeyler yaptımsada annemde her hâlde evlenmemi bekliyordu.

-Ümit eder ki benden hoşlanacaktır.

-Hoşlanmak mı! Herkes sana tapacak!

-Kongriv bir erkek ismi olmakla beraber tuaf bir isim.

-Evet bu ismi babam buldu. Yavru olduğumuz zamanlar çok okurmuş. O zamanki isimler Kongriv, Viçerli gibi eski ismlerdi. Artık okumayı sevmiyor.

-Sevmiyor mu?

-Sevdiğini sanıyor, fakat korkarım ki son derece tembeldir. Annemle beraber onu berbat ettik. Ben yere bakıyorum. Annemle evi idare ediyor.

-Ve Kongriv'de resim yapar değil mi?

-Evet. Yaptıkları resimlerin acayip şeyler olduğunu sanıyorum.

-Hiç tablolarını satar mı?

-Satmaya çalışıyordu.

-Bir defa Londra'da bir sergi bile açmıştı. Artık umursamıyor. Mutlu olduğu müddet her şey yoklundadır.

-Ve birde halanız var değil mi?

-Matti Hala anneye yardım eder.

-Bundan başka bir de Kaptan var.

-Evet Kaptan Grin. Ona yalnız Kaptan çağırırz. Onu görür görmez sana haftaya kaçacağını söyler. Ama bunu asla yapmaz.

-Herkes tembel görünüyor.

-Evet, zannedersem öyledir. Londra'ya gidinceğe kadar bunun farkına varmamıştım.

Jov'un bu söylediklerinin hiç biri Kristina için yeni değildi. Bütün bunları kocasına tekrar tekrar sormuştu. Fakat şimdi geçen her dakika onları kocasının ailesine daha fazla yaklaştırıyordu. Trende geçen bir saatden sonra hedeflerine varacaklardı! Şimdi hissetiği korku ilk defa dişçiğe giderken hissetiği korku gibiydi. Sıcak bir yaz günü eli annesinin elinde, kalbi şiddetle çarparak ve dizleri titreyerek dişçinin bulunduğu caddede ilerlerken böyle korkmuştu ve nihayet içinde çok korktuğu bir şeyin geçmesi ile ferahlamıştı. Fakat Jov'un ailesi için de ayni şeyleri hissetmek ne kadar çılgınca bir şeydi. Çünkü Jov onun yanındaydı ve her zaman onunla birlikte olcaktı; hem bütün vakit Jov'un ailesi ile birlikte yaşayacak değillerdi ya! Daha sonra bir veya iki ay sonra kendilerinin de bir evi olcakfı bunu düşündükten sonra Jov'a dedi ki:

-Eğer yeri sen idare ediyorsan ve diğer aile etrafı hep tembel kimselerse, ayrı yaşamak için evden uzaklaştığımızda ne yapacaklar?

Genç adam onu öptü:

-Her halde bir çaresine bakacaklardır.

Sonra ilave etti.

-Bilirsin ki benim bir işim yoktur her zaman çiftlikle meşgul olduğumdan başka işler yapmasını öğrenmeğe vakit bulamadum.

Bir anlık sükûte müteakip genç kadın dedi ki:

-Demek istiyorsun ki ebediyen ailenle yaşayacağız.

-Eğer Skarlatı iyi idare ediyorsam ki bunu söyleyebilirim başka bir yeri de iyi idare edebilirim. Zaten babamın bir hayli parası vardır. İcap ederse bana yardım edecektir.

-O zaman nereye yerleşeceğimizi tahmin ediyorsun?

Kristina sorgu sormak itiyadından değildi, fakat şimdi sankide birisi ona aralarındaki teklifsizliğin sonuymuş gibi bu soruları sormasını söylüyordu.

-Nereye istersen oraya gideceğiz.

-Sanırsam Viltşayr hoş bir yerdir.

-Niye Viltşayr?

-Stonohensin'in odasında Viltşayr'ın odasında bir skeç vardır. Onu sen de gördün. Sanki önlerinde hiç bir mani yokmuş gibi yaylalar Vitşayr'ı öyle geniş görüyor ki.

-Bekle bir de denizi göresin. Denizi hakiki şekliyle hiç görmüş değilsin.

-Hayır, Yalnız bir defa annemle beraber Braytın'da görmüştüm. Cevaplarını bildiği bu soruları kocasına niye soruyordu. Şimdiye kadar ona yalnız Viltşayr'dan bahs etmemişti. Kristina'ya bulutlarla örtülü yamaçların hasretini çektiğini hiç bahsetmemişti. Belki de içide bulung.ukları somurtkan, karanlık oda ona bu hisleri yapıyordu. Kapı açıldı içinde bulundukları oda etrafında rüzgarın ulumakta olduğu bir hamal kapıda göründü.

-Tren hazırdır Bay Jov bagajınızı yerleştirdim.

El ele yürüdüler. Rüzgar acele bir işi varmış gibi platformdan aşağıya süratle hucum ediyof.du. Genç kadın uzaklarda Polçester'in ışıklarının yanıp söndüğünü gördü. Sanki de bu ışıklafondan hoşlanmıyordu. Gök muazzam kuşları geniş kanatlarıyla örtülmüş gibi bulutlarla kaplıydı. Katetral çanları sanki de ayrılık haberini veriyordu. Platformda kimseler yoktu;

melankolik yüzlü pencerelerden birkaç köylü yüzü bakıyordu. Tel örgüleri altında yan yana duran iki buzağı vardı.

Rutubetli, sessiz kompartmanlarında yan yana oturdular. Tren nihayet hareket edince Kristina korkmuş gibi söze başladı:

-Jov, iki haftadır evliyiz ve sankide cennette yaşıyoruz. Herhangi bir şeyin bu kadar mükemmel olabileceğini hatır-ı hayalime bile getiremezdim. Fakat şimdi görüyorum. Her şey değişecekmiş gibi hissediyorum.

Jov dönerek genç kadına baktı. Evet. Kristina korkmuş bir çocuğa benziyordu. Kaşları çatılmış, dudakları biraz aralanmıştı. Güzelliğini bütün dünya inkar edemezdi. Jov hiç bir manzume okumazdı, fakat bir yerden bazı kelimeler hatırlıyordu. Krisrtina'yı uzun güzel vücuduyla annesinin eski moda misafir odasındaki ocağın önünde dururken görmüştü ve o an şu kelimeleri hatırlamıştı "kızımız kar kadar beyazdır; dünya yaratıldığından beri yegane lekesiz zambak odur." Onu ilk gördüğü zamandan beri bu sarı saçları okşamak için onu muhafazası altına almak için büyün bir istek duymuştu. Onun güzelliği soğuk değildi. Çünkü tebessüm ettiğinde yüzü samimiyetle aydınlanıyordu. Gözleri güneş ışığının altındaki çiçekler kadar berraktı. Daha evvel birisi Jov'a gözlerinin çiçeğe benzediğini söyleseydi gülerdi. Fakat şimdi böyle olabileceğini biliyordu. Genç kadının vücudu bir çocuk vücuduna benziyordu. Gergin, tatlı ve kuvvetliydi. Fakat bu son haftata bir kadın vücuduna inkilap etmişti. Daklgalı saçları ensesine kaplamakta olduğu halde genç adamın omuz boşluğuna başını bıraktı ve Jov'un eli onun iki memesi arasında yuvarlandı.

Jov'un hayatında hiç usanmadan sarmaş dolaş kaldığı sırada hazzın verdiği extasiyle kıyas edilebilecek hiç bir şey olmuş değildi.

Onlar öyle sessizce yatırken pencerenin altından tramvayın geçişini duyarlardı. Gene böyle uzanacaklardı. Fakat bu defa Jov'un çok sevdiği evinde. Fakat bu defa kulaklarını tramvay sesi değil denizin sakin hışırtısı, kapyak çekilişi ve sonra ani olarak dönerek kulenin ayaklarının dibinde o parçalanan sesi dolduracaktı.

Genç adam Kristina'ya bakınca anladı ki annesi onun bu kadar uzun olmasından hoşlanmayacaktır. Annesi uzun kadınlardan hoşlanmazdı.

-Tabi korku hissediyorsun sevgilim. Senin yerinde olsam ben de böyle hissedecektim. Fakat korkacak bir şey yoktur.... İhtimal ki yoktur.

-Fakat Jov bir şeyi hatırlamanı istiyorum daha evvel annemle babamdan hiç ayrılmış değilim. Filhakika daha evvel mektebteki arkadaşlarımdan başka kimseyi bilmiyorum, bunların ise pek önemi yoktur.

Gülümseyerek ilave etti.

-Ve daha başka erkekleri tanımış olsaydım sana aşık olmazdım.

-Hayır olacaktın. Biz birbirimiz için yaradılmışız.

-Bütün aşıklar böyle zanneder.

-Fakat biz diğer aşıklara benzemeyiz.

-Bütün aşıklarda kendilerinin başkalarına benzemediğini düşünür. Bir tek şeyi iyice anlamanı istiyorum. Bunu söylemek benim için kolay değildir.

-Bu şey nedir şekerim

Güzel şeyler söylemediğinden her zaman şikayet edersin.

-Doğru söyleyemem fakat şimdi bir daha bu fırsatı ele geçiremeyeceğimi zannetdiğimden şunu hatırlamanı istiyorum.

-Neyi hatırlamamı?

-Şu anı hatırlamanı.

-İlk defa trende Skarlat'a gidişimizi. Bundan sonra ne olursa olsun ne isterse söylesin. Jov seni ebediyen seviyorum. Ne olursa olsun, nasıl olursan ol başkaları seni nasıl yaparsa yapsın benden nefret etsen bile, ben seni ebediyen seveceğim.

-Senden nefret mi?.

Jov başını arkaya atarak güldü. Sonra genç kadını öpmek istedi fakat Kristina onu brakmadı.

-Hayır söylediklerim ciddidir. Hayat hakkında pek fazla şeyler bilmiyorum, fakat biliyorum ki erkekler kadınlar gibi değildirler. Onlar içim aşk kadınlar için ifade ettiği manaya gelmez. Kadınlar bir tek erkeğe sahip olmak isterler ve ona sahip oldular mı başka şeyler istemezler. Bunu manasız romanlardan okumuş veya başkalarından duymuş değilim. Bunu kendi içimde hissediyorum. Bu sebebten sen değişsen bile, sen benden bıksan bile ben değişmeyeceğim.

Bir anlık sükuüte müteakip ilave etti.

-Tabi artık beni istemezsen sana yük olacak değilim. Benden uzaklaşmak istersen seni alı koyacak değilmim. O zaman senden utanç duymayacağım ve seni her zaman seveceğim.

-Sevgilim titriyorsun.

Jov onun kolları arasına alarak dünyaya meydan okurcasına onu sıktı. Genç kadın onun kollarında kendini ehemmiyetde hissediyordu. Ekim başında olduklarından hava daha erken kararıyordu. Yaz saatına girmişlerdi. Saatların değişmesinden Kristina daima nefret ederdi. Çünkü saatın yelkovanın hareketi ile sankide dünyada bütün hareket kayboluyor gibiydi. Evet, şimdi de pencerelerin ötesi zifiri karanlıktı. Ve gözleri yarı kapalı olduğu halde Job'un kalbinin vuruşlarını dinleyerek hayallere daldı.

Eliyle Jov'u boynuna dokundu ve genç adam çenesini onu eline dayadı. Vücutlarının temasından gelen bu hareket ve kuvvet ne kadar haz vericiydi! Fakat bir defa genç kızın " sabah kalktığınız hiç bir şey kalmaz onun artık size dokunmak istemzsiniz... bunu düşünmek bile derinizi ürpertir. Ne demek istediğimi anlarsınız ya" dediğini işitmişti.

O halde aşk ne idi. Onun bütün yüzü elin ve çenenin bu nazik, hemen tesadüfi temesında yerleştirmiş gibi düşünüyordu. Fakat bu bitince ne kalıyordu? Biraz evvel Jov'un dediği gibi ebediyen seveceğinden nasıl emin olabilirdi? Biliyordu! Bunu yarı uyur yarıuyanık bir şekilde roman okuduğu sırada kapının vurulmasıyla ayağa fırladığı o anda anlamıştı. Hizmetçi:

-Bay Açerli bayan Foran'ı görmek istiyor.

Demişti. Şişman pembe yüzlü sersem Tom Açerli'nin artkasında bir yabancı görmüştü. Uzun, esmer bir temsildeki aktör kadar güzel bir genç adam fakat o uzun zaman için bir aktöre benzememişti!

5.sayı

On dakika içinde hakikati bir insan olmuştu, ziyarete gittiğinde mahçup bir çocuktu. Kristina'nın yanında mahçup görünüyordu. Onunla karşılaşır karşılaşmaz beşyüz senelik kulenin dalgaların dibine nasıl vurmaya başladığından bahsetmeğe başlamıştı. Biraz sonra Kristina'ya kendinden bahsediyor ve plancılık ve yapı modem bir kursda bulunmak için nasıl Londra'ya geldiğini anlatıyordu. Annesinden sankide küçük bir çocukmuş gibi bahs ediyordu. Daha sonra o ilk tesadüflerinde bir birlerini sevmeye başladıklarını itirah etmeğe başlamışlardı. Bir hafta sonra Jov ona evlenme teklifinde bulunuyor. K.ristina'nın anne ve babası sanki de çoktandır biliyormuş gibi karşılaşmışlardı. Yalnız kız kardeşi An buna itiraz etmişti. Jov Fild'den de bilhassa hoşlanmamıştı. Kristina'dan çok daha güzel ve kendinden çok daha emindi. Jov'un ailesi ile yaşamanın nasıl olacağını düşündüğünü sormuştu. Kristina:

-Zorluk ilk zamanlarda! Daima böyle söylerler.

Bir mesleği yoktur! Var mı?

-Emlak idare eder!

-Emlak idare eder! Eğer babasının mallarına bakıyorsa böyle devam etmemesine müsade edmeyeceklerdir. Eğer böyle ise hiç bir emlağı idare etmelerine izin vermeyecekler.

An'in söyledikleri umurunda değildi. An erkekleri nefretle karşılıyordu ve bunu Jov'a söylemişti, Jov buna ne kadar gülmüştü!

-Herkes sizin gibi düşünseydi dünyanın sonu gelirdi!

An:

-Çok yazık olacaktı!

Diye sitemde bulundu. An'ın arkadaşı Bayan Pitçkem gelmiş ve durumu tetkik etmişti. Bayan Pitçkem tam bir erkek kıyafetinde giyinirdi, dik beyaz yakası ve prinçten düğmeleri olan bir yeleği vardı. Jov'u hoş buldu ve Kristina'nın evleneceğinden dolayı memnun oldu. An'in Kristina'ya olan ilgisini kıskanıyordu. Şimdi An tamamiyle kendinin olacaktı. Eliyle Jov'un arkasına vurmuştu:

-Ona iyi bak.

Demişti:

-O buna layıktır.

Açıkça söylemekle beraber onu geriye ailesine getirme demek istiyordu.

Küçük, sessiz bir tören yapmışlardı. Evlenecekleri gece An, Kristina'yı kollarının arasına almış ve ağlamıştı. Lütufkar bir kalbi olan Kristina kız kardeşinin ağlamasına sabırla tahammül etti. Fakat bu hiç hoşuna gitmemişti. An hayale kapıldığı zamanlar tabiata karşı hareket eder gibi görünüyordu. Skarlat'a hareket etmelerinde iki gün evvel Kristina Bayan Fild'den şu mektubu almıştı:

Sevgili kızım, seni iştiyakla bekliyorum ve artık ailemizin bir ferdi olduğunu sana hissettirmek için sabırsızlanıyoruz. Jov'un bize gönderdiği resimden anlıyorun ki çok şanslı bir adamdır.

Seni Bekleyen Elizabet Fild.

Biraz eski, usul biraz hakimane bir mektub. Bayan Fild'ı uzun biri olarak düşünüyordu.

Jov'un göğsğnde de mırıldandı:

-Annenin bir resmini bana göstermedin.

-Hayır dedi onu biraz sonra onu göreceksin.

Kristina sankide onu görüyormuş gibi biraz kımıldandı şapkasını düzeltti, saçlarına eliyle dokandı. Çantasını çıkararak küçük aynada kendisine bir göz attı. Yüzünü pudraladı ve derin bir iç geçitdi Jov'a döerek dedi ki:

-Annenin çok uzun ve müteakip olduğunu anlıyorum...

-Niçin.

-Bana yazdığı bu mektuptan anlıyorum.

-Halbuki o kısa boylu ve tombuldur.

Aralarında bir sıkıntı oldu. Biraz sükütten sonra:

-Ona anlatmalısın ki ilk zamanlarda tam manası ile kendi şahsiyetimde değildim. Onları bir birilerine "Jov bunda ne bulmuş ki" dediklerini duyar gibi oluyorum.

6.sayı

Jov küçük tualet çantasını ondan aldı:

-Bana bak Kristina beni seviyor musun?

-Evet.

-Sana bir bedbahlığın gelmesine müsade edeciğimi zannediyor musun?

Bütün yüzü aydınlanarak güldü.

-Eğer mani olursan etmeyeceksin.

-Peki ala saçma konuşma.

Şimdi hakikatten ciddi surette korttuğunu anlıyordu. Tren durduğunda istasyonların isimlerini görememişti. Çünkü istasyonlar mutad olduğu üzere fena aydınlatılmamıştı. Bu hatta kardeşi ve kızkardeşi bulunduğu daha diğer büyük hatlarda olduğu gibi Britanya'nın meraklı hiç bir yolcuğa hiç bir adını göstermemek kararına iştirak ediyordu. Bu sebebten nerede olduklarını bilmiyordu. Ama her halde gidecekleri yere yakındılar. Jov'un ailesini bir grup halinde bekler tahayyül etti... Bayan Fild, Bay Fild, Matti Teyze, Kaptan Grin, Kongriv hekimler gibi bekliyorlar ve sevgili Jov'ları kendini bir yabancıya teslim ettiği için ona haset ediyorlar. Onu kendilerinden biri olarak kabul etmeyi ve K.ristina'yı sevmemeyi kabul ediyorlar. Neden K.ristina'yı sevmiyorlar? Hakikatte bu müthiş bir şeyden ziyade Jov ile beraber girdiği orjinal bir macere gibi görünmüştü. Titriyordu. Ayakları taşlar kadar soğuktu, başı yanan taşlar kadar sıcaktı. Utangaçlığı kendini daima yaptığı bir şey yaptı. Grur, sükunet, uzak durmaktanmüteşekkil zırhını üstüne geçirdi. Jov ona baktı:

-Sevgilim neyin var? Jan Dark'ın bir heykeline benziyorsun.

l{ristina gülümsemedi:

-Bana bir şeyler söyle bu benim en büyük anımdır.

-Gelinlerini onlara getiriyorum.

-O gelinlerinden nefret etmeye hazırlanıyorlar.

,..Hayır! Hayır, hayır onları cazip bulacaksın sıcak kanlı iyi insanlardır.

Tren küçük bir sarsılışla durdu. Jov:

-Geldik.

Dedi. İstasyonun dışında küçük bir araba bekliyordu. Fakat Kristina onu görecek gitecek halde değildi. Olduğu yerde mıhlı gibi gözlerini kaldırarak ince bulut parçaları yükselirken içindeki yıldızlar sarılıyormuş gibi görünen göğe baktı rüzgar kulaklarında fükrüyordu. Fakat işittiği rüzgar değildi. Denizin gürültüsüydü. Deniz tahayyül ettiği gibi uçaklarının altında dövünüyordu ve parçalanıyordu. Bir yardan ötede bir perinin çıkardığı bir ses gibi ötüyor ve Kristina'ya emir vererek onu bertaraf etmek istiyorken bir taraftanda burnunun doldurduğu kokusula ona güç ve tazelik veriyordu; yağmurdan sonra çıkan kokunun ıslak çürümüş yaprakların denizin tuzlu kokusu kırılmış bir çiçeğin kokusuna benzeyen keskin bir koku.

Denizi şimdiye kadar hiç bilmiyordu. Derin bir heyecan duydu. Vücudunu sürükleyen duyguyla koşmak istedi. Etraf karanlıktı fakat yine de gökte ışık vardı; rüzgarın sürüklediği solgun inee bulutlarının ışıkları bir ay olmalıydı. Her ne kadar Kriastina henüz gelmediklerini biliyorduysada dalgaların sahile çarpıp parçalanışı ve ayı ışığında meçhul gök üzerine yıldızlı parlayışının akislerini görüyordu. Jov koluna dokundu:

-Gel sevgilim araba bekliyor.

Kristina yolun çok uzak olduğunu sandı. Takriben on mil, bütün gücunu topluyordu. Onların kendisine yapacakları muameleden korktuğunu anlamalarına asla müsade etmeyecekti. Göründükleri ve ne kadar sert oldukları umurunda değildi. Eğer hemen tesir edemezse sonra hiç fayda edmeyecekti. Sonra fart etti ki Jov' da sinirliydi. Ruhen birbirlerine yakın oldukları halde bunun nasıl olup da anladığnı söyleyemezdi. Jov onun için korkuyordu. Ailesinin; Jov yanlışlık yaptı fikrini edinmelerini istemiyordu. Kristina hemen hemen hiddetli:

-Benim hakkımda ne düşüneceklerinden mi korkuyorsun!

-Tabidir ki hayır!

-Benim hakkında ne isterlerse düşünsünler. Beni hazzetmezlerse uzaklara kaçar mıyız?

-Evet kaçarız.

Cevabından memnun olmadı hemen hemen çılgına döndü:

-Bana vaad ediyor musun?

-Neyi sevgilim.

-Hoşlarına gitmezsen beraber kaçmayı.

Jov şakacı bir tavırla:

-Bilirsin ki orası evimdir evet çok sert bir tavırla karşılaşırsan.

İçindeki eski benliği ona çok sersem bir tavırla davrandığını söylüyürdu. Bu bir erkeği usandıfan bir hareketti. Kendi kendine tekrar olgun bir kadın gibi hareket edeceğini kurnaz akıllı ve hünerli olacağını söylememiş miydi? Akıllı ve hünerli olarak hareket ediyor muydu? Tabi ki hayır. Elini Jov'un eli üzerine emniyet arar gibi bıraktı. Jov elini Kristina'nın eli üzerine koydu. Konuşurken sesi titriyordu.

7.sayı

-Tam buralarda bir yada iki dakika içinde kumun üzerinde olacağız. Bir an pencereyi açayım denizin sesini işetesin.

-İşitmekl

Dalgaların sesi bir kasırga gibi arabanın içine hücum ediyordu. Hücum eden deniz kokusu daha evvel hiç tecrübe edilmeyen yeni bir dünyaya benzeyen bir tazelik kokusu vardı ki, varlığını şimdi açığa vuruyordu. Jov:

-Evvel seneler önce burada bir ev vardı.

Dedi.

-Suların kabarmış olduğu bir gecede sarhoş olarak dönen büyük Jon atını buraya sürdü ve boğuldu. Hemen hemen bu yerdeyiz, yine evime dönmek yaman bir şey. Üç aydır burada değildim.

-Burası senin için daha fazla mana ifade ediyor.

-Evet. İnsanın kendi toprağı gibi dünyada bir yer olmaz.

Otomabil durdu. Bir bahçe kapısından içeri girdiler. Birden bire üzeri aydınlık uzun bir kapının önüne geldiler. Kristina kapı açılırken burnuna ıslak rododendronun kokusu geldi ve yine denizin kokusunu işitti. Jov'un arkasında olduğu halde duruyordu. Hol solgun bir ışıkla aydınlanmıştı. Daş bir merdiven ve Sent Corj 'un eşderhayı öldürmesini gösteren bir tablo gö:r;dü bir yere köpek yalanıyordu:

-Nasılsın Simsın her şey yolunda mı?

-Evet yolundaır.

-Bu karımdır Simsın.

-Nasılsınız madam.

-Çok iyi teşekkür ederim.

]Kristina karşısındaki bu melun bir surata benzeyen kadına baktı. Bir ata benziyordu. İlk görüşte Simsın' dan nefret etti.

-.Simsın annem içerde mi?

-Evet efendim.

Jov'un sesi neşeliydi. Bağırarak koşmaya başladı:

-O halde gidelim.

-Anne anne nerdesin.

Kristina'da onun arkasından koşarak içeri girdi. Misafir odasına girince durdu. Bir çığlık koparmamak için olduğu yerde durdu. Bu oda güzeldi. Solgun hatta eski gibiydi. Fakat güzeldi. Koyu kül rengi perdeler. Koyu şarap rengi halı ve duvar kağıdı hepsi de eskiydi. Şurada burada yaldız çerçevelerinin arasında yırtık kağıtlar vardı. Ocağın iki yanındaki perde arafındetki koltukların kol tarafı yıpranmıştı. Uzun duran perdeler. Yırtık kitaplarla dolu uzun bir kütüphane krizamtemlerle dolu üç tane büyük vazo vardı. Her şey eskiydi. Her şey eskiydi hatta çiçekler de eskimiş gibi duruyordu. Fakat her şey güzeldi renkler donuk pembe ve solgun ergovani ve altın renkteydi. Odanın ortasında Kraliçe Victorya duruyordu. Ne o değil miydi? .İ.İstünde beyaz kabarıklar duran siyah bir elbise göğsünde büyük bir süs iğnesi yumuşak kurşuni şaçları küçük yuvarlak bir yüz. Küçük yumuşak kremsiz elleri olduğu halde bu kadınrn ne kadar Kraliçe Victorya'ya benzediğini düşünüyordu. Acayip bir şekilde.

Jov'un kolları onu kucaklamıştı:

-Canım anneciğim nasılsın! Benim yokluğumu hissettin mi?

]Kadın Jov'dan kendini ayırdı. Jov iştiyakla döndü. Kadın dudaklarını Kristina'nın dudaklap üzerine hissetti dünyanın en tatlı lütufkar sesi diyordu ki:

-Hoş geldin kızım. Hepimiz sana hoş geldin diyoruz.

Kısa ve yumuşa! kollarını uzatarak tuttu. Jov'un annesi onu tetkik ediyordu:

pNe kadar güzelsin çocuğum ve kadar uzun!

Bölüm II
TİPLER

-Ve şimdi canım sana her şeyi göstereceğim.

Bayan Fild salonda Sent Corj 'un altında Kristina'nın yanında duruyordu. Kristina Bayan Fild ve Kongriv kahvaltıyı beraber yapmışlardı. Anlaşıldığına göre Bay Fild kahvaltıyı daima yatağında alıyordu. Henüz Kristina'ya yabancı olan Kaptan Grin Jov ile çiftiği gezmeye çıkmışlardı. Jov elbiselerini giyip dışarı çıkmakta o kadar sabırsızlanıyordu ki sorduğu sorulara haşin cevaplar veriyordu. Müteesssir olmasın diye Kristina uyur gibi yapmıştı. Jov onu öperek dışarı çıkmıştı. Kristina sabah altıda kalkmıştı. Ve altı buçukta da Jov yataktan fırlamıştı banyo odasına girerek gömleğini giymiş ve geri geldiğinde ona bakmıştı ve gülümseyerek uyanayım demişti.

8.sayı

Sanki koşmuş da yorulmuş gibi nefes nefese onu öperek demişdi ki:

-Buraya bak sevgilim dışarı çıkıp yeri görmek lazım. Yapacak bin iş var. Akşam olmuncaya kadar gelmeyeceğim. Umurunda olmayacak değil mi? Bu annemle senin bir birinizi tanımak için iyi bir fırsat olacaktır.

Halbuki daha evvel söylemişti. "Sana her yeri göstermek hayatımın en büyük heyecanı olacaktı". Kristina anlıyordu. Jov onu yine öptü ve kulaklarına tatlı şeyler fısıldadı. Kristina ayur gibi yapmıştı. Yatak odası genişti, duvarlardan beyaz kabarıklıklar sarkıyordu. Kongriv Jov gibi esmer fakat çok zayıf ve solgundu. Büyük bir romalı bumu vardı. Çok konuşan biri yoktu. Bayan Fild mektup okuyordu. Bir veya iki defa Kristina'ya gülümsedi. Tatlı bir gülüşü vardı. İki yanağında iki çukur meydana getiriyordu. Kahvesini içti ve:

-Saat onda etrafa bir göz atarız diyerek ortadan kayboldu.

Kongriv Kristina'ya baktı sonra af diledi:

-Kusura bakmayın bilmelisiniz ki ben bir ressamın.

-Evet Jov bana söylemişti.

Jov'un evlenmesi bizi müthiş endişendirmişti.

Sonra kayınvalidesi odasından çıktı. Şimdi kayınvalidesi ile yine beraberdi. Çok sinirliydi. Yardım dilenmek için Sent Corj'a baktı. Fakat çok tuafına giden bir şey gördü. Resmıh sol yanağında bir kaç kuş pisi vardı. Bu nasıl olabilrdi diya hayret etti. Bayan Fild yumuşak beyaz yakası olan beyaz elbisesini giymişti. Bu hemen hemen bir üniformaya benziyordu. Kristina taze gül rengi yanaklarında iki çukur görüyordu. Krsitina'ya bakan etli dudaklan bayıltıcı küçük bir dolgunluk teşkil etmişti. Sade bir şekilde ayrılmış saçlarının üstünden bir bone giymişti. Ellerinde bahçe eldivenleri vardı. Küçük vücudu bir bavul gibi sıkı ve kavıslığdi. Bu kavislik kadınlığa hasdı. Bir kraliçe gibi hareket ediyor. Başı dik yürüyor ve her şeye yukarıdan bakıyordu. Hareket eden yalnız belinden aşağısıydı. Dört köşe arkası dimdik duruyordu.

-Eski ev 1830'da yanmıştı.

Dedi.

-Kalan yalnız bu kuledir. Çok eski bir kısmı Normlardan kalma.

Fakat terasın arkasından dönerken denizin bütün serinliğiyle karşılaştılar. Taş duvara kadar uzanan bir çimenlik vardı. Duvardan sonra sahile kadar uzanan bir kumsal görünüyordu. İnce hafif örülmüş sis arasından deniz bir yerden bir yere aktarma gibi görünüyordu, Sağ tarafdan bir kaya üzerinden atılan beyaz bir köpük göründü. Duvarların gümüs renkli görünüşü bir pennanın çizdiği küçük damarlara benziyordu. Kristina sordu:

-Şimdi kule kullanılıyor mu?

-Kereste için.

-Denizin ona bir etkisi olmadı mı?

-Hiç bir zaman o kuvvetlidir. Zaman kadar kuvvetlidir.

Bayan Fild bunu büyük bir gururla söylüyordu. Böyle bir kuvvet takdire layıktı. Şimdi tekrar bahçeye geliyorlardı. Bayan Fild bazı sualler sordu:

-Ailenizin yegane çocuğu siz misiniz?

-Hayır bir de kız kardeşim var.

-Bu anne ve babanız için bir teselli olmalı. Sizi çok genç bulmuş olmalılar. Bu kadar mesut olduğunu gördükleri zaman memnun olmuşlardı.

-Aa evet Joyi iyi çocuktur her şey ani vuku bulmuş olacak öyle olmadı mı?

-Zannedersem birbirimizi ilk görüşte sevdik. Jov'u zannedersem evvelce bekliyordum.

9.sayı

Bir anlık sukut oldu. Sonra Kristina dedi ki:

-Öyle mi? Kongriv asla evlenmiyecek mi?

-Kendini tamamıyle resime verdi.

-Öyle mi? Resim yapmak fevkalade bir şey olmalı.

-Bir defa Londra'da bir sergi açmıştı. Zannedersem bu sergide muaffak olabilirdi. Fakat bu sergide muaffak bir şey buldu. Şimdi yalnız kendi için resim yapıyor.

Bir bahçivana rastladılar. Bu kuvvetti, ters görünüşlü geniş omuzlar ve haşin ağzı olan bir adamdı.

Bayan Fild ona keskin sözlerle hitap etti:

-Havuzun ötesindeki Rok Bahçesi biraz itinasız görünüyor Kortis. Hery ne yapıyor.

-Bu sabah evdedir madam.

-Rok Bahçesi'ne iyi bakmasını istiyorum. Bahsetiğim bahçede kum var. Buraya yaşayan her şeyin kuvvetli olması lazımdır. Bu yer tabii çıplaktır. Yalnız bazı çiçekler büyür. Bahçe eldivenlerini çıkardı dolgun pembe ellerini Kristina'nın omuzuna koydu:

-Ümit ederim ki bizimle mesut olacaksın yavrum. Mesut olacağını zannediyorum.

-Tabi ki olacağım.

-Mükemmel, Ne tarz şeylerden hoşlanırsın? Oyun oynamayı mı seversin? En çok hoşuna giden nedir?

-Korkarım ki pek bir şeyle uğraşmıyorum. Evdeyken anneme yardım ederdim.

-Eminim ki burada yapacak pek çok şey bulacaksın. Tabi Jov bütün gün meşguldür. Bütün toprağa o bakar ve bu işte çok ustadır.

-Kocamın kalbi var ve fazla sıkıntıya gelemez.

Şimdi Rok Bahçesi'nin yanına gelmişlerdi. Evin içinde ve dışındaki bir çok şeyler gibi buna da itinasız bakıyorlardı. Bu yerde acayip bir şeyler olmalıydı. Kristina geriden baktı. Bayan Fild dedi ki:

-Evet. Çok çirkin değil mi? Sebeb şudur ki sene 1930 İngiliz zevkinin fena bir devresiydi. Fild ailesinin hiç zevki yoktu. Fakat hepimiz bu yere bağlıyız senin de olacağın gibi sevgilim.

Kristina ani bir kara parlayışıyla düşündü. Ne olursa olsun bu evi sevmeyecekti. Deniz mavi bir renkte parlıyordu. Martılar göklerde çığlık koparıyordu. Fakat ev hatta şimdi bile çirkin, somurtkandı; kendi fena şeklini ve solgun rengini bilen kimsesiz bir insan gibi dünyadan nefret eder görünüyordu. Krsitna:

-Kule ne kadar güzeldir.

Diye bağırdı. Bayan Fild:

-Eve ne kadar bağlanacağını göreceksin.

Diye yine tekrarladı. Bu hemen hemen bir emirdi. Sonra yine Kristina'nın eline elini koydu.

Öyle yemeğinde Kristina ailenin iki ferdine daha rastladı. Bay Fild hakikatten hayret bir adamdı. Çünkü beyaz saçlarına karşın kaşları simsiyahdı. Çok uzundu ve kahinin asası kadar zayıfdı. Halinde daima şüphe içindeki insanlara has bir tavır vardı. Kristina: "Eğer Bay Fild uzun insanlardan hoşlanmıyorsa" diye düşündü. Onun için ne büyük bir yük olmalıydı. Bay Fild cansız ve tembeldi. Kristina'yı hiç alaka göstermeden selamladı. Dedi ki:

-Kahvaltıda değildim. Kusura bakmayın. Bilirsiniz ki kalbin vardır.

Kristina hasta olamsından mütessir olduğunu söyledi.

-Evet müthiş can sıkısı bir hastalık.

Bay Fild çok güzeldi. Koyu kahverengi elbisesi ve krmızı kravatı içinde giyinişi zarifti. Göğsündeki siyah bir zincirden bir monolk sarkıyordu. Oğlu Kongrive hiç alaka göstermedi. Kongriv' de de onunla alakadar görünmedi. Mattı kısa ve dolgun görünüyordu. Neşelıydi. Ve durmadan konuşuyordu.

-Sevimli, yardımkar "Şepersınlar"

Diye söze başladılar.

-Tam çıkarken bana rast geldiler. " Hiç olurmu? Sizi otomabille evimize kadar götürmeliyiz". " Oh hayr". Dedi. " Evim bir kaç adımlık yerdedir. Yürümekle biraz eksersiz yapmıls olurdum". "Fakat biz ısrar edersek" dediler. Klara Şepersın daima çok iyidirler. Keza nörslugu içinde eziyete giriyor. Nörs Beykır ne yaman bir kadın ne kadar zamanadan beri otomobil sürüyor ama hala (L) harfi vardı. Bana "Makinenin dişlerinden birine bir şey oldu" dedi. Gitmesi lazım geldiği halde gitmiyor. Nihayet otomobile binmek zorunda kaldım. Hareket ettik. "Ne güzel otomobil camın Bayan Şepersın" dedim. Bana şöförümü yeni

aldıgmı anlattı. Onu yanına alalı bir fhafta olmuş fakar çok iyi bir adama benziyor dedi. İyi bir karısı ve köydeki mektedte gidecek iki küçük kızı vardı, Bayan Şepersın bana: "Söyleyinz bana Bayan Tomsın nasıldır?" diye sordu. Tabi muallim olmak itibarı ile bana sordu. Ben de ona...

10.say

Yemek esnasında; söylenmesi beklenen bir şey olduğu duygusu hüküm sürüyordu; bu neydi? Kristina'da da sofrada, söylemsi gereken bir şey olduğu hüküm sürüyordu. Bu; neydi? Tamamiyle bir zan değil, sir sual değil bir tavsiye. Bayan Fild çok nazik davranıyordu. Yemek gayet sade ve iyiydi. Bir defasında Bayan Fild:

-Hayır Arçer.

Dedi.

-Elma tatlısı yeme.

Bayan Fild elma talısı almak istemişti. Bu sözü ile tabağı eli ile uzaklaştırdı.

Bayan Fild Krisitna'ya izahat verdi:

-Perhizlidir. Tatlı onun için sıkıcı bir şeydir.

Krsitina:

-Köpeklerin adı nedir?

Diye sordu.

-İki av köpeğinin adı Daniel ile Leon, tazının adı Suabsdır.

Bayan Fild:

-Bu köpek çok kibirli, kendinden emin ve gösterişi sever.

Bayan Fild köpekteki bu hasaslığı severmiş gibi konuşuyordu.

Köpek Kristina ile hiç alakadar görünmüyordu. Her nasılsa Bayan Fild ile ittifakları vardır gibi görünüyordu.

Kristina: "Bir çok tazıları severim fakat bunu sevmiyorum diye düşündü". Şimdi nefret ettiği kimseler üçe çıkmıştı. Kadın, hizmetçi, bahçivan ve köpek. Kongriv yemek bitmeden kaktı ve sofrayı terk etti Bayan Fild:

-Çalışmaya gitti.

Diye izahat verdi. Bundan sonra dedi ki:

-Işığı kaybetmemelidir. Şimdi sevgilim kendi eylencene bakacaksın. Ben bir iki öteberi için şehire inecektim.

Kristina'yı da beraber götürmek teklifinde bulunmadı. Yemek odası şimdi sessiz ve boştu. Onun için Kristina odasına çıktı. Odanın içi sessizdi denizin sesini dinledi. Her şeyi gözden kapadığını gördü. Sis rüzgarın içinde bir örümcek ağı gibi dönüyordu. Odası soğuktu ve hiç beklemediği bir anda ansızın ağlamaya başlamıştı. Bu pek garip bir şeydi. Çünkü haya.tında çok az ağlamıştı. Ümitsiz derecede bedbaht değildi fakat bu daha ziyade Jov'dan ani Olarak ayrılışının tesiriydi. Bir hafta boyunca hiç ayrılmamışlardı... Geçen hafta ani bir tesirle kolları arasında geçmişti. Her şey içinde kucak kucağa olmadıkları sırada ruhen bir birlerine mebuttular. Böyle ani bir değişiklik olacağını düşünmemişti. Bu bakımdan bir delilik yapmıştı Çünkü, tabiidir ki böyle olmak mukadderdi. Jov'un bütün ailesiyle hesaplaşmak lazımdı, ki onlar şimdiden bunu hissettirmişlerdi. Jov'un üstünde şimdiden büyük bir hak iddia etmektedirler. Ailesi Jov'un üstünde Kristina'ya rastlamadan evvelki bir çok haklarını iddia ediyorlardı: Kristina onu tanıyalı ancak üç ay vardı.

Akıllı olmalıydı. Müthiş akıllı hareket etmeliydi! İnsanlar bakımından tecrübesi oktu. Pek az kimse tanımış ve hepsi de ona iyi muamelelerde bulunmuştu. Şimdi ihtimal ki ona her zaman lütufkar davranmayacaklar. Bundan başka aşkında da tamamıyle tecrübesizdi. Daha evvel hiç bir kimseyi sevmiş değildi. Şimdi Jov'un bulunmaması onu Krisitna'nın hayatında daha fazla yükseltmişti. Farzet ki Jov Krisitna'yı sevmiyor! Tabi seviyor. Bunu isbat etmek için geçen gecelerin ve günlerin delili var.

Olabilir ki bu fiziki sevgidir. Fiziki sevgi sükunet bulunca işte o zaman!

Gözlerini kuruladı ve bir daha ağlamamaya kara verdi. Hakikatten hepsi de ona karşı lütufkar davranıyordu, ve tabi ki onların bulundukları bir hayat tarzı vardı. Kendisin de bu hayat tarzına ayak uydurmaları lazımdı. Hatta onların Kristina'ya biraz gücenmiş

davranmaları bile tabii bir şeydi. Jov'un yanında olduğu müddetce bunun ehemmiyeti yoktu. Farzedin ki aylar ve aylarca burada kaldılar? Hayır bu olmamalı. Hayır kurnaz ve zeki olmalı Jov'un tesir altında kalmadan tesir altında bırakmalı ta ki ona bir sabah sevgi dolu " kendi başımız ayaşarnalıyız"diyene kadar. Her iki çift baş başa yaşardı. Fevkalade temkinli ve kurnaz ve zeki olmağa kara vererek ayağa kalktı. Gizli bir planı vardı. Hakikatte Jov ile kaçacakları gün için yaşayacaktı. Kaçmak! Hernüz bu evde bir gece kalmış olduğu halde kaçmayı düşünüyordu. Fakat Jov'u bularak onu yakalamayı "Beni seviyorsun değil mi beni seviyorsun? Dünyadan her şeyden fazla. Söyle söyle, böyle söyle" demeyi tahrik eden bir insiyak vardı.

Romanlardaki sersem kızların aşkları öldüren ehemniyet itirnatı kocaları nefret ettiren tarz yine de odanın içinde yüksek sesle bağırdı: "Jov! Jov! Beni seviyorsun değil mi?" sise rağmen dışarı çıkıp bir göz atmak istedi. Ev ölü bir yer gibi sessizdi. Görünürde kimse yoktu. Terasa yürüdü ve ıslak sisin yanaklarına değişi hoşuna gitti. Sağ tarafta Rok Bahçesi'nin üstünde başlı başına bir yapı vardı. Bir kağıt açtı ve içeri baktı ve dei ki:

-Oo affınızı dilerim bilmiyordum.

Çünkü bu yapı tavana kadar earn olan bir binaydı. Kongriv beyaz bir rok içinde karşıda duruyup, ona bakıyordu:

-İçeri gelin.

-Size mani olmayayım.

-Asla zaten ışıkta kalmadı.

11.sayı

Etrafına baktı. Beyaz duvarlara karşı yalnız arkaları görülebilen resimler yığılmıştı. Kapının kenarında durduğu yerden sehpanın üstündekileri tamamen görebilirdi bu, arkalarında beyaz bir sütun ile çıplak bir kadının ve adamın resmiydi. Adamın arkası ve bacakları ölü gibi beyazdı. Kongriv neşeli ve takdir dolu bakışlarla Krisitna'ya bakıyordu.

-Oturunuz. Oradaki yegane rahat iskemle odur. Resimlerimi nasıl buldunuz.

-Hortlaklara benziyorlar fakat ben senin resmin hakkında bir şeyler bilmiyorum.

-Hiç Picasso'yu işittiniz mi?

-Hayır,

-İşte bu Picasso'nun hortlağının hortlağıdır. Bilirmisin mavi devrinde bulunduğu sırada.

-Aa evet.

Diyen Kristina gülümsedi.

-Görüyorsunuz ya resim hakında hiç bir şey bilmiyorum.

-Anlıyorum ki bilmiyorsunuz.

Yüzü delinmiş ve içindekiler dışarı çıkmış eski bir sandalye alarak geldi ve onun yanına oturdu.

-Hemen af dilemek istiyorum. Zannedersam siz şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadınsınız. Fakat korkmanıza lüzum yoktur. Benim cinsiyet hayatla hiç bir alakam yoktur.

Kristina söylediğinin hemen hemen farkına varmadan mırıldandı:

-Oo buna çok müteessirim.

-Hayır olmamalısınız benim cinsel hayatım yoktur. Fakat siz burada bir veya iki ay kaldıktan sonra neden cinsel hayatım olmadığını anlayacaksınız.

Hemen ilave etti:

-Tamamiyle mesudum. Fakat bu size delice gelebilir. Siz daha çok gençsiniz ve Jov ile mesut.sunuz. Daha yaşlanınca haklı olduğumu anlayacaksınız kendimi tamamiyle teslim ettim ve bundan da tamamiyle mesudum.

Kristina:

-Kendinizi teslim ettiğiniz nedir?

-Ah! Ah bunu daha sonra anlıyacaksınız. Bu resim size bir sembol görünebilir.

Haşin bir halde:

-Bizi nasıl buluyorsunuz diye sordu?

Hafif bir sesle cevap verdi:

-Bu hususta bir şey diyemem hepinizi çok az gördüm ve Kaptan Grini henüz görmüş değilim.

Kongriv dikkatle onu seyrediyordu:

-Ne yaptığınızı biliyorum. Ağlıyordunuz sonra burnunuzu pudraladınız ama gözleriniz göz yaşlarınızla parlıyor.

-Evet ağlıyordum. Sersemce bir hareket. Tamamiyle bedbahlık değil ama biz Jov ile ilk defa birbirimizde uzun süre ayrılıyorduk.

Kongriv başını salladı:

-Biliyorum. Ve onu bir daha göremeyeceğinizi düşündünüz. Bir bakıma da görmiyeceksiniz.

Kristina'nın gözlerindeki korku Kongriv'in hoşuna gidiyordu.

-Geçen hafta olduğu gibi demek istemiyorum. Sizinle evlenebilir. Onun bütün ufku siz oldunuz ama tabiidir ki bu böyle devam edemez.

Kongriv:

-Ben sizin yerinizde olsaydım balayını biraz daha uzatırdım.

Kristina:

-Oo hâla bizim balayımızdır.

Kongriv ona hemen hemen ona alaycı bir tavırla baktı. Siz sihirbazın ağına düşmüş gibisiniz asla eskisi gibi olmayacaktır.

-Bu kaleden istediğim zaman dışarı çıkabilirim.

-Jov ile mi?

-Evet Jov ile.

Krisina ona meydan okur gibi baktı:

-İstediğim zaman.

-Siz ve Jov'un istediği zaman demek istiyorsunuz.

-Evet.

Kongriv ayağa kalktı ve tablosuna baktı.

-Alimallah siz bayağı geçsinin.

Hiç sebeb olmadığı halde Kristina'nın kalbi şiddetle çarpmaya başladı. Ayağa kallarak onunla yüz yüze geldi:

-Şimdiye kadar söylemek istediğiniz şeyi bana açıkça söylemenizi isterdim.

-Her şey açıktır.

-Jov ile ben evliyiz. Buraya bir kaç ay annenizle kalmaya geldik. Bizim de evimiz olacak.

Mani olmak istemesine rağmen Kongriv ona "Kızmayınız" dedi:

-Söylediklerimi ciddiye almamalısınız. Ben kendimden başka kimse için bir mana ifade etmem. Bütün anlatmak istediğim sizi buraya gelmenin ne demek olcağını evlenmiş olan kardeşimin müşade etmenin meraklı hatta heyecan verici bir şey olmalı.

-Sanki de korkmam gerken bir şey varmış gibi konuşuyorsun.

Dedi:

-Hepimizin kortuğu bir şey yok mu?

Diye sordu:

-Jov benim olduğu müddetce hiç bir şeyden korkum yoktur dedi.

-Farzedelim ki Jov birisinden veya birşeyden korkuyor.

-Jov dünyada hiç bir şeyden korkmaz.

-Korkmaz mı? Eskiden korkardı anlamak istediğim budur.

Kristina kapıya doğru gitti ve gülümseyerek.

-Esenkalın. Filhakika sizden kormuyorum.

-Tabi korkmuyorsunuz. Kimse kormuyor.

12.sayı

Genç kadın dışarıya fırladı ve deniz sesi içinden fırladı ve sesi kalbinde triton gibi sarılı Kaptan Grini vardı. Birden bire bu adamın kaptan olduğunu anlamıştı. Fiziki görünüşü

olması gibiydi kısa, dört köşe, omuz kısımları müthiş kaba kıçlar tamamıyle arkaya fırlamış kaba boynu öne doğru uzanmış sarışın canlı kirpikler havadan mütessir olmuş bir yüz evet Konrad'ın romanlarındaki deniz kaptanlarından M.Virter veya başka birisi. Ve Kristina hayalı deniZ kahramanlarını düşünürken Kristina bu hakiki deniz meceraları geçirmiş insan olarak görmeye başladı ve sanki de Kaptan konuştuğunda bu sesin zannettiğinin aksi olduğunu sördü. Kaptanın sesi yumuşak ve hoşa gitmek isteyen bir sesdi.

Krisitna'nın elini yakalayarak:

-Kim olduğunuzu biliyorum. Jov'un karısısınız.

-Evet. Sizde Kaptan Grini' siniz.

Yüzü güldü. Öyle ki mavi gözleri hemen hemen kayboldular. Göz uçları karıştı ve büyük çirkin ağzından beyaz dişleri göründü.

-Sizi yakalamak bir tarih eseridir. Gelecek hafta kaçıyorum.

-O kaçıyor musunuz?

Dedi. Eve doğru yürümeye başladılar. Ne yazık. Kaptan gülerek:

-Beni bir parçacık bile bilmiyorsunuz. Hakikat şudur ki Bayan Jov burada aylardır boş vakit geçiriyorum avare dolaşıyorm korkarım ki kelime budur. Avarelik. Bilirmisiniz Bayan Jov burası çok güzeldir. Herkes bana çok lütufkar davranıyor. Kocanız ve ben kardeşiz. Evet kardeşiz Bayan Jov her ne kadar da ben çok yaşlı duruyorsam da evet kardeşiz Bayan Jov. İcab ederse bir birimiz için ölürüz.

Gülerek genç kadının yüzüne baktı. Deniz sesinden hasılı olan parçalar bumunda ve kabaca traş edilmiş çenesinde parlıyordu.

-Sizi kıskanmam lazımdır Bayan Jov her hangi birimizin ihtimal verdiği şey Jov'un evlenmesiydi.

Genç kadın:

-Kıskanmayın Kaptan Grin Jov değişen bir adam değildir. Yine sizi sevecektir.

-Bilirmisiniz ben dul bir adamın.

-Hayır bilmiyordum.

-Evet ben dul bir adamın ve bu bazan güç geliyor. Üç senedir dulum talihsizliğin en fenası.

Derin bir iç geçirdi. Kristina onun sesinin, yeni bir protesto, yeni bir hiddet hali kapla<lığını farkına vardı. Bu anda büyük ızdırap içinde görünüyordu. Esmer alnı kırışmıştı ve koyu dalgalı kahverengi saçlarının alt kısmı bir hat halinde beyazlaşmıştı. Çapka giymiyordu. Ve bfl,Şında saçsız bir kısım vardı. Sanki bu kısım traş edilmiş gibi görünüyordu.

-Sizinle bir kaç gün görüşebileceğimiz için hakikatten çok mutluyum. Bir adam Jov'u benim sevdiğim gibi severse ve o adam evlenirse o kadının hali, nasıl bir kadın olduğu önemlidir. Şimdi sizi görüyorum. Kaba bir denizcinin kusuruna bakmayınız. Jov'u hiç de haksız bulmuyorum. Başka türlü hareket edeceğini sanıyorum.

-Teşekkür ederim Kaptan Grini.

-Şimdi buraya bakınız Bayan Jov ben Tim, Tomithi Kaptan Grini değilim. Ben Jov'un en iyi arkadaşımıyım. Değil miyim? Benim isminde Kristina'dır. Güzel ve kibar bir isim. Hoşuma gidiyor. Bunun için de elinizi veriniz bana olu mu?

Krisitna'nın eli Kaptan'ın geniş eli içinde olduğu halde duyuyorlardı. Anlaşılıyordu ki Kaptan Krisitna'nın elini bırakmak istemiyordu. Kristina birden bire bir şey hatırladı. Kaptan Grin buırada olduğuna göre demek ki Jov'da gelmişti. Jov geri gelmişti. Büyük bir seviniç hemen hemen muzafferiyetle bağırdı.

-Jov geri gelmiş olmalı.

Genç kadın eve doğru koştu. Ağır kapıyı itti, salonu geçti misafir odasına daldı. İşittiği Jov'un sesi idi.

Ateşin bir kenarında vücudu öne eğilmiş bir şey dikmekle meşgul olan Bayan Fild oturuyordu. Onun karşısında hala binek elbiseleriyle olduğu halde Jov bir şeyler okuyordu: Delrkanlıya cazip görünmek için seçtiği çay froku içinde genç kız latif görünüyordu. Dudakları arasında ince kahkahalar taşıyordu. Bayan Fild kapıya baktı ve gülümsedi elini kaldırdı. Onun sükûta davet etti. Kisitna sessizce bir sandalyeye oturdu ve beklemeye başladı.

III. BÖLÜM
JOV'UN KALBİ VE AKLI

Jov tamamiyle mesuttu. Skarlata vardıklarının üçüncü günü sabahleyin Kaptanla birlikte tarlaların içinde yürürken kendisine söyle diyebiliyordu:

-Hayatımda ilk defa olarak tam saadeti tadıyorum. Hayatımda hiç bir kaygım yok. Seviyorum aşkım mukabele görüyor. İçinde kalbinde her tarafta aşk var. İş var zindelik sıhhat var.

Bu sözler tabii şuurunda toplanıyırdu. Yalnız ilerlerleyen biraz çarpık bir sesi olan en çok sevdiği şarkıyı söylerken " Yalnız Benim İçin" melodisini mırıldanıyordu.

Bu saat sekizden biraz evvel uyandığı zaman Kristina'nın arkasının ona dönük olduğunu halde donuk gölgesi arasından denizin sesi işitilen açık pencereye doğru baktı. Kollanni ona doladı ensesini öptü, yüzünü saçlarına daldırdı. Sonra genç kadın döndü ve gözlerini tavana dikti. "Jov ona iyi uyudun mu?" diye sordu. O da "Evet çok iyi" dedi.

-Bilirmisin gecemiz aydın olsun dediğimizden beri ben mumtazam uyudum ve ben yine uyanık bulundun demek istediğim budur ki uyukumun arasında saadeti buluyorum. Bütün İngiltere'de benim kadar mesut birisi bulunduğunu zannetmiyorum.

13.sayı

Onunda kendisi kadar mesut olduğunu hissetmişti fakat karısı konuşmamıştı. Bunu üzerine Jov onu öptü ve dedi ki:

-Mesut musun? Her ne kadar mesut isen de söylemeni istiyorum.

Genç kadın Jov'a sokuldu. Kalbinin vuruşlarını hissedecek kadar sokuldu.

-Benim kadar mesut olduğunu söyle.

-Senin kadar mesutum. Annen benden hoşlanmıyor mu?

-Nereden çıkardın sana tapıyor.

-Sana bunu o mu söyledi?

-Ona sormuş değilim.

-Demek kendisi sana böyle bir şey söylemiş değil.

-Bu çok doğal bir şeydir. Simsın tapmaz. Suabs tapmaz.

-Tabi ki taparlar. Hem tapmasalar bile ne ehemmiyeti var.

Jov yataktan çıkacakmış gibi kımıldandı. Genç kadın onu kendine çekti:

-Dinle.

Dedi:

-Londra'da seni sevdiğimi sanıyordum fakat şimdiki sevgimle mukayese edilirse bunlar hiçtir.

Genç adam genç kadını kendisinden uzaklaştırdı ve bir müddet baktı:

-Beni neden bu kadar sevdiğini bilmiyorum? Ben o kadar alalade bir insanım ki hiç bir özelliğim yok. Kongriv senin için çıldırıyor. Sen ona yeni bir hayat vermiş yeni bir güzellik duygusu vermişsin. Akşam bunu söyledi bütün güzellik ihtirasları tekrar canlanıyordu.

Genç kadın işitmemişti. Bir şey düşünüyordu.

-Jov bir şey keşfettim. Sakin, mülayim küçük bir şey olduğunu zannediyorum. Annenin bana istediğini yapmasına müsade ediyorum. Fakat şimdi bende anlıyorum ki şiddetli, hotbin olabilirim.

Jov onun yüzüne eğilip elini yüzünü okşayarak:

-Sen?

-Evet. Eğer birisi seni benden almak ve ikimizin arasına girmek isterse romanlarda kocalan için katik olan kadınları okudum. Bu bana daima saçma gelirdi. Şimdi anlıyorum ki saçma değildir.

-Kimi öldüreceksin?

-Hiçbirini fakat birini öldürebilirim.

Yataktan dışarı çıktı, soyundu ve eksersizler yaptı. Işık Jov'un etrafında gittikçe kuvvetlenirken karısını seyretti.

Kaptanla otları çiğneyerek tepenin bumuna çıktı. Çitlerin ortasındaki sırta dayalı kapıda daima dururdu. Daima durur ve geriye bakardı çünkü bu kalbine en büyük zevki veren

manzaraydı. Londra' dayken bu menzarayı tekrar ve tekrar düşünmüştü. Bir defa, hatırlıyordu Pikadilini'nin yarı yolunda durmuştu. Gözlerinin önünde, ev, çit çekilmiş bahçe, deniz duvarı sarı renklmiş duvar ve solgun deniz, eskiliğine meydan okuyan kule gelmişti. Az kalsın çığnenecekti. Sonra sahil sağa doğru kıvrılarak uzanıyordu. Kolder körfezi, Kolder Bumu çengellerin ucu ve bu dalgalı denize dayanan bütün arazi, ergovan gölgeli tarlalar, elastiki bağlanmış çitler bir tarla dominolar gibi evler. Şimdi bu sabah ise güz tatlılığında bir hava vardı.

Aklına bir düşünce geldi Krisitna burada olup bunları görmüş olmalıydı. Burada olmalıydı bu kapıya dayanıp şu kolu sarmış bulnmalıydı. Zihnine şimdi bir düşünce takıldı. Krisitna her sabah kalkıp onunla gelmek istemişti. Bu hususta bir kelime bile konuşulmadığı halde vucuden bunu anlamıştı. Başka bir düşünce onu götürmeye davet etmemişti. Çünkü bu annesinin hoşuna gitmeyecekti. Ona bir şey çarpmış gibi kapıdan döndü. Kaptanın kolunu yakaladı:

-Gel gidelim bütün günü burada geçirecek değiliz.

-Burası senin durak yerin.

Bu neden annesinin hoşuna gitmesindi? Hoşuna gitmediğini nereden biliyordu? Çünkü Jov ona çok defalar ona bir iş yaparken etrafında kadınların olmamasını istediğini söylemişti. İftiyar hamına böyle söylemişti çünkü annesi onun büyük düşmanı Bayan Lavinia Pikok ile ve bir parça flört yaptığı Betti Gus ile konuştuğundan şüphelenmişti. Fakat karısı farklı değil miydi? Karısının onunla gelmesi lazımdı. Bu onun hoşuna gitmeyecek miydi. Sabahın tazeliği çiğin kokusu insana arkadaş ve yakın olan hayvanlar Diyulup 'un hayvanları bunlar Kristina'nın hoşuna gitmeyecek miydi? Jov'un işine iştiyak edecek onunla birlikte olacaktı...

Eski günlerde ihtiyar hanım onunla gelirdi. Fakat büyük muvaffakiyet olmamıştı. Annesi, sevgili iftiyar hanım her şeyin kendi istediği gibi yapılmasını isterdi bundan kendini alamazlardı. Yaradılışı böyleydi, doğru olacak şeyi açık olarak görme; fakat her şeyi bilmezdi. Bazan fikirleri çok eskiyid. Fakikatten oğlu ile yaptığı bu gezilerden zevk almamıştı. Akıllı bir adam gibi nede kahvaltısının evde yemiyordu? İşe günün daha sonraki zamanında çıkabilirdi. Hatırlıyordu büyük bir kavga çıkmıştı. Bir kaç senelik mücadele fakat ilk defa Jov inatJa direnmişti.

14.sayı

Şimdi hatırlıyordu ki Londra için annesi ile bir hayli mücade etmişti. Hiddet enlarından birinde Londra'ya gidince anlayacaksın demişti.

Filhakika annesinin bu sözü doğru çıkmıştı. Londra'ya gidince Skarlatı daha çok özlemişti. İhtiyar hanımım en çok sevdiği kimseydi ... Fakat öyle miydi? .. Kristina'da vardı. Eğer mucizevi bir şekilde Kristina ile tanışmasaydı hemen Skarlat' a geri dönecek ve annesine bir daha Sakrlat'dan hiç ayrılmayacağını söyleyecekti. Londra' dan Kristina ile birlikte gördüğünde annesinin yanaklarını onun yumuşak yanaklarını yanaklarına koyduğunda onun annelik kokusunu tazelik kokusunu alınca onun küçük vücudunu kollarında bulduğunda bir an için Kristina'yı unutmuştu.

Kristina'yı büyük bir ihtiras ve arzu ile seviyordu. Annesinin Kristina ile arkadaş olmalarmı bir bahtiyarlık sayıyorlardı. İlk görüşte bir birlerine alışmışlardı. Fakat Joy bunun böyle olacağını biliyordu.

15.sayı

Dewlap'a giden eski patikaya girerken Joy dedi ki:

-Söyle bakalım Tim eski dost karımı görmüş bulunuyorsun onun hakkındaki fikrin nedir.

Kaptan durarak ona baktı:

-Bunu bana sormana itiraz ediyorum.

Dedi.

Soracağını tahmin etmiştin. Onun hayatımda gördüğüm en güzel kadın olduğundan başka ne diyebilirim.

Joy küçük bir çocuk gibi sırıttı.

-Evet güzeldir, değil mi?

Kaptan henüz görülmeyen deniz tarafını işaret ederek sordu:

-Güzel! Bunu bana mı soruyorsun. Belki kadınlar hakkında hiç bir şey bilmiyorum. Hayatınıda iki ihtiras olmuştur: Biri deniz biri de kadınlar. Denizi ben aldattım, karım da beni aldattı. Beni karımın terk ettiği gece sana daha evvel de söylediğim gibi Batı Hint içine hareket edecektim. Bir daha kadınlarla alaka tesir etmemeğe yemin ettim. Onlardan alaka zulüm kabalıktan başla ne görmüştüm. Halbuki deniz bana lütufkar, sadıktı. Mükafatımı veriyordu.

16.sayı

-Böyle olduğu halde işte altı aydır buradayım. Annen beni yanında tutmaktan hoşlanıyor. Ben o kadar zayıftım ki "gelen hafta hareket edeceğim" diye mırıldanırdım ve... Evet Kule'nin tepesinden bakarak böyle mırıldanırım. Annen bir kadındır. Şimdi ihtiyarlamış olsa bile bir kadındır.... Ve üzerimde hiç bir kadının sahip olmadığı bir kudrete sahiptir. İşte o zaman bütün iradem çözülür.... Karnımı doyurur ve tüm istediklerini yaparım...

Jov gülümseyerek:

-Annem dediğin kadar zalim bir kadın değildir.

-Değil midir? İhtimal ki sen anneni bilmiyorsun. Bu dediklerime ilaveten başka şeyler de vardır tabii: "Kayıkla balık avına çıkarım... Senin dostluğun vardır Polçester'deki kadınları da unutmamalı...

Kaptan geri dönerek çitin üstüne tükürdü....

-Bütün bunlara rağmen gelen hafta buradan kaçacaktım. Pek iyi bildiğin gibi kardeşine bir se'bebten dolayı tahmmül edemem. Fakat karın o sevimli kadın suyun üzerindeki güneş kadar parlak yavrucuk çıkageldi. Eğer o karın olmasaydı ona aşkımı ilan edecektim.

17.sayı

Jov kolunu Kaptan'ın koluna geçirip patika boyunca yürüdüler:

-İkinizin arkadaş olmanızı isiyorum Tim seni bir arkadaştan daha fazla severim. Fakat söyle bana Tim talihli bir insan değil miyim? Bu güzellikte birisinin bana tesadüf etmesi.

Kaptan:

-Böyle bir şeyin vuku bulması fevkalade bir şeydi, bir gemiye kaptanlık etmek, veya kimsenin görmediği bir yeri keşfetmek. Evet talihin varmış Jov. O güzel olduğu kadar iyidirde. Onu tekik ettim iki gözü olan bir erkek onun nasıl sevmeyebilir. O seni seviyor ve aileni de sevmeye çalışacaktır. Fakat ikincisi tabi o kadar kolay değildir.

-Ne demek istiyorsun biz geçimsiz bir ailemiyiz?

-Geçimsiz: Bir bakıma, hiç olmazsa... Karın hiç şüphe etmiyor ki hepimizi idare edecek.

Kaptan söyleyeceği mühim bir şey varmış gibi bir an durdu. Sonra bundan vazgeçti:

-Fakat kadınlar, evlendikten dört ay sonra ayrılacaksın ki kadınlar fevkalade mahluklardır. Yatakta iken gayet tatlıdırlar. Fakat sabah tezadlarla doludurlar.

18.sayı

-Sevdikleri için bir erkekle bile mücadele edecekler sonra da ayni sevgiliyi mahvetmekte tereddüt göstermezler uysal oldular mı onlardan tatlı şeyler olamazlar kancıklaşdılar mı yapamayacakları şey yoktur onlarda masum hareket aramayın halbuki bazan da birer melek gibidirler. Bazen dünyanın yalnız erkeklerle dolu olduğunu düşünürüm, dünyanız o zaman ne kadar sakin bir yer olacaktı; işinizi yaparsınız, ata binersiziniz, gezer tozarsınız ve bazan da bir kelimi yüzünden kavgaya tutuşursunuz ve bir yumrukta hasmınızı yere serersiniz erkeklerle dolu huzurlu yalan bir dünya sizi çileden çıkaran biri yok geceler sakin deliksiz bir uyuku. Fakat sonra mesele diğer cephesi ile görülür fakat bu bana geliyor ki kadın bunların hepsine bedeldir. Onlarsız bir dünya ölü bir dünya demektir. Senin karın gibi bir kadın olunca Jov her şey değişir. Gök alevlenir ve insanın kalbi çekiç gibi vurmaya başlar.

Jov Kaptan'ın kalbinin çekiç gibi vurmaya başladığını biliyordu ve söylediklerini dinlemişti.

19.sayı

Şimdi Diyulupların bahçe kapısından içeri girmişlerdi. Jov bahçe kapısından girince bağırdı:

-Henri! Ayzak! Neredesiniz.

Bir kaç köpek göründü. Jov ile Kaptan çiftlik mutfağına gittiler. Ve tez bir zaman sonra kahvelerini içmeye ve hellim ve peynir yemeye başlamışlardı. Alevler dil dil uzanıyordu. Tarlaların uzandığı çizgiden denizler aydınlığın içinde görünüyordu. Bu yer gayet samimi bir yerdi. Bayan Diyulup, zayıf, uzun metin yapılı esmer bir kadındı. Kocası Diyulup'da esmer bir adamdı. Buna ilaveten köpekler, kediler ve çocuklar da vardı. Diyulup'un babası İhtiyar Diyulup'da içeriye girdi. İhtiyar Diyulup tamamiyle kördü. Saatın sandukası, krızentem sobası, pencerenin kenarındaki eliyle yoklar ve dokana dokana alıştığı bu eşyalar vasıtasıyla yerini bulurdu. Pencere kenarına gelince durdu ve sankide görüyormuş gibi küçük duvarla çevrili küçük ambara tarlalar ve denize baktı; belkide bütün bunları görüyordu. Çünkü kör olmadan evvel bütün bu yerleri biliyordu.

Ama Diyulup ortada konuşuyor ve bilhassa Kaptan'a alaka gösteriyordu. Kaptan'ın mübalağalı ve şaiyalı konuşması daima onu tesbit ederdi. Birisi bakmadığı zaman kaptan daima onun şişman kol ve göğsünü çimdiklerdi sonra onu öperdi. Kaptan evin daha yaşlı kızı olan Luis ile bazan göz atıyordu. Bu kız Emma'nın hoşuna gitmemişti. Bir defa daha kendini öpecek ve çimdiklemeye kalkarsa yüzünü şamarlayacaktı.

Jov uzun müddet uzakta kaldığı için Diyulup'la konuşacak çok işleri vardı. Her zamanki konferaslar ve münakaşalar kendini ateşlemişti. Diyulup:

-Anlaşılan Bay Jov yakında öyle şeyler bileceksiniz ki bu yerden daha zengin yerler idare edeceksiniz.

-Burayı asla trek edemeyeceğim Aysak, benim için yegane yer burasıdır.

Kaptan bağırdı:

-Jov şu anda evde bulunuyorsun. Evlilikle beraber hürriyet de sana yarar.

Emma Diyulup:

-Evliliğin alehinde konuşmak ayıp değil mi sana.

Dedi. Penceredeki ihtiyar kör:

-Martılar karadadır. Fırtına çıkacak.

Dedi. Martıları nasıl da işitmişti. Geniş mutfağın birden bire çığlıklarla dolması onları hayrete düşürmüştü Jov:

-Gitmemiz gerek.

Dedi. Öyleye eve yetişmeliyiz. Buzağıları yarın gelip göreceğim Aysak.

Patikayı tırmanmaya başladılar. Kaptan dedi ki:

-Diyulup'un kızı büyüyor.

Patikanın başında Lavinia Pikok'u onlara bakar bulurdu. Bu; seyrek kurşuni saçları kemikli başı arkasında bir düğüm halinde toplanmış bulunan eski siyah sapkasında bir koyu bir elbise giymiş parlak gözleri uzun bir burnu, çıkık yanakları ve ayni bir erkeğin kadar düz olan vucudu vardı. Kocası Karis Pikok onu çoktan terketmişti. Parası vardı. Bag Hol'da bir evde kalıyorlardı. Beş sene evvel Istleyk denen genç bir adam Bag Hol' da yaşamaya gelmişti. Bu güzel bir gençti. Kaza dahilinde kanarya diye tanınmıştı. Lavinia Pikok ile her yere gidiyordu. Lavinia Pikok kanarya parkın içinde Bag Hol'de onların herkes günah içinde yaşadıklarına inanıyorlardı. Daima kavga ettiklerini ve Lavinia'nın müthiş bir huyu olduğunu herkes biliyordu. Geçen sene ayrılmıştı. Arkadaşlarına Hava Bakanlı'ğında bir iş aldığını söylemişti. Her ne ise aslında Lavinia Pikok hakkında Bayan Fildf'in devamlı ve müthiş bir düşmanlığı olmasıydı. Bu eski bir düşmanlıktı. Bu düşmanlığının neden ve niçin meydana geldiğini kimse bilmiyordu. İki baan az bir birlerini görmekte beraber bir birleri hakkında söyledikleri sözler şaşılacak şeylerdi. Çünkü her defasında söyleyecek bir şey buluyorlardı. Lavinia Jov'un hoşuna gidiyordu. Zaten o ekseriye erkeklerin hoşuna giderdi. Fakat Jov onunla konuşmanın tehlikeli olduğunu biliyordu. Bir gün ve ekseriye bir koşulda kuşlar bu havadisi Skarlat'a taşıyacaklardı ve büyük bir mesele çıkacaktı! Bu yüzden elini şimdi şapkasına götürdü. Kaptan da şapkası ile tebessümde bulundu. Lavinia'nın söyleyeceği bir şey vardı:

-Jov bir dakika bekleyiniz sizi teprik etmeliyim.

Jov sırıttı.

-Teşekkürler Lavinia.

-İşittiğime göre karın sevimlidir.

Lavinia'nın erkeklere benzeyen kalın bir sesi vardı. Sanki ortada bir şaka varmış gibi konuşuyordu. Jov teşekkür etti ve gitmek için bir adım attı:

-Ama acele edecek ne var. Annenizin bizi görmesinden mi korkuyorsunuz? Niye ikindi vakti karını çaya getirmiyorsun?

Jov gayet aptal görünüyordu:

-Eee... Bilirsin ki Lavinia işte böyle.

20.sayı

Lavinia yürekten bir kahkaha koyuverdi ve elindeki kamçı ile baldırına vurdu:

-İhtiyar hanımdan korkuyorsun. Ayıp sana Jov artık bir bebek değilsin evli bir adamsın.

Annesi ile alay edilmesinden hiddetlenen Jov:

-Bu kadar Lavinia gitmeliyim.

Lavinia ona lütufkarlıkla baktı:

-Seni incitmek istemedim Jov. Dünyada yaşayan hiç kimse senin saadetini banim kadar arzu edemez.

Lavinia dönerek uzaklaştı. Kaptan:

-İhtiyar Diyulup'un hakkı vardır. Fırtına geliyor.

Sonra ilave etti:

-Bayan Pikok sana bir parçacık aşıktır.

Jov döndü ve denize baktığına her şeyin değiştiğini sördü. Deliklenmiş bir gazetenin lekelenmiş, beyaz bulutların vadisi içinde koşuyordu. Çıplak sonbahar ağaçları bir melankoli parlaklığı ile titriyordu. Sabah çok parlaktı ve Jov erken havadan haberdar olduğu için sabahın ilk sevincini kaybetmiş görünüyordu. Kaptan'a da kızgındı:

-Oo Tim neden kafan hep cinsiyet meseleleri ile dolu başka bir şey düşünmez misin?

Kaptan:

-Ben tabi bir insanım.

Dedi:

-Cinsiyet koparılıncaya kadar bahçedeki en güzel çiçektir. Şu Diyulup 'un kızı güzelleşiyor.

Jov ona döndü ve küfretti. Kaptan nefsine mahlup tembel işe yaramayan hazır yiğici gibi gördüğü zaman ondan nefret ediyordu. Kaptan bunu biliyordu. Kolunu Jov'un koluna geçirdi:

-Vallahi haklısın. Bir yarım bir zibil tenekesi kadar çürüktür ve bir yarım da Sent Fransis kadar iyidir. Derim ki: Timoti evladım yapacağın şeye neden dikkat etmez veya konuşmadan evvel neden düşünmezsin. Biraz düşünsem olsa örnek bir adam olacaktım. Fakat insanın her günü bir adam için kollarında sıkacak: bir kadını olmaması ne berbattır. Kendi karımı açlığını hissediyorum ve yine de buna karşı koymak isterim buna ne dersin?

Jov gücenmiş gibi:

-Senin istediğin burayı terk ederek işine gitmektir. İşsiz olduğun için kadınları bu kadar çok düşünüyorsun. Yine denize atıl senin yerin orasıdır.

Kaptan derin bir iç geçirdi:

-Biliyorum, Biliyorum. Çok doğru söylüyorsun. Bir hafta daha karını göreyim ondan sonra gideceğim.

Fakat Jov korkuyordu. Bu kadar zamandan sonra Lavinia Pik:ok: ile konuşmak: istememişti. İhtiyar hanımla kavga etmek istemiyordu. Bu bütün saadeti içinde şimdi bütün dünya ile iyi geçinmek: niyetindeydi. Neden bilmiyordu. Bütün bir göğü yutan bu kirli bulut altında pis bir koku hissediyordu, öyle ki birisi kendini takip ediyormuş gibi durdu ve arkasma baktı. Yürüdükleri yerde şimdi gene evi bahçeleri ve kuleyi görebiliyordu. Kule

tehdit eder bir vaziyetteydi. Eğer Krisitna'ya bir şey olursa acayip yine başı yukarıda kolları sallana sallana yürümeye başlayan Kaptan sırıtıyordu:

-Hah! Sebad et genç ahbab kafi vakit vardır.

Jov cevap vermedi şimdi yegane zevki karısını yavrucağı tek arkadşı olan Kristina'yı görüyordu. Annesi istesin istemesin onu bir sabah getirecekti. Daha evvel ona her yeri yalnız göstereceğini söylediği halde ilk günden onu yalnız bırakmamışmıydı. Böyle olduğu halde Kristina ona ne bir bakış ne bir sözle sitemde bulunmamaıştı. İyi yürekli Kristina sevgilisitarafından alçakca terkedilmişti. Belki de şimdi ağlamaktan gözleri kızarmıştı. Ve bu düşünce aklına gelince koşarak mevdivenlerden indi. Evin merdinvenlerini tırmandı ona bir tek kelime söylemedi yalnız:

-Kristina Kristina nerede diye bağırdı.

Ve bir hamede yukarı çıktı. Kristina odalarındaki yataklarına oturmuş bir buluza pul dikmekle meşguldu. Sabahleyin Matti teyze ile köye gitmiş ve bundan çok hoşlanmıştı, fakat hiç bir süretle sabırsızlık duymamıştı. Onun öyle yemeğinde ve ikindi vakti görecekti.

Jov onun üstüne düşerek yatağa kendini attı. Kolları onun kucaklamıştı. Gözlerini, yanaklarını saçlarını öpüyordu. Kolları gittikçe daraldı. Koparcasına ona sarılırken sordu:

-Sana bir şey olması ihtimalini düşündüm eve kadar koştum.

-Niçin ne olabilirdi.

-Bilmiyorum sana bakmam lazım olduğunu düşündüm. Şimdi seni yalnız başına bırakıyorum.

-Tabi bırakacaksın yapacak işlerin var.

Öyle yemeği gongu vuruyordu.

-Gong çalana kadar saçlarını fırçalayım.

Ayağa kalkarak tam bir vücut ve kalp oluncağa kadar bir birlerini sıktılar.

-Fakat ayakta sevişmek azaplıdır. Bunun için yemek aldırmıyalım.

-Hiç olurmu annen ne düşünür sonra.

-Evet. İhtiyar hanımı düşünmek lazım.

Ve şimdi hatılamıştı ki ona solanda kabaca sürünerek yukarı çıkmıştı. Şimdi salona inmişler. Bayan Fild, müstesne, herkes Bay Fild, Kongriv, Mati, Kaptan herkes sofradaydı herkes neşeliydi. Bayan Fild bile Kristina'ya:

-Yanaklarında renk var hayatım bu yer sana yarıyor.

Dedi. Kongriv' e:

-Resim nasıl gidiyor.

Dedi. Bayan Fild içeri girdi. Kristina şimdi neşesini kontrol etmesi gerektiğini anladı. Şimdi bu dört koca insanın bu kadar donuk kalmalarında şüphesiz çok garip bir taraf vardı. Şimdi sükût olmuştu. Yalnız hiddetli görünmüyor ayni zamnada gücendirilmiş bir gök kraliçesine benziyordu ... Sakin olmakla beraber bütün sükunetinin hiddetinin bir ifadesi oldu. Sandalyesi sanki taht oldu. Çorbasını insanlığa günah kepçeliyormuş gibi içiyordu. Bunun üzerine Kristina güldü. Onun sinirlendiren Matti teyzenin yüzüydü. Bayan Fild'in sinirli bir şekilde içeri girmesi tahmin ettiği son şeydi. Matti teyze sabahleyin köyde geçirdiği maceralarını anlatmak için iştiyakla hazırlanmışdı. Herkes ne kadar mesutu. Herhangi birinin bazı şeylerden bedbaht olmasına çok üzülürdü. Tahmininin boşa çıkması üzerine yüzü acı bir ifade taşıyordu. Krsitina'nın gülümsemesinden sonra can sıkıcı bir ifade oldu. Sonra Kristina'ya dedi ki:

-Oo Snabs' a bakın ağzından salya akıyor.

Zayıf bir teşebbüs Bayan Fild konuştu:

-Jov halâ annesine günaydın demesini bekliyor.

Jov ayağa kalkdı ve annesini yanağından öptü.

-Günaydın sevgili anneciğim bugün saçların güzel gözüküyor.

-Öyle mi bu sabah yıkanmak istedim. Evet sana daha evel de söylediğim gibi sabalıdan orada oraya koşturman tamamen lüzumsuzdur. Baban da benim fikrimdedir. Bay Fild baygın baygın gözlüğünün üstünden ona baktı:

-Bunu nasıl yaptığını anlamıyorum. Bu kadar belalı erken kalkışını:

Jov dedi ki:

-Kusura bakma anne bu kadar zaman Londra'da kaldıktan sonra görecek bir sürü iş var.

Saatin ince tiktakları işitiliyor. Bayan Fild'in sesi sıcak bir insanın sesini taşıyordu. Hepsine doğru eğildi.

22.sayı

-Hakkın var sevgili Jov. Yere ciddi bir surette bakan birisinin olması iyi bir şey. Söyle bakalırn Kristina sen bu gün ne işle meşgul oldun? Seni eğlendiren birisi oldu mu? Benim yazacak çok mektupların olduğu için...

Sessiz bir hava odanın içinde dolaştı. Mati teyze yaptıklarını anlatmaya koyuldu.

IV BÖLÜM

BİYOGRAFİ

YAMAN BİR KADIN

Bayan Fild 1974'de dünyaya geldi babası Stefen Klous Polçester'in rnuaffakiyetli bir avukatla Bessi 'nin hatırası tarn iki yaşında olduğu sıralarda şişman dolgun yüzü gerilmiş ve ayakları dışarıya fırlamış olduğu halde oturarak onu havaya atıp kaptığı zamana kadar gidiyordu. Her ne kadar şimdi 63 yaşında bulunuyorsa da Bessi Klous babasının Frenk sakalını, fışenk gibi patlayan kahkahkarını kendi bacaklarını çimdikleyen kaba ağır ellerini hatılıyordu. Keza azıcıkta hiç bir şeyden korkmadığını da hatırlıyordu. Çünkü babası onu, o da babasını delicesine seviyordu. Çocukluğunun masumiyeti sırasında hayatının yegane şeyi babasıydı. Sevgili babası öldükten sonra yaşı kemale erdiğinde anlamaya başlamıştı ki bayanlar vardı. Babası Polçester' de "neşeli" olarak tanımlanmıştı. Küçük kızını sevdiğini doğruydu, Fakat karısından nefret ediyordu. Bessi'nin küçük kız kardeşi Bessi ile hiç alakadar olmuyordu. Matti daima memnun etmek isteyen küçük bir şeydi. Korkulur ki daima başlangıçtan beri ona kötü muamelelerde bulunuyor hatta onu hırpalıyordu.

Her nasılsa ilk senelerden beri Bessi Klous kadınlardan nefret etmeyi öğrenmişti annesi ona sıska zavallı bir mahluk gibi görünüyordu. Zayıf kahküllü ve solgun yüzlüydü her ne kadar da kimseye bu hususta bir şey söylememişse de daima acı duyuyordu. Bir akşam babası yemekte annesine:

-Puh Marian sen kendi işine bak.

Demişti. Bessi yedi veya sekiz yaşındaydı yumruklarını masaya vurarak:

-Annemle böyle konuşmayacaksın.

Demişti. Fakat onu böyle rnüdefaa ederken bile. Böyle bir teslimiyetten dolayı annesine nefretle baktı.

Babasını her ne kadar böyle azarladıysada onun azamet yüksek kahkaha ve onun fiziki görünüşüne tapıyordu. Bessi Klous pek tabii cazip bir kızcağız görünmüyor. Fakat buna cazip değil denemezdi. İnatçıydı, fakat babasını seviyordu. Annesi ile kızkardeşinden nefret ediyordu. Fakat onlara karşı ekseriye lütufkar ve cömertti. Küçük kusurları yoktu fakat istediği gibi hareket etmek istiyordu. Şiddetle sevebilir ve korkusus haretek edebilirdi. Oranj sokag·mm karşısındaki kız rnektbine gönderildiği zaman iptida rnuatabında hiç sevilmemişti. Bütün vakitini kavga etmek hiddet görmek ve yalnız bulunduğu cihetle babası için hastalanıncaya kadar ağlamakla geçirirdi. Kozlar onun bir anda sinerlendirmenin en kolay yolunun küçük yapılışına gülmek olduğunu anlamıştı.

23.sayı

Ona Bayan Torn Başparmak lakabını koydular bütün bu işkenceler sırasında bir kelime bile rnırıldanrnadı:

-Mesut musun kız?

-Tabii baba rnesuturn.

Sonra onun hakkındaki kanaat değişmeye başladı. Bessi Klous'un bir korkak olmadığı iyi oynadığı sinsi olmadığı iyi bir lider olduğu anlaşıldı. Tez bir zamanda rnektebte iyi bir lider oldu. Fakat samimi bir arkadaş edinmedi. Öğretmen bayanların hiç biri ondan

hoşlanmıyordu. Çok aşıkar olarak onlarla alay ediyordu. Babasına olan aşikar aşkı öyle kuvvetli bir ihtiras teşkil etti ki onu mesut ediyordu. Babası çok meşgul bir adamdı. Kendini o kadar çok düşünüyordu ki karısını, metresini, arkadaşlarını herkesi kararmış bir aynada görür gibi oluyordu. Küçük kızın kendisine hayatta bir mükafat olarak görüyordu. Bessi'nin kalbinIn süratle atışını avucunda hissederek onun sert, geniş göğsünde çekip öpmek hoşuna gidiyordu. Onu belki de kendisinden başka her hangi bir yaratıktan fazla seviyordu. Fakat bir sabah banyosunda kalp sektesinden ölü olarak bulunduğu zaman bir müddet Bessi ümitsiz bir şekilde hastalandı. Şimdi istemeye istemeye babası için kederleniyor diye söylediler.

Hastalığı suretle arttı katı ketum biri oldu. Ontedi yaşındaydı. 1891 senesindeydiler.

Küçük Polçester çarçabuk hayatında dayanılmaz bir yer aldı vücuduna uygun biraz da eski moda giyiniyordu. Geniş pahalı şapkalardan geniş yerlerden hoşlanmıyordu. Annesi de ölmüş geniş kadedralin yanındaki bahçesi büyük olan geniş bir evde yaşamaya başladılar. Kafi derecede geçim masrafları vardı. Çünkü Bayan Klous oldukça geniş bir servet bırakmıştı. Bessi'nin kadedralin sahibi ile arkadaşlığı vardı. Bütün şahısları tanıyordu. Hakikatten erkeklerle bulunmayı tercih ediyordu. İşittiği ve söylediği şeyler bakımından Polçester'in bayanları onun cüretkar sayıyorlardı. Açıkça söylemek lazım ise bir karakterdi.

Kendini yarından ve şahsiliğinden hiç bir santimental sevgiye kapılmadan tetkik ediyordu. Babasının ölümünden varlığına derin bir darbe indirildiğini biliyordu. Fakat zamanla basının hakiki karakterini öğrenince bunu da sonra bir çekmecede bulduğu dökümanlar bunu gösteriyordu ki babası işinde yalancıydı ve ahlaki noktada şehvetine mahluptu. Aşk maceralarını Polçester'de Drimavik'de yapıyordu. Çok açık göz bir adamdı. Her kelimesini okuduğu bir deste mektubta edip namına bir şey yoktu bu bakımdan pek açıkgöz değildi. Bu keşiften sonra yine de onu terketmedi. Aklından hiç çıkarmadı ve yaşadığı sırada hasta olmasının temenni etti. Bu surette yardım etmek için kendisine gelen kadınları takihli sayıyordu ve ayni zamanda bu kadınlardan zaaflarından dolayı nefret ediyor ve babAsı ile ortak oldukları mahremiyetlerden dolayı onları kıskanıyordu.

Keza bu mektublar onda cinsi maceralarla köklü bir nefret uyandırdı. Ayni zamamanda babası için duyduğu heyecanlar cinsel açıdan uyandı. İçinde cinsi bir ateş vardı. Fakat cinsi bir ihtiras değil kendinin olmasının istediği bir kimsenin hasretini çekiyordu, bu kimse ki onu sevsin ve hiç bırakmasın. Parası olduğu için ona evlenme teklifleri yapılmış. Bunların hepsi ona bir tuaf göründü. Şehirdeki adamların hepsi Aradikın Brander'i takdir ediyordu. Çünkü zalim ve cebbar bir insandı. Bekar olsaydı onunlar evlenecekti. Ve ona sahip kız kardeşi onun esiriydi. Ona tapıyordu. Kendi kusurlarını biliyordu. Asabiydi. Hayali kuvvetJi değildi. Filhakika kendinden olmayan çok ciddi bir şeyden habersizdi. Ne kendinden ne başkası için hümo duygusu yoktu. İnsanlar güldüğünde kendi de gülüyordu. Fakat bu endamsızlığı için değilse de onların neye güldüğünü hiç bilmiyordu. Kendi küçük oluşunu tamamiyle müfikti.

24.sayı

Buna temas edildi mi hassasiyeti artıyordu. Biliyordu ki ona ve kız kardeşine (Küçük Bayan Klous) diyorlardı bütün estetik anlayışından yoksundu. Bütün onlar gibi o da bundan memnundu. Bir resimi ifade ettiği mana musikinin aşıkar bir zevki olaması, bir kitabın iyi bitr mevzunun bulunması hoşuna giderdi. Fakat sanatkarlar onu alakadar etmiyordu. Muaffak olmayan sanatkarı tuaf sayıyordu. Para kazandıkları zaman da şaşıyordu. Bir sanatkarı onu alaylı nezaket ile karşılar ve onun tuaf hareketlerde bulunmasını beklerdi.

En emniyetli Arçer Fild ortaya çıktı. Ona yıllarca evvel tesadüf etmiş olabilirdi. Çünkü Arçer Polçeste'e pek uzak Skarlat'da yaşıyordu. Arçer ona rastladığında güzel ve hareketliydi. Polçester' de yapılacak olan bir Krismas dansına gelmişti ve saçları ortadan ayrılmış küçük yakışıklı kızın hemen cazibesine kapılmıştı. Ona (Quakeress) ve zevki iyi okumuş bir 17.asrın adamI olduğundan bu hesaplı terddütü altında bol bir nefsanyet olduğunu kanaat getirdi. Onunla pek çok defalar dans etti ama dansın sonunda kim olduğunu öğrendi. Bessi'nin parası olduğunu öğrenince sevindi. Arçer'in görünüşüne aşık oldu ve evlenme vakti geldi. Bir çiftliğin baş hanımı olmak fikri hoşuna gidiyordu. Denizde yaşamak ve Polçester'e yakın olmak güzeldi. Arçer Fild biraz küstahtı. Onu yola getireceğini bilmek kendini memnun

ediyordu. Bu surette onunla evlendi ve Matti'yi de beraber kalması için Skarlat'a götürdü. Bir veya iki sene kadar iyi huylu bir kadın kadar mutlu ve mesut oldu. Bessi çiftliği idare etmek için Morgan adında bir adam buldu. Arçer buna itiraz etti fakat Bessi kütüphanede kitabları. temizlernekle daha mesut olacağına kocasını ikna eti. Ve kocasının fiziki hareketini keserek onu daha hakimiyeti altına aldı. Arçer Fild'in kucaklaması bir çocuğun kucaklamasına benziyordu. Ona bir annenin çocuğunun elbisesine ve saçlarına dokunmasına rnüsade etmesi gibi teslim oluyordu. Morgan ki rnüktedir bir hiylekardı. Onu yaman bir kadın zannetti.

On yıl evlilikten sonra Kongriv dünyaya geldi. Doğurması güç oldu fakat doğurmanın verdiği acıdan iftihar duydu. Dokuz uzun ay boyunca ona en büyük zaferin geldiğini öğrenrnişti. Kocası onun için bir şey ifade etmiyordu. Çocuğu ilk defa olarak göğüne bastıdığında takdis edilmiş bir kadın olmuştu. Kongriv'in ne kadar nazik yaradıldığını fark etmişti. Çok bakım istiyordu. Annesi onun yaşamasını şiddetle arzuladı. Tez bir zamanda bebek ona her hayat rnernbağında muhtaç oldu. İki sene sonra Jov dünyaya geldi. Bu defaki aşırı çığlık koparan rnücadelelci isyankar bir bebekti. Bu isyankar hali annesinin hoşuna gitti. Bunu yenmek için sonuna kadar rnücade etti. Çocuklar büyüdü ve anneleri yegane hayatları oldu. İlk zamanlar babaların ile alakalı olmadılar. Jov onun hoşuna giden tipti. Neşeli güçlüydü. Hakikatı görürdü. Kongriv çok başkaydı. Daha ziyade kadına benzerdi. Kolayca darılır yalnızlığı sever. Renkler ve ışıklar gözlerine çarpardı. Kaba hareketleri ve sesleri sevmez yalnız başına dolaşırdı. Fakat derin bir hassasiyeti vardı. Bunların hangisinin daha fazla sevdiğini Bessi bilmiyordu. Kongriv hassas ve acayip olduğundan ona karşı nazikti. Ona kitap okurdu. Canı sıkılıp ona kitap okuyuncaya kadar... Kongriv'e ilk resim defter ve boya kitabmı aldı. Kongriv farklı olduğu için onunla gurur duyuyordu. İlk defa Arçer ona asabiyeti esnasinda Kongriv'in bir erkekten ziyade kıza benzediğini söyledi. Bessi kocasın deli saydı. Ona benzerneyen bütün adamların yaradılışlığında kadınlığın bir çok vasıfların taşıdığını bilp bilmadiğini sordu. İki çocuğu bu kadar faklı olduğu için seviniyordu. Her ikisini de ayni bulsaydı daha sıkıcı olacaktı. Jov ile açık bir arkadaş ve dosttu tez bir zamanda Jov her şeyi için ona rnüraacata başladı.

Arçer onunla olan rnünasebatı temizlemek için kendisine kuvvetli görünen bir teşebbüsde bulundu. Fakat onu elinde bulunduracak hiç bir şeyi yoktu. Onu, yapacağı hiyanetle tehdit etti. Karısı güldü. Karısına hiyanette tehdit etti. fakat bu yaradılışında yoktu. Yeri idare edeceğini ve Morgan'a yol vereceğini söyledi. Fakat şimdiden kendinden fazla tembeldi. Arçer onu hala seviyordu. Çünkü ona hiç malik olmamıştı.

24.sayı (Tekrar 24 yazıldı)

Ona sahip olamayacağı için Bessi onun hayat sevincini yıktı. Bir gün küçük çocuk kaybğtrnuştu. Bakıcıları olan ahmak Bayan Hart'dan kurtulmuşlar parlak bir sahile gitmişlerdi. O meşhur öyle sonu Bessi Fild'in duyduğu korku ve dehşet sonu sevgisini gösterdi. Çocuklarını bulduğunda onları kaybetmenin duyduğu korku kadar onlarda annelerinin halinden ürktüler. Bunu takip eden haftalar sanki onsuz hayatta mana yokmuş gibi ona yapıştılar. Bessi onların tarn bir arkadaşı ve yoldaşı olmuştu. Onları hiç bir zaman cezalandırmaya mecbur olmuyordu. Çünkü canının sıkıldığını gösteren bir emare onları kokrudan titretmeye kafi idi. Bu endişe ondan korktukları için değil korku ve endişe duyd.ıklan içindi. Onu üzmekten nefret duyuyorlardı. Annelerini bu kadar sevmelerine şaşmamalı şahsiyetinin her cephesinde yalnız o besliyordu. Her biri yalnız bir şehsiyet olarak görünüyordu. Yalnız onları hayallerinde ilhamlarından bahsetmeyi severlerdi. Bessi onları sabırla dinlerdi. Onları bir hassa çocuk saçmaları kabul ederdi. Zamanı Kongriv'in bu saçmalardan kurtulacağına inandırdı. Fakat Jov farklıydı. Diğer çocuklarla arkadaşlık kurmayı sever. Bessi de onun arkadaşları olmasını severdi. Bilhassa kaza dahilinde tuaf bir anne olduğu için onu Jov ile beraber Skarlat'a davet ederlerdi. Jov'dan iki yaş daha büyük olan Basset'li Joe ile ilk kavgasını yaptığı zaman annesi gurur duymasın mı? Bundan dolayı çocuğuna ilk bisikleti hediye etmişti.

Kardeşler birbirleri ile hiç arkadaşlık etmiyorlardı. Kongriv kardeşini şiddetle kıskanıyor. Bayan Fild Kongriv'in gönlündeki parlayışı ve solgun yüzünün kızarmasını görmek için Jov'u çok sever görünürdü. Mekteb meselesini düşünmenin zamanı geldi. Bayan

Fild kerıdini bu hususta keskin derin bir imtihana çekti. Kongriv için endişe etmiyordu. Fakat Jov yatılı mektebe gitmeliydi. O tam bir yatılı mektebe layık bir çocuktu. Kuvvetli oyunlardan ve kapı dışı eksersizlerinden hoşlanırdı. Kendi kendini son derece bir açıklıkla tetkik etti. Biliyordu ki onu evde muafaza ederse oğluna son derece hiyanet etmiş olacaktı. Hiç bir pişmanlık duymadan onu evden alıkoydu. Onlar için öğretmen angaja etti. Bu garip genç adam çocuklarına bayağı tesir etti. İsmi Tatham Flatli manasız bir isim ve mansız bir mahluk hasta bir mahluk gibi yumuşak ve bezadı. Pek temiz değildi. Hareketleri ve sesi kadıncaydı. Fakat o tam Bayan Fild'in istediği adamdı. Hemen Bayan Fild'in dedikodu ahbabı oldu. Bayan Fild'i gördüğünde hemen tanımış gibi olan Flath şöyle demişti:

-Bayan Fild tamamıyle anlıyorum ki sizi hayatınızda tamamıyle iki çocuğunuzdan başka hiç bir şey alaka etmez ve onlar için de sizden başka hiç bir şeyin ehemniyeti olmamasını temenli etmeliyiz.

Flatli esrarengiz bir mahluklu kendi zevki için yazardı ve ne yazdığını hiç kimseye göstermiyordu. O kadar akıllıydı ki Bayan Fild onun neden sadece bir öğretmen olarak kaldığını anlamıyordu. Bir gün bunu ona sordu. Şu cevabı aldı:

-Hiç bir hırsım ve emelim yoktu neden olsun ki!

İki çocuk üzerinde garip bir tesiri vardı. Cimlastikten nefret ettiği ve hayatında bir oyun bile oynamadığı denizde yıkanmaktan ve kendini bir kayığa bırakmaktan çekinen Jov yine de ona hürmet ediyordu. Flatli yapılmak istenen hemen hemen her şeyi yaptı, mümkün olmak süretle annelerine olan bağlılıklarını hemen hemen her şeklide onları daha çok annelerinin manevi varlıkları içine atıyordu.

Bir gün Filatli Bayan Fild' e:

-Eğer münasebetsizce hareket ediyorsan bana söyleyin.

-Şüphesiz söyleyeceğim.

Diye cevap verdi.

-Bana bir şey söyleyiniz çocuklarınız büyüyüp ta ki hayatlarını yaşamaya başlayınca ne yapacaksınız?

-Onları hotbin olmayacak kadar sevmediğimi zannediyorsun.

Filatli başı ile tasdik etti. Flatli tam bu sırada her ikisi de bir yemin vermiş gibi başını salladı. Bu sıralarda sağlam orta yaşlı bir kadın bulunuyordu. Skarlat' daki her şeye tamamiyle hakimdi. Komşu köyde onu Boadice olarak tanınıyordu. Kendini bir "karakter" olarak tanıtm[ştı. Şimdi siyah elbisesini giyiyordu. Morgan'ın yerine pek yaman bir adam almışlardı. Santli tekdire layıktı. Fakat Morgan gibi tamamiyle Bayan Fild'e bağlı değildi. Santli'nin onu hiç bir zaman takdir ettiğini anlamadı.

25.sayı

Çocuklar ile olan ilk kriz Jov'un sebze bahçesinde küçük oda hizmetçisini öperken baş gösterdi. Çabuk geçen bir hadiseyi bu küçük mutfak hizmetçisine karşı öyle büyük bir nefret duydu ki bir darbe ile tabaklar arsına düşürmek istedi. Nasıl olduysa kendini tutu. Öğrendi ki çocukfarın her ikisi de cinsi meyil ve tabiatlar hakkında karışık fikirlere sahipti. Bu sebebten onlara malumat verdi. Onlara karşı olan sevgisi ve çocukların cinsi sevkiyetlerine karşı sabırlı durdu.

Onların geriye kalan iki üç çocukluk seneler ile Bayan Fild ilk evlendiği yıllardaki saadetine benzeyen ile saadetlik yılları gibi yaşadı. Üçüde dünya ile alakalarını kesmişti. Başkalarına o kadar lütufkar ve naik hareket ediyordu ki herkes şaşadı. Jov vaktinin çoğunu Santli ile geçiriyordu ve emlak idaresine tabi bir istinadı olduğunu anladı. Evine annesine tapıyordu, başka bir şey istemiyordu. Kongriv sıfatli genç kadınların cazibesinin farkındaydı ve genç kadınlar da onun cazibesinin farkındaydı. Çünkü Kongriv çok güzeldi.

Kongriv kadınlara ehernniyet vermezdi. Fakat kendisi büyük bir sanatkar olmaya karar vermişti. Annesi onun Londra'ya giderek ders almasını müsade etti. Oğlunu götüren tren Polçes'terden uzaklaşırkan gözyaşları bakışlarını sislendirdi. Saadet dolu senelerin artık bittiğini biliyordu. Bu ilk defasıydı. Muzaffer olacağından emindi. Diğer bir çokları gibi Tanrı'ya muftaç olacağından emindi:

"Ey Tanrım Kongriv'i bana geri getir ve onu benimle selamete çıkar". Ve "Ey Tanrım eğer Jov evlenirse onu sevebileceğim ve burada sulf ile yaşayacak birisi ile evlendir".

"Sevebileceğim birisi". Ve oğlullar gibi onun sevgisine teslim olacak birisi dernek istiyordu. Tanrı onu duydu ve iki sene sonra tek başına açtığı bir sergiden sonra Kongriv geri geldi. Daha evvel tatil için gelmişti. Bu dönüşün daha evvel tatmin edici olmasını istedi. Fakat annesi ona bir stütya yaptı. Üç ay altı ay bir sene kaldı. Annesini bırakmadı. Jov'un güçlükleri başkaydı. Sıffatli güçlü hayvan gibi bir insandı. İhtiraslarını bastıramazdı. Annesi evlenrnesine karar verdi. Bu kolay değildi. Polçester ve çevresini aradı fakat rnufit kızları ile alaka olmuyordu. Kendi bildiği gibi hareket eden kızlarla Bayan Fild'in işine gelmiyordu. Polçester'den birinin bir kızını buldu. Güzel bir kızdı Skarlat'da bir kaç ay kaldı. Mahrur olmasına rağmen Jov'a karşı derin bir aşkı olduğu aşıkardı. Bütün bunlara rağmen Jov'un annesine karşı olan davranışı önemliydi. Bayan Fild ona bütün sevgisini vermişti. Sonra hiç beklenrnedik bir zamda Katren Heron dedi ki:

-Niye Kongriv'in Londra'ya gitmesine rnüseda etmezsiniz.

-O canım gitmek istemiyor.

-Onun gitmesine rnüsade etmezsiniz yakında gitmek istemeyecek ve sonunda berbat bir ressarn olacak o zaman hiç bir şey olmayacak. Bir müddet bu yerden uzaklaşmak keza Jov için de iyi olur.

Aşikar bir sukut oldu ve sonra aklına gelen her şeyi söylemeye adet eden Katren Heron ağzını açtı:

-Oo Bayan Fild yanlış mı hareket ettim? Daima karışıyorum beni affedin.

Ketran Heron Polçester' e döndü ve bir daha görünmedi fakat az bir zaman sonra Bessi'nin eli avcunda olduğu halde ona bir şey sordu:

-Jov sana bir şey sormak istiyorum?

-Evet anne.

-Zannediyormusun ki ben seni ve Kongrivi istediğinizden fazla alıkoyuyorum. İstediğinizi yapmaktan sizi men ediyor muyum? Bana doğru söyle.

Jov onu kolları ile sardı ve daha yakınına çekti:

-Sevgili anneciğim tabii ki hayır.

-Fakat hislerimize kapılrnıyalırn. Hakikatı söyle istediğin hayatı yaşıyor musun?

-Öyle diyeceğim ki dünyada istediğim her şeye sahibim en çok sevdiğim yer ve dünyada alakadar olduğum işime ve sana! Bir yerde benim kadar talihli bir adamın olduğunu zannedrni yorum.

-Evet fakat bir gün evveleceksin. Evlenmelisin. Evlenmem icap eder. Ben bir büyükanne olmak istiyorum.

26.sayı

-0, bunun için daha çok zaman var. Şüphesiz kadınlar hoşuma gider.

-Bu tabii bir şeydir. Seninle kıyas edilecek bir kadın bulunmayacak! Bu nasıl bir şeydir bilmiyorum ama bir kadınla olduğum zaman rahat hareket edemem.

Billhassa onun yanında rahatsızdı. Bunun farkına varmaktan kendini alamazdı. Bunun için bir numaralı meseleyi tatbike cesaret etti. Jov'u üç ay içinde Londra'ya yolladı. Jov'un yolladığı mektuplardan meselenin çok iyi gittiği anlaşılıyordu. Jov eğleniyordu. Kanferanslara meraklıydı. Yamak bir ziyaretçiğe rastlamıştı. Onun adı Tirn'di. Tiyatroda çok eğlenceli bir gün geçirmişti. Mektubunda: " Üçayı dolduracağıma şüpheliyim. Skarlatı çok arıyorum. Daima bir şey söylemek için arkamı dönüyorum. Arna seni bulamıyorum. Hakikat şudur anne sizi müthiş arıyorum ve ocağın üstündeki resmin bu hasreti teskin etrneğe kafi gelmiy ‘or.” Buna müteakip nişanlandığını bildiren bir mektup gelmişti. Bayan Fild hemen idrak etmişti ki bu ancak babasının ölümü ile mukayese edilebilecek bir durumdu. Mektub ikinci posta ile gelmişti. Arçer, Kongriv ve Kaptan ile otururken küçük mektup ona uzatılmıştı.

26.sayı

-0, ikinci posta çok geç Kaptan senin için çok geç. Ahlı, Jov'dan bir mektup.

Dudaklarında bir gülüş olduğu halde mektubu açtı. Massanın bezi üzerinde küçük bir parça düştü. Bu arada kayıtsızca kaldı:

"Şimdiye kadar her hangi bir kimseden daha sevimlidir! (Sevgili Jov pek doğru hareket etmiyorsun). Size bir resmini gönderiyorum tabi bu sadece el makinesi ile alınan bir resimdir. Bayan Fild fotorafı alıp baktı. Kristina'nın evin önündeki çekilmiş küçük bir resmi almış. Yanında gülen bir köpek yavrusu vardı. Bayan Fild onların hepsine gülümsedi. Büyük haber Jov nişanlanmış. Kaptan ona baktı. Kaptan ona en çok nüfuz eden birisiydi. Annayacaktı orada yaptığı ne idi sanki. Kaptan'a karşı ani bir hiddet hissetti. Kaptana altı ay evvel Polçester'de rastlamış ve ona hafta sonu çiftlikte kalmasını teklif etmiş. Jov Kaptan'dan hoşlanmıştı. Kerdisi de hoşlanıyordu, bu kadar hayvani bir erkek olan adamın üzerindeki kudreti onun hoşuna gidiyordu. Eğer kalmak istiyorsa niya kalmasın yavaş yavaş onun da hakimi oldu. Kaptan onun hakimi altında iradesiz ve tembel bir insan oldu kocasının iradesiz ve tembel olduğu kadar.

Fakat şimdi anladı ki (Çünkü sersem değildi) mücadelesiz hiç bir şey eldeedemez. Kaptanın teslim oluşu Kaptan'ın onu anlamasına yaramıştı. Ve bu bilgi onları birbirlerine bağlıyordu. Kaptan o anda bu havadisin Bessi Fild için ne demek olduğunu biliyordu. Hepsi bir çığlık kopardı. "Jov nişanlandı." "Kiminle kız kim? Nasıl?" Elden ele fotoraf dolaşdı: "Alimallah kız sevimlidir". Hemen evlenmeye hazırlanıyorlar sonra onu buraya getirecek. Ses, sabit ve sessizdi. Arçer Fild:

-Biraz kaçamak değil mi? Burada dört başı mağrur bir evlenme niye yapmazlar.

-Bilmiyorum bunu Jov'a sormalsın.

Evet darbenin en fazlası bu idi. Hemen evlenmeleri. Jov acaba annesinin bu evlenmeye mani olmasından mı korkuyordu? Böyle hareket etmesi kızın tesirinden mi? Kız ... Kız... Kristina ...

Bütün gece uyuyamadı ve yanıbaşına bütün sevdiklerini yardımına çağırdı. Fakat önüne geçilmeyen bir şey olmuştu. Jov evlenmeğe karar vermişti. Kendisi onu evlenmeye teşvik etmişti. Acı müthiş acı olan şu idi ki karısını kendisine danışmadan seçmişti. Ve biliyordu ki Jov kendisini tamamiyle karbetmişti. Oğlunu sadık tutmak için kendisi orada olmamıştı. Fotoraftan kızın güzel olduğunu anlıyordu. Kız çok gençti kolayca tesir altında kalabiliri. Bayan Fild yattığı yatağında doğruldu. Mırıldar gibi:

-Kız için hiç üzülmemek lazımdı.

* * *

Kristina'yı görünce fotoraf onu andatmıştı. Kız Bayan Fild'in gördüğü en güzel kızdı içinde en tuaf bir his canlandı. Jov'un bu kadar güzel bir kızı elde etmesi içinde bir burukluk hissi uyandırdı. Şimdi şiddetli kıskançlık ve korku bütün vücudunu sardı. Kızın bütün vücudu tam bir tenasüp taşımakla kalmıyor. Sarı saçları enfes dercede fil dişi solgun gül rengi ile yüzü gölgeleniyor ve karışıyordu.

Fakat ayni zamanda gözlerinde ve ağzında sevimli bir tatlılık anında büyük bir fazilet vardı. Bayan Fild bütün bunları anladı ve bu yavrucağa bakarken "benim olcaksın diye düşündü." O ilk günlerde garipti. Ondan nefret ediyor ve kıskanıyordu. Genç kızlığa karşı şevkat duyuyordu. Oğluna karşı sevgisi ve Jov'un onu olan muabbetinden dolayı kıskançlık duyuyordu. İşte bu noktada mutluluk duyuyordu. Kız emniyetsiz bir insan değildi. Kolayca mağlup edilmeyecekti. Sonra onun attığı kahkağada haklı olduğunu biliyordu. Onun kendisine günaydın bile demeden sürünüp gitmesi onun incitmişti. İncitmekten de öteydi. Bu dehşet ve asabiyet onun yardılışında vardı. Ve bu sinir zaafı onu zaarlı çıkarırdı. İnsan bu hastalığının müptelası oldu mu onlan kuvveti azalırdı. Bu buhran içinde kaldırdığı pullu başını bir kurban gibi gülmeye başladığı zaman onun yatıştırıyordu. Fakat yılan yine yerli yerindeydi. Çöreklenmiş sinirli iyi hareket ediyordu, gözleri tetikte. İçindeki bu yılanı kontrol ettiğinde güzel ve müteakim bir tavır alıyordu. Hakikatte müteakime bir sonurtkanlık takınıyordu. Çoktan öğrenmişti ki bu somurtkanlığın verdiği sukunet etrafındaki herkesi rahatsız ediyordu herkes bundan cehemnnem kadar nefret ediyordu. Kendisi her sever insan onu yine lütufkar haline getirmek için ellerinden gelen herşeyi yapmaya hazırdı. Fakat bunu pek sık

yapmıYordu, hakikatte yapmak istediği bir şey olduğu zaman ayağını şiddetli yere vurur, bağırır ve birinin saçını yolabilirdi. Büyük bir haşmetle otururken hayatında hiç bir şey ile bukadar görünmeyen bulanık hali ile habsettiği hiddet hoşuna gidiyordu bu kez zavallı küçük bir kızın alçakca felaket hareket ettiğini görmüş olsaydı ne kadar hiddetleneceğini düşündü hem teessür hem de gurur duydu. Hasılı durum müthişti işte tam bu sırada kız bir kahkaha fırlatmıştı.

Daha sonra ayni öyle sonu Kristina ve Kaptan'ın çay için bekledikleri misafir odasına girdi. Her iki tarafındada oğlu vardı. Hepsine de gülmsedi:

-Çay hazır.

-Çok güzel sen dağıt Kristina' cığım.

Oturdu:

-Teşekkür ederim. Çocukların evet biraz da böğürtlen reçeli şimdi Kristina sen böyle oturduktan sonra ben yine iftiyar hamınlığıma dönebiliyim.

V.BÖLÜM

BÜYÜK GAFLET KEDİNİN SIRRI

-Eski tarz daima hoşuma gider.

-Hoşuna giden ne idi sevgilim?

-Eskiden bölümlere size onların ne olduğunu anlatan başlıklar koyarlardı. Ve şatırlar konuştuğu zaman muahirler genç adam dedi ki veya genç kız dedi ki diye yazarlardı bu suretle kimin konuştuğunu anlardınız. Şimdi kitab okurken nerede olduğunuzu anlamak hakikatten güçtür. Bayan Lady'lere dedim ki: "Fakat hiç şüphesiz Bay Adrian'ın romanlarını almış olmanız lazımdı. Altı haftadan beri bekliyorum tabii pek tabii ki her gün sormak için Polçester'e gelemem". "Ne zaman gelirse size haber vereceğim" dedi. Her zamanki gibi bana onun yerine kitablardan çok tuaf kitablardan bir şey teklif etti. Hatırlarsın Besi küçük çocukların ihtiyar bir miralay hakkında bir kitap vardı. "Oo", "Harıy bayan Ladyler dedim, bu asla işime yaramaz dedim. Bay Andrin'ın romanlarında hiç garip hiç bir şey yoktur. Pratik olarak İngilizce olarak bir şey yok ve tipleri de dürüst ve centilmen olarak hareket eder, binalehin bu kitabı Bay Baverli Nikilsen'in yazdığını daha evvel okuduğuma hemen hemen emin olduğum bir kitabı ile geri gelmeye mecbur oldum şimdikinin konuştuğunu ve neden herkesin bedbaht olduğunu bir türlü anlıyorum. Trende Bayan Havis' e rastladım benimle tamamiyle ayni fikirde bulundu. Bugün bir Dicens'ın bulunmasını temin etti.

Matti konuşmasının sonunda her zamanki gibi parlayarak:

-Hepsi bir.

Diye tamanladı.

-O kadar güzel bir gün ki ikinci teşirde olduğumuzu hayalinizden bile geçiremezsiniz.

Kedinin Sırtı!

Hepsi ayakta olduğu halde uzun pencerelerden dışarıyı seyrediyordu. Kaptan, Jov, Kristina. Matti oturduğu yerde romanını okuyor, Bayan Fild mektup yazıyordu. Jov, kolunu Kristina'nın beline dolamıştı. Sabahın on birini bulunyordu. Jov:

-Kristina ile ben adaya kadar kürek çekmeyi düşünüyorduk.

Dedi.

-Yanımıza biraz da sandiviç alarak.

27.sayı

Kaptan:

-Sizinle ben de geleceğim.

Dedi. Jov:

-Hayır gelmeyeceksin.

Dedi:

-Bu gün kendi kendimize kalacağız. Teşekkür ederim.

Küçük adaya kedinin sırtı deniyordu. Bu tam yerindedirçünkü bu ada arkası kamburlaşmış pençeleri yayılmış bir kediye benziyordu. Güneş gözlerinde parlıyordu. Bu ada bir kayadan biraz büyüktü. Boyu bir milden fazla değildi. Kuvvetli yüzücüler için iyi bir

nefdi. Bazan sular yükseldiğinde ona gitmek için her ne kadar bir saat kürek çekmek icap ediyorsa da Bayan Fild mektuplarından başını kaldırdı:

-Bu gün öğleden sonra Fontleroylar çaya gelecek.

Binbaşı Fontleroy, Bayan Fontleroy ve sersem kızı Fontleroy:

-Bir defalık bizsiz de olabilirler.

Bayan Fild pencerenin yanına geldi güneşinin ışıklarını sarılı buldu:

-Sana daha evvel söylemş olmalıyım. Binbaşı Fontleroy seninle sebzeleri hakkında konuşmak istiyor. Onları lazım geldiği gibi yetiştiremiyormuş. Bilhassa senin evde bulunup bulunacağını söyledim.

-Oo... O zaman geri geleceğiz.

Annesi bir an durdu ve yine söyledi:

-Emeğinme bile değmez değil mi Jov evladım?

-Benim kürek çekişim ile değil.

Dedi.

--Niye başka bir gün gitmeyesiniz. Öyle yemeğine kadar orada geçireceğiniz bir gün.

Jov annesinin yanına gittve onu öptü.

~Eski kavgacı! Güneşe bak buna benzer bir gün olacağını fakikaten zanndiyor musun?

Annesi onun elini omuzuna koydu:

-Bu gün öyleden sonra gidip Diyulupları görmenizi düşünüyordum. Bunun için mükemmel bir gündür. Bayan Diyulup istiyor ki...

Jov Kristina'ya gülümsedi ve sonra omuzlarını kaldırdı:

-Pekiala ihtiyar hanım.

Kristina bütün odanın kulaklarında öttüğünü işitiyordu. Saatin krizantemlerin tazı köpeğinin güneş ziyasına bulanmış halı üzerinde dönerken neşeli homurtusunu duydu.

Bu yere geleli bir ay olmuştu. Ve her geçen gün bu an onu daha yakınlaştırmışt. Bu sanki bir aya gelmeye benziyordu. Ya onun üzerinden atlamalıydı veya yanlış geldiği yarı gölgeli tarafda ebediyen kalmalıydı.... Dedi ki:

-Gitmek istiyorum Jov mükemmel bir gündür. Böyle bir günü bir daha elde edemeyiz.

Bayan Fild elinde tekrar penna kalemini almıştı. Eli, Jov'un kolunu hafifçe okşuyordu:

-Tabii böyle bir gün tekrar elde edeceksiniz. Vay çocuğum Kristina burasının nasıl olduğunu bilmiyorsun. Birbirini takip eden günler Hint yazı olur. Eğer Jov'un işi varsa seni ben götiireceğim.

-Hayır teşekkür ederim beni Jov'un götürmesini istiyorum.

Sükut oldu. Jov:

-Çay vaktine kaar dönebiliriz anne.

Bayan Fild:

-Daha iyisi başka bir gün seç canım Kristina. Pek tabii olması icap eden işleri henüz anlayamaz.

-Çay saatine döneceğiz size vaat ediyorum. Eşyalarımı almaya gidiyorum Jov.

Kristina gidince Jov dedki ki:

-Zararı yok değl mi anne? Kristina bu işin üzerine fazla düşmüş.

-Sevgili Jov çocuk değilsin... Senin için ben karar verememem.

-Pekiala gideceğiz. Çaya yetişiriz vaat ediyorum.

Dışarı çıkarken Matti'nin konuştuğunu duydu:

-Seninle Diyuluplara ben giderim Bessi. Bu sabah gitsek daha iyi olmazdı.

***

Kayığın bulunduğu küçük sahile en kestirme yol kuleden elde edilirdi. Kulenin bir kapısından girersen diğer kapısından sahile çıkarınız. Kulenin içinde daima donuk bir karanlık vardı. Kulede daima donuk bir taş kokusu mevcutu. Duvarın altında yarı silinmiş bir kelimelerle bir haç çizilmiş bulunuyordu. Deusvult okunabiliyodu. Burada denizin sesi insana buranın bir parçası olduğu hissini veriyordu. Burada bilhassa fırtına olduğu zamanlar bu ses kulağı sağır ederdi. Arasıra mırltısının ritminde anlık bir duruş olurdu. Bir piyanıstin elini piyanadan kaldırış gibi donuk ışık açılır kapanan bir kepenk gibi kapanıyordu. Daima burada bir hareket vardı.

Uzaktaki kapıdan girdiler ve sahile ulaştılar. Jov ceketini çıkarttı ve küreklere sarıldı. Kristina:

-Umarım gecikmeyiz.

-Ümit ederim ki etmeyeceğiz.

Krisitna fazla fazla bir şey söylemedi. Krisitna saldalın kayık küreklerinin çıkardığı sesi dinlerken o zamana kadar hissetmediği bir hürriyet neşesini duydu başlarında iki deniz martısı uçuyordu. Martılar kayıya yaklaştılar onların ani çığlıkları Krisitna'nın kalbini titretti. Sahile bakıyoruz! Eve bakıyoruz! Gömleğinin elleri yukarı doğru bükülmüş olduğu halde sade kocasına baktı, o kendine aitti! Yalnız kendine.

Onu hiç kimseye teslim etmeyecekti ... Tabii erneyecekti. O kendi kocası değil miydi? Fakat emin olmak için onu bu evden uzaklaştırmalıydı. Sahili terk etmekle beraber varlığını ve Jov'u tazyik eden insan grubunuda terk etmiş olmalıydı. Bağırmak için şu kelimeler dudaklarına geldi:

-Geri gitmesek nasıl olur Jov? Mademki bu kadar uzaklaştık geriye dönmeyelim!

Fakat bir şey demedi. Hakkında daha hiç bir şey bilmediği bir şey hakkında bilgi edimiş oluyordu. Artık anlamış bulunuyordu ki her şey anladığı kadar kolay değildi. Jov'u seviyordu ve onun kendine ait olması gerekiyordu ve birbirlerine sahip olmamaların dogru bir şey değildi. Genç titredi:

-Üşüyor musun sevgilim?

-Hayır yaz ortası kadar sıcak.

O halde neden korkuyordu. Bu trende hissettiği korkudan daha farklı bir korlaıyordu. Mahçup bir kadındı. Mahcubiyet onun tabii bir haliydi. Fakat şimdi hissettiği rnahcupiyetten daha farklıydı. Kongriv ve Kaptan'da rnehcubiyet hissetmiyordu. Onlarların yanındaıstediği gibi hareket ediyordu. Asıl bilmediği alemlere girmekten mahcup oluyordu. Kaptan kendisine sık sık garip bir şekilde bakıyor. Kongriv ona sanki canlı bir varlık değilmiş gibi bakıyordu. Bayan Fild'e gelince acaba kendisinden hoşlanıyor muydu? Bayan Fild'in kendisi hakkında düşüncesi acaba ne idi. Krisitina "İnsanları anlamakta pek zeki değilim" diye düşündü. Ve sonsuz göklere baktı.

Kristina sonsuz göklere başını kaldırarak baktığında: " İnsanları anlamak bakımından pek zeki değilim diye düşündü" doğru olmaya alıştım. Onlardan herhangi birinin düşüncesini bilm[yorum. Düşündüğüm her hangi bir şey ise Jov ile başbaşa kalmaktır. Herkesden uzak kendi başınıza balayında bulunmalıydık. Bir iftirnal ki hotbin ve kaba hareket ediyorum. Neler oluyor? Hergün kendimi biraz daha kaybediyorum. Başını döndürüp kuleye baktı kule sanki de onları takip ediyordu. Kule sanki de orada değildi herşeyden ayrılmıştı ve onlarla birlike geliyordu. Bu sırada Jov sürpriz bir şekilde kendi düşünceleri açtı.

-Hepsinden uzaklaşmak hoş bir şey.

-Ben de böyle hissediyorum fakat senin de böyle hissettiğini zannetmiyordum.

-Niye evli değil miyiz?

-İlk iki veya üç hafta birlikte bir yerlere gitmemiz lazım.

-O halde niye gitmedik?

-Gitmeyi çok istedim.

-Çiftliği tekrar görmeyi arzu ederim. Hern ayrılrnarnaız annemi incitecektir.

Ve endişeli bir çocuk gibi ilave etti:

-Annemi seviyorsun değil mi?

Kristina:

-Tabii'seviyorum.

-Siz dünyada sevdiğim iki insan olduğunuz için birbirinizi sevmenizi istiyorum.

Sesinde endişe vardı. Sonra beklenmedik bir şey söyledi.

-Anneme böyle karşı geleceğimi düşünrnernSiştirn.

-Kalman için ciddi bir sebeb olsaydı karşı gelmezdim.

-Hayır yoktu. Tarnarniyle haklısın fakat annem, istediğinin yapılmasından hoşlanır.

Kayık süratle ilerliyordu. Su yüzünde bir tek kırışık yoktu. Şimdi adaya yaklaşıyorlardı. Adayı artık iyice görebiliyorlardı. Kamburu teşkil eden yer yeşilliklerle doluydu. Sahilinde altın kumlar parlıyordu. Bu anda içinde bulundukları dünya hakikat değildi. İçinde bulundukları dünya bir sonbahar dünyası sahilinin içini altın renklerle doldurmuştu. Bu renkde kül gölgeler vardı. Bu renge hakim bir renk diyemeyiz. Sert siyah kayalarla ince kıyılar kıvrılıyordu. Dalgaların durmadan üzerinde parçalandığı yamaçlar bu sis arasında görülüyordu. Donuk bir Kanaletto resminde olduğu gibi hortlağı andıran bir görünüştü bu.

Kayık sahile süründü. Jov kayıktan çıkması için genç kadına yardım etti. Oldukları yerde bir müddet oturdular:

-Biraz sonra öğle yemeği yiyeceğiz. Neden bilmiyorum fakat çok açım.

Kristina elini Jov'un avucunun içine bıraktı.

-Eğer bu meseleyi burada bulunduğum zaman halletmezsek bu fırsatı başka bir zaman bulamayacağız..

Genç adam:

-Neyi halletmezsek.

Diye tembel tembel sordu.

-Bilmiyorum. Asıl mesele de budur. Bunun ne olduğunu anlayacağız.

Jov:

-Hem çok çocukça hem de çok ciddi konuşuyorsun.

Dedi:

-Herşeyimiz mükemmeldir değil mi?

-Tabii mükemmeldir. Fakat her zaman böyle olamayabilir.

Genç adam:

-Boş laf.

Dedi.

-Sen herşeyi daima büyütmeyi seversin ben sevmem. Benimle evlendiğine pişmanmısın.

-Şüphesiz ki hayır. Beni Londra'da sevdiğin gibi seviyor musun?

-Daha fazla. Seni daha fazla seviyorum anlıyormusun. İşler bundan ibaret.

Yan tarafına sarılarak bakışlarını karısına kaldırdı:

-İnsanın bu kadar güzel olması nasıl birşeydir?

-Nasıl birşey demekle neyi kastediyorsun?

-Bu hususta o kadar mütevazisin ki bir çok erkek seni öpmek istemiştir. Şüphesiz ki bir çok kadın vardır Kris fakat senin güzelliğin şaşırtan bir şeydir. Bunu çok zaman evvel halletmiş olmalıydın. Demek isteğim şu ki bu sehar güzelliğin hayatının bir şartı olarak kabul ederek hatta harekatını ona göre ayarlamalıydın. Aksi içinde böyle faraza tavşan dudkalı olsaydın bunu da hayatının bir icadı olarak kabul edecektim.

-Madenki öğrenmek istiyorsun.

Diyen genç kadın ona anlatmaya çalıştı:

-Güzel göründüğümü biliyorum. İlk defa on dört yaşındayken bunu anladım. Bize çaya gelen haşarı adam: "Ne kar güzelsin küçük yaramaz" diyerek annemin bakmadığı bir sırada arkamı okşamak istemişti. Bundan sonra buna benzer haller sık sık teseddüf etti. Şerefim üzerine bunda benim için zevkten ziyade bir işkence olmuştu. Fakat şimdi ilk defa olarak memnunum çünkü benim için bu güzelliği bütün değeri ile sana vermiş bulunuyorum.

Genç adam onu öptü ve yanak yanağa kuma uzandılar:

-Hakikat şudur Jov her ikimiz de çok gençiz ve her ikimiz de basit insanlarız.

-Basit mi?

-Evet sen de güzelsin ve bu güzelliğin kalıcı olmayacak. Geriye karakterlerimizden başka bir şey kalmıyor. Müzik hakkında hiç bir şey bilmiyorum. Zekice konuşamıyoruz. Orjinal hiç bir fikirlerimiz yoktur. Diğer insanlar gibi hayata başlıyoruz bu sebeten dolayı yaşamımız yaşamaya değerse bilhassa kibar fertler cesur olmamız lazım. Bu bizim şansımızdır.

Genç adam gülümseyerek:

-Biraz kötü konuşmuyor musun?

Dedi.

-İhtimal ki konuşuyorum. Fakat her ikimizinde çocukları olacak sen işleyeceksin ben de onlara bakacağım. Sabah erkenden kalkacağız ve farkında olmadan akşam gelip çatacak.

-Fakat şimdi bu adada bulunur ve birbirimizi ihtiras ile severken düşüncelerimizle başbaşa kalabiliriz. İstikbale bakarak her ne olursa olsun faziletli olacağımıza yemin edebiliriz. Çünkü böyle olmazsak hayatta bulunmamızda bir mana olmaz.

Jov:

-Zevk ve eğlence müstesne dedi.

-Bu yaşamak için kafi bir sebeb değidir. Çünkü hatımızda zevk ve eğlence olmayan bir çok şeyler olacak. Elimizden gelene kadar iyi olacağımıza yemin edelim mi?

Jov elini kaldırarak:

-Yemin ediyorum.

Dedi. Kristina' da elini kaldırarark:

-Yemin ederim.

-Birşey duymadın değil mi?

-Hayır.

-Bana birisi konuşuyormuş gibi geldi. Birisi yemin ediniz demiş gibi.

Kristina kahkahalarka gülerek

-Hamlet'deki hortlağın kaybolurken söylediği gibi mi?

-Hayır ciddi söylüyorum. Dinlemeğe devam et.

Kristina:

-Belki dalgalardır dedi.

-Bu gün hiç bir dalga yoktur. Yalnız diğer tarafta küçük bir dalga vardır. Yemekten sonra sana onun göstereceğim. Deniz oraya girer ve ses akseder. Bu ada tuaf bir yerdir. Bu konuda sana daha sonra malumat vereceğim. Birisinin konuştuğunu duyduğumu hususunda yemin edebilirim.

Kristina:

-İhtimal ki yüzerek Kaptan' da oraya gelmiştir.

Jov heyecanla bağırdı:

-Yüzeceğim! Yüzeceğim!.

-Fakat halk, burada teşirdeyiz.

-Hakikatten öğle yemeği için ondakika beklermisin. Sen de yüzermisin.

-Hayır yüzersem donarım ben senin gibi alışık değilim.

Elbiselerini çıkarttı ve denize atlamadan evel kolları aşık olarak durdu. Genç kadın artık onu pek yakından tanımasına vücudunun da her çizgi ve yerine aşina olmasına rağmen onun bu kadar güzel bulmasına şaşıyordu. Önümüzde bir dizi halinde beş yüz çıplak genç bulunsa, Jov yine de en güzeli en fevlaadesi olacaktı. Bu sırada genç adamın bütün hakiki şahsiyetini topladığını yüzünü görmemesine rağmen bundan emindi. Otuz yaşından aşağıya bulunan spor yapan ve kendilerini açık havaya maruz bırakan bütün erkaklerde ayni sıfat canlılık ve simetriye sahip bulunabilirdi. Ve böyle olmasına rağmen Jov tepeden tırnağa kadar Kristina'nın insanlık anlayışı ile taşlanmış yegane mükemmel erkekti. Tam bir bütünlük hissetiğini bu noktada hissediyordu. Gerçi onunla temas etmiyordu fakat sakin hava bu sükûnet bu ciddi görünüş kayalar ve parmakları arasında ciddi bir şekilde kayan bu sıcak kumlar onu bağlıyordu. Genç adam suyun içinde ilerleyince çam yeşili suda hafif dalgalandı. Kısa bir zamanda sular kalçalarını örtmüştü. Bundan sonra ileriye doğru bir hamle yaptı. Biraz sonra ancak başı görünüyordu. Birden bire genç kadını bir yalnızlık hissi kapladı. Deniz hafif sisli ve dostane fısıltısını yalnızlığını iyiden hatırlıyordu. Hayat hakkında bilgisizliğinden ve inaçlarına hasılı şahsiyetine teşkil eden hayata hasılı bir şey daha hatta faziletinden doğan zaafiyetin getirdiği tehlikeyi yine hissetti. Evlilik de onun için ayrı bir problemdi. Jov'un da ve kendisinin aşkını faziletti ve nasıl idam ettirecekti. Birbirlerine olan dostluklarını ne şekilde icra etsinlerdi ki hiç bir kimse hiç bir kuvvet onları ayıramasındı. Bu

aydınlık ışığı içinde her şey aydınlık belki de lüzumundan fazla aydınlık görmeğe başlamıştı. İnsanlar vücut cazibesi ile uzun müddet birbirlerine bağlı kalamazdı. Jov'un ona söylediği ona korku veriyordu.

Aşikar ki güzelliğinin tesiri ile hiç bir şey göremiyordu. Kristina kendi güzelliğininde mutsuzdu ve güzel olmamayı istiyordu. Alalade bir kadın olsaydı Jov onu olduğu gibi görecekti ve alaldede bir kadın olsaydı Jov onunla evlenmeyecekti. Samimiyetle ve tevazu ile bazı faziletlere sahip olmadığı için kibar bir kadın olduğuna inanırdı. Fakat bu hususiyetlere sahip bulunmasına manasız korkak bir insan olsada yine de Jov onu sevecekti. Sarışın ve mevzun bir vücuda sahipti. Kocasının da itiraf ettği gibi sakin bir insandı olayları tahlil edemezdi. Onu sık sık kollarında tutuğunu gibi tutarak maruz kalabilirdi. Mesele annesi Krisitna artık anlamıştı ki annesinin Jov üzerine tesiri kemiklerine kadar işlemişti. Bu tesir doğumundan dokuz ay evveliyatına kadar devam ediyordu.

30.sayı

Parlak denizde bile annesin varlığı içindeymiş gibi yüzüyordu. Eğer annesi buna itrak etseydi fakat ilaveten idrak etseydi ki Jov'un evliliğinin münasebeti de mevzu bahis. O zaman bir mesele kalmayacaktı. Kristina Jov ile annesi arasında bu derin bağlılığı kıskanmıyordu. Fakat annesi Jov'dan en küçük bir fedakarlıkta bulunmayacak mıydı? Eğer bulunmazsa Kristina ne yapacaktı.

Ayağa kalktı, ne mi yapacaktı son spere son vuruşa kadar çarpışacaktı:

-Jov, Jov!...

Diye çağırdı. Ve ses aks ederken tekrar Jov Jov diye kulaklarında doldu!

***

Ilık bir saadet içinde yemeklerini yediler. Jov:

-İyi hazırlanmış çünkü Simsın beni sever. Simsin'a her istediğimi yaptırırım.

Kristina:

-Simsın beni sevmez.

Dedi.

-Hayır sevdiğini zannediyorum. Niçin acaba?

-Çünkü evde olmanmandan nefret ediyor. Geçen gün patetes tarlasında bana öyle bir baktı ki sanki beni boğacağını zannettim!

Jov kahkahalarla kollarını gerdi ve esnemeğe başladı:

-Denizde yüzmem beni uyuklatıyor! Simsın'ın kanaatine göre Kongriv ve ben yalnız annemiziniz. Anneme tapar. Gel şimdi sana adanın diğer kısmını göstereyim.

Bir kaç kayanın otlarla kaplı olan tepenin üzerine çıktılar. Sahile ilave olan manzara şimdi okyanuslara inkilap olmuştu. Üzerinde bulundukları tepe okyanuslarda bulunmuş gibiydi ve hiç bir insan varlığını kıymet vermeyen iki uzunluğun ortasında bulunmuş durumdaydılar. Tanrı onları bu sonsuzluk içinde herhalde görüyordu. Bütün bunlara rağmen genç kadın Jov'u o kadar seviyordu ki o anda kalbi esrarlı bir sevinç ve şaşkınlık içinde fedakarlıkla dolmuştu:

-Ehemniyeti yok.

Dedi. Jov:

-Neyin ehemniyeti yok.

Dedi:

-Hiç düşünüyorum. Biraz evvel sana ne kadar basit olduğumuzu söylemiştim. Böyle olduğu halde kartallar ve benim çektiğim hasreti çekmiyor.

Jov onu dinlemiyordu.

-Çocukken buraya sık sık gelirdik. O zaman ada bize çok büyük görünürdü. O zaman adanın hakiki bir kedi olduğuna inanmıştık. Arkasını kımıldattığını adeta hissederdik. Güneş parladığında pençelerini hissederdik. Çocukluğun sersemce inanışları. Bir yaz güneşi gibi deniz kıpırdanıyordu. Suların içinde erguvan nehri gibi bir deniz uzandı. Beyaz çiçekler gibi köpükler belirdi. Rüzgar çıkmak üzereydi. Bir beyaz köpük dalgası sonsuzluktan bir haber getiriyormuş gibi altlarında parçalandı. Kristina:

-Öyler hissediyorum ki bir daha bu adaya gelmeyeceğiz.

-Tabii geleceğiz.

-Geleceksen bile yıllar sonra. Bu adaya bakarak bu günü düşünecek ve bu günün hasretini çekeceğiz.

-Gel mağrayı göresin. Mağra küçüktü ve ağzı esneyen bir kedi ağzına benziyordu. Takriben on yaşlarında bulunduğu sırada bir gün elbiselerini çıkararak bu mağraya girmişti. Bunu ancak bir çocuk yapabilirdi. Müthiş heyecan duymuştum. Çünkü mağarada bir kafatası bulmuştum. Yanılmıyorsa bu bir koyun kafasıydı. Onu alarak diğerlerine göstermek için sahile koşmuştu. Çırılçıplaktım ve birden bir çığlık kopardılar daha sonra anneme neden çığlık attığını sormuştum. Annemde "Erkeklerin kadınların yanında çıplak görmünmelerinin hiç de doğru olmadığını söyledi. Neden diye sordum ve bana " Erkeklerin vücutlarının kadınlarınkinden farklı olduğunu söyledi". Bu tecessümü tahrik etti ve o gün öyleden sonra her dolaştığım yerde çıplak bir kadın görmeği hayal ettim. Bu insanların çocuklara karşı ne kadar dikkatli olması gerktiğini gösterir. Kristina:

-Çıplak bir kadın gördün mü?

Diye sordu. Jov:

-Söz gelişi böyle söyledim.

Onu elinden tutarak tekrar sahile götürürken ilave etti:

-Hakikatten inanıyorduk ki bu adada canlı bir şeyler vardı. Bundan dolayıdır ki biraz evvel bir ses duymuş gibi göründüm.

-Duymus gibi mi göründün?

Diye Kristina sordu. Jov cevap vermedi. Yalnız sahile indikleri zaman Jov sordu:

-Tanrı'ya inanır mısının Kristina?

-Evet. Hiç değilse fiziksel olmayan bir hayata inanıyorum.

Jov onu kendine doğru çekti:

-Olmaz mı? Güçtür değil mi?

-Hayat hususunda pek iyi değilim. Bir dereceğe kadar düşünürüm fakat daha sonra kafam durur. Daha sonra kendi kendime sorarım: Denizin böyle yeşil renkte olması neden boşuna gider? Deniz ister yeşil olsun ister kurşini neden bununla insan alakadar olsun?

Sonra başını sallayarak devam etti:

-Düşünmekten nefret ediyorum. Ama seninle evlenmek beni fikirli yaptı....

Genç kadını kendine doğru çekti:

-Biraz uyuyalım müthiş uyukum var.

Garip değil mi? Kristina' da uyukluyordu. Vücutlarını birbirine dayarak uzandılar, başlarını kumlara bıraktılar ve hemen uyuverdiler. Fakat Jov başını kumlara dayarkenden hemen uyuyuverdi:

-Anneyi darıltmıyacaksın değil mi?

-Şüphesiz darıltmıyacağım.

-Annem bana çok iyilik etmiştir. Ne kadar iyilik ettiğini bilemezsin. Doğduğumundan beri onu o kadar seviyorum ki...

Sesi bir örümcek ağı gibi bütün adaya yayıldı. Ve bu ağ sankide gümüş tellerden yapılmıştı. Ansızın ve habersiz yaklaşarak büyük bir adam göründü, eliyle ağı yırttı ve bazı sesler "Sevmemelisin" diye bağırmaya başladı ve sonra sırlar geçti ve adam tekrar elini sallayarak bağırdı: "Siz hakikatın bu olduğunu zannediyorsunuz. Halbuki asla böyle değildir. Hele bir seyredin" Kristina seyre başladı ve gümüş bir tabağın kaldırdığı gibi adam adanın üzerindeki örtüğü kaldırdı. Elinin bir hareketi ile kayaları, kumları, otları, gümüş sahili kaldırdı ve geriye bir ıstakozun içi gibi bir şey kaldı. Deniz yükseliyordu. Ada dalgalandı. Bu dalgalanan sathı üzerinde hiç bir şey duramıyordu. Deniz gittikçe dalgalanıyordu. Ada bir kabuk gibi yüzmeğe başladı. Bir yerden trampet sesleri geliyordu. Bu sesler evvela gümuşaktı. Ve gittikçe yükseliyordu ve kulağı sağır eden gürültü hakkında inkilap etti. Bir martı süratle alçalarak Krisitna'nın kulağında bir çığlık kopardı: " Şimdi bütün kuvvetimle ihtiyaç vardır. Trempetlerin duyduğunu duyuyor musun?... Daha iyisi mi buradan uzaklaş".

Sonra bir anlık ve ihtar bile yapılmadan Kristina kendisini sular içinde sürüklenirken buldu. Şimdi sular mürekkep kadar siyahtı ve balık kemikleri ile doluydu. Onunla birlikte Bayan Fild'de sularda çırpınıyordu. Üzerine siyah elbisi ve bonesi vardı. Bayan Fild: "İçimizden biri boğulacak". Dedi. " Bu ise ben olacak değilim". Terempetler ölünün infazı için şiddetle gürlediler.

Bir irkilşle Kristina uyandı. Trampet sesi denizin sesiydi. Deniz şimdi hemen hemen simsiyahtı ve sahilin üzeindeki gök sarımtrak bir renk almıştı. Kurşuni deniz üzerinde küçükbeyaz köpükler oynaşıyordu. Genç kadın Jov'u sarstı:

-Uyan! Uyan! Soğuk var.

Genç adam kımıldandı gerindi ve başını göğe kaldırdı. Genç kadının kendisine baktığını gördü. Kollarını havaya kaldırdı ve esnedi:

-Rüyamda seni gördüm Kristina. Seni seviyorum. Hiç bir kocanın karısını sevmediği kadar seviyorum.

Genç kadın onun yanına diz çöktü:

-Bir birimizi ebediyen ve ebediyen sevelim... Şimdi olduğu gibi.... Şimdi olduğu gibi...

-Hayır. Şimdi olduğu gibi değil daha fazla her zamnakinden fazla. Yamin ederim ki Krisitna seni ebediyen seveceğim.

-Jov...Jov...

Ansızın genç kadın ayağa fırladı:

-Yarabbi.... Fotleroyları unuttuk!

Jov ona bakmaya devam ederken yerinden kımılamadı:

-Sevgilim, seni güçlükle görebiliyorum. Öyle hakikat olmayacak kadar güzelsin.

-Hayır Jov hatırlamıyor musun? Fontleroyları unuttuk. Anneye çaya geri döneceğimizi vaat etmiştik. Çaya. Vaadimizi unuttuk.

Genç adam ayağa fırladı:

-Evet unutuk. Etraf kararıyor. Saat kaçtır!

Jov kol saatıne baktı:

-Yarabbii oluyor. Saatlerce uyuyup kaldık. Acele etmeliyiz.

Küçük kayıya atlıyarak onu yüzdürdüler. Deniz sert değildi, fakat rüzgar vardı. Rüzgar alehlerindeydi. Yavaş ilerliyorlardı. Bir tek kelime bile konuşmadılar. Kayıyı sahile çektiklerinde saat beş buçuktu. Bayan Fild ve Kaptan salonda beklemekte idiler. Bayan Fild:

-Misafirler henüz gittiler.

Dedi ve misafir odasına doğru ilerledi. Jov yalvaran bir sesle:

-Anne çok müteessirim. Sersemce bir iş yaptık uyuya kaldık.

Kapı kapandı.

32.sayı

Kaptan gülümseyerek Kritina'ya dedi ki:

-Haylaz çocuklar gibi hareket ettiğiniz görülüyor.

Kristina histerik bir şekilde dedi ki:

-Bak, Sent George üzerinde kuş pisliği var kuşlar nerden geliyor acaba? Onu temizle!

-Sen temizle.

-Temizle başka yapacak işleriniz kalmadı zaten.

Hiddetle merdivenleri koştu.

Bölüm 6
PiKOK

Bayan Fild Jov'un söz verdiği halde Fontleroyların çayında bulnmayışına müthiş darılmıştı. Buna da sebeb Bay Fontleroy'dan hoşlanmamasıydı. Bay Fontleroy ile Bayan Foıtleroy birbirlerine benziyorlardı ikisi de disiplini esas sanıyorlardı daima sert hareket ed'ı:::ceksiniz mağlubiyetinizi asla belli etmeyeceksiniz. Bu eski fikirler Bayan Fild'e hiç de eski görünmüyorlardı. Çayda bulundukları sırada üzerinde sık sık piskot taneleri yapışan yanağını üfleyerek Bay Fontleroy ona Jov "Hiç geç kalmazdı", demişti. Hakikatten de öyleydi. Bay Fontleroy bir defasında da Bayan Fild'e sankide bir iftiyar hamını hakiki cephesiyle görüyormuş gibi sert sert baktı. "Evlilik, evlilik Bayan Fild insanı

değiştirir"demişti. Jov gittikçe kalbinde artan bir sızı olmuştu bu sızı fizikiydi sanki de yumuşak bir el kendini sıkıyor ve nefes almasını güçleştiriyordu. Bu fiziki acıya kendi için duyduğu hiddet ve teesssür ve düşüncede karışmıştı. Jov şimdiye kadar ona verdiği sözde durmamazlık etmiş değildi. Oturduğu yerden şekilsiz görünen Bayan Fontleroy'a bakarak tebessüm ederken düşmanı, onu tehdik eden pişmanlık perisi de ruhlarımızda taşıdığıdımız bu düşman ona fısıldıyordu: "Görüyormusun daha dün Jov geç kalmamak içim koşa koşa eve gelirdi. Senin için prestişlerin çay partisinden vaz geçmişti, sen öyle istedin diye Polçester'deki dansa gitmemişti. Daha neler neler.." Bayan Fontleroy durmadan konuşuyorlardı: "Musolini'nin kendinden başka kimseyi düşünmediğini zannediyorum. Benim kanatim böyledir".

Bayan Fild bunları duymuyordu. Bunlara sebeb Kristina diye düşünüyordu Jov'u ikna etmiş ve ona her istediğini yaptırıyordu diye düşündü. Şimdilik bu tabi görünebilirdi. Güzeldi ve evleneli kısa bir zaman olmuştu.

Majör Fontleroy: "Jov'a bilhassa patatesler hakkında bir çok sorular hazırlamıştım."

Bayan Fontleroy ise siyasetten bahçivanlığa geçmişti. Malesef radyodan bahçecilikten bahseden adamın söylediklerini eve geç geldiğinden duyamadı. Filhakika adam o gün bahçecilikten bahsetmişti.

-Bu adamın konuşmalarını çok seviyorum Bayan Fild. Çok güzel ve sakin konuşur, sankide insanın kendi haçesi gibiymiş.

Majör Fontleroy kendi sandelyesinden kalkarak dedi ki:

-İtirah ederim ki sükutu hayale uğradım Jov Londra'da çok yeni şeyler keşfetmiş olmalı. Bir de kadın tabii'.

Bayan Fild gülerek:

-Evet buldu. Kızı nasıl buluyorsunuz?

-Çok cazipmiş.... Her nasılsa artık gitmemiz lazımdır...

Pencereye doğru yürüdü:

-Hava bulutlanıyor. Halbuki ne kadar güzel bir sabahtı.

On dakika sonra Jov ile Kristina gelmişlerdi. Bayan Fild oğlunun geçiktiğinden dolayı içinde bulunduğu üzüntüden hususi bir zevk duyuyor ve onu kolay kolay affedecek gibi görünmek istemiyordu. Jov misafir odasında mehkeme solonda küçük bir çocuk gibi duruyordu.

-İşin garip tarafı ansızın uyumamızdır. Bunu nasıl olduğunu anlamadım.

Annesi, ciddi bir şeklide yerinde oturuyordu. Arkası dimdikti. Oğlunu bu anda öpmek istiyordu. Evet ve biraz daha ona işkence yapmak hoşuna gidiyordu. Onu kollarında büyütmüştü. Onu banyo ettikten sonra kucağına alarak pürüzsüz ayacıklarını okşamış neşe içinde kıvranıncaya kadar onu gıdıklamıştı. Kaç kereler onun yumuşak göz kapaklarını öpmüştü:

-Sevgili Jov sen artık kendi kendinin hakimisin.

-Evet; fakat anne bilirsin ki daima sözümde dururum. Bilirsin değilm mi? Adaya gitmek istemiyordum. Ancak Kristina...

32 sayı (Tekrar 32 yazıldı)

Fakat devam etmezken vazgeçti. Sevgili Kristina'sına sadakatsızlık edemezdi. Bayan Fild:

-Doğru, seni çok iyi anlıyorum. Şu varki sözünde muamma. Fontleroylar da çok şaştılar geleceğinde o kadar emindiler ki. Buna Dik Severing şöyle cevap verdi: "Haklısın". Dik Severing bilhassa balık avına ve kriket haberlerine bakmaya bayılırdı.

Bayan Fild ise Severingler'den nefret ederdi. Mamafi mutat olduğu üzere ziyaretlerini yapmadılar mı? Bunlardan pek hoşlanmazdı. Bugün niçin geldiklerini biliyordu. Gelini kendi gözleri ile görmek için elin Skarlat'a geldiğinde Severlingler Londra'da bulunuyorlardı. Ve bu haber onlara müthiş bir heyecan vermişti. Bugün Kongriv'da hazırdı. Niçin bunu annesi pek anlayamadı. Son haftalarda Kongriv'de bazı değişiklikler olduğu gözüne çarpıyordu. Bayan Fild Kongriv'deki bu değişikliklerden endişe duymaya başlamıştı. Violet Severing:

-Ah evet Londra'dayken ....

Diye yeniden konuşmaya başlamıştı. Gülümser sonra yine heyecanla konuşmaya başlardı. Daima heyeycanla konuşurdu. Kocası ile herşeye müthiş bir alakası vardı:

-Evet Londra' dayken zaman adeta üçuyordu. Görülecek o kadar insan var ki. Spensering bizim mekteb arkadaşımızdı. Kibarlığı bizi müstesne etti. Sol omuzunda romatizma varmış. Dik ona kendisinin sol omuzuna arada bir geldiğini söyledi. Fakat tabii perhize dikkat ediyoruz değil mi Dik? Fakat Spenser hiç aldırmıyor. Karakteri buna müsahit değil. Birlikte bir kaç temsile gittik. Ne görmüştük Dik?.

-Evet tuaf bir temsildi. Başrolde tuaf bir adam vardı. Müzik ise bir alemdi. Bir de Shekespeare gördük bu tarihi temsil çok alemdi.

Çok uzun buldu.

-Aman ne güzel ben de keşke bir temsil görebilsem. Yıllardır tiyatroya gitmiş değilim. Geçenlerde Bayan Fontleroy'a diyordum ki: " iyi bir temsil kadar güzel bir şey olamaz" dedim. Bayan Fontleroy da bana " Hiç merak etme biz Londra'ya gider ve bir temsil görürürz." Bu bir rüya olsa bile Bayan Fontleroy'un bu sözleri her ne kadar kibar değil mi?

-Evet bilyorum. Anne senin için.

Diz çöküp kollarını ona doladı. Yanağına yanağını sürdü.

-Darılma anne. Haydi beni affet. Kızma bana darılma.

Annesi bu sözleri üzerine onu affetti. Şüphesiz onu affedecekti. Başka elinden ne gelirdi ki? Onu ve Kongriv'i canı gibi severdi. Onlardan başka kimseyi sevmiyordu. Bütün hayatı onlardı. Onu öptü gülümseyerek gözlerinin içine baktı:

-Sevgili Jov sevgili Jov.

***

Ayni günün öyle sonu Sveringler çaya geldi. Elli yaşlarında mülayim saf sakin başı muhtelif yerlerinde ağarmış. Kararsız uyuşuk bir adamdı. Biraz canlılığı varidiysede o da Bayan Svering' den dolayı yok edilmişti. Bayan Severing kurşini saçlı; çok temiz giyinen lafazan ve aptal bir kadındı. Kocasından başka kimse ile alakadar olamazdı. Sadık bir çift idiler. Hiç ayrılmazlardı. Gece gündüz beraberlerdi. Bayan Svereing vaktiyle hastaydı. Başı ağrımasına midesi bulunmasına rağmen şimdi hayatı değiştikçe Bayan Sveringi bir korkudur alıyordu. Havalar değiştikçe kocasının sıfatına tesir ettiğinden havalardaki değişiklik Bayan Severeing için bir milyon çinlinin katliam edilmesinden daha önemliydi. Bazan gayet hiddetli olmasına rağmen Bayan Severing evini gayet iyi idare ediyordu.

Her ikisi de Matti'nin arkadaşı idiydiler. Matti dedikodularını saatlerce dinlediği için Bayan Severing onlardan çok hoşlanıyordu.

32.sayı (Tekrar 32 yazıldı)

Bu sırada Jov ile Kristina içeri girdiler. Kristina'nın güzelliğinden kendini alamadı oturduğu yerden hayretle genç kaıdna baktı. Bütün hayatı boyunca Kristina gibi güzel bir kadın görmüş değildi.

Odaya sükût dolmuştu Bayan Fild Violet Severing'in bu anda ne hissetttiğini anlıyordu:

-Ah Kristina Bayan Svering'i tanımıyorsun değil mi?

Diyerek gözlerini Kongriv'e çevirdi. Kongriv'in ciddi ve Kristina'dan ayırmayan bakışları Bayan Fild'in kalbine bir hançer gibi saplamış tesiri yaptı. Ayni bir hançer, kalbine öyle bir sızı doldu ki bir an nefesini unuttu ve sankide kalbine gelen hançeri tutmak istiyormuş gibi küçük elini öne doğru kaldırdı.

Bu kızın güzelliği kendisi için kendisi için yalnız bir tefdit değil müthiş bir tehlikeydi. Bayan Severing'in onu görünce yaptırmış olduğu hayret ifadesini ilk defa bu tehlikenin şiddetini hissetmişti. Kristina Severinglerle el sıktıktan sonra çayını beklerken aldığı tavır, güzelliğine karşı kayıtsızlığının ifadesiydi bu kayıtsızlığı tehlikeyi iyiden artırıyordu. Genç kız kendini beğenen güzelliği ile gurur duyan bir şahsiyete sahip değildi. Matti'den hoşlanmazdı. Onun güzelliğinden bahsederek onun güzelliği üzerinde hakimiyet tesis edemezdi. Güzelliği tahlil edilemez bir güellikti. Bu güzellik bir şekil ve renk güzelliktiydi. Bu güzellik çenesinin altında boynundaki tevazından gözlerinin yumuşak bakışlarından vücudunda saklı bir güzellikti; yüzünü rengi altın ışıklı bir renk taşıyordu. Tahlil edilemez bir

. Gün gelip bu renk cazibesini kaybedecek, dalgalı sarı saçları ağaracak fakat o zaman r iş işten geçmiş olacaktı.

Genç kız bir aptal değildi. Karakter sahibti Bayan Fild bunu biliyordu ve karaktere pti. Aptal kimseleri sevmezdi. Hatta şimdi aradan bir kaç. Gün geçmesine rağmen tina'nın o ilk günkü çekingen hali üzerinde değildi. Artık o ilk anki çocuk değildi. Çay en bakışlarını Jov'a çevirdi. B tebssümü üzerinde ilk defa olarak Bayan Fild ondan nefret du.

Bu sırada Bayan Svering ondan gözünü ayırmamıştı. Mamafı misafirler daha fazla nadılar:

-Bizi ziyarete geleceksiniz değil mi bayan Kristina Jov bizim iyi arkadaşımızdır. miz o kadar iyi değilse de heralde bizi ziyarette ihmal etmezsiniz.

Viyolet Severing Kongriv'den hiç hoşlanmazdı. Ondan korkardı. Çünkü Kongriv her an kendisi ile alay ettiğinden emindi. Kongriv sankide insanlara çıplakmış gibi bakar ama ra hiç bir zaman fiziki bir ihtiras duymazdı. Viyolet hakikatte muafazakar bir insandı ama zaman modem görünmek isterdi. Kendini Kristina'ya o kadar kaptırmıştı ki Bayan Fild'in da olduğunu unutmuştu. Genç kadının yumuşak sarı saçları hiç şüphesiz pudra ve rujlu asma rağmen yüzünün tabi rengi kurşuni bir frok içindeki vücudu her insanı ediyordu.

Bir an için Violet Severing bir hüzün duydu. İlerleyen yaşının kuru yüzünün ve ekleşen saçlarını düşündü. Ben de bir zaman gençtim diye düşündü ve kocasını kolundan rak süratle uzaklaştı. Evden uakşlaşınca kocasına dedi ki:

-Bayan Fild bu kadar güzel bir kızın oğlu iler evlenmesinden nefret edecektir bakalım ş neye varacak.

ayı

Dik cevap/vermedi. Karısına çok kaba davranır nihayet hürriyetine sahip olmak ister görünür, Nilıayet kocasının bu küçük isyan hareketlerini hemen tesir etmesini bilirdi. tina:

-Bir, şeysöylemek istiyorum. Söyleyebilir miyim?

Bayaıffüld dim dik koltukta oturuyordu. Eğilerek onu öptü. Sonra bir sandalye alarak na oturdu.<Banadargınsınız çünkü dün çaya gelmeye geçiktik:

-Dctr~wmı? Hayır anlamadım.

-Oo/demek dargın değilsiniz çok iyi. Çok bahtiyarım.

-Anlamıyorsun şekerim. Ben Jov'a bir an darıldım. Çünkü çayda hazır bulunacağını len,işti.

-Fakat bana dargın değilsiniz.

-Tabiî değilim.

-Hava o kadar güzeldi ki uyuya kaldım.

-Gayet tabiî olarak ben de söylerim. Ada tuaf bir şerdir.

-Fakat beni affettiğinizi söylemenizi istiyorum.

-Affetecek bir şey yoktur.

-Tabiî vardır ve olacaktırda.

Bayan Fild bir an için dikişten elini kaldırdı. Durdu ve Kristina'nın çenesini okşadı:

-Şekerim ben yaşlı bir kadının uzun zamandır yaşıyorum. Şimdi Jov'un evlendiğini yorum. Kendimi ilk evlilik hayatımda hatırlıyorum. Aşık olduğumda başkalarının aşık adığını düşünürdüm.

-Şüphesiz ki Jovile ben birbirimizi seviyoruz. Fakat siz annesisiniz. Jov burada uzun ardır yaşamıştır. Her şeyini size boçludur.

Bayan Fild oğfümu bana anlatıyor diye düşündü. Kristina devam etti.

-Benim için durum güçtür. Evleninceğe kadar aile ocağımdan ayrılmadım siz hepiniz a o kadar iyi muamele ediyorsunuz ki; söylemek istediğim şudur... Acaba bu manasız bir müdür?... Eğer Müsade ederseniz sizi Jov gibi sevmek sizin kızınız olmak için mayacağım şey yoktur.

Bayan Fild beni Jov gibi sevecekmiş diye düşündü. Bir anlık sükûta müteakip Kristina dediki:

-Size karşı çok mahcubum ve kendime ehemniyetim yoktur. Zannedersen hissiyatımdan hoşlanmamamdır. Fakat bütün bunları size söylemem lazım. Beni çok hotbin zannetmiş olmalısınız, fakat öyle değilim. Eğer müsade ederseniz anneme yardım ettiğim gibi siz de yardım ederim.

Bayan Fild annesine yardım eder gibi bana da yardım edecekmiş diye düşündü. Kız çılgın galiba:

-Çok gencim. Yaşıma göre yani. Büyük kız kardeşim her şeyi yapardı. Bu bakımdan ben geri kaldım. Mamafi evlendikten sonra her şeyi öğreniyorum. Kocalar bakılmak ister değil mi?

Bayan Fild bir ipliği dişi ile koparark ateşe baktı:

-Şüphesiz bakılmak isterler. Jov'un evlenmiş olması çok ani oldu. Annesinin bakımı altında çok kalmıştı. Bu bakımdan konuşma samimiyetini gösterir. Bir anne için çocuğundan ayrılmak çok güçtür. Bu dersi her annenin öğrenmesi lazımdır.

Kristina saadetle:

-Fakat siz Jov'u başkasına vermiyorsunuz değil mi? O her zaman sizindir. Bir erkeğin annesine karşı hissettiği duyguyu karısına karşı hissetiği duyguyla karşılaştırdınız sanırım. Tamamiyle farklıdır değil mi?

Bayan Fild tamamiyle farklı diye başı ile tasdik etti.

-Çocuklarım olduğunda onlar üzerinde fazla baskı kurmamaya çalışacağım.

Bayan Fild tamamiyle farklı diye başı ile tasdik etti.

-Bu çok güçtür fakat insanın hayatının kolay olmadığını bilmesi lazımdır. Evet biliyorum ki bir gün gelip Jov beni şimdiki kadar sevmeyecektir. Belki şimdiki kadar sevecektir. Belki daha farklı sevecektir. Erkekler kadınlardan çok farklı değil mi?

Bayan Fild:

-Evet çok farklı.

Dedi.

-Evlenen kimselerin çocuklarının olmadığında evlilik bir hayli güçleşir.

Kristina bir an ciddileşti:

-Önemli olan çocuklarımızın nerede doğacağıdır. Sanırsam bu nokta çok mühimdir. Ben çocuklarımızın Viltsayr'da doğmasını mütemaliyim, fakat Jov daha bu konuda emin değil.

33.sayı (Tekrar 33 yazıldı.)

Bayan Fild'in elindeki iş eteğine düştü. Nihayet:

-Sizin eviniz burası olmalıdır yavrum.

Dedi.

-Uzun zaman için böyle olmalıdır.

Krisitna:

-Şüphesiz. Bu her zaman böyle olmalıdır. Bir zaman kendi evimiz olacaktır. Fakat kendi evimiz olması da lazımdır. Kendimizin kurduğu bir yuva olması gerktiğini söylüyurom.

Bir anlık bir sukut oldu.

-Bu hususta Jov'a bir şey söyledin mi?

-Evet söyledim. Mesut olduktan sonra Jov için nerede istersek orada olabiliriz.

Bayan Fild bir şey demedi. Krsitina gülerek devam etti:

-Demiri tavında dövmek lazım. Jov ki mülayim halindeyken.

Bayan Fild:

-Ne zaman bizden ayrılacağınızı sanıyorsunuz?

-Bahar gelinceğe kadar burada kalmayı düşündük. O zamana kadar siz de bizden usanacaksınız. Tabii Jov'un bir iş bulması lazımdır. Yapabileceği bir sürü iş vardır. Fakat ne kadar az kazanırsa kazansın bu önemli değil.

Bayan Fild elini ateşe karşı kaldırdı. Ateşi gölegeledi:

-Daha vakit var.

Dedi. Kristina:

-Şüphesiz. Siz de bizi ziyarete geleceksiniz. Geleceksiniz değil mi?

-Bazı mektublar yazmalıyım.

Kristina'yı öptükten sonra yazı masanına doğru ilerledi. Bayan Fild odada yalnız kalınca yazı masasına oturdu ve sinirini yatıştırmaya çalıştı. İptidai bunu yapması lazımdı. Çünkü kalbi şiddetle çarptığı müddet her şeyi açık olarak düşünemezdi. Elleri titriyordu. Bir elinin titremesini onu masaya koyarak durdurdu. Ellerinden birinin kendisi mağlup etmesine müsade edemezdi. Oturduğu yerden vücudunu döndürdü. Uzun müddet alışmadığı odalara santimental değildi. Fakat bu odaya uzun zamandır alışmıştı. Solgun renkler, eski duvarlar, kilimdeki bir yırtık şüphesiz bütün bunlar bu odadaydılar. Bu odada çocuğu emeklemiş, sevinç çığlığı koparmışlar, daha sonra büyüdüklerinde annelerini yanına oturmuşlar o da kendilerine Define Adası'nı okumuştu. Hatırlıyordu bazan ondan bir şey istedikleri zaman ona yalvarırlardı. Kongriv'in gözleri yaşlarla dolardı. Jov on dört yaşındayken dolgun yapılıydı "Yemek yemesek de olur anne" derdi. Bir kabahat yaptığında pijamaları içinde durur ona bir müddet tuaf nazarlarla bakar sonra kucağına koşarak "Affet anne" derdi. Küçük bir hayvan gibi göğsünü annesinin göğsüne dayardı. Kollarına ona dolardı.

Kongriv ilk banyo aldığı günü de hatırlıyordu o gün banyo küvetini parmağı ile kontrol etmiş ve "Anneciğim" demişti.

Bayan Fild hayallerinden kurtulmuş ve ağlamakta olduğunu anladı. Yanağından bir damla göz yaşı aktı. En nefret ettiği şey de başkalarının kendinin vaya başkalarının fazla hassasiyet göstemesiydi. Gözlerini sildi ve taş gibi bir yüzle soğuklanlılıkla düşünmeğe başladı. Bir defa kendi kendini aldatmamalıydı. Bu ilk defa vuku bulmuş bir şey değildi. Milyonlarca insan kendi gibi izdrap çekmiş bu hususta romanlar ve temsiller yazılmıştı. O halde kendi durumunu neden bu kadar müstesne bir şey zannetsindi. Çünkü o yaradılış bakımında başkaydı. Her şeyini yaradılışını, ruhunu oğlullarına vakfetmişti. Olabilirdi ki her sadık anne böyle hissederdi. Fakat kendisi Bessi Fild müstesne bir anneydi. Erkek olsaydı bütün dünyayı idare ederdi. Bir Musolini bir Hitler olabilirdi. Bu iki büyük adamın iştiyak ve reaksiyonlarını çok defa iyi tahmin eder ve tahminden hayret duyardı. Fakat ne yazık ki bir kadndı ve sahip olduğu yegane şey iki oğluydu. İhtirasım sıhatını "Bir deve kadar sıhatlıydı" kocasını, şahsiyetini, zevklerini feda etmişti hem de memnuniyetle bundan dolayı zerre kadar müteessir değildi. Bütün bunlara karşı oğullarını kolay kolay teslim edermiydi.

Etmemesi lazımdı. Her anne zamanı geldiğinde oğullarından ayrılmaya mecburdu. Her normal anne. Fakat bunun için geçerli değildi. O müstesna bir anneydi. İçindeki karanlık ruh ona müstesna bir anne olduğunu fısıldadığı bu andadır ki gözleri odayı başka görmeğe başladı oturduğu masa değişmeğe başladı kendisi alelade bir kadın değildi. Bu oda alelade bir oda değildi. Bu masa aleladae bir masa değildi.

Daha evvel de babası öldüğünde evlendiği gün yavrusunu ilk bağrına bastığıda ayni azemet duygusunu hissetmişti. Her kadın kendi kendinin farklı bir kadın olduğunu hususi bir gaye için dünyaya geldiğini inanır. Fakat Bayan Fild niçin dünyaya geldiğini çok iyi biliyordu. Oğullarını annesi olamak için dünyaya gelmişti.

Böyle yorgun anlarda kendini daha iyi idrak ederdi. Yumuşaklık ve hiddet gurur ve tevazu aşk ve nefret Hitler ve Musolini gibi büyük bir şey başarmak için Tanrı tarafından gönderildiğine inanırdı.

Sükun bulmuştu. Vücudu artık titremiyordu. Demek ki Jov ile Kristina çiftlikten ne zaman ayrılacaklarını konuşmuşlardı. Demek ki sahilde bir yer uygundu değil mi? Kristina'nın sözleri birden kulaklarında çınladı "Bizimle gelip kalmalısınız. Ne kadar az kazanırsa kazansın ehemniyeti yok". Ama Kristina kendinin nasıl bir anne olduğunu bilmiyordu. Hem Jov'un burada kalmaları gerekiyordu. Buraya o bakıyordu. Jov'un çocukları solacak bu yerde büyüyeceklerdi. Karşısında Kristina gibi bir kız ne yapabilirdi. Bu düşünceler ona deli ediyordu. Kapı aralandı ve Snabs içeri girdi. Bayan Fild köpeği okşadı. Bayan Fild köpeğe baktı, köpek de Bayan Fild'e baktı. Birbirlerini çok iyi anlıyorladı. Vücuduna bir canlılık geldi....

Donuk bir kış günü Kongriv'in stütyosunun kapısını iterek dışarı baktı. Genç adam annesini görünce şaşırdı. Bayan Fild:

-İşini yarıda kesmek istemezdim şekerim. Bilirsin buraya hiç gelmem. Ama seninle konuşmak istedim. Bir kaç dakikadan fazla burada kalacak değilim.

Kongriv elini bırakmadı. Halbuki böyle değildi. Bayan Fild Kongriv'in bu davranışına çok canı sıkıldı. Resimleri denize atmak stütyoyu parçalamak istedi. Bu kadar ciddiyetle çalışması ne kadar gülünç bir şeydi. Hiç bir zaman mühim bir sanatkar olmayacaktı. Bir müddetten beridir bunu kendisi de anladığını görüyordu. Bu yeni enerji nereden geliyordu. Bayan Fild bekledi. Müthiş sinir hareketlerinden birinin yaklaşmış olduğunu hissetti ve dudaklarını ısırarak bu sinirini yatıştırdı. Anlamış bulunuyordu ki Kongriv'in bu işle uğraşması tahammülünü zorluyordu. Işık gittikçe azalıyordu.

Kongriv durdu. Dönerek annesine yaklaştı ve onu öptü. Onun müthiş heyecanlı görmek sinirine dokunuyordu:

-Lanet. Işık anneciğim. Seni hiç bir şey yapmadan görmek meseledir.

-Neyin resmini yapıyorsun şekerim.

-Hiç bir şeyin. Bir sıçan tuzağının.

Ayağa kalkmış onu yanında duruyordu:

-Bir sıçan tuzağının mı?

Taploya bakmış ve tenkit edecekmiş gibi davrandı. Fakat tablo hakkında bir şey söylemek güçtü. Gördüğü sadece bir kadının dış hatlarıydı. Daha fazla bir şey yapmamıştı.

-Hayır. Her zaman böyle değilim. Şimdilik bu kadarı kafidir.

-Hayır bu kadarı ebediyete kadar kafidir.

-Sevgili gelininin taplosudur.

-Krisitna'nın mı?!

-Beni tesir eden Krisitna'nın

-Kongriv saçma söylüyorsun.

-Fakat beni yanlış anlama ona aşık değilim. Fakat dinle, evet onu yaralıyacak sonra bir öpüçük için Helen' e döneceğim. Sen akşam rüzgarından daha tazesin. Binlerce yıldızın güzelliğini taşıyansın sen benim ilham kaynağımsın.

Kongriv devam etti.

-Kristina bana bir sanatkar olduğunu yeniden inandırdı. Bu inancı anne yeniden devam ettirsem.

-Nasıl olur Kristina resim hakkında hiç bir şey bilmiyor ki?

-Senin bildiğin kadar şekerim. O Jov'u sevdiğinden başka bir şey bilmiyor. Fakat faziletli ve iyi kalplidir. Bizim şeytan kafalarımızdan olup bitenlerden haberi yoktur anne. Fakat insan resim hakkında bir şey bileceğine inandırıyor. Bana yeniden ilham verdi. Neyse söylediklerini unut hepsi saçmadır! Güzelliğinden başka ... Güzelliğinden başka ....

35.sayı

Tuafbir nazarla annesine baktı:

-Mesut olduğunu mu zannediyorsun?

-Mesut mu? Her şey ona yabancı görünüyordur herhalde. Jov ile yalnız kalmayı ne kadar yalnız kalmayı arzuluyordur. Bir zevce için bu çok önemlidir. Fakat bir kadın kocası ile ne kadar yalnız kalabilir. Bu çok saçma.

-Evet haklısın anne. Bir şey bilmiyorum aşk hakkında, kadınlar hakkında hiç bir şey bilrniyorum ... Gel gidip biraz çay içelim!

Gittikçe kararan bahçeden kolkola geçtiler. Gittikçe kararAn ve gümüş rengini alan denizin üzerinde altın rengi bir topluluk vardı ve bu topluluğun üzerinde bir yıldız parlıyordu. Bir baykuş öttü. Bayan Fild melankolik bir hisle:

-Soğuk mu oğlum?

-Hayır anne. Çay! Çay!

Diyerek birlikte eve doğru yürüdüler.

Bütün bunlara rağmen hepsi istediği gibi ve hoşlandığı gibi misafir odasınn masasının etrafına toplanmıştı. Evet hepside. Arçer, Jov Kongriv Krsitina ve Matti. Oturduğu yerden

annelik sevgisini bütün dünyaya yayılıyordu. Evet onun bütün istediği buydu. Herkesin annesi olmak hatta Arçer'in bile. Hem de ona hiç bir alaka duymadığı halde.

Onlar böyle etrafına nadir olarak toplanırdı. Çünkü Kongriv ekseriye köydeki rahibe ile çay oynamaya giderdi. Jov odasında kitap okumakla meşgul olurdu. Kaptan'a gelince aman Yarabbi, Kaptan bir patikada bir kızı kovalardı. Fakat bu akşam Kongriv buradaydı ve bir beyaz kağıt üzerine skeçler yapmakla meşgüldü. Jov bacakları ocağın üzerine dayalı bir vaziyette ocağa bakıyordu. Kristina beyaz bir tualetle oturuyordu. Öne doğru eğilmişti. Kaptan, kaba yapılı kaptan yüzü ateşe vuruyordu o da buradaydı. Matti Dikiş dikiyordu "Dikişleri berbattı" arada bir başını kaldırıp kız kardeşine bakıyordu. Bessi'yi bu sinirlendiriyordu fakat bu akşam sinirlendirmiyordu. Bu akşam hepsini de seviyordu. Hepsini de Jov'un çocukları, ve çocuklarının çocuklarını bir arada tutmak için planlar hazırlıyordu. Bu planı gerçekleştirmek için Kristina'ya nazik davranmalıydı.

-Küçükken hatırlıyorum.

Diye söze başladı:

-Pikniye giderdik hatırlıyor musun Matti? Neşe içinde arabaya biner ve büyük meşenin yanında inmek zorunda kalırdık. Sahile varırdık sonra denize girerdik sonra yemeğimizi yerdik daha yaşlılar oturur ve biz yine denize girerdik sonra çaylarımızı içerdik. Sonra eve geri dönerdik. Yazın sıcağı altında eve dönerdik. Sineklerin vızıltısı, arabanın tekerleklerinin çıkardığı sesler, dönüp denize son defa bakışımız, uzaklardan süt rengine bürünürdü. Sonra etraf kararmaya başlar. Çitlerin garip bir kokusu vardı. Hatırlıyor musun Mattine kadar güzeldi. Sıcak ve aheste aheste olan şeylerdi bu?

Bayan Fild şimdi de böyle olacağını düşündü. Jov ile Kongriv yanında yürüyecekler, kendini dinlenmesi için tepeye çıkaracaklardı. Sonra Jov hiç ummadıkları bir anda annesinin elini tutacak ve:

-Sen ne kadar güzel bir kadınsın Bessi. Mazi bir yalandır! Bunu Kule'ye sor Kule çok şey anlatır: Mesela genç Trefusif'in kızını öptü diye öldürülmesi. Delikanlının Kule'nin içine büyük halk asmıştı. Bu Kraliçe And'ın zamanında olmuştu. Trefusif ise köy öğretmeniydi. Trefusif'i çıplak astılar ve derisi yüzülünceğe kadar kırbaçlandı. Tabi ölünceğe kadar orada tutuldu. Çığlıkları bütün köyden duyuldu ve kimse bir şey yapmaya cesaret edemedi. Kooper'in Glebesayr'a ait kitabından bulursun. Bütün bunlar bu yerde ve bu Kule'de vuku buldu.

Arçer ayağa klakarak:

-İnsanlar kokak, insanlar alçakidiler ve daima böyle kalacaklardı.

Jov:

-Bilmeden konuşuyorsun baba. Kraliçe An zamanı kötü bir zaman olduğu için herkesi kötü zannediyorsun.

-Ben insanları severim. Ekseriye iyi kimselerdir.

Arçer Fild konuşmaya pek meraklı biri değildir. Pencerenin kenarındaki raflardan birinden bir kitab aldı ve okumaya başladı. Bessi Fild dedi ki:

-Krisitna'cığım kimsenin seni Kule hakkında korkutmasına izin vermemelisin. Eminim ki Kule iyidir.

Jov sözünü keserek güldü:

-Emin ki senin için iyidir. Fakat ben ve Kongriv için ayni şeyi söyleyemem. Bizi bir kaç defa terbiye edeceksin diye Kule'ye kapatmıştın. Küçukken Kule'de beni korkutan bir ses vardı. Tabii ki ses Kule'nin dibindeydi.

Jov'un böyle konuşmasını doğru bulmuyordu. Onları bu kadar sevdiği şu anda onu böyle konuşmaya düşünmeye hareket eden şey ne idi. Jov'a elini salladı:

-Böyle konuşman doğru değil. Sen ve Kongriv cezalandırıldınız. Bunu onların iyiliği için yaptığım doğru değil mi Krisitna? Sana fevkalade bir koca vermiş değil miyim?

Krisitna elini bir an Jov'un elinin üzerine koydu:

-Hakikatten de öyle.

Kongriv bir an için skeçinden başını kaldırdı:

-Öyledir şekerim. Her zaman da öyle olacak şekerim.

Şüphesiz onu incitmek istiyorlardı. Fakat her nedense kendisinin yanında Kristina ile alay edilmesini istemiyordu. Şaka da olsa kendisine gülünmesini hiç istemezdi. Bir anlık bir sükut oldu. Sıkı içinde olduklarının belli olmasını hiç istemezdi. Köpek esmeğe başladı ardından yalanmaya. Bayan Fild hiç umulmadık bir şekilde:

-Ayıp, ayıp.

Dedi.

-Bu civarda hoşsohbet biri ile tanıştım.

Bayan Fild tekrar işi ile ilgilenmekteyken öyle mi şekerim.

Dedi.

-Jov şu abajuru indirirmisin hazla ışık veriyor... Tanıştığın kimdi Krstina?

-Bayan Pikok sahilin kıyısına kadar yürümüştüm ve küçük patikada durdum. Bana elini uzatark "Siz Jov'un karısı değil misiniz?" dedi ve eve kadar yürüdük. Tez zamanda birbirimize çok ısındık! Bana daha evvel niye ondan söz etmedin Jov.

Kimse bir şey söylemedi neşe ile devam etti:

-Seninle evliliğimiz fakkında konuşmuş Jov beni çaya getirmeni istemiş. Salı gün için söz verdim.

Krisitna konuşurken Kaptan ayağa kalkmış ve pencerenin kenarındaki barometreye vururyordu:

-Barometre müthiş düşüyor.

Dedi. Krisitna konuşurken Kaptan pencernin yanına gelmişti. O zaman Kristina kırdığı potu anladı. Renkten renge girdi:

-Ne oldu yanlış bir şey mi söyledim? Fakat ondan hoşlandım ve Jov'un arkadaşı olduğunu söyledi.

-Yaa, demek onunla hala görüşüyorsun.

-Diyuluplar'dan gelirken telde rastladık.

Kristina:

-Bu kadının kabahatı ne?

-Hiç de iyi bir kadın değil şekerim.

-Fakat kabahatı ne?

Diye sordu.

Bayan Fild sitemkar bir şeklide:

-Her şeyi neden bana yüklemek istiyorsun Jov. Hiç birimiz ondan hoşlanmayız.

35.sayı

-Onunla arkadaşlığınıza devam etmeniz bana karşı olana sadakatsizliğini gösterir. Hayal kırıklığına uğradın doğrusu.

Kristina:

-Fakat lütfen beni de dinleyin. Bunu ben başlattım. Ona kaza ile tesadüf ettim. Ona mani olamazdı ki Bayan Fild.

-Ala şekerim. Jov kendini pekala müdafa edebilir. Bu evdeki insanların bu kadın ile arkaşlık ettmemesi şayana tercihtir. Sen çok gençsin Krisitina ve bu civardakileri bizim kadar iyi bilemezsin.

Kristina bir kahkaha kopardı:

-Pekala genç olabilir ama bir bebek değilim. Hala daha bu kadının ne kabahat işlediğini anlamadım. Pek neşeli bir kadına benziyor. Hem bir insanın evli olmadığı biri ile yaşaması bu kadar fena bir şey değil ki. Jov beni sıkarsa bir gün ben de ayni şekilde hareket edebilirim.

Dedi. Jov:

-Kes Kristina.

Dedi. Jov sankide annesinin eli yanağı üzerindeymiş gibi annesinin hiddetini hissediyordu. Jov'un sinirlenmesi Kristina'yı hiddetlendiriyordu.

-İyi, siz bir hiç için hiddetleniyorsunuz. Bu kadından hoşlandım. Beni çaya davet ederse kabul edeceğim. Niye etmeyim?

Bayan Fild:

-Çünkü kabul etmemeni istiyorum. Bu şahsi bir meseledir ve sen benim oğlumun karısısın ve utanç bir hayat yaşayan ve bana karşı kin duyan biri ile arkadaşlık etmeni istemiyorum.

Dedi. Krisitna hiddetle:

-Bu saçma bir şey. Herkes kendi arkadaşlarını seçmekte serbesttir. Tabii ki herkes ayni insanda hoşlanmaz.

Bayan Fild titrek bir sesle:

-Demek onun benim düşmanım olması sizi alakadar etmez.

-Oo...

Kristina hemen cevap verdi:

-Düşmanınız mı?... Gülünç şey sizden büyük ilgiyle bahs etti. Nasıl olduğunuzu sordu.

-Teşekkür ederim. Onun hakkında hiç bir şey bilmek istemiyorum.

Ve kapıya doğru giderek kapıdan konuşmaya başladı:

-İşlerimizi kolaylaştırmıyorsun Krisitna hepimiz de olayları anlayamayız. Bazan kendinden başkalarını da düşünürsen iyi edersin.

Dedi ve odadan dışarı çıktı. Köpek onu takipetti. Odaya ölü sükuneti kapladı. Arçer Fild elindeki kitabı kapattı ve dedi ki:

-Bu hiç de iyi bir şey olmadı. Fakat ne olacağını insan bilemezdi değil mi? Nasıl bilecektiniz.

Kar beyazı eteğinin iki ucuda sartmakta olan Kristina ocağın önünde isyankar bir tavırla duruyordu:

-Hiç de umurumda değil. Kiminle istersem onunla arkadaşlık ederim.

Gözlerini odadaki üç erkekin üzerinde gezdirdi. Kaptan hayretle bakıyordu. Kongriv sırıtıyordu. Jov çok hiddetli görünüyordu. Nihayet Jov konuştu:

-Anneyi bu kadar sinirlendirmemeliydin. Ne de olsa o senden yaşlıdır ve bütün hayatı boyurıca bu yerde oturmuştu. Lavinia Pikok ile o birbirlerine yıllardır düşmandırlar.

Krisitna Jov'un hiddetinden yumuşamıştı:

-Bunu ona söylemeyebilirdim. Niye biriniz beni haberdar etmediniz.

Jov:

-Fırsat bırakmadın ki, anneme daha nazik davranmanı isterdim Kris. Hiç ummadığı bir gelin ile karşılaşmak onun için kolay olmamıştı.

Kristina gözlerine yaş dolmakta olduğunu hissederek titrek bir sesle bağırdı:

-Anlıyorum! Evlenmiş olmandan dolayı benden nefret eder. Siz koskoca adamlar onun sözu ile hareket edersiniz. Bana da çocuk dedi. Ama ben çocuk değilim. Kiminle isatersem onunla arkadaşlık edeceğim.

Kapıya doğru ilerledi. Kalbinde pişmanlık duyuyordu. Dönüp Jov'a baktı. Genç adamı hiç böyle görmemişti. Kapının elini sisli bir şekilde ve üç tane olarak görüyordu. Odadan çıktı.

BÖLÜM VII
AH ŞU KAPTAN'IN RUHU

Yılın her sabahında Kaptan Grin denizde yıkanırdı. Tabii kıyıya yakın bir yerdeyse. Fena havaya aldırmıyordu. Sorhoşluk ve nahoş hovardalıklara hiç ehemniyet vermezdi. Kendi kendine daha bir hayli sağlamım derdi.

36. sayı

Noel'e beş gün vardı, her sabah olduğu gibi bu sabahta üzerinde picamaları ve bir yağmurluk olduğu halde merdivenleri koşarak indi yerleri silen bir hizmetçiye çarparak kapıdan çıktı ve Kule'ye girdi. Yağmur yağıyordu. Kuşların uzaktan gelen seslerine benzeyen biryağmur.

Kule'nin içi karanlıktı. Picamaları hemen çıkarak eksersiz yapmaya başladı. Hiç yoktan bir sürü mesele ortaya çıkardıkları için profesyonellerden hoşlanmazdı. Teni beyaz ve pürüzsüzdü. Vaktiyle pek çok kadınlar ona "Tenini bu kadar nasıl yumuşak uafaza ediyorsun" demişti. Vücut yapısının kalın olmasına rağmen şişman değildi. Kamı düz kalçaları bir demir kadar sertti. Ayak parmakları üzerinde elleri ile vücudunun kaypaklığını hissetmekten

hoşlanırdı. O herhangi biri kadar sıhatliydi. Filhakika bu hali ile bir hayvana benziyordu: Ayak parmakları üzerinde karanlıkta duruyor her zaman olduğu gibi K.ule'nin kokusunu alıyordu. K.ule'nin içinde çüriyen odun, pislikler ile karışmış rutubetli kendine has bir kokusu vardı. Fakat Kule'nin içinde sahip olmadığı bir kuvvet vardı. Bu yerde her şeyi alay ile karşılayan ölmezliğinin önünde bir kuvvet vardı. Onun gibi olmayı Kaptan çok isterdi. Ellerini vücudunda istediği gibi dolaştırsın yine de kendine itimat telkin edemiyordu. Sihatli bir hayvan kadar iyi olmak kafi değildi. Filhakika bu bir çeşit rahatsızlıktı.

K.ule'nin küçuk kapısını açarak sahile koştu. Parmakları kumlarda katlanıyordu. Karanlık gittikçe kayboluyordu. Denizin üzerindeki aydınlık gittikçe çuğalıyor ve denizin üzerindeki karanlık gittikçe bir satıh meydana getiriyor. Suya bir fısıltı ile düşen yağmurun sesi ince mırıltı ile düşen dalgaların sesi sahile karşı vuruyordu. Soğuk havanın vücudunu iğnelemesinden zevk duydu ve denize doğru yürüdü. Ayaklarının buz gibi suya değmesinden evvela, ayaklarından göğsüne doğru yükselen bir arkadaşın elleri gibi ona teselli veriyordu. Kafi derecede derinleşince suya daldı. Şimdi hayatın takdis edilmiş gibi bütün gün böyle kalmayı arzu ediyordu. Fakat gene buna muaffak olamıyordu. Başı geride olduğu halde karanlık olmasına rağmen son derece canlı görünen göğe doğru baktı. Bu göklerde hareket eden kudretler olmalıydı. Yağmur damlalarını yüzünde hissetti ve bu damlalar tuzlu sudan daha soğuktu.

Yağmur göklerinde bu hareketlerini tasvip ettiğini bildiren bir mesaj gibi bu anda göklerin meşgalesi ile kendi meşgalesinin bir olduğunu hissetti. Kurşuni bir renk gelmekte olan aydınlığı müjdeliyordu. Karanlığa zaman zaman yaran ışıklar şerit gibi uzanıyordu. Topraktan fışkıran tohumlar gibi yağmur damlalarına maruz kalan deniz yüzünde bir ışık topIıluğu suyu aydınlattı. Vücudu çelik içine sarılmış gibi gerilmişti. Bütün cinsel hayatı ile işte de inkilap etmiş ve bunun yanında daha mühim bir hayat almıştı. Bu yeni hayat kendi kendini arayan bir hayat değildi. Mukatderatı kendi tarafında hiçbir mücadeleye lüzum kalmadan kararlaştırılmıştı ve hoşuna gitmediği şekilde kararlaştırılmış bir hayattı.

Tekrar denize açılmış ve etrafındaki aydınlığın gittikçe kuvvetlendiğini hissettiği zaman bir an için hayat karşısındaki inancı kuvvetlendi. Korkusu kalmadı ve ne gelirse gelsin karşılayacak cesareti buldu. Bu sabah yüzmelerinde son zamanlar sonsuz denize açılarak yoruluncaya kadar yüzmeyi çok düşünmüştü. Ölüm sk sık aklına gelirdi. Çünkü kendini bir çıkmaza sokmuş ve bütün çıkmazlara rağmen bu hayat indirilmiş. Eğer onu devamlı suretle taciz onu bir çok çılgınlıklara ve ancak bir sersemin münasebetlerine sevketen cinsel duygusu olmasaydı hayat yaşamaya değerdi. Böyle de değildi. O halde neden böyle bir hayata müsade ediyordu.

Cinsellikten uzak olduğu böyle bahtiyar hayatta bu saçma olmazsa hayatın ne anlamı olacağını idrak ederdi.

37.sayı

Halbuki hakikatte tembel, deyersiz ve manasız şeylerle meşgul olan bir insandı.

Şimdi ise en yakın arkadaşının karısını arzu ediyordu. Ona doğru olduğunda vücudu ona doğru eğiliyordu. Genç kadını çılgınca arzu etmeden bakamazdı. Çılgıncasına diyoruz çünkü onunla olan her temasından bir nevi ihanet sayılırdı. Halbuki genç kadın masum bir çocuktu. K.aptan'a göre kocası olmasa onun güzelliğinin bir manası olmayacaktı. Dudaklarını dudaklarının arasına alsa onu parçalasa bütün arzusu giderilmiş olacaktı.

Dönerek sahile doğru yüzmeye başladı. Bu yerden uzaklaşmalıydı. Fakat uzaklaşamıyordu. Genç kadını seyretmeli ve onun dertlerini dinlemeli ve onun form rengini değişmemesini bu kadar mükemmel bir şekilde kaldığını görerek her zaman ona karşı hayranlık duymalıydı. Fakat Jov karısını bu yere getireli her yerde rahatsızlık vardı. Tehlike yalnız kendisi için değildi belkide en fazla tehlikede olan kızdı. Sahilde durubda soğuk yağmur damlalarının omuzlarına vurduğunu hissetti. Bu an hakikatten acı bir şahsiyet içindeydi. Hürriyet duygusu sona ermişti.

K.ule'nin içinde bir ışık bir kayadan diğerinde aksediyordu. Durduğu yerden kımıldandı. Kırışmış güneş yanığı içinde elleri şimdi bir tezat aksediyordu.

Hiç hevese girmemesi lazım geldiğini ve hiç soğuk almaması gerektiğini düşünüyordu kalçalan ve göğüsüne şamarlattı ve sahilde koşmaya başladı. Ansızın bir ışık büzmesi içeriye doğdu ve kaptan ansızın durdu. Küçük merdivenden çıkarak pencerenin önünde durdu. Bu manzaranın karşısında sevinç duydu sankide bu değişiklik kendi üzerinde yapılmıştı. Denizin sathı kendi üzerinde akıyordu. Kurşuni renk denizin üzerinde akıyordu. Bir kaç saat sonra eski Kule basamakları üzerinde duruyordu. Bu defa giyinmişti ve Krstina Fild'i kendine bakarken buldu:

-İçeri girebilirmiyim Timoti.

-Biliyorsun ki Kule benim değildi.

Kalbi şiddetli bir şekilde çarpıyordu. Bir an dönerek denize baktı. Evet yapması gereken şey buydu. Denize açılarak kaboluncaya kadar arkasında hiç bir iz kalmadan yüzmek:

-Doğru. Siz burayı herkesten daha iyi bilirsiniz.

-Çünkü burayı herkesten fazla severim.

Köşede eski bir sandık vardı. Bu sandığı çevirdi.

-Buraya otur Krisitna.

Dedi. Genç kadına adı ile hitab etmekten hoşlanırdı. Yalnız kaldığı zaman tekrar kendi başına söylerdi. Kendi de Kule basamaklarına oturdu. Genç kadın:

-Orada oturmaktan soğuk almayacak mısın?

Dedi. Kaptan:

-Hayır. Alsam bile beni iyi edecek bir ilaç bilirim.

Sırıtarak ilave etti:

-Bir hastalık hariç diğer bütün hastalıklar için ilacım vardır.

Genç kadın üst üste:

-Bu hastalık nedir?

Diye sordu.

-Sevda.

Diye cevap verdi. Genç kadın kaba bakışlı geniş ağızlı Kaptan'dan hoşlanırdı. Zaten o Jov'un arkadaşı değilmiydi.

Fakat şimdi dudaklarındaki tebessüm kaybolmuştu. Kaptan'a doğru eğildiğinde üzerinde büyük bir ciddiyet vardı.

-Senden nasihat almaya geldim. Büyük bir müşkülat içindeyim ve senden başka kimden nasihat alacağımı bilmiyorum. Kongriv'e söylesem bana kahkahalarla gülecek, Matti ince yaradılışlıdır. Bayan Fild benimle alakadar olmayacak. Jov'a söylesem, Jov bana dargındır zaten müşkilatın çoğu da bundan doğuyor.

38.sayı

-Evleneli bu kadar zaman geçtiği halde şimdi bana dargındı.

Kaptan sırıtmaya devam etti:

-Evliliğin ilk yılları daima sıkıcı olur.

-Bana dargın olan yalnız Jov değil. Bayan Fild'de ve Jov'un bana dargın olmasından dolayı çok üzüylüyorum ve buna sebeb annesidir.

Kaptan:

-Hayır Kristina bu çok gülünç bir şey değil midir?

-Mesele budur ki insanlar hakkında çok az şey biliyorum. Hiç kimsenin Bayan Fild gibi hareket edeceğini aklıma getiremezdim.

-Nasıl olur. Bu gün kahvaltıdan sana tatlılıkla konuştu ve seninle beraber gitmeni istedi.

-Fakat artık inanmıyorum. Bayan Pikok ile konuştuğum için bana ateş püskürdü. Fakat artık şu veya bu şekilde onun zıddına gidiyorum. Tim sankide bu kadın beni başka birisi yapmak istiyor. Sanki de ona Snabs ve Simsın yardım ediyor. Çeşitli şeyler hayal etmeye başladım. Sen de evliydin. Bütün kayınvalideler böyle mi durum takınır? Bu gelinin kabul etmesi lazım gelen bir durum mudur? Eğer böyle ise her şeye katlanacağım.

-Ben hiç bir zaman bir kayınvalideye sahip değildim. Kaynanasız da zaten benim evlilik hayatım çetindi.

-Soruma cevap vermedin.

-Bütün bu olup biten hadiseler mi?

Bir ara durdu sonra cevap verdi:

-Senin durumundaki gelinlerin durumu başka Kristina gelinlerin çoğu senin kadar güzel kadar ve oğullarına Bessi Fild'in bağlı olduğu kadar bağlı değiller.

-Kıskançtır mı demek istiyorsun?

-Tabii kıskançtır. Fakat Jov'un gün gelip evlendiğini bilmesi gerekiyor.

-Evet ama gelini kendisi seçmek istiyordu. Duyduğuma göre bir ara Bayan Hers adında bir kız buraya gelerek kalmıştı. Bayan Fild ona layık olduğuna inanıyordu. Jov ile kız bir birlerine alışıyorlardı. Sonra kız serbest hareket etmeye başladı. Bayan Fild onun sepetledi.

Kristina bir an için bu meçhul kıza karşı keskin bir kıskannçlık hissi duydu ama Kaptan devam etti:

-Biliyor musun ki benim Bessi Fild'e karşı büyük bir hayranlığım vardır. Bessi müstesna bir kadındır. Dünyada en çok alakadar olduğu şey oğullarıdır evin biraz karışık ve çiftliğin bakımsız olduğunu her halde farkındasın. Fakat iki oğlu olmasa her şeyi hemen yoluna koyacaktı. Fakat filhakika bir çok kadınlar vardı ki yalnız çocukları için yaşarlar. İlgi bakımından bir deliliği vardır. Sanırsam ki Jov'un nişanlandığını duyunca hayatının en berbat günü oldu.

-Kristina ne fena bir şey.

Dedi.

-Sana bunları olanları mübağala olsun diye veya seni korkutmak için söylemiyorum. Fakat çetin bir durum karşısındasın ve bunu şimdiden idrak etmelisin. Diğer bir mesele de sen gelmeden evvel Jov'un annesi için her istediğini yapmış olmasıdır.

-O halade ne yapmak lazım. Buraya bunun için geldim.

-Dediğini yap onunla mücadele etme. Meyer ki buna son derce lüzum olsun.

Bütün dikkatini toplamış olduğu halde bu kadına bakıyordu ve ilk defa olarak onun gözlerinin de farkına vardı. Bu gözler yumuşak altın rengi bir renge sahipti göz bebeklerine yaklaşırken kurşunileşiyordu. Ve ancak çok gençlere has bir berraklık ve samimiyetlik taşıyordu. Bu gözlerde bir yavrucağın gözlerine benziyor ve Kaptan'ı cezbediyordu. Kaptan devametti:

-Seni deniyorum.

Bu defa Kaptan öne doğru eğildi. O kadar ki biraz daha bir birlerine değeceklerdi.

-Biraz daha zeki biraz daha temkinli hareket etmeni tavsiye edeceğim. Bilirsin ki her şey lehindedir. Onunla evlisin ve seni seviyor. Şimdilik annesinin istediği gibi hareket etmesine müsade et. Jov'un ihtiyacı kadar bırak Jov senindir. Bu sebebten annesinden hiç bir şey esirgememelisin.

39.sayı

Krsitina'nın gözlerinde ani bir ateş bürüdü:

-Ondan hiç bir şey esirgemiyorum fakat dediğini yaparsam, bu ona kendimi teslim etmek demektir.

Arkadaşlarımı, yaptığım ve övündüğüm her şeyimi ona kendimi teslim etmek demektir. Onun istediği gibi olmaya mecbur olmayacağım. Bunu yapamam. Şimdiye kadar kendi faziletimi kimseye teslim etmiş değilim.

Kristina bir an için durdu:

-Düşüncen hoppa değil. Ama bu mesele hakkında çok basit düşünüyorsun. Kendin ve erkekler hakkında hiç bir şey bilmediğini söylesin işte bunu öğrenmek için san bir şans.

-Fakat bu hatalı hareket etmek demektir. Olduğum gibi görünmemek, inamdığım şeyleri hiçe sayar.

Kaptan gülümsedi:

-O Yarabbi genç değil misin? Şimdi veya sonra hepimiz yalancı olacağız. Yaşamak için bunu yapmalıyız. Fakat ben senin iki yüzlü olmanı istemem. Şimdi beni ele al ben ki

kendimden başka hiç bir şeyi düşünmüş değilim. Sen ki benden daha safsın. Kendinden fazla düşünmeni istiyorum. Jov'un annesini hepimizi. Bizim hatırımız için bunu yap. Senin iyiliğin içindir.

Kaptan Kristina'nın eline dokundu:

-Seni kokutmak istemiyorum fakat müşkilat çıkarabilir. Bir şeyde evet, evet bir şeyde Bessi Fild normal değildir. Jov'a ve Kongriv'e olan sevgisinde doğru hareket etmek ister fakat daima cehennemin bir asabiyeti vardır. Her şeyini ondan alacağını hissederse biraz çıldırabilir.

Kristina'nın gözü şimdi fakikatten endişeli korkmuş bir çocuğun yüzüne benziyordu.

-Niye şimdi böyle olsun. Onu sevmek istiyorum. Onunla bizimle kalmasını.

Kaptan birden sözünü kesti:

-Sizinle kalması? Niye kaçıyor musunuz?

-Tabii bir zaman kendi evimize yerleşeceğiz.

-Bunu ona söyledin mi?

-Evet bunu bir lütuf kabul etti. Jov ile ben burada ebediyen kalacak değiliz ya!

-Hayır fakat bunu ne diye ona söyleyesin. Oo Kristina seni hiç bir zaman affetmiyecek.

Genç kadının elini titremekte olduğunu hissetti. Kaptan kendi elini onun elinin üzerine koydu. Kaptan vücudunun titremekte olduğunu anladı. Sanki vücudu yerinden sökülüyormuş gibi oldu. Ayağa kaktı ve Kristina'nın yanından uzaklaştı. Şimdi akıllıca hareket et. Bessi'yi temin et ki bu süretle senden korkmasın.

Kristina ona en güzel tebessümü verdi:

-Çalışacağım.

***

Bu gün öğle sonu Kaptan erkenden tekrar Kule'de bulunuyordu bu sefer büyük pencerelerden dışarı bakıyordu. Derin bir azab içindeydi.

Evlenmesine muaffakiyet yetersizliğe yatakta uyandığı ve karısının kendisini terk ettigini anladığı sabaha kadar umumiyetle bedbin bir insan olmuştu. Karısı kendisine sadakatsızlıkta bulunmasına rağmen onu sevmişti. Karısının kendisine bıraktığı veda melkbunu onu iğneleğen bir yakınlık yapmıştı. Onu kendinden iğneleğen yalanlarından hareketini haklı çıkarmasından ve hotperesliğne artık tahammülü olmadığını yazmıştı. Onunla bu kadar teklifsiz bir hayat süren kimsenin kendisini bu kadar zavallı görmesi varlığına korkunç bir darbeydi. Bütün itimadı benliğini terkeder göründü. Nefsine olan itimadı hiç bir zaman iyi değildi. Tekrar denize bulunduğu an anlamıştı ki değişmişti. Her zaman kendinden şüphe ediyor. Sözleri ve hareketleri fazla mübalağalıydı. Çünkü onlar sathı kelimeler ve hareketlerdi. Şimdi onlar kimin pencerinde durarak denize bakarken akşam uyuyamadığı için olfömakta olduğu Hindistan hakkındaki melodramik bir romanı düşünmeye başladı. Tabi bir şeklide kitapta bulunmayan ve canlı hayatiyeti sanki hayata geçirmek için ansızın ve bela kelimelerini tekrar ve tekrar kullanıyordu.

Bir defa "Ansızın" kelimesine rastlarsam bu belalı şeyi fırlatacağım diye düşündü. Ve böyle yapmıştı. Kendi hayatını da böyle görüyordu. Bela ve ansızın. Mefhumu görüyordu. Cesaretini muhafaza etmek için bu yerden kurtulmak istiyordu. Dışarıda kurşuni manzaraya baktı. Bu fantastik bir manzaraydı.

-Hayır, şikayetçi değil. Fakat sana, karşı gelmiş olmaktan korkuyorum. Kabahatımın ne olduğunu bilmiyorum.

Bessi Fild Kaptan'ın omuzuna vurdu:

-Şimdi kafi derecede yaşamış bulunuyorsun. Kadınların işine karışma. Krsitina ve ben pekala bunu başarabiliriz.

-Cazip bir kızdır.

Fakat Kaptan şimdi kararından uzaklaştırılamazdı:

-Şimdi hakiki olalım. Pekala ikimizde birbirimizi öğrenmiş bulunyoruz. Sen beni kendine bir alet gibi kullandın. Ben seni Skarlat'taki herkesten dahi iyi biliyorum.

Bessi gülümsedi:

-Pek ciddi görünüyorsun. Bunun nedenini biliyorum. Kristina'ya aşıksın.

-Tabii gördüğüm an. Ona aşık oldum. Hangi faziletli insan bunu yapamazdı. Yalnız şunu söylemek istiyorum Bessi. Onun hiç bir tecrübesi yoktur. O bir çocuktur. Biz ona yabarıcı ve garip görünüyoruz. Ona lütfkar olun. Sabırlı olun.

Kaptan istekli görünüyordu. Bir defalık elinden gelen her şeyi yapmaya çalışarak Bessi'ye doğru baktı. Bessi yavaş yavaş cevap verdi:

-Zannetmem ki benim ona karşı lütufkar olduğumu söylesin.

-Hayır onu söylemedim.

-O evet söyledin.

Kadının hiddeti sözlerine vurmuştu.

-Bir müddet için bizim misafirimiz oldun. Fakt bu hususi işler bize aittir.

-Ah şimdi biraz hiddetlenmiş bulunuyorsun.

-Hiddetlendim mi? Hiç bir zaman bu kadar sakin bulunmamıştım. Jov beni bekliyor gitmeliyim.

Kaptan elini onun koluna koydu.

-Bir dakika bekle Bessi biliyorsun ki bende insanım. Sen benim bildiğim kadınların en mükemmelisin. Fakat bu kıza sert davranma o Jov'un karısıdır.

Bessi sözünü kesti:

-Olmaması lazımdı! O Jov'un kansa olmaya layık değildir. O asla Jov'un karısı olamaz. Burada bulunduğu haftalar zarfında olmazsa bunu olsun kesin buluyorum.

Kaptan:

-Biliyorsun ki bu ediğin doğru değildir.

Diye bağırdı.

-O an ne dedin?

-Jov'u ben sizin bildiğinizden daha iyi bilmiyor muyum? O benim oğlundur değilmi?

-Evlenmesinin alehinde değilim. Bir kadınla fakat öyle bir kadınla ki ona yol gösterebilir ve yardım edebilir.

Kaptan hiddetle sözünü kesti:

-Başka hiç birinden bu kızdan olduğu kadar nefret etmeyecektin değil mi? Cahil bir kukla!

Diye Kaptan bağırdı:

-Vay amman vay senin karakterin olduğu kadar karaktere sahiptir.

Kaptan bundan sonra korktu. Bayan Fild yüzüne öyle bir dik baktı ki bu sözlerde bir divanenin kararı vardı bu parlayış anında zekası, heyacanı tarafından saklanmış, örtülmüştü. Bir çılgın değildi, fakat öyle bir alemden fırlamışt ki orada sadece kaya vardı. Eldivenleri içinden küçük elleri vücudundan tamamiyle ayrı canlı varlıklar gibi kımıldıyordu. Sükunetle:

-Hatırlatayım. Ben oğluMu severim. Muktedir olduğu sürece onu gözleyerek muhafaza edeceğim. Ne yazık ki sersemcesine bir izdivaç yaptı. Burada sebeb güzel bir yüze kapılması ve ona ihtarda bulunmak için benim orada olmamamdır.

Kaptan:

-O halde ne yapmak niyetindesin?

Diye sordu:

-Jov'a bakmak kendisine bir fenalık gelmesine mani olmak.

-O kendine bakacak kadar yaşlı değil midir?

-Bir erkektir.. .. Sen de bilirsin.

Bessi gene gülümsedi:

-Siz erkekler anneniz için daima bir çocuksunuz. Şimdi gitmem lazım.

***

Kaptan'ın sözlerinin zararından başka bir yararı olmamıştı. Bahçeyi geçerek giderek bir korku hissetti. Kendisi için Krsitina için herkes için. Odasına çıkan merdivenleri tırmanırken benim yapmam lazım gelen diye düşündü. Bu evden hemen bugün eşyalarımı toplayıp gitmektir.

BÖLÜMVill

Kristina:

-Krismastan sonra kısa bir müddet için gitsem iyi olacak. Her hafta mektub yazıyorum fakat bu gitmekle bir değildir.

41.sayı

Krismasa bri hafta vardı. Kristina gömleğini giyiyordu. Jov henüz gömleğini başına geçirmiş bulunuyor. Krisitna tualetinin önüne oturmuş kısa kıvırcık saçlarını fırçalıyordu. Aynaya bakmaktaydı. Jov:

-Burada kalmaya mecburuz Krisitna.

-Mecbur muyuz niye?

Jov cevap vermedi.

-Zannedersem bu konuşmamız için iyi bir zamandır. Bana haftalardır dargınsın. Yalnız geceleri müstesna. Geceleyin her şeyi hallederiz ve sabah yeniden başlarız. Hiç de mevzu bahis etmeyiz. Evleneli üç ay oluyor.

Jov Krisitna'nın yüzüne baktı.

-Sana dargın değilim Krisitna?

-Kimin kime dargın olduğunu bir tarafa bırakalım. Aşikar olan şudur ki samimi olmadığımız ortamlarda birbirimize karşı çok soğuğuz. Fikrim şudur ki Krismas'tan sonra yalnız ben değil sen de buradan uzaklaşasın ve beraberce gidelim.

Jov:

-Oo...

Dedi.

-Bunu apamayız.

-Neden yapamayız?

-Herkes bunu tuaf bulacak.

-Annen tuaf bulacak demek istiyorsun.

Jov ona tuaf tuaf baktı. Alnı kırışmıştı:

-Kris seni hiddetlendirmek istemiyorum ama niye annemden bu kadar hoşlanmıyorsun?

Krisitna elini uzatı:

-Jov buraya gel elimi tut. Hah şöyle. Jov annenden hoşlanmıyor değilim. Ondan korkuyorum.

-Ondan korkuyor musun! Niye? O ne kadar iyi ve tatlı bir kadındır.

-Evet, biliyorm ama ondan korkuyorm.

Jov karısından uzaklaştı.

-Bunu söylememelisin.

-Niye sana kızdığım da budur.

-Niya anneni hiddetlendirmek isityorsun. Hoşuna gitmeyen insanlarla konuşuyorsun. Sonra bir şey istemek için çağırdığın zaman gelmediği bahanesiyle hiddetleniyorsu. Kortisi bazı çiçekler için hırpalıyorsun. Kris biliyorsun ki kaba olmak istemiyorum. Seni bütün kimseleren daha çok severim... Fakat zannedersem: Hotbinsin. Uzun yıllardır annem bu evi idare etmiştir. Simsin sahip olduğumuz en iyi hizmetçidir. Herkes gibi annemn de arzuları vardır. Mesela ben kendi adıma Lavinia Pikok'tan hoşalanırırm, fakat annem onu görmemi istemediği için arzusunu kırmam. İhtiyar hanıma çok şey borçluyuz.

Krisitna oturduğu yerden bir şey düşünüyordu:

-Buraya bak Jov. Adaya gitiğimiz günü hatırlıyor musun?

-Tabii ki hatırlıyorum.

-O zaman ben sana annenle uyuşamazsak ne olacak demistim hatırlıyor musun? O zamandan ben böyle olacağını biliyordum. Şimdi oldu işte. Anenle ben uyuşamıyoruz.

Jov birden bire düşünmeden hiddetlenmişti:

-Eğer uyuşmıyorsan bütün kabahat senindir!

-Hepsi değil, bir kısmı ben bir melek değilim ve herkese daima söylediğim gibi başkaları hakkında tecrübem yoktur. Daha evvel annen gibi birine hiç rastlamadım. Bundan

başka bir şey yoktur. Fakat eminim ki annen bu durumdan müstesnadır. Bir şeyden daha eminim ki nasıl davranırsam davranayım bu hiç bir şeyi değiştirmeycekti.

-Tabii edecekti. Eğer ...

-Hadi Jov bana hak ver. Son on beş gün ben mükemmel hareket etmedim mi? her dediğini kabul ettim ve her sözüne uydum. Onu memnun etmeğe çalıştım. Kaptan bile bana hak verdi.

-Tim'in bunlarla ne alakası var.

-Bir gün onunla konuşmuştuk.

-Oo konuştunuz öyle mi?

-Şikayet etmeye ne ihtiyacın var.

-Şikayet etmiyordum. Ne ise elimden gelen en iyi şeyi yaptığımı sen de kabul etmez misin? Biliyorum geçen gün Simsın ile konuştuğumda bunu anladım. Simsın'a neden nefret eder eve girdiğim andan itibaren benden nefret etmeğe başlamıştı. Bunu sen de kabul ettin. Sinsın'ın ne düşündüğünü anlıyorm. Seninle evlenmiş başka bir kadından da nefret etmiş olacak. Hakikat şudur ki bu işte pek çok kadın var.

41.sayı

Jov şimdi o kadar mutsuz görünüyordu ki kalbi sızladı. Jov'u seviyordu:

-Seni ne kadar sevdiğimi trende gelirken söyledim. Seni ne olursa olsun seveceğim. Evet böyle yapacağım ve seni bu şekilde sevdiğime göre seni kimseye vermek niyetinde değilim. Ne de kendimi.

Jov ihtirasın en son noktasına:

-Hayır, hayır doğru söylüyorsun Kris vermemelisin.

-Evet sevgili Kongriv'in hayatla bağlantısı kesilmişti. O seni kaybederse her şeyi kaybeder. Sersemce düşünce şudur ki seni kaybetmesine gerek yoktur. O bizim birbirimizi sevdiğimizi nasılsa bir karı koca olduğumuzu ve kimsenin dokunmayacağı bir hayata sahip olmamız lazım geldiğini kabul etseydi o zaman ikimizde onun severdik ve her şey mükmel olaçaktı. Fakat o bunu kabul etmek istemiyor.

Jov ayaya kalktı ve pencereye doğru yürüdü:

-Bu benim zaafımı gösteriyor.

-Zannediyorum ki gösterir. Sen onun seviyorsun. O da senin bir parçandr. O da seni seviyor. Sen beni seviyorsun. Bu vaziyette zorluk içinde kalmayacak hiç bir erkek yoktur.Yine zorluk içinde masaya gitti ve saçını fırçalamaya başladı.

-Ondan korkmasaydım bu meseleyi halledeceğimi zannederdim.

Jov:

-Neden annemden korkuyorsun.

-Annenin benden nefret ettsiğini düşünüyorum. Hatta şiddetli bir harekette de bulunur. Dua et de onun idare edebilmenin bir yolunu bulmuş olayım. Trende söylediğim gibi seni biri elimden almak isterse herhangi bir fena şey yapabilirim. Kafalarının kırar ve onları denize atabilirim.

-Jov:

-Haydi gitmeliyiz. Ahali gelmeye başlayacak.

Onun omuzuna elini koydu:

-Sana ne olduğunu söyleyeyim Kris bu mesele bana kaldı. Bunda daha iyi hareket edeceğim. İhtiyar hamını idare edeceğim. Bana dargın olmamaya çalış bu bana o kadar acı gelir ki.

-Sana bir daha asla darılmayacağını.

Kristina merdivenleri indiği zaman gördüğü neşe karşısında şaşırdı. Ev değişmişti. Sevdiği yegane misafir odası insanla doluydu bu oda tamamiyle dans için boşaltılmış Polçester'den gelmiş olan küçük bir orkestra vardı. Piyano, saksofodan ibaret salonda St.George ve ejderfa tablosunun altında ışıklarla donatılmış bir kumaş ağacı vardı. Bu odada bir neşe vardı. Fakat bu neşenin yanında bir çekingenlik vardı. Bunun sebebi Bayan Fild'di. Boynunda elmas kolyesi ve ince askılı siyah elbisesi ile kraliçe gibi görünüyordu. Üzerinde

bir iyilik hali vardı. İkbal ve nazik. Marur fakat ayni zamanda insani mesuttu çünkü bu kısımdaki toprakların en tanınmış kadınıydı. Kristina birara için Jov ile beraber kapının eşiğinde durdu. Birden bire güzelliğinin meydana getirdiği bir şaşkınlık duraklaması oldu. Odadakilerin çoğu onun daha evvel hiç görmemiş değillerdi. İhtimal ki filim yıldızlarının haftada bir gözden geçirilen güzeli gibi onların gözüne daha güzel büyüleyici görünmüştü. Onlar keza farkına varmışlardı ki bu güzellik geçici bir güzellik olabilirdi. Yalnız her zaman için bu güzelliğe dokunulmaz bu hücun edilemezdi. Hatta Kaptan bile Kongriv'in stütyosundan çıkarken onu ilk defa olarak gördüğü kadar güzel olup olmadığı hakkında tereddüdü vardı. Kristina şimdi daha insani görünüyordu. İnsana daha yakın ve bu sebebten dolayı herkes ona karşı daha fazla bir istek buluyordu. Fakat bu ilk defa şaşırtıcıydı ve bir dafa tekrarlanamazdı.

42.sayı

Matti'yi sanki cennette buldu:

-0, canım ne kadar güzel görünüyorsun! Bunun kadar da sade beğendiğin elbise sana çok yakıştı. Bak bütün bu dostlara, hepsi ile de tanışacaksın.

-O sevgili Bayan Thörsli nasılsınız?

-Her ne kadar da yakın olsa daima söylerim Şark memleketlerinde bulunmadım. Fakat hakikatten buna lüzum yok çünkü şark bana geliyor.

-Demek memlekete geliyor. Hakikatten böyle mi acaba?

-Ah gelecek sene.

Kongriv' de oradaydı. Tamamiyle diğerlerinden farklıydı. Sonra beyaz saçlı va beyaz kirpikleriyle çok sevimli olan Arçer ilk defa sevimli görünmek istemişti. Fakat Kristina onun acıklı görünen halini düşündü.

-Oo Bayan Severing.

-Bu çok fena bize çaya gelmeyi vaat etmiştiniz.

Krisitna:

-Nasıl olduğunu bilmiyorum fakat zaman bu yerde uçuyor. Fakat geleceğim, bir gün tayin edelim. Hakikatten edelim.

-Oo ne kadar sevimlisiniz. Dik' e soralım. Dik Bayan Krisitna buradadır. Çay için bir gün tayin edmemizi isitiyor.

Gece elbisesi içinde berbat görünen Bay Severing "Gelecek Salı veya çarşambaya" diye bir şeyler mırıldandı.

-Evet, evet salı nasıl. Salı bilardo oynadığını unuttun. Dik hafta sonunda bir enstitüye gider ve bilardo oynar bu herkesin o kadar hoşuna gider ki. Ahlı bu gün cumadır. Dik'in gelememesinden korkuyordum. O, öyle mühim bir şeyi yoktur. Bu sabah talihimiz var sızısız uyandı. Hakikatten merak ediyorduk çünkü bu günü dört gözle bekliyorduk.

Orkestra dansa başladı. Kaptan dedi ki:

-Krisitna ve ben ikinci dansa ne dersin.

-İkinciden sonra. Önce Jov ile sonra Fild baba ile. Bunu ona vaat edmiştim. Beklemek zorundasın.

Uzun bir zaman vardı. Halbuki Kaptan kendisinden önce onun kimse ile dans etmeyeceğini umuyordu. İleri doğru yürüdü. Biraz yüzüne bakılır kadınları seçti "Hoşa gideeek pek kadın yoktu". Yemek odasına geçti " Bir kaç kadef yuvarladı." Sonra çıktı ve orada Kongrivi buldu. Her nedense kendini Kongriv'e karşı her zaman güçlü hissediyordu:

-Dans etmeye niyetin yok mu?

-Oo var ama danslardan nefret ederim biraz kalacağım ve sonra kaçacağım.

-Kaptan masaya dayandı:

-İçki çok güzel. Bu muhakkak babanızın işi.

-Alâ, çok içme.

-Hayır, niye?

-Biz her zaman kavga ederiz.

-Hayır içki her zaman kafamı uyuşurur. Kavga etmeyiz. Eder miyiz? Söyle.

-Evet bir birimizden pek hoşlammayız ama hiç bir zaman birbirimize kaba davranmadık.

Kongriv gülümsedi:

-Hiç bir zaman.

42.sayı

O, çıplak olarak bir ağacın altında bekliyor ve Kongriv onun dizlerinin üstüne başını koymak için geliyor. Düşman fena kimseler gölgeler ve ağları ile akşam karanlığı içinde tekrar canlandı. Ölmüştüm. Evet tekrar canlandım. Kaptan:

-Bu tuaf şey çünkü ona aşık değilsin bir parça bile fakat onun güzelliği daha yaratıcıdır çünkü bu güzellikte tamasa değmek istemiyorum.

-Dinle Tim yine Londra'ya gitmek mecburiyetindeyim.

-Londra'ya mı?

-Evet.

-Anne?

-Günlerden beridir bunu düşünüyorum.

-Söylemelisin.

-Tabii söylmeliyim. Ancak fenalık yapmak için benden o kadar nefret edersin ki sen söylersin.

-Tabii ki hayır bu senin kadın aklının fikirleridir. Ama ben bir erkeğim. Senden nefret edebilirim. Her ne kadar da nefret daha kuvvetli idiysede fenalık yapmam.

-Alâ o halde hiç birine bir şey söylememelisin.

Kongriv şimdi Kaptan'a yakındı. Eli bir an için havada hareket ediyordu:

-Gitmeğe mecbrum. Yeniden hayata dönebilirim. Biliyorum ki bu kız bana bunu gösterdi.

-Evet fakat nasıl yaşayacaksın annenin sana vereceğinden başka bir kuruşun bile yok.

-Bir ahbab var bir portre ressamı stüdyasında senelerdir kendisi ile kalmamı istiyor bana yatak ve yiyecek verecek. Ve bundan sonra çabuk taplo yapmaya başlayacağım. Pikasso taıditi tablolar yapar ve satabilirim. Tabii bu arada yavaş yavaş kendim de olmaya başlarım. Evet kendim.

-Hey Kongriv bu kadar heycanlanma.

-Evet heyecan verici bir şeydir. Herşeyin bittiği bir anda ölü olduğumu sanıyordum sonra bir sabah bu kız istütyoya girdi başımı kaldırdım ve ona baktım. Fakat o değildi. Bu kırmzı uçlu sevimli ve uzun boylu Unikom' du.

-Senin de mi Unikorun Alalı mustahakını versin! Benim bilmek istediğim annenin buna ne diyeceğidir.

Kongrivi bir anda bir çocuğa benzetmişti. Yırtıcı hali kaybolmuştu. Kaptan'a üzgün bir çocuğun gözü ile baktı:

-Biliyorum en feci şey budur. Biliyorum onun seviyorum ve onu incitmek istemiyorum ve yine de bunu yapmaya mecburum.

-Söylemek lazım gelirse mecbursun! Eğer seni kaybetmek istemiyorsa bu ve ayni zamanda Jov'un evlenmesi onu divaneye çevirecek. Bu fena bir iş olacak, biliyorum çok kötü bir şey olacak.

Elini Kaptan'ın boynuna dayadı.

-Fakat görmüyor musun Tim? Başka ne cehenem işi yapabilirim. İşimde daima bir hayat var. Hayatta olmak daima kuvvetlidir. Bir artist olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Elde edemeyeceğin bir kadınla birlikte olmak istediğini biliyorum. Sanırsam bu da ayni çeşitten bir şeydir.

-Öyledir. Doğru söylüyorsun.

-Biliyor musun annem hakkında ne hisederim Tim. O benim ve Jov'un bütün varlığını teşkil eder. Ve daha evvel gittiğim yerden geri gelmeye mecbur oldum. Fakat şimdi kendime itimadım var hepsi saçma olabilir iftimal ki saçmadır. Fakat gidip çalışmaya mecburum. Hiç değilse Jov'a sahiptir.

-Sahip mi? Bilmiyorum zannedersem olmadığını düşünmeye başlıyor.

-Evet o ve Krisitna pek iyi geçinmiyorlar değil mi ne karışık bir durum!

Ani bir dönüşle Kaptan'ı süzdü:

-Buraya bak! Kimseye bir şey söylemiyeceksin.

-Söylemiyeceğimi temin ettim.

-Hatta sarhoş olduğun zaman bile.

Son dansı tekrarlamadı. Bayan Fild orkestraya doğrü yürüdü:

-Yorulmuş olmalısınız. İstirahata çekilebilirsiniz .

Orkestra grubunda çalışanlar Bayan Fild' e sadakatle bağlıydı. On seneden beri bu orkestrada çalışıyorlardı. Grupta çalışanlar Bayan Fild'e tapardı.

-Oo hayır Bayan Fild. Bizi yaramazsınız o kadar iyisiniz ki. Her zamankinden de güzelsiniz.

42.sayı

-Her zaman bizi davet etmeniz büyük bir lütüfkarlıktır. Hususi dersleriniz nasıl gidiyor Bayan Stedlant.

Bayan Fild:

-O nasıl olduğunu bilirsiniz. İnsan halindan şikayet etmemelidir. Fakat ne diyeyim, pek o kadar iyi değil. Kızlar eskisi kadar piyano öğrenemiyor.

-Evet, tahmin ediyorm ki öğrenmiyorlar. Söylemek istiyorum ki Bayan Fild makina dünyasına geçiyoruz. Zamanımızda insanın hiç bir uğraşı yoktur. Siz de benimle ayni fikirde değil misiniz?

-Oo evet ayni fikirdeyim hepimiz en iyi şekilde yaşamaya devam etmeliyiz.

Bayan Stedlant şidetle başını öne eğdi:

-Evet bu doğrdu. Ümitsizliğe kapılmanın bir faydası yok.,

Bayan Fild bir anne şevkatı ile onlara gülümsedi. Bayan Fild kendini hepsinin annesi olarak hissediyordu. Hoşuna giden de buydu. Herkesi mesut etmek iyi olan şeyleri onlara verinek ve bunu yapabilecek kudrete sahip olmak istiyordu.

Kendini bu gece bir Kraliçe gibi hissediyordu. Ayni zamada zavallı Arçer elinden geleni yapıyordu. Arçer bir an için Bessi'nin yanına geldi:

-İyi gidiyor değil mi?

-Evet Arçer.

Bessi ona arkadaşca bir tebessümde bulunurdu ve Arçer' da Bessi 'ye derin şükranını ifade ederek ne kadar mest olduğunu bildirirdi. Zavallı Arçer, Arçer onu çok severdi ve onun için Arçer ona ne ifade ediyordu? Yanından Kongriv geçiyordu. Bayan Fild onu durdurdu:

-Eğleniyormusun evladım?

Kongriv'in elini tutu.

-Bu işleri ne yaman becerirsin anneciğim.

Kongriv işte o buradaydı o kendini hiç bir zaman terk etmiyecek hiç bir kız ne kadar güzel olursa olsun onu aldatamazdı. Kongrivi o kadar seviyordu ki bir an gözleri yaşardı. Bir bakıma Jov' dan başka onu daha fazla seviyordu. O kendinindi. Varlığını dünyadan başka ayıran uyundan dolayı Kıngriv ona daha fazla muhtaçtı. Deniz kabukları ve buna bezer kitablar yazmış olan ihtiyar Krevdy'yi her zaman alakadar olmama tavrının gösterdiği halde yalnız başına oturduğunu gördü.

-Biraz direniyorum Bayanı Fild. Çok sık dans etmezsem daha fena hoşuma gider.

-Saçma canım güzel dans ediyorsun.

-Diğer danstan ne haber?

-Alâ. Ha ha ha hakikatten güzel.

Bundan sonra Bessi Fild Bayan Thörsli'ye rastladı. Bayan Thörsli hemen konuşmaya başladı:

-Sevgili Bayan Fild ne kadar güzel bir akşam. Hakikatten güzel bir rüya!

-Sevimlidir değil mi? Hepimiz de bu nedenle çok memnunuz.

Bayan Thörsli'nin sevimsiz çirkin yüzü her defasında bir şey söylemeyi becerdiğini hatırladı:

-Jov'un müsbet olarak evlenmeyeceğini zannediyorduk. Eminim ki sentimodeki bütün kızlar onu elde etmeye çalışsalar bile gelininizi ona siz seçecektiniz. Daha sağlık bir evlat görmüş değilim. Sonra bir iki hafta içinde Londra'ya gidip şu güzel mahlûku getirmesinden memnun olmalısınız?

-Memnunuz. Gelinimiz çok cazip bir kızdır.

Şimdi yine dans başlamış bulunuyor. Krsitina'a dans ediyor ve arasıra gülümsüyordu. Papaz Bayan Fild ile konuşuyordu. Cesur sıhatli bir adamdı. Bayan Fild'in kulağı dibinde bir ok gibi gümbürdüyordu:

-Geliniziden dolayı sizi tebrik ederim. Hakikatten iyi seçmişsiniz.

Bayan Fild:

-Hakikatten öyle. Hepimiz bundan dolayı büyük saadet duyuyoruz.

Şimdi Bayan Fild:

-Bir dansa buyurur musunuz?

-Parmaklarınıza basmamaya çalışırım.

-Aman, aman Alalı saklasın hayır çok ihityarım!

-İhtiyar mı? Bu günlerde hiç böyle şey işitmedim!

-Ben dansı tamamiyle terk etmiş bulunyorum.

-İşte bu çok fena, bir daha tecrübe ederiz.

43 sayı

-Hayır. Hakikatten teşkkür ederim Bay Paver.

Bay Paver' den kurtlmalıydı:

-Gidip yemeğin harız olup olmadığını bakayım.

-Mennuniyet veren bir parti.

Fakat Bessi yemek odasına geçmedi salon kapısından terasa açılan kapıdan çıktı.

Krsimasa ait olan Skarlat' daki iklim ılıklığı ile kokulu bir hava ve süsünetin toprak ve denizin üzerine çöktüğü gecelerden biriydi. Gök hafif bir yağmur bulutu gibi süsleyen şeytan yılıdızları ile doluydu. Bir defa bir roman Katolik Papazı Bessi'ye bu akşam göklerin kraliçesinin ne yapacağını bilmediğinden fazla yıldız var demişti. Şimdi bunu hatırladı yıldızlar benim ışıldarım seninkilerden daha iyidir demek istiyorlarmış. Adeta çocukcasına bir gösteri içinde parlıyorlardı. Göze hitap eden bir Samanyolu içinde parlıyorlardı. Hava ne kadar sakindi. Deniz eve kadar yaklaşmış görünüyordu. Bayan Fild dalgalarla kara arasında mücadeleye o kadar alışmıştı ki deniz duvarının dalgalarla yıkılmasını bekledi. Dalgaların dev yılanlar gibi coşarak Kule'nin tepesine kadar fırlayışlarını o kadar görmüştü ki harap olan çiçeklerin ıstırablarını çok defa çekmişti. Bu nazik melodili denizin sesinde uzun siyah kımıldanışlarında deniz siyah karanfillerin kokusunun yıldızlar altında yanlış bir şey var gibi görünüyordu.

Siyah şalını omuzlarına çekerek aşağıya indi. Niye bu insan sersemler onu bu kız için taciz etsinler. "Geliniz ne kadar güze!" kendini baştan çıkarmak için söylüyorlardı. Hem kız yanından geçerken taşkın görünüyordu. Yalnız mesut değil fakat muzafferde! Oğlunun tek sahibi benim. Muaffakiyetim karşısında ne yapaqfürsin? Melodramlık bir sual Bessi Fild herhangi bir kimse kadar kaçmaya melodrama ye<yapmacık duygulara gülebilirdi. Denize baktı.

Bana öyle geliyor ki iki şıktan birini şeçmek zorundayım. Ya bu yeri Jov'u Krisitna ile beraber terk ederim bu kızda bir karaker ve şahsiyet var. Hayatım bitmiş olur. Arçer ve Matti ile bir kenara çekilirim. Kristina'nın "Hayır anne geçen defa ne olduğunu bilirsin" dediğini işitiyorum. Ben zavallı Arçer ile konuşurken "Bu gün otomobilin günü değil anne. Bu yer çok sertti. Doktorun gelip seni görmesini istedim".

Jov ile Kristina'nın başka bir yerde yaşamaya gitmesini düşünüyor. Bunu hayalini resmedince Bessi Fild oğlu için elini kalbine koydu. Jov'u ebediyen kaybedecekti. Bir defa kafi bir zaman için evden uzaklaştı mı Kristina'nın nazareti altında başka bir evde kalmak için başkalarının arazisi ve kendi çocukları olunca annesinin ihtimal ki Krismas ve düğün günlerinde düşünmeyecekti.

O zaman öğrendi ki bunu daha evvel de biliyordu oğluna karşı sevgi hotbin [illegible] şehvet hırs emel ve korku var. Bunun aksi olmasını arzu etmiyordu. Kongriv'i ilk defa bağrına bastığı zamandan anlamıştı ki sadece bu iş için dünyaya gelmişti ve ölebilirdi. Bundan sonra yıldızların altında kulağında denizin sesini duyarken Kristina'ya öyle bir nefret duydu ki buna kendi de şaştı. Biliyordu ki zalim olan bir yapıya sahipti.

43.sayı

Sonra çocuklarına olan sevgisi milyonlarca annenin de ortak olduğu tammiyle ortak oldığu bir insiyak duymuştu. Herhangi birinin ortak olacağı bu nefret duygusu ona bir hayat sarsılışı verdi. Daha evvel hiç kimseden bu kadar nefret etmemişti. Fakat şimdi bütün varlığı ve hareketi kibarlığı ve zevki tehdit edilmemişti. Bu tehditle sonsuza kadar mücadele edecekti.

Bakışlarını denizin siyahlığından yıldızlara çeviridi. Bir an için ona öyle göründü ki yıldızlar parlarnıyorlardı. Sanki artık kör bir insandı.

-Akşam yemeği! Akşam yemeği! Herkes akşam yemeğine.

Bessi Fild içeri girdi. Otuz beş kişi için otuz altı sandalye vardı. Ortata biri kayıptı. İhtiyalı adam nereye gitmişti. Hazımsızlığı yeniden başlamıştı. Bayan Fild masanın ortasında ışıklar içinde olan bir Krisrnas ağacı vardı. Masanın yanında parlıyordu. Kristaller ve ince Krsirnas babalar bulunuyordu. Arna ne ses! Herkes konuşuyordu çünkü herkes mesut. Krısitna Jov'un yanını almıştı. Hayatında hiç bu kadar mesut olmamışı. Daha evvel pek çok günler hazırlık yapılmıştı. Fakat bu akşamki Jov'un partisydi. Jov Krisitna'nın bıraktığı hayranlığın farkına varmıştı. Anlarnarnsı için anormal derecede sersem olması lazımdı ve bu evlendiğinden beri burada umumun gösterdiği ilk takdir ve hayranlıktı. Adaya gitdikleri zaman Jov'un kendi güzelliği ve hayranlığı karşısında erkeklerin duyduğu zevkin kendisi için bir zaferden çok işknece olduğu söylediği vakit samimiydi. Şimdi o Jov'un bir hediyesi oluyordu. Her zamankinden çok bu hayranlık onun duygulandırmıştı çünkü Jov'un kendisi ile ne kadar iftihar ettiğini gördü. Jov'un ona dans ederken fısıldadığı aşk sözleri şimdiğe kadar en güzelleri olmuştu. Hakiki aşk eğer onu keşfedecek kadar talihliyseniz diyer başka akşlardan açıkça ayrıt edilir. Hakiki sahiblerin daima sonsuz inkişahları ile daima şaşırtır. Hakiki aşkın meydana getirdiği keşiflerin sonu yoktur. Krisitna ile Jov o kadar tecrübesizdiler ki her hangi bir hayat tarzı onlara yeni geliyordu. Herşeyin en iyisi onlara verilmişti.

Jov'u aydınlatan saadetrniydi? Bir müddet sonra bu ziyafete bir çılgınlık hali bir he:yecan kattı. Bunun sebebi "Arçer Fild'in hazırladığı kadef mi olacaktı" yoksa bu havayı elektrikleyen perdeyi kımıldatan bir pencere mi?

Dik Severing bir şarap kedefi kaldırdı.

-Şerefe içmek istiyorum.

Diye bağırdı.

-Yeni Bayan Fild, Jov'un gelini!

Krisitna' dan başka herkes ayağa kalkmıştı. Hepsi de bağırıyordu: " O iyi bir kızdır!" Krisitna ayağa kalktı eli Jov'un üzerindeydi:

-Hepinize çok teşekkür ederim beni o kadar mesut ettiniz ki buraya geleli çok olmadı fakat bana dostlar arsında olduğumu hissettirdiniz. Jov ve ben size teşekkür ederiz ve yeni evirnize sahip olduğumuz zaman bizi gelip ziyaret edeceğinizi ümit ederiz. Hapinizi mernnuniyetle kabul edeceğiz, hatta hepiniz birden gelirseniz bile.

Herkes güldü. Alkışlıyarak bağırıyorlardı! Jov'n Arçer Fild'in ve daha sonra şapkalar geldi. Mavi şapkalar yapıştırıldı. Herklesin önünde bir hayvan başı vardı. Kedilerin, köpeklerin, ineklerin, arslanların başı vardı. Arçer Fild'in önünde bir eşekbaşı olduğu için herkes gülmeye başladı.

43.sayı

Üzerinde siyah bir tüy bulunan altın renkli hoş bir şapa Arçer Fild bunu başının üstüne [illegible] Koyuncatarn bir çılgına dönmüştü: "Hi ho, hi ho" diye tuaf sesler çıkarmaya başladı herkes gülüyordu, Fakat bunu karısını sinirlendirmek için yapmıyordu. Fakat şimdi kadefinden içki

içiyordu. Bu sebeble cesaretlendi ve: "Hi ho Bessi, hi ho." Diye bağırdı. Gözlerinde karısının arzu dolu bakışlarına hasret vardı. Böyle de oldu. Karısı kahkahalarla güldü. Sonra dedi ki:

-Pekiala Arçer yaptığın kafidir.

Arçer yerine oturduğunda Bayan Fontleroy'a:

-Bunu muafaza edeceğim. Bu müstesne günlerde bir şapkadr. Onun bir çekmeceğe koyup saklayacağım.

***

Yemeğin sonunda Kaptan çok içtiğini anladı bir kadef daha içerse iyice serseinleşecekti. Çok içtiği zaman içindeki dost ona derdi ki: "Artık Timoti içtiğin kafidir." Şimdi durusan tam kıvamında olacaktı. Sallanmadan yürürdü. Düzgün konuşurdu. Fakat en iyi arkadaşın sadık dostu şeytan cevap verdi: "Saçma bir kadehcik daha sana hiç bir şey olmaz. Keyfine bak insan hayata bir defa gelir. Ne korkacaksın!" Bir kadeh daha içmekten korkmadı ne de olsa bu akşam en iyiyi kazanmıştı. Daha fazla içerek kendini çok mest hidderek masadan kalktı. Bu saadet çok yaman bir şeydi çünkü günün diğer kısımlarında kendini hiç mesut hissetmiyordu. Yolunu kaybetmişti. Hayatı yanlış yola sapmıştı. Niçin bunu izole edemiyordu. İyi bir adamdı ve herkes onun için böyle düşünüyordu. Yakın bir zamanda tekrar denizde bulunacak ve yine Kaptan'lık yapacaktı. Herkes onu seviyordu ve o da herkesi seviyordu. Sade güzellikte kadınlar vardı. Hiç bir erkek her zaman güzel kadınlar arasında bulunacak kadar talihli olmazdı. Böyle olması gayet tabii sayılırdı.

Krisitna'nın güzelliği her şeyin üstünde parlıyordu. Kaptan'ı mahfeden de buydu. Bir kad.yf daha içerse Kristina'yı öpmemek bir mesele olacaktı. Kristina'yı bir arkadaş gibi öperse ne oIacaktı herkes onun Jov'ı oun en iyi arkadaş olduğunu biliyordu ...

Fakat yapmamalıydı. Kritina'yı öpmek çok ayıptı. Bu akşamki toplantıda birşey vardı. Sanki bütün insanlar onu Krisitna'yı öpmesi için teşvik ediyorlardı. Niçin bütün insanlar onun bu iş için teşvik ediyotlardı? Kendisinden onların ne alakası vardı. Sanki Kristina ile dans ederken: "Krisitna'yı öp!" diye bağırıyorlardı. Jov'a:

-Krisitna'yı öpmek istiyorum.

Dedi. Jov:

-Öpmemelisin.

-Niçin öpmemeliyim.

Dedi. Kaptan perişan görünüyordu. Saçları dağılmıştı. Elbisesinin intizamı kalmamıştı.

-Niye öpmeyim? Ben senin en iyi arkadaşım değil miyim?

-Tabii en iyi arkadaşımsın.

Dedi.

-Alâ o halde onun öpemde bir zara var mı?

Kaptan çok ciddileşti:

-Buraya bak Jov başka bir yere giderek yalnız yaşayacağız hakkında herkesin içinde söylediği söz hiç de iyi bir fikir değildi. Biliyorum bunu yapacaksınız ama hatılatmamak daha iyidir. Gel bir kadef daha içelim.

-Yeteri kadar içmiş bulunuyorsun. Beni dinle içkiyi bir tarafa bırak.

Ciddiyetle başını salladı.

-Doğru söylüyorsun Jov bulunduğum vaziyetten ben çok mennunum. Sen de memnunsun değil mi Jov?

-Evet memnunum.

-Çok bahtiyar oldum. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Ben seni iyi bir adamın seveceği kadar severim. Senin için herşeyi yaparım.

Jov:

-Buna diyecek yok, eminim ki yaparsın. Bak annem beni çağırıyor.

Kaptan'dan uzaklaştı. Kaptan duvara dayalı bir şekilde kaldı. Kaptan düşünüyordu. Annesi onu istemişti. Onu daima istemişti ve daima istiyordu. Daima anneer tuaf insanlardı. Kendi annesini hatırlamıyordu. Pek küçük olduğu sıralarda annesi ölmüştü. Hiç bir zaman bir

anne sevgisini tatmamıştı. Gözleri yaşlarla doldu. Yaşları sildi. Yemek odasına gitti ve bir içki daha içti. Bundan sonra her şey neşe ile kaybolmuştu.

İhtiyar Bayan Battan ve Bayan Krovdi'nin konuşmalarını duydu. Bayan Battan:

-Her Pazar Time gazetesini alırız.

Dedi. Bayan Krovdi heyecanla:

-Bizde alırız. Abam daima Time gazetesinin Pazar günlerinin daha erken geçmesini sağlar dedi.

Kaptan mübhem bazı sebebten bu konşmayı çok acayip buldu. Gülmesini bastırmaya bastırdı ve Kristina'nın sesini iştti:

-Dansımızın sırası geldi Timoti.

Bir veya iki defa dans ettiler bundan sonra gülümsüyordu. Genç kadın bir odaya götürdü. Yuvarlak bir masa vardı ve mavi boyalı küreğe bakarak konuştu:

-Seni seviyorum Krisitna bu korkunç değil mi? Sen ki benim en iyi dostumla evli bulunuyorsun.

Krisitna ayağa kalktı:

-Tim hattinden fazla içmişsin. Buralarda kalma yatağa git.

-Sana şimdiye kadar söylediklerinim hepsi yalandı. Ben sana aşık olan alelade bir adamım. Seni kollarıma almak istiyorum. Jov, zerre kadar umurumda değil.

Ayağa kalktı, sendeledi, genç kadını belinden yakaladı başını geriye doğru uzattı ellerini kaldırdı. Yüzünü kendini çekmeye çalıştı.

Krisitna Kaptan'ın yakasının düğmesini söktü, sonra kuvvetlice yanağını şamarladı. Kaptan onun elini yakaladı. Parmaklarını sıkıp onu aşağıya kendine çekmeye çalışırken diğer elinin yardımı ile onu öpmeğe başladı. Kapının siyah tokmağının döndüğünü gördü ve karşısında Bayan Fild vardı. Kapı kapandı. Kaptan güçlükle yerden kalktı. Krisitna'nın evlilik yüzüğü gösünü yardığı için göğsü kanıyordu. Bessi Fild' e bakarak başı ile selam verdi ve:

-Cellat.

Dedi. Bacakları ile küreğe çarparak sallana sallana dışarı çıktı. Krisitna ağlamadı. Kırmızı derili koltuğa oturdu ve saçlarını düzeltmeğe başladı ve kendini tutmasına rağmen titriyordu. Bayan Fild gülümseyerek:

-Ben olsan Jov'a söylemezdim.

Dedi. Krisitna:

-Şimdi ona gidiyorum. Söyleyecek pek az şey var. Sarhoştu ve ne yaptığını bilmiyordu.

-Ne yaptığını biliyordu.

İki kadın birbirine baktı. Bayan Fild Kristina'nın yüzüne baktı ve Kristina gördüğü şeyden kortu:

-Bahtiyarsınız! Bunun vuku bulmasından bahtiyarsınız böyle bir şeyin olmasını istiyordunuz.

-Bu bir şey değil.

-Haklısınız. Kimse sarhoş olduğu zaman ne aptığını bilmez.

Kristina şimdi Bayan Fild'e bakıyordu.

-Memnunsunuz. Beni mahvetmek istersiniz...

Bayan Fild bir an için onun kolunu okşadı:

-Ne tuafsın canım bir fılimdeki kız gibi. Öyle değil mi? Kaptan ne ise odur. Buradan gitmeye mecbur olacak. Çoktan gitmiş bulunmalıydı.

44.sayı

Güldü sonra Krisitna'nın elini tutarak hiç bir şey olmamış gibi:

-Biraz da senin kabahatındır şekerim. Bu kadar güzel olduğun için. Ben senin yerinde olsam hiç kimseye bir şey söylemezdim.

Kristina yavaşca elini çekti:

-Siz gidin ben bu odada biraz kalmak istiyorum.

-Pekiala o halde fakat Kaptan gitmelidir. Yarın sabah kaktığında bu yaptığından dolayı çok pişmanlık duyacaktır. Filhakika Arçer kadefleri biraz kuvvetli yaptı. Çok kalma canım yoksa davetliler meraka başlayacak.

Bayan Fild şimdi çıktı Krisitna üstüne bakmaya başladı. Evet şimdi korkuyordu. Hem de şimdiye kadar hiç korkmadığı şekilde tehlikeliydi. Jov'u kaybetme tehlikesi vardı hem de fantasik gelse bile hayatını kaybetme tehlikesiydi. Eğer Jov burada kalmak isterse o da kalmalıydı. Kendini Jov' dan bir dakika bile ayırmamalıydı. Fakat bunu nasıl yapmalıydı. Bu aralar tehlike vardı. Bu tehlikeyi asıl engelleyebilirdi!

Kapıya yürüdü açtı. Yemek odasına baktı. Müzik sesleri geliyordu. Kongriv birşeyler okuyordu. Kongriv stüdyoda yalnızdı ve kendine arkadaşlık edecek kimse yoktu. Pencerenin içinden dalgaların dövündüğü sahile baktı. İncelip kalınlaşan hareket eden denizin arkasındaki Kule'ye baktı. Sis bazen günlerce devam ederdi. Ilık güneş altındaki sis bazen yağmurla kalınlaşır ve haftalarca devam ederdi.

Kongriv bu sisin içide uyumuş ve uyanmıştı. Bu sisin içinde ağlamış ve uyanmıştı. Bu dünyadaki başka bir şeye banzemiyordu. Hayvan çığlıkları ve sisin altındaki tavşan kulakları çiçekleri bütün bunlar hayatının birer görüntüsünü teşkil ediyordu. Hayatında ilk defa olarak onlardan nefret ediyordu.

Kendini sıkıntıya soktu. Daha evvel kendini hiç böyle hissetmemişti. Ağlalamamak için kendini tutuyordu. Bu içinde bulunduğu hayattan sıyrılıp kaçma istemişti. Annesi ile yüzyüze gelmeğe artık korkuyordu. Annesi ile olan sevgisi onu korkutuyorduu. Artık bu sevgi kendini mahvedebilirdi. Eğer bir hafta daha kalırsa hiç bir zaman gidemeyecekti. Diğer taraftan içindeki yaratıcı gittikçe yok oluyordu. Fakat sanatkar için bundan kurtulmak lazımdı. Kongriv için bu yarartıcı yok olmadan buradan kurtulmalıydı. Hissediyordu bu ihtiyaç ki bu kadar güzel bir sanat insana sevinç getirir. Annesine karş duyduğu sevgi her zaman için kendine başına her zaman için tabiiydi. Eğer Jov'un karısı uzağa giderse o zaman yaratma ihtiyacı duyabilirdi.

45.sayı

Kongriv bu hususta bir şey diyemezdi. Bu inşiyakı hissetmek onun için bir neşe haliydi. Şimdi tam bir temkinle idrak ediyordu ki bunu söndüren annesiydi. Fakat onu ne de kabahatli buluyor ne de seviyordu. Sedece düşünüyordu. Kristina'nın sanatım için ne olduğunu bilse kim bilir ondan ne kadar nefret ederdi!

Annesini beraberinde götürmek için bir çeşit arzu duyuyordu. Hatta ona "Benimle beraber Londra'ya gel anne orada beraber yaşayabiliriz. Bu yeri Jov ile Kristina'ya bırak. Bu yerisenden aldılar istesende istemesende." Demeyi bile düşünmüştü.

Fakat o bunun ne saçma bir şey olduğunu biliyordu. Annesi Krisitna ile Jov'un ondan bir şey almalarına müseda edmeyecekti. Bu yerden uzağa giderse kaderi değişirdi. Annesi Kristina' dan ne kadar nefret edecekti eğer...

Durdu ve pencerden Kule'ye baktı. Tanrım bu kızdan bir düşmanca nefret eder.

Döşemenin üzerindeki kitaba baktı ve onun tekmeledi. Ne kötü kaderi varmış! Evinde ayni günün öyleği kitab okuyordu. Bessi Fild oğullarının kendisine kitab okumasını çok severdi. Oturduğu yerden onları dinler onları okşar aralarındaki bağlılığın tam olduğunu hissederdi. Delikanlılar hoşlarına giden kitabları okurlardı. Jov kendisine annesinin ezberlediği melodram eski romanları okurdu. İkisinin de bilhassa hoşlandığı kitablar vardı.

Kongriv ekseriye Fransız romanı okuyordu. Annesinin bir edebiyattan anladığını bilirdi ama sanattan ve resimden hiç bir şey anlamadığı halde nasıl olupta ev aldığını onları beğendiğini kendi kendine sorardı. Bessi Fild "İçinde hakiki insanların olduğu romanlar benin hoşuma gidiyor. Hem sen Fransızcayı öyle bir okuyorsun ki Kongriv". Ve nihayet Kongriv annesinin Fransızcadan bir kelime bile anlamadığını anladı. Bir gün evvel okuduğu romanı tekrardan okuyunca anladı. Kongriv anladı ki annesi onun yanında onun avutarak kendi hoşlandığı şeyleri ona okutmaktan zevk alıyor. Annesinin hoşlandığı dedektif hikayeleri ve hayatının sakin hikayelerini okusaydı genç adam onun yanında rahatsız ve isteksiz görünecekti. Kongriv kendini tatmin eden şeyleri okuduğu için mesutu. Annesinin kendi gözü önünde ve Kongriv'in acayip tablolar yapmasında mesut olduğu gibi.

Bu keşif onun şaşırttı ve bundan sonra okumamaya çalıştı "Buraya bak anne bir daha sevdiği şeyleri okuyacağım." Dedi.

46.sayı

Bugün Kongriv annesine ihtimal ki son kez kitab okuyordu. Annesi bilmiyordu ki bu söylediği cümlelerle hiç biri ile alakadar değildi. İhtimal ki hiç bir kelimesini anlamıyordu. Anne sadece oğlunun orada oturup kendisine kitap okumasının verdiği zevk içindeydi. Annesinin okumasını dinlerken Kongriv okumasını kesti ve dedi ki: "Okuduğu mu heyecanlandırdı mi?". "Evet çok heyecanlıydı".

Kongriv okumaya devam etti. Kaptan Krsitina'nın kendisine hiç konuşmamasından dolayı çok canı sıkılıyordu. Fakat ilerleyen günlerde bir kaç kelime sarffetmişlerdi. Kristina ona: "Hayır dargın değilim." Demişti. Kaptan'da: "Bu bir daha olmayacak". Demişti.

"Evet sevgilim, sana sevgilim dememe müsade edersiniz. Çünkü sana bir daha parmağımı dokunduracak değilim."Dedi. Krstina: "Böyle hareket etmene Bayan Fild sevindi". Dedi. Kaptan cevap vermemişti. Kendine ait olmayan bütün bu insanlar arasında ne işi vardı. Fena bir ihtiras vardı. Fakat bu yeri bırakıp Bessi'nin tüm ihtiraslarını bu genç kız üzerinde uygulamasına nasıl dayanabilirdi. Bu olay olmasaydı burada kalıp onların muafızlığını yapmayı ne kadar arzu edecekti.

47.sayı

Hayatı bundan ibaret olacak fakat bunu kendi eli ile kaçırmıştı. Bir daha cennete gitmeyi kaçırmıştı. Kristina'nın ne düşündüğünü biliyordu. Krsitina: "Zannedersem o benden nefret ediyor beni Jov'dan ayırmak için her şeyi yapacaktır. Senin bana böyle bir harekette bulunacağını ve bir skandal çıkacağını temin ediyor."

Kristina'yı teselli etmek için babayani bir tavırla elinden geleni yapmıştı:

-Bessi böyle biri değil fakat yeni geline alışması için biraz zamana ihtiyacı var.

Kaptan'ın dediği doğruydu fakat Kristina kendisini Jov'dan uzaklaştırmak istediğini biliyordu.

Jov için nelere tahammül edecekti. Annesinin ona bağlılığının derecesi neydi. Artık herşey Jov'a bağlıydı. Kim kazanacaktı. Fakat bu işin sihirli cephesiydi. Asıl düşündüğü Krsimastı.

48.sayı

Jov, elleri cebinde olduğu helde orada otururken acaba ne düşünüyordu çünkü o da bir kelime Fransızca anlamazdı. Kristina bir tebessümü için onunla göz göze gelmeğe çalıştı. Fakat Jov ona bakmıyordu. Biliyordu ki Jov bedbahttı. Planları umduğu gibi çıkmamıştı. Kristina burada bir muaffakiyet alamamıştı, fakat kabahat kendindemiydi. Biliyordu ki kabahat Kristina'da değildi. Fakat annesinin herhangi bir şekilde tenkit edilmesine müsadesi yoktu. Bu düşünce Kristina'yı çok üzüyor ve endişe veriyordu. Hiç bir şey Krsitina'yı Kaptan ile yaptıkları kısa muhavere kadar korkutmamıştı. Zira o andan anlamıştı ki Kaptan tehlikeyi hissetmişti. Kendi tecrübesizliğinden dolayı değil burada onun tehtit eden bir şey vardı. Krıstina bunu Kaptan' a gözlerinde görmüştü. Şunu da hissetmişti ki Kaptan ona bir yardımda bulunamazdı. Hakikate bakılırsa Kaptan sebeb olduğu şeyden utandığı için bu yerden uzaklaşmak istiyordu.

Tehlike ne idi. Hem bu trenlerin sonları modern çayların olduğu bir dünyaydı. İşte Krisitna sevgili kocası ve yeni akrabalarının yanında oturuyor ve bunları düşünüyordu. Kimseye fenalık yapmamıştı. Niye herhangi bir kimse ona azab vermek istesin ki. Böyle olduğu halde kendinin tükenmekte olduğunu hissediyordu. Sanki de birisi ona haberiniz olsun ki bu yeri gelecek Pazartesi saat.... 'da terketmezseniz bunun sonuçlarına katlanmak zorundasınız. Bunu Jov'a anlatmalıydı. Fakat bunu annesi olmadan yapması lazımdı. Artık Bayan Fild'e bu işte onu memnun etmeye her şeyi yapmaya hazırım; Kongriv Kristina'ya dedi ki:

-Fakat sizi görür görmez içimde bir şey uyandı. Mühim bir şey iyi bir ressam olacağım demek istemiyorum. Bunu bilemem. İhtimal ki olacağım. Ümitlerim var siz bana ümit verdinir.

Genç kadın dehşet içindeydi:

-Ben, ben bir şey yapmış değilim.

-Hayır beni yaratmaktan başka hiç bir şey. Stütyodan size, hiç bir zaman aşık olmayacağımı söylemeştim, size zerre kadar aşık değilim, fakat karşılaştığımız o ilk andan itibaren idrak ettim ki ister iyi ister iyi fena bir sanatkar olayım çalışmaya mecburum böyle yapmazsam ölü bir insanım. Size söyleyeyim ki Kristina bu haftalar o kadar mesuttum ki şarkı söyleyebilirim. Dans edebilirim, çılgınca herhangi bir şey yapabilirim. Burada bir esirim. Geçen hafta Londra' dayken hala da esirdim. Geri gelmeye mecburdum fakat siz beni hürriyetime kavuşturdunuz.

Kristina Kongriv'in sözünü kesti:

-Yapmamahsınız! Yapmamalısınız! Her şeyinizi annenize borçlusunuz. O benim yaptığım şeyden daha mühim şeyler yapmıştır. Şimdi bile Jov'un evlenmesinden bedbahtır. Bu hareketiniz onun kalbini kıracak. Şimdi bile belki kabahatı bende bulacak.

Garip bir kurnazlık Kongriv'in yüzünü gölgelemişti:

-Onun veya sizin kalbinizin kırılması beni alakadar etmez. Ben annemi seviyorum ve ondan kurtulmak istiyorum. Ona bir şey söylemeyeceğim ve siz de bu konuda ona bir şey söylemeyeceksiniz,

Genç kadın onun elini tuttu:

-Kongriv rica ederim bu hareketinin neye malolacağını biliyor musun? Bu berbattır. Bu hareketin herkesi mahhvedecek. Jov'u beni ono, Kongriv rica ederim.

-Bir çok anneler oğullarının hür olmalarını isterler eğer bu hürriyet umursamaları onu mesut ederse.

48.sayı (Tekrar 48 yazdı)

-Anneniz böyle değildir.

-Hayır biliyorum annem böyle değildir.

-Benden söz almamalıydın.

-Verdiğiniz gözü tutacaksınız. Sizi iyi biliyorum bunu yaparsınız.

Genç kadın arkasını döndü. Odanın içine bakmaya başladı:

-Bu çok kötü her şey benim için kötü olmaya başladı. Jov'a söyleyeceğim.

-Hayır söylemeyeceksin. Hem bunun ne faydası olacak kimse benim fikrimi değiştiremeycek, Hem çok büyük bir gürültü kopacak.

-Bu kadar güzel olmamalıydın. Kabahat sendedir.

Genç adam ayaklarının ucuna basarak sessizce dışarı çıktı ve kibarca kapıyı kapattı. Genç kadın birden bire üstünü hapisane duvarları kapatmış gibi etrafına bakarak durdu. Kendini böyle hissediyordu. Bu acıya layık olması için ne yapmıştı, ne yapabilirdi. İlk duyduğu heyecan Jov'u bulmak ve ona her şeyi söylemek oldu fakat Kongriv'e verdiği sözü hatırladı. Bu vaat onun için her şeyden mühimdi. Kongriv ona itimat etmişti fakat kabahatın kendisinde olduğunu söylemesi ne kadar garipti. Herkes onun güzelliğinden bahsediyordu. Bu ne kadar çılgıncaydı ! Sanki dünyada binlerce güzel kadın yokmuş gibi sanki bu lanet olası güzelliği için bir şey yapmış gibi sahip olan güzeliiğini Jov' a vermişti hem mühim olan güzellik değildi. Önemli olan şuydu ki bir birlerini sevip anlamak için kendi hallerine bırakılmalıydılar.

Dışarıdaki nefret verici deniz sesine bakarken kendisine yatak ve yiyecek verilmeden cezalandırılmış dargın bir çocuğa benziyordu. Bütün bunlar saçmaydı! Jov ile o bir birlerini seviyorlardı ve yalnız başlarına kalmak isityorlardı. Diğerleri onları müşgül bir durumda bırakmak istiyorlardı. Kendi mesuliyeti yoktu. "Onu kurtarcağım" diye düşündü. "Onun bir paket gibi saracağım trene taşıyacağım ve geri gelmesine izin vermeyeceğim."

Hayır her şey bundan ibaret değildi. Bayan Fild'e gelmekte olan felaketi bilmekte olduğunu nasıl söyleyebilirdi. Bu kendisi için müthiş bir şeydi ... İşte o anda dolgun yüzünde küçük hemen hemen mahçup bir tebessüm dalganarak karşısında duruyordu:

-Mektuplannı bitirdin mi Krisitna'cığım?

Krisitna onu görünce tesselli edilme ihtiyacından başka bir şey hissetmedi. Ona doğru yürüdü.

-Hayır herhangi bir mektub yazmayı düşünmüyorum.

48.sayı (Tekrar 48 yazıldı)

Kongriv gibi o da elini:

-Ne olduğunu bilmiyorum ama eminim ki kabahat bendedir. Kusurlarımını affetmenizi istiyorum. Beni sevmeni istiyorum.

Bayan Fild, Krisitna'nın elini tutarak kendine doğru çekti ve onun öptü:

-Şekerim bir kusur işlemiş değilsin.

Sonra onun beline elini doladı:

-Affedecek bir şey yoktur. Jov ile beraber gideceğinizi söyleyince biraz kederlenmiş ve sinirlenmiştim.

Bayan Fild'in yumuşak eli Krisitna'yı daha sıkı sıktı. Sonra o el yavaş yavaş yukarı yükselerek Kristina göğsünün yumuşak yerine temas etti.

-Bekle şekerim. Bekle hiç olmazsa ilk çocuğunuzun doğmasını bekle burada hepimiz beraber çok rahat yaşayabiliriz. Sen Jov Kongriv ve ben.

Bir iç geçirdikten sonra ilave etti:

-Daha uzun seneler yaşayacağımı zannetmiyorum.

Gözleri sankide Kristina'yı yutacakmış gibi bakıyorlardı. Bu gözlerin ufuksuz gibiydi ve insani olmaktan ziyade hayvanı gibiydiler. Şeytanı olmaktan ziyade şahsiydiler. Kristina yerine oturmuş ve avına bakan bir kedinin gözlerinde bir defasında buna benzer bir parlaklık görmüştü.

-Şimdi şekerim Matti 'yi aramak için bizimle sen de gel. Şayet mektub yazmayacaksan.

Bayan Fild'in kolu Krisitna'nın belinde olduğu halde birlikte dışarıya çıktılar.

ill.BÖLÜM

Genç kadın sabahları korku ve heyecan içinde uyanıyor bir müddet şaşkın şaşkın uzanırdı ve buna müteakip uyukunun sisleri arasında şu soru dimagında çöreklenirdi: Kongriv acaba bu gün mü gidecekti?

Yatağından çıkarak Jov'u uyandırmadan giyinirdi. İlk zamanlarda belli etmeden yataktan kalkan Jov idi. Halbuki Jov artık ilk zamanlarda çiftliğe olan alakasını kaybetmiş görünüyordu. Bedbahtı. Bakışlarını evvela annesine sonra Kristina'ya çevirerek sonra hayret içinde olanların ne olduğunu anlamaya çalışırdı. Kaptan'da da bir değişiklik vardı. Kaptan'ı kemiren şeyin ne olduğunu anlamıyordu. Dünyanın en iyi arkadaşı olagelmişlerdi bir birlerini kardeş gibi seviyorlardı. Halbuki Kaptan son zamanlarda yalnız olmakan hoşlanıyor şakalardan kaçınıyor kahkahaları duyulmuyordu. Ve Jov'a sanki de kendisini yaralamış gibi bakıyordu.

Bir şeyler olduğuna şüphe yoktu ve sanki de Jov bunun ne olduğunu anlayamıyordu. Bütün anladığı Kristina ile annesinin birbirlerini anlamadıklarıydı. Bütün kabahat Krisitna' daydı.

Jov hadiselerin esasını araştırmazdı. Esasen kadınlar o kadar tuaf varlıklardı ki onlardan izahat istemek tuaf bir şeydi. Bir netice vermezdi. Bütün bunlar Jov'u çekingen ve sıkılgan bir adam haline sokmuştu. İzdrap çekmekteydi. Halbuki genç adam ızdrap çekmekten nefret ederdi.

***

Kristina tarlaları kaplayan patikalardan geçti küçük yamacı tırmandı ve oradan Lavinia Pikok'u denizi seyrederken buldu. Bayan Pikok kahvaltı yapmadan evvel ata binmeyi ve gezmeyi severdi. Bu gün Kristina'ya söylemişti. Bu şeklide arada bir buluşuyorlardı. Bu şekilde arada bir haberler Bayan Fild'e ulaşırdı. Hiç şüphesiz her tarafta gözü olan ve her gördüğü şeyi Bayan Fild'e haber veren bahçivan Kortis yapıyordu.

Kristina Lavinia Pikok ile buluşmaktan kaçınacak kadar korkak değildi. Onu tanıdığı herhangi bir kadından daha fazla sevmeye başlamıştı ve yakında canı her istediğinde Lavinia Pikok'un evine gitmek niyetindeydi. Yakında ve her şey yoluna girince. Şimdi bile onu sık sık görmek istiyordu fakat Lavinia buna engel olmak istemişti.

Lavinia Pikok:

-Şekerim neden burup durduk yerde dargınlık olsun. Anlanıyor değilim sen ve Jov arkadaşırnsınız eve daha sağlam yerleşinceğe kadar bekle.

O zaman bu zayıf kadın yerleri kokluyor gökteli bulutları sirvisinekleri seyrediyordu.

Sahildeki beyaz köpükler güneşle ışıldıyor ve beyaz alevler görünüyordu. Krisitna şimdiye kadar içinde bulunduğu müşkül durumdan çok az bahsetmişti. Fakat bir gün daha beklemek lüzumunu hissetmedi:

-Lavinia korkuyorum ve tavsiyelerine ihtiyacım vardır.

Bayan Pikok'ta zaman ile korku duymuştu. Jov için hakiki bir gelin teşkil eden bu kızı sevmeye başlamıştı. Dedi ki:

-Bu meseleye temas etmesek daha iyi değil mi?

-Hayır ihtimal ki değildir.

-İsternzsen temas etmeyeceğim. Fakat korkuyorum. Her an ne olacağını bilemem.

-Ne olabilir?

Güneşin yavaş yavaş aydınlatmaya başladığı tarlaları seyrederek yan yana durdular.

-Bunu size söyleyemem söyleyemeyeceğim bir şey.

Bayan Pikok kolunu Krsitina'nın koluna geçirdi.

-Medern ki bana söyleyemezsin patikaya gidelim. Her nasılsa korkma korkacak bir şey yoktur. İnsan en büyük sorunla bile başa çıkabilir. Dernek istiyorum ki biliyorum. Belki de bilmıyorum. Bana öyle geliyor ki rnekteb sıralarından müthiş bir müşküller yığını içinden fırlatıldın. Sen bile müşküller yığını içinde olsan belki de zorluk çekerdin halbuki ben evlilikten başka bir şeyle uğraşmaya mecbur olacağımı hiç bilmiyordum. Anlıyorum ki evlilik kısmı en az müşkül olan tarafdır.

Lavinia Pikok:

-Derdin nedir.

Diye ekrarladı.

-Jov'un annesi benden kurtulmaya çalışıyor. Bunu nasıl yapacağını bilmiyorum. Bunu onun da bildiğine inanmıyorum. Bir hafta kadar evvel bir şeyler herhangi bir anda vukua bulinası muhtemel bir şeyden bahsettiler. Öyle bir şey ki kayınvalidernin kalbini kırabilir ve bu konundan beni kabahatli çıkartmak isteyebilir. Bu korkuyuda durduramam ve böyle olduğu halde hiç kimseye de bir şey söyleyemem.

Lavinia:

-Hah, sebbebini sana sormayacağım. Çünkü bunu biliyorum. Bayan Fild'i oğulları Jov ve Kongriv'in terk etmeyeceğine göre ona bir şey olmaz. Jov terk etmeyeceğine göre bu Kongriv olmalıdır. Kesin Londra'ya gidecek ve sana bu sırrını açtı. Senin kendisine ilham vefdiğini söyledi değil mi? Eminim ki böyledir. Zavvalı Kongriv! Bir müddetten beridir kendini kaybetmiş ve bunun farkında değildi sen ona bunu isbat ettin. Zavalı çocuk biraz aptaldır. Annesi zaten başka bir şey olmasına rnüsade etmiyor ki! Nihayet gideceğine sevindirn. Fakat pek iyi anlıyorum ki Bayan Fild pek bedbaht olacaktır. Eminim ki hiç şüphesiz müthiş sinirlenecekti. Kristina dedi ki:

-Ne olacaksa bana söyle bilmek istediğim şudur bana Bayan Fild'ten bahsediniz bilmek istediğim şudur. Ne yapabilirim? Kongriv ayrılınca ne yapacaktır.

Lavinia Pikok kahkahalarla güldü.

-Evet Bessi Fild'in nefret ettiği kadar kimse nefret edemez. Benim bildiğim kadar kimse onun bilemez.

-Evet şekerim haklısın bu Fild ailesin için şimdiye kadar vuku bulan şeylerin en fenasıdır.

-Fakat ben ona bir şey yapmadım ki benden hoşlanmas ın istiyorum. Onu sevebilirdim ben.

-Bessi Kongriv'in doğumundan beridir kiil<orktuğu şey.ğerçeklesiyor. Şu ana kadar bu korku ile yaşayabilmiştir.

51.sayı

Lavinia bir an durdu sonra devam etti:

-Ben de zamanında sevdim şimdi bir ağaç gc5lgesi kadar kimsesizim. Güneşi görüyor musun arazi üzerinde bir pınar gibi dökülüyor!

Kolunu Krisitna'nın beline dolayarak:

-Bir kaç kez seninle buluşmuş olmamıza rağmen ihtimal ki bunu komik bulacaksın.

-Hayır bulmam.

-Geçen akşam yatakta uzanmışken bizi düşündüm. Biz birbirimiziniz. Tanrı'ya inanmakala beraber seni elimden almaması için dua etim. Her şeyim elinden alınmıştı. Seni elimden almamsı için dua ettim. Krisitna gideceksin değil mi?

Lavinia macubiyetini ortaya vurmuş olmasıuıcladolayı hem en ilave etti:

-Kayınvalidenden şahsen hiç nefert etmiyoı:uı:n. Hiç nefrety tmiş değilim. Yalnız yıllar evvel onunla tanıştığımda hürritetimi ona teslime razı olmadım. O zaman daha gençtim ve büyiik bir sevdaya kapılmıştım. Ne yapacağımı kimden hoışlanacağımı nasıl hareket edeceğimi bana söylemesine nasıl müsade edebilirdim. Ona ihtardctBYlundum ama bana kulak asmadı. O zaman ona kocası, kızkardeşi ve oğulları hakkında bir.şeyler söyledim. Bir kan emici ve bir sülük olduğunu ve eğer çocukların dünya ile temas etmelerine fırsat vermezse faydasız bir insan olarak yetişeceklerini söyledim,

Lavina Pikok güldü sonra devam etti:

-Evet şekerim onu bir göreydim. Bir öyle sonu şu malüm)"erde. Sen de şu evden nefret edersin değil mi? Kule'den başka her şeyden. Evet eski zamanla rda olsaydık, esirlerine beni yakalamalarını söyleyecek ve beni soyup ateşe atacaktı. Ona yabani dedim. Eski melodramik bir kış öyle sonun bu sözüm yerindeydi. Eğer örtbas edilmesine imkan olsaydı beni, mutlaka öldürürdü. Onu can evinden vurmuştum ve haklı olarak. Benim erkekler için fazla yaşlı olduğumu söylemek onun hadidene mi düşmüştü?

Lavina Pikok bir an için durdu. Zayıf yüzü sonbahar ışığı altında gölgelenmişti:

-Herneyse, bütün bunlar geçmiş şeyler ölmüş şeyler zamana karşı. Daha evvel de söylediğim gibi ona karşı bir dargınlığım yoktur. Fakat bu hadiseyi düşünce Kristina kayınvalideni çok iyi mütala etmek lazımdır. Onun can evinden vurduğunu söyleyeyim. Bu onun için bir kederdir. Bir çok kimselerin vurulacak can evi yoktur. Bir çok kimseler işi umursamazlar. O insan bazan çok çılgınca şeyler yapabilir.

51.sayı

Ve devam etti:

-Ben bunu tecrübe ettim. Öyle müthiş bir kıskançlık içinde yuvarlandım ki çıldırmıştım. Tımarhanedeki bir insandan farkım yoktu. Kendi kendime söylenerek dolaşmadım, saçlarıma tüy takmadım. Böyle çılgınlıklar yapmadım. Sessizdim ve her şeyle alakamı kesmiştim. Fakat bir katil olabilirdim. Kendimin veya başka birinin katili. Bu çılgınlık nedir diye sonracaksın. Bu bir adım atmaya benzer bu öyle bir adım ki girdiğimiz yeni alemde her hareket, her koku, her kıpırdayış sizin için yalnız bir şey demektir.

Birden bire bir tek gaye etrafında toplanır. Bu şeyi yolunuzun üzerinden uzaklaştırmak onu durdurmak istersiniz. Bu taktirde her şeyin normala döneceğini zannedersiniz. Bessi Fild'in bir çılgın olduğunu demek istiyorum. Oğullarını elinden alırsan çıldırabilir. Fena bir kadın değildir. Hatta çok iyidir denilebilir. Fakat bir tek gaye için yaşar. Sen ona şöyle diyebilirsin "Besi Fild senden kalbini istiyorum lütfen onun bana ver".

Kristina:

-Pakat istemiyorum.

-Şüphesiz istemiyorsun. Bak genç Diyulup geliyor. Yarım saat içinde buluştuğumuzu Skarlat'a yetiştirecek. Fena talih. Alaha ısmarladık.

-Allaha ısmarladık.

-Bir yolunu bulup bana haber gönder.

Lavinia gözden kaybolunca bu Kristina'ya bir hayal gibi geldi. Lavinia daima temsildeki bir artist gibi konuşuyor kandi kendine dramatik bir tavır takınıyordu.

Krisitna ne olursa olsun diye düşündü dedikleri doğrudur. Kayınvalidemin bir tek gayesi vardı: "Benden kurkulmak."

***

Mamafi Bessi Fild ayni günün öyle sonu Snabs arkasından gelmekde olduğu halde Kule'ye yürürken herhangi bir gayesi olduğunu bilmiyordu. Elinde ahçı eldivenleri vardı. Yavaş yavaş ilerledi. Ayaklarını sekiye koydu ve pencerden bakan Jov'a seslendi:

-Aşağıya gel seninle konuşmak istiyorum.

52.sayı

Ne yapmak lazım karın yine öyle yemeğinden önce Bayan Pikok ile konuşmuş. Beraberce ciddi bir konuşma yapmışlar. Bir birlerini kucaklamışlar. Diyulup bütün bunları görmüş ve yarım saat evvel bana haber verdi. Bayan Pikok en büyük düşmanı ile Krisitna kucaklaşsındı.

Oğlunu beklerken bu acıyı düşünüyordu. Bu tam olarak acı vermiyordu. Bu bir sızıdır. Bu daha ziyede bir noktaya bastırıldığında hafif bir tesire benziyordu. Hafif bir ağrı veren bir sinir hali. Fakat bu bir şeyi unutmaması gerektiğini haber veriyordu. Soğuk taşlar can sıkıcı idi. Sanki de bu haberciye "Beni burada ikaz etmene lüzum yoktur. Hatırlamak istemiyorum." Der gibi bu tazyikten oldukça hiddetleniyordu. Bir şeye sinirlendiğinde bir hafta başı ağrırdı. Fakat bu da kendi baş ağrılarıydı. Bu tazyik dışarıdan geliyordu. Sankide biri onun yanında ilerliyor ve baş parmağı ile şakağını bastırıyor. " Bunun geçmesine müsade edemezsin bu hususda bir şeyler yapmalısın bunu çok ihmal ettin."

İçinde hakikatten büyük bir incilme duygusu vardı. Bu his hakikatten bütün varlığını kapatmıştı. Niye birisi çok iyi bildiği bir şey hakında kız hakkında bir şey yapması gerektiğini hatırlatsındı. Ancak bu süretle sol şakağındaki ağrı kaybolacaktı. Çünkü sebebi ortadan kalkmadıkca tazyik devam edecekti. Hayır artıracaktı. Şimdi bile bütün sinirlerinin gergin yayvan gibi bir emir alır almaz harekete geçmeye hazr bir vaziyette olduğunu hissediyordu. Şimdi Jov gelmiş ve kalın kolunu annesinin kolu üzerine geçirdi. Büyük beyaz harflerle "HUSUSİDİR" yazılı Kule'nin kapısından girerek arka sahile doğru yürüdüler. Deniz yosunları kum üzerine tersim edilmiş gibi parlıyordu. Tembel deniz köpüklerinin ucundaki iki martı güneş içinde yürüyordu. Bayan Fild:

-Galiba bu Kule'yi yıkacağım.

-Anne çocuk olma.

-Hayır hayır bu Kule'den daima nefret etmişimdir. Çünkü o da her zaman benden nefret etmiştir. Benim fenalığımı ister. Bu bana bir şey hatırlatıyor Jov Kristina ile konuşmalısın.

Jov'un yüzü Bayan Fild'in çok iyi bildiği inatçı bir ifade kapladı. Bu ifadeyi evvela ilk gören kendsini idi. Ondan sonra kendisine çukulata verilen bir çocuğun ifadesine benziyordu. Bayan Fild'in bu ifade çok hoşuna gidiyordu. Bayan Fild'in oğluna olan sevgisi o kadar kuvvetliydi ki şakağındaki ateş şiddetlendi ve eldivenlerdeki elleri titremeye başladı:

-Bu meseleyi açıkça konuşmalıyız bu ciddi bir meseledir ve her ikimizi de alakadar eder. Kristina benden hoşlanmıyorsa bir diyeceğim yok. Bu onun kabahatı değildir.

-Ama anne o senden hoşlanıyor.

-Şüphesiz ki boşlamaz. İlk zamanlar hoşlanmadığını belli etti. Fakat bundan dolayı onu tatbik etmiyorum. Karın çok gençtir. Tecrübesi azdır. Seni seviyor ve seni benden uzaklaştırmak istiyor bunu da tabi karşılamak lazımdı. Seninle benim aramızdaki hususi münasebeti anlamayacak kadar gençtir. Bir birimizi bu kadar sevmemiz onun kabahatı değildir. Tabii bütün bunları anlıyorum ve yanılmıyorsam herkeste takdir edecektir son aylarda pek güçte olmasına rağmen çok sabırlı hareket ettim.

53.sayı

Jov ayakları ile kumları itti ince bir kumdalgası parlak güneşin üzerinde bir sis gibi dağıldı.

-Ne yapmamız lazım geldiğini söyleyim anne. Burada olduğumuz iki aydan beri dedikodudan başka bir şey duymuş değiliz. Hatta Simsın' da bu dedikoduya karışmış durumda.

Jov dedi ki:

-Simsın neden Kristina'dan bu kadar nefret ediyor.

-Şekerim o bir hizmetçidir.

-Fakat biliyorum ve yıllardır bize hizmet ediyor. Artık bir hizmetçi olmaktan çıkmıştır. Bu evde olan şeyleri herkesten fazla bilir.

-Simsın Kristina'dan hoşlanmadığını bilmiyordum.

-Evet biliyordun anne.

Diyerek genç adam başını kaldırdı ve denizi seyretti. Annesi madem ki bu bahsi açmıştı bu meseleyi burada halletmek lazımdı.

-Bir nokta vardır ki.

Diye devam etti.

-Tim hakkındaki fikrin nedir?

-Senin fikrin nedir?

Bir martı acayip acayip Snabs'a bakıyordu. Snabs hanımından emir bekler gibi baktıktan sonra martıya dişlerini gösterdi.

-Kristina bana gelerek Kaptan'ın kendisine aşk ilan etmeye teşebbüs ettiğini parti sırasında bana söyledi. Onu kırbaç ile gebertecektim fakat Kristina onun adına bana yalvardı ve sarhoş olduğunu söyledi. Buna müteakip Kaptan kendisi gelerek benden af diledi. Artık hakikatten bu yerden uzaklaşacağımı sanmıştım. Fakat hala gitmiş değilim. Eğer tez bir zamanda defolup gitmezse onu zorla göndereceğim.

-Gene Kritina'ya sataştı mı yoksa?

-Hayır hele bir şataşın.

-Güzelliği bir çocuğun güzelliğinden geliyor. Güzel olması onun kabahatı değildir. Fakat güzellik güzelliktir. Kristina'nın güzelliği herkesin başını döndürüyor. Bu güzellik yıllarca içinde kaybolacaktır.

-Kristina kendine bakmasını bilir. İyi bir karektere sahiptir. Sahip olmadığı şey tecrübedir ve bunu da zamanla öğrenecektir.

-Hayır Snabs pis şeye dokunma buraya gel!

-Evet mesela Lavinia Pikok bu gün yine beraberlerdi ve kucaklaşmışlar.

Jov keskin bir ifade ile sordu:

-Nereden bilyorsun?

-Diyulup onları görmüş.

Jov hiç bir şey söylemedi. Ayaklarını gererek denizi seyretti. Sonunda sert bir şekilde konuştu:

-Bu çok fena bir şey bana Lavinia ile buluşmayacağını vaatetmişti.

Annesi kolunu oğlunun beline geçirdi ve beraber yürüdüler.

-Benden zehir gibi nefret eden bir kadınla her gün beraber uyanmak. Bana karşı gelmek ve Diyulup'un bile görmesi. Ben ki...

Bayan Fild sözlerini tamamlayamadı. Bir an için ellerini gözüne götürdü.

Jov ne yapacığını şaşırmıştı. Şimdiye kadar en nefret ettiği şey annesini ağlarken görmektir. Bu kamına adeta şiddetli bir ağrı verdi annesini ağlarken görmek onu hasta ederdi. Adeta utanç duydu ve onu korumak için öyle bir his duyardı ki önüne gelene vurmak isterdi!

-Anne, anne hayır ağlamamalısın. Üzülme bu seni bedbaht etmesin.

53.sayı

Bilirsin ki herkesin önünde ona Lavinia ile konuşmamasını söyledim.

-Evet korkarım ki bende söyledim. O bazı hususlar hakkında biraz kıskançtır. Evde onun hoppa yetiştirdiler.

-Şeker anneciğim.

Diyerek annesinin elini avucunun içine aldı.

-Oo Jov sen ne kadar cesur bir çocuksun

Diyerek. Başını yukarı kaldırdı ve Snabs onun bu hareketini takdir eder gibi havladı. Bayan Fild devam etti:

-Hiç de şikayet etmiyorum. Benden bir tek kelime şikayet duymayacaksın. Kristina genç ve tecrübesizdir. Mesele bundan ibarettir. Bir insanı ne kadar inciteceğini aklına getiremiyor. Biraz da hoppa yetiştirilmiştir. Tabii sen onu yetiştireceksin ona doğru yolu göstereceksin. Burayı terk edeceğini söylemesi de biraz uygunsuzdur. Bana bir kaç sene daha kalabileceğini ancak söyledi.

Ani fafif bir kahkaha ile Jov'un elini sıktı:

-Ne kadar kendini beyenmiş değil mi? Fakat isterse ben de ona yardım edebilirim.:

-Tabii yardım edeseksin anne. Her şey elimdedir. Kristina kendine göre fikirleri olabilir fakat bensiz hiç bir yapamaz. Hiç merak etme anneciğim. Fakat merak ediyorsun öyle mi? Hiç merak etme.

Jov annesini kollarının arasına aldı ve öptü

***

Fakat ayni günü öyleden sonrası Kristina'yı öpmedi:

-Bana bak buraya, seninle konuşmak istiyorum.

-O halde Kule'ye gidelim.

Kule'de grub vaktini andıran bir ışık vardı ve son ışıkları andıran bir el gibi aydınlatıyordu. Krsitina:

-Nihayet bu meseleyi konuşacağımıza memnun oldum.

Dedi.

-Çünkü bu iş böyle devam edemez.

Jov:

-Evet devam edemez.

Diye tasvip etti:

-Annem bu sabahleyin Lavinia Pikok ile konuştuğun için çok sinirlendi.

Kristina derin bir nefes alarak:

-Yaa... Bunu mu konuşacaktık? Nerden haber aldı?

-Diyulup'un oğlu sizi gördü.

-Jov biliyor musun ki artık nereye gidersem gözetleniyorum ve takip ediliyorum.

-Saçmalama,

-Saçma değil. Körtis olmadığında beni Simsın takip ediyor. Simsın olmadığında Matti. Zavallı Matti beni takibe sevkediliyor. Nereye gidersem ne yaparsam haber veriliyor.

Jov aniden:

-Lanet olsun, lanet.

Diye bağırdı.

-Bu berbat bir şey senin sinirlerin bozuluyor. Sersem bir çocuk gibi hereket ediyorsun, artık değiştin. Sevdiğim kız değilsin artık.

-Evlendiğin kızım hiç değişmedim. Yalnız aramızda bir fark var. Seninle evlendiğimde bu kadar müthiş bir şekilde annenin tesiri altında olduğunu hiç bilmiyordum. Eğer tetbir almazsan evliliğimiz tamamiyle mahvolacaktır ki annenin de istediği budur. Böyle oiması için her çareye başvuruyor.

Jov karısına yaklaştı ve

-Bir kere daha bunu söylersen .....

-Söyleyeceğim çünkü bu doğrudur. Annen bizi ayırmak istiyor. Ayıramayacak sen beni kovuncağa kadar seninle kalacağım.

54.sayı

Kristina devam etti:

-Seni seviyorum ve seni kaybetmemek için mücadele edeceğim.

Genç kadının sesi titremeye başladı ve hiç beklenmedik bir anda kahkahayı koyuverdi.

-Saçmalığa bak. Sanki herhangi bir şey veya herhangi bir kimse bizi ayırabilmiş gibi.

-Bu Kule'de kendimi iyi hissediyorum. Sen beni seviyorsun ve ben de seni. Bunu değişmez bir hakikat olarak kabul ederek işe başlayalım.

Jov hafif bir sesle:

-Değişmeyeceğini bilmek, bu son haftalarda bana bir şeyler oldu. İşime muntazam bakamıyorum. Uyuyamıyorum bu feci bir şeydir. Annemle ne diye kavga çıkarıyorsun.

-Annenle kavga çıkarmıyorum. Bunu niye isteyim. Benden hoşlanması için elimden gelen her şeyi yaptım. Biraz daha kendimide ona teslim edecektim.

-Yaptın değil mi? Annemden o kadar çok hoşlanıyorsun ki bütün ailemin gözünde büyük düşmanını öpersin.

Kristina alayla:

-Büyük düşman mı? Ne saçma bir şey. Eminim ki ben de ne yapsan annen aksine olacaktır. Tim'in bana tecazüzünden memnun kalmıştı. Zanneti ki bu ikimzi aramıza bir soğuklu sokacak. Görmüyor musun? Kör müsün Jov?

Jov fena halde kızmıştı:

-Bir daha böyle konuşmanı istemiyorum. Annem zannettiğin gibi değildir. Sana ne oldu Allah aşkına niye bu kadar değiştin. Beni sevdiğini söylediğin halde hatırım için en küçük bir şey bile yapmazsın.

-Kendimi kimseye teslim etmeyeceğim. Annen memnun olsun diye bir hiç olmayacağım. Seni feda etmeyeceğim.

-Pekiala öyleyse bundan böyle dediğimi yapacaksın. Ben seni idare etmeyi bilirim.

Dönerek karısına baktı. Onu inanılmayacak kadar güzel buldu. Alacakamlık altında altın bir gölge gibi duruyordu. Sonra:

-Ben hürüm. Annen ne isterse yapsın. Seni memnun etmek için onun dediklerini yapacağım. Eğer birbirimizi sevmesek ben bu yerden çıkar giderdim. O zaman her şey yoluna girerdi.

Olduğu yerde durarak karısına baktı. Krisitna kocasının ona doğru yaklaşarak onu kollarının arasına alacağını zannetti fakat Jov böyle yapmadı. Kule'nin kapısını açarak dışarı çıktı.

***

Genç kadın olduğu yerde düşüncelere daldı. Yapayalnızdı. Hayatında hiç yalnız kalmamıştı. Öyle hissetti ki alacakaranlıkta bir tek yaprak bile bir tek çiçeğin bile kımıldamadığı karanlıkta kendisi ilerlemektedir.

55.sayı

BÖLÜN III
ÖLDÜRÜCÜ DARBE

Bayan Fild bir sabah bir çocuk gibi hıçkırarak uyandu:

-Aman Yarabbi aman Yarabbi! Lütfen onu elimden alma, onu bana bırak her şeyim odur.

Rüyasında siyah gözlü ve meskeli insanların Jov'u zincirler içinde bir tepeden sürüklemişlerdi. Jov onlara mukavemet etmiyor. Tepenin yamacında kendisi ağlıyor ve bagırıyordu. Şimdi kendisi yatağının kenarında ağlıyor ve uyuku sersemliğini gidermeye çalışırken Bayan Fild odada birsi olduğunu zannetti. Sonra odada kitab okurken veya bahçede yürürken sık sık yanında birisi olduğunu zannediyordu. Bunun Simsın olmasından şüpheleniyordu.

Krismas'tan beri Simsın yanından hiç ayrılmadı. Simsın on senedir kendisi ile birlikteydi. Geniş burunlu gri saçlı ve bir at yüzüne benzeyen uzun yüzlü çirkin bir kadın oimasına rağmen iyi bir hizmetçiydi. Bayan Fild Simsın'sız hiç bir iş yapamazdı. Simsın çiftliğe geldiği günden beri kendini Bayan Fild'e ve çocuklara adamıştı. Sadakatı müstesnaydı. Anlaşılan hiç bir akrabası, bağlandığı hiç bir kimsesi yoktu.

Simsın Norfolk'lu idi ve hiç evlenmemişti. Bayan Fild'e erkeklerden nefret ettiğini söylemişti. Mamafı Arçer Fild'den nefret ediyordu. Çiftliğe ilk geldiği gün Jov ile Kongriv

çocuktular ve onlarda bitabii nefret etmiyordu. Kendini onlara adamıştı. Çünkü onlar Bessi Fild'indi. Her şey ve herkes Bessi Fild'e iştirak ediyordu. Bayan Fild Simsın'a:

-Simsın, zannedersem benim için her şeyi yapmaya hazırsın. Hazırım Bayan Fild, hattta cinayet işlemeğe bile.

Diğer hizmetçiler Simsın' dan korkarlardı. Kimse ile arkadaşlık etmez, kimseye derdini açmazdı.

Bazan yalnız başına sahile yürürdü. İki çocuk için sabah akşam bir esir gibi çalışırdı. Çocuklar ona istedikleri gibi muamele ederlerdi. Ancak onlar kendisini incitebilir ve onunla alay edebilirlerdi. Bunu yaptıklarında hoşalnırdı. Ancak çocuklar onu incitiği zaman dudaklarında çiddi bir tebessüm belirirdi.

Bayan Fild daima Simsın'a itimat eder ve onunla konuşurdu. Böyle olmakla beraber Simsın bazen onu korkuturdu. Mesele Lavinia Pikok'tan Bessi'den fazla nefret ederdi. Şihirbazlar devrinde olsalar Lavinia'ı büyüleyecek ve azab içinde ölmesini seyrederek büyük bir zevk duyacaktı.

Cinsiyet duygusuyla alakadar herhangi bir şey Simsın'a nefret verirdi. Onun için bir erkekle kadın arasındaki ilşki korkunç bir şeydi. Bütün kadınlar erkekleri kendi gibi görseydi erkeklerin müşgül bir duruma düşeceğini söylerdi. Bir defasında Bayan Diyulup " Her kadın Simsın'a benzeseydi erkeklerin hali harabdır " demişti. Bayan Fild'e olan titiz bağlılığında cinsi bir şeyler vardı. Ona olan bağlılığı mabet bağlılığı gibi hizmetçisinin baş rahibine olan bağlılığına benziyordu.

Simsın pek az konuşuyordu ve hususi zevklere sahip değildi. Bayan Fild'ten sonra Snabs'ın alaka gösrterdiği yegane kadın oydu. Bazen Snabs onunla birlikte dışarı çıkardı.

56.sayı

Bayan Fild kendisine başka türlü bir yakınlık hissetiğinin farkındaydı. Her zaman yakınındaydı. Bayan Fild ona kalp çarpıntısından bahsetmişti.

-Sol şakağına sanki birisi ona eliyle basıyormuş gibi bu basıncı hissediyorum. Simsın bana her şeyi hatırlatıyor. Hiç başıma gelmeyen bir şey.

-Sinirdir.

-Acaba? Kalbimde bilhassa gece yatırken sağ tarafa yattıysam nefes aldıkça dışarı çıkacak mış gibi oluyor?

-Bunun nedenini söylemek bana düşmez madam.

Bessi Fild sürekli olarak kabus görüyordu. Bu gün sabahki gibi uyanıp kendini kimsesiz ve zavallı hissediyordu. İşte bu sıradadır ki uyukunun sisleri henüz daha dağılmadan bir yabancının odanın köşesinde durarak yumuşak ve cazip bir sesle "Ben senin yerinde olsam buna daha fazla tahammül edmezdim." Dediğini duyuyordu. Buna müteakip Simsın gidip çayı getiriyordu.

-İyi uyudunuz mu? İyi uyuduğunuzu ümit ederim madam.

Diyordu.

-Hayır Simsın hiç de iyi uyuduğumu söyleyemem. Öyle müthiş rüyalar görüyorum ki.

-Bunu tahmin ediyorum madam.

Bayan Fild bütün gün Kristina'yı aklından çıkaramıyordu. Çıkarmak istiyordu. İkısinin arasında müstesna bir münasedet vardı. Her ikisi de hususi münasebetin şiddetle farkındaydılar. Artık ikisi arasında dar sözlerden başka hiç bir şey geçmiyordu.

-Bu sabah ne yapacaksın şekerim. Benimle birlikte köye inmek istermisin.?

-Seve seve.

-Enstitüyede uğrayacağım. Perşembe günü filim gösterecekler ve benim riyaset etmemi istiyorlar.

-Ne kadar hoş. Hangi filimi gösterecekler?

-Bilmiyorum. İhtimal ki Garbo'un bir filimini bir çok erkek Garbo'dan hoşlanır.

-Evet veya Dieticih 'dan.

-O halde yarım saata kadar.

-Evet yarım saata kadar mükemmel.

Yalnız olduklarında bir birleri ile süratle ve mükemmel bir şekilde konuşuyorlardı. Vücutları bir birlerine değdiğinde bu teması her ikisi de çok iyi hissediyordu. Kahvaltıda gelin kaynana ile arasındaki bu yeni dosthane münasebet Jov'u memnun bırakmıştı ve bunu sağlamlaşmasından dolayı kendi kendini teprik ediyordu. Jov ile Tim yine yakın dostluğa başladı.

-Bir müddet daha buradan uzaklaşmana gerek yoktur dost seni kaybetmek niyetinde değiliz.

-Kaptan bu günlerde pek az konuşuyordu.

-Öyle mi?

-Evet. Senin burada bir hayli yardımın dokunuyor. Bunu annenle de konuştuk.

-Öyle mi? Peki o ne dedi.

-Fikrimi tasvip etti.

-Etti ha.

-Evet.

Diyerek Jov elini Kaptan'ın koluna koydu.

-Annemle Krisitna'nın yatışmaları beni ne kadar memnun ediyor sana anlatamam. Her ikisi de beni endişelendiriyordu. Fakat ikisi de iyidir. Bütün ihtiyaçları bir birlerinin noktai nazarlarını görmekten ibaretti.

-Öyle mi zannediyorsun?

-Şüpheiz.

Jov Kristina'yı her zamankinden fazla seviyordu. Genç kadına bir çocuk gibi asılıyordu. Başını genç kadının göğsüne bırakıp orada genç adamın başını okşardı. Bu günlerde Kristina garip bir tek şey söylemişti. Bir sabah uyandıklarında Kristina ona bir şey söylemişti:

-Jov.

-Evet sevgilim.

-Bu oda evin çok tenha bir kısmındadır.

Jov uyukusunun içinde mırıldandı:

-Bunda ne çıkar.

-Herhangi bir zamanda uzaklaşırsan hoş bir şey olmayacaktır. Bu odada yalnız başıma uyumak istemiyorum.

-Saçma.

-Saçma değil. Bir şey olursa hiç kimse beni duymaz.

-Ne olabilir ki?

-Hiç bir şey.

Jov onu daha yakına çekerek.

-Zaten bir yere gitmiyorum ki. Hem bir yere gidersem seni de götüreceğim.

-Evet öyle tahmin ediyorum.

***

Matti ile Arçer Bessi Fild'in son günlerde garip davrandığını farkına varmışlardı. Bunu farkına vardılar çünkü o mesut olduğunda onlarda mesuttu. O bedbaht olduğunda onlarda bedbahttı. Herkesi de Bessi 'nin bu günlerde çok bedbaht olduğunu biliyordu. Bir akşam Bessi Matti ve Kristina ile birlikte misafir odasında oturuyorlardı. İkisi dikiş dikiyor Kristina kitap okuyordu. Matti durmadan konuşmaya başlamıştı:

-Bessi eğer müsade edersen Cuma günü Polçester'e gitmek istiyorum. Canon ile Bayan Guins bir kaç hafta evvel Fontleroy'da alırlarken kendilerine gittiğimde kendilerini ziyaret edip beni öyle yemeğine davet ettiler. Çünkü biliyorsun bir çok kimseleri davet ederler. Ne kadar nazik bir davet değil mi? Ben de şu cevabı verdim: "Geleceğim. Polçester'i ilk ziyaretimde geleceğim". Cuma günü gideyim diye düşündüm. Pek tabi o gün bana ihtiacın yoksa.

Sözünü keserek kız kardeşine baktı. Bessi Fild Kristina'ya bakıyordu. Vücudu hareketsizdi ve Kristina'ya bakıyordu. Bessi'de bir cevap yoktu. Matti'de gözlerini

Kristina'ya çevirdi. Krisitna okuduğu kitapa kendini vermişti. Matti "Ne kadar güzel. Bu kadar güzel olmak fevkalade bir şey olmalı". Bessi'ye bakarak ani bir korku ile Bessi hasta mısın dı,ye bağırmak istedi. Ocaktaki kömür çatladı.

fBessi ocak, Bessi !

Bessi yine kıpırdamadı. Sanki bir vech içindeydi.

***

Arçer Fild'in düşüncelerini kimse okuyamazdı. Günün bir çok kısmını kendi kendine geçirirdi. Fakat birisi ile olduğunda gözlerini ondan ayırma ona hizmet etmek onun meşelendirmek için fırsat beklerdi. Eğer birisi bu son haftalarda onu tetkik etseydi ki bittabii kimse bu samimiyeti göstermezdi. Kimse onunla alakadar olmazdı. Bakışlarının endişe dolu olduğunun farkındaydı. Bu günlerde eskisinden daha sık görünüyordu. Her yemekte hazırdı. Monokolunu gözüne takarak karısına dedi ki:

-Yemekten evvel bir dolaşmalıyız Bessi.

-Hayır teşekkür ederim.

-Hayır. Yemekten evvel biraz dolaşalım. Bununherkese faydası var.

-Hayır neden dolaşayım?

-Hadi, hadi inek ay üzerinden atladı.

Günler artık değişmeye başladı ve herkes evde kapalı kalıyordu. Arada bir kapının eşiğinde Bessi görünürdü:

-Jov nerede onu bir iş için onu istiyordum. Kongriv stütyosunda değil. Neredesin Kongriv?

Diye sorardı.

-Arçer Jov'u gördün mü?

-Hayır tarlada.

-Söyle bana güzel hayatım. Her ne ise ehemniyeti yok.

Arçer'in şarkılar mırıldanması bütün aileyi sinirlendiriyordu. Jov Polçester'li birisini bilirdi. Bu cüsseli bir adamdı ve konuşurken ansızın bir şarkı mırıldanmaya başlardı. Bundan hiç hoşlanmazdı. İşte babası da buna benziyordu. Bir gün hiç umulmadık bir anda Arçer Jov'un çalışma odasının başına uzatarak:

-Jov Hello Jov bir yerde anneni gördün mü?

Diye sormuştu. Çok meşgul olduğundan kısaca:

-Hayır görmedim.

Dedi:

-Nerede olduğunu biliyor musun?

-Hayır bilmiyorum.

-Her ne ise ehemniyeti yok. Tri lalala, annen hakkındaki düşüncen neydi Jov.

-Ne midir?

-Evet sıhati hakkında ne düşünüyorsun.

-Bildiğime göre sıhati yerindedir.

-Bunu bildiğine memun oldum çünkü benimle pek konuşmaz.

-Niye soruyorsun. Annemin sıhatinde bir bozukluk olduğunu mu sanıyorsun?

-Hayır bir şey yok. Eminim de sizin fikrinizi öğrenmek istedim.

Arçer karısının da canını sıkardı:

-Arçer bana öyle geliyor ki bu günlerde devamlı beni takip edersin. Sana ne oluyor.

-Seni takip etmek mi? Bana öyle geliyor ki göklerde bulutlar dolaşıyor.

Arçer gene mırıldanmaya başladı.

-Hayır şekerim hayır.

Karısı ince solgun yüzüne eli ile dokundu. Hadi şekerim git ve ld.fap oku, ihtimal ki Jov seninle birlardo oynamak istiyordu. Beni takipten de vazgeç bu bana dekanır.

Arçer'in Bessi'nin peşinden koşması onun rahatsız ederdi. Çünkü Besi'nin sinirleri bu günlerde bozuktu sanki de bu günlerde herşey üstüne geliyordu.

-Bunun ne olduğunu bilmiyorum Simsın. Uyuyamıyorum.

-Çocuklar için endişeli görünüyorsun ki, bu da tamamen sersemce bir harekttir. Bay Arçer resim üzerine fazla düşmüş oluyor.

-Evet resime karşı olan hırsı yeniden cannandı.

-Beni affedin madan ama size bir şey söylemek istiyorum. Size bir şey sorarsam bana darılır mısınız? Bu benim için de alakadardır. Size ait acele yapılacak bir işle meşgulum. Beni anlıyorsunuz ya.

-Evet.

-Bayan Jov bana bir şey yapmamı söylerse ve ben de yapmazsan vazifemden dışarı çıkmış sayılır mıyım madam?

-Hayır tabii' ki sayılmazsın.

Bir birlerine bakarak konuştular.

-Bayan Jov hizmetçilere ters mi bulunuyor?

-Ters değil madam diyelim ki biraz düşüncesiz madam. Sonra biraz güzel, erkekler onun için bir birlerine giriyorlar. Buna şaşmıyorum.

-Şikayetin olduğu zaman gelip bana söylemeslisin Simsın.

-Evet madam.

Sonra Simsın dedi ki:

-Onu sevmiyorum.

Bayan Fild bir şey söylemedi.

-Onu ilk gördüğüm zaman kendi kendime dedim ki "Güzel olabilirsin fakat senden hoşlanmıyorum ve asıl fenası hiç bir zaman hoşlanmıyacağım".

Bessi Fild fısıltı halinde dedi ki:

-Onu ben de sevmiyorum. Snabs da sevmiyor.

Simsin dedi ki:

-Bu ev ve Jov'a hiç de layık değildir.

-Doğru söylüyorsun.

-Eğer göründüğü gibi güzel olmasaydı Jov ona ehemniyeti vermeyecekti.

-Zavallı Jov.

Bu konuşma o kadar sakin olmuştu ki ocağın sağındaki mermer saatin tiktakı bu iki sesten daha yüksekti.

Bu konuşmadan biraz sonra Jov kendini Simsın'ın taarruzuna uğramış buldu:

Simsın on seneden benievin bütün sırlarını bildiğinden Jov ile Kongriv ona büyük serbestî ile muamele ederdi. Jov daima ona istediğini yaptırabilirdi.

Evde biri olmadığı halde Simsın odaya girdiği zaman Jov çekmecelerinden birinde gömleğini arıyordu. Simsın onun görünce bir adım ger çekildi.

-Oo pardon Mr. Jov.

59.sayı

Jov yerde diz çöktü. Kahkahalarla güldü sonra ayağa kalktı.

-Hayır bir dakika bekle senine konuşmak istiyorum.

-Pekiala Mr. Jov.

-Seni gidi tuaf ihtiyar uzun zamandır bir tek kelime bile konuşmuş değiliz. Konuştuk mu?

-Hayır Mr. Jov. Konuşmadık.

-Ama her zaman ki gibi arkadaşlığımız devam ediyor öyle değil mi?

-Evet Mr. Jov.

-Öyle sert görünüyorsun ki.

Ona yanaştı neşe ile ona sordu:

-Bir mesele mi var?

-Benim bildiğime göre böyle bir şey yok Mr. Jov. Öyle mi sanıyorsun.

Dedi.

-Böyle söylediğine göre mutlaka bir şey var.

-Hayır, şimdi beni alıkoymayın Mr. Jov. Yapacak çok işlerim var. Zaman pek dar.

-O boş laf o kadar işin yok.

Jov'un yüzü duruldu.

-Filhakika Simi sana göylemem icap eden bir şey var. Buraya bak Simi karıma Kristina'ya karşı hareketlerinde icap eden nazikte davranmıyorsun.

-Bir şikayet mi etti?

-Hayır buna şikayet denemez. O türde bir insan değildir. Yalnız buraya geldiğinden beri senin ondan hoşlanmadığını düşünüyor. Zannedersem onun için bir şey yapmaktan kaçınıyorsun.

-Yaa öyle mi zannediyor? Yalnız şunu söylemek isterim ki Mr. Jov ortada hakikatten yanlış bir hareket varsa bunu bilicek olan annenizdir. Ben onun emirlerini uygularım.

Jov bir adım geriledi ve ona baktı:

-Bak kendine gel Simi biz her zaman seninle iyi anlaştık ve senin hakkında ne düşündüğümü bilirsin. Karım sana ne türde karşı geldi.

-Karşı gelmek benim işim değil ben sadece bir hizmetçiyim.

-Bunu bırak Simi bana gerçeği söyle.

Fakat Simsın kapıya doğru yürümüştü:

-Bu evde işler yolunda gitmiyor Mr. Jov gene siz bunu kendiniz görmüyorsanız bunu size söylemek bana düşmez.

Ansızın konuştu:

-Fakat ben yalnız size ve annenize hizmet ettim. On sene bunu hatırlayınız. Eğer anneniz kendisi için ölmemi istese bunu seve seve yaparım. Onu ızdrap çekerken görmek benim için de çok kötü bir şeydir.

59.sayı (Tekrar 59 yazıldı)

Simsın devam etti:

-Ona ızdrap ettirenlere de iyi gözlere bakamam o bu evde topumuzdan da daha kıymetlidir. İşte böyle hissediyorum daha fazla bir şey söylemek doğru olmayacaktır.

Dedi ve çıktı gitti. O gitikten sonra Jov pencerede durup dışarı bakı. Bu kadın tuaftı. Kadınlar bilhassa Simsın gibi orta yaşını bulan bakireler... Annesi hakkında söyledikleri tabiî doğruydu. Annesi şaşılacak bir kadındı! Onun gibi birisi yoktu. Fakat kendi haline göre Kristina'da şaşılacak bir kadındı. Şu farkla ki Kristina genç ve güzeldi ve Simsın gibi ihtiyar bakireler Kristina gibi genç ve güzel kızları kıskanırdı. Annesi ile Kristina yatıştıkları halde bu evde işler yolunda gitmiyordu. İlk defa olarak kaçmak için bir anlık bir arzu hissetti krisitna ile kaçmak onu yalnız kendine hasretmek! Yalnız kendisinin bazı düşüncesi onu her zamankinden çok aldatıcıydı. Bir bakıma Kristina'nın başka birisinin evinde bilhassa annesi gibi mütehakkim bir kimsenin idaresinde yaşaması mümkün değildi. Ve annesi mütehakkimi severdi ve Jov'a son zamanlarda öyle görünmüştü ki her hareketini annesi teftiş etmek ist.iyordu.Keza şuna da dikkat etmişti. Yalnız geceleri müstesna Krisitna ile hiç bir zaman baş başa kalamıyorlardı. Kristina ile gezmeye gitmeği planladıkları zaman Jov'a annesi ihtiyaç bulunuyordu. İtiraf etmeliydi ki Krisitna buna fazla sabır gösteriyordu. O yaman bir kızdı! Fakat annesine de tapıyordu. Simsın haklıydı hiç bir yerde annesi gibi bir kadın yoktu her ne ise tahmin ediyordu ki her şey yoluna girecekti.

***

İkinci haftada hava değişti. Bayan Fild bahçe yataklarının kumla dolu. olduğunu gördü. Duvarın içinde küçük solgun tavşan kulakları vardı. Deniz yükseldi ve sahildeki çakıllara kadar yükselmişti. Bu çakıllar üstünde sular sankide bir şey arıyormuş gibi sürünüp d.uruyorlardı.Bayan Fild duvarın üzerinden ıssız sahile doğru baktığı zaman gördü ki ufukta renk güzel bir ergovani bir renkti. Fakat sahile yaklaştıkça kirli yeşil bir renk alıyor. Teleşlı bazan dalgacıklar heyecancı kuşlara benziyordu. Solundaki Kule ölüydü. Güneş onu aydınlatıyordu. Rüzgar hissedilmez gibiydi. Son zamanlarda parlak mavi renkte boyanmış olan Jov'un kayığı çakıllara dayanmıştı. Bu keskin rengi ile oldukça fena görünüyordu. Buarada Bessi Fild'in şuuruna bir şey takıldı. Bu an ölçü kabul etmeyecek kadar küçüktü. Kongriv'in burada bulunup bulnmadığını bilmek istediğinden doğan bir an. İşte bu dimağını fevkalade bir açlıkla hemen hemen bir ifşada bulundu. Sanki birisi kulağına diyordu ki: "Şimdi kararını ver ileri gidecekmisin yoksa gitmiyecek misin?"

Ona birisi sanki "Şimdi, Bessi Fildsiz olayları olduğu gibi görüyorsunuz. Çakıllar üzerinde başını kaldırmaya hazır olan çöreklenmiş yılan senin de pek iyi bildiğin gibi avuç dolusu deniz yoncasından ibaretti. Sen onu hala bir deniz yoncası mı olarak göreceksin yoksa yılan ani olarak başını kaldıracak mı? Bu ergovani ışığa dolanan bu denizdir akan, ilerleyen tuzlu suyu yutan deniz bu böyle mi kalacak? Hayır ilerleyeceksin ve onun bir perde olduğunu anlayacaksın onu bir kenardan yırtıp çektiğin zaman san ifşaatta bulunacak. Bunu göze alabileeek misin? Bu şu deniz duvarına yaslanan soğuk taşlar göğsünü bastıran küçük bir el hareketiğ ile bu duvardan bir taş kaldırdığın zaman onun ne kadar hafif olduğunu mu göreceksin? Biliyorsun ki haftalardır sanki rüzgar tarafından sürükleniyor gibi acele ediyorsn. Daha fazla ilerlemeye devam edecek ve bu yeni tehlikeyi mıntıkaya gidecek misin? .... O alem ki içinde tek başına ve korkusuzca yaşayacaksın ve yegane sakini sen olacaksın o alem ki orada tuzlu sulu bir perdedir. Deniz yoncası bir yılan. Sen bir kez oraya girmedin. Buna inanmalısın"

60.sayı

Bu bir anlık fevkalade bir işveydi. Huzuru kaçmıştı. Baş ağrısı çekiyor, sebebsiz yere hiddetleniyordu. Son zamanlardaki yalnızlığı ani bir kalb çarpıntısı gibi ona çarpmıştı. Bir an için muhakeme yaptı. Niye bedbaht ve huzursuzdu. Oğullarını kaybetiği için. Eğer onlara kendini sevdiriyorsa çocuklarını kaybetmiyor demektir. Dünyadaki bütün anneler oğullarını teslim etmek zorundaydılar. Bu hayatın kanunuydu ve oğullarını teslim ettikler nisbette oğullanna tekrar sahip oluyorlardı. Son şansın Bessi Fild deniz yoncası suda yatıyor köpük taşları alıyor. Su çakıllıkları geçiyor sahilinin daha ötesinde kumsal var deniz yoncasının yattığı yer burasıydı. Fakat yılan yok...

Duvarın tepesinden baktığı zaman bir an için dehşete kapıldı. Ona karşı gelen neydi? Onu tehdit eden ne? Niçin beyni kaymakarış ipler gibi olmuştu? "Hiddetsiz, nefretsiz bu hareketten yanan dimağ bu olmasın. Heyecanla çarpan kalb olmasın" İlerideki şu şey neydi. Kule daha iyi görmek için eğiliyordu. Deniz kısımları dalgalar ile ayrılıyor, sahilde deniz yoncası kımıldanıyordu. Başını kaldırnak üzeredir. Beni yalnız bırakın! Beni bırakın duvarın bu tarafında selametle kalayım.

Döndüğü zaman Kongriv'in ona doğru yürümekte olduğunu gördü. Buhranı geçirmiş, oğlunu seviyordu. Onu her zaman yanında tutacaktı. Sevgili Jov'u elinden almak istediği için Kristina'dan nefret ediyordu. Kalbi sevgi ve nefret ile doluydu. Kongriv'e doğru yürüdü. Duvarm altında kalmış sevdiği tavşan kulakları çiçeklerine bir an baktı. Ona öyle geliyordu ki bu çiçeklerin hafif yeşil bir koksu vardı.

-Hello anne!

Eğilip oğlu onu öptü. Oğlunun telaşlı olduğunu görüyordu. Sabah niye resim yapmıyordu.

-Resim yapmıyor musun çocuğum?

-Hayır bu sabah tatil yaptım. Fırtına çıkacak gibi görünüyor.

-Evet hava bozdu. Evdekiler nerede?

-Babam kitap okuyor, Matti dikiş dikiyor.

Kolunu oğlunun koluna geçirdi.

-Benimle eve gel.

Kongriv olduğu yerden kımıldamadı.

-Hayır anne benim yapacak işlerim var.

Annesini yanağından örtü ve:

-Anneciğim ben ne berbat bir oğulum öyle değil mi?

Annesi gülümsedi. İçi birden bire fıkırdayan bir saadetle doldu.

-Saçmalama hiç bir kimse daha iyi evlata malik olmamıştır.

Gözleri ile ona dikkatle baktı.

60.sayı (Tekrar 60 yazıldı)

-Oo, şimdi Jov mesut güzel bir kadına sahiptir

Annesi bir şey demedi. Kongriv devam etti.

-Şimdi buraya yerleşmiş bulunuyorlar değil mi?

-Oo, şüphesiz güzel bir kızdır.

-Ben faydasız bir insanım senden başka benimle alakadar olan bir tek kişi bile yok tabiî bir de Simsın var.

Gülerek ilave etti:

-Resimlerimi tanıtmak istiyorum. Resim hakkında bilmediğim çok şeyler var.

-Eminim güzel tabloların var şekerim. Tablolarını anlayacak kadar resimden anlamadığım için bana darılmamalısın. Resim hakkında zekan fazla işlemez. Müsahit bir zamanda Londra'ya giderek ressam arkadaşlarından birini buraya. davet etmelisin. Egois olmak istemiyorum. Bana öyle geliyor ki sen ve Jov bana fazla istinat ediyorsunuz. Bunun sebebi de daima beaber olmamızdır.

Kongriv titreyerek:

-O zaman ben ....

Dedi ama cümlesini tamamlayamadı.

-Neyin var Kongriv.

-Bir şeyim yok.

-Uzun zamandır bunun farkındayım bir şeyin var. Söylesene bana.

Genç adam cevap vermedi. Denize daldı sonra büyük bir hayretle:

-Hiç bir şeyim yoktur. Yalnız seni sevdiğimi hatırlamanı istiyorum. Ne olursa olsun her zaman seni sevdiğimi.

Annesi ile beraber bahçeye doğru yürüdüler.

-İşte bütün istediğim bundan ibarettir. Senin ve Jov'un beni sevmesi. Hepinizin hep beraber olması. Siz olmasaydınız bana ne olurdu bilemem. Herhalde ölürdüm.

Bu sırada Kongriv'in stütyosuna gelmişlerdi. Bessi kahkahalarla gülmüştü. Dedi ki:

-Bu günlük bu kadar santimental konuşma yeter.

Öyle yemeğine müteakip Bessi Fild yatak odasına çıktı. Bu oda geniş ve güzel bir odaydı. Bir koltuğa yerleşti fakat hemen uyuyuverdi. Başı düşmüş ağzı yarı açık. Bu hali ile mülayim bir ihtiyara benziyordu .

61 sayı

Birisi kapıyı çalınca ani olarak uyandı:

-İçeri giriniz.

Dedi. Körtis sıkılgan tavrı ile içeri girdi.

-Ne var Körtis ne oluyor.

-Affedersiniz Bayan Fild Kongriv madam, Kongriv bana bu mektubu otomobil ile gitmeden evvel verdi. Hereketinden ancak bir saat sonra vermemi istedi.

Körtis'in elinde mektubu çekerek aldı. Körtis olduğu yerde kıpırdamadı. Dedi ki:

-Bay Kongriv otomobil ile mi gitti?

-Evet efendim otomobil ile gitti. Beraberinde bagajını da aldı ve size bu mektubu vermemi istedi.

Kalbi o kadar şiddetle çarpmaya başlamıştı ki Körtis'i üç tane görüyordu. Dedi ki:

-Teşekkür ederim gidebilirsin:

"Sevgili anneciğim: Sanatımı ilerletmek için Londra'ya gidiyorum. Seni böyle bırakmakla ne kadar kötü bir hareket yaptığımı biliyorum, haftalardır sana bunu söylemek ıstediğim halde bu cesareti kendimde göremedim. Bu sabah da söylemek istemiştim. Fakat o kadar korkağım ki seni üzgün görseydim, gitmemekten korktum. Her cephesi ile her şeyi sözden geçirdim ve her türlü hareketin benim için manasız olduğunu anladım. Kristina bizi iltihak ettiğinden beri hayatımda yepyeni bir duygu hissetmekteyim. Bu içimi dolduran yeni bir hayata benziyor. Sanma ki, bununla Kristina'nın bir ilişiği vardır. Resim hakkında zerre kadar bir bilgisi yoktur. Ona aşık değilim ve onun enteresan bile bulmuyorum. Eminim ki bir kaç yıl sonra alalade bir kadın olacaktır. Eminim ki şu anda seyrettiğin zaman eğer bir sanatkarsanız size güzel şeyler yapacağınıza inandırıyor. O gelinceğe kadar size bunu söylemekten korkmuştum. Size nasıl söyleyebilirdim ki bu yerde kaldığımız müddetce bir şey başaramıyacağım, seni o kadar seviyorum ki seninle olduğumda senin inandığın her şeyi

yapmak elimden gelmiyor. Zaten sen de benim sanatımla pek alakadar olmuş değildin. Hiç kimse olmuyordu. Niye olacaktın ki Kristina bana bir ressam olduğumu hatırlattı ve Londra'ya gidip sanatımı ilerletmeliyim.

Bütün bunları sana beni anlaman için yazıyorum. İhtimal ki bir süre sonra bu hareketimin yerinde olduğunu takdir edeceksin .. Ölen oğlun canlanıştır. Bunun bizi bir birimizden ayırmasını istemiyorum. Londra'ya yerleşince geleceksin değil mi? Tiyatroya gideceğiz. Güzel zamanlar geçireceğiz. Sonra ben Skarlat'a geleceğim. Çünkü böyle yapmayacak olursam seni düşünerek izdrap çekeceğim fakat kendi hesabıma bahtiyar olacağım.

62.sayı

Bana mektup yaz bana darılmadığını ve bedbaht olmadığını bildir. Ancak bu şekilde rahat edebilirim. Bana mektup yaz. On Hallam sokağı Portland Palas, adresine yaz.

Bayan Fild içeri girdiği zaman hepsi de oturma odasında bekliyorladı.

-Kongriv gitti.

Dedi. Bir kaç soru soruldu ve konu kapatılıdı. Yemek çok sessiz ve sıkıcıydı. Bayan Fild yorgun olduğunu söyleyerek odasına çıktı. Saat takriben dokuz buçuktu. Matti odasının kapısını çalarak içeri girdi. Bayan Fild yazı masasının önünde oturmuş bazı kağıtlar yırtmakla meşguldü. Yerde de bazı yırtılmış kağıt parçaları vardı. Matti söze başladı:

-Gelmeye mecburdum. Yorgunsun biliyorum ama gelmeye mecburdum. Her ne kadar Kongriv Londra'ya bir kaç gün gittiyse de bu seni çok üzmüştür.

-O Londra'ya temelli gitti.

-Oo bunu yapmış olamaz, böyle bir şeyi hiç kimseye söylemeden yapamaz.

-Arçer'e de söylemedim.

-Kongriv asla "Allaha ısmarladık" demeden gitmez. Eminim ki Kongriv Londra'ya bir arkadaşını görmek için gitmiştir.

-Bana bir mektub bırakmış ve bu her şeyi açıklıyor.

-Aman Yarabbi tasavvuru neymiş acaba.

63.sayı

Matti Bessi'nin yüzünde gördüğü ifadeden dolayı yırtık kağıtlar ileJ3essi'nin arasına giderek kollarını ona dolama isteği duydu:

-Kardeşim bu kadar bedbaht olma, Arçer ve ben varız. Seni/ hiç bir zaman bırakmayacaız. Seni çok seviyoruz. Kongriv gelince her şey eskisi gibi(olacak. Bu kadar bedbaht olma Bessi. Seni üzgün görmeye dayanamayız. Hepimiz seni seve.riz.

Bessi bir an için elini kardeşinin başına koydu:

-Bir şeyim yok. Emin ol, yalnız şuna üzülüyorum. Bana bir mektıhyazacağına gelip kendisi söylemeliydi. Şimdi beni yalnız bırak yapacağım bir sürü işim vai'.Bahçeye gidip şu tavşan kulağı çiçeklerini aşağıya indirir misin? Çok garip bir kokulan var.

Kapıda bir hışırtı vardı. Matti kapıya gidip:

-Ooo Snabs.

Dedi.

-Bütün istediğim budur. Gecen hayırlı olsun.

BÖLÜM IV

GÜNAH BUNDADIR

Kongriv'in gittiği sabahı Jov ve Krsitina çok erken uyandı. Jov karanlık odada etrafına bakınarak:

-Bu bedbaht bir şey Konni'nin bunu yapabileceği düşünülebilirdi.

Dönerek Kristina'nın vücuduna koluna doladı:

-Fakat sen bunu biliyordun. Neden bana söylemedin?

-Geçen akşam takriben saat bire doğru odada birisi vardı.

-Saçma.

-Saçma değil. Bütün hareketlerini takip etim. Sandelyeye süründü. Bir kadın sanırsam annen. Kapımızda kilit yok mudur?

-Olduğunu zannetmiyorum. Hakikatten odaların hiç birinde banyo hariç kilit yoktur. Kilit hiç düşünmemişler. Şimdi peri hikayelerini bırak da anlat bakalım. Kongriv sana ne dedi.

-Kendisinin hakiki bir ressam olması için ona ilham vermişim. Bu his o kadar kuvvetliymiş ki ona ilham vermiş.

-Sen ne dedin.

-Ben ona gitmemesini, annesinin bunu çok üzeceğini söyledim.

-O ne dedi.

-O bana kimi darıltıp darıltmıyacağını umurunda olmadığını söyledi. Yemin ettiğim için kımseye bir şey söyleyemedim.

-Bana söylemeliydin.

-Söyleseydim ne yapacaktın?

-Londra'ya gideceğini annesine söylemesini teklif edecektim. Eğer yapmazsa bunu kendim yapacağımı bildirecektim.

-Bunu ne faydası olacaktı. Onu durduramayacaktın.

-Bu onun annesine bir kelime bile söylemeden Londra'ya gitmesini engelleyecekti. Simsın böyle yatığını söyledi. Hiç değilse bir mektup bırakmış.

Genç adam yerinde hafifçe doğruldu ve bir ıslık çaldı. Hafif bir ıslık.

-Aman Yarabbi. Mektubta ona Londra'ya götüren şeyin senin tesirin olduğunu söylemiş bulunmasın?

Krsitina hafifçe kımıldanan karanlığa gözlerini dikti:

-Geçen gece gelen kimdi Jov bu odaya biri girdi. Bir kilit koymamız lazımdır. Annene Kongriv hatırlatmadıysa bile annen benim kabahatim olduğunu düşünecektir.

Jov öfke ile:

-Fakat senin ne kabahatin var.

Dedi.

-Konni'nin yaptığı işlerin hiç biri senin kabahatin değildir. Hem niçin Londra'ya resim yapmaya gitmesin.

Fikirlerine yavaş yavaş varan Jov biraz düşündükten sonra:

-Hem ne var ki ben evlendim, Konni resim yapmak için Londra'ya gitti. Annem niye bir kargaşalık çıkarsın. Dünyada binlerce oğul annelerinde ayrılıyor ayrı yerlerde oturuyor. Niye bu farklı olsun.

64.sayı

Krsitina kocasını yanağından öptü:

-Jov iki ay evvel böyle bir suali soracaktın. Tanrı dualarımı kabul etti. Bu vaziyet alalade değil ve annen alalade bir kadın değil! O tek yumurta bir kadındır. O müteakim tez heyecana kapılan taciz edici bir kadın olmuştur. Ben seni elinden almış bulunuyorum. Kongriv gitti. Geriye sen kalıyorsun.

Bu kelimeleri söylerken ikisi de biliyordu ki bu an için Jov'u kaybetmişti. Sanki karanlığın içinden gelmiş ve Jov'u kollarının arasına almıştı. Genç adam gözlerini önüne dikmişti. Kristina'nın yanında oludğunu unutmuştu. Kristina Bessi Fild'in yatağında doğrularak:

-Oo Jov nerdesin buraya gel.

Diye çağırdığını tahayyül ediyordu. Jov:

-Vallahi bu büyük bir ayıptır. Lanet olası bir ayıp. Bu egoistlik bir kelime bile söylemeden. Zavvallı ihtiyar kadın. Tanrım ben ona iyi bakacağım. Her kaybettiğini ben yerine getireceğim. Biz onun ızdrabını dindireceğiz Krisitna.

Kristina:

-Evet.

Diye mırıldandı.

-Her ikimiz de onun bunu duyurmalıyız.

Kristina:

-Bu vaziyette bir yere gitmemiz işi de suya düşmüş oluyor.

-Tabii bu vaziyete olmaz.

Tekrar yatağına uzanarak büzüşüp uyudu. Bir çocuğun ritmik nefes alışları ile uyuyordu.

Kristina eli kocasının arkasında olduğu halde şimdi cesaretle dünyaya bakması lazım geldiğini biliyordu. Fakat kendi vaziyeti için tamamiyle yalnız başına ayakta durması lazımdı. Bayan Fild'in eğer ondan daha fazla nefret ediyorsa bu şimdi duyacağı nefret ile kıyas edileceği zaman bir hiç kalacaktı. Hemen Bayan Fild için bir şey yapacaktı. Ne yapacaktı? Kristina beş dakika evvel Jov'un bir kaç dakikalık evlilik ayı içinde olgunlaştığını söylemişti. Kendi de öyle değil miydi? O artık ilk tren garındaki korkak tecrübesiz kız değildi.

64.sayı (Tekrar 64 yazıldı)

Tekamül ettiği bir şey de Bayan Fild'in anlayışıydı. Bir kimse onu Jov'dan ayırmak isterse ona her şeyi yapmaktan kaçınmayacaktı. Hatta cinayet işlemekten bile. Kadınlar sevdiği kişi elinden alınırsa çok şey yapabilirdi. Evet Bayan Fild ne yapacaktı? Krsitina buna muaffak olmamalıydı. Onu herhangi bir derecede bekleyecekti. Kristina biliyordu ki kadın elini bağlayıp bekleyecekti. Değişik bir insandı. Her istedğini yapmaya alışık biriydi. Şimdi de istediğini yerine getirecekti. Kristina'dan kurkulmak arzusu onu oğullar gibi taciz edecekti. Hemen hemen herkes bir şey hakkında fikir sahibiydi.

Fakat en azından gazetenizde çok iyi bir fikir veren bir yazı okursunuz "Bu gibi şeyler vukua bulmaz. Bunlar başkalarının başına gelir dersiniz. Kocasını zehirleyen şayanı hürmet bir kadın gibi. Mesala senden Bay Voter ve Binbaşı gibi hepside tabii insanlar"

Jov'un arkasındaki eli sıkıyordu. Ona doğru döndü ve onu biraz dha yakınına çekti. Jov'un hiç bir zaman anlayamayacağı hakiki bir dünyaya bakıyordu. Böyle şeyler olmaz. Bu tarifi kabil olmayan felakatlere karşı kendisini muafaza edmek için ne yapabilirdi? Kaçabilirdi. Hayır, hayır Jov'u terketmeyecekti. Jov onu hiç bir zaman affedmezdi, Mesela yarın sabah ilk tren ile ailesine gitse Jov onu trenle arkasından takip eder miydi? Sevgili Jov! Genç adamın ensesine hafif bir buse kondurdu. Eğer onu takip ederse annesini yalnız ve kendi tarafından terkedilmiş sayacak ve bu yaptığından pişmanlık duyacaktı. Bu hareketinden dolayı Kristina'dan nefret edecekti. Bundan başka bu Krisitna için korkakçasına bir kaçış olacak! Ne daha çok ne daha az kalmakla; Bayan Fild kendisine emniyet etmesi ve kendisi ile alakadar olmaya başlamasına teminde muaffak olabilirmiydi. Fakat başlangıçta bu mümkün olabilirdi. Fakat şimdi değil, şimdi değil Kongriv'in bu hareketinden sonra, hem Bayan Fild onu ilk gördüğünde hoşlanmamıştı. Bayan Fild onu öperek "Ne kadar güzelsin, ne kadar uzun boylusun" diye bağırmıştı.

İhtimal ki bir şey yapamazdı. Artık birlikte yaşayamazlardı. Arkadaş olamazlardı. Fakat bir mütekare muhtemeldi. Fakat bu yapılamazdı Bayan Fild anlaşma yapılacak kadınlardan değildi.

Kristina Jov'u daha yakına çekti. Ona; şu sözleri söyledi. "Jov annen bir yolunu bulup beni elde edecek, ne surette bilmiyorum fakar beni muafaza etmelisin"

Hayır Jov bunun bir kelimesine bile inanmayacaktı. Eğer Krsitina böyle bir şey söylerse Jov o anda annesinin tarafını tutacaktı. Krsitina'dan hoşlanmamaya ve ona ehemniyet etmemeye başlayacaktı. Onu nankörlükle suçlayacak. Onu asabi, hotbin sanacaktı. Hayır ne ohırsa olsun evde yalnız başına kalmayacaktı. Evde hiç birisi yoksa hiç yoktan müstesna Kaptan ile olacaktı. Şimdi kaptan ondan kaçıyordu. Anlaşılan kendisine göre onun da bir düşüncesi vardı. Artık o kadar sakindi ki Kristian Kaptan'ın her zamankinden çok içtiğine şüpheleniyordu. Lavinia Pikok'a bir ziyaret yapmaya cesaret edemiyordu. Tamamiyle yalnızdı.

64.sayı (Tekrar 64 yazıldı)

Şimdikinden nefret ettiği bu ev muammalı görünüyordu. Emindi ki Simsın veya Körtis herhangi birisi onun her hareketini biliyordu. Ve bu akşam bu odada birisi bulunmuştu. O halde ortada gerçekler vardı. Hayal değildi. Artık Jov'un ağzından dinlemeyi sevdiği Ohara Floytun neşeli günlerine dönülemezdi.

Bu bir tehlikeydi. Bu tehlike içinde yatmakta olduğu yatak kadar hakikiydi. Kendi vücudunu kuvvetli bir şekilde tazyik edilmiş bulunan Jov'un vücudu kadar hakiki. Bayan Fild ihtında bir kraliçe edası ile gülümseyerek:

''Evet, dedi. Kongriv bana bir mektup bıraktı. Bana söylemeye çekiniyordu. Sersem çocuk. Sanki ben anlamayacakmışım gibi! Kahve istermisin Jov. Evet anne teşekkür ederim. Madem ki ayakta bulunuyorsun şunu göndürebilirsin. İstediğin bir şey var mı? Ahçı bir dakikada yapar. Teşekkür ederim. Evet Kongriv mektubunda Krsitina'nın güzelliğini kendisini nihayet bir sersem olarak gösterdi. Gurur duymalısın Kristina bu sebebten dolayı bazı dersler almak için gitti. Seni çocuk bu onu mesut yaparsa çok sevineceğim. Gel Snabs, onun gidişini tasvip etdiğimi her ne kadar da biliyorsanız, fana halde seviniyorum."

Kaptan masadan kalktı. Gözlerinin altında büyük siyah halkalar vardı. Müstehziyane Bayan Fild'i süzdü fakat bir şey demedi. Dışarıya kurşuni göğe baktı. Bayan Fild:

-Senden ne haber Kaptan? Bu güzel sabahta ne yapacaksın.

-Bu sabah hava güzel değil. Fırtına çıkmak üzeredir. Fakat benim için bir fark yok hafta sonu gidiyorum.

-Hakikatten gidiyor musun?

Birden bire bir birlerine baktılar.

-Hakikatten gidiyorum. Kenya'dan gelen bir kadeşim var. Yirmi senedir bir birimizi hiç görmedik. Onu tekrar görmek güzel bir şey olacak. Olabilir eğer bu buluşmadan hoşlanırsam onunla Kenya'ya dönmem muhtemel.

-Evet niye gitmeyesin.

-Kenya'nın güzel bir şey olduğuna inanmıyorum?

-Her yer güzeldir. Her yer berbatır ve hiç bir şey değildir.

Kapıya şiddetle vurarak dışarı çıktı.

-Bu sabah Kristina nereye gideceksin.

Kristina sankide ev demir sürgülerle sürgülenmiş gibi hemen biliyordu ki hapisteydi. Geçen sene evvelki hapishane hayatından bahsederken kitablardan birinde okumuştu. Bu kitaplarda ona feci gelen şey her adımının bilinmesiydi. Her attığınız adım hesap ediliyordu. Her adım gözaltında buluyordu.

Tıpkı hapishanede olduğu gibi. Şimdi de burada gözleniyordu. Marmeladını bitirmekte olduğu kahvaltı masasında kapıya doğru ancak bir kaç adım yarda mesafe vardı! Ancak bu bir kaç yarda ihtiyar kadının gözü önünde katetmek zorlu bir görevdi. Her hareket dudaklarını silmesi masadan kalkması pencereğe doğru yürümesi veya kapıya gitmesi şimdi takip edilen bir hadiseydi. Ağzına şimdi bir parça ekmem koydu ve ekmek ağzında kaldı. Tuafl Fakat farz edelim kionlar, Bayan Fild, Körtis, Snabs, sahte bir samimi zehirde karar kıldılar. Böyle şeyler vardı! Herkesin bildiği arsenik değil fakat yavaş yavaş tesir eden bir şey. Bir gün kendini daha iyi hissedecek bir gün sabah daha kötü. "Bir bebek geliyor diyecekler. Uyukusunun uzun olduğunu söyleyecekler. Giddikçe daha az.

Bayan Fild'in nazik bir alakası. Simsın onun anından arılmıyordu erli bir Doktor çağıracaklardı: Merak edecek bir şey yok Bayan Fild bulunduğu şerayet altında gayet tabiî bir hal ilk çocuk gayet güç doğurulur."

65.sayı

Evet, ihtimal ki bu kafi derecede hakkıydı. Bir çocuğu bulunacağına inanıyordu. Tam istediği gibi bir vaziyet Kristina ekmek parçasını yuttu ve kendini hasta hissetti. Kendinden memnun olan Squre gibi pencereye bakan Snabs'ı seyreti. Ona verilen yiyeceği neden tecrübe etmesindi. Cezanın cürüme uygun olması için hakikatten yerinde bir hareket olurdu:

-Gel Snabs.

Tabağında bir parça marmelatlı ekmek vardı.

Snabs ekmek parçasına baktı ve ayağa kalktı ve hareket eden ince bir sedir gibi pencereye yürüdü.

Bayan Fild gülümsedi:

-İşlere bakmak için gitmeliyim. Korkarım ki Snabs yalnız benden ve Simsın'dan yiyecek kabul eder. Ve yine şaşılacak bir derecede aç gözükür. Hiç de terbiyesi yoktur.

Bayan Severing'i gün bitmeden gelmesi hakikatten bir mücizeydi. Kongriv'in Londra'ya gitmesi hakikatten bir mucizeydi. Kimse sebebinin tam bir salahiyetle söyleyemezdi. Fakat herkes biliyordu. Her zamanki gibi Kristina'rnn güzelliğine hayran, oturduğu yerde kızı seyretti. Fakat kız onun kendine baktığına biliyordu. Krsitina çok zaman geçmeden evet, sade bir kadın olacaktı. Bir veya iki çocuğu olması bunu yapacaktı. Saçları bir müdetten sonra yardım almadan bu güzel rengi muafaza edemezdi. Şüphesiz alalade bir kızdı. Haşin, hotpesendi. Hem de kocası onu şımartmıştı. Ama güzelliği münakaşa getirmezdi. Kız da can sıkan bir harekette bulunmuyordu. Başını böyle gururla taşımayı nereden öğrenmişti? Fakat en güzel rengiydi. Ateşte parlayan bu sarı saçlar, kurşuni renkteki gözleri, yanaklarını ve boynun ellerinin gül beyazlığını vücudunun ahenkliğinin tatlılığı. Bayan Severing kabul etmeliydi ki kıza gurur hatta azamet olsa bile tebessümü ılık ve samimiydi. Ve ayni ve yine niye size itimat eder gibi bakıyordu. Bayan Severing dünyanın en dedikoducu kadını olduğunu bildiği için kendine itimat edilmesini severdi. Tesbit ettiği Dik hakkında küçük havadisler...

Fakat bu gün Kristina'yı görmek için gelmişti. Temiz kurşuni elbiseler içindeki şık mümtazam vücudu bir ağacın dalına konan keskin gözlerle etrafına bakarak bir av arayan kuşa benzeyen görünümü. İyilik taşıyordu. Çünkü iyi uyuyor ve yiyordu. Bütün bunlar ona, sanki herhangi bir anda tavana uçacakmış gibi bir hava veriyordu.

-Teşekkür ederim. Ne kadar güzel çörekler! Simit ne kadar iyi Dik'e söyleyim de ona iyi gelen tek şey çörek. Kongriv'in Londra'ya giteceğini hiç tahayyül etmiyorduk. Tekrar ne zaman dönmesini bekliyorsunuz?

Bayan Fild:

-Uzun müddet beklemiyoruz. İhtimal orada bir stütyo bulacaktır!

-Yaa, sahi mi?

Bu sırada kardeşi geldi. Oturdu. Bayan Svering hücuma geçti.

-Siz Kongriv'in böyle ansızın kaçmasına şaşırmadınız mı?

Matti hemen cevap verdi:

-Biraz olsun şaşırmadık. Bessi ve ben bunu daima bekliyorduk. Bir iki ay evvel hatırlıyorum Kongriv bana şöyle demişti. "Matti teyze benim azabım: Kafi derecede bilmekten ileri geliyor." Ne kadar sevimli ve mütevazidir.

Her zaman böyledir. Hatırlıyorum bir zamn çocuklar için getirdiğimiz öğretmen; Kongriv' de fevkalade bir istidat olduğunu söylemişti. Emin ki vardı. Her ne kadar o bana sık sık resim hakkında benim bir hüküm veremeyeceğimi söylediyse de: "Matti teyze" Dedi.

66.sayı

"Sen bir şey ifade eden resimleri seversin bundan da bilirsiniz herkesin anlayacağı bir şey söylemektedir. Mesela ölmek üzere olan bir geyik veya pencereden pışarı bakan ihtiyar bir kaptan veya bir muhavereye giden zıhlı bir asker".

Matti güldü:

-Tammamiyle haklı. Benin hoşuma giden resim bu gibi şeylerden veya birsinin tanınabilen bir portresi. Bir akrabam veyahut Kraliçe Viktoia'nın tabloları fakat tabii bu türlü resimler Kongriv'i tatmin etmez bunun için daha çok öğrenmek için Londra'ya gitti.

Matti sözlerini tamamladı. Resimde beni şaşırtan şudur ki ben resmin Kongriv'in yaptığını daha güç bulunyorum. Mesela bir koyunu koyuna benzetmek için çok şeye ihtiyaç duyduğu fikrindeyim. Kongriv bir iki haç ve daira çizer ve bunu bir tren olduğunu söyler. Fakat ben bu hususta hiçbir şey bilmiyorum.

-Onun yokluğunu şiddetle hissetmeyecek misin Bayan Fild?

-Yokluğunu hissetmek, fakat anaların oğullarını kaybetmeye alışması lazımdır.

İşte bu sırada Bayan Severing heyecanla kocasına da söylemiş buluduğu gibi Bayan Fild'e gayip bir şeyler olduğunun farkına vardı: "Evvela sevgili Dik ne olduğunu hiç anlayamamıştım. Her zamanki gibiydi. Üniforma biçinindeki elbisesiyle sanki arkasında tahta varmış gibi dimdik Kraliçe Victoria azimet ile oturuyordu. Sonra gözüm ellerine çarptı. Bu eller çok sinirliydi. Bu ellerin nasıl olduğunu bilirsin. Eğer elinde bir şey tutmuyorsa elleri eteklerindedir. Hiç hareket etmez. Fakat bu öyle sonu küçük dolgun parmakları bir biri

arasında durmadan gidip geliyordu. Eğer onaların içinde kemik olsaydı çatırdadığını işitmiş olacaktın. Sonra gözler kimseye bakmıyordu. Bu gözler kör bir kadının gözleriydi. Ve kendi derin düşüncelere gömülmüştü. Ne düşünmekte olduğunu bilmiyorum fakat bizi düşünmüyordu. Sonradan farkına vardım ki Matti onun bu haline meraklanıyordu. Matti korkuyor denebilirdi. O kadar ki Dik ben de hakikatten korkmaya başladım. Bu Bayan Fild'in hakiki bir sinir halinde neye benzediğini bize Lavinia Pikok söylemişti hatırlar mısın? Onun daima bir sinir buhranına uğrayacağı kehanetinde bulunuyordu. Fikrime göre ona münasip olan budur.

Evet bu defa hakikaten girecekti!

Ayrılmasından bir gün önceki gün biraz sarhoştu. Kule'nin içinde diz çöktü ve bu Kule ona aitti. Penceredeki bir deniz kuşu Kaptan'ın çıplak arkasına nişan aldı ve pisledi. Kaptan bakışları keskin olduğu halde fısıldadı "Deyyus"

-Faydası yok eski ahbab benim için yapacağın her şeyi yaptın. Fakat senin bana verdiğini ihtiyar kadın elimden aldı. Her şey mavolmuştur. Herşey olup bitmiştir. Fakat sen benim ayrılık biletimsin, benim çay bardağımsın.

Sallanarak ayağa kaktı. Ansızın bir hakim kadar ayıktı.

-Ben bitmiş bulunuyorum. Onsuz veya sensiz yaşıyorum. Gidip ihtiyar kadına veda edeceğim.

Onu odasında buldu Snabs ayakları dibindeydi. Parlak bir ateş yanıyor ve Bessi önüne bakıyordu. Kaptan kapının eşiğinde duruyordu. Bessi 'yi süzdü:

-İçeri girebilir miyim?

Diye sordu. Bessi Fild düşünceleri içinde kaybolmuştu. Eteğinde açılıp kapanan parmakları müstesna hiç kımıldamıyordu.

-İçeri girebilir miyim?

Diye tekrar sordu. Bessi birden bire ona baktı ve Kaptan onun karşısında başka birinin durduğuna karşı garip bir fıkire kapıldı. Bessi:

-Tim şişmanlıyorsun.

Dedi. Tim kendini bir koltuğa bıraktı:

-Biliyorum. Hem biraz da sarhoşum. Fakat size veda etmeye geldim.

Bessi:

-Bunu kaç defa yaptın?

-Fakat bu defa doğrudur. Yarın hareket ediyorum.

-Beni görmek isteyen bir kardeşim var.

-Şüphesiz.

İhtiyar kadının odayı huzursuz edecek derecede kapalı tutuğunufarkına vardı. Oda piskot ve tahın ile hafif bir yanık kokusuyla karışık bir koku ile doluydu. Tim'in alnında ter damlaları teşekkür etmeye başladı.

-Bu kadar büyük bir ateşin önünde nasıl uyanık kalabiliyorsun?

-Ooo, uyanık kalabiliyorum. Bilhassa şimdi.

-Ne demek istiyorsun? Şimdi mi?

-Halletmem ve karar vermem icab eden bazı meseleler var.

-Kongriv hakkında mı demek istiyorsun?

-Yalnız Kongriv hakkında değil.

Kaptan onu tekik etti ve düşüncelerini toplayan bir şeyle; ciddi bir suretle daha evvelde vardı. Bu durgunluk odaya yayılmış bulunuyordu. Tim daha evvel bu odada çok defa bulunmuştu fakat bu odayı şimdiki gibi sıkıcı kendi ifadesi ile kapalı kalmaktan dolayı ağır kokulu bulmuştu. Bayan Fild dostça dedi ki:

-Bu çiçekleri görüyor musun? Bunları üç defa bu odadan dışarı çıkarttım. Tavşan kulağı çiçekleri... Kokularının bu kadar kuvvetli olduğunu bilmiyordum. Lütfen onları kaldırır mısın?

Kaptan salınarak ayağa kalktı ve tavşan kulaklarını aldı ve onları dışarıdaki küçük masaya koydu.

68.sayı

Bayan Fild memnunlukla:

-Seni kaybedeceğiz Tim.

-Hayır niye kaybedeceksiniz.

Dedi ve eğilip onun önünde diz çöktü.

-İşler burada pek kötü gidiyor öyle değil mi? Ben burada altı aydan fazla evvel geri geldiğim vakit onlar hal olmuş gibi görünüyorlardı.

Bessi bir şey söylemiyordu.

-Bilirsin buraya bir kaç gece için geldiğimde burada kalacağıma dair en küçük bir fikire bile sahip değildim. Senin de böyle bir fikrin yoktu.

-Hayır itiraf edeyim ki yoktu.

-Sen beni eritiverdin ve bundan zevk duydun.

Bessi gülümseyerek ve yanağındaki çukurlar onu sevimli kılarak onu bir çocuğa benzetti.

-Söylemesi ne kadar zalimce bir şey; bana misafirperverliğimden dolayı teşekkür edeceğim yerde!

-Sana teşekkür edecek bir şey yok.

-Buraya gelmeden evvel hayatımda bir şey yapacak ümidim vardı fakat senin bu tavrından mahfoldum bittim. İçinde yaşama sevinci kalmadı.

Bessi:

-Doğru, Kendinden başka herkesi kabahatlı bul bakalım.

-Kendimi pekala kabahatlı buluyorum. Eğer bu kadar kabahatli bulmasam kendimi tekrar toparlar ve hayata başlayabilirdim. Her ne kadar da hayatımda içkive kadından başka istifade etmedimse ...

Bessi 'ye uzun sabit bir nazarla baktı.

-Fakat asıl bilmek istediğim benim için neden bu kadar eziyete katlandığın. Benin bütün hakimiyetimi eline almak beni çiğnemek senin için nasıl bir eğlence oldu?

Şimdi dikiş dikmeklen meşgul olan Bessi bir ipliği dişi ile koparark dedi ki:

-Sahi mi ne lisanı bu Tim!

-Oha bunu anladığını sanıyorum. Bütün hayatında gelen herkese sahip olmak istedin hatta benim gibi kadın delisi bir deniz kurduna bile

O daha iyi bir şey yapmak arzusuyla elini üzerine bulundurmaya layık biriydi. Başka biri işitiyor muş gibi sesini alçattı:

-Şimdi bana söyle umurumda olmaz senin hakkında her şeyi bilen yegane insan benim. Kongriv'in gitmesi kaburga kemiklerinin orta yerine bir yumruk gibi geldi değil mi? Senı kalbinden vurdu. Bunu hiç unutmayacaksın ... Ölünceye kadar öyle değil mi? ...

Baş parmağı ile dizine vurdu:

-Büyük, çok büyük bir ölüm darbesi yedin! Her iki oğlunda!

Bessi'nin yüzü bir bebek yüzü gibi buruştu ve yumuşak ve şişkin yanaklarından aşağıya doğru iki göz yaşı damlası hafifçe yuvarlandı. Kaptan kaba bir tavırla:

-Bak sana sert davranmak istemedim. Kaybettin dedimsede. Eğer onlara karşı tabii bir insanı hali ile hareket edersen hiç bir zaman kaybetmiş değilsin. Git Kongriv'i Londra'da gör iyi bir vakit geçireceksin. Jov ve Kristina'yı da kendi başlarına bir iki hafta bırak her şeye hazır olarak geri geleceklerdir. Hadi bu o kadar feci bir şey değil. Bütün anneler oğullarını sevimli kızlarla evlendiklerini görürler ve bundan saadet duyarlar.

69:sayı

Sözünü kesti:

-Zannedersem çok geç kaldın.

Dedin. Mırıldanarak devam etti.

-Sen bunu geçtin. Mahvoldun. Hakikat budur. Mahvoldun.

Gözyaşları akıyordu. Fakat sesine tamamiyle hakim olarak konuştu.

-Beni bildiğini sanırsın Tim fakat burada kaldığın müddet zarfında ben kim olduğumu asla bilemezsin Tim. Jov'un bir kızı buraya getirmesinden önce hayatımızın nasıl geçtiği

hakkında hiç bir şey! Hayatımız, üçümüzün hayatı. Bu dünyadaki en güzel bir şeydi. Jov Kongriv ve ben. Bizden başka kimse bunu anlamadı. Hiçbirimiz bir daha buna benzer bir şeye sahip olmayacağız.

Kaptan insafsızcasına.

-Güzeldi! Cehennem hayatıydı diye sözünü kesti. Bu hayat bir boğa yılanının bir çift tavşan yutması kadar güzeldi. Boğa yılanı için! Evet şüphesiz şimdi cehennem azabı çekiyorsun. Çekmiyor musun? İncinen gurur ve ihatenin tadıyla kendine acımakla çılgına döndün! Oo sana kabahat buluyorum! Zamanında bende böyle olmuştum. Fakat sen satın aldığm eşyaların bedelini ödüyorsun. Hortlağa karşı büyük bir günah işledin Büyük Hanım hem bu günah nedir. Bu günah hırstır. Biçarei kendine ne kadar sıkıca sarma hırsı. Onda hiç bir hayat verresi kalmasın. İhtiyar kadın ve tarih boyunca yerine getirilemeyen bütün emirlerin araya toplanmasında zararı dokun muştur. "Benimdir. Benimdir" Jov ile Kongriv'i yakaladın ve hemen hemen hayatı parça parça ettin. Şimdi de onları kaybetmiş bulunuyorsun. Lanetolası iyi biliyorsun ki kaybettin. Ve bundan dolayı azab çekecek ceza görecektir. Sen güzel ve münizevi bir yaşama girmiş bulunuyorsun ve ben bundan memnun olduğumu sana söyleyecek kadar sarhoşum.

Kaptan durdu. Dudaklarını ıslattı ve her zaman kendi hissesinden daha azdı. Fakat tuaf bir his duydu:

-Alimallah. Söylemekte olduklarımdan tek bir kelimesini bile işittiğini sanmıyorum.

Bessi gözlerinin karanlığında kim bilir nasıl bir düşünce vardı. Şimdi sanki de nefesi emiyormuş gibi yanakları çekilmişti. Küçük elleri sanki kumaşı sıkıyormuş gibi duruyordu. Bessi bu anda bir anlaşmaya varmışlar gibi başını eğerek cevap verdi.

-Tim o kötü bir kadındır. Eğer güzel görünüşleri olmasaydı hepimiz bunu görecektik. Eğer bir Allah olsaydı. Onu cezalandıracaktı. Olmadığına göre...

Tim ayağa kalktı. Onu omuzlarından sarstı.

-Buraya bak, kendine gel, rüya görüyorsun.

Bessi başını kaldırıp sonra elini işine uzattı.

-Tim sen zannettiğim kadar zeki değilsin seni kaybedeceğiz demek. Bize gelerek ziyaret etmelisin.

Tim de sallanarak onun başında duruyordu. Bana bak ona bir fenalık etmeyeceksin tamam mı? Saçının bir teline bile dokunmamalısın!

Bessi Fild gülümseyerek onu dosthane bir tavırla süzdü.

-Çok güzel saçları var değil mi?

-Hayır, hayır şimdi ciddi konuşıyorurn. O dünyanın en tatlı çocuğu Jov'dur. İyi kalpli cömert Jov. Sen onu Jov' dan ayırabileceğini sanma. Bunu hiç bir zaman yapamayacaksın, hatta doksan yaşına kadar yaşasan da. Bu hakiki aşktır. İşte böyle senin safsatalarından hiç biri bu sevgiyi gölgelendiremez.

Bessi dikişini yeşil ve kırmızı renkli çantasına koymaya başladı.

-Şimdi işine git. Ağır başlı ihtiyar kadına yakışacak şekilde saçlarımı taramalı ve yüzümü yıkamalıyım.

Kaptan:

-Ona artık dokunayım dede.

Diye tekrarladı.

-Elim ona yetişmez biliyorsun.

Bessi Kaptan' a parmağını salladı.

-Ah hep bildiğin şeyler onların ne olduğunu tahmin etmek istemez misin?

Ayağa kalktı ve masanın arkasına yürüdü. Saçlarına gümüş bir fırçayı götürürken dedi ki:

-Benim odamda oturmana müsade ediyorum Kaptan fakat bu bütün sırlarımı bilirsin demek değildir. Şimdi git ve beni rahat bırak. Ben yapacağımı bilriim. Jov ve Kongriv benim oğullarımdır. Senin oğulların değil.

Kaptan aynada onun akislerini gördü. Bu aynadan ona bakan gözler başka bir dünyadan aks ediyor gibiydi. Bu kadar korkunç dünyalar içinde o yegane gibiydi. Onun bir ferdi olmaktan mahhrum bırakılmıştı.

BÖLÜM IV
KAPTAN VEDA EDİYOR

Kaptanın ayrılışından iki gün eveldi. Kristina bu gün bir tecrübede bulunmuştu. Bu zamana kadar tuaf karmakarışık bir his duyuyor ve kendi kendine gülüyordu. Kendini ekseriye çok sevdiği kadın kahramanlardan biri ile kıyas ediyordu. Mesela Nothanger Abbey'in romanın kadın kahramanı Katherina Moiantla.

Bu haftalar zarfında şüphesiz görünüş böyleydi. Bu karanlık günlerin verdiği en büyük azab umumi bir can sıkısıydı. Jov yine çok çalışıyor her gününü dışarıda arazide geçiriyordu. Arçer Fild pek seyrek görünüyordu. Kaptan canlılığını kaybetmişti. Bayan Fild zamanının çoğunu odasında geçiriyordu.

Günün uzun saatlerini geçirmek Kristina için hiç kolay değildi. Lavinia Pikok' dan başka civarda arkadaş olarak kimse görünmüyordu.

71.sayı

Şimdi Lavinia'dan kaçınmalıydı. Bu işsizlik onu daima hastalandırıyordu. Evlenmeden evvel pek nadir hastalanırdı. Hastalansa bile bunu izah edilebilen bir sebebi vardı. Şimdi sabahları müphem bir baş ağrısı ile uyanıyor. Pek az iştahı vardı. Kitap okurken veya bir mektubu imzalarken ansızın kalp çarpıntıları nefes darlığı hattan yaklaşmakta olan bir bayılma nöbeti hissederdi. Bu hayat onun için bir bebeğim tezahürleri olabilirdi. Fakat emin değildi. Polçester'deki bir doktoru görmek niyetindeydi. Fakat bazan insan müphem rahatsızlıklan müstarip olduğu zaman bunu dış alemle ilgisi vardı. Tehditkar kara bulutlar bürüdü fakat yağmur yağmıyordu. Uzaklarda şimşek çaktı. Somurtkan yükselişler halinde sahile doğru eğildi. Evin içine de sıkıcı bir hava girdi. Bundan dolayı bayağı veya çirkin bir tahayyül edemezdi. Şimdi sükunet çökmüştü. Tekrara tekrar Kristina başını kaldırıp dinlerdi. Kenisinde sersemce bir hal olduğunun farkındaydı. Geriye dönüyor sanki sürünerek ona yaklaşan birinin baktığını hissediyordu. Melodram hallariyle her günkü hayatının normaline ehemniyetle gülümsemesine rağmen Kristina'nın hesaba katması icab eden iki hakikat vardı.

Birinin ehemniyeti hizmetçi Simsın'ın düşmanlığı bütün şiddet hikayelerindeki tiplerin hepsine birden taş çıkartacak birisi. Şu veya bu şekilde intikam planları hazırlayan sert gülmeyen kadını fakat mutlak ve mücerret olmayan hakikata bakılırsa arkadaşlığınızdan her gün nefret eden birisinin bulunması hoş bir şey değildir. Bundan daha az çirkin bir şey yoktur. Kristina şimdi mümkün olduğu zamanlar kaçmayı öğrenmişti. Simsın'dan şimdi hiç bir şey yapmasını istemiyordu. Ona ne emir veriyor ne de kabalık yapacak fırsat yaratıyordu. Yine de Simsın sükûtun her saatında hasta görünüyordu. İkinci ve daha mühim olan sebeb şuydu ki Kristina Bayan Fild'in hassas olduğunda emindi. Dış görünüşte münasebetleri tamamiyle normaldi. İç görünüşlerinde de genç kız hissediyordu ki ihtiyar kadın kendini durmadan tetkik ediyor gözleri ile Kristina'nın her konuştuğu kelimeyi değil, yalnız farkındaydı ki Kristina uzun zamandan beri hep bu göz ve hareketin arasında takip edilenlerin arasında olduğu gibi hep sakin gözle görülmeyen bir münasebet vardı. Mektep günlerinde bir öğretmeni onu sevmişti. Kristina izah edemiyeceği bir hisle bu yakınlığı kendinden uzaklaştırmıştı. Sonunda onu haftalarca rahatsız eden büyük bir araştırmadan sonra ona fikrini söylemiş ve buna bir son vermişti.

72.sayı

Bu atışmadan evvel aralarında zücü konuşmamış bir vaka oluştu ki bunda sukut kelimelerinden daha beliğ bir hale gelmişti. Krisitna şimdi bunu düşündü. Çünkü burada daha geniş bir mityasta ayni sükun vardı. Yalnız burada tehdit eden nefretti. Sevgi değil. Kongriv'in isminin asla hatırlatılmamış olmasına rağman annesinin her zaman onun aklından çıkarmadığına Kristina emindi. Bessi Fild Kongriv'i her aklına getirdiğinde Kristina'yı itham ettiğne şüphe yoktu. Bir gün Kristina çaydan sonra ona Jov kahkahlarla demişti: "Ne dersin

anne sana kitap okuyayım mı?" bu sırada Bayan Fild masadan kalkmıştı. Ona dönerek hatları gergin bir yüzle: "-Hayır! Hayır! Ne cesaretle."

Diyerek sinirli bir mukabelede bulunmuştu. Bayan Fild'in devamlı olarak Kongriv'i düşünmesi Kristina'ya da Kongriv'i düşünmeye sevkediyordu. Kongriv çiftlikte bulunduğu zaman onu ancak yemek zamanında görürdü. Şimdi Londra' da bulunduğu halde onu sık sık görür gibi oluyordu. Kongriv sakin bir adamdı. Kendi mekanını çeken konularda heyecanla konuştuğu halde pek az konuşuyordu. Kristina onun sesini pek iyi hatırlıyordu. Annesine Fransızca bir kitap okurken tanınan sesi odanın sükuneti içinde madeni bir paranın sesi kadar öterdi. Arada bir gözlerini annesine çevirir ve tekrar okumasına devam ederdi. Kristina adeta Kongriv'in yokluğunu hissetmeye başlamıştı. Şimdi Kongriv hala evdeymiş gibi sanıyordu; sankide o sessizce köselerde kayboluyor. Kapıları dikkatle ve sükunetle kapıyor. Odalar arasında bir hayal gibi görünüyor ve bütün bunları sankide annesinden kaçmak için yapıyordu. Kangriv Kristina'nın kulağına: "Annemin beni yakalamasına izin vermeyin. Artık hür olmak kadar zevkli bir şey olduğunu öğrenmiş bulunuyoırum"

Buna ilave Kristina Bayan Fild'in oğlunu durmadan takip ederek: " Nerdesin oğlum nerdesin" diya bağırdığını tahayyül ediyordu. Kaçma ve kovalama! Fakat acaba kovalayan Bayan Fild kaçan da kendisi değil miydi!

Bir sabah yemek odasında oturduklarında Arçer Fild onu kolundan yakalayarak: "Kayınvaliden neşelidir! Onu kendi aleminden uzaklaştır!" demişti.

Kristina hayretle ona bakarak: "-Ben mi? bunu benim yapmam lazım geldiğine mi inanıyorsunuz?". "<Tabii siz genç ve güzelsiniz değil misiniz?"

Kristina insanları ne kadar az anlıyor diye düşündü. Zavallı Arçer bu durumdan ne kadar müteessir görünüyordu. Yüzünde hissettiği ızdırap açıkça okunuyordu: "-Ben elimden geleni yapıyorum. En çok üzüldüğü Kongriv'in uzaklaşması. O beni hiç bir zaman ciddiye almış değildir. Bu acıdır, fakat hakikattir onun için her şeyi yapmaya hazırım. Onu bedbaht görmeye tahammül edemiyorum. Bu beni çok müteessir ediyor"

Kristina:

-Onu bir müddet için bu yerden uzaklaştırsanız. Onu bir seyahata çıkarsanız neşesinin yerine geleceğini zannetmiyor musunuz?

Arçer bu sözleri duyunca şaşkına döndü. Gözlerini düzeltirken siyah bol kaşları yerinden fırlayacakmış gibi göründü: "-Bir seyahat mı! Benimle mi asla. Bunu ona söyleme düşüncesi bile olamaz. Benim yanımda beş dakika kalmaya tahammülü yoktur. Hele bu evde Matti ve benimle yalnız kalması zindandan daha beterdir. Onun yegane alaka olduğu şey oğuHandır. Kendisine hak vermiyor değilim. Onları pek seviyor. Beni affet kızım ..."

K.riatina:

-Affedecek bir şey yok. Bu sebebtendir ki onu neşelendirmem fikriniz bana biraz garip görünmüştü.

-Fakat bedbaht görmeye tahmmül edemiyorum. Beni affet kızım.

Arçer K.ristina'ya sözlediği sözlere kendisi de şaşıyormuş gibi baktı:

-Şimdilik Allaha ısmarladık.

72.sayı

Kapıda bir an durakladı sonra: "-Onun iyi olduğunu zannetmiyorum. Söz aramızda hiç de iyi olduğunu zannetmiyorum. Çok feci bir şey."

Kaptan'ın ayrılmasından bir gün evvelki öyle sonu Kristina çok küçük bir tecrübe yaptı. Misafir odasında gümüş saat işliyordu. Kristina odada yalnızdı. Hava öyle sıcaktı ki pencerelerden birini açmışı ve denizin tranpeti andıran sesi uzaktan duyuluyordu. Okyanusun bazı kısımlar kurşuni' renkte ve sakin görünüyordu. Kurşuni' dalgalar martıların çığlıkları sükuneti ihhal ediyor ve bu çığlıklar cam arkasından duyuluyordu. Bundan başka ne bir ses ne de hareket vardı. Ev öyle bir koyu sukunet içine gömülmüştü ki Kristina evi yaklaşmakta olan fırtınayı karşılamak için yaklaşmakta olan fırtınaya benzetti. Sanki hayat durmuştu. Fakat öyle miydi? Kristina bunu anlamaya karar verdi. Sessiz adımlarla öne çıktı. Duvarda asılı bulunana Snt. George onu alakasızlıkla izliyor gibiydi. Merdivenleri çıkmaya başladı. Buzlu cam pencerenin bulunduğunu döşemeciğe geldiği zaman bri kapının açıldığını duydu. Kapıda

Kimse yoktu fakat emindi ki birisi mutfağa giden bu kapının arkasında onu dinliyordu. İki adım daha ilerledi. Şimdi holdeki herhangi bir kimseden saklanmış bulunuyordu. Mutfağa giden kpı açıldı. Salon hizmetçisi Molli parmakları önlüğü ile oynar olduğu halde çıktı. Kristina geri döndü ve merdivenlerden indi.

-Molli, ne var.

-Oo madan affınızı riza ederim Bayan Fild'i arıyorum.

-Nerede olduğunu bilmiyorum ihtimal ki odasındadır.

Basamakların sağında birinci katta kütüphane olan bir oda vardı. Yüzlece eski kitabla doluydu. Seyahatin onsekizinci asrın dedesi Arçer'in büyük babası tarafından yapılmıştı. Sandelyeye tutarak yürüdü. Onu tutan bu delilik neydi. Ansızın idrak eti ki günlerden beri devam eden korkulardan uzaklaşmalı olayları olduğu gibi görmeliydi. Jov kendisi ile beraber olduğu sürece ona bir fenalık gelemezdi. Bu ev her günkü kayın validesi ile nefret ettiğini bilmesi dolayısıyla ona bir çılgın asabiyeti getirmişti. Bu eski kitapların ağır küf kokusu içinde alaca karanlık içinde otururken kalbi heyecandan çarpıyordu. Ağzı kurumuştu. Karanlıkta kendi alehinde bir plan kurulduğu duygusuna kapıldı. Bir harekete geçmeme ihtiyacında olmasaydı ki ona dehşet veriyordu. Bayan Fild ile yüz yüze gelemezdi. Çünkü karşılaşacak bir şey yoktu hiç bir itihamda bulunamazdı. Çünkü hiç bir itiham yoktu. Kendi tecrübesizliğinin neticesi oluğunu biliyordu.

-Çünkü daha evvel hiç kimse ondan nefret etmiş değildir.

Kapı tokmağının döndürülmekte olduğunun farkına vardı. Işık yarı sönüktü fakat Kristina iyice seçebilmişti ki kapı iki defa döndürülmüştü. Kapı nedense açılmadı. Olduğu yerde kımıldamadan kaldı. Nihayet kapıya gitti. Onu yavaşca açtı ve dışarı baktı kimseler yoktu. Koridor boyunca ilerledi. Mutfak tarafındaki merdivene doğru bir köşeyi döndü ve bekledi. Birisi sakin adımlarla aşağıya doğru geliyordu. Dönerek esas pasaja tekrar girdi ve Simsın ile yüz yüze geldi. Simsın:

-Pardon madam.

Dedi.

-Beni takip ediyordun. Bir birlerine o kadar yakındılar ki Kristina Simsın'ın sağ yanağındaki küçük kurşuni beni görebiliyordu.

Kristina ellerini dim dik yanlarına tutmaya mecbur oldu.

-Şüphesiz etmiyordum madam.

-Hiç şüphesiz ediyorsun. Kütüphane kapısının tokmağı henüz çevirdin.

-Çevirmedim.

-Sen değilsen kim olabilir.

-Bilmiyorum.

-Beni niye takip ediyorsun.

-Ben böyle şey yapmadım. Yapacak daha iyi işlerim var.

-Evet zannedersem olmalı.

Genç kadın yürüyerek Simsın'ı geçti ve dışarı çıktı. Orada Kaptan'ın eve gelmekte olduğunu gördü.

Kristian onun kolunu yakaladı:

-Oo seninle karşılaştığıma o kadar memnunun ki

-Niye noldu.

-İçimde garip bir his, çok sinirliyim. Tim gitmemeni arzu ederim. Gidersen şimdi bana yalnız Jov kalıyor. Mutlaka gitmen mi lazım. Burada kal. Eminim ki herkes kalmanı istiyordur.

Genç kadının eli titriyordu. Kaptan onun elini avcuna koydu.

-Evet gitmem lazım bunu daha evvel yapmalıydım. Biraz gel sahile gidelim. Seninle konuşmak istediklerim var. Cehennem kadar ayık bulunuyorum.

Kristina isterik bir kahkaha ile:

-Cehennem ayık mı? Tabii geleceğim. Jov nerede? Neden bütün gün dışarıda?

-Ne var bir şey canını mı sıktı?

-Hayır bir şey değil. Sahile inelim bu melun evden uzaklaşarak.

Bahçeyi geçtiler sahile indiler. Yan yana duruyorlardı.

-Üşüyorsun değil mi?

-Hayır bilhassa sıcaklık. Bütün gün gökgürültüsünü işittim. Bu yüzden garipten tırlıyim.

-Evet çıkmak üzere olan bir fırtına.

Kaptan konuşurken genç kadın bir yağmur damlasının soğuk bir don gibi alnına arptığını hissetti. Elini bırakarak bir kaç adım ilerledi.

-Henüz yağmur yok. Artık konuşabiliriz. Bizi kimse dinliyemez.

Genç kadın derin bir nefes aldı.

--Ne olduğunu biliyor musun Tim? Beni her yerde takip ediyorlar ve Simsın'ın arkamdan koştuğunu gördüm ve ona bunu söyledim.

-Yazık ona yanlış itamda bulundun.

-Fakat niye yapıyorlar Tim, niye? Onlara ne fenalık yaptım?

-Beatricea'yi çocuklarından ettin ve seni o kadar fena sanıyor ki elinden gelse sana zarar verebilir.

Kristina titredi:

-Kabahat bende değildir.

-Kabahat onu bu kadar aç gözlü olmasındandır.

Kaptan ona biraz daha yaklaştı.

-Jov burada olduğu müddet her şey yolundadır. Fakat ben Jov'u en kısa sürede seni balayına götürmesi için iknaya çalışacağım. Şimdi ki hali ile Bessi normal değildir ve her gün seni görmesi onun için daha zordur. Bana kalırsa sana bir zarar verme niyetindedir. Güzelliğini berbat etmek ve sana bir şekilde zarar vermek niyetindedir. O her istediğini yapmış ve buna nail olmuştur. İlk defa önüne sen çıkıyorsun ve bu ihtirası, o kadını mahveden de budur.

-Senin doymak bilmeyen ihtirasın neydi?

-İşte kadın, karşılığını vermeden istediğimi almak, her şey için bu dünyada makul bir karşılık vermek lazım. Yoksa bu dejenere dünyada çürür ve kaybolursunuz. Bu kabahatı tanrıya kadere ve şansa bulursunuz. Halbuki bunların hiç bir kabahatı yoktur. Kendinizindir.

Genç kadına daha fazla yaklaştı. Kolunu onun koluna doladı ve onu hafifçe öptü. Kristina olduğu yerden kıpırdamadı.

-Fakat neler söylüyorum. Maksadım vaaz vermek değildi. Bu son buluşmamızdır.

Kristina kahkahalarla güldü.

-Daha çok konuşacağız. Evimiz olunca gelip Jov ve benle kalacaksın.

Genç kadının omuzlarını daha fazla sıkarak:

-Hayır, söylediğim doğrudur bu son buluşmamızdır.

-Neden?

-Çünkü artık gidiyorum.

-Nereye.

-Kardeşimle deniz aşırı Kenya'ya gidiyorum. Kim bilir hemeyse seni bir daha görecek değilim. Bu yüzden seni öptüm ve sana layık olduğumu düşünmüştüm. Söylediklerim söylemek istediklerimdir.

-Çok ciddi görünüyorsun. Neden kolunu bana dolamıyorsun. Eminim ki Jov bana darılmaz.

-Darılmasa bile bu iyi bir ittiyattır denemez. Sebebini sana sormadan söyleyeyim. Bu iyi bir ittiyat olmayacaktır. Seni ilk gördüğüm anda sevdim. Sana sarhoşken söylemiştim. Şimdi ayıkken de söylüyorum. Bu her şeyi ihtiva eden hakiki bir aşktır. Daha evvel bir kadını bu kadar sevmiş değildim. Şimdi ise istediğimi bulmuş bulunuyorum. Ne yazık ki o henüz bir çocuk denecek kadar gençtir. Ve en samimi dostumun karısıdır. Ben ise bütün hayatiyeti

ükenmiş mafvolmuş durumdayım. Fakat bu dünyada hayatını sağlam bir temele bağlarımaksızın sonundada başınıza gelecek budur. Benim gibi yalancı ve hiylekarsanız.

-Niye bu kadar santimental konuşuyorsun. Sitem etmekten zevk alıyorsun. Burada yapacak işin yoktu bu yüzden bana aşık olduğunu sanıyorsun fakat ben de uzaklaşınca ye ne kadar uzun zamandır ayrı olduğun kardeşinle olunca her şey yoluna girecek. Demek istiyqrum ki tekrar bir gemiye sahip bulunduğun ve Kenya'da bir iş başına geldiğinde buradaki hayatın sana daima ehemni yetsiz görünecek.

Hiç gecikmeden devam etti:

-Bunu kendimde bile tecrübe ediyorum. Biliyorum ki hakikatla tecrübesi olmayan bir çok şeyle mücadele etmekteyim. Jov ile uzaklara gittiğimiz sürece, eğer gidebilirsek ihtiyar hanımdan nasıl olupta korktuğuma şaşayacım. Bu bana acayip görünecek. Bu senin için de geçerlidir Tim. Gelip bizimle kaldığında göreceksin hepimiz halimize güleceğiz.

Kristina'yı tekrar öptü.

-Çok sevimlisiz Kristina fakat beni anlamıyorsun. Hem anlamana ne lüzüm var... Sen çok gençsin hayat hakkında çok az bilgin var. Fakat ihtimal ki bir gün kendin hakkında açık bir düşünce dimağında parlayacak ve anlayacaksın ki ruhunun ölümü kendine bağlıdır. Bir kıvılcımdan bir miktar lütfetmişti. Fakat ben onların geçip gitmesine müsade ettim. Sana söylemek istediğim budur ki sevgilim büyük bir talihin var. Jov ve sen büyük bir sevgiye sahipsiniz. Bu aşk sonsuza kadar devam edecek. Ben aşk ve şefvet, her ne ise diyebiliriz ki hakkında pek çok şey bilirim. Diyebiliriz ki aşk bir ağaçtaki kuş kadar nadindir. Tabiat bizi aldatıyor onun bunu yapmakta hakkı vardır. Fakat Jov'u tanıdığını herhangi bir kimse kadar biliyoruz. Jov yamandır.

-Fakat süratli değildir. Eminim ki güzel bir kalbi var.

-O evet güzel bir kalbi var. Yağmur kadar temizdir. Ve bir annenin çocuğuna duyduğu şefkat kadar kuvvetlidir, beceriklidir de. Annesi onu mahvetmek için elinden geleni yapıyor. Sen gelmeseydin bunu yapmış olabilirdi. Fakat şimdi dünyadaki en sevimli bir yavru ile selamettedir. Gel seni tahtis edeyim.

-Onu tekrar öptü. İhtimal ki seni akşam yemeği vaktinde tekrar görürüm.

-Fakat sen de neşelen büyük bir ihtimal seninle Viltsayr'a gideriz.

Genç kızı tekrar yanağından öptü. Bu yanak soğuk ve gergindi.

-İçeri beraber gidelim.

-Hayır sen git ben burada kalacağım. İhtimal ki Jov gelmiştir.

Kristina bir kuş gibi daha evvel duyduğu kokulan unutmuştu. Jov'u düşünerek karanlık yollardan eve doğru koştu.

Kaptan sahilde bir aşağıya bir yukarıya yürüdü sonra ceketinin cebinden küçük bir rovelve çıkardı. Göğsüne dayadı kendini kalbinden vurdu.

BÖLÜM VI

UÇURUMDAN AŞAÖIY A

O akşam geç vakit sahilde Kaptan'ın cesetini buldular. Kaptan'ın ceketinin cebinde Jov'a ait yazılmış bir mektup çıktı: "Sevgili Jov bu kadar nazik misafirperverlik gördüğüm bir yerde kırık hayallerle dolu olan hayatıma son vermek pek fena görünür. Filhakika başka türlü hareket etmemin mkanı yoktu. Ayrılma vakti yaklaştıkca bu yapılanlar zarfında gittikçe anladım ki beni buradan uzaklaştıracak kuvveti kendimde bulamayacağımı bu mesafeyi kattedecek enerjiyi toplayamıyacağımı zannetme ki annenin sıcak çatısı altında mesuttum. Geçirdiğim günlerin çoğunda hiç de mesut değildim. Fakat benin bedbahtlığımın tarihi eskidir. Ben bütün hayatım boyunca şüphe duyduğum cennete inanan adamlardan biri olarak doğdum ve bu inaç ve şüphe siyamlı ikizler gibi ruhumda yaşıyor. Bu tabii olarak insanı içkiye ve kadına sürükler. Her ne ise bu geç zamanda kendim için bir mesele çıkarmak niyetinde değilim. Zaten ortaya atacak bir mesele yoktur ki ben bedbahtlık tozu karıştırılmış talihsizlerden biriyim. Vücut zevkleri kendi başlarına daha güzel bir şey olduğu ve tahayyül etmediğimiz mücadele kafi derecedeydi. Sana daima saadetle bağlıydım. Şimdi bu eski sözün nereden geldiğini bilmeyeceksin Jov, Kongriv bunu bilecektir. Şimdi Portlant Palas'da

kendini tatmin için hayaline teslim etmekle meşguldur. Bu mektubu dünyadan göçmek için sana sahile inmeden evvel odamda yazıyorum. Deniz, Kule bütün bunlar benim saadetim olmuştur. Bazan düşündüm ki onlardan uzaklaşayım ve yine bir başarıya varayım. Fakat hayır Kristina bana bunun olmayacağını gösterdi. Hayatın hiç bir şeyi kurtarmadı ve ihtiyar tabiatın sonunda her şeyi berbat ettiğini isbat için her zaman duyduğum ümit doğru çıksaydı. Herhalde bu hale gelen ben yaşamaya devam etmiş olurdum. Kristina'nın olduğundan değil fakat benim ona olan aşkım tamdır. Onu Kongriv'in sütutyosunun dışında ilk defa gördüğümde bu kadar seneden sonra ilk defa nihayet hakiki aşkın ne olduğunu anlamıştım. Nihayet sevgili Jov alalede bir aşkın ne olduğunu söylemek istiyorum ki o diğer yüzlerce kadının olduğu gibidir. Eğer layık olduğu adama bulursa her bakımdan hiylesiz pek zeki değil fakat emniyet eden sadık insanın bütün cazibelerine sahiptir ki o yavru bundan ötesini görmez. Güzelliği bu alalde şeyleri fevkalade yapıyor. Eğer o iyi kabli bu kadar güzel olabileceğini zannetmiyorm. Zamanında pek çok harkulade kadına rastladım bunu aşkla alakası yoktu. Birisine kalbinizi verdiğiniz zaman onu bütün ruhunuzla seversiniz. Sizi fetheden fevkalade cömert şeylerdir. Onu görmekle bütün hayatımda kaybettiğim şeyi idrak etim. Şimdi hayatımda temin edemeyeceğim şeyler vardı. O halde hayattan ayrılmak için fena yapmış değilim.

74.sayı

Daha sade bir şekilde ifade etmek lazım gelirse benim nasıl bir adam olduğumu iyice tarif ediyorum ve adamın yaşamasının artık lüzumsuz olduğuna inanıyorum. O halde artık sevgili Jov bu çıkmazı benim için imkansız yapan en kötü şey seni tanıdık sonra seni daha fazla sevememdir.

Sende Kristina ile evli bulunuyorsun ve birbirlerinizi hakiki bir şekilde seviyorsunuz ve yaşlarınız bu aşkı solduracak ve bu aşkı öldürecektir. Hakikatten ikiniz de büyük anne ve büyük baba olduğunuzda her ikinizde sevginizi muafaza edeceksiniz.

Bir şey daha söyleyeyim Kristina'yı annenle uzun süre kalmaya mecbur etme. Kızcağız çok iyidir. Sen anneni bu kadar sevmene göre vaziyetin daha ötesini göremezsin. Annen harkulada bir kadındır. O içimdeki şeyin son hayat zerresini de yumuşatmasına sebeb oldu. Bu benim kabahatındır onun değil. Sen ve Kongriv mevzunda tamamiyle haklı değildir. Eğer kadınlar istediklerine uzun zaman sahip olurlarsa bozulmaya başlarlar. Bütün hayat boyunca bir arzuya müteakip bir şeyi terkederlerse asil bir hal alırlar ki ekseriye böyle yapmaya mecburdurlar. Annen Kristina ile evlenince istediği gibi hareket ederdi. Değişiklikten dolayı Kristina'yı kabahatli buluyor. Hatırla ki her zaman önce karın gelir. Her zaman ve her zaman.

Bunu söylemen tuaf karın bunu işitse gülerdi. Fakat bütün hayatın boyunca hatta üstüne hatta ilave ettin.

O halde her ikinizide Allah'a emanet ediyor eğer beni düşünürseniz hayat karşısında fakir bir adam olarak hatırlarsınız. Her zaman sizin Tim."

Tatbikattan sonra küçük bir cenaza töreni yapıldı. Bedbaht hayatı boyunca memnun olmadığını ve bu hususta bazı deliller verildi. Evlilik hayatı boyunca mesut olmadığını unutmamıştı. Kristina açık bir delil verdi. Onunla son konuşmasını anlattı.

-Fikrinde böyle bir şey olduğunu tahmin, tabi biliyordum şimdi anlıyorum söylediği şeylerin başka bir manası vardı.

Karoner hususi olarak Kaptan'ın mektubunu Jov'a okudu. Bunu herkesin bilmesine luzum olmadığını söyledi bu şahsi bir meseleydi. Kaptan Grin muaffak bir çılgınlık geçirdiği sırada hayatına kıymıştı.

Daha sonra Bayan Fild demişti:

-Jov mektubu okuyabilir miyim?

-Hayır, okumaman daha iyi anne. Onu hiç kimse görmeyecek. Hem okumana imkan yok zira onu yırttım.

75.sayı

Bayan Fild oğluna baktı. Kısık bir sesle:

-İçinde benim hakkımda bir şey var mı?

-Hayır anne sadece Kristina hakkında. Kristina evvela Kaptan'ın yaptığından dolayı acı bir keder duydu. Bunu yapması için Kaptan'ın ne kadar bedbaht olması lazımdı. Kristina onu kendini veren bir arkadaş gibi düşündü ve dostunu teselli etmesi gerektiğini düşündü ve bedbaht oldu.

Jov karısını bir çocuk gibi teselli etmeye çalışırken Kristina yatakta ağlıyordu.

Hem bu meselede Kristina suçsuzdu. Bu hakikatle onun ilk temasıydı. Yaşta olduğu kadar hakikatte tecrübede de o kadar gençtü ki hayatında verdiği ölüm kararı ona bir misal gibi göründü. Tim'den başka bir şeyi düşünemiyordu. Onu teselli etmek için ne yapmalıydı. Jov ona temin etti.

-Böylesi daha iyi oldu. O bir çıkmaza girmişti. Kendine kalan yegane şey mu~ffakiyetsizliğini üstün bir hale getirmekti. Güçlü gibi evet bu şekilde ölümü daha iyiydi.

Bu halden biraz kurtulunca Kristina keşretti ki şu acı his hadise hakkında Kaptan ile en son konuştuğu için herkes onun hakkında tuaf tahminlerde bulunuyor. Bu kadar ehemniyet eden Jov bile izahat istedi.

-Kaptan sana ne söyledi, yine de söylemek istemezsen ....

Kristina başını salladı ve kolunu kaldırdı.

-Tahkikat esnasında söylediğim gibi Kaptan ile bahçede buluştuk. Bana sabahleyin gideceğini ve bana veda etmek istediğini söyledi. Ona bunu için bu kadar ciddi görünmeğe lüzum olmadığını onunla yine görüşeceğimi söyledim. Bir sürü şeyler söyledi ve evlenmiş olduğumuzdan dolayı ne kadar talihli olduğumuzda bahsetti.

-Seninle evlendiğimi söylemedi mi?

-Evet bunu senden başka biri ile alakada etmediğini söyledi.

Yanaklarını kızıl bir renk kaplamış olduğu halde:

-Niye başkaları bundan bahsediyor.

-Tabii ediyorlar. Böyle küçük bir yerde.

-Bana aşık olduğu için mi intihar etiğini düşünüyorlar? Annen buna inanıyor mu?

-Tabii inanıyor. Benim bildiğim gibi Kaptan'ın seni sevdiğini biliyor. Senin kabahatın değildi sevgilim. Bunu önüne geçemezdin. O daima bunu söylerdi. Bunu bir hakikat olarak mektubla bana anlattı.

-Bu mektubu annene gösterdin mi?

-Hayır onu kimseye göstermedim. Onu yırttım.

-Annen şimdi benden her zamankinden daha çok nefret ediyordur.

Jov şimdi elini karısının omuzlarına koydu ve onu kendine doğru çekti:

-Buraya bak Kristina sen çok safsın ve çocuk gibi konuşma. Annem senden nefret etmiyar. O kimseden nefret etmez. İhtimal ki yalnız Lavinia Pikok'tan. Bu nefretten bahsetmek mekteb kızı düşüncesidir. Yirminci asırda yaşıyoruz.

Sonra güldü.

-Nefretten ibaret olmayan zaman mı vardır. Her şey zülüm ve nefetle doludur.

Sesi kesildi. Sonra Jov ihtrasla onu öptü:

-Oo Jov beni sıkmaya devam et. Korkuyorsam bana kızma daha evvel böyle bir şey başıma gelmiş değildir. Beni seversin değil mi? Seversin? Söyle.

Genç adam onu göğsünde tutarak.

76.sayı

Genç adam genç kadını göğsünde tutarak dedi:

-Seni seviyorum. Her zamankinden daha çok.

-Pekiala o zaman uzağa gidelim. Hemen. Tim sahildeki son konuşmamızda uzaklaşmamız lazım geldiğini sölemişti.

-Yakında sevgilim. Yakında. Mektubunda da buna benzer bir şey vardı. Fakat hiç bir zaman annem, anlamış değildi. Ne kadar müşfik ve iyi olduğunu bilemez.

Kristina:

-Evet, evet. Fakat görmüyor musun ki annen o kadar iyi değildir. Senin benimle evlenemen Kongriv'in kaçışı. Bütün bu meseleler içine beni kabahtli tutuyor.

-Bak! Kendine gel Kris. Annemin hasta olduğunu söylerdin. Fakat sen ondan çok daha berbatsın. Dinle uzaklaşacağız hem de tez bir zamandan fakat henüz bunu yapamayız bu haliyle annemi bırakanı. Bir veya iki hafta içnde değil. Dediğin gibi annem iyi değildir. Bunu ben de farkına vardım.

-O halde bana söz ver. Beni terketmeeceğine söz ver. Bir an bile.

Jov bir an geriledi ve ona bakarak kahkahalarla güldü.

-Sen bir çocuksun Kris insan senin nörserize gece ışığı istediğini zannediyor.

-Ne zannettiğin murumda değildir. Nasıl görünürsem görüneyim yalnız beni bırakma işte o kadar.

Jov bir an için başını eliyle çemberledi ve sözünü öptü.

-Seni bırakayacağım. Meğer ki mecbur olayım.

Sonra gülerek ilave etti.

-Eğer bunu yapmaya mecbur olursam Simsın'ı gözcü bırakacağım!

***

-Şimdi Bessi Fild kadar dik ve sabit bir şekilde oturduğun bu sırada ne hissediyorsun.

-Avuçların içi farklı olamaz avuçlar içindeki altın yuvarlaklardan-evvela birini sonra diğerini gözleri bakımından çok zekidir. Bu gözler dünyaya hakim olarak bakıyorlar.

77.sayı

Bu dünyadaki mum gölgeleri kadar yarı çıplak şekiller kadar çalkalanıyor. Fincanları taşıyôrlar ve diyorlar ki: "Perdeleri indireyim mi kardeş" ne olduğunu görecek mektup yazmış olmasma şaşıyorum. Fontleroyları cenazede gördüm. Yahut evet yağmur geliyor. Pencereyi kapat. Bessi tam bir inanç ile önüne oturuyor. Matti arkasındaki yastıkları düzeltiyor. Zavallı Tim kardeşinin en fena düşmanıydı. Kaba bir tavırla ona bakar ve gülümser. Kongriv'e mektup yazsaydı cenazeye gelmiş olacaktı.

O ve Timoti birbirlerini hiç anlamadılar. Onlar iki zıt kişiydi. Bessi etrafına bakar ve oğullarını mahveden ve arkadaşını öldüren şu katil kadını bile tam bir yumuşaklıkla gülümserdi. "Ceryanda oturma Kristina öyle esiyor ki". Yoksa onu rahatsız eden bu şakağındaki sinir ağrısımıydı? Onun hemen yanıbaşınba babası durmaktaydı. O babasının hemen yanıbaşında böyle gözükmesi ve candan sevdiği neşeli bol sesi ile ona "sana yardıma geldim Bessi" demesi. Fakat onun şurada görünmesine alışmıştı. Yüzü her zaman metin fakat solgundu. Besi bazan babasının hayali içinden duvarları resimleri ve bazan da sönmekte olan ateşi görebiliyordu. Hakiki dünyasında Snabs bile adaletin yerine gelmesini istiyordu. Bazan Simsın kulağını tavana kadar kaldırır ve tavandan şu sözler dökülürdü. "Güzelliğini berbat et". Arçer Matti ve Jov diğerleri ne kadar deli insanlardı. Hakiki ve yanlış dünyanın hangisi olduğunu idrak edemiyordu. Fakat hangisi olduğunu madem ki idrakedemiyordu. Bessi Fild onları neden içeri almakta devam etsin.

O, akıllıca davrandığı rolünden memnun oluyordu. Havadan politikadan, Matti'nin dış ağrılarından bahsedecekti. Sanki bu tuaf şeyler rüyalarının hayalleri değil miydi? Kendini gözlüyordu. Evet hepsi de onu göz altında tutuyordu. Onu yakalayabilmek için de: "Bu sabah nasılın anne diye soracaktı." Jov iyi bir çocuktu ve diğerleri gibi kurnaz olabilirdi. Gülümseyerek Jov'un yanağını okşayacak ve diyecekti ki: "Teşekkür ederim sevgili Jov çok iyi uyudum" tabii bunları söylerken sevgili babası kulağına fısıldayacaktı: "Bize bir fırsat verseler kızı elde edeceğiz".

Evet Bessi kurnazdı. O kadar oynuyordu ki evet gelinin yanağından öperek: "Günaydın sevgili Kristina" bunu söyleyince kızın hemen geri fırlaması ve korkulu bir ızdırabın gözlerinde görülmesi doğaldı: "Güzel sözler, ona güzel sözler vereceğiz".

Kız kurnaz değildi. Mağrurluydu. Çünkü adaletin mesuliyeti ona tevdi edilmişti.

78.sayı

Bütün hayatı fevkalade yapılmış faziletlerle doluydu. Bunu bu büyük mesuliyet de sürüklemişti. Babasından: "Kız Skarlat'a gelmeseydi." Çünkü babasıyla sesini yükseltmeden hatta etrafında başkaları bulunurken bile konuşabilir. Fenalığına da devam edebilirdi. Hayatı

mehvetmek iyi adamları ölüme sürüklemek bir çok seneler için bunu yapacaktı. İnsanlar kördü. Fakat insanlar kördü. Fakat bir şekilde son verecekti. Güzelliğini berbat et!

Yanında başkaları bulunduğu zaman kendine ihanet etmemek için o kadar tetikte olması lazımdı ki bazan konuşulan şeylerin farkına varmıyordu. Cevap verdiği zaman onun gözlerinde keskin görünür. Bilhassa sanki de birisi onun iyi olup olmadığını soracakmış gibi baban şu zavallı sersem Mati 'nin yanağına şimdi bir şamar vurmamak için kendini zor tutuğu bir an vardı. İçinde yükselen hiddet rüzgarlarında haberi vardı. Eğer dikkatli olmazsa döşemeye ayağı ile vuracak ve bağırmaya başlayacaktı. Fakat çok dikkatliydi. Hakikaten çok dikkatliydi. Bundan başka sersemce ihtiyatları vardı. Bazan ansızın kendine müthiş acıdığı olurdu. Çocukları elinden alınan zavallı Bessi Fild daima tek başına daima tek başına ... "Dikkatli ol Bessi yoksa göz yaşların boşanacak kalbin yerinden sökülecek kadar ağlayacak ağlayacaksın." Diğer taraftan işe mukavemet edemez kadar güçsüz görünüyordu. Snabs'ın kaşınması ve diğer köpeklerin ensesine duruş tarzı veya kenarında çay bulunan küçük bir çay fincanı ile böyle habersiz yükselen bir inşiyak vardı ki bu inşiyak onu yüksek kahkahalara sevkediyordu. Fakat neşeli olmalıdı. Çünkü hepsi de onu böyle bir vaziyette yakalamak için gözlüyorlardı.

Senelerce evvel doğudan dönen birisi ona bir Çin kuklası vermişti. Başında küçük teller bulunan ve parlak yüzü gül ve altın işlemesi olan bir kukla. Dik beyaz kırmızı papuçlarını uzatan bir kukla. Pencerenin yanındaki kanepenin kenarında oturuyordu. Şimdi Bessi ayağa kalktı sessizce yürüdü. Kuklasını aldı ve eteğinin cebine koydu ve yine yerine oturdu. Yanında Matti vardı.

-Ne yapacaksın? Kuklayı ne yapacaksın?

Bessi:

-Güzel değil mi?

Diye sordu.

-Evet.

-Şimdi odama gideceğim.

-İstersen seninle geleyim.

-Hayır teşekkür ederim.

-Seninle gelecek ve biraz konuşacağım, yapacak işim yok.

Bessi ayağa kalktı. Böyle anlarda Matti'yi tokatlamamak için ayağa kalkardı.

-Bir şeyim yoktur. Teşekkür ederim.

Yine elinde kukla olduğu halde odadan çıktı. Bessi'nin odasında yalnız kendi hayalleri ile mevcuttu. Böyle anlarda odasında yalnız babasının hayali mevcuttu. Rahat bir nefes alabilirdi. Oturarak rahat bir içki içebilirdi. Bütün vücudu gerilmişti. Kalbi şiddetle çarpıyor ve nabzı hızlı atıyordu.

Yanındaki masanın üzerinde dikiş kutusu duruyordu. Onu açtı ve kutudaki iğne yığınına baktı. İğneleri kuklaya dimdik koydu. Hiç konuşmuyorlardı. Fakat babasının kül rengi yüzü ocağının ışıklarında olduğu halde parmakları yanındaydı. Kutudan bir iğne aldı ve balmumundan yapılmış kırmızı yüzüne sapladı. Balmumunun tazyiki Bessi'nin eteği üzerine düştü. Titremeğe başladı. Eteğini düzeltti ve sonra bir iğne daha bularak onu da diğer yanağına soktu. Kuklanın azabla figan etiğini duyuyordu.

79.sayı

Arka arkaya iğneler alarak onu gözüne kulağına saplamaya başladı. Bütün vücudunu kollarını bacaklarını iğneledi. İnce boynunu çekerek kopardı. Kopan baş eteğine düştü. Boyun içindeki ince toz eteğine yayıldı ve bu zaferinden duyduğu yorgunlukla arkaya yaslandı.

***

Sabah bütün evi içine alan bir rüzgar vardı. Herkesi erkenden uyandırdı. Dalgalar Kule 'ye çarpıyordu. Kumlar bahçenin üzerine savruluyor ve yağmur renkli bulutlar göğün üzerine geliyordu.

Saat onda annesi Jov'un odasının kapısını çaldı:

-Anne içeri gel.

Dedi. Sabah gazetesini okuyordu. Oda düzeltilmiş olmasına rağmen Simsın çekmecelerden bir şeyler düzeltiyordu.

-Bak anne Tim'in kardeşinden bir mektub aldım.

-Öyle mi?

-Evet. Şimdi Polçester'dedir ve benden izahat istiyor.

-Öyle mi? Öyleyse gidip onu ziyaret et.

-Edeceğimi söyledim. Otomobil ile oraya gideceğim. Büyük bir ihtimal akşama dönerim.

Bayan Fild sandalyesinde dönerek Simsın'a baktı.

-Bay Jov Polçester'e gidiyor.

-Evet madam.

Jov:

-Tabii ihtimal ki akşama gelemem çünkü sabaha kadar görmek ihtimali bulmayabilir.

Bayan Fild dedi ki:

-Kristina'yı da götürecek misin?

-Tabii götüreceğim.

Bessi yana döndü. Jov zannetti ki odada olmayan biri ile konuşmaktadır. Annesinin bir müddetten beridir pek dikkatsiz olduğunu ve kendi kendine dudaklarını oynattığının farkındaydı. Ansızın uzaktan bir kapı çarptı. Odadan çıkarak merdivenleri indi ve oturma odasına çıkınca Kristina'nın pencemin önünde durmakta olduğu halde pencereyi seyrettiğini gördü. Jov'un odaya girdiğini görünce dedi ki:

-Bu gördüğüm ilk deniz fırtınasıdır. Böyle muazzam fırtınayı hayal bile etmiyordum. Nerdeyse duvarı aşarak bahçeye fırlayacaklar.

Jov masaya giderek bazı mektublara baktı sonra karısının yanına giderek onu öptü ve kollarını ona doladı:

-Polcester'e kadar gitmeliyim. Timi'nin kardeşi oraya gitmiş ve beni süratle görmek istiyor.

Genç kadın süratla:

-Ben de geleceğim.

Dedi.

-Hayır Kris gelmene gerek yoktur. Bir iki saat kalıp geleceğim.

-Akşama gelecek misin?

-Evet. Küçük bir ihtimalle onu gidince göremezsen biraz beklemek zorunda kalacağım. Bir telgraf çekmiş bulunuyorum.

Genç kadın onu kollarından çekerek.

-Hayır hayır, gece orada kalacaksan ben de seninle geleceğim.

-Ama kalmam ihtimali zayıftır.

-Hayır kalma ihtimalin var ya, seninle mutlaka gelmeliyim. Lütfen lütfen Jov beni götür.

-Polçester'de yarım gün kalabileceğimize göre çarşıya bile gidemezsin.

Kristina yarı isterik bir şekilde:

-Jov seninle gelmeliyim. Lütfen geleyim. Beni yapayalnız kalmam salim değildir. Yalmz kalmamın tehlikeli olduğunu görmüyormusun?

Jov Kristina'nın mekteb talebesi gibi davranmasından hiç hoşlanmazdı. Böyle zamanlarda onunla evlenmiş olduğundan dolayı bir hata işleyip işlemediğini araştırmaya başlardı. Bu düşüncelerle masaya doğru ilerleyerek bir kaç mektup aldı.

-Kusura bakma Kristina seni götüremeyeceğim.

Sonra pişmanlık duydu.

-Sevgilim titriyorsun.

Genç kadın cevap veremedi. Jov onu daha fazla sıkarak.

-Buraya bak, sahi söylüyorum sevgilim. Canın sıkılacak. Tim hakkında konuşulacağına göre bu pek hoş bir şey olmayacak. Zaten bu akşam geri döneceğimden

emen hemen eminim. Hakikatten sevgilim bu en doğru hareket tarzı sen keyfine bak, ben akriben saat yedide geri döneceğim.

Jov uzaklaştıktan sonra Kristina pencereye doğru yürüdü. Rüzgar merdivenlerden aşağıya inerek sahilde parçalanıyordu. Fakat denizin sesi binlerce tranpetin ikazlarına benziyordu.

80.sayı

BÖLÜM VII

Kristina o gece çayda Matti ile yalnızdı. Rüzgar daha hiddetlenmiş ve Kristina pencerenin yanına oturmuş ve kulenin sahil kısmındaki civarına bakıyordu. Dalgalar kopra yılanı -gibi ışıltılar saçarak duvarın üzerine kadar yükseliyordu. Sonra sankide dalgaların içinde karanlık varmış gibi dalgalar beyaz bir yelpaze gibi açıldı mı takip eden harekete müteakip uzaklardan top gürültüsünü andıran sesler geldi. Kristina pencerenini camını açtı. Hava almak ihtiyacı hissediyordu. Matti bir çığlık kopardı:

-Aman şekerim ıslanacaksın.

Krstina Matti'ye dönüp:

-Bu daha ne kadar zaman sürecek sevgilim.

Fırtına şiddetli gök gürültüler. Kapıların rüzgarların sesi ile gıcırdaması pencerelerinin gıcırdaması birbirini işitmek için bağırarak konuşmaları gerekiyordu. Matti.

-Daha yakın gel şekerim. Ne dediğini işitmiyorum. Çay istermisin.

-Hayır. Bu fırtına daha ne kadar sürecek.

81.sayı

-Daha devam ederse hiç şaşmayacağım. Ekseriye uzun zaman devam eder.

-Hayatımda böyle şiddetli fırtına görmüş değilim.

-Haklısın yavrum. Bu ev denize çok yakın.

Kristina:

-Matti. Bu odalarda hiç kilit yok mu?

Matti kararsız:

-Vaktiyle hepsinde kilit vardı. Besi'nin o kadar işi vardı ki, halbuki o her şeyin tam olmasını isteyen bir kadındır. Böyle olduğu hale bazı hususlarda evi ihmal etmiştir. Bazan ona bu hususlarda hak vermek isterim.

Kristina bir sırrı ifşar etmek isteyen bir insan tavrı ile Matti'ye yaklaştı. Fakat bütün söylediği şundan ibaretti.

-Matti odamızın kapısında bir kilit vardı. Fakat bir anaftar yoktu. Buraya geldim geleli kapıda anaftar görmedim. Acaba anaftar nerdedir.

-Anaftar, Bessi onu bir yere koymuş olabilir. Ona sormalısın.

Kristina:

-Hayır, hayır.

Matti:

-İhtimal ki Simsın'dadır.

Diye devam etti.

-Onda olmasa bile sana temin edebilir. O taktirde Bessi'yi rahatsız etmemiş olursun.

Kristina cevap vermediğini görünce:

-Fakat anaftarı ne yapacaksın şekerim.

-Jov Polçester' den akşama dönmeyecek olursa yalnız kalacağım.

Matti sersemce bir gülümseme ile:

-Sana kimse fenalık yapacak değil ki?

-Fakat ben bu evde hiç tek başıma uyumuş değilim.

Matti kahkahalarla gülmeye başladı:

-Ben bu evde yirmi yıldan beridir tek başıma uyuyorum. Düşünün bir kere.

Yüzü ciddileşti. İç geçirdi.

-Bessi'nin hali beni endişe ediyor. Arçer'de merak içindedir. Neyi var acaba?

-Emin ol bilmiyorum. Bilmeyi arzu ederim. Son zamanlarda Bessi çok tuaflaştı. Hiç bir şeyin farkına varmadın mı?

-Ne gibi?

-O kadar garip bir huzursuzluk, sonra kendi başına konuşması, ona hitap ettiğiniz zaman dinlememsi, çok merak ediyorum. Kongriv'in ve ondan sonra Kaptan'ın gitmesi onu çok üzmüştü.

Matti'nin dudakları titredi. Kristina onun ağlamak üzere olduğunu hissetti. Fakat Matti kendini topladı.

-Tabii gazetelerde bazı vakalar okursunuz fakat bunun hiç bir zaman kendi evinizde olmasını ummazsınız! Bessi kendi olduğunda kadar hiç genç değildi. Ama Kongriv annesine veda etmeliydi. Onu bu kadar sevmeme rağmen yine de hizmetçilerle bu kadar yüz göz olmanın pek de doğru olmadığına da inanıyorsam da hatırlıyorum Simsın'a şöyle demiştim Simsın!a bir hizmetçi denemez bizimle çok uzun zaman kaldı: "Annesine veda etmeliydi" dedim.

8 l.sayı

-"Aldandı Bayan Matti" dedi. İşler bu evde son zamanlarda hep ters gidiyor. Kristina:

-Fırtınayı işitiyor musun?

Matti bir an için ayağa kalktı ve kulak vermek için pencerenin yanına gitti.

-Jov'un geceyi Polçester' de geçireceğini umuyorum.

Kristina:

-Hayır, geçirmemeli diye bağırdı.

-Bana geri geleceğini söyledi. Söz verdi.

Matti Kristina'nın yanına gidip onun koluna dokundu:

-Kristina bazan hakikattten tam bir bebek oluyorsun. Hakikaten öylesin! Hiç kimse senin bir kocan bulunduğunu aklına getirmez.

Kapı açıldı. İkisi birden döndü. Bessi Fild onlara bakıyordu:

-Jov döndü mü?

Matti:

-Hayır, geleceğini zannetmiyorum. Bu korkunç havada otmobil süreceğini zannetmiyorum.

Bu korkunç odada yalnız kalmıştı. Bessi Fild kapıyı geldiği gibi kapadı, Mati de ardından çıktı.

Kristina olduğu yerde donarak pencereye baktı. Dışarıyı zor görebiliyordu. Pencerde sanki acelesi zarmış gibi yağan yağmur bir hiddetle camları dövüyordu. Kristina'nın yalnız bir düşüncesi vardı. Bu düşünce vahşi tranpet sesleri gibi zihnine saplandı. Bu düşünce ona ayni düşünce ve ızdrabı veriyordu. Jov geri gelmeliydi. Pencerden ayrıldı. Odanın içinde yürüdü. İç sıkıntısına meydan okumaya çalışıyordu. Her zaman kendinden gurur duyardı. İki sene evvel olsaydı bir sinir, hıçkırk ve göz yaşı taşkınlığı içinde bulunacaktı. Şimdi daha temkinli olmalıydı. Düşünceli davranmalıydı! Katherin Morland ve annesi gibi düşünceli davranan biri gibi düşünceli davranmalıydı annesinin sakin şevkatlı sesinin öyle söylediğini duyar gibi oluyordu: "Vay, Kris canım! Kocandan ayrı bir gece geçirmekten korkuyorsun senden utanıyorum!"

Pekiala fakat Kaptan orada pencemin aşağısında kendini vurmuştu! Simsın daima kendini takip ediyordu. Bayan Fild hastaydı acayip şeyler olmuştu. Kaptan ona dikkatli olmasını söylemişti. Kaptan şimdi daima aklındaydı. Kaptan şimdi odadaydı ve ona diyordu ki "Jov'un seni götürmesine bak, Bessi Fidl'i gözden kaçırma!" eğer ev bu kadar sessiz olursa fırtınanın gürültüsü ile evin bu sessizliği arasında fena bir şey var. Ah bir Molli içeri girse ve çay eşyalarını toplasa. Arçer Fild ne yapıyordu? Onunla teselli olacaktı. Masada tavşan kulağı ile dolu bir çanak gözüne çarptı. Ne kadar tuaf! Günlerce evvel Bayan Fild onların kokusundan hoşlanmadığını söylemişti. Halbuki tavşan kulaklarının kokusu yoktu yahut da pek hafifi bir kokusu vardı. Onları kokladı ve hayretle doğruldu tavşan kulaklarının bir çok kokusu vardı! Sanki onları bir daha hiç sevmeyecekmiş gibi kendinde garip bir his duydu bu evden nefret ediyordu. Zaten bu evden nefret etmişti. Evlilik hayatlarının bu evde bşlaması

fena bir şeydi. Jov ve kendisi için fena bir ızdrap hissetti. Ayrılmışlardı ihtimal ki bir daha beraber olamayacaklardı. Jov'a felaket gelecekti.

81.sayı

Parçalanacaktı. Şimdi yolun bir kenarında ölü olarak yatıyordu.):'".ağmur yüzüne ıslak yüzüne vuruyordu. Kendi kendine: "Kristina neler düşünüyorsun. Hiss:i?,(Pir>insan olma!". Ve sesinin ıssız odadaki gürültüsünden korktu: "Jov gelmelidir... Gelmeli dir! Fakat Bayan Fild benden bu kadar nefret ediyor ki o aklını kaybetmiştir, o bakışı ve homurdaması Jov gelmelisin, hemen gelmelisin, yolda bulunuyorsun. Hemen buraya yaklaştın. Köyün içinden geçen yolun dönemecindesin"

Salon kapısından çıkarak, kapının dış dehlizini geçerek kapıya geldi. Kapının kenarında durarark muafaza olabilecek bir köşe olduğunu gördu: Rüzgar eteklerinde parçalanıyordu. Yağmur başka tarafta parçalanıyordu. Burada denizin kükreyişi dalgaların Kule'ye çarparak dökülüşü bütün bunlar korkunçtu. Fakat bu şu nefret veren evin sükûtundan daha korkunçtu.

Bir şey göremiyordu fakat Kule'nin nereq,e. olduğunu kendine neden şimdiye kadar üzerine çarpan fırtınadan birini beklediğini bili;f9rq.u. Bu ifşa anında Kule'nin üzerinde yaptığı değişikliği idrak eti. Bu aradaki tecrübesi,1.:ı.,z,-µ.ntecrübesi ve disiplini dahilinde küçük bir şeydi. Kule ona zamanın silindiğini öğretı:11.j.~ti .. Kule dalgaların taarruzuna göğüs geliyordu. Fırtınalar dalgaları daha fazla perçin.le111işti ... Ancak bu tehlikelere ve hücumlara karşı geldiği takdirdedir ki hakiki Kule denilebileçek vasıflarla haiz bulabilirdiniz.

Izdırabsız, korkusuz, kayıpsız bir. günah şekli ve rengi olmayan manasız bir hayat olurdu. Sempati ile Kaptan'ı düşündü: "Bu düşüncelerime Kaptan belki de gülecekti. Fakat o da bunlara ianıyordu". Artık kendini anlayan kimse yoktu. Artık mukavimleşen cesur bir kadındı. Artık Matti 'nin ona dediği gibi bir "bebek" değildi.

Bütün bunlara rağmen Jov'un dönmesini arzu ediyordu. Şu korkunç evde tek başına kalmak istemiyordu. Karışık deniz gürültüsü arasında bir motor gürültüsü bir korna sesi otomobilin stoplarına basınca çıkan sesi duyar gibi oluyordu. Hatta bir defa bahçeye koşarak "Jov, Jov" demekten kendini alamadı. Fakat kimse yoktu. Bir yerlerdeki bir saatin altıya vurduğunu duydu. Daha fazla duramıyarak eve döndü.

82.sayı

Bir çocuktan biraz büyüktüm. Daha evvel hiç kimse tarafından mualefet görmemiş hatta hiç kimse tarafından nefret edilmemiştim. Etrafımdaki herkesin beni sevmesi gibi müthiş bir zaafım vardı. Kavgalardan nefet ederim sulh ve sükûtu severim. Eğer Kule ve Lavinia olmasaydı zayıf düşebilirdim. Kule bana gösterdi ki iyilik ve güzellik payına karşı mücadeleden ayrılmamaktan başka bir şekilde mücadele edilemez. Niye Kule bunu bana gösterdi. Bir çok kimseler bunun romantik bir saçma olduğunu söyleyecek fakat böyle değildi. Başlangıçta sana görünen aşlqmuf, Kule'de de başka bir şey vardı. O kadar çirkin, o kadar zayıftı ki, fakat ona her baktığımd,a bana şunları söylüyordu: "Sana ne yaparlarsa yapsınlar aldırma, ızdrap ve yalnızlıktan daha fena şeyler vardır. Fiziki felaketlerden daha fena şeyler olduğunu da muafaza et". Lavinia da ayni şeyi söylemişti. Berbat bir hayat yaşadı fakat doğruluğunu muafaza ettiği o kudreti olan hayatta bir şey elde etmiş olan biriydi. Zannedersem Bayan Fild beni Lavinia için odada o kadar erkek vardı ve o an anladım ki Bayan Fild beni ne kadar haşlarsa [illegible] sen bana ne kadar gücenirsen gücen şahıslara karşı doğru olmamam lazımdı.

Şimdi hatırlıyorum o akşam Kule'yi düşündüm. Onun insanlara karşı düşüncesi olan lakayıtını hissediyordum. Bunu halledince yapmış olduklarımdan başka bir şeyi nasıl yapabilirdim. Tamamiyle pasif kalıyordum. Kaptan ile flört yapmadım. Resimde Kongriv'i cesaretlendirmedim ve Bayan Fild ile iyi geçinmeye çalıştım. Asıl geçirdiğim zorluk başkaydı. Zira burada dıştan biliyordum ki o benimle mücadele ediyordu.

72.sayı

Krismas dansında içeri girdiği zaman Kaptan'ın beni öptüğünü görerek memnun oldu ki başıma geleceğin ne olduğunu o zaman anladım ki annen normal bir kadın değildi. Finaleyin tehlikelidir. O zaman geleceği anlamıştım. İşte o zamandan beridir korkmaya başladım.

Zannedersem hepimizde korktuğumuz zaman birşeylere meraklandığımızda dimağımızın kızgın demirlerle bezendiğini hissederiz bir ağırlık çökünce bu tel kopar bilhassa kadınlar bunu bilir (başkalarına vuku bulmasını kortuğumuz şeyin ne olduğunu bilmeyişimizdendir) benim de oldukça vahşi bir takatım vardı. Küçükken söylediği bir şeyden dolayı kızkardeşim An'ın suratını tokatlamıştım. Eğer o anda elimde bıçak olsaydı şiddetle muluzuna saplayabilirdim. Böyle olduğu halde ben, daha evvel söylediğim gibi sulh ve sükûtu seven bir mahlukum eğer birisi seni elimden hakikatten almış olsaydı eminim ki cinayet işlemekten çekinmeyecektim. O halde izci bir fikir sabit ile kendi kendine her zaman hareket etmeye alışmış bulunan müthiş bir siniri olan Bayan Fild'i anlayabilirim. O da müthiş bir siniri disiplin vasıtası ile mükemmel bir süretle kontrol altına almıştı bu dimağına tesir etti evet onu anlıyorum. Bu anlayıştan dolayıdır ki ondan daha fazla korkmaya başlamıştım.

Bu evde benden nefret eden iki kişi vardı. İki kişi ve bir de köpek Snabs hanımı benden nefret ettiği için beni sevmiyordu. Simsın benden nefret ediyordu. Ve bu evde onları apayrı cinsi bir unsurdum bunu daha açık görebiliyorum ve anlıyorum ki onunla benim aramda geçen son mücadele su götürmeyen cinsi bir mücadele vardı. Anlaşılan Simsın beni kendi zevki için değil mahvolmam için tecavüze çalışıyordu. Bu mahvolmuş bir düşüncedir. Altı ay evvel bunun ne demek olduğunu bilmiyordum. Eğer hayatımda açık ve faziletli olmaya değer devam edeceksem bu sana karşı olacak ve çocuğuma süratli bir dikkatle bakacaksam bu meseledeki her şey aydınlatılmalıdır.

Simsın tam bir kadındır. Biliyorsun ki ondan hakikatten korkmaya başladığım zaman okuduğum kitaplarda buna benzer bütün karakterleri ihtiva ederek bu endişemin önüne geçmeye çalıştım. Simsın dış görünüşü itibariyle tam Fil Kolins'in bir eşiydi. Bir akrabası onun çirkin buruşuk suratlı, tek hecelerle konuşan ve birisinden çok gecikmiş bir intikam almak için tuzak kuran ev sahibi kadın gibi.

Simsın'ın içi ise hiç böyle değildi. Erkeklerden nefret eder ve kendini şu veya bu kadma vakfeder. Esas itibariyle bu cins bir kadındır. Fakat o bunu bilmez.

82.sayı

Cinayetle alakası olan herhangi bir şey onu isyana getirebilir. Beni görür görmez sevmedi diğer erkeklerin beni cinsiyet itibariyle cazip bulduklarını anladı. Buna ilaveten kendisine hizmet ettiği ve taptığı kadının saadet ve sükûtunu tahdit ettiğimi görünce işte o zaman Bayan Fild' den daha az derecede bir derinliğine sapmıştı. İşte bu nedenle korkuyordum. Ben Almanya'dan ve İtalya'dan nefret etmem fakat şimdi dünyayı dolşmaya başlayan kötü ruh kuvvet ve hırs işte bunlarla mücadele etmeliyiz. (Bu ruh bunların olduğu gibi bizimde içimizdedir. Ben şimdi küçük berbat bir biçimde Goliath sonu taşıyan mekteb okulumuzu her Perşembe günü taşıyan haftalık gazeteler gibi yazıyorum)

Bundan dolayı şu basmakalıp heyecanlardan sonra hakikate dönelim. Hakikat şudur ki bu zamanda Kongriv bana Londra'ya gideceğini söylemeden evvel Bayan Fild ve Simsın beni dehşete düşürdü. Evet dehşet içindeydim. Sonra Kongriv Londra'ya kaçtı daha fazla korkmaya başladım. Sonra zavallı Tim kendi kendini vurdu. Bundan sonra Bayan Fild'in nefretini tam içimde görmeye başladım. Her tarafımda onun içimde dolaşatığını hissediyordum. Bir kelime ile onun elini her uzattığını beni habseden kaburgalarının soğukluğuna dokunmuş gibi oluyordum.

Feci olan şey şuydu ki şimdi yalnız bulunuyorum ve etrafımı kötü bir çember sarmıştı bu çemberden kurtulamazdım. Şimdi bile sevgilim kurtulmuş değilsin zannetme ki asla sükun bulasın. Hakikatten yalnızdım. Zannedersin Timoti'nin bana bir fenalığı olmasını kalbinden geçiriyordu. Lavina Bayan Fild'in neden muktedir olduğunu biliyordu. Çünkü asabiyet anlarından birini görmüştü. Fakat şimdi zannetmediğini itirah etmişti. İnsan bunu tahmin edemez ki... Herkesin evinde Tomsonlar bulunmaz ve gene zannedersem herkes

hayatının yarısında Tomson'dur. Hiç değilse bir çok kimse onlardan daha iyi değildir. Benden başka hiç kimse korkunç olması ihtimalini düşünmüyordu. Fakat ben düşünüyorum. Tecrübe etmedinizse. Her yerde takip edildiğinizi hissetmenin ne kadar çirkin bir his olduğunu tahayyul edebilirsiniz. İptidai takip edildiğime inandım. Fakat bir iki defa yakalayınca bunun doğru olduğunu anlamıştım. Simsın'a pasajda rastlayınca bunun doğru olduna şüphem kalmamıştı. Bu dakikada benden öyle nefret etmişti ki yüzümü parçalamaya itmiş olmalıydı. Gene de nöbetdeki bir asker gibi dik ve hareketsizdi. Bir defa beni takip ettiğini öğrenince anladım ki Bayan Fild'in tertip ettiği bir şey vardı.

83.sayı

Bu sırada ona tuaf bir değişiklik oldu, elinden geldiği kadar herkesi aldatmaya başladı. Kendi kendine mukafatlar veriyordu. Zavallı Matti ve Arçer çok şaşırmışlardı. Hareketlerinde korku ve zavallıklık vardı. Bessi'lerine bir şey olmuştu ama ne olduğunu anlamıyordu. Aman Yarabbi! Ne kadar endişe ediyorlardı. Jov seni biraz kabahatli bulurum. Annenin hasta olduğunu ve titiz bir bakım görmesi gerektiğini hiç bir şeyin farkına varmamış görünüyordun ki bu hakikatten senin için kaygısız bir hareket. Böyle olmalda beraber bu senin için ona ne kadar bağlı görünüyordun ona ne olduğunu görmeyecek kadar kördün. Herneyse ben tamamiyle yalnız kalıyorum ve o kadar korkuyorum ki. Bana Polçester'e gitmen lazım geldiğini söylediğinde hakikaten çok feci bir şey oluyordum. Bu bütün korkularımın en berbat ifadesidir. Bu son günlerde korkum büyüdüğü için tutunduğum yegane şey seni gözümden ayırmaktı. Hele geceleri sana bunu hissettirmeden yatmalıydım. Çünkü senin tipindeki erkekler kargaşalık çıkaran yapışkan kadınlardan nefret eder. O anda bunu becermiştim. Fakat sen tarnamen tesadüfi olarak Tim'in kardeşinin Polçester'de olduğunu söyleyerek onu hemen bulmazsan geceyi orada geçireceğini ve sabahleyin döneceğini söyleyince bütün ihtiyatım kayboldu çılgın gibi davrandım, sana sarıldım, feryat ettim. Sana şunu söylemek isterdim ki senin için olmasaydı bu yeri çoktan terkedecektim. Tehlike ne kadar fantastik gelirse gelsin gerçekten çok korkunç bir hal.. Fakat bunu yapamazdım. Biliyordum ki sen bana bir çeşit kadın cesaretinden dolayı hürmet ve hal cesareti besliyorsun. Bir erkek sizi severse, onu fevkalade sevmezse sizi bayağı görür. Hemen gördüm ki bu telaşından bayağı tedirgin oldun ve l5unu daha sersemce bir şeye başladım. Eğer ısrarımda devam etseydim kızacak ve benim için her şeyden fena olan asabiyetinden dolayı eni terkedecektin. Daima benden güçlü çıkıyordu. Annesini itham edemezdi çünkü onu seviyordu. Nihayet bu işin nasıl olacağına dair içinde kötü bir his vardı. O gece yalnız kaldığımdan dolayı ve hiç bir şey olmasaydı korkum biraz sükun bulacaktı. Kafamda devamlı bu korkularla kendimi telkin etmeme ve hayatımda devamlı olan bir korku vardı.

Bu sebebden dolayı gitmene mani olamadım fırtına şiddetleşiyor yağmur pencereye vuruyor. Kapılar rüzgardan sallanıyordu. Deniz ateş etmeye başlayan toplara benziyordu. Bereket versin ki geceleyin biraz tehlike içinde bırakılan kadın kahramanların fırtınanın ne kadar refakat ettiğini düşünecek kadar sabırlı bulunuyordum. Dönüşünden başka bir şey düşünmedim. Matti ile tek başıma çay içtim bitkin sersemdir. Bayan Fild bir an odaya girdi sonra terketti. Akşam yemeği için giyinmek için odaya çıktım. Kendimi teselli vermek için odada bana yakın hissettiğim şeyleri süzdüm. Kule bu kadar kuvvetli görününce ondan teselli buIdum.

84.sayı

Odada senin olan şeyler işte gümüş arkalıklı fırçaların, kavga eden havuz resimli küçük porselen. Kotun iskemlenin arkasına atılmış. Senin resmin. Annemin bana verdiği kitaplarlar. Onların hepsine temas ettim ve resmini öptüm sonra akşam yemeğine indim. Matti ile yemek yedim. Artık bir şey yapmak için beynimi kurcalıyordum. Kapılarda neden kilit yok? Bu soru beynimi kurcalıyordu. Bu odada rahat olarak nasıl uyuyabilirim. Matti dedi ki:

-Sana kimin fenalığı dokunacak canım.

Yemek esnasında tuaf hareket etmekte olduğuma kendimi inandırmaya çalıştım. Hakiki hayatta gece yarısı kimse genç kızlara bir fenalık yapmazdı. Yaşlı kadınlar ise asla.

Bu işin ne kadar garip olduğunu ne kadar aşıkar olduğunu görüyordum. Garibi şuydu ki bu vahim tehlikeyi korku ve tehlike içinde bulunduğuma dair olan duygumdan uzaklaşıyordu. Bir hakim başına siyah bir şapka giydiği zaman onu daima acayip bulurum. Fakat bu onu daha korkunç yapmaz. Her şeyde garip bir taraf var. Aşkın ekseriye ölümün ve hata işkencenin bile hayatta yegane endişeşi olan çocuk ve hayvanlara yapılan zulümdur. Saat dokuzu vurduğunda yatmaya çıktım. Bütün odayı aydınlatan insana arkadaşlık eden büyük bir ateş vardı. Fırtına evi sarsıyordu. Yağmur pencereleri kırbaçlıyordu. Hiç bir şeyin sarsmadığı Kule'yi düşündüm ve sonra dualarımı okudum. Korkakçasına kapıya bir sandalye koydum ve ansızın uyandım. Ateşe baktım onu ciddiyetle seyrettin. Ateş şimdi yarı sönüktü. Yalnız odaya yarı bir aydınlık eriyordu. 1870 Fransız Purusya harbinden kalma kılıçtan yapılmış olan ocak demirleri kırmızı deriden yuvarlak başlıklar keskin parlak şeylerdi. Sonra kapıya baktım hala yarı uyanık bulunuyordum. Çünkü hala yarı uyanık bir şekilde ateşe bakmıştım. Sandalye devrilmşti ve dik dik bana bakmakta oldukları halde Bayan Fild ve Simsın duruyorlardı.

-Jov, Jov, Jov !

Şimdi ismini çağırıyorum. Kalbim hikayelerde tarif ettiği gibi korkuyla taşkın bir hale geldi. Boğazıma acı bir şey tıkandı. Kulaklarım içi sağır adecekmiş gibi tıkandı. Her ikisi de konuştu.

85.sayı

Bayan Fild üstünde ejderha resmi bulunan siyah ipek bir elbise giymişti. Simsın kemikli başının arkasına saçını bir düğüm halinde bağlamış. Sırtına siyah bir fanilla ve gecelik geçirmişti. Dediğim gibi oldukları duruyorlardı. O sırada ne yapmak istediklerini bildiklerinden şüpheliyim. Simsın oraya benden intikam almaktan ziyade kanının arzusunu yerine getirmek için gelmişti. Benden nefret ediyordu ve hanımının sadakati her şeyden evvel geliyordu. Hatta bana olan nefretinden Bayan Fild'in bildiğiyegane şey güzelliğimi berbat etmek arzusuydu. Bunu takip eden günlerde sözle bunu tekrarladı. Bu halde gelerek yatağın yanında durdular. Düşündüğüm diğer şeyler arasında şunun da olduğunu hatırlıyorum: "Demek hakikatten oldu. Demek ki düşündüklerimde yanılmamışım."

Biraz kendime gelmiştim ve titremediğim bir sesle demiştim:

"-Orada kim var?" (Filhakia Jov şu konuştuğumuz parçaları hatırlarken aradan bu kadar zaman geçtikten sonra tam o zaman sarfettiği cümlelerin bunlar olduğundan emin değilim. Fakat söylediği bazı kelimeleri tam olarak hatırlıyorum ve ölünceye kadar hatırlayacağım. Mahkemelerde, şahitlerin ifadelerinde hadiseleri bu kadar iyi hatırlamalarına şaşırırıdım. Mesela; herhangi bir vakada şöyle derdi: "Analadığıma göre ikinci teşhirin ayın on dördünde saat üçte Bayan Frinman' a dedim ki: -Köşeyi döneceğim Bayan Frinman) işte demek istediğm şudur. İnsan ekseriye az kelimeleri hatırlar. Ve söylemek lazım gelirse ne kadar az hatırlarlarsa o kadar salahatle konuşurlar.

Cevap vermediler, doğruldum ve:

"-Yani bir şey mi oldu? Size nasıl yardım edebilirim."

Bunun üzerine annen hemen hemen yatağın yanına geldi. Gözlerini bir an bile benden ayırmıyordu. Bu gözlere garip bir pırıltı ile yanıyordu. Her türlü durumda acıma hissi veren bir cephesi vardı. Çünkü kurbanı kendini kaybetmişti. İnsanın kendinden geçmesi o kadar korkunç bir şey ki! Korkunuzu sürüklersiniz. Bütün bunlar annenin gözlerinde vardı Jov. Şimdi söylediğim herhangi bir şey gücüne gitmesin. Bilirim ki onu seversin. Hakikatı sonuna kadar anlatacağım. Anlamalısın. Annenin ve benim hatırım için. Bayan Fild'in gözlerinde b;ışka bir şey daha vardı. Sonsuz bir kin ve hiddet: (Hatırlıyorum bir defa mektepten bir kızla kavga etmiştim, evvela uzun bir zaman iyi bir arkadaş olmuştuk. Bu hiddeti görmek beni ansızın sarstı.)

85.sayı

Hidetten manada bir nevi de dudak yalatan bir zevk vardı. Bunda hiç beklemediğimiz iyi yiyecek karşışında ve güzel bir frokda bulunduğumuz zevk nevinde bir şey. Fakat en fenası boynunun çıplaklığı ve o boynun bir tavuğunki gibi adaleli ve çıplak olmasıydı. Bu çekilmiş derinin altında hareket eden ince damarları seçiliyordu. Boyun öyle dolgun ve yuvarlak bir

kadın için ne kadar hatlıydı. Heyecanın bir ifadesiydi. Bunu görecek kadar bol bol zamanım vardı. Çünkü bir birimize dik dik bakıyorduk. Yatağın kenarındaki dolgun kemiksiz eli gümüşi yorganın üzerinde devamlı hereket ediyordu. Nihayet dedim ki:

"-Ne var. Buraya niçin geldiniz?"

Cevap verdi:

"-Seni cezalandırmaya geldim. Çünkü sen alçak bir kadınsın?"

Oldukça feci olan şuydu ki başkalarının bizi işitmesinden korkan fısıltı halinde konuşuyorduk..

"-Ben alçak değilim. Kimseye fenalık yapmadım. Gecenin bu vakti buraya gelmenize hiç hakkınız yok."

Başını hafifçe çevirdi:

"-O alçaktır değil mi baba? Onun hakkında sana bütün anlatttklarımı bilirsin."

Ateşle pencere arasında boşluğa bakan gözlerimden kendimi ayıramıyordum. Sandalyeye bakıyordum. Bu halde bakışlarım o hal almıştı ki ince bir duman sandalyenin hareketinden emin olamadım. Bu sana saçma gelecek. Fakat her şeyi anlatmak niyetindeyim!

"-Lüften dedim, lütfen bu odayı terk ediniz. Bu benim ve Jov'un odasıdır"

Başını sallayarak:

"Oo öyle değildir. Bu ev benim evimdir ve bu oda benim odamdır, burada olmaya hakkın yok. Hayır, sen benim oğlumu elimden aldın ve arkadaşı Kaptan'ı öldürdün. Sen bir katilsin. Eğer şimdi seni bırakırsak ne fenalık yapacağını kim bilir? Zavvalı oğlumu büyüledin ve onu annesinden uzaklaştırdın"

Gözleri sanki de benden yardım ister gibi acımaklı bir hal almıştı. Gene de bu bakış büyük bir şiddetle alevliydi. Bu sırada ona acıdım ve elimi uzattım ve eline temas ettim.

"-Odanıza gidin, sabahleyin konuşuruz. Eğer bir fenalık yaptımsa müteessirim. Bunu yapmak istedim. Buraya geldiğimden beri beni sevmenizi istedim."

Eli birden bire elime kapandı. O kadar ki bir çığlık kopardım. Bu eller ki her zaman yumuşak görünüyordu. Hakkiatte ise insanı bir pençe gibi yakalayıverdi. Verdiği ani acı beni hiddetlendirdi. Diğer elimle göğsünü ittim. Öyle ki beni bıraktı ve arkaya doğru sendeledi.

86.sayı

Bağırıyordum: "-Odamdan çıkınız har ikinizde bu kadının odama gelmeye hakkı yoktur. İkiniz de defolun yoksa sizi zorla çıkaracağım." O kadar hiddetliydim ki korktuğumu unuttum. Bir balıkçı karısı gibi yemin etmiş olabilirdim. Bu hareketimden sonra her iki tarafında tamamen hareketi kaybolmuştu. Simsın: "-Saçının bir teline dokun o zaman sana göstereceğimi bilirsin" gibi bir şey söyledi bu sırada muhakemem hızla işliyordu. Biliyordum ki bu hal gülünç bayağı ayni zamanda gülünç derecedeydi. Matti, Arçer ve diğer hizmetçiler evin diğer köşesinde uyuyorlardı. Bağırmama rağmen bir ruh bile bizi işitmeyecekti. Benim için yapılacak şey kayarak kapıya gitmekti. Bir defa kapıdan çıktım mı merdivenlerden içeri iki parajı koşar Matti'nin odasına girer, selamete ererdim. İkisini de bir hareket yaparak aldatabilirdim. Bir hareket yaptım. İkisini de yatağın öbür tarafına ittim. Bayan Fild yatağın üzerinden bana baktı ve ağzından bir sürü çirkin kelimeler döküldü. Hatta konuşurken bile Kraliçe Victorya gibi, sandalyesine dimdik oturarak Fontleroylara çay veren hali gözlerimin önünden gitmiyor. "-Seni düzembaz karı erkekleri çıldırtan güzelliğinle onları deli ediyorsun. Bu güzelliğinin farkındasın. Onları nasıl da kendine aşık etmesini biliyorsun. Seni orosbu seni düzenbaz karı. Ama senin güzelliğini berbat edeceğim. Değil mi baba. Kararımız budur evet berbat edeceğiz. Babam ile kararımız burdur. Erkekler senin için kendilerini öldürmeyecek. Gel ona bak baba güzel zarif mavi pijamaları içinde duruyor. Bu zarif elbisey ondan sıyıracağız değil mi baba? Ve onu berbat edeceğiz ki erkekler onu görünce baş çevirsin" ve buna benzeyen kelimeler.

Merak etme Jov hakikatte kendisi değildi. Benliği kaybolmuştu. Kederli ve perişandı. Kibar yumuşak yüzü bir çılgınlık ifade ediyordu. Hiç de kendi yüzüne benzemiyordu. Her tarafı titriyordu. O konuşurken ben düşünüyordum. Simsın ile mücadele etmeden nasıl kurtulabilirdim. Mesafe sonsuz görünüyordu. Yanımda elimin altında küçük bir masa vardı. (Senin kullandığın masa. ·sen daima duvar tarafında uyurdun). Onun yüzünde kitap açık

duruyordu. Kitabı alarak Simsın'ın yüzüne fırlatmak için içimde sonsuz bir istek duydum. Sonra da maksadım karşışa hücum etmekti. Bunu yapacağıma sersem bir hareket yaptım ve iki üç adım ilerledim ve o anda Simsın kapıya gelerek arkasını ona dayadı.

Ona doğu yürüdüm. Bundan sonraki şeyler çarçabuk oldu.

87.sayı

"-Simsın, Bayan Fild hiç iyi değil. Onu odasına götür."

Simsın hiç bir şey söylemedi.

"-Kocam sabahleyin geldiğinde büyük bir gürültü koparacak."

Hala Simsın bir şey söylemiyordu. Sükûtu beni hiddetlendirdi. Simsın karşımda sessiz bir şekilde duruyordu. Birden bire düşündüm. Bir hizmetçi karşımda odamı terketmeden nasıl durur.

"-Kapıdan çekil!"

Kımıldamadı ve konuşmadı. Bundan sonra üzerine atıldım. Gayem onu sadece kapıdan itmekti. Onun sadece kaba omuzunu ve fanilla geceliğinin avucumda kaldığını hissettim. Onu boynundan yakaladım. Ona ani bir şey oldu. Buraya bana fenalık yapmak için gelmemişti. Benden nefret etmesine rağmen, fakat kendisine dokunmamla değişti. Bana olan bütün nefreti ile dünyaya gelmiş olan bütün güzel kadınlar ve hanımının betbahtlığına sebeb olduğumdan dolayı bana karşı duyduğu kin ile bu kadını aldatmıştı. Mavi ipek pijamanın tenimde bıraktığı hafif kokusunu ihtimal ki artık aşktan uzaklaşmış varlığını düşünmesi onu çılgın hale getirmişti. Boynunu kurtardı, döndü çeketimi yırttı ve demir gibi elleri ile beni Bayan Fild ve ateşin önüne sürükledi. Oldukça kuvvetliyim. Beni ateşin önüne getiren kadın Simsın için bir hiçtim. Güçlü hareket ediyordum. Diğer pijamamın pantolonu aşağıya kaymış ayak bileklerime inmişti. Fakat ellerim serbestti. Simsın'ın boynunu çektim, sonra diğer elim ile yuzüne bir darbe indirdim. Sonra başını geri itmeye savaştım. Korkmuyordum. Hatta oldukça memnundum, bütün istediğim gözüne oldukça büyük bir yumruk indirmekle hayatımı kurtarmak için kaçmaktı. Ayaklarımı pijamadan kurtardım, onu belinden yakaladım. Bir müddet güreşçilerin yaptığı gib yalpa vurduk, konuşmuyorduk. O anda Bayan Fild'in ne yapmakta olduğunu bilmiyordum. O anda hatıralarım biraz karışıktı. Fakat hatırlıyorum ki Simsın dizini kaldırdı ve kasıklarıma bastı, bundan büyük bir acı duydum sonra tırnağı ile yanağımı tırmalamaya başladı.

İşte o zaman ateşin farkına vardım. Ateş büyüktü ve toplu parlak bir kızıllıkla yanıyordu. Çıplaktım ateş ansızın üzerime sıçramış gibi atıldım ve ikimiz de sallandık. Bir birimize sarıldık. Dizimle kurtulmaya çalıştım. Fakat Simsın beni ele geçirmişti ve beni aşağıya bastırıyordu. Düştüm o da üstüme düştü.

88.sayı

Et, hareket ve terden müteşekkil olan vücudum onunki ile kaynaştı. İki elim ile ona tazyik ettim. Onu boynundan yakalayacak kadar kuvvetim vardı. Vücudumu kendime doğru çekiyordum. Başını geriyo doğru çekiyordu. Elleri göğsümdeydi. Beni kendine doğru çekiyordu. Sonra feci bir şey gördüm. Bayan Fild ocak demirlerinden birini kızgın ateşle ısıtmıştı. Onu kırmızı deri sapından tutuyordu. Kırmızı deri sapından sarkıyordu ve ağzı bir köpeğin yiyecek karşısındaki ıslaklığını taşıyordu. Bu ne müthişti, bu insanı orta oyunu maskaralıkları ve çocukların bunlara kırırcasına gülmesi gibi komik geliyordu. Simsın başını çevirince kızıl uçlu demiri görmüştü. Yüzü yüzüme yakın olduğu halde mırıldandı.

"-Hayır madam, hayır madam bunu yapmayın. Daha iyi mi yapmayın"

O zaman korktum. Üzerimden soğuk sular döküldü. Okuyalı henüz bir iki hafta olan bir şeyin hatırası gözlerimin önünde parladı. İşte poisi kadın tehkif etmişti. Kadın bir adam ateşte kızdırılmış demir ile ağzından damgalamıştı. Bunu hayatı boyunca bir nişan gibi taşıyacağını söylemişti. Gözlerim açılmıştı, o anda bir çılgınlık ile Simsın'ı itip onu üzerimden uzaklaştırmaya çalıştım. Bayan Fild bana çok yakındı, ne yapmakta olduğu hakkında zerre kadar haberi yoktu. Diz çöktü. Onun fısıldadığını hissettim.

"-Onu tut Simsın, onu tut baba güzelliğini berbat edeceğiz."

Kızıl demir elinde canlı bir şeymiş gibi dalgalandı. Her ne kadar da emin değilsem de demirin kokusunu duymaya başladım. Allah'a yalvardığımı küçük saçma kelimelerle hatırlıyorum. İkimizde ona çok yakındık. Simsın'ın ne yapmak niyetinde olduğunu tahmin edersem hiç bilmeyeceğim. Zannedersem Simsın bu anda hanımını geri çekmek için vahşi bir hayecan gösteriyordu. Üçümüzde bir birimize çok yakındık Bayan Fild kendini doğrulttu azabın içinde titreyen eline baktı sonra ocağa döndü. Ocağın içinde cızırdamaya başlayan demire baktı. Birden bire sallanmaya başladı. Kalbi parçalanıyormuş gib ağladı.

"-Mahvoldum, hayatım bitti."

Diye ağladı.

Bu ağlayışın ilk sesi ile Simsın sanki ben yokmuşum gibi beni terk etti. çıplak göğsüne doğru onu çekti. Kolları ile sararken fısıldıyordu.

"-Yok, yok, güzel hanımın ağlamayın. Kimse sizi incitmeyecek tamamiyle selamettesin. Her şeyin çaresine Simsın bakacak ağlama."

89.sayı

Kurşuni saçları arkasına dökülmüş şekilde yere çöktü. Sırtı çıplaktı saçları Bayan Fild'in belindeydi. Bayan Fild başını kaldırdı. Gözlerinden yaşlar boşalıyordu. Konuşurken kelimeler gırtlağından boğuk çıkıyordu.

"-Kongriv... Kongriv'i isterim. Nerededir?"

Simsın kalktı yavaşça Bayan Fild'e kolunu dolayarak onu kapıya götürdü. Giderken ince eli ile geceliğini yerden aldı. Dışarı çıktılar. Yatağıma uzandım, sonra bende ağlamaya başladım. Garip bir şey ki annen için ağlıyordum. Garip yağmurun pencereleri kırbaçladığını ilk defa olarak ancak uyanınca işitmeğe başladım. İşte Jov geçen hadisenin olduğu gibi ifadesi. Şimdi onunla beraber bulunduğuma memnunun ümit ederim ki çocuğumuz doğunca ben de gelebileceğim.

KRİSTİNA

BÖLÜM VIIII

ŞAKA

Ertesi sabah Jov Fild takriben saat dokuz buçukta bahçe kapısından içeri girdi. Otomobilini durdurdu, etrafına baktı, ilk düşüncesi Krsitina'ya gitmek ve ondan af dilemek oldu. Kabahatliydi, geçen gece eve gelmesi lazımdı. Durdu, sanki her şeyi kolluyor gibi başını kaldırdı. Tabiatın bu kadar sessiz olduğunu daha önce görmemişti. Sanki görmüştü! Oo sanki deniz üzerine çektiğine bu esrarlı sükûtun farkına varmıştı. Bazan fırtınalar o kadar kuvyetliydi ki, ertesi gün inleyen rüzgarlar ve denizlerin bir nevi hiddeti olduğu şüpheliydi. Kara muzaffer çıkmıştı ve deniz mağlubiyetini arada bir yağan sisli yağmur hafif ürperiş onu kendi kabuğuna çekmişti.

Bütün bunları biliyordu, fakat bu sabah gayr-i tabii bir sessizlik vardı. Gördü ki deniz duvarının yanındaki küçük bir ağaç rüzgar tarafından düşürülmüştü. Yazın öyle güzel bir çiçek parlaklığı olurdu ki deniz kapısından dolanır görünür ortaca çiçekleri küçük laleler, karanfillerin bütün güzelliği meydana çıkardı. Şimdi hiç bir şey yoktu. Sadece denizin parlayışı verdı. Kaptan'ın kendini vurduğu sahilde büyük siyah deniz yoncası toplulukları yatıyordu. Jov titredi. Etrafta kimse yoktu. Kortis'i ve bahçede işlemekte olan çocuğu görmek için bahçeye göz attı. Görünürde kimse yoktu. O zaman eve koştu. Merdivenleri tırmandı.

90.sayı

Yatak odasının kapısını itince bağırdı:

-O Tanrıya şükür

Çünkü Kristina tamamne giyinmiş olduğu halde pencerenin yanında duruyordu. Hemen farkına vardı ki yanağında uzun bir tırmık vardı. Onu kollarının arasına aldı ve onu öptü. Sonra kalbi şiddetli bir heyecanla sarsıldı. Sonra sakin bir hal aldı. Alnı balmumu kadar şoğuk bir mankene benziyordu. Bu kadın ona hiç bir muhakemede bulunmadı. Fakat kocasının kollarının arsından uzaklaşınca yatağının üzerine oturdu. Jov:

-Ne oldu bana darıldın mı?

Bunun üzerine Kristina:

-Seni beklemiyordum. O akşam gelmeyince ...

cFakat gelemezdim ki ...

Onun yanına elini onun eline aldı. Bu el soğuk bir eldiven gibiydi.

-Gelemezdim, çünkü Tim'in kardeşi bir iş için taşraya gidmişti. Neden sonra onu bekleyebildim, sonra yemek yedik.

-Bir telefon edebilirdin.

-Evet bunu yapmam lazımdı. Fakat iptidai akşam yemeğinden sonra döneceğimi zannetim. Sonra Grin Tim için o kadar endişelenmişti ki sıyrılamadım. Saat on birde telefon ettim. Fakat kimse cevap vermedi.

-Herkes yatmıştı.

-Herneyse beni affetmelisin, bu o kadar üzeride durulacak sebebler değildi. Benden bir gece uzak kaldın, hem senden uzakta kalmaya mecbur olacağım geceler olacaktır.

Kristina dönü ve ona baktı:

-Amma kötü bir gece geçirdin.

O zaman Jov anlamıştı ki bir şeyler oldu. Tekrar dönüp Kristina'yı yanağından öptü. Sonra ona baktı.

-Kris birisi sana ...

-Anrıen geçen gece odama geldi ve beni öldürmek istedi.

Jov konuşmadan hayretle ona baktı.

-İşin fenası bu değildi, mühim olan bu değildi. Annen... Evet sana her şeyi söyleyeceğim çok sinirliyim. Gitmeni istemedim. Beni de beraber götürmen için sana yalvardım. Öyle değil mi?

-Evet, evet, devam et.

-Bir şey olacağını biliyordum. Aylardan beridir bunu hissediyordum. Matti ile yemek yemıştim. Annen iyi değildi. Odasında kalmıştı. Odama girdiğim zaman kapıya bir sandalye koydum.

Jov onu yakınına çekti. Fakat biliyordu ki genç kadın ona ait değildi. Artık onunla hiç bir alakası yokru.

-Sonra ani olarak uyandım. Kapıda birisi olduğunu biliyordum. Simsın'ın hayali kapıda dikildi. Simsın hakkında bir şey olduğunu biliyordum. Simsın mühim değildi. Simsın hiç bir zaman onu kurtaramazdı. Annen orada duruyordu. Yatağın kenarına geldi. Ona ne istediğini sordum .

91 sayı

-Her şey yolunda değildir. Şimdi anlıyorum ki Tim Grin ne de olsa bitmiş bir adamdı. Onu tenkit etmiyorum, zavallı onu çok severdim. Fakat kendi hakkında söylediği doğruydu. Zavallı mahvolmuştu. Kararsızlık içindeydi. Hatta bundan uzaklaşacak kadar bile enerjisi yoktu bu da annenin hatasıydı. Onun zayıf olması annenin daha da hoşuna gidiyordu. Onu gittikçe iradesiz yapıyordu. Yapacağı en iyi şey buna bir son vermekti. Onun için hiç bir yerde bir istikbal yoktu.

-Kongriv ve bana gelince, eğer sen gelmemiş olaydın. Kongriv gidişi ile kurtuldu. Biliyorsun ki ben annemi dünyada senden sonra herkesten fazla severim. Yıllardır "temellük" hislerinin büyümesine müsade ettim ve şimdi kendini tamamen kaybetmiş durumdadır. Böyle olması senin kabahatin değil onundur.

Kristina'yı tekrar sarstı.

-Şimdi bunu kafandan çıkar, kabahatli annemdir. Hem de ne kabahat ve ben de seni "bırakıp gittiğim için kabahatliyim.

Bir an sessizlik oldu. Kristina başını kaldırdı. Yüzüne baktı. Gözlerini ona dikti:

-Eğer uzağa gidsersem bir şey dermisin herhangi bir yere. Eğer istersen yalnız başıma gidebilirim.

-Yalnız başına? Asla. Bugün öyleden sonra Londra'ya gideceğiz. Ben tabii daha sonra geleceğim.

-Eğer annen bana tahmmül ederse onu sevmek isterdim.

Sonra ağlamaya başladı. Ümitsizlik içinde sonrada Jov onu kollarının arasına bir çocuk gibi alıp üstünü örtünce.

-Şimdi gidip ne var ne yok anlamama müsade edermisin.

Hayretle gördü ki karısını birden bire unutmuştu. Annesinin odasından çıkan Arçer Jov'u görünce durdu. Yüzünde ciddi bir düşüncenin hisleri okunuyordu.

-Ah Jov geldin mi?

Sonra sesini alçaltara, büyük haberleri varmış gibi gözlerini Jov'un yüzüne dikti.

-Beni arattı.

Dedi.

-Uyandığı zaman ilk istediği şahsın benim olduğunu söyledi.

Jov sordu:

-Nasıldır,

-Çok iyi uyudu. Seni görmek isteyecektir. Ama fazla kalmamalısın.

Jov odaya girdi. Senelerden beri aile doktoru ve metin bir adam olan Harbort Jov'u küçük bir odaya çekti.

-Şimdi uyuyor, ona bir uyku ilacı verdim. Geldiğim zaman çok korkunç bir haldeydi. Bir müddetten beri durumu hiç iyi gitmiyor. Anlaşıldığına göre Simsın'ın yatağı onun bitişiğinde olduğu için, birisi onun ağlaması ile uyandı.

92.sayı

-Oda karanlıktı ve anneni ağlayarak dolaşır bir vaziyette buldu. Simsın onu teselli etmeye çalışıyordu. Fakat anneni daha çok ağlamaya başladı. Fena rüyalar gördüğüne dair bir şeyler söyledi. Bunun üzerine bana telefon etti ve ben de buraya geldim. Ateşin çok sıcak olduğunu söylüyordu. Yatağa yatırdık fakat hiç bir şey onu teselli etmiyordu. Kendisine kuvvetli bir aplato verdim. Takriben yarım saat evvel uyandı ve babanızı istedi. Fakat nerede bulunduğunu bilmiyordu. Sizi ve Kongriv'i sordu. Korkarım ki bu ciddi bir akli yıkılıştır. Bu yaşta. Her şey üzerinde ısrarla durur. Her zaman böyle yapmıştır. Fizik bakımından çok mükemmeldir.

Jov yatağın yanına gelerek, annesi sükunetle yatıyordu. Oğlunun elini tuttu:

-Arçer'i gördüm. Her şey yolundadır. Akşam yemeğine inmeniz şart. Kongirv ve senin maça gideceğini söylüyor. Buna bir itirazım yok.

Jov:

-Teşekkür ederim anneciğim.

Dedi.

-Başka defa bana soracaksınız.

Jov annesinin yatağının kenarında bir müddet kaldı. Fakat annesi hiç kımıldamadı. Annesi olduğu yerde gülümseyerek yatıyordu. Küçük kemiksiz elleri ile yatak örtüsünü çekiştiri yordu.

Jov aşağıya indi. Simsın'ı buldu.

-Şimdi bana bütün olanları anlat.

Simsın dindik ve elleri yanlarında olarak Jov'un önünde durdu. Küçük mülakatları bitinceye kadar önünde durdu.

-Pek bir şey yoktu Bay Jov. Birinin ağladığını duydum ve pasaja çıktım. Orada hanımı gördüm. Kalbi parçalanarak hıçkırıyordu.

-Ne yapıyordu? Dolaşıyor muydu?

-Hayır Bay Jov duvara yaslanmıştı.

-Doktor'a dolaşmakta olduğunu söyledin.

-Doktor'a hakikatı söyledim. Ona annenizin duvara çömeldiğini söyledim. Sonra onu odasına götürmek istedim. Fakat o gitmek istemedi. O kadar ağlamaya başladı ki herkes uyanacak sandım.

-Kendini müteessir eden şeyin ne olduğunu söyledi mi?

-Hayır Bay Jov bir ateşin yanından ve fena rüyalardan bahsetti.

-Sonra.

-Nihayet onu odasına götürdüm. Sonra Bayan Matti 'yi uyandırdım. Odası benim odamın yanındaydı.

-Ondan sonra Doktor Horbour' a telefon ettim.

Jov Simsın'ın anlatıklarından daha çok şey bildiğini düşünüyordu. Yalan söylüyordu. Ona öyle bir şiddetle baktı ki Simsın'ın ağzı açıldı. Bir şey söylemedi.

-Yalan söylüyorsun.

Simsın kendini müdafa için bir şey söylemedi.

-Herneyse şimdilik bu iş mühim değil, fakat döndüğüm zaman korkarım başka bir yer bulmaya mecbur olacaksın.

-Ooo hayır Bay Jov, lütfen.

-Mecbur olacaksın, bugün karımı Londra'ya götüreceğim.

Simsın bir şey demedi. Jov uzaklaştı. Krisitna'yı götürmek için hazırlandılar. Jov tekrar annesini görmek için odasına girdi. Annesi:

-Çaya gelebileceğim evladım, Kongriv her zamanki gibi bize kitap okuyacak.

Annesi kollarını ona doladı.

-Zannedersem iki gün zarfında geri geleceğim.

Kristina yanında olduğu halde, annesinin istediği gibi hareket etmediği için her zamanki suçluluk azabını duydu.

Ateş parlak bir surette yanıyordu. Güneşten parlak bir eşya gibi pırıl pırıldı. Bessi Fild yalnız oturuyor ve dünyada yalnız Polçester'in çıkarabileceği piskotlardan yiyordu. Biraz yumuşak diye şikayet etti. Matti:

-Yok canım tazedir, cıncer keyiklerden birini tecrübe et.

Bessi'nin her zaman hoşuna gittiği gibi keyik yumuşaktı. Arçer Fild ayakta duruyor ve karısına bakıyordu. Keyiğin geriye kalanını Snabs'a verdi. Birden bire bir göz yaşı aktı ve yanağından süzüldü.

-Kongirv ve Jov'u isterim.

Diye bağırdı. Matti:

-Beklememizi söylediler.

-Kongriv'i isterim.

Arçer:

-Gidip onu bulacağım.

Dedi.

Matti, cıncer kekten büyük bir dilim aldı. Arçer:

-Sevgilim artık ağlama, lütfen. Her şey mükemmel hepimiz seni o kadar seviyorduz ki.

Ümitsizlik içinde ağlayan Bessi cıncer keyikin bir parçasını ısırdı.

Matti:

-Vay bak, diye bağırdı. Arçer'e bak.

Arçer kapının eşiğinde duruyordu. Başında Krismas partisinde giydiği ve üstünde eşek başlığı bulunan kağıt şapka vardı. Bessi:

-Arçer'e bakın! Diye bağırdı.

Arçer sırıttı.

-Hii hovv! Diye anırdı.

Bessi kahkahalarla güldü. Elindeki keyik pastası yere düştü. Kahkahaları hıçkırıktı. Eli bir tabağa çarptı. Onu yere düşürdü. Tabağın çıkardığı ses üzerine ciddileşti. Yüzü sertleşti. Sonra tekrar kırıştı:

-Koruyorum! Koruyorum!

Arçer ona yaklaştı:

-Benimle gel, Arçer sana bakacak.

Bessi Arçer' e güldü:

-Teşekkür ederim Arçer.

Arçer onun kolunu beline kaldırdı ve onu nezaketle ayağa kaldırdı. Başındaki kağıt şapka yana kaydığı halde karısını kapıya kadar götürdü. Arçer'in gözlerinde derin bir gurur vardı. Bütün hareketlerinde büyük bir hareket ve saadet vardı.

SON

B -BİR ÇANTANIN ESRARI (1951)

1.sayı

Yıldızların arasından ışıkları süzülen donuk bir mehtabın aydınlattığı denizden esen tuzlu bir meltemin tepelere tatlı kokular septiği bir Güney California gecesiydi...

Evin önünde duran üstü açık otomobilden bir adam indi. Arabada hareketsiz bir şekilde oturan genç kadın, önde uzanan vadinin sonu yokmuş gibi görünen ufuna bakıyordu. Otomobilin içine doğru eğilen adam, sözlerinin iyi karşılanacağından terddüdü varmış gibi, tatlı ve tebessümlü bir tonla kadına uyuyup uyumadığını sordu.

Kadın, otomobilin kapısını açarak indi ve doğru ona baktı çok gençti. Katı, iştah dolu ve koyu renkli dudakları, baktığı yere doğru yönelen bir sertlik görünüyordu. Pencere pervazlarına çivilenmiş yeşil renk ve menteşesiz pancurlarıyla bu küçük ev, bir minyatürü andırıyordu. Beyaz tül pencerelerden süzülerek pencere camlarını aydınlatan bir ışık, oda kahve rengi duvarlarıyla, bir sürü taplolarıyla ve içinde yaşayanları ile bu evi daha evvelden biliyordu, Bu evde Bill ile Betty yaşıyordu. Aralarındaki bağın kuvvetini belirtmek için iki ismi birleştirerek, onları Bil Betty diye çağırırlardı. Kadın; kendilerini de Alan - Jane diye çağırdıklarını hatırlayınca geçmiş ayların acıları düğümlendi:

-Eve giremem Alan.

-Niçin Jane, buna sebeb ne?

-Hiç.

Genç kadın geriye dönüp arabaya girdikten sonra fısıldadı:

-Çabuk ol sesimizi duyup dışarı çıkabilirler.

Alan yolun köşesine doğru uzanan çimenlik sahayı dolaşarak arabaya geldi ve kadına doğru eğilerek fısıldadı:

-Fakat eve girmezsek bunu izah etmek mecburiyetinde kalacağız. Onlar bizi bekliyor. Sana ne oluyor böyle?

-Hasta mısın yoksa şekerim ?

Kadın; rüzgarın birden bire soğuyan ve nemlenen tesirini alnında hissetti:

-Gir arabaya lütfen ... Onlara sonradan telefonla izah edersin.

Adam bir müddet bekledi. Sonra, sinirli bir hareketle arabanın etrafını dolaşarak direksiyona geçti. Motoru yumuşak ve tatlı bir sesle işleyen otomobil ileri doğru kaydı. Kadını heyecanı biraz sükunet bulmuştu. Çok büyük ve çok lüks olan Buick markalı bir arabada kadın, ekseriye ayni sükuneti hissederdi gecenin ılık temaslarıyle sakinleşen Alan, şimdi direksiyonda sade dikkat kesilişti. Etrafta derin bir sükunet hüküm sürüyordu. Geride bıraktıkları keten tarlalarından gelen kokulu rüzgar, kadının ipekten yapılmış bir demete benziyen sarı saçlarını okşuyordu.

Bürbank'ı geride bırakmışlardı. Dark Canyon'dan geçerek kendilerini Hollywood'a ulaştıracak şeride doğru gidiyorlardı. Alan'a sükunet, kadının geriye doğru yaslanarak yıldızlı semayı seyretmesine ve başlaması muhtemel olan kaçınılmaz bir kavgayı unutmaya çalışmasına yardım etmişti. Uzun zamandan beri içinde biriken ve söylenmesi lazım gelen isimsiz bir çok şey vardı. Kadın, bu bir çok şeyin son ve kati olduğunu biliyor, fakat bunları düşünmek istemiyordu. Bir yıldız, cansız bir ışıkla kaydı. Kadın hafifce gülümsedi.

Geçitteki köprüyü aşan otomobil sola saptı ve tepelere doğru kıvrılarak uzanan yola tırmanmağa başladı. Jane boğuldu ve geriye doğru baktı. Kendilerini eve doğru yaklaştıran yol, tepelerin ardından aşağıya doğru uzanıyordu.

Alan sakin bir sesle konuştu:

-Eve gidince Kathy'e biraz gelmesini ve bir kafvemizi içmesini söylemiştim. Bana kalırsa aramızda geçenleri eve varmadan konuşmalıyız.

Kadın, yavaşca döndü ve bacağını altına doğru çekti. Boğazında tatlı bir hissin müjdesine benzeyen bir gerilme vardı. Sükunetle bekledi.

Alan kızgın bir sesle:

-Yalnız bu gece değil, uzun zamandan beri herşeyin farkındayım. Sen arkadaşlarımı sevmiyorsun bunu onlar da biliyor. Fakat bunun için bir sebep göremiyorum Jane. Onlar, bizim sahip olduklarımızdan daha fazlasına malik oldukları gibi iyi insanlardır.

Kadın içindeki ızdırabı yenmeğe çalışarak.

-Sebeb, ne senin arkadaşların ne de sensiz Alan. Sebep ... Of... Bilmiyorum işte ...

Alan keskin bakışlarla kadını süzdükten sonra gözlerini yola doğru çevirirken:

-Doktor Bress'i görsek iyi olacak.

-Hayır Alan ... Hiç bir şeyim yok. Sen her şeyi dürbünün tersinden görüyorsun. Çok basitsin Alan ve senin nazarında bütün dünya basit.. .. Fakat aldanıyorsun. Unutma ki ben de basit değilim. Sözlerine, evvele sükunetle başlayan genç kadının şimdi boğazı düğümlenmişti. Titrek bir sesle devam etti.

-Unutma ki ben de basit değilim.

Yarı gülümsiyerek kadına doğru bakan Alan, değişik bir tonla:

-Sarfettiğin " Basit" kelimesini, bizim orduda kullandığımız anlamda mı kabul edeyim şekerim? Yoksa edebiyat mı yapıyorsun?

Genç kadının yüzünde arzusunu boğmak için sarfettiği gayretten doğan bir pembelik belirdi. Dudaklarını güçlükle oynattı:

-Aramızda her şey bitti Alan ... Ayrılmalıyız artık ...

Yavaşlayan motor bir kaç defa aksırdı. Genç adam vites değiştirdikten sonra araba yeni bir hızla tırmanmaya başladı. Alan, kısa devam eden sükûtu bozarak mırıldandı.

-Bu meseleden uzun boylu bahsetmiyelim Jane. Bütün bunları yarına bıraksak daha iyi olur.

Genç kadın değişmiyen bir tonla söyledi:

-Seni daha evvel terk etmeye niyetlenmiştim.

Kadının bu sözü doğru değildi. Fakat iğneli bir kaç söz sarfetme arzusu duymuştu. Alan'ın yüzünde belli belirsiz bir keder ifadesi görünce bir sevinç hissetti. Alan'ın sesinde kırgın ve üzgün bir ifade vardı.

-Önemsiz noktalar üzerinde kendini üzüyorsun Jane. Bütün kabahat bende neyse unutalım bunları.

-Unutacak bir şey yok Alan, aramızda söylenmemiş hiç bir şey kalmadı. Belki şu ana kadar hiç bir şeyin farkında değildim. Hatta şimdi bile farkında olduğumdan şüpheliyim. Şimdiye kadar alıştığıma kendimi inandırmaya çalışarak her ikimizi de aldatıyorum.

-"Alışmaktan" kastın ne Jane? Genç kadın adeta haykırdı:

-İçinde yaşadığımız şu Burbank denilen köye ve sefalet içinde geçirmekte olduğumuz hayata. Arkadaşların gibi değilim Alan ... : Mesut olmadığım halde kendimi saadetin kucağında farzedemem. Kısacası, budalalıklar arasında yaşayamam.

Otomobilin aydınlattığı yola gözlerini dikip olup bitenleri muhakeme etmeye çalışan genç adam titrek bir sesle konuştu.

-Anlıyorum Jane, nereden bahsettiğini anlıyorum.

Jane belliğinin küçük ve mesut dünyasını bir anda yıkan sebebleri içinde hissediyor ve dudaklarında bir türlü kelimeleşmiyen hislerinin katılığı ve ağırlığı altında eziliyordu. Genç kadın geriye doğru yaslanarak oturduğu yerin arkalığındaki deri örtünün serin teması ile vucudunda hoş bir rahatlık ve gevşeme hissetti.

Bir müttedden beri devam eden sükı1du Alan'ın fısıldar gibi dökülen sözleri bozdu:

-Zannederim arzularını umumi çevresini anlıyorum Jane. Esasen onları kendi muhakememde daha evvelce tespit etmiştim. Sen lüks içinde yaşayan insanların saadetini istiyorsun. Basit bir evin sıcak havası, ortalama kazanç getiren bir iş ve çocuklara sahip olmak gibi bir ailenin normal hayatını hafızalara sığdıramıyorsun.

Genç adamın sesi soğuk ve kederliydi. Jane hiç bir şey söylemeyince devam etti.

-İstediğin hayata kavuşmak için paraya ihtiyacın var. Aksi takdirde ızdırabın girdabından kurtulmaya imkan var mı?

Genç kadının, derinden geliyormuş hissini veren fısıltı halindeki konuşması uzun müddetten beri devam eden sükûtu bozdu:

-Ne yapılması lazım geldiğini bilmiyorum. Esasen daha evelden bazı tasavvurlarım da vardı. Gerçi bu tasavurlar birer hayalden başka birşey değildi, fakat buna rağmen hakikat olmasına rağmen olacakmış gibi düşünüyorum. Senin söylediğin gibi ızdırabın girdabı ile evlenemezdim, evlenmemeliydim.

-Blanchar'Ia bunun için mi evlendin?

-Belki.

-Peki, sonradan bu girdaptan kurtulmak için mi benimle evlendin?

-Evet.

-Tabii o vakit bir tayerreci idim. Cazip, göğsü madalyalarla dolu, hiçbirşeyi eksik olmayan genç bir tayerreci bu hal gözlerini kamaştırdı ama umduğnu bulamadın değil mi?

-Hayır Alan, düşündüğün gibi değil. O zamanlar sende yaşamak azmi ve cesareti vardı, fakat mesleğin beni her an heycanlar ve korkular içinde çırpındıracak kadar tehlikeliydi.

-Sözlerinde samimi ol Jane. Savaş dolayısı ile cepheler gönderilmem ve artık geri dönmemek ihtimalim maziyi unutmana kafi geldi.

Bir an düşüncelere dalan genç adam devam etti:

-On ay önce yani terhis edileceğim gün, bana karşı olan bakışların değişti, halbuki hayatımdaki tehlikelerde kalmamıştı artık. Belki yirmi milyon gencin rüyalarında bile hasret duydnkları bir mesleğe sahiptim. Küçük bir bankada, küçük fakat mazbut bir memuriyetim vardı. Buna rağmen sen de, benimle beraber yaşamayı yadırgayan bir hal göze çarpıyordu.

-Evet Alan ... Doğrusunu istersen, şu sürüklemeye çalıştığımız hayattan iğreniyorum artık. Bu tiksinmeye mani olamıyorum işte ...

Alan derinden gelen bir inilti halinde:

- Of Allahım ...

Dedi ve derin bir sükûta daldı. Şimdi otomabil gittikçe sürat kazanıyor, adete uçuyordu ... Alan'ın kapalı dudakları sertleşen ve kül rengini alan yüzünde ince ve soğuk bir çizgi meydana getirmiş gibiydi. Asvalt yol arabanın tekerlekleri altında kayıyordu. Yolun virajlı kısımlarında zıgzaglar çizen araba şimdi bir şerit gibi uzanan yolda ilerliyordu. Motor, şikayet eder gibi inliyor. Rüzgar; nefeslerini tıkayan bir hızla esiyordu. Fazla süratten endişelenen Jane bir korku kaygısıyla elini kontak anahtarına doğru uzattı. Bu teşebbese mani olmak isteyen Alan, kadının elini şiddetle itince, anahtara çarpan Jane'in eli bu sefer farları söndürdü. Otomobil şimdi mehtabın aydınlattığı yolda bütün hızıyla ilerliyordu. Motoru susturmak için ikinci bir teşebbüste bulunan Jane'in eli bu sefer Alan'ın bir kıskaç gibi kavrayan avcunun içindeydi. Jane Alan'ın terleyen avcunun tazyikini bütün şiddetiyle hi:ssediyoru. Karşıdan kendilerine doğru gelen bir arabanın kuvvetli ışıkları bir müddet Jaae'nin gözlerini kamaştırdıktan sonra söndü. Ayağını gazdan çeken Alan yanlarından büyük bir hızla geçmekte olan arabanın açığından dolaşmak için keskin bir kavis çizdi. Jane, bu çok büyük ve koyu renkli arabadan kendi otomobillerine doğru bir gölgenin uçtuğunu görmüş ve arabanın gerisinde çıkardığı sesi duyarmış gibi oldu. Alan bir müddetten beri avcunun içinde tuttuğu Jane'in elini bırakarak ani bir fren yaptı. Birkaç sarsıntıdan sonra duran arabanın kapısını açarak aşağıya inen Jane, yol üzerinde bir müddet tereddüt içinde durakladı. Jane'nin arkasından arabadan inen Alan, genç kadına sert ve kaba bir hareketle belinden kavramış, hiddetle soluyordu. Alan'ın omuzlarına yaslanan Jane, titrek bir sesle.

-Yanımızdan geçen arabadan bizim arabanın içine bir şey attılar Alan ... Köpeğe veya küçük bir bebeğe benzi yen bir şey ... Bak şurada ... Arabanın arka kapısı üstünde.

Alan, genç kadının beline dolanan kolunun biraz daha daraltarak ben birşey görmüyorum Jane. Haydi yolumuza devam edelim ve bu akşam aramızda geçenleri unutalım. Yarın herşeyi tatlıya bağlarız olur mu şekerim?

-Alan, çok rica ederim arabanın içine bak.

Alan, bir an yüzünde beliren hiddet ifadesi ile genç kadına baktıktan sonra arabaya doğru yürüdü Jane merak ve endişeli bakışlarla Alan'ın hareketini takip ediyordu.

Bir an arabanın içine eğilen Alan, elinde birşey olduğu halde doğruldu ve heycandan titreyen hafif bir sesle genç kadına seslendi.

-Jane buraya gel...

Jane adeta koşar adımlarla Alan'ın yanına geldi. Alan'ın elindeki kahverengi, eskimişi ve kilitlerinden bir tanesi düşmüş bir seyahat çantasıydı. Alan'ın ayni heycanı muhafaza eden titrek sesiyle.

-Çantanın içi kağıt dolu.

-Kağıt mı dedin?

-Evet.

-Nereden biliyorsun?

-Salladığım zaman bana bu hissi verdi. Açalım mı?

-Yanımızdan geçen arabadan attıklarını gördün mü Jane?

-Evet.

-Belki düşmüştür.

-Hayır Alan. İstiyerek bilerek attılar. Aç şunu.

Gittikçe kendilerine doğru yaklaşıyordu. Alan çantayı alarak şöför mahaline geçti ve çantayı saran iki kayağı çözdükten sonra kilidi açarak kapağı kaldırdı. Çantanın içinde aynı mumtazam bir şekilde konmuş üçer santim kalınlığında bir deste vardı.

Desteler donuk ay ışığı altında renksiz gibi duruyordu.

Alan, kasadaki paraları kotrol eden bir banka veznedarı edasıyla ve şun haddine varmış heyecanından titreyen sesiyle adeta haykırdı:

-Ellilikler, yirmilikler. .. Altmış ile yüzbin dolarlık bir servet Jane ...

Uzun uzun para destelerine bakan Jane içinde, önüne geçilmez dayanılmaz bir arzu duydu. Destelerin sakin serin ve berrak duruşlarında kendisini saadete sukunu ulaştıracak bir mü0de seziyordu. Bu ümit ve sevincin parlaklaştığı gözlerini Alan'ın gözlerine çevirdiği zaman orada, tereddüt ve endişenin koyu ve derin gölgelerini gördü. Bundan son derece elem duyan genç adamı Jane bütün kuvvet ve ihtirasıyle kucaklamıştı.

-II-

Aşağıda geride bıraktıkları virajlardan birinde dönen bir otomobilin motor sesi gittikce uzaklaşıyordu. Bu sesi, aynı anda duyan Alan ile. Jane bir birlerine baktılar. Bu yaklaşan arabanın, biraz evvel içinde para dolu çantayı attıkları otomobil olması ihtimali, her ikisinde de korku ve endişe yaratmıştı. Araba tekrar geriye dönmuş olabilir. Bir şey yapmak arzusu ile telaşlandılar. Çantayı, arkadaki kanepenin üstüne atan Alan, Jane'i kolundan tutarak arabaya soktu ve kendisi de direksıyona geçti. Arkalarından gelen arabanın ışıkları gerideki son virajda kavisler çizerken Alan da motoru işletmiş bulunuyordu.

Jane arkaya baktı. Geriden gelen ışık hüzmeleri şimdi tamamiyle kaybolmuştu. Bir kaç defa aksırıp öksüren motor mumtazam çalışmaya başlayınca olduğu yerden bir ok gibi ileri atılan araba öndeki virajı dönerek aşağıya doğru kaydı.

Bir müddet sonra gerilerinden gelen otomobil de ayni virajı dönünce ışık huzmelerini tekrar gördüler. Alan, sürati artırmak istedikce motorun arksırmaları gittikce sıklaşıyordu ve araba hızlanmak için adeta ayak diriyordu. Arkadan gelen otomobil gittikce yaklaşıyordu. İleride çatallaşan yolun bir tarafı Hollywood'a ayrılıyordu. Alan, kendilerini eve ulaştıracak yola dönerken Jane, arabaların saçtığı ışık huzmeleriyle aydınlanan bir levhayı okudu " WOOD ROW WİLSON CADDESİ" cadde gayet düzdü. Bir müddet sonra arkalarındaki arabanın ışıkları da kaybolmuştu. Şimdi Laurel Canyon'da idiler. Bir yol kavşağının keskin Virajlarında zikzaklar çizen arabaları nihayet gözden kayboldu. Frankline gelmişlerdi. Alan, buraya varmak için başka bir yolu tercih etmişti. İçi ferahlar gibi olan genç adam mırıldandı:

-Bizi kimse takip etmiyor.

Derin bir nefes geçiren Jane başını salladı.

-Evet bilmiyorum.

Araba sahiplerinin heyecan ve korkularına ortakmış gibi nefesi kısılarak yavaşlamıştı.

Genç kadın kesik fısıltılarla söyleniyordu:

-Paralar bizim oldu artık. Onlar bizim... Onlar bizim...

Alan hiç bir şey söylemiyordu.

Direksiyonu sıkıca kavramış, gözlerini ileride bir noktaya dikmişti.

Aralık duran dudakları bir kaç defa kıpırdadı, fakat ağzından hiç bir kelime çıkmadı. Jane'in midesinden ciğerlerine doğru yükselen ve gittikce büyüyen soğuk rahatsız edici düğümlenmelerden dolayı nefesi tıkanıyordu.

Bir an devam eden sükûta müteakip Alan konuştu:

-Paraları alıkoyamayız.

Jane'in sesinde keskin bir ifade vardı.

-Bunları niçin söylüyorsun. Alıkoymamak için sebeb göremiyorum

Katı ve kızgın bir sükûta dalan Jane, içinden tekrar ediyordu. Hayır. Alan onu demek istemedi... Hayır ... Hayır. .. O böyle düşünmez.

Alan kendi kendine konuşuyor gibi söylendi:

-Bir çok sebebten dolayı bu paralardan kurtulmak mecburiyetindeyiz.

-Fakat niçin Alan? ... Onlar bizim ... O paralara ne şekilde sahip olduğumuzu dünyada hiç kimse bilmiyor ki...

Jane nefessiz kalmış gibi sustu. Alan'a daha başka neler söyleyebilirdi? .. Arabanın arkasındaki kanepe üzerinde duran çanta içinde onlar için şahane ve sinirli bir dünya gizliydi sıkı sıkıya direk siyah çantaya sarılmış Alan, kaskatı sükûtu ile sanki Jane'e paralara sahip olmayacaklarını ihtar ediyordu. Bu paralara milyonlarca insan arasında kaybolmuşlardı. Tıbkı sonbaharda yaprakların yollar üzerinde dökülmeleri gibi. Buna rağmen bu serpilmiş yapraklara sahip olmayacaklardı.. Bu imkansızdı.. ..

Alan, sabit bir tonla devam etti:

-Eğer onları alıkoyarsak kanuna aykırı hareket etmiş oluruz. Kanun nazarında bu paralan alıkoymakla çalmak arasında bir fark yoktur. Hayatımızın on senesini bunlar için heba edemeyiz Jane. Ayni zamanda şahsıma olan itimadlarından dolayı bana vermiş oldukları memuriyeti artık rüyada bile göremem. Sen adeta benim gözleri kapalı olarak kumar partisine iştirak etmemi istiyorsun... Hayır... Hayır.... Bu çeşit fırsatlardan istifade edemeyiz. Anlıyorsun değil mi?

Jane anlamıyordu. Daha doğrusu anlamak istemiyordu. Tehlike bunun neresindeydi? Hiddetten kızarmış yüzünü Alan'ın gölgeli ve donuk profiline döndüren genç kadın onun yüzünü kızgın demirle dağlamak ve onu şekilsiz, ifadesiz bir kelime dahi söylemekten aciz bir duruma düşürmek arzusuyla mücadele ediyordu. Alan'ın dudaklarından dökülen manasız, kontrolsüz kelimeler Jane'i tatlı rüyalardan ayırıyordu ve onu nefret ettiği iğrenç hayata davet ediyor gibiydi.

Jane hala konuşmasına devam eden Alan'ın "Mükafat" gibi bir kelime sarfettiğini duyunca iğrendi. Genç adam kendi kendine konuşuyor gibiydi.

-Bizi her türlü kaderden kurtaracak bir mükafat... Belki beş bin dolar

-Beş bin dolar mı? Of Allahım. Alan şu mükafatı unut. Elimize bir defa geçen bu fırsattan istifade edelim. Bir daha böyle bir fırsatın ayağımıza gelmesine imkan mı var? Arzu ettiğimiz her şeye en önemlisi birbirimize sahip olmak ancak buna bağlı. Bu nimeti tepme Alan...

Boş nazarlarını ilerideki bir noktaya diken Alan bir hayli devam eden sükûttan sonra acı bir eda ile konuştu.

-Bu servete sahip olmayı elbet ben de arzuluyorum. Fakat onun nereden geldiğini bilmiyoruz. Paralar işaretlenmiş sahte veya seri numaraları daha evvelce tesbit edilmiş olabilir.

-Söylediklerinin hiç biri de doğru olmayabilir. Belki bu parayı bulmalarına imkan da yoktur. Bütün bunları kolayca anlayabilirsin Alan. Bilhassa çalışman bunu kolaylaştırabilir. Yalvarırım Alan. Gel sözümü dinle. Parayı bir hafta tutalım ve bu müddet zarfında gazeteleri takip edelim kaybolan para hakkında gazetelerin yazdıklarına göre hareket ederiz.

Farrel caddesinden sağa doğru keskin bir dönüş yapan Alan adeta bağırdı:

-Hayır Jane. Bu müddet zarfında yakalanabiliriz.

Alan nazarlarını, önündeki aynaya saplamıştı. Jane arabanın arka penceresinden geriye doğru bakınca kendilerine bir motorsikletin takip ettiğini gördü. Motorsiklet kırmızı lambalarını yakarak canavar düdüğünü öttürmeğe başlayınca Jane haykırdı.

-Durma Alan.

Alan Jane'in haykırışına bakmadan yolun sağ tarafında durdu. Yüzü, heyecandan ve korkudan sararmıştı. Motor yanlarında geçerek önlerinde durdu. Motoru kullanan iri yarı, siyah üniformalı sert çizgilerle dolu, ablak çehreli bir polis memuruydu. Arabanın sol tarafına gelerek kapıya yaslanan memur Alan'a doğru eğilerek sert ve hakim bir ifadeyle söyledi.

-Ehliyetinizi görebilir miyim?

Cebinden ehliyetini çıkaran Alan, onu titrek eliyle polise uzattı. Polis bir el fenerinin yardımıyla ehliyeti gözden geçirdikten sonra nazarlarını Alan'la Jane üzerinde dolaştırmağa başladı.

Her ikisi de boş nazarlarla polise bakıyor ve heyecanlı bir sükunetle bekliyorlardı. Polis memuru nihayet konuştu.

-Niçin heyecanlısınız böyle?

Alan şaşkın bir ifadeyle sordu.

-Kim heyecanlı?

-Siz. Her ikiniz birden. Daha evvelden bir polis tarafından seyir ve seferi bozduğunuzdan dolayı ihtar almadınız mı?

-Bir kaç defa.

Jane, polis memurunun küçük siyah gözlerini arka kanepe üzerinde dolaştığını görür ve direksiyonun yanındaki dolabın kapağını açar. Memur, elindeki feneri arabanın arkasında dolaştırırken kanepe üzerinde duran çanta üzerine tuttu.

-Size hakikatı söyliyeyim memur bey, çünkü Alan utancından söyleyemeyecek galiba. Biz, mutaasıp ve muhafazakar ailelerimizden kaçarak gizlice evlenmek üzere Las Vegas' a gidiyoruz.

El fenerini çözerek kemerinin üzerine asan polis söylendi.

-Olabilir. Fakat buna rağmen yine ceza keseceğim. Böylece gelecek defa seyir ve sefer kaidelerine daha iyi riayet edersiniz.

Alan hafifce gülümsedi.

-Aklım fikrim direksiyondan başka bir yerdeydi.

Polis, babayani bir eda ile konuştu:

-Bana bak ahbap, sen çok heyecanlısın. Asıl heyecanlı olması lazım gelen biri varsa o da yanındaki kızdır. Neyse çek arabanı bu seferlik göz yumuyorum.

Ehliyeti Alan'a iade eden polis elindeki ceza mazbuz blokunu bir kaç defa dizlerine vurduktan sonra motoruna atladı ve motorun iniltili sesleriyle birlikte karanlıklar içinde kayboldu. Jane'e doğru dönen Alan, genç kadının elinde büyük ve ağır bir sonum anaftarı görünce fısıldadı.

-O anahtarla ne yapıyorsun.

Genç kadının nazarları, elinde sıkı sıkıya tuttuğu ağır demir parçasına takılmıştı. Cevap vermiyordu.

Alan sesinde bu sefer tehdit edici bir ton vardı:

-Onunla ne yapmak istiyorsun?

Gözlerini ağır ağır yukarı kaldıran genç kadın alnında soğuk bir terleme hissetti. Yüzünün, bulutlarla sarılmış mehtap kadar renksiz ve ifadesiz olduğunu görüyor gibiydi.

-Bilmiyorum, elime geçti işte... Bir... Bir şey yapmak niyetinde değildim Alan.

Alan direksiyonu kavrarken hiddetle söyledi.

-Onu yerine koy...

Genç kadın, ağır demiri yerine koyarken araba karanlıklar içine daldı. Kısa bir sükûtten sonra Jane sordu:

-Arka kanepe üzerinde duran çantada bize ait olmayan bir servetin bulunduğunu Polis'e niçin söylemedin?

Alan adeta mırıldandı:

Bilmiyorum... Biraz evvel ayni suali kendi kendime soruyordum.

-Kararını vermelisin Alan, bir kaç dakika sonra evde olacağız. Çantayı araba içinde bırakarnayız.

-Çantayı eve götüreceğim. Bir daha gözden geçirmek istiyorum.

-ill-

Sekiz katlı, köşkleri büyük kesme taşlarla örtülmüş, dar ve yüksek pencereli "Chateau Michel" Franklin'in bir mahallesi olan Famel'de idi. Bu bina, Hollywood'da "Otel Apartman" diye anılırdı. Binanın zemin katında kiracıların otomobillerini koydukları ve boyamaktan gayrı otomobillerle her türlü servisin yapıldığı bir garaj vardı. Alan arabayı kendilerine ayrılan kısma doğru sürerken Jane, garajın gece bekçisi Pete'i görmek için etrafına bakınıyordu. Tamir veya bakımı yapılacak otomobilleri kaldırmak için kullanılan asansöre on metre yaklaştıkları halde Pete etrafta görünmüyordu. Otomabili durdurduktan sonra her ikisi de hızla yere atıldı. Çantayı şöför mahalindeki kanepe üzerine koyan Alan, evvelee açmış oldukları kayışları sıkıştırdı. Alan ile Jane merdivene doğru giderlerken Pete, diğer arabaların arasında göründü. Elinde ıslak bir güderi tutan Pete seslendi:

-Hayli uzaktan geliyorsunuz galiba...

Jane gülümsedi:

-Hayır Pete Alan'ın emanetçisinde bazı şeyler vardı. Onları aldık.

Alan bir şey söylemeden merdivenlere doğru yürürken yüzüne geniş ve sıcak bir tebessüm yayan Jane Pete'e:

-Allah rahatlık versin...

Dedi. Akşamları saat altıdan sonra işleyen iki otomatik asansörden birinin düğmesine basan Jane asansörün aşağıya inmesini beklerken Alan ayni düğmeye ikinci defa bastı ve hafif bir küfür savurdu. Genç kadın nefes alıp verirken güçlük hissediyor. Alan ise cansız ve renksiz yüzünde iki çukur gibi duran gözlerinin boş ve manasız bakışlarıyle asansörün inmesini bekliyordu. Ağzının iki tarfındaki çizgiler daha çok derinleşmiş gibiydi. Çantayı sıkı sıkıya kavramıştı etrafını göremiyecek kadar dalgın ve şuursuz bir hali vardı. Bir türlü inmek bilmiyen asansörün gürültülerinin akisleri arasında Jane, Alan'ın elinde tuttuğu çanta içinde harkulade, sihirli bir dünyadan ziyade on yıl süren fasılsız bir didinmeden sonra elde ettikleri bir servet görüyor gibiydi. Nihayet asansör onları yedinci kata çıkarmıştı. Koridorda ilerleyen Jane sordu:

-Kathy'nin bu akşam bize geleceğini söylemiştin değil mi Alan?

-Kathy, bizim bu kadar erken döneceğimizi ümit etmez zannederim.

Dairelerine doğru giderlerken Jane, ensesinde ve şaçlarının dibinde daima artan bir sıcaklık hissediyordu.

Oturdukları dairenin iki kapı ötekesindeki dairede oturan Kathy, Alan'ın kız kardeşiydi

Kocasına yürüyen Jane, dairelerinin kapısını açtı ve Alan girinceye kadar bekledikten sonra kapıyı kilitledi. Genç adam doğruca yatak odasına girmişti. Jane onu ayakta bekliyordu. Bir hayli zaman geçtiği halde hala dönmediğini görünce o da yatak odasına geçti. Odanın karanlık olmasına rağmen kapının aralığından oturma odasının ışıkları sızıyor ve karyolanın yanındaki mavi ipek halıya uzanmış ve kollarını Alan'ın üzerinde çaprazlamış olan Jane Alan'ın yanında duran çantayı aydınlatıyordu. Karyolanın yanındaki gece lambasını yakan Jane, Alan'ın yanına uzandı. Parmaklarının hafif temaslarıyle genç adamın yanaklarını bir kaç defa okşadıktan sonra alnı üzerinde çaprazladığı kollarını açtı. Gözlerinden dudaklarına doğru yüzünün muhtelif yerlerinde dolaşan dudakları nihayet genç adamın dudakları üzerinde durdu. Bir anlık tereddütten sonra Alan Jane'in beline doladığı kollarının çemberini daralatarak onu kendine doğru çekti ve sonra üzerinden kırarak sırt üstü yere yatırdı, dirseğinir; üstüne yaslanmış genç adam, Jane'in yüzüne doğru eğilmiş ızdırap dolu bakışlarıyla onu süzüyordu. Jane fısıldadı.

-Bu akşam söylediklerimi unutacak ve beni affedecek misin sevgilim? Söylediklerimin, içimden gelmediğini biliyorsun. Ben ... Ben.

Alan, genç kadının sözlerini sert ve hemen hemen vahşi bir buse ile kesmişti. Kalın parmaklarını genç kadının boynunda gezdiren Alan fısıldıyordu:

-Jane ... Jane ... Sen o kadar inanılmaz bir güzelliğe sahipsin ki ... Bütün silahlar bütün kuvvet senin tarafında. Şöyle uzanman ve dudaklarına arzu ile aralaman en çetin mücadelerin bile mütareksidir.

-Bilmiyorum. Hayatımızın geri kalan kısmını mesut geçirmek için onları alıkoymak istiyorum. Fakat bu öyle şüphe ki bir yarış ki sonunda büyük kapısı demir çubuklarla örülmüş dört duvar var.

-Sevgilim onları öyle bir yere gizleyelim ki bulsalar bile bizimle bir münasebeti olduğunun farkına varmasınlar. Her bakımdan emin olduğumuz meşeleyi en küçük teferruatına kadar inceleyip artık tehlike kalmadığını anladığımız zamana kadar gizleriz. En ufak bir tehlike sezersek sahip olmak sevdasından vazgeçeriz, Belki onları polise ihbar etmek suretiyle heba olmasına mani oluruz.

-Alan'ın yüzü gölgelenmiş, bakışları parıldamaya başlamıştı. Jane onun sıcak nefesini kendi yüzünde hissediyordu. Uzun bir fısıltıdan sonra cevap verdi:

-Peki Jane .. Allah bizi korusun. Fakat onu gizlemeden evvel bir müddet alıkoyalım.

Omuzunun üzerinde doğrulan genç kadın dudaklarıyla Alan'ın ağzını kapattı.

8.sayı

Birbirine yapışan vücütlardan sıcak bir nehir gibi akan kanlarının hararetini duyuyorlardı. İç alemlerini birbirine yaklaştıran yeni, derin ve engin bir bağın varlığını ayni anda ve ayni şiddetle hissediyorlardı. Bu daha önce tanımamış oldukları bir bağdı. Bu bağın birbirlerine olan ihtiyaçlarından, insanlardan uzak bulunmak mecburiyetinden ve korkudan duyduğunu ancak genç kadın biliyordu.

Kapı çalınca her ikiside ayni anda ve belki ayni hisle doğruldu.} ane fısıldadı.

-Bu Kathy olmalı.

-Zannetmem Kathy olsaydı kapıyı açmak. ister, kilitli olduğunu görünce çalmaya lüzum görmezdi.

Bir müddet beklediler. Her ikiside de kapının tekrar çalmanı arzusu vardı. Fakat kapı eskisinden daha sert darbelerle vuruluyordu. Hemen yerinden fırlayan Jane döşemede duran çantayı karyolanın altına itti. Gece lambasını söndüren Alan mırıldandı:

-Cevap verme.

-Fakat mecburuz.

Jane yatak odasından çıkarken kapıyı arkasından kapattı. Dış kapının arkasında müteredditd bir şekilde duran ve titreyen genç kadın düşünüyordu ... Su ziyaretçi para ile ilgili olmamalı. Hayır, buna imkan yoktu. Yüzbin dolarlık dolu çantanın kendilerinde olduğunu kimse bilmiyordu. Nihayet kapıyı açtı.

Üzgün ve af dileyen nazarlarla kapıda duran garaj bekçisi Pete:

-Affedersiniz henüz yatmadığınızı düşünmüştüm.

Dedikten sonra elinde tuttuğu bir anaftarı genç kadına uzattı.

-Arabayı işler durumda bırakmışsınız kontak anaftarını buyurun .

Pete'i şuh ve mütebessim bir nazarla okşayan Jane:

-Ah ne dikkatsizlik. ... Teşekkür ederim Pete, çok teşekkür ederim.

Diyerek geriye döndü ve kapıyı kapattı. Kapının arkasında bir müddet ayakta duran genç kadın sabit bakışlarla elinde tuttuğu anaftara bakarken hala titriyordu. Alan'ın yatak odasının kapısını açarken kendisine doğru geldiğini görünce durdu] Genç adamın renksiz yüzünde beliren çizgiler ağzını aşağıya doğru germiş gibiydi. Hiçbir şey söylemeden mutfağa girdi. Jane mutfaktan gelen seslerden onun içki hazırladığını anladı. Elinde iki kadehle dönen Alan birini genç kadına uzatarak oturmasını söyledi. Jane kanepeye oturuncaya kadar bekleyen genç adam, kendisi de oturduktan sonra konuşmaya başladı:

-Jane görüyorsun ki parayı sakladığımız ve ona sahip olmaya çalıştığımız müddetce heyecandan ve sinirli olmaktan kurtulamayacağız. Kapının her çalışında sinirli ve tereddüdle birbirimizin yüzüne bakacağız. Telefon çıngırağının her çalışında korkuya endişe anları yaşayacağız. Zengin olduğumuza kanaat getirdiğimiz anda bile paranın bir meteliğini

harcayamayacağız. Paranın mevcudiyeti beynimizi bir tokmak gibi doğrarken korku içinde yaşayacağız ve onlara elimizi bile sürmeyeceğiz.

-Hayır Alan, korku duymakta haklısın. Bu paranın bizde olduğunu ikimizden başka kimse bilmiyor.

Alan'ın ağzı etrafındaki çizgiler, duyduğu endişeden dolayı, daha çok derinleşmişti:

-Böyle düşünme Jane, çantayı bizim arabaya atan adama ne dersin! Bu hareketin sebebini bilmiyorum ama bizi, hafızasında tertip edecek kadar görmüştür.

-Hayır Alan, buna imkan yok. Bizim araba sönmüş bulunuyordu. Ayni zamanda onun arabası o kadar saatte geçti ki bizi tanıması imkansızdı.

-Sonradan bizi takip eden arabaya ne buyurulur? Belki o arabanın bu çanta ile bir alakası yoktu, fakat onu idare eden, bizi iyice süzmüş ve hatta plaka numaramızı almış olabilir. Sonra düşün ki bu mantıkta bizim araba gibi yeni, üstü açık ve açık sarıya boyanmış, Buick markalı araba gayet azdır. Yalnız bu hususlar bile bizi bulmalarına kafidir. Bu çantayı atanlar, yapmış oldukları hatayı tamir etmek için bu yollardan yürüyeceklerdir.

-Böyle hareket ettiklerini farzetsek bile o zamana kadar parayı gizlemiş bulunacağız. Hayır sevgilim paralar kattiyen bizimdir. Onlara bütün manasıyla sahip olmak için bir sene bile beklemek icap edse memumiyetle bekliyeceğim.

-Sus Jane, sen büyük hülyalar peşindesin. Yarınki gazeteler çantanın, bütün teferruatına kadar tarihini ve tasvirini yapacaklar ne olacak?

9.sayı

-Bizi yolda durduran polis onu gördü, Pete ona bir hayli dikkatle baktı... Şimdi Pete'in o gazeteleri okuduğunu ve ayni zamanda bizim otomobili çalışır bir vaziyette garajda terkedecek kadar heyecanlı olduğumuzu gördü ve çantayı hatırladığını görür gibi oluyorum.

Jane, kalın dudaklarını beyaz ve muntazam dişleriyle ısırıyor ve Alan'ın söylediklerinin doğru olduğunu tasdik etmemek için kendini güç tutuyordu. Heyecanlı ve sinirli hareket etmişlerdi ... Fakat kim? ... Alan. Otomobili garajdan çalışır vaziyette bırakan kimdi? Alan, polis tarafından durdurulmuştu niçin? Çünkü Alan seyrüsefer işaretlerine dikkat etmemişti. Alan... Alan. Hep Alan... Gözlerini kapayan genç kadın çanta içinde dizilmiş yüzbinlerin doğurduğu garip ve isimsiz bir acı ile düşünüyordu. İster istemez Alan'ı sürüklemeye mecburdu. Tasavvurlarını tek başına yapamazdı. Alan ile iş birliği yapmak bir zaruretti.

Genç kadın mırıldandı...

-Benim çantamda kahverengi, Alan gerçi öteki kadar eski ve büyük değil ama ezmek kirletmek ve sağını ve solunu parçalamak suretiyle ona benzetebiliriz. Eğer bir aksilik olur da arama yaparlarsa hiçbir kimse arabamızda veya elimizde gördüğü çantanın benimkinden başka olduğunu iddia edemez.

Alan bu hususları düşünürken genç kadının sözlerini kuvvetlendirmek için devam ediyordu.

-Akla gelebilecek binlerce ihtimal var sevgilim. Fakat buna mukabil her biri için de tedbir mevcuttur. Biz kazanmalıyız ve kazanacağız Alan. Düşün ki bütün dünya bu çantanın içinde... Ona sahip olmak için biraz atak olmalıyız kafidir. Bu da elimizde olan bir şey. Önüne çıkan her engeli aşacak herkesi yeneceğiz.

-Allahım ... Bu sözler ağzından o kadar kolaylıkla çıkıyor ki Jane. Biraz dinle beni yüzbin dolarlık bir serveti nasıl gizleyeceksin? Bu meseleyi halletsen bile onu nasıl harcayacaksın? Farzedelim ki bunu da çaresini bulduk, fakat paraların sahte olmadığı veya hususi bir surette işaretlenmiş olmadığı ne malum?

Birden bire ayağa kalkan Jane yatak odasına girdi ve karyolanın altındaki çantayı çekerek içinde bir deste çıkardı. Bu deste ile birlikte oturma odasına dönen genç kadın paraları Alan'ın önüne attı.

-Bak bakalım Alan, bu paralar sahteye benziyor mu? Yerinden kımıldayan Alan sabit nazarlarla bakarken ihtar etti:

-Dikkat et, hatalarımıza bir halka ekliyorsun.

Biliyorsun ki kağıt, parmak izlerini kolaylıkla hapseder. Bak bütün parçalara elini sürüyorsun.

-Aldırma silerim. Yalnız dikkatli bak paralar sahteye veya hususi işaretlerle tesbit edilmişe benziyormu hiç....

Kanepe üzerinde duran ve yirmişer dolarlık banknotlardan müteşekkil olan desteden bir banknotu kurşun kalemiyle çevirerek iyice muayene eden Alan bununla kanaat getirmiyerek baknotun köşelerinden tuttu ve ışığa yaklaştırarak birçok yerinden incelemeğe aşladı. Banknotu tekrar kanepenin üzerine bıraktıktan sonra yerine oturdu.

-Bu hususta mütehassıs değilim Jane, fakat bu paralar hakiki dolar galiba... Numaraları da birbirini takip etmiyor. Paralar eski olduğu gibi nazarı dikkatimi çeken bir işaret yok.

Şimdi genç adamın sesinde mantığının baskısına boyun eğen bir ton vardı:

-Fakat bir bankada çalıştığımı biliyorsun. Birden bire yerden bitmiş gibi zengin bir adam olarak insanlar arasına nasıl karışabilirim?

Paralara dokunmıyacağız Alan. Onları emniyette, gönül ferahlığı ile sarfedebilceğimize, hiç bir tömet altında bulunmadığımıza kanaat getirinceğe kadar dokunmıyacagız. Onları, gizlemek için bana yardım et sevgilim, sonradan bütün kararlarında seni serbest bırakacağım.

Uzun bir sükûttan sonra Alan kararını bildirdi:

-Paraları bir hafta müddetle muhafaza edeceğiz Jane. Bu müddet sonunda onları iade veya ihbar etmek lüzumunu düşünürüz. Bu akşam onları beraber gizleyeceğiz.

-Nereye.

-Büyük istasyona, istasyondaki emanetçiler milyonlarca emaneti muafaza ediyorlar. Hem isim veya hüviyet de sormuyorlar. Sadece makbuz kesiyorlar.

-Alan, paraları senin çantana koyabilir miyiz? Çantan yenice olmakla beaber...

-Peki, arabamıza attıkları çantayı ne yapalım? Sade fırlatıp atacak mıyız?

-Pek tabii: Emanetçiğe verdiğimiz çantanın saklanma müddeti ne kadardı?

-Zaman buna mevzun değil geri alıncaya kadar.

Jane genç adamın kucağına atılmış, onun başını göğüslerinin arasına çekip saçlarını okşamaya başlamıştı. Dışarıda öten bir klakson sesini ve birisinin yüksek sesle bağırışına müteakip gece, derin bir sessizliğe gömülmüştü.

-IV-

Büyük istasyon bir hayli kalabalıktı. Muhtelif istikametlere koşuşanlar, sabırsızlıkları sinirli hareketlerinden belli olan yolcuları bekleme sokaklarını dolduran deri koltuklara gömülenlerle çeşitli manzaralar arzediyordu. Emanet yerinin iki gişesinde çalışan iki memur seri hareketlerle teslim edilen eşyaları alıyorlar, eşya sahiplerine bagaj veya çantaların muhreviyatmı sorarak bunları; giyim eşyası tualet eşyası, hatıra eşyaları diye tertip makbuzlarını kesiyorlardı.

-Jane içene yerleştirdikleri çantayı almış ve oturdukları evin arka merdivenlerinden inerek yan kapıdan dışarı çıkmıştı. Alan'la Jane otomobillerine atılan kahve rengi çantayı boşaltmış oldukları için onu caddenin karanlık ve tenha bir yerinde karanlıktaki hendek içine atmışlardı.

Şimdi Jane istasyondaki mecmua ve gazete satış yerlerinden birinin önünde ayakta durmuş raflarından aldığı bir mecmuanın sayfalarını sinirli ve titrek elleriyle karıştırırken Alanı süzüyordu. Alan giymiş olduğu kenarları inik şapka ile garip ve hatta biraz çirkin görünüyordu. Genç kadın, Alan'ın ilk defa şapka giydiği için kendisine böyle göründüğünü fakat yabancılarda ayni tesiri yapmıyacağını düşünerek teselli buldu.

Emanetcinin gişesi önünde dizilmiş insan çizgisi bir ucundan siliniyormuş gibi gittikce kısalıyordu. Nihayet Alan'a da sıra gelmişti. Genç adam, aceleci ve sinirli bir halde çantayı teslim ederek Jane onun eldiven giymiş olduğunu hatırladı. Alan, parmak izi diye tuturmuştu. Genç kadın kıpkırmızı olmuş ve terliyen yüzüne mecmuyı örtmeğe çalışırken düşünüyordu: Hava sıcaktı. Buna rağmen palto giymiş ve üstelik yakalarını kaldırmıştı. Onun yüz bin dolarla dolu bir çantayı emanetçiye verdiğini her gören yüz anlıyabilirdi.

Emanet gişesindeki kısa boylu esmer adam Alan'ın uzattığı çantayı almıştı. Jane Alan'ın gişesindeki adama bir şeyler söylediğini görür gibi olmuştu. Bir an gözlerini Alan'a kaldıran adam hiç bir şey söylemeden beyaz bir mazbuz keserek uzattı. Makbuzu alan genç adam istasyonun büyük kapısından çıkarken, elindeki mecmuayı raftaki yerine koyan Jane de dışanya fırladı. Genç kadın; Alanı arabada direksiyona oturmuş, sigara yakarken buldu. Hâlâ eldivenlerini çıkarmamıştı. Titredi. Kollarını genç adamın beline dolayarak onu kendine doğru çeken Jane bir müddetten beri içinde taşan korku ve heyecanı unutmuş, tatlı ve yakın bir hüviyet kazanmıştı:

-Her şey yolunda değil mi Alan?

-Zannedersem.

-Makbuz nerede?

Alan makbuzu genç kadına uzattı. Makbuz, dört santim uzunluğunda; iki santim genişliğinde, üzeri ince matbaa harfleriyle yazılmış altı rakamdan ibaret, numaralı beyaz bir kartondu.

Jane:

-Makbuzu sen muafaza et sevgilim.

Dedi. Makbuzu alan genç adam onu paltosunun yan cebine koyarken kendi kendine konuşur gibi söylendi:

-Bu cepte bir delik var.

Makbuz oradan düşerek içinde durur. Kullanmak icap ettiği veya başka bir yere koymak lazım geldiği zaman çıkarırız.

Sigarasını atan genç adam arabayı sürmeye başlayınca Jane sordu.

-Sende tuhaf bir hal var sevgilim, ne oluyor böyle?

Alan cevap vermedi. Direksiyonu evlerine doğru kırmıştı.

Kıvırmış olduğu tek dizinin üzerine yan oturan Jane Alan'ın yanaklarını [illegible] başladı,

-Sevgilim hissettiklerinin hepsini biliyor ve anlıyorum. Sen bütün yaptıklarımızı hata olarak görüyor ve seni ikna etmeye çalıştığım için beni suçlu buluyorsun. Hayır Alan biz hata işlemedik. Şimdiye kadar işler nasıl yolunda gittiyse bundan sonra da öyle gidecek. Göreceksin.

-Para şimdi emanetçide Jane. Onu teslim edeni kimse bilmiyor ve bilmiyecek. Gel bütün olup biteni unutalım sevgilim.

-Emanet gişesindeki adama neler söyledin?

-Hiç ...

-Fakat...

İçinde soğuk bir temasın bütün vücudunu sardığını hisseden genç kadın kısa bir sükûttan sonra devam etti.

-Evet. Konuştun Alan gözlerimle gördüm.

-Ha. Evet...Hasteneye yatacağımı ve uzun bir zaman çantamın orada kalacağını söyledim, o da kabul etti.

Genç kadının beslediği pembe hayaller birden bire kararmış ve onların yerine beyninde kaskatı bir düşünce belirmişti. Genç adam yalan söylüyordu.

-V-

Alanın kız kardeşi Kathy, bir kabın içine kırmış olduğu yumurtaları karıştırıyordu. Çatılmış koyu kumral kaşları ve hafif aralıklı duran iki sıra inci dişleri arasında görülen bu dilin yüzüne vermiş olduğu mana onun kederli olduğunu gösteriyordu. Halbuki genç kız, neşeli ve hareketliydi. Sevgilisi Jay'in kendisine tarif ettiği ve ayni zamanda çok sevdiği pastayı yemek kitabındaki Amerikan milli pastaların bölümündeki eklerini yapmaktan büyük bir zevk duyardı. Jay'le ikisi en çok ekleri severdi. Fakat ecel onu elinden almış Normandy'nın karanlık sularına gömmüştü. Fakat şu andaki hislerine hakim olan şey yalnız Jay'in ölümü olsaydı o kadar üzülmiyecekti. Genç kız kendisine çok düşkün olduğu ağabeyi ile, yalnız güzelliğine hayranlık duyduğu karısı Jane için de üzüntü duymaktaydı.

Gençti fakat göründüğü kadar toy değildi. Genç görünüşü iç oluşu bakımından değil, bağlı cildinin gerginliğinden, gözlerinin parlaklığından ve koyu kumral kaşlarının girlüğünden di.

Yaptığı çöreği son defa yuvarladıktan sonra buz dolabının kapağını açarak dairesinin kapısı monoton bir gıcırtı ile açıldı ve Alan'ın sesi duyuldu.

-Hey küçük kız, Pazar kahvaltısını hazırladın mı?

-Hazırlamak üzereyim ağabey oturun. Günaydın Jane.

Son hitabına cevap alamıyan genç kız ellerini kuruladıktan sonra oturma odasına geçti:

-Jane geldi mi? ..

-O Jane burada mısın?

-Gelmedin diye üzülmüştüm.

Dizlerinin üzerine yığdığı çeşitli sabah gazetelerinden birine göz gezdirmekte olan Jane isteksiz bir tavırla mırıldandı.

-Evet buradayım. Biliyorsun ki pazar sabahları kahvaltıyı sende ediyoruz.

Bir an nefesini tutan genç kız gülümsedi:

-Bu gün kahvaltımıza yeni bir şey daha ileve ettim.

Alan sabırsızlandı:

-Haydi Kathy, getir kahvaltıyı yardıma ihtiyacın var mı?

-Hayır ağabey.

Genç kız mutfağa giderken Alan sordu:

-Bu gece bizimle sinemaya gelecek misin Kathy?

Bu sual Kathy'yi şaşırtmıştı. Ağabey ile yengesinin hayatlarına girmemeyi bir prensip olarak kabul etmiş olan genç kız, bir gece bile onlarla beraber gezmeye çıkmış değildi. Bilhassa bu gece onlarla beraber gezmeye çıkmayı arzuladığı halde bir mazaret bulmağa hazırlanırken, okuduğu gazeteyi kucağına indiren Jane.

-Kathy ile beraber gidin Alan. Ben bilhassa Pazar günleri sinemaya gitmekten hoşlanmıyorum.

Deyince, Kathy de sakin bir tonla mazaret beyan etti:

-Bu gece ben de gidemiyeceğim. Affınızı dilerim. Her neyse şimdi şu kahvaltıyı hazırlamaya bakalım.

Adeta kaçar gibi mutfağa giren Kathy, önündeki tavanın yumurta sarısı ile kaplı sapına gözlerini dikmiş, beyninde kıvrılan suallere cevap bulmaya çalışıyordu:

Acaba Jane'i müteessir edecek bir hareket mi yapmıştı?..

Önündeki tava bir an için genç kızın düşüncelerinden ayrıldı. Merak ve endişelerini yenmeğe çalışarak kahvaltıyı zamanında yerleştirmek için acele etti. Seri hareketlerle mutfak içinde dolaşan Kathy ayni zamanda oturma odasından gelen fiskoslarada kulak kabartmış buIunuyordu. Birden bire vurulan kapı bu fiskoslara nihayet verince genç kız hayretlerle durakladı ve bekledi. Oturma odası derin bir sesizliğe gömülmüştü.

Oturma odasının kapalı kapısına yüzü dönmüş duran Jane birden bire karar vermiş gibi kapıya doğru yürüdü ve çıktı. Alan odayı daha önce terketmiş bulunuyordu. Kahvaltı masasının başına oturan Kathy bir müddet boğazında düğümlenen bir ağırlığı yutmaya çalıştı. Bağırmak, ağlamak istediği halde ağlayamıyordu. Özene bezene hazırladığı kahvaltının zehir olmasından veya kahvaltı masasında yalnız kalmasından değil, Alan'la Jane arasında cereyan eden hadiseden ötürü ağlamak istiyordu. Alan'ı çok iyi tanırdı. Şiddetli bir geçimsizlikten gayrı hiç bir sebep ona bu sabahki hareketi yaptıramazdı.

Kathy'nin dairesinden kendi kapılarının önüne gelen Jane bir an tereddüt etti ve her ne pahasında olursa olsun Alan'la birlik ve beraberliği muhafaza ve devam ettirmenin zaruri olduğunu hatırladı. Ürkek hareketlerle kapıyı açan Jane, işlediği suçdan dolayı babası tarafından azarlanan bir küçük kızın ürkek jestiğle kapının önünde durdu. Alan sigara içiyordu. Jane Alan'ın kahvaltıdan önce sigara içmediğini biliyordu. Odanın köşesinden genç kadını süzen Alan farkında olmayarak elindeki sigara yavaş yavaş eziliyordu.

Jane ağır adımlarla Alan'a yaklaştı:

-Affedersin Alan. Söylediklerim sana acayip gelir fakat bence çok mühim. Sinemaya gitmeğe ve karanlıkta oturup diğer insanların yaşayış tarzlarını seyretmeyi istemiyordu. Bir sürü insanın benim yaşadığım hayatın bana öğretmesine tahammül ediyorum. Ben bu yaradılışta değilim Alan.

Genç kadına arkasını dönen Alan ikinci bir sigara alarak titrek elleriyle yaktı. Genç adamın yanından dolaşarak önüne geçen Jane onun yüzünün gölgelenmiş hatlarının sertleşmiş ve bakışlarının kızgınlaşmış olduğunun farkına vardı. Kiprit çöpünün elinden düşüren Alan tekrar onu yerden alarak bir kaç defa kırdı.

Jane korkmuş ve adeta utangaç bir tavır takınmıştı.

-Sana ne oluyor Alan? Sinemaya gitmek için mi kızdın?

-Hayır, bilmiyorum, sebeb bu değil.

-Bunları konuşmanın zamanı değil şimdi:

-Yalvarırım Alan bütün bu garip şeylere seni bulaştırdığım için kızma.

Asabi adımlarla bir aşağı bir yukarı dolaşan Alan birden bire durdu:

-Şu son dört gün içinde ne kadar para sarfettin?

Jane güldü.

-Oh, Alan pek fazla değil.

Genç adam sert bir tavır takınmıştı:

-Ben söyliyeyim öyleyse .... Tam üç yüz seksen dolar senelik gelirimizin yüzde otuzu.

Bu sözlerin gerisi gelecek diye bir müddet bekliyen Jane sakin bir eda ile konuştu:

-Alan, bu sarfettiğin para sahip olduğumuz servetin yüzde yarımı bile değil.

Birden bire yüzü gölgelenen, ağzının etrafındaki çizgileri değişen Alan bağırdı.

-Aman Allahım ... "Sahip olduğumuz servet" dedin şeyi emanetçide terkedeceğiz. l:..J"n.µt onları. Halbuki unutmak şöyle dursun, bir çığın gibi harcamaya devam ediyor ve. bunun haksız ve yersiz olduğunu söylediğim için de bana kızıyorsun.

Sigarasını kül tablası üzerinde kırar gibi söndüren Alan odayı arşınlamaya başladı.

-Fakat Alan'cığım şimdiye kadar hiç ses seda çıkmadı. Gazetelerden buna dair en µ{::ılc bir haber bile yok. Şuna emin olmalıyız ki paralar artık bizimdir. Esasen ben uzun zamandan beri ihtiyacım olan şeyleri satın almıştım.

-Otur şöyle Jane, sana söyliyeceklerim var.

Kanepeye doğru yürüyen Jane bir müddet Alan'ı süzdükten sonra oturdu. Sakin bir eda ile söze başlıyan genç adamın sesinde hastalara mahsuz bir elem ifadesi vardı.

13.sayı

-Dört gün dört gecedir seni gözlüyor ve hareketlerini takip ediyorum. Yata.lctr:ı.11 fırlamalarını ve dolaşmalarını işittim ve saydım yatakta kaldığım müddet iki saati bile geçmedi.

-Tabii, sinirliyim. Hem yalnız ben mi? Sen de ayni derecedesin.

-Evet her ikimiz de sinirliyiz. Belki bu mesele hakkında senden fazla sinirli ve endişeliyim. Fakat seni sabahlara kadar uyukusuz bırakan ve odaları arşınlatan sebeb sinirli olman değil Jane. Bu sebebi bilmiyorum ve bilmekte istemiyorum, şurası muhakkaktır ki bu sebeb, yüz bin doların mevcudiyetinden doğuyor. Fakat ben hiç bir zaman bu servete sahip olduğumuzu zannetmek gafletine düşmedim çalıştığım bankada günde binlerce deste elimden geçiyor, fakat hiç bir zaman bu destelerin şahsıma ait olduğunu düşünüyorum.

-Ne demek istediğini anlamıyorum. Alan ....

Hiddetten parlıyan gözlerine genç kadını süzen Alan kendini kontrol edemiyordu artık:

-Bıktım artık, nefret ediyorum. İşte sana anlatmak istediklerim bunlardır. Bu hadise başımızdan geçinceğe kadar seni gerçek hüviyetinle tanımıyordum. Şimdi, nasıl içi boş iskelet bir kalp olduğunu anladım artık. Bütün gece dolaşıyorsun.

Ayak seslerini duydukça asabım bozuluyor. Senin bende bıraktığın tesir, bir esrarkeşinkinden farksız değil. Senin esrarın da para. Bütün benliğin bu esrarla dolu. Belki emanetçide duran paralar seni rahatsız ettiği için dolaşıyorsun. Onların karyolanın altında her

zaman eline dokundurabileceğini, sayıp okşayabileceğini bir yerde olmaması senin asabını bozuyor paralar. ...

-Yeter, ..

Eliyle genç adamın ağzını kapayan Jane adeta vahşileşmişti.

-Çünkü paranın ne demek olduğunu biliyoıun. Çünkü senin gibi korkak değilim. Çünkü böyle hareket ettikçe onları kaybedeceğimize inanıyorum. Çünkü ben ....

Başını, çaprazladığı kolları üzerine bırakan genç kadın sözlerine devam edemedi. Sarı saçları kollarının üzerine birer yılan soğukluğu ile serpilmişlerdi.

Bir müddet sonra başım kaldıran Jane, karşısındaki koltuğa oturan Alan'a baktı. Genç adamın gözleri buğulanmış yüzünün hatları gerilmiş, yanakları kızarmıştı. Konuşurken ağzından çıkan kelimeler, nefes dalgaları halindeydi:

-Her neyse, artık bu mesele kapanmıştır. Paraya asla sahip olamıyacağız.

-Bu hususta benim söz hakkım yok mu Alan?

-İşlediğimiz suçta seninle birlikte bir hayli ileri gittim Jane. Sana "Parayı al ve ne yapacaksan yap" demeyi çok isterdim, fakat buna imkan yok. Sen yakalanırsan beni de yakalamaları pek tabiidir. Bir kuruşuna bile el sürmesem, yine senin kadar suçlu sayılacağım. Her ne olursa olsun bir gün yakalanacağın muhakkaktır. Şurası aşikardır ki bir sürü göz bu paranın üzerine dikilmiş bulunuyor. Parayı harcamaya başladığın anda bir elini, omuzlarına vurarak seni adeletin pençesine teslim edinceye kadar onların sahte olup olmadığının farkına varmıyacaksın. Paralar sahte olmasa bile dilediğin gibi sarfedemiyeceksin. Muhit o kadar metecessirdir ki herkes senin hususiyetine girmeye çalışacaktır. Savcılık, Polis Federal Tahkikat Bürosu velhasıl kayıp mal ve servetler hakkında halledilmemiş muamaları çözmeye çalışan her resmi makam seninle alakadar olmağa çalışacaktır. Onlar, senin hakkında her şeyi işitip öğrenecekler. Jane maliye bürosu senin kazancım tesbit etmek üzere sualler açacaklar. Onların karşısında kırıtman veya uydurma hikayeler anlatman fayda vermiyecektir. Onlar resmi ve katı olarak bu servetin neredei ne zaman ve nasıl temin ettiğini soracaklardır. Bu bakımdan bu parayı emin, her zaman kolaylıkla alabileceğin ve hiç bir resmi arama ile bulunmıyacak bir yerde gizlemek mecburiyetini duyacaksın. Böyle bir yerde olabileceğine aklın kesiyor mu?

Sigarasından derin bir nefes çeken genç adam gözlerini kapamış, düşünüyordu, Bu hayatında yapmış olduğu en uzun bir konuşma idi ....

Jane, dinlenmesine vakit bırakmadan.

-Ben bütün ihtimalleri düşündüm Alan. İnsanlar satın alınabilir.

-Bütün insanların satın alınabileceği bir fiyatı vardır. Las Vegas' a giderek oradaki kumarhanelerden biriyle bir anlaşma yapabiliriz. Kumarhane sahipleri verdimiz paraya mukabil, bizim binlerce dolar kazınır gibi gösterebilirler onlar da bu hızmeti memnuniyetle yapacaklardır. Bu düsündüğüm yollardan birisidir. Alan daha bir sürü hal tarzları var tabii. Bütün insanlar dururken parayı getirmeye ne lüzüm var. Bankacı olmam dolayısıyle muhtelif bankalarda hesabı cari açmanın ne demek olduğunu biliyorsun elbet.

Alan gözlerini açarak genç kadına birazda taktir edici nazarlarla baktı:

-Bu söylediklerin tamamen doğru değildir Jane. Sen gece yarıları döşemeleri arşınlarken hep bunları düşünüyorsun ama şunu unutma ki her insan para ile satın alınmaz.

-Evet Alan bunları düşünüyordum.

Fakat yalnız kendi namıma değil, her ikimiz için.

Genç kadının sesi kırık ve dalgalıydı. Alan'ın oturduğu koltuğa doğru giderek onun ayakları dibine çöktü ...

-Seni kaybetmek istemiyorum kocacığım. Sen ve paralar benim için ayrılmaz bir bütünsünüz. Sen oladıkça paranın ne kıymeti var?

-Dinle beni Jane. Şu anda paradan başka şeyleri düşünüyordum. Parayı unuttum artık. Hem evvelce de söylediğim gibi onları bir hafta müddetce emanetçide bırakacağız.

Gelecek Çarşamba emabetçinin makbuzu ile birlikte bütün olup bitenleri anlatan bir mektubu bir zarfa koyarak savcıya göndereceğim.

Genç adam gülerek devam etti:

-Şu işe bak ki bir mükafat almayı bile düşünemeyiz artık. Fakat benim düşümdüğüm asıl mesele bu değil Jane. Sen gecelerini, odanın döşemelerini arşınlamakla geçirirken ben de otomobilde söylediklerini düşünüyordum.

Hatırlamıyormusun Jane o küçük kahverengi çanta, o kos koca serveti taşıyan küçük deri parçası otomobilimize düşünceye kadar sen bambaşka bir kadındın. Benden ayrılacağını beni terk edeceğini söylüyordun. Kalbime saplanan o sözlerine mütakip arabayı sürerken seni de kendimi de ortadan kaldırmak için direksiyonu Mulholland uçurumlarına doğru kırmayı düşünmüştüm. İşte paraya sahip olmak sana da sahip olmak demektir. Halbuki ben seni istiyorum artık.

Alan'ın ağzından sakin ve sıkıntısız bir şekilde dökülen bu kelimeleri genç kadın daha önceden ve söylemeden bildiği için Alan'ın sesi onun kulaklarına uzaktan gelen bir akse seda gibiydi. Hala Alan'ın ayakları dibinde ve yerde oturmakta olan genç kadın içinden taşan hisleri kelimeleşen ifadelerini dudakları arasında eritmeye ve onları söylemeye çalışıyor, sabit nazarlarla halı üzerinde duran eline bakıyordu. Yanmaya ve ısınmaya başlayan gözlerini Alana kaldırdığı zaman yanaklarından bir kaç damlanın yuvarlandığını ve dudaklarındaki tuzlu temaslarını hissediyordu.

Gözlerinden anlaşılamayan garip ve süpriz ifadelerle dolaşan Alan genç kadına doğru baktı. Fakat hiçbirşey söylemiyordu.

Jane söyledi:

-Peki Alan, seni değiştirecek değilim. Çarşamba günü geldiği zaman yine ayni fikirde ısrar edersen sana mani olacak değilim. Ben ...

Genç kadın devam edemedi. Ağlıyordu. Alan'ın oturduğu koltuğa başını yastlamış ve içinden taşan hıçkırıkları tutmaya çalışırken kulaklarında çınlayan ümitsizlik sayfalarını dinliyordu. Fakat bu çınlayışlar yine kendi sesiydi. Onları nasıl susturabilirdi?

Fakat birden bire yukarı kaldırıldığını ve kuvvetli iki kolun kendisini kavradığını, hissetti. Alan'ın dudakları şimdi genç kadının göz yaşlarıyla ıslanmış dudakları üzerindeydi. Bir müddet sonra bir kapının açılmasının çıkarttığı gıcırtılı bir ses hisseti. Nihayet yatağın yumaşak temasını duydu.

Yavaşlıyan ve sönen hıçkırıkları şimdi kesik kesik nefeslerle inkilap etmişti. Alan'ın dudaldan gözlerini kapatmıştı. Gençlik entarısi altında yeni bir ümidin tatlı sesi ile ürperen dolgun vücudu, şimdiye kadar gördüğü ihmallerin acısını çıkarıyordu.

-VI-

Wilshire'de seyrüsseferin seyrekleşmiş olduğu sıcak bir akşamdı. Aları'Ia Jane şimdiye kadar kaybetmiş oldukları bir şeyi arıyorlardı.

15.sayı

Aradıkları şey aşktı. Alaii'ın teklifi üzerine Mc Phear farkındaki gölde sandal gezintisi yapacaklardı. Birbirlerine ilk tesadüf ettikleri zaman yapmış oldukları ilk şeyin bir sandal gezintisi olup olmadığını pek hatırlamıyorlardı, fakat Alan hava ordusunda iken 10 gün izine geldiği zaman yaptıkları birçok şeyler arasında birde sandal gezintisi vardı.

Parkdaki açık renk boyalı pavyona doğru girerlerken göl üzerinde dolaşan sandalların çıkardıkları tatlı hışırtıları duyuyor, kese kağıdı ile satılan patates kızartmalarının kokusunu tenefüs ediyorlardı. Pavyonda buldukları iki iskemleye oturarak iki dondurma ısmarladılar. Tezgahta, sarışın genç kırmızı yanaklı ve her haliyle konuşmasını çok sevdiğini belli eden bir kız vardı.

Alan genç kıza, harpten beri gölde bir değişiklik olup olmadığını sordu. Genç kız harpten evvel Wchita'da orta okulda olduğu için gölün harpten evelki durumunu bilmediğini söyledi. Alan genç kıza, harpten evel orta okulda olduğunu söylemekle kendisinin de artık yaşlanmış olduğunu hatırlattığını söyleyerek güldü. Dondurmalarını bitirdikten sonra pavyonun tahta merdivenlerini inerek iskeleye doğru yürüdüler.

Göl, Los Angeles'da genç çiftlerin buluştukları yer olmakla beraber henüz vakit erken olduğundan kalabalık değildi. Akşamın bu erken saatinde göl üzerinde yüzen sandallarda çocuklarını kucaklarına oturtup gezdiren yaşlılar ekseriyeti teşkil ediyorlardı. Bir motorbot

için depozit verip bilet alan genç adam motorbotun gelmesini beklerken iskelede çalışan çocuklarla konuşmaya dalmıştı. Gölün düz sathına bakışlarını saplıyan genç kadın Alan'ın ümitlerini yıkan hal ve tavırlarından bir an için kurtulmuştu.

Kısa bir müddet sonra yüksek kenarlı, tahta kenarlı, hususi yapılmış bir motorbot içinde gölün karanlık ve düz sathı üzerindeydiler. Alan'ın omuzuna başını yaslayan Jane, tek eliyle direksiyonu idare eden genç adamı dinliyordu:

-Herşey düzelecek Jane. Sivil havacılık servisinde çalışmak için ticari ehliyet almayı sabırsızlıkla bekliyorum. Orada hem çok para veriyorlar hem de fazla karışan yok.

Suyun derin sathında bakışlarını dolaştıran Jane hafifçe titriyordu. Alan, onu kendine doğru çekerek üşüyüp üşümediğini sordu. Genç kadın üşümediğini ifade eden bir baş işareti yapınca, Alan müstakbel pilanlarını anlatmaya başladı. Jane onun sözlerini işitmiyordu. Genç adamın sözleri beyninin sathında birbirine giriyor, karışıyor, sertleşiyor ve başka hüvviyetler olarak beynine saplanıyordu. "İşte paraya sahip olmak istemeyişimin asıl sebebi budur Jane. Çünkü ona sahip olmak sana da sahip olmak demektir. Halbuki ben ..."

Alan hala herşeyin düzeleceğinden bahsediyordu.

Günün karanlık sathı hafif bir rüzgarın esmesiyle küçük dalgacıklar yaparken Jane bu dalgacıklar arasında mazisini görüyor gibiydi: "Bir sonbahar rüzgarı Arkansas nehrinin kıyılarını yalarken köprü üzerinde duran genç bir kızın saçlarını dalgalandırıyordu. Zayıf ve uzun boylu olan bu kız güzel değildi ve üstelik burnunun üzerinde, yüzünü daha çok sivrileştiren bir ur vardı. O zaman 16 yaşında olan genç kızın adı Jane Petry idi. Genç kız nehir sularına bakarken bütün emelleriyle ve hayelleri ile bu suların kucağına gömülmeyi düşünüyordu. Köprünün soğuk, demir korkuluklarına yaslanmıştı. Nihayet bu demir korkuluklara tırmanarak kendini suların kucağına atmıştı. Suyun içinde sonsuz bir uykuya dalmak için ne kadar zaman geçmesi lazım geldiğini biliyordu.

Jane Petri istediği sonsuz uykudan uyandırılmış ve kendisini yeni bir hayatın kucağında bulmuştu. Mektebi terk ederek çalışmaya başlamıştı. Yaşını 18 'olarak tespit ettirmişti ve Tulsa'da büyük bir müessesenin telefon santralinde memur olmuştu. Hayatın bütün bir zevk ve eğlencelerinden uzak, kurulmuş bir makine gibi çalışıyordu.

Vazifesine geç kaldığı ve gelmediği vakı değildi. Altı ay sonra santraldan ayrılmış, müessesenin kitap servisine geçmişti. Haftada otuzbeş dolar kazanıyor ve bunun yirmiyedi dolarını biriktiriyordu.

Bir sene sonra California eyaleti sağlık müdürlüğüne bir mektup yazarak eyalet içinde en iyi operatörün ismini istedi. Kendisine bildirilen isimler arasında Los Angles'te olan birisini seçti. On dokuz yaşında Tulsa'yı terk ettiği zaman bavulunda ancak lüzumlu bir kaç parça eşya, cebinde üçbin beşyüz dolar ve kafasında bir plan vardı.

16.sayı

Alvarado'da pis ve karanlık bir otelde bir oda kıraladıktan sonra operatörü buldu. Doktor iyi bir insandı. Bir çok kimse, onun yapmış olduğu estetik ameliyattan şitayişle bahsediyordu. Doktor yalnız olmasından dolayı, hastanede bir yatak bulmak mecburiyetinde olduğunu söyledi. Doktor da bu yalana inanmıştı. Genç kız hastaneye yatarak kendisine ayrıca bir masraf kapısı açmak istemiyordu. Parasını daha evvel santimi santimine hesap etmiş ve planlarını bu hesaba intisab etmiş bulunuyordu.

Ameliyat günü kiraladığı bir kızı, kızkardeşi olarak taktim etmiş ve bu şekilde bumundaki çirkin urdan kurtulmuştu. Ameliyattan sonra bir taksi ile otele dönerek yalnız başına kalmıştı. Otelin loş odasında karyolasına uzanan Jane önce hafif bir şekilde başlayan acılar, gözlerinin etrafındaki, çekiç darbelerine benzeyen, sancılar dinledi. Bu aralıklı acılar geceye doğru dayanılmaz bir hal almıştı. Bu acıların buhranlarını genç kız, asla şahsiyet kazanmıyan, şekilsiz, manasız hallerin kabusları içinde kıvranıyordu. Bütün bunlara rağmen Jane, ameliyat yerinin sargısını kendi kendine değiştiriyor, her gün banyo yapıyor ve doktoruna gidiyordu. Bu hal, sancıları dininceğe kadar tam on gün devam etti. Nihayet Jane rüyalarını gerçekleştirecek son sahfaya gelmiş bulunuyordu. Yeni bir buruna ve kusursuz, hatta çok güzel bir yüze sahip olmuştu.

Hayata yeniden kavuşmuş gibi sevinç içinde olan Jane şimdiye kadar almaya lüzüm görmediği şeyler için mağaza mağaza dolaşıyor ve her şeyin en iyisini şeçmeye çalışıyordu. Ayni zamanda gece okullarına devam ediyor ve bilhassa California eyaletinin kanunlarını öğreniyordu.

Devamlı yağmurlar başlayınca Palm Spring kaplıcalarına gitmişti. İki ay geçtikten sonra Jane artık Bayan Blanchard olmuştu. Fakat bu izdivacla birlikte büyük rüyalarının sükûtu hayale döndüğünü acıyla görmüştü. Genç kız Blanchard'a Planı Spring Gazinosu'nda rastlamıştı. Gazinoda otururken, Blanhard'ın bir elli dolarlık banknotu düşürüğünü, fakat paranın masaların altında üçüşünü ihmalkar hatta neşeli bakışlarla izlediğini görmüştü. Blanchard ellisini çoktan aşmış bulunuyordu. Jane onun bir müessesenin direktörü olduğunu öğrenmişti. Fakat izdivaclarından sonra Blanchard'ın işsiz olduğunu ve bir haylide borçlu bulunduğunu anlamıştı.

Genç kadın, birisi tarafından itilmiş gibi bir yanına doğru dönerken daldığı alemden silkinerek uyandı. Bir an için eski yaralarının acısını tekrar duymuştu. Derin derin düşünen Jane, tıpkı mazide kalan birinci izdivacında olduğu gibi simdi de ayni yaraların, ayni acıların kurbam idi. Esmekte olan hafif bir meltemin okşayışlarıyla Jane içinden fısıldıyordu. Jane Petry isminde bir bakire iken kendini Blanchard'a satmıştı. Harp başladığı zaman de yine ayni hisle mazide geçirdiği kirli ve karanlık yılları unutmak için hava ordusuna mensup parlak üniformalı Alan'a kendisini satmış bulunuyordu.

Jane içinden taşan ızdıraplarını unutmaya çalışırken Alan'ın son sözleri kulaklarında çınlıyordu:

-Merak etme Jane her şey düzelecek.

-VII-

Pazeatesi günü sabahıydı. Alan saat yedi buçukta görevine gitmek üzere kapının önünde duruyordu. Jane, genç adamı öpereken sordu.

-Birbirimizi kırıp gücendirmedik değil mi karıcığım?

-Hayır Alan.

-Yuvalarında bizim kadar mes'ut bir hayat sürenlerin mevcudiyetinden şüphe ederim.

-Ben de.

-Fakat onlar kendilerini mes'ut hissederler.

-Herhalde.

-Haydi şimdilik Allaha ısmarladık.

-Güle güle.

Alan çıkarken kapıyı kapadı, bir müddet kapıya yaslanmış duran genç kadın koşarak odasına girdi ve başını yastıklara gömerek ağlamaya başladı. Ağlıyordu. Çünkü uyukusuz geçen gecelerinde ve gölde yaptıkları gezinti esnasında kendisinin bile ürktüğünü müthiş bir şeye kara vermiş bulunuyordu.

Sabah güneşi bir hayli yükselip odayı ıslatıncaya kadar başı yastıklara gömülü olan genç kadın, caddenin normal gürültüleri başlayınca doğruldu. Uzakta bir çocuk ağlıyordu.

Belki kendisi hiç çocuk görmiyecek, ve belki de duyduğu bu çocuk sesini bir daha duymıyacaktı. Şu çocuk yarın sabaha kadar olursa artık onun ağlaması kulaklarını tırmalayacak, kendisini daldığı alemden uyandıracaktı.

Bütün bunlar için düşündüğünü kendi kendisine soran genç kadın cevap bulamadı.

Çarçabuk bir banyo alarak daireyi süpürmeye başladı. Beynine hücum eden bir sürü fikirleri uyuşturmak ve onlardan kurtulmak için şu büfenin tozunu almak, şu halıyı temizlemek velhasıl bütün ev işleriyle meşgul olmak lazımdı. Bir müddet sonra acıkan genç kadın yemeğini yerken en mühim işlerini bitmiş olduğunu düşünüyordu. Geriye kalan şeyler ehemniyetsiz teferruattan ibaretti. Kararını vermiş bulunuyordu. Kararın tatbik şeklini ve zamanını pek iyi bilmemekle beraber bir zamanlar genç kızlığında köprü üzerine kendini suların kucağına atmağa karar verdiği an hissettiği ferahlığı ve sükuneti duyuyordu.

Saat ikiye doğru kapı çalındığında Jane açmaya gidinceye kadar kapıdaki asabi ve sabırsız darbeler bir kaç defa devam etti. Kapıda, orta boylu, zayıf henüz otuzunda olmadığı tahmin ettiği bir adam duruyordu.

Siyah ince bıyığının altında hafifce tebessüm eden adam ince yüzünün üzerinde açık yeşil renkli parlak akisler yapan gözleriyle genç kadını süzdükten sonra elinde tuttuğu cüzdanı Jane'e göstererek tekrar cebine koydu:

-Tahkikat bürosundan Danny Fuller.

Adamın sesi, zayıf vücuduna, seri ve sinirli hareketleri en uygun ince ve dalgalı bir ton taşıyordu.

Beyninden hücum eden kan dalgaları nerdeyse bir müddet sonra genç kadının boğazından yukarı kırmızı bir renk sütünu halinde yükselecekti. Bu ihtimalin korkusu ile mücadele eden Jane, yüzüne soğuk ve endişesiz bir mana vermeye çalıştı.

-Ne istiyorsunuz?

-Bay Alan Palmer bu dairede mi oturuyor?

-Ben Bayan Palmer'in kocam vazifesine gitti.

Genç kadın sesine tatlı ve endişesiz bir ton vermek için nefesiyle mücadele ediyordu. Paranın emin bir yerde gizli bulunduğunu, emanet makbuzunun Alan'ın makbuzunun içinde olduğunu düşündükce bu mücadeleden muvaffak oluyor gibiydi. Binaleyin bu adamla endişesiz olarak konuşmasına devam edebilirdi. Adam, gelişinin maksadını izah etmeye baştadı:

-Sarı veya krem rengi boyalı Buicik marka, üstü açık bir otomobile sahip bulunanları aramak üzere emir aldım Bayan Palmer.

-Evet bizim araba tarifinize uyuyor sarı boyalıdır.

-İçeri girebilirmiyim Bayan Palmer?

Bir an terddüt ettikten sonra:

-Peki.

Diyen Jane adama yol verdi ve kapıyı kapadı. Oturma odasına giren adam müteessir nazarlarla etrafı gözden geçiriyordu. Kanepeye doğru yürüyerek oturan Jane adamın tahkikata başlamasını bekliyordu.

-Bayan Palmer, her tarafı aramama ve gözden geçirmeme müsade edecek misiniz?

Bacak bacak üstüne atan genç kadının eteğinin diz kapağı üzerinden geriye doğru kaymasına müsade ederek sordu:

-Niçin?

Adam gülünsedi. Genç kadının tavırlarında ikna edilmeğe lüzum görmeden her şeye ikna olacak bir zaaf veya temayül hissetmişti. Jane ise, zayıf vücudu siyah bıyıklarıyle bu adamın hiç de çirkin olmadığını hatta bir çok kadınların " Yakışıklı" diye vasıflandırabilecekleri bir tip olduğunu düşünüyordu. Yüzünde endişeden doğan hafif bir hastalık ifadesi olduğunu hissetmekle beraber bu ifadeyi geniş ve sıcak tebessümlerle örtmeğe çalışıyordu.

Adam yumuşak bir tonla konuştu.

-Ümit ederim ki saklanacak gizlenecek bir şeyiniz yoktur.

-Evet dağınık bir yatak odası.

Adamın yüzüne yayılan geniş bir tebessüm ile sordu:

-Etrafı gözden geçirmek istiyorum-müsade edecek misiniz?

Jane gözlerini aşağıya indirerek ıslattığı dudaklarını sehvet dolu bir ifade ile kıvırdı:

-Bunun için arama emri veya buna benzer bir şeye sahip olmanız lazım değil mi?

Genç kadın sualine nazik ve dostça bir ifade vermeye çalışarak yüzüne geniş sıcak bir tebessüm yaymıştı.

-Böyle bir emir yok elimde. Fakat arzunuz üzerine gidip emirle tekrar gelmek mümkündür.

-Peki etrafı aramanıza müsade edersem bütün bu hareketlerinizin sebeblerini izah edecek misiniz? Çünkü bu onları biriç partisinde anlatacağım heyecanlı ve entresan bir konu olacak.

-Tabii Bayan Palmer. Tabii. Benimle birlikte dolaşmayı arzu eder misiniz? Yoksa yalnız başıma bırakacak kadar itimadınız var mı ?

-Size itimad edeceğim yegane durum da budur Bay Fuller." Yalnız".

Adam yatak odasına girmişti. Banyo odasında kuvetin madeni tıpasını çıkarılıp tekrar takılmasına benzeyen ince bir porselen sesi, duş kapısının açılıp kapanması karyola yayalarının gıcırtıları, yatağın kaldırılıp tekrar düzeltilmesine benzeyen kesik madeni sesler bir birini takip ediyordu. Sonra mutfağa geçen adam rafları, çekmeceleri, fırını ayrı ayrı gözden geçirdi. Mutfaktan tekrar oturma odasın geçen adam Jane'nin yanına oturarak mütecessis nazarlarla genç kadını süzmeğe başladı.

-Onu nereye gizlediniz güzelim?

Birden bire yüzünde soğuk bir nazar dolaştığını genç kadın adeta kendş kendine sordu.

-Nereye mi gizledik? Neyi?

-Paraları Bayan Palmer, paraları.

Kimseden gizlisi saklısı olmayan masum bir ev kadını olsaydınız beni içeri alarak en mahrem köşeleri didiklememe izin verir miydiniz? Bilakis daha kapıda diretmeniz, arama emri sormanız, avukatlara müracat edeceğinizi mecliste sizi temsil eden millet vekillerine tel çekeceğinizi haykırmanız icap ederdi.

En ufak bir falsonun hakikatı çıkarabileceğini idrak eden genç kadın boş nazarlarla adamı süzerek zaman kazanmaya çalışıyordu. Daha ziyade adamla ittifak etmeyi düşünüyordu. Danny Fuller denilen bu adam resmi bir taharri memuru olmaktan ziyade kendi hesabına çalışan bir dedektife benziyordu.

-Metodlarınız ortodoksluğa aykırı değil mi Bay Fuller?

-Kat'i neticeğe kestirme varmak için her şey mübahtır. Mesele gayet basit bir manevra sizin kirli çamaşırlarınızı hemen meydana çıkarıverdi.

-Nasıl, anlamadım?

-Şu, zeki ve kurnaz olmak çabasını bırakınız bana paraları ne yaptığınızı anlatacaksınız gibi görünüyor.

-Tamamen yanlış düşünüyorsunuz Bay Fuller. Size dairemize girmeniz için müsade etmemin sebebi hakikatten bir mahsur görmememem ve olup bitenleri öğrenmek için önüne geçilmez bir merak duymamdır.

-Hah... Hah... güleyim bari. Sana, paranın nerede olduğunu sorduğum zaman gözlerin her şeyi söyledi şekerim.

Genç kadın gülüyordu. Adam devam etti.

-Artık bunda şüphe götüren bir nokta yok zannediyorum. Bunu isbat etmek lüzumunu hissetmiyeceğim bile.

Bu mesele hakkında tevkifin lüzum kalmadığını, her şeyi ayan beyan olduğunu anlıyan Jane sordu.

-Senin adın neydi?

Adam, adını ve soy adını, tekrar edince genç kadın telefona doğru yürüdü. Danny Fuller kanepeye ourmuş, gözleriyle kadını takip ediyordu. Jane telefona müracaat bürosuna; şehir dedektif bürosunun telefon numarasını sordu. Numarayı öğrendikten sonra telefonun diskini tekrar çevirmeğe başladı. Yerinden kalkan adam kadının yanına gelerek telefon üzeine elini koydu ve bu suratle irtibadı kesti.

-Çok cesursun güzelim. Hoşuma gidiyorsun fakat ne yazık ki dolandırıcısın.

Kanepeye oturan genç kadın düşünüyordu. Çarşamba gününe, yani parayı emanetçiden alackları güne kadar tam üç gün bu kurnaz adamla tek başına mücadele edemiyecekti. Alan' a ihtiyacı vardı. Alan paranın nereden geldiğini biliyordu. Ve ayni zamanda, birden bire gölü hatırladı. Geçen akşam gölün derin ve karanlık sularına bakarken beyninde bir şimşek çakmıştı. Gölün sathında şekillenen bir gölge görür gibi olmuştu. Veya

beyninde beliren bir şeklin sulardaki aksiydi o. Kanepenin üzerine şuh kıvranışlarla hareket eden genç kadın yer açarak adamı çağırdı.

-Gel şuraya otur. Seninle konuşmak istiyorum.

-Hay hay, memnuniyetle.

Jane adamla yüz yüze gelebilecek bir pozisyon aldıktan sonra tatlı bir tonla konuştu.

Siz dedektifliğe ihtiyaç hissetmiyecek kadar yakışıklısınız.

Adamın sesinde kuru bir ifade vardı:

-Teşekkür ederim. Paranın sizde olduğuna kanaat getirdikten sonra dedektif olmaktan vaz geçtim. Zaten kolaylıkla anlaşabileceğimizi biliyordum.

-Paralar bende dğil.

-Gel birbirimiz aldatmıyalım.

-Hayır böyle düşünme. Paralar kocamda. Onları nereye koyduğumu bana söylemedi.

Gözlerini adamın dudakları hizasına indiren Jane, kendi dudaklarını şehvet kıvrılışları ile açmayı ihmal etmedi. Danny Fuller alaylı bir eda ile konuştu.

-Hikayen gayet güzel şekerim. Bilhassa gözlerinin ve dudaklarının kurduğu şu tuzağa bayılıyorum. Bu tuzak bana bir çok seyler vaadediyor.

Genç kadına yaklaşan adam bir elini onun dizine koydu. Fakat Jane bu harekete mani olmuştu. Adam devam etti.

-Vah... Vah... Bakışlarından bayağı cesaret almıştım. Peki ben de bir centilmen gibi hareket edeyim bari.

-Fazla ileri gitmekte biraz acele ettiniz.

-İleri gitmemi sen arzulamadın mı?

-Neden arzulayacakmışım.

-Zannediyorsun ki uydurduğun sebebler benim bu işten vaz geçmeme kafi gelecek fakat düşündüğüm gibi değil şekerim. Bütün istikbalim senin, şu paralarını sakladığın yerdedir.

-Bu bahsettiğin çantada ne kadar para varmış?

-Bilmiyor musun?

-Mutfağa girdiğim zaman içkilerin nerede bulunduğunu gördün mü?

-Tabii.

-Peki öyleyse bize iki kadef içki hazırlasana.

-Vakit kazanmağa mı çalışıyorsun? Kocan geç vakte kadar eve dönmiyecek. Bankanın kapanma saatinden sonra onunla görüşeceğimi telefonla bildirmiştim. Seninle burada yalnız olmayı istiyorudum.

Adama doğru eğilerek başını kanepenin aralığına yaslayan genç kadınla Danny Fuller arasında ancak bir kaç santim mesafe kalmıştı:

-Rica ederim inan bana para bende. Onun eline geçmesini istiyorum ve bunun için de yardıma muhtacım. Haydi git iki kadeh içki hazırla. Bu hususta biraz sonra etraflıca konuşalım.

Adam yerinden kımıldamadı. Genç kadına, doğru eğilmiş onu süzüyordu. Jane onun sıcak nefeslerini dudaklarının üzerinde hissetmiye başlamıştı. Hiç bir şey söylemiyen Danny Fuller bir müddet bekledikten sonra kalktı ve mutfağa doğru yürüdü. Genç kadın, şimdiye kadar geçen hadiselerin muhasebesini yapıyor, her şeyi en küçük teferruatına kadar inceliyerek yaptığı falsoları hatırlamıya çalışıyordu. Korkuyla ürperef Jane, cesaret ve metenate ihtiyacı olduğunu hissetti. Meseleyi daha kolay ve daha kestirme yollardan halletmek imkanı vardı. Yapacağı her falso tehlikeleri büyüte bilirdi. Dolambaçlı yollardan yürütmek için zaman yoktu

-VIII-

Ellerinde içki dolu iki kadehle mutfaktan dönen Danny Fuller Jane'in yanına oturdu ve kadefin birini ona uzattı. Bir müddet konuşmadılar. Nihayet adam fısıldadı:

-Paralar benimdir. Onları elde etmek için belki senin yardıma ihtiyacın var, ama benim yok.

-Söylesene bana Bay Fuller, seni " Aptal" kelimesinden başka hangi isimle çağırabilirim?

-" Aptal" her şeyi ifade eder. Fakat bunu söylemekten bıkar ve yorulursan o zaman Danny diye çağırabilirsin.

Bir kaç yudum içtikten sonra devam etti:

-Fakat sen pekte kurnaz sayılmazsın güzelim. Ben rotayı değiştirince sen de paranın nerde saklı olduğunu bilmediğini ve elde etmek için de yardıma iftiyacın olduğunu gevelemeğe. Gülünecek şeyler...

Adama takdirkar nazarlarla bakan Jane fısıldadı:

-Evet haklısın. Ben yalan söyledim. Paranın nerede olduğunu biliyorum, fakat ona sahip olmak imkanı elimde değil. Onu elde etmek için önümüzde gayet kısa bir zaman var.

20.sayı

-Kocam parayı üç gün sonra polise teslim etmeyi düşünüyor. Ancak üç gün bekliyeceğine dair söz verdi. Görüyorsun ki senin için parayı elde etme imkanı her zaman mevcut, fakat ben mutlaka senin yardımına muhtacım.

-Demek önümüzde günlük bir zaman var ha?...

Genç kadın başını salladıktan sonra ilave etti:

-Yarın elde edebiliriz.

-Nasıl?

-Şimdilik bilmiyorum. Fakat bu imkanı elde etmek için düşünüyorum.

-Zannederim bu imkanı elde edeceksin .

Başını sallayan Jane kesin bir ifade ile konuştu:

-Paranın elimden uçmasına müsade etmiyeceğim.

-"Elimizden" demek istiyorsun her halde. Biliyormusun, hayatımda senin yarın kadar güzelliğe sahip bir dişiyle bile sana olduğum kadar yakın bulunmamıştım.

-Sende, dört duvar arasında sönecek bir güzellik değil sinema perdelerinde parlıyacak bir harkuladelik var.

Gözleri parlıyan genç kadın, gayeye varmak için en doğru yolu şimdi bulduğunu idrak ediyor gibiydi. Vaadler ve arzularla dolu parlak nazarlarını Danny'ye çevirince adam onu kendine doğru çekti ve dudaklarını hırçın ve sert bir tazyikle genç kadının ıslak dudaklarına yapıştırdı. Bir anlık teslimiyetle sükûnet bulan Jane Danny'nin ellerinin belinde ve göğsülerinin altında dolaştığını hissettin ce silkindi. Danny sordu.

-İsmin neydi senin güzelim?

-Jane.

-Bana bak Jane hisseme ne düşlüyorsa onun yarısını vereceğim.

-Demek parayı yarı yarıya paylaşacağım.

-Tabii, işin doğrusu da budur değil mi?

-Paranın yarısı alacağına dair garanti verecek misin?

-Bana itimat edeceksin güzelim. Suç ortağı iki hırsız birbirine itimat ettiği kadar.

-Tabii senin içinde ayni, ben de bana itimad edeceksin.

-Pek te öyle değil. Bütün avantajlar senin tarafında. Sözüne pek güvenim olmaz güzelim. Sana itimad etmek hatasına düşmiyeceğim.

-Ümit ederim şaka yapıyorsun.

-Zannederim öyle.

Birden bire doğrulan Danny, Jane'i bir kenara iterek kapıya doğru yürüdü. Genç kadının da kendisini takip ettiğini anlayanca geriye döndü.

-Güzelim, seninle geçirdigim dakikalar sanki derimin altına yayılmış gibi. Seni bir dolandırıcı olarak hatılayacağım. Yarın seni nerede görebilirim?

-Ben sana telefon ederim.

Bir an duraklıyan Danny cebinden bir kart çıkararak üzerine bir telefon numarası yazdı.

-Yarın saat başle beş buçuk arasında bu numarayı ara. Beni işvelerinle uyuştumak istemediğini ümit ederim güzelim.

-Bir an durakladıktan sonra devam etti:

-Para hususunda seni serbest bıraktığımdan endişe duymuyor musun?

-Bana biraz mühlet ver Bay Fuller.

Danny Fuller genç kadının sözlerini dinlemeden kapıyı açıp çıktı.

Genç kadın ertesi gün mağazaları dolaşıyordu. Alan bankadaki vazifesine gitmek üzere evi terk eder edmez Jane de sokağa fırlamıştı. Alınacak bir çok şeyler ve yapılacak bir çok işler vardı. Bütün bunların tam bir mükemmeliyeti dikkate ve derin düşüncelere istinat etmesi lazımdı.

Bu gün genç kadının acele etmesi, zaman kaybetmemesi ve bilhassa hiç kimsenin dikkatini çekmemesi icap ediyordu.

Eski ve koyu renkli bir pardesü giyerek başına bir türban saran Jane ilk iş olarak bir güneş gözlüğü almış, hemen gözlerine takmış bulunuyordu.

Gerçi bu gözlükle etrafı iyi göremiyordu, fakat buna mecburdu. Diğer bir dükkan da bir cep feneri aldı. Bu cep fenerini de gözlüğü almış olduğu dükkandan alabilirdi, fakat bu gün için her şey ayrı ayrı dükkanlardan alması icap ediyordu. Spor eşyası satan bir mağazadan, açık deniz balık avcılığında kullanılan cinsten sağlam balıkçı ipleri aldı.

21.sayı

Magazanın kapısında çalışan yakışıklı genç adam Jane'e alıcı gözle bakarken genç kadm kendisinin kolaylıkla hafızlara tesbit ettirecek o mes'un uru ameliyatla aldırmış olduğuna sevindi. Kasadaki adam paranın üstünü sayarken genç kadın sinirinden kıpkırmızı kesilmişti. Adamın bu mütecessis bakışlarından ürperen Jane bir dışarı çıkarak başımdaki türbanı ve gözündeki gözlüğü çıkarmayı ve tekrar mağazaya girip bir şey unuttuğunu bahane etmeyi tasarladı. Fakat başka bir sefer kürkünü giyerek tekrar gelebileceğini düşünerek bundan vazgeçti.

Bir hırdavtcıya giren Jane bazı demir ağırlıklar almak istediğini söyledi. Tezgahtaki satıcı kız, genç kadının ne demek istediğini sorunca Jane, satın almak istediği şeylerin tahminen üç dört kilo ağırlığında otuz santim uzunluğunda ve üç santim çapında demir çubuk olduğunu ve pencere parmaklığı olarak kullandığını söyledi. Aradığı şeyleri hırdavatçıdan verdikleri bir adresteki hurda da buldu. Bu depoda gözüne kestirdiği demir çubuklardan dört tanesini satın aldı. Hurda deposundan çıkan genç kadın çubukları sapından omuzuna astığı büyücek çantanın içine istif ederek otobüs durağına geldi.

Otobüse girerken gözlerinden çıkarmış olduğu gözlükleri oturduğu koltuğun yanındaki döşemeye doğru bıraktı. Fakat on alrı kilo ağırlığını bulan çantasını hala omuzlarından indirmemişti.

Çantanın ağırlığı ile omuzu yanan adaleleri hissizleşen genç kadın her şeye rağmen bunlara tahammül etmek mecburiyetinde olduğunu düşünüyordu. Çantanın içinde pudra kutusu, dudak boyası gibi tuvalet eşyası varmış hissini verecek bir rahatlıkla taşıması lazındı.

Eve gelince kapıyı kilitledi ve çantayı yatak odasın koydu. Balıkçı ipini dört parçaya böldükten sonra ipleri çantaya yerleştirdi ve çantayı da karyolanın yanındaki komodinin alt çekmecesine, öteberinin arasına gizledi. Bütün bu işleri bitirdikten sonra tekrar sokağa çıktı. Tenha bir sokak ve yan binalar arasında boş bir arsa arayacaktı. Bu aradığı yer bir kaç saat için otomobilini gizleyebileceği ve hiç bir kimsenin dikkatini çemiyeceği bir tenhalıkta olmalıydı. Nihayet Farrel'de tam ardığı gibi bir yer bulmuştu. Burası; beş katlı bir binanın yan cephesi olup ağaç cepeleriyle ayrılmış bir saha idi. Tam kendi arabalarının girebileceği kadar geniş olan bu sahada otomobilin içinde saatlarce otursa kimsenin dikkatini çekmezdi. Hatta bir çok cephalerden bile görünmesine imkan yoktu.

Tekrar eve dönen Jane, kapıyı kilitledikten sonra yatak odasına girerek gardroptan Alan'ın lacivert elbisesini çıkarttı. Elbise Hollywood'da küçük bir terzi tarafında dikilmişti. Ceketin iç cebi üzerindeki terzihane reklam etiketini söktü. Elbise temizlemeğe verildiği

zaman temizleyici dükkanında iliştirmiş oldukları etiketleri pantolondan ve ceketten çıkardı. Daha başka etiket olup olmadığını iyice kontrol ettikten sonra söktüğü etiketi mantonun cebi borusu içine attı ve elbiseyi gardroba astı. Ayni dikkatle Alan'ın gömleklerini ve iç çamaşırlarını gözden geçiren Jane genç adamın giymesi için bir kat çamaşır ve bir gömlek yatağın üzerine koyduktan sonra karyolası başındaki komodinin çekmecesi içinde Alan'ın orduda iken kullandığı otomatik tabancayı çıkardı. Tabanca temizlenmiş ve yağlanmış olup şarjörü doldurulmuştu. Jane, tabancayı mantosuna uzunca olmakla beraber mantonun cebine kolaylıkla girmişti,. Fakat ağırlığından ötürü mantoyu bir yana bastırıyordu. Genç kadın askıya astığı mantoyu dikkat çekmiyecek bir durum vermek için bir hayli uğraştı!

Bütün bu işlerden sonraki iki saat içinde sıkıntılı ve buhranlı anlar geçirdi. Çünkü yapılacak bir iş olmadığı gibi düşünülecek bir şey de yoktu. Bütün planlarını hazırlamış, düşündüğü bütün şeylri en ince teferruatına kadar tesbit etmişti. Saat beşi bir dakika geçe Danny Fuller'in vermiş olduğu telefon numarsını aradı. Telin öteki ucundan karışık sesler geliyordu.

-Hey Danny seni istiyordlar.

Biraz uzaktan ve derinden gelen diğer bir ses gittikçe yaklaşıyordu.

-Ver bakayım ahizeyi Jack. Alo

-Jane sordu:

-Danny Fuller'le mi konuşuyorum?

-Evet benim.

-Para hakkında hala ayni kararda mısın?

-Nelerden bahs ettiğini anlamıyorum.

-Siz Danny Fuller değil misiniz yoksa?

-Evet; fakat ihtiyatlı ol.

-Oh affedersin. Fakat yanımda kimse yok ki...

-Pek emin değilim.

-Her şey yolunda Danny. Parayı bu gece elde edeceğiz. Fakat evvela bir şeyi anlamak istiyorum. Parayı aldıktan sonra yarısını bana vereceğine nasıl emin olabilirim?

-Gayet güzel bir sual. Daha başka?

-Rica ederim Danny cevap ver.

-Nasıl emin olabilirim diye soruyorsun şekerim, halbuki bütün avantajlar sende. Bu hususta benim bildiğim bir şey yok ki.

-Ne demek istiyorsun?

-Neyse bunu bir kalem geç " Her şey yolunda demkle neyi anlatmak istiyorsun?" Zannederim ki beni bu telefon başında tutmakla sinirlerini ayaklandırmaya çalışıyorsun.

-Peki anlatayım. Fakat iyi dinlemelisin. Sana söyliyeceklerimi harfiyen tatbik etmezsen parayı rüyamızda bile göremeyiz, anlıyormusun?

Danny cevap vermiyordu. Jane devam etti:

-Bu akşam saat dokuzda Mc. Pherson parkına geleceksin. İyi dinle, göl kenarında pavyonun tam karşısındaki karanlık ve sık ağaçlı yerde büyük bir cam ağacı var. Belki göl etrafında nazarı dikkati çekebilecek yegane çam ağacı budur. Bir çam ağacını ilk görüşte tanıyabilir misin?

-Rica ederim, beni aptal yerine koyma. Çok hassasımdır, çabuk alınırım.

-Saat dokuzda bu ağacın dibinde ol. Bu ağaç gölün batı sahilinin hemen hemen orta kısımındadır. Unutma .... Bir çam ağacı... Ben göl üzerinde bir motorbotla sahile doğru yanaşırken küçük bir cep feneriyle işaret vereceğim. İşareti bir veya en çok iki defadan fazla tekrarlamak işime gelmez anladın mı? Onun için dikkatli ol.

-Para, yanında olacak mı?

-Pek tabii.

-Peki bütün bu karışık işlere ne lüzum var?

-Pardesüü giyermisin?

-Giyerim ama yok.

-Peki. Unutma ki ikinci fırsat elimize geçmiyecektir. Söylediklerimi aynen tatbik etmelisin.

Jane, Danny'nin cevabını duymadı. Dairenin kapısı bir kaç defa vurulmuştu. Kadın sordu. Ne dedin?

-Bir sual sormuştum. Bütün bu garipliklere ne lüzum var? Motorbot ta ne oluyor? Başka bir yerde buluşamazmıyız! Pardesü giyip giymememin bu işle ne ilişkisi var?

Terleyen elinden kayan ahizeyi iki eliyle tutan genç kadın izah etti:

-Ortada kocam var Danny. Eğer o olmasaydı işler basit olacaktı. Fakat şimdi böyle hareket etmeğe mecburuz. Bu işte muvaffak olur olmaz onu terkedeceğim.

-Bunlar heyecanlı şeyler, fakat benim hoşuma gitmiyor güzelim. Bu iş adeta bir çulluk avına benziyor. Aklım ermedi doğrusu. Her neyse musait bir zaman beni yine ara.

Bir an. Danny'nin telefonu kapadığını zannader Jane, adeta haykırdı:

-Danny ...

-Evet buradayım.

-Dinle.

Bir müddetten beri ayakta duran genç kadın telefonun kordonunu çekerek kanepeye oturdu:

-Bu iş, aklına geldiği gibi bir tuzak değil. Bütün bunları senden emin olmak için yapıyorum. Anlıyor musun?

Danny konuşurken genç kadın onun nefes almalarına bile kulak kesiliyordu.

-Eğer bana. tuzak kuraydın başka birisinin de seninle gelmesini istemezdin, bunlar ancak senin fikirlerinin mahsülü güzelim. Peki dediğin yerde olacağım. Bu gece saat dokuzda Mc Pearson parkında, pavyonun karşısındaki çam ağacının altında.

Danny telefonu kapattı. Jane, elinde telefon ahizesi olduğu halde kapıya doğru baktı ve sanki bakışlarıyle kapıyı delerek demin bir kaç defa onu tıkırdatan Kathy'nin hala orada olup olmadığını görmek istiyordu. Ayağa kalkarken ahizeyi yerine koyan Jane kapıya doğru yürüdü.

23.sayı

Bir an tereddüt eden Jane nihayet daha evvel kilitlemiş olduğu kapıyı açtı. Koridora bakınca Kathy'nin kendi dairesinin kapısı önünde olduğunu gördü.

-Gelsene Kathy.

Genç kız elindeki anahtarları çantasına koyarken Jane'nin hala açık tuttuğu kapıdan içeri girerek oturma odasındaki kanepeye ulaştı.

Jane mırıldandı:

-Kapıyı kilitlemiş olmamın sebebini niçin sormuyorsun Kathy?

Genç kızın ağır ağır kendine doğru çevirilen bakışlarını gören Jane, bu bakışların sahibinin şaşkın mı veya dalgın mı olduğuna kimsenin kanaat getiremeyeceğini düşündü. Esasen Kathy'nin yüz hatları hislerini açığa vurmaya bir müphemlik taşırdı. Genç kız cevap verdi:

-Böyle bir şey düşünmedim Jane. Beni-alakadar etmez ki...

-Bu senin fevkalede temiz olmanın ifadesidir sevgilim. Fakat hakkımda yanlış bir kanaata sahibi olmanı istemiyorum.

-Gösteriş yapmıyorum Jane. Hakkında yanlış bir kanaata sahip olsam bile emin ol derhal unuturum. Gel unutalım bunları. Ben yalnız ağabeyimle senin saadetini istiyorum. Bunu unutma Jane.

-Ağabeyinle ayrılmak üzere olduğumuzu söylersem ne dersin?

-Ne dedin?... Sana bu gün ne oldu böyle Allah aşkına?

İç aleminin bezginlik ve hastalıklarını unutmak istiyormuş gibi kayıtsız bir hareketle kanepeye oturan Jane düşünüyordu. Her şey yolunda gider ve işi hallederse geride ip ucu olabilecek hiç bir şey, hatta bir tek isim bilr bırakmamalıydı.

Fakat Kathy'nin bir erkek ismi olduğunu biliyordu.

-Zannedersen biraz önce telefon konuşmalarını duydun Kathy?

-Evet Jane "Benny" veya buna benzer bir şey söylüyordun.

-Fakat bu isim benim için bir mana ifade etmez. Bilirsin ki dedikodudan hoşlanmam.

-Hatta dedikodu olabilecek mevzulara aşina olmam bile.

Jane Kathy'nin ellerine bakarak fısıldadı:

-Evet " Benny" diyorum bu adam benim ...

Birden bire ayağa kalkan Kathy ızdırap dolu bir sesle yalvardı:

-Rica ederim Jane; bana hiç bir şey söyleme. Esasen buna mecbur değilsin.

Jane güldü.

-Peki. Her şey bitti zaten. Aslında başlmamıştı bile seni üzdüğüme müteessirim.

Kathy ile Jane bir müddet daha sağdan soldan konuştular. On dakika sonra tam Kathy çıkarken Alan da gelmiş bulunuyordu. Karı koca yalnız kalınca Jane genç adamı öptü ve yüzüne yazdığı geniş tebessümü ile onu teşhir etmeğe çalışarak fısıldadı:

-Bu akşam yemeği dışarda yiyelim sevgilim. Yalnız ikimiz.

-Yine mi dışarda? Kendine gel Jane.

-Bu akşamın ayrı bir hususiyeti var kocacığım. Pahalı olmayan bir lokantada yemeğimizi yedikten sonra geçen gece yaptığımız gibi, yine parka gideriz.

-Peki Jane, fakat bu akşamın bir hususiyeti taşımasına sebeb ne?

-Hiç. Birden bire ağzımdan çıktı. Yatağının üstüne temiz çamaşırlarını koydum. Sana en çok yakışan lacivert elbiselerini de hazırladım.

Başını iki tarafa sallıyan genç adam Jane'i öptükten sonra yatak odasına geçti. Bir müddet sonra genç kadın, banyodan gelen su şırıltılarını duydu. Gardrobun kapısını açarak Alan'ın pardüsüsünü yoklayan Jane, emanetci makbuzunun yerinde olduğunu görünce mutfağa girdi ve içki hazırlamaya başladı. Hazırladığı içkiden evvele bir kadef doldurarak bir yudumda içtikten sonra Alan'la kendisi için bir kadef daha doldurdu. Büfeye doğru giderken duvardaki takvim gözüne ilişmişti. Bu günkü tarihi gösteren rakamların önünde nazarları dolaşan genç kadın vücudunu bir ateş sardı. Bu rakamlar rüyalarının başlangıç tarihini gösteriyordu.

24. sayı

Oturma odasındaki masa üzerinde; kadefleri koyarken gözleri yatak odasın takıldı. Alan banyodan çıkmış, gömleğini giymekle meşguldü. Jane seslendi:

Doktorun da bir müddet evvel, böyle bir içki tasviye ettiğini şaka yapan Alan, gardroptan kestane rengi bir boyun bağı çekerek bağladı ve yatağın üzer.inclen p@k:@tini aldı. Bu anda, Alan'ın hareketlerini takip eden genç kadın nefessiz kalacak111ış.gi1Jiih@yyç::ı,nlandı. Ceketin iç tarafına gözü ilişen Alan, terzi etiketinin yerinde olmadığınıgöfllllıştı..:

-Allan Allah. "Harrelton Terzihanesi" etiketi, ceketten sökülmüş.

Boğazının düğümlendiğini hisseden Jane, güçlükle konuştu:

-Evet,.. Evet... Temizleyiciden geldiği zanıan ben de farkınaNaf11lı~t111J.>

Celetini giyen Alan oturma odasına geçer geçmez ilk işi masa .ii.~yrıı.ı.4@ki kadehlerde birine sarılmak oldu.

-Çok nefis olmuş Jane.

-Vermut yerine şarap karıştırdım. Böyle daha iyi oluyor değilmi?

-Hakikatten öyle. Pardesün nerede? Giymemişsin.

-Haydi sen yürü. Ben giyer gelirim.

Yatak odasına giderken acele etmemeğe koşmamaya çalışıyor,. Alan pardesüsünü tutmak için kendisine yardım ederse nasıl bir bahane bulacağını h@yecanla düşünüyordu. Buna kat'iyyen müsade edemezdi. Alan pardüsüsünün cebindeki tabancanın ağırlığını hissederse ne yapardı? Pardesüsünü giymesi ve çantasını omuzuna asması bir şimşek hızı ile olmuştu. Genç adam, harpten evvel almış olduğu ve bir hayli eskimiş koyu mavi dersen üzerine açık mavi çizgili pardisüsünü giymek üzereydi. Jane daha ziyade mektep talebelerinin giydiği bu tip pardesünün etrafın dikkatini çekebileceğini düşündü.

-Kocacığım, geçen akşam giydiğin şapka sana çok yakışmıştı.. Yine giyermisin?

Alan genç kadına keskin bir nazarlşa baktı:

-Seni anlayamadım Jane şapka giymediğimi biliyorsun.

-Ama, şey... Alan benim hatırım için lütfen.

-Bu gün her şeyde bir gayli tabilik seziyorsum.

Ne demek istiyorsun?

-Ne bileyim ben. Tanımadığım bir adamın bana, bankaya telefon etmesi, daha dün gittiğimiz göle bu gün tekrar gitmemiz için ısrarın ... Sonra şu şapka hikayesi ... Süprizli bir partimi tertip ettin yoksa?

-Sadece senin kuruntuların, kocacığım. Şapka giymediğin zaman tam giyinwi ş sayılmazsın ki, ben, tam giyinmiş olmanı istiyorum. Bundan mana çıkarmana ne lüzum var?

-Peki benim şapka giymem seni mennun edecekse getir şu şapkayı da giyeyim bari.

Evvela, gayet küçük ve şirin bir lokanta olan Pasgua'ya gittiler. Burası küçük bif)'er olmalda beraber pek ucuz sayılmazdı. Bütün masalar dolmuş, hatta Amerikan büfede>b'ile otnacak yer kalmamıştı.

Jane, böyle uzun müddet ayakta kalacaklarını ve bu kalabalığın gözlerine batacal(_la rını hiç hesap etmemişti. Genç kadın planlarının alt üst olması ihtimalinden doğan bir endişe ile adeta buhran geçiriyordu. Nazarlarında bütün dünya silinmiş cabindeki tabancamn ve omuzundaki çantanın ağırlığı altında eziliyor gibiydi. Lokanta bir hayli sıcaktı. Sim.di Alan pardesüsünü çıkarmayı tavsiye eder ve bunun için de kendisine yardım etmeğe kalk:a,rsa her şey mahvolurdu. Alan'ı böyle bir hareketten nasıl men edebilir, ona ne söylüyebiLirdi? Alan de gözlerini dikmiş mütemadiyen kendisine bakıyordu. Ya şimdi " pardüsünü çıkar" gf~e bir ihtara lüzüm görmeden ellerini omuzlarına atıp çıkarmaya tebessüm ederse... AmanYarab bi... Daha kaç bin tane ihtimali boğuşacaktı böyle! Keşke tabancayı da çantaya koysaydı... O vakit, şaı pardüsünü sebeb olduğunu heyecanın ve korkulu anları yaşamazdı. Lokanta da bir hamam kadar sıcaktı. Galiba Alan bir şeyler söylüyordu.

-Ne o Jane, tuhaf görünüyorsun. Bir şeyin mi var?

-Hayır Alan, hiç bir şeyim yok. Kaloriferi de açmıyorlar ki.

-Ha? Ne, ne dedin Alan?

-Burası çok soğuk...

-Öyle mi? Ben farkına varmadım.

Şef garson yanlarına gelmiş; onlara boşalan bir masayı gösteriyordu. Jane, şimdi elinde yabancı bir şey gibi görünen çantayı ne yapacağını düşünüyordu. Oturunca dizine mi koysun? Masanın üzerine mi bıraksın! Yoksa bacaklarının arasına mı sıkıştırsındı?.... Nihayet masaya gelmişlerdi. Jane otururken çantayı omuzundan indirmeden yanına koymuş, sonra kayışlarını omuzlarından çekmişti. Alan'la garson bir şeyler konuşuyorlardı. Fakat genç kadın bunları duymuyordu bile. Bütün heyecanlarına ve korkularına ragrnen her şeyin falsosuz devam etmesinden biraz gönül ferahlığı duymaya başlamıştı.

Saat yedi buçukta lokantadan çıktılar. Garsonun gittikçe uzayan iltifatlarından kurtuluncağa kadar ve Alan'ı, yemekten sonra çerez ısmarlamaktaki ısrarından vaz geçirip lokantayı bir an evvel terkedinceye kadar akla karayı seçmişti. Bu lokantanın pasta ve çörekleri meşhurdu. Fakat Jane bunları hususi.bir maksatla ve ısrarla istemiyordu. Bu nokta çok mühimdi. Saat sekizi beş geçe Mc Pherson parkına geldikleri zaman genç kadın Alan'a lokantada çerez yemekteki ısrarından dolayı pişman olduğunu ve kamının tekrar acıktığını söyleyince küçük büfeye girdiler. Ismarladıkları sandiviçleri yerken Jane tezgahta servis yapan kızla konuşmaya başladı. Genç kız bundan kısa bir süre evvel bir daha evlenmiş olduğunu hatırlayınca yüzüne yayılan geniş bir tebessümle, kendilerinin artık devamlı müşterileri olacağını ümit ettiğini söyledi.

Alan:

-Muhtemeldir.

Deyince satıcı konuşmaya başladı:,

-Siz birbirinize çok düşkün görünüyorsunuz. Büfemize gündüzleri çocuk sahibi çiftler geceleri de "çift çocuklar" gelir. Tabii yetişmiş ve aşkın manasını anlamış "çift çocuklar".

Büfeden çıkıp gölün kenarındaki iskeleye geldiler. Alan iskeledeki çocukla; kiralayacakları motorbot hakkında konuştu. Çocuk, bu sefer yirmi dakika kadar beklemek mecburiyetinde kalacaklarını söyledi. Çünkü Jane bacaklarını uzatmak istediğini, geçen sefer kiraladıkları motorbotta rahatsız oturmaktan bacaklarının uyuştuğunu, bunun içinde

kiralayacakları teknenin büyük olmasını istemişti. Genç kadın sol omuzuna asmış olduğu çantanm gittikçe ağırlaştığını ve so tarafının uyuştuğunu hissetmeğe başlamıştı. Sol tarafı adeta yanarken Alan'ın iskeledeki çocukla uzun boylu konuşmasına kızıyordu. Aksine, çocukta çok konuşkan bir şeydi, Alan'a da çabuk ısınmıştı. Jane nihayet Alan'ı çağırdı:

-Alan, gel bak şu ördeklere.

Bu sırada iskeleye yanaşmakta olan bir tekneyi elindeki kancalı bir sırıkla iskele boyunca çeken çocuk Alan'la Jane'e dönerek seslendi:

-Buyurun. Bu mototbota bineceksiniz.

İskeleye tamamen yanaşmış olan tekneden süeter giymiş iki kızla, dudakları yer yer boyanmış, baygın bakışlı iki delikanlı indi.

Alan, motoru gölün kenarına doğru çevirirken Jane de yerine yerleşiyordu. Çantayı yanma koyan genç kadın cebindeki tabancayı kendisini rahatsız etmiyecek bir durum verirken omuz başını ve sol kolunu oğuşturmak arzusu ile kıvranıyor, fakat bu hareketi doğru bulmuyordu. Gölün tam ortasında motoru durduran Alan, Jane'e döndü. Jane genç adamın beyaz dişlerini ve sahilin kırmızı ışıklarını aksettiren parlak gözlerini görebiliyordu. Alan başındaki şapkayı çıkararak Jane'in yanına attı. Sol tarafında suyun düz sathı üzerinde kayar gibi dolaşan teknelerin ışıkları parıldıyordu. Seyrek fasılalarla yükselen ördek sesleri hafif ve uyku verici bir ninni gibi akisler yapıyordu. Jane saatine baktı. Motorbota bineli yarım saat olmuştu. Bu otuz dakikalık zaman içine ne muntazam namütemahilik sığınıştı yarabbi... Alan'a baktı. Genç adamın silueti sahilden akseden titrek ışıklar arasında kaybolmuş gibiydi. Sabit bakışlarla Alan'ı süzerken içinde bir hissin gittikce büyüdüğünü, verdiği kararda kendini haklı çıkaran bir açıklık ve berraklık olmadığını idrak eder gibi oluyordu. Alan'ı öldüremeyeceğini kati olarak anlamıştı. Esasen bunu yapamıyacağını daha evvelden bilmesi lazımdı. Şu son bir kaç gün genç kadın için tezatlar alemi oluşturdu.

26.sayı

Elemle ümit korku ile cesaret, rüya ile hakikat arasında mütemadiyen bocalayan Jane, ne artık Burbank'taki sefil hayata, ne de genç kızlığında hayatına son vermeğe karar verdiği zaman vücudunu yutmaya çalışan nehrin soğuk kucağında donmak istemiyordu. Ne pahasına olursa olsun kendisi için ümit ve vaatlerle dolu parlak istikbale doğru koşmalıydı. Fakat bütün bunlara rağman Alan'ı öldüremiyecekti.

-Bu gece çok sakinsin Jane.

Alan gülümsüyordu. Ellerini pardesünün cebine soktu ve tekrar çıkararak bir kaç defa da cebin dış tarafına vardı.

-Hay Allah kahretsin sigaramı uğradığımız bir yerlerden birinde unutmuşum.

Genç adamın eli genç kızın çantasına uzanmıştı. Onun bu hareketine mani olmak için artık çok geçti... Genç kadın bir şey yapamazdı artık... Çantanın ağırlığından şüphelenen Alan onu bir kaç santim çektikten sonra bir an durdu ve sonra sallamaya başladı. Bir birine vuran demir çubuklarının çıkardığı madeni sesleri duyan Alan gözlerini ağır ağır Jane'e kaldırdı:

-Bu çantada ne var Jane?

Genç kadın sesi kuru titrek:

-Hiç... Bir yere takılmış olmalı. Sana içinde bir şey varmış gibi geldi. Şey.... Çantada hiç sigara yok.

Alan çantayı kendine doğru çekti ve bir eliyle içini yoklayamaya başladı. Boş elini çantadan çıkaran genç adam, hiç bir hareket yapmadı.

Yarı oturmuş yarı diz çökmüş bir şekilde duran Alan'ın bakışları, çantadaki sihirli bir kuvvet tarafından çekiliyormuş gibi, elini çıkarmış olduğu boşluğa takılmıştı. Bir müddet sonra başını ağır ağır kaldıran Alan, bu sefer sabit bakışlarını Jane'in gözlerine çevirdi. Bu sabit bakışları genç kadının gözlerinden iç alemine kadar inmiş ve orada; kendisinin bile anlıyamıyacağı çirkefliklere takılmıştı.

Genç kadın birden bire sağ elinde tabancanın ağırlığını duydu. Karanlıkta biraz daha korkunçlaşan bu ölüm aleti Jane'in beli hizasından aşağıya doğru kaydı..

Şimdi ağzında duman tüten namluda, genç kadının sağ elinde, pardesüsünün sağ kolunda ve nihayet genç adamın başının düştüğü yerde kan lekeleri birikmişti; Jane, kanla

nihayet bulan şu anın yeni bir ufkun açılışına başlangıç olacağını düşündü. Artık bir ceset haline gelen vücudu, bulunduğu yerden biraz ileriye doğru itti. Ceset hayatta iken cesaret etmediği bir inatla ve adeta mücadele ediyormuş gibi kadının itmesine karşı mukavemet gösteriyordu. Cebinden elektirikli fenerini çıkaran Jane cesedin üzerine bir ışık hüzmesi tuttu. Çok şükür pardesü kanlanmamıştı. Motorbotun yalnız bir noktasında kan vardı. Cep fenerini tekrar yerine koyan Jane, bir elini elbisesinin omuzundan içeri sokarak askılarını kopardığı konbinezonunun eteklerini çekip çıkardı. İyice ıslattıktan sonra gerek kendi üstüne ve gerekse motorbotda mevcut kan lekelerini temizledi. Planının en tehlikeli safhasın da böylece nihayet bulmuş oluyordu. Motorun kanlanmış desenini bir kaç deha oyduktan sonra iyice kuruladığı konbinezonu pardesüsünün cebine soktu. Alan ölmüştü. Birkaç gün evvel yatak odasında, karyolası üzerinde bu günün hayaliyle ızdırap içinde kıvrananırken duyduğu çocuk ağlamasını ve o gün düşündüklerini hatırladı. Alan ölmüştü ....

Saat dokuza on vardı, motorbotun başı gölün batı kıyısına yönelmişti. Jane motoru çalıştırarak suyun üstünde ağır ağır kaydı. Genç kadın, sahildeki büyük çam ağacının ve ay ışığmm meydana getirdiği koyu gölgesini görüyordu. Kıyıya birkaç metre kala tekrar saatına baktı. Dokuzu bir dakika geçiyordu. Motoru tekrar durdurdu. Şimdi teknenin başı suyun sathında tatlı hışırtılarla yalpalanıyordu. Tekne ile kıyı arasında ancak birkaç santimlik bir mesafe kaldığı zaman Janee çep fenerini çıkararak çam ağacına doğru tuttu ve kısa fasılalarla iki defa yaktı. Motorun başı kıyıya hafi.fee dokundu ve bir iki sallaışından sonra durdu.

Jane bir müddet bekledi çam ağacının koyu gölgesine bütün dikkatini saplıyan genç kadm hiç bir hareket göremiyordu. Cep fenerini bir defa daha yakarak ağacın koyu gölgesine doğru cevirdi, sağa sola bir iki kavis çizdi. Hala bir hareket yoktu. Işık tecrübesini bir kere daha tekrar eden genç kadın on dakika bekledi görünürde kimse yoktu.

27. sayı

Genç kadın için korkunun hiddetinden ve bir sürü kötü ihtimallerin nefsinde kaynaştığı bir andı bu. Büyük bir ümitsizliğe kapılan Jane motoru çalıştırdı ve teknenin başını kıyıdan çevirdi. Hiç bir şey düşünemiyordu. Yanından küçük bir tekne geçti. Bu tekneden bir fki kahkaha yükselmiş genç kadının bulunduğu motorbotta akisler yapmıştı. Hissiz ve ifadesiz bir şekil gibi duran Jane Danny'nin gelmediğini her halde fikrini değiştirmiş olduğunu büyük bir acı ile düşünüyordu. Bir an Alan'ın cesedine gözleri takıldı. Sanki kendisi de bu cesettten bir parça gibiydi. Motorbotu nereye doğru sevkettiğini bile bilmiyordu. Sağ taraftan geçen bir tekneden müzük sesleri suyun yüzündeki dalgacıklara tempo tutuyor gibiydi.

-X-

Genç kadının da Alan'ın cesedinden farkı kalmamıştı. Ne hareket edebiliyor, ne düşünebiliyor ve ne de hissedebiliyordu. Ne yapması lazım geldiğine bir karar veremiyor, artık her şeyin lüzumsuz olacağını düşünüyordu. Danny'nin gelmesi lazımdı. Saata bakmak üzere kolunu kaldırdı ve bir an gözleri saata saplanmış gibi durduktan sonra tekrar indirdi. Saatının üzerinde dolaştığı bakışlarının sadece boş ve manasız olduğunu anlamıştı. Akreple yelkovanı görmemişti bile. Nitekim saatine tekrar baktığı zaman onun dokuz buçuğu gösterdiğinin henüz farkına varmıştı.

Kolunun bileğinden yukarı kalkan gözleri gayri ihtiyari kıyıdaki çam ağacına doğru yönelmişlerdi. Ağacın altındaki koyu gölgelik bir mezarlığın ürpertici soğukluğu ile sanki kaskatı ve mücessemdi.

Motoru çalıştırdıktan sonra çam ağacının istikametine kıyıya doğru ağır ağır ilerledi.

Teknenin bumu sahile değdiği zaman cep fenerini yakarak uzun müddet gölgeliği taradı. Koyu gölgeliğin içinde bir kıpırdama oldu. Sanki o karanlık heyelanın sinesinden bir parça kopmuştu. Bu küçük gölge parçası genç kadına doğru yürüdü... Yürüdü.... Ve cisimleşerek, sezinleşerek bir insan kıyafetine büründü. Bu Danny Fuller' di. Adam sahile gelir gelmez motorun içine atladı. Alan'ın soğumuş vücudunun yanına uzanmış olan Jane, direksiyonda oturuyordu. Danny teknenin bordasına yaslanmıştı. Kadın motoru çalıştırarak gölün ortasına doğru dümen kırarken düşünüyordu:

Danny'yi seviyordu. Kollarını onun boynuna dolamak, onu sevdiğini ve neşesinin, saadetinin, hatta hayatının sebebi olduğunu, onsuz yaşayamıyacağını anlatmak istiyordu. Bir aralık bu düşünceden ayrılarak sordu:

-Neredeydin?

-Her işe kolay kolay burnumu sokmam güzelim. Evvela etrafı bir kontrol edeyim.

Alan'ın cesedini görünce sordu: Bu ne?

-Kocam .... Öldü .... Kıpırdama Danny ....

Jane'nin sağ elindeki tabancanın soğuk namlusu genç adamın göğsüne doğru çevrilmişti.

Danny mırıldandı:

-Allah .... Allah .... O ne öyle?

-Endişelenme Danny seni öldürecek değilim. Sadece yardımını istiyorum.

-Dinle Jane, ben paradan vazgeçtim. Sen beni kıyıya çıkar yoksa yüzerek çıkacağım.

-Eğer buna teşebbüs edersen vururum. Sonra da kocami öldürdüğün için bunu yapmak zorunda kaldığımı, nefsimi müdafa ettiğimi söylerim. Zaten işin doğrusu da böyle hareket etmektir.

Danny Fuller fazla bir şey söylemedi. Cep fenerini genç adama doğru çeviren Jane onun hareketsiz ve kollarını iki yanına sarkıtmış bir durumda oturduğunu görünce fısıldadı:

-Kollarını yana doğru kaldır bakayım. Ha şöyle ... Güzel... Silah taşımıyorsun demek?

-Kullanmasını bilmem ki ...

-Şu hakikatı bilmeni istiyorum Danny, senin yardımına ihtiyacım var. Yalnız şimdi değil, her zaman. Paralara sahip olduğumuz zaman dahi ... Yüzbin dolarlık bir serveti idare edemeyeceğimi anlamalısın.

-Yardımımı istiyorsan bırak şu tekneden çıkayım.

-Korkma Danny sadece yardımını istiyorum. Esasen kimse, aramızdaki bu sırra vakıf olmayacaktır. Ben her işi en ince teferruatına kadar hesap ederek yaptım. Bu tekneyi kocamla birlikte bir saat önce kiraladık. Bir kaç dakika sonra da yine kocamla beraber iskeleye çıkmam icap ediyor. Bu maksatla onun pardesüsü ile şapkasını giyeceksin. Ben motorbotun kirasını öderken sen doğruca otomobile gideceksin.

28.sayı

Böylece kocam, bir müddet için benimle birlikte görünecek. Danny mırıldandı:

-Allahım sen bilirsin ...

-Nasıl yardım edecek misin?

-Edip etmemek elimde mi?

-Hayır.

-Öyleyse ne söylüyorsun yardım edeceğim.

-Bundan sonra alehimde olabilecek en ufak bir harekete mezun değilsin Danny. Her hangi bir aksilik olursa işin başından beri benin cürum ortağım olduğunu herkesi ikna edebilirim.

-Neyse, uzatma artık.

Alan'ın üzerindeki mavi pardesüyü beraberce çıkardıktan sonra genç kadın, Danny'nin giymesine yardım etti. Sonra şapkayı uzatırken Danny'e şapkanın kenarlarını kıvırmasını tenbih ediyordu. Danny şapkayı giydikten sonra Alan'ın cesedini gösterek sordu:

-Bunu ne yapacağız.

Jane çantasını Danny' e uzatarak çantanın içinde bazı lüzumlu eşyalar bulacağını ve bunlarla yapması lazım gelen şeyleri söyledi. Kendisi hiç bir şeye karışmıyordu. Genç kadının emirleri otomat hareketlerle yerine getiren Danny, Alan'ın ceplerini boşaltarak çantayı doldurdu ve çantadan çıkarmış olduğu balıkçı iplerinin uçlarına demir ağırlıkları takarak cesedin ayak bileklerine sıkıca bağladı. Jane etrafa bakıp yanlarında hiç bir teknenin bulunmadığını görünce cesedi kaldırmak için Danny'ye yardım etmek için döndü. Ağır ağır kaldırdıkları cesedi yine ayni itina ve sükûnetle suya bıraktılar. Cesed, suların karanlık ve serin kucağında ebedi sükuna doğru kaydı ve kayboldu.

Genç kadın, Danny'e tekneyi iyice sildirip temizlettikten sonra, karaya çıktıkları zaman nasıl hareket edeceğini cereyan etmesi muhtemel hadiseler karşısında ne yapması lazım geldiğini izah etti. Alan'ın sigarasını pavyonda unutmuş olduğunu hatırlattı. Bu bakundan evvele pavyona doğru gitmesi ve bu esnede kendisini çağırallÇ)lursa işitmezlikten gelmesini tenbih etti.

Motoru iskeleye yanaştırdıkları zaman evvela Jane indi. İskeledeki çocuğu çağırarak ona en geniş ve en cömert tebessümlerinden biriyle bakarak konuştu:,

-Sana verilecek bir şeyim var.

Ümit ettiği bir müjdenin sevinciğle parlayan gözlerini Jane'in gözler'ine diken çocuk adeta haykırdı:

-Ya....

Evvela bir dolar uzatan Jane fısıldadı:

-Bu para bize bu tenmeği çabucak bulduğun içindir.

Bu arada Danny merdivenleri çıkmış bulunuyordu. Motorun da kirasını ödeyen Jane, Danny'nin arkasından koştu.

Büfeye gittikleri zaman tezgahtaki kız onları görmüş ve gülerek selam vermişti. Büfeden geçerek otomobile girdiler. Arabanın üstünü kapattıktan sonra eve yollandılar.

-XI-

Arabayı ağır ağır süren Danny, " Palmer" ailesi için ayrılmış yerde durdu. Garaj bekçisi Pete görünürlerde yoktu. Arabadan atlıyan Jane Pete'i görmek için diğer otobobiller arasında dolaşırken nihayet onu, eski model, siyah renkli bir arabayı silerken buldu. Pete'e seslenen genç kadın onun kendi arabalarını görebilecek bir yere kadar gelmesini ve arabada bir adamın oturduğunu ve bilhassa bu adamın, kendisinin pek iyi tanıdığı, mavi bir pardesü giymiş olduğunu görmesini istiyordu. Pete Jane'in yanına gelince genç kadın tenbih etti:

-Pete Bay Palmer arabayı bu gece temizlemeni istiyor. Mümkünse tabii...

-Tabii mümkün. Bayan Palmer.

-Güzel

Geriye dönen Jane başını salladı. Bu baş sallaması Danny'nin arabayı geri geri sürerek yanaşması için bir işaretti. Ayni zamanda arabaya doğru seslendi:

-Oh Alan hazır gitmişken bana da sigara al.

Bu sözü henüz tamamlamamıştı ki araba tekrar garajdan çıkarak gözden kayboldu. Bu garip harekete makul bir sebeb bulmak lüzumunu hisseden genç kadın Pete'e dönerek seslendi:

-Evde bir damla içki kalmadı. Vakit de geç oldu ama şu köşedeki dükkandan bir şişe viski alabilir zannaderim. Her halde kapama saatinden sonra da satabilirler.

Pete bunun pek te mümkün olmayacağını anlatmak ister gibi boynunu yana doru kırarak başını sallarken müsade isteyip işinin başına döndü. Jane de asansöre binmiş yedinci kata çıkmıştı. Keni dairelerine gitmeden Kathy'nin kapısını vurdu.

Kapıy açan Kathy, uyukulu gözlerle adeta küçülmüş duruyordu. Jane gülümsedi:

-Seni uyandırdım mı yoksa?

-Hayır Jane, şezlonga uzanmış okuyordum. Biraz daldım herhelde.

İçeri giren Jane kanepeye otururken konuştu:

-Alan, köşedeki bakkalden viski almağa gitti. Yapacağımız gece yarısı keyfine sen de iştirak etmezmisinl

-Güzel bir fikir. Ne yalan söyleyeyim Jane, bana kırgın olduğunu zannediyorum.

-O ne demek Kathy, bunu da nereden çıkardın?

Yüksek bir uçurumdan yukarıya doğru tırmanırken nefes almaktan bile ürken insanların sükunetiyle, adeta fısıldaşır gibi konuşuyorlardı. Jane mütemadiyen saata bakıyordu. On dakika geçmemişti ki adeta kendi kendine sordu:

-Onu geçiktiren sebeb ne olabilir acaba?

-Dükkanlar kapanmak üzere Jane. Her halde bir şişe viski için bir kaç yer dolaşmak mecburiyetinde kalmıştır.

-Ben de öyle düşünüyorum.

Beş altı dakika daha bekliyen genç kadın Kathy'e döndü:

-Kathy'ciğim evin garajına telefon edip Pete'e sor bakalım Alan'ı görmüş mü? ...

Kathy "Peki" der gibi başını sallarken Jane, büyük başarılar elde edmiş bir insanın huzur ve sevincini duyuyordu. Kathy'e telefon ettirmesi, mükemmel sürette hazırlamış olduğu planlarına eklenen yeni ve harkulade bir buluştu. Adeta cesaret ve kuvvet buldu.

Kathy, garajla konuşmuş dönuyordu.

-Pete sizi garajda beraber gördüğünü ve fakat ağabeyimi ikinci defa gürmediğini söyIedi,

Jane, zaferin sarhoşluğundan kurtulmak ve konuşmaları normal macerasında yürütmek için bir an bekledikten sonra ayağa kalktı.

-Bizim daireye bir bakayım belki oraya gitmiştir. Halbuki doğruca sana geleceğimi söylemiştim.

Dairesine giren genç kadın kapıyı kilitledi. Tebancayı yerine koyarken ve Alan'ın ceplerinden boşalttığı para cüzdanı, dolma kalem, mendil gibi şeyleri kendi çantasından çıkarırken Kathy içeri girebilirdi.

Jane tekrar Kathy'nin dairesine geldiği zaman genç kız kahve pişiriyordu.

-Alan bizim dairede de yok Kathy.

-Üzülme Jane köşedeki bakkala neden telefon etmiyorsun?

Kathy'nin bu suali üzerine Jane oraya da telefon etti. Bakkaldan, Bay Palmer'in bu gece hiç uğramadığını söylediler. Jane bir anda bir çok şeyler düşündü. Uyduracağı bütün bahanelere inanmamak için sebep yoktu. Alan, soğuk gölün pis çamurları içinden fırlayıp kendine yalan söylediğini haykıracak değil ya...

Alan hiç bir yere gitmemişti düpedüz kendisini terk etmişti. Kathy' e döndüğü zaman yüzüne hiddetin, korkunun ve intikam hislerinin kaynaşmasından doğabilecek manaları vermeğe muaffak olmuştu:

-O dükkana gitmedi Kathy.

-Üzülme Jane, henüz aradan yarım saat bile geçmedi. Baksana kahve pişiriyorum. Sinirlerin yatışır.

Karşı karşıya oturup kahvelerini içerlerken uzayan sükût dakikaları her ikisinin de üstüne çöken bir kabus huvviyeti alıyordu.

Jane Kathy'nin bu işi olduğu gibi kabul ettiğini Alan'ın kaybolmasına inanmış olduğunu düşünüyordu. Kathy bu kayboluşta, geçenlerde şahit olduğu telefon konuşmasında ismi geçen adamla Jane'nin sıkı dostluğunun büyük bir rolü olabileceğini tahmin ediyordu. Jane ayağa kallarken sordu.

-Ne yapmak lazım acaba?

-Şimdilik yapacağın şey yatağına girip istirahat etmektir Jane. Gerçekten bir hadise varsa o zaman ben de seninle beraberim. Başbaşa verir, hadisenin şekline göre çare ararız.

-Bu çok güzel bir fikir.

30.sayı

Genç kadın dairesine Kathy ile beraber gitmek istiyordu. Bu surette Kathy'nin kendisinin yatağa girmesine bizzat şahit olmasını temin edecekti. Genç kızı bir iki saat yanında tutmak istiyordu. Nihayet yanında Kathy olduğu halde kendi dairesine geçerek yatak odasına giren Jane soyunmaya başladı. Genç kız da onun soyunmasına yardım ediyordu. Soyunması bittikten sonra Kathy'ye rica etti:

-Hemen gitme Kathy. Hiç uykum yok. Bir müddet için yanımda kal olmaz mı?

-Peki Jane.

Tekrar oturma odasına geçtikleri zaman genç kadın telefonu etejer üzerinden alarak kanepenin yanına getirdi. Kanepenin üzerinde bağdaş kurarak oturdu ve mırıldandı:

-Belki telefonla arar.

Kathy "evet" manasına gelen bir işaret yaptı. Bahsi, Alan' dan açmışlar, hep onun hakkında konuşuyorlardı. Jane bir an Alan'ı öldürmekten doğan bir netamet hissi duydu. Fakat bu his kalbinin vicdanının dış sathına ancak temas eden bir meltem hüviyetindeydi.

Hemen hemen bir saat geçmişti. Genç kadın telefonun katranını çevirmek zamanı buldu.

-Emniyet müdürlüğünü verir misiniz lütfen.

Telin öteki ucunda bir hareket oldu ve bir kız cevap verdi:

-Emniyet müdürlüğü.

-Kocam kayboldu. Ben ...

-Bir dakika efendim.

Emniyet müdürlüğü santralındaki kız, başka bir telefon numarasını çevirmişti. Nihayet kalın ve hakim bir erkek sesi cevap verdi:

-Buyurun, takip bürosu.

-Kaybolan kocamı bulmak için yardım istiyorum ben ...

-Kaybolan şahıslar şübesi saat 17'de kapanır bayan.

-Fakat bir şey yapmıyacağınızı mı söylemek istiyorsunuz?

-Ne zamandan beri kayıp?

-İki saat kadar oluyor. Hemen köşedeki bakkala gitmek için çıkmıştı.

-Sayın bayan, bu gece yapabileceğimiz yegane şey ancak adresinizi ve kocanızın genel tasvirini kaydetmek olacaktır. Yarın sabah hala dönmemiş olursa müdüriyete gelir, hadiseyi bizzat rapor edersiniz. Biz de lazım gelen tahkikata başlarız.

-Bu gece olan kazaları veya buna benzer şeyleri tahkik etmiyecek misiniz!

-Kaza olduğuna dair bir malumat almadık. İsminiz nedir efendim?

Genç kadın kendi ismiyle birlikte lazım gelen diğer hususları da bildirdikten sonra telefonu kapadı. Bu telefon konuşmasından sonra Los Angeles polisine itimat ve emniyeti olduğunu ifade eden bir işaret yaptı. Kathy mütemadiyen ona bakıyordu. Jane telefonda kendisine söylenen bütün şeyleri genç kıza anlattı. Kathy başını sallarken sordu:

-Sana bir içki hazırlayım mı Jane?

Kederli ve yorgun bir ifade ile süzülen Jane, başını önüne eğdi. Kathy içki hazırlamak üzere mutfağa geçerken Jane, midesinden boğazına doğru yükselen ve gittikçe büyüyen acı düğümlenmelerine gözlerine doldurduğu yaşları boşaltmak, haykırmak, Kathy'yi çağırmak ve genç kız yanına gelince onu boğazlamak süretiyle Kathy Palmer ismini de yeryüzünden silmek arzusuyle kıvranıyordu. Fakat bu, çok geçti... Tatbikine imkan olmayan bir tasavvurdu bu.... Bu tasavvurun tatbiki halinde düzeltilmesine imkan olmayan hatalar doğabilirdi. Ayağa kalkmak için germiş olduğu adalalerini tekrar gevşetti ve yerine oturdu. Mutfaktan kadehlere doldurulan buz parçalarının çıkardığı ince sesler geliyordu Jane, kadefleri doldurmakta olan Kathy'yi görebiliyordu. Büfe şişelerle doluydu. Alan'ın zaman zaman şikayetlere sevkeden sebeb te bu şişeler için harcanan hesapsız paraydı. Kathy işini bitirmiş elindeki tepsinin üzerine koymakta olduğu iki kadehle oturma odasına dönüyordu.

Genç kadının gözleri Kathy'ye kaldırmağa ve onların içinde dalgalanan vahşi parıltıları söndürmeğe çalıştı. Genç kız kendisine doğru yaklaşırken elindeki kadehlerin dökülmesine mani olmak için azami dikkat ve enerjisini sarfederken alt dudağını ısırıyordu. Jane kadehlerden birini alırken muvazenesi bozulan tepsi biraz sallandı.

31.sayı

Kathy'nin kadefınden bir kaç damla içki döküldü. Genç kız gülümsüyordu. Demek Kathy, elindeki vahşi gerilmenin farkına varmamıştı. Saf ve masum Kathy... Fakat bir gün bütün bunların farkına varabilirdi... Of Yarabbi... Ne buhranlı anlar geçiriyordu.

Evvela içkiyi tatmak ister gibi dudağını kadefın kenarına değdiren Jane hiç bir tat duymadı. Bu arada kadehinden bir kaç yudum almış olan Kathy, Alan'ın gidebileceği yerleri veya başına gelebilecek şeyleri sayıyordu ve bu surette Jane'i teselli etmeğe çalışıyordu. Jane yarısını bile içmediği kadehini masa lambasının yanına bıraktı. Kathy de içkisini bitirmemişti. Acaba neden, acaba niçin, oturduğu yerden kadefını yarı yarıya kaldırdığı halde bir mektep talebesinin safiyetiyle bakıp duruyordu? Niçin bitir miyordu? Niçin hepsini içmiyordu? Niçin.... Niçin....

Çok şükür... Uzun bir müddetten sonra Kathy'nin kadefı boşalmıştı. Genç kız hazırladığı içkiyi beğenip beğenmediğii sorarken.Jane onu duymamıştı bile...

-Kadefin nerede Jane?

-Ha... Şey... Şurada. Zannederim bitirmedin Kathy.

Masa lambasının yanından aldığı kadehi Kathy'ye verdi. Genç kız kadehi alırken şi~pheli ve endişeli nazarlarla Jane' e bakıyordu. Kathy tepsisi üzerine devrilince tekrar gözlerini Jane'e dikti. Genç kadın içinde büyüyen vahşi şahlanmaları bastırmak için nefsiyle mücadele ederken düşünüyordu. Kathy hiç bir şeyin farkında değildi. Hayır buna imkan yoktu. Esasen kendisi Kathy'den daha kuvvetliydi. Yüzünü genç kızın gözlerine kaldırdığı zaman o siyah ve yuvarlak gözlerinde şüphenin ve gittikçe büyüyyen korkunun taşmakta olduğunu gördü.

Genç kız titrek bir sesle:

-Viski almak için ağabeyimin dükkan dükkan dolaşmasına ne lüzum vardı Jane? Büfenizde her cinsden içkiden bol bol var. Her cins içkiden.

Jane gözlerini başka bir noktaya dikmişti. Fısıldar gibi konuşurken sesine şüphe ve hayret ifadeleri vermeğe çalışıyordu.

Haklısın Kathy. Bu da isbat eder ki onun maksadı viski almak değildi.

Ağır ağır kanapeye oturan genç kız Jane'nin kendisine bakmasını bir müddet bekledikten sonra sordu:

-Ağabeyim nerede Jane?

-Ne demek istiyorsun?

-Büfenizin içki dolu olduğunu her ikiniz de bilmiyor muydunuz? Bana bunu mu anlatmak istiyorsun?

-Sana hiç bir şey anlatmak istemiyorum. Hem buna ne mecburiyetim var? Alan bana bir şişe viski almak için gittiğini söyleyince ben de büfemizde her cins içkinin bol bol mevcut olduğunu söylemeği unutuverdim işte...

Kathy kaskatı sükûtunu muhafaza ediyordu. Jane bundan kuşkulandığı için tekrar sordu.

-"Ağabeyim nerde" diye sormakla ne demek istedin Kathy?

-Bilmiyordum affedersin Jane. Birdenbire heyecanlanmıştım da.

Jane ayağa kalkmıştı.

-Ben yatacağım artık. Alan'a birşey olmadığını biliyorum. Birden bire Kathy "Allah rahatlık versin" didikten sonra çıktı. Odanın ortasında duran Jane sabit nazarlarla Kathy'nin arkasına kapanan kapıya bakıyordu. Kathy ....

35.sayı

Büyük bir korku ve heyecanla kapının eşiğine atladı kapıyı sükunetle kapayıp kilitledikten sonra yatak odasına geçti ve acele acele soyunup elbiselerini karyolanın altına attı. Henüz Kathy ayrılırken giymiş olduğu geceliğini tekrar giymişti ve hafif fasılalı darbelerle bir kaç defa kapısını vurdu. Genç kadın saçlarını dağıtıp dudak boyasını sildikten sonra kapıyı açtı. Mavi bir rop giymiş Kathy kapıda duruyordu Jane ışıkları yakınca genç kız şüpheli ve ümitli bakışlarla etrafı süzdü:

-Agabeyim geldi mi?

-Hayır. Kapının açıldığını duydum. Jane başını geriye doğru çevirip odayı kontrol etti fakat işitmene imkan yoktu. Kathy'nin yüzündeki bütün manalar silinmişti. Jane Kathy'nin yuvarlak siyah gözleinde cesaret ifade eden parıltılar görür gibi oluyordu. Genç kız geriye dönüp kapıdan çıkarken omuzunun üzerinden geriye doğru baktı saçların ıslak Jane, yatağa girmeden kurulansan iyi edersin.

Kapıyı kapayıp ışıkları söndüren Jane bir müddet durdu, acaba Kathy ne düşünmüştü. Alan'ın bir daha dönmiyeceğini anlarsa ne yapardı..

Bir an için ürperdi. Bu ürperişin odanın soğukluğundan ayaklarının çıplak oluşunda ve gecelik giymiş olduğundan ileri geldiğini düşündü. Fakat uyuyamıyordu. İçinin ürpertisi bir türlü dinmemişti.

Saat sekizde emniyet müdürlüğüne gelmiş, ifadesini vermişti. Saat sekizi yirmi geçe bir eczanenin umumi telefonunda, Danny Fuller'in evvelce kendisine vermiş olduğu numarayı çeviriyordu. Telin öteki ucundan çatlak ve yayvan bir ses cevap verdi:

-Yah ... Kimi istiyon?

Jane sesine tatlı bir ifade verdi:

-Kiminle konuşuyorum.

-Hiç kimse, bu telefon genel olduğu için cevap verdim.

-Hiç kimse mi? Sen tanışmak istediğim birine banzemiyorsun.

-Hah ... Sesin çok güzel senin.

-Deme Allah aşkına ...

-Belki seni bizzat görmek isterim.

-Bakalım sen de sesin gibi hoş musun?

-Beni beklersen oraya gelirim.

-Hah? ... Peki seni nasıl tanıyacağım?

Adamın çatlak ve yayvan sesi Jane'nin kulaklarını rahatsız ediyordu. Afizeyi kulağından biraz uzak tuttu.

-He ... He ... Ya benimki? ...

-Harkulade.

-Tuuuu ....

-Hah dur bakayın neydi oranın ismi

-Beverly La Brea bebeğim geliyor musun?

Jane telefon kapadı demek ki Danny'nin kendisine vermiş olduğu telefon numarası bir umumi telefona aitti. Genç kadın kullanılmış otomobillerin satıldığı bir acentaya giderek kapalı, motor gürültüsü olmayan, koyu renk bir araba satın aldı. Satış muameleleri inin yapılması bir hayli uzun sürmüştü. Genç kadın Beverly La Brea geldiği zaman saat on olmuş tu. Beverly La Brea denilen bu yer dört kısımdan müteşekkildi. Pastene, lokanta ve otomobiller için yamak servisi yapan dördüncü kısım olarak da küçük bir garajla birlikte benzin istasyonu vardı. Kendisinin biraz evvel telefon etmiş olduğu yer bu kısımlarda biri olmalıydı.

Otomobili münasip bir yere bıraktıktan sonra .pastaneye girdi. Burada üç tane umumi telefon bölmesi vardı. Kendisinin telefon ettiği yer bunlardan biri olmalıydı. Pastanenin kasasında para bozdurdu. Danny'nin evvelce. de kendisine vermiş olduğu ve biraz evvel telefon ettiği numaranın üç telefondan biri olması muhtemeldi ama her bölmeye ayrı ayrı girip numaralara bakmak gerekiyordu. Etrafın dikkatini çekmeden bu işi nasıl yapabilirdi? Nihayet kararını vererek birinci bölmeye girdi. Burası değildi. Bölmedeki telefonda bir arıza varmış gibi asabi ve sert bir hareketle çıkarak ikincisine daldı.

36.sayı

Hay aksi şeytan. Burası da değildi. Burada bir müddet bekledikten sonra çıktı. Aradığı abone hep meşgul çıkıyormuş gibi üzgün bir tavır takınmıştı. Sabrı tükenmiş insanların sinir ve kontrölsüz hareketleri ile bir kaç defa dolaştıktan sonra nihayet üçüncü bölmeye girdi. Allah kahretsin burasıda aradığı abone değildi. Şu hale göre Danny'nin vermiş olduğu telefon numarası bu pastanede değildi.

Otomobillere yemek servisi yapılan yerde de iki tane telefon vardı bunların da numarasına baktı. Bu telefonların da numaralarının başka olduğunu görünce nihayet lokantaya girmek icap ettiğini düşündü. Aradaki yolu geçerken beyaz boyalı lokantaya girdi. Lokantanın sıcak havasın, kızartılmakta olan patetesle kahve kokuları sinmişti. Botdan boya uzanmakya olan Amerikan büfenin önünde on iki sandalye dizilmiş bulunuyordu. Sol taraftakı duvar üzerine bir umumi telefon asılmıştı. Jane bu telefona yakın olan bir sandalyeye oturdu. Patetesle yumurta ısmarlamıştı. Kamı bir hayli acıkmıştı, bir hayli uzun boylu ve belli belirsiz kamburlaşmış ve kırk ila kırk beş yılın ağırlığını sebat ve metanetle taşıyan bir adam servis yapıyordu. Adam, Jane'in ısmarlamış olduğu patatesle yumurtayı hazırlamadan önce genç kadının önüne bir fincan kafve koydu. Jane kafvenin biraz soğumasını bekledi. Oturduğu sabdelyeden dört sandelye ötede kısa boyllu bir zenci oturuyordu. Koyu mavi bir elbise egiymiş ve sarı renkli bir kravat bağlamış olan bu adam Jane'i süzüyordu.

Genç kadın birden bire gözlerini kaldırınca büfenin gerisinde servis yapan adamın zenciye bazı kaş göz işaretleri yapmakta olduğunu gördü.

Zenci söylendi.

-Fakat Herry, yalan söylüyorsam Allah çarpsın.

-Anlattıklarım aynen oldu.

Herry gülümseyerek büfenin üstünü temizlerken hafif mırıldandı:

-Peki George, anlattıkların aynen oldu.

-Biliyon mu telefondaki karı ne dedi?

-Dedi ki sen tanışmak istediğim birine benzersin. Ne ses Herry ne ses benim nereden konuştuğumu sordu. Herry kısa kesmesi için söylendi:

-Sonra telefonu kapadı.

-Öyle mi?

-Evet belki etraftan çekindi.

-Mufakkak.

Jane bir on kuruşluk hazırlayarak duvardaki telefonun başına gitti. Telefonun numarsını görmek istiyordu. Gerçi buna lüzum kalmamıştı. George ismindeki şu zenci genç kadının aradığı yerin burası olduğunu açıkca söylemişti. Fakat buna rağmen telefonun başına gelmekten kendini alamadı. Telefonda Ialefkayın bir kaç numara çevirdi ve bu anda telefonun numarasına baktı Danny'nin vermiş olduğu numaranın ayniydi telefonda meşgul işaretini duyunca telefonu kapattı ve atmış olduğu on kuruşu geri alarak tekrar yerine oturdu. Herry genç kadının istediği patetes ve yumurtayı önüne koymuştu. Danny'i tanıyıp tanımadığını Herry'e sormak istiyordu. Eğer tanıyorsa onun adresini de bilirdi. Fakat bunu doğru bulmadı. Şimdilik bunları kurcalamak istemiyordu hadiseleri kendi tabii seyrine bırakmak daha doğru olacaktı. Yumurta ve patetes kızartmaları çok lezzetli olmuştu. Yemeğini bitirdiği zaman George'nin hale yerinde olduğunu ve pencereden bakmakta olduğunu gördü.

Genç kadın arabasını benzin istasyonuna çekti ve deposunu doldurdu, benzini veren delikanklı arabanın suyunu ve yağını da kontol edip işini bitirinceğe kadar bekliyence nihayet çekingen bir tavırla delikanlıya sordu.

-Baksanıza, biraz tuhaf kaçacak ama kocam şey oldu. Şey oldu kocam kayboldu. Ekseriye karşıya lokantaya geldiği için şimdi de geleceğini umuyorum. Acaba arabamı şuraya çekip bekleyebilir miyim? Bu süretle araba içinde oturup onu beklerin ve dikkati de çekmem.

Delikanlı başını salladı.

-Tabii, Bizce mahsuru yok.

Genç kadın arabayı munasip gördüğü yere soktu ve beklemeğe başladı. Önü her istikamete menevra yapacak kadar açıktı. Mesele Danny'nin buaraya gelmesiydi. Onun bu lokantaya geleceğini kuvvetle inanıyordu. Çünkü kendisine, buranın telefon numarasını verirken defterine veya herhangi bir nota bakmadan ezberden söylemişti. Bu hal, onun buraya sık sık geldiğini isbat ediyordu.

37. sayı

Belki buraya yakın bir yerde oturuyor ve yemeklerini de burada yiyordu. Saat on buçukta Jane arabadan çıkarak benzin istasyonun yazıhanesine girdi ve emniyet müdürlüğüne telefon etti. Kaybolmuş şahıslar bürosundan Komiser Flanner ile konuşuyordu.

-Ben Bayan Palmer'im. Kocam hakkında bir haber var mı?

-Bir dakika Bayan Palmer.

Büyük bir fıçının içinden geliyormuş gibi bazı aks-ı sedalar duydu. Bir müddet sonra polis cevap verdi:

-Breach isminde bir memurumuz size bizzat malumat vermek üzere gönderilmişti. Evinize geldi mi henüz?

-Evden telefon etmiyorum Bay Komiser. Kocamı bulabileceğim bazı yerlere bakıyorum da...

-Size gönderdiğim memur kafi malumata sahiptir Bayan Palmer, belki sizi evde bekliyordur.

-Nasıl bir malumat acaba?

-Söyliyemeyeceğimden dolayı müteessirim.

-Öyle mi? Teşekkür ederim.

-Telefonu kapattıktan sonra bir müddet daha benzin istasyonunda beklemenin doğru olacağını düşündü.

Kathy şu anda evde olacağından Breach denilen memur şu anda evde yalnız beklemektedir. Esasen bu adamın kendisine söyleyeceği şeyleri biliyordu. Arabasını bulduklarını bildirecekti. Fakat bu kadar basit bir iş için ketum olmaya ne lüzum vardı? Niçin bir memurun evine bu kadar gelerek şahsen ve bizzat tebliğ etmesi icap ediyordu? Tekrar arabaya bindi. Komiser Flanner ile konuşması arzu etmediği halde beyninin içinde terekkür edip duruyordu. Öğleye doğru karşıdaki lokanta müşterilerle dolmaya başlamıştı. Benzin istasyonundaki delikanlı ile pastanenin kasiyeri de lokantada yemek yiyordu.

Saat bir buçukta lokanta tekrar boşandı. Ümitsizlik genç kadının içinde gittikce filizleniyor ve onu mütemadiyen titretiyordu. Bir an eve dönmeyi düşündü, emniyet müdürlüğünden gönderilen memur kendisini evde bekliyordu. Biraz evvelde müdürlükle bu hususta konuşmuştu. Gecikmesi bazı şüpheler uyandırabilirdi. Evet dönmesi lazımdı. Fakat hayır. Eve dönmiyecekti. Çünkü kendisini burada hürriyet, şiirle dolu bir dünya bekliyordu bu dünya bekliyordu. Bu dünya, halen Danny' de bulunana mavi renkli astarı içindt':ydi. Dcınny bu pardesüyü imha etmiş veya imhasına karar vermiş veyahutta gizlemiş olabilirdi.]3üyık bir gaye peşinde koşarken küçük bir iş için kendisini hadiselere tesir etmek ve bu süretle rüyalannda uzaklaşmak istemiyordu. Bekliyecekti.

Nihayet Danny çıkagelmişti boyaları dökülmüş, eski ve çanurlu arabası lokantanın arkasına çekiyordu ayni elbiseyi giyiyordu. Fakat üzerinde şapka ve pardesü yoktu. Acele ile lokantaya giren Danny duvardaki telefona yakın bir yerde oturduğu kolayca görülüyordu. Jane beklerken dakikalar asırlaşıyordu sanki. Nihayet lokantadan çıkan Danny doğruca arabasına girdi. Bir iki manevradan sonra arabasını Hollywood istikametine sürdü. Genç kadın, Danny lokantadan çıktığı zaman arabasını işletmiş bulunuyordu. Şimdi Jane'de ayni istikamete ve Danny'nin arabasında yol alıyordu. Bir müddet sonra aralarındaki mesafe bir hayli azalmış bulunuyordu. Eversham'a geldikleri zaman Danny sola döndü. Bir müddet sonra ayni istikamatten sola dönene Jane Danny'nin arabasını kaybetmişti. Birden bire bir ümitsizlik sahyası koparan Jane- gayri ihtiyari gaza bastı. Detroit caddesine geldiği zaman Danny'nin harap arabasının caddenin kenarında durduğunu gördü. Derhal bir dönüş yaptı ve durdu. Arabadan inerken cebinden bir şey çıkmıştı. Yorgun adımlarla kiralık apartmanların bulunduğu binaların arasındaki dar yoldan ilerliyordu. Bu apartmanların pencerelerine kadar açık gri renkte boyanmıştı. Burada eskiden çimenlik bir saha ile çiçek tarlaların bulunduğu anlaşılıyordu. Bu apartmanlar arasında tek katlı bir evin kapısını açan Danny arkasına bakmadan eve girdi.

Jane öğrenmek istediğini öğrenmiş bulunuyordu şimdi kendisini evde bekliyen Breach denilen şu memuru görmeliydi. Arabasına atlıyarak ağır ağır eve doğru sürerken düşünüyordu. Tabancayı üzerinde taşımak mecburiyetindeydi.

37. sayı (Tekrar 37 yazdı.)

Jane asansörden çıkar çıkmaz Kathy ona doğru koşarak kolundan tuttu genç kızın yüzü sararmıştı:

-Neredeydin o kadar merak ettim ki...

Halı döşenmiş koridorda sessiz adımlarla yürüyen Jane cevap verdi.:

-Aları'ı arıyrdum. Niçin işe gitmedin?

-İşe mi?

Hafif bir salıya koparan genç kız yüzünde bir sıcaklık hissetti. Sonra dedi:

-Ağabeyimin kaybolduğunu belki de başına bir felaket geldiği şu anda iş ne demek?

-Şu anda polis müdüriyetinden bir polis gelmiş seni bekliyor. Benim sorduklarıma hiç cevap vermedi. Ben .. Ben...

Jane durdu Kathy'nin beline doladığı kolunu çektikten sonra gidip gitmediğini sordu:

-Evet gidecekti fakat ben bırakmadım senin nerdeyse geleceğini söyledim.

-Daha başka neler söyledin?

Hiç ummadığı bir sual karşısında kalan Kathy genç kadına baktıktan sonra hafif bir sesle sordu:

-Söyliyeceğim ne vardı ki Jane?

-Ne bileyim ben. Senin senin şüpheci muhayyilen bende yok ki..

-Jane, münakaşa edecek zaman değil şimdi memuru görmek için benim daireye geleeek misin?

-Hayır onu benim daireye gönder.

Bir an tereddüt eden Kathy dairesine koştu. Dairesinin kapısını açık bırakan Jane yatak odasına girdi ve odanın kapısını kapattı. Saçlarını fırçaladıktan sonra kıvrılmış buklelerini omuzlannın üzerine serpti ve tualetini düzeltti Jane tekrar oturma odasına geldiği zaman memurun oturmuş olduğunu ve Kathy ile konuştuğunu gördü.

Jane'nin içeri geldiğini gören adam ayağa kalkmıştı. Genç kadın memura doğru yaklaşırken büyük bir ciddiyet ve azametle sağ elini uzattı ve herhangi suhi tefsiri ortadan kaldıracask bir eda ile af diledi:

-Sizi uzun süre beklettiğim için affınızı dilerim. Ben Bayan Palmer'in efendim.

Memur Jane'in ümit ettiği şekilde hareket etmişti. Adam ictimai kaidelerin icap ettiği şekilde nezaket ve resmiyet çerçeveleri içinde kalan bir eda ile değil bilakis kadının bütün hareketini kontrol eden zeki bilgili ve ayni zamanda terbiyeli balışlarla Jane'ni süzüyordu. Genç kadın bu bakışları yadırgamadı. Adamın gözlerinde ilk karşılaştıkları zamanki sertliği yavaş yavaş kaybolduğunu menmumiyetle müşade ediyordu. Memnun ve şuh bır eda ile yavaş yavaş konuşuyordu:

-Müdüriyetin yakın alakasını bildirmekle şeref duyarım Bayan Palmer.

Sözlerini bitiren memur hüviyetini genç kadına uzattı. Hüviyete bir göz atan Jane memura yer gösterdi:

-Teşekkür ederim Bay Breach buyurun oturun. Memur kanepeye otururken Jane de karşısına oturdu, eteklerini diz kapağının üzerinden aşağıya doğru çekti. Bay Breach üzerinde müsbet bir tesir yaratmak bakımından lüzumlu olduğunu düşünmüştü. Adam ayni resmi eda ile devam ediyordu:

-Görümceniz dairsinde misaafir etmekle beni minnettar bıraktılar Bayan Palmer. Müsadeniz olmadan kendilerinin yanında hiç bir şey söylecemeğeceğimi arz etmek mecburi yetindeydim.

Ayağa kalkan genç kız af diledi.

-Tabii haklısınız efendim müsadenizle gideyim.

Memur genç kıza hiç bir şey söylemeden müşvik ve tatlı bakışlarını dikmiş olan Jane' baktı. Kathy asabi bir hareketle ve geriye bakmadan çıkmıştı. Genç kadın sordu:

-Bu sabah müdüriyete verdiğiniz ifadeye ilave edecek bir şeyiniz var mı Bayan Palmer? Tahkikatımızı koyulaştıracak bir şey.

Jane bunu düşünür gibi oldu.

39.sayı

-Hayır. Size hadiseleri en ince teferruatına kadar ankattığımı zannediyorum. Cebinden bir puro çıkaran genç memur Jane' e tatlı tatlı gülümsedi. Elinde tutmakta olduğu puronun ucuna bakan memur ağır ağır konuştu:

-Kocanızın şeytanca bir oyuna kurban gittiğine dair elimizde deliller var.

Jane bir şey söylemeden dinliyordu. Adam purosunu yakarken devam etti:

-Bu bakımdan sizin her şeyi olduğu gibi anlatmanız çok mühimdir Bayan Palmer.

Bu konuşmasıyla genç adam hakikatten uzaklaşıyordu. Tavırlarıyle zararsız görünüyordu, gayet yumuşak ifadeler kullanıyordu, fakat bunlara rağmen genç kadınla adeta oyuncuk oynuyordu. Jane'nin bağazı kurumuş konuşamıyordu. Büyük bir acı ile yanan göz kapakları gayri ihtiyari kapanıyordu. Bir müddet sonra göz kapaklarını kaldırdığı zaman adamın kendisini süzmekte olduğunu gördü. Ama korkulacak bir şey yoktu. Kendi alehinde en ufak bir falso yapmamıştı. Fakat adamın sözleri şeytani kıvılcımlarla parlıyordu. Bu adam hiç göz kırpmazmıydı Yarabbi? ... Niçin böyle sabit nazarlala bakıyordu. Hakikatı anlamış olabilirmiydi. Terddüt içinde fazla zaman geçirmek istemeye Jane fısıldadı:

-Şeytanca bir oyuna kurban mı gitti dediniz?

Başını sallıyan memur devam etti

-Bu hususların size güç geleceğini biliyorum Bayan Palmer, fakat size tam manasıyla yardım edebilmek için evvela sizin yardımınıza muhtacız.

Genç kadının kurumuş boğazı yavaş yavaş yumuşadı. Bu adam nelerden bahsediyordu? "Bu hususların size güç geleceğini biliyorum." Demişti. Bununla neyi kastediyordu. Purosundaki külleri silken adam Jane bakarken mırıldandı:

-Öteki kadın...

Bir müddetten beri şüphenin yarattığı acılardan kurtulan genç kadın düşünmeye başladı:

-Alan'ın hayatında gizli kapaklı bir şey yoktu. Kendisinin emniyette olduğunu biliyordu.

Bütün bunları düşünürken adamın bön bakışları nerdeyse genç kadını güldürecekti. Kendisinin güç tutuyordu. Hayret ve endişe dolu bir alaka ile sordu.

-Öteki kadın mı dediniz? Onun hakkında ne biliyorsunuz?

-Bunu ifşa etmekten hicab duyarım Bayan Palmer, fakat meydana çıkarabileceğimiz yegane hakikat budur. Bu sabah saat dokuza doğru bir mobilya fabrikası direktörü bize telefon etti bu zatın söylediklerine göre dün gece vakti misafirlerini uğurlarken evinin önünde bir otobobil durduğunu, içinden biri fırladığını ve yokuş aşağı koştuğunu görmüş. Bu kaçak adamı durdurmak ve meseleyi anlamak istemiş ama o zamana kadar adam gözden kaybolmuş evvela: "adam sen de bundan bana ne" deyip meseleyi polise bildirmekten vazgeçmiş ama sabah olunca kararını değiştirmiş ve bizi aramış kaçan adamın sırtında koyu renkli bir palto ve başında da bir şapka varmiş, otomobili açık renkli Buick marka spor bir arabaymış ve:

Prosunda birikmiş külleri silktikten sonra devam etmiş.

-Direksiyonda bir kadın varmış.

-Ya nasıl bir şeymiş bu kadın? Tipini tarif edemiyor. Bu kadın hakkında bize verebileceğiniz bir bilgi var mı Bayan Palmer?

-Hayır. Bu kadını bir iki defa gördüğümü zannediyorum. Saçları kumral gözleri kahverengi. Ne biçimini ne de oturduğu yeri biliyorum.

Jane yüzünü avuçlarının içine almıştı, memur sesine alkalı bir ifade vererek konuştu:

-Vakanın cereyan etmiş olduğu yere bir kaç memur gönderdik. Bütün çalılık ve fundalıkları taramışlar fakat bir ip ucu elde edememişler.

40.sayı

Genç kadın sıcak avuçlarının içinde gömdüğü başını bir kaç defa salladı. Memur yumuşak bir ifade ile mazaret belirtti:

-Eğer bana söyliyecek bir şeyiniz yoksa müdüriyete dönmek üzere izninizi rica ediyorum.

-Esef ederim Bay Breach. Size söyleyeceğim hiç bir yok.

Ayağa kalkan genç kadın elini uzattı. Memur genç kadının elini avucunun içinde gereğinden çok tutmuştu. Ağır ve musamahakar bir hareketle elini adamın avucu içinden çeken Jane kapıyı doğru yürüdü. Memurun arkasına kapıyı kapayan genç kadın pervaza yaslanmış duruyordu. Memurun sağlığını basitliğine daha doğrusu aptallığına gülüyordu. Kendisinin sabahtan beri ne yaptığını sormamıştı. Muhakkak Breach denilen bu adam " Bir kadın meselesi, zavallı Bayan Palmer. Kocasına ihanet eden genç kadınlar duyar" diye düşünmüştü. Yatak odasına geçerek karyolanın üzerinde katıla katıla gülüyordu. Bir hayli gülmelerden sınra kaktı ve tabancayı çantasına koydu. Dairesinin kapısını açıp koridorun iki tarafına baktı. Kimsecikler yoktu. Altıncı kata merdivenlerden indikten sonra asansöre bindi.

-XV-

Danny Fuller, Ditroete Caddesindeki iki odalı evinde kanepeye uzanmış, kestiriyordu. Işıkların odanın içinde ikindi güneşinin aydınlattığı yüzünde adelelerin gerildiğini, kaşlarının çatılmış olduğu ve terlediği görülüyordu. Terlemesinin sebebi ne güneş ne de odaaın ağır ve sıcak havasıydı. Danny rüya görüyordu. Rüyada arkadaşları ile birlikte belirsiz bir istikamete doğru giderken ölümü bekliyordu. Danny'yi bir yılan sokmuştu. Arkadaşları ile konuşurken ölümün ilk darbesini bekliyordu. Ölümü beklediği halde bir türlü bu an gelmiyordu. Rüyada kendisini saran bu ölüm düşüncesi sanki onun gerçekten öleceğini ihtar ediyordu.

Danny Fuller kanepede rahatsız sağa sola dönerken daha tahamülsüz olan hakikatle mücadele ediyordu. Uyandığı zaman hala rüyasının tesiri altındaydı, bitkin bir zaviyetteydi, yarı kapalı gözü ile güneşe bakıyordu. Kanepenin mıhlarından dolayı silkiniyormuş gibi kalktı ve tıraş olup dişlerini fırçalarken bir duş yapmanın iyi olacağını düşündü. Fakat bundan zavgeçti. Hazırladığı içkiyi içerken cüzdanını çıkaran Danny mevcut parasını sayıyordu: Yirmi iki dolar vardı. Kanepenin köşesine ilişmiş, kadefından fasılalı yumudumlar alırken beynindeki düşüncelerin tesiri altındaydı. Başkalarının sırtından geçinen alalade paraziten bir farkı yoktu. Bir zamanlar Joe ile birlikte kumarcılıktan iyi para kazanıyorlardı fakat Joe başka bir ortak bulmuş ve Cenaba gitmişti. Fakar Danny böyle sürünmek için yaratılmıştı. Hayır büyük fırsatlar onu bekliyordu. Büyük işler peşinde koşmakta olmasına rağmen şu anda meteliğe kurşun atıyordu. Şu karanlık işe nasıl bulaşmıştı Yarabbi!:

Bir an Jane denilen sırtlanın inine gitmeği düşünü, fakat sonra vaz geçti. Acaba korkuyor muydu? Hayır: Şu anda etrafını polisler sarmış olabilirdi. Kendi payını endişelenecek bir sebeb göremiyordu. Esasen Jane, işin yatışmasını, belli makamların paraların kaybolduğuna kara verecekleri zamanı bekliyeceklerdi o vakte kadar hiç bir hareket yapmıyacaktı. Birden bire yüzü ekşidi. Şu meşhur palto ve şapkanın hala kaendisinde olduğunu düşündü. Bunları nasıl yuok etmeliydi?...

Kasketi atamazdı. Belki bunları muhafaza edebilirdi. Esasen bir paltoya ihtiyacı vardı. Birden bire kamının acıkmış olduğunu hisseti. Güneş biraz evvelki parlaklığını kaybetmişti. Saat kaçtı acaba? ...

Dışarı çıkıp kamını doyurmalıydı. " Şu işe bak cebinde yirmi iki dolar var" diye düşündü.

Ceketini giydikten sonra dışarı çıkıp kapısını kilitleyen Danny, yeniden yapılmış beton yol üzerinde arabasın doğru yürüdü. Direksiyona oturup kontak anahtarını çevirceği zaman ensesinde soğuk ve madeni bir temas hissetti. Ayni zamanda pek iyi tanıdığı bir ses duydu:

-Kıpırdama ve aptalca bir hareket yapmayı deneme Danny seni öldürecek değilim sadece konuşmak istiyorum.

Başını dik bir zaviyete tutan Danny mırıldandı:

-Sana güven olmaz güzelim.

Soğuk ve madeni temas ensesinden uzaklaşmıştı. Jane mırıldandı:

-Hadi yürü. Seni takip edeceğim. Aptallık edeyim deme sakın.

Danny bir aralık arabadan inmeyi düşündü. Jane kendisini burada öldüremezdi fakat eve giderse başkalaşır. Sonra fikrini değiştirdi. Bilakis kendisini arabada öldüreceğini, eve girerse bunu yapamayacağını düşündü. Kararını vermişti:

-Peki eve gidelim.

Eve doğru yürüdüler Jane tabancasını ceketinin içinde gangıster varı bir eda ile yürüyordu. Eve doğru yürürken köşede küçük bir çam ağacı vardı Danny bunun arkasına geçer ve gözden kaybolabilirdi. Bu çam ağacı ikinci bir cinayetin senbolü mü olacak?...

Danny kaçmaya teşebbüsünde bulunmadı, bilakis evinin kapısını açtı ve Jane'nin girmesi için öylece açık bıraktı. Jane lambayı yaktıktan sonra perdeleri indirdi. Danny odanın ortasında ayakta, kolları sarkmış bir vaziyette Jane'i bekliyordu. Müstesne bir güzelliğe sahip olan bu sarışın kadından korkmakta olduğunu hissediyordu. İşin en kötü tarafı kadın da bu hisssini biliyordu. Bunu düşününce adeta utandı. Odaya giren genç kadının elinde tuttuğu tabancaya bakarken Jane'nin tabancasını kullanmaya mecbur etmeyi ve bu şekilde şerefini açlıktan küçülmüş, katılaşmış midesin girecek kursunla hayata veda etmeyi düşündü. Bir müddet evvel kendisini ölüm korkuları ile kıvrandıran rüyayı hatırladı. Jane soru sordu:

-Kocarnın pardesüsünü ne yaptın?

-Bu sorunun kendisi için bir tehlike teşkil etmiyeceğini anlıyan Danny dimdik dururken sinirlerinin tekrar gevşediğini ve vücudunda kan deveranını tekrar başladığını hissediyordu. Jane kendisini evde öldürmeyecekti. O sadece pardesü için gelmişti. Derdi pardesüydü. Sakin bir eda ile sordu:

-Böyle basit bir şeyi konuşurken tabancaya ne lüzüm var?

-Tabanca elimdeyken ferahlık ve emniyet duyuyorum.

Dişelrini gıcırdatmaya başladı dişlerinin arasından sordu:

-Pardesü nerde?

Danny genç kadının pardesü hususunda büyük bir endişe duyduğunu ve bunun içinde tabanca taşıdığını hissetmişti. Endişeli ve sitresli bir halde kanepeye uzandı ve ellerini çaprazladı.

-Ben icap edeni yaptım.

-Ne yaptın.

Genç kadının sesinde sinirli bir ifade vardı. Sert bakmasına sebeb olmuştu. Sesinin tonunu yumuşatan ve sakinlaştiren Jane:

-Bu pardesünün her şeyi meydana çıkaracağını anlamıyormusun.

-Anlıyorun. Ama şimdi söyle bakalım sırtlan benim de bu hayattan nasibimi almaya hakkım yok mu? Ayyaş değilim, kumarı ekmek parası için oynarım. Fakat bütün bunlara, bu dürüstlüklerime rağmen sevebileceğim yegane kadın olan sen karşıma tabanca ile çıkıyorsun.

Danny'nin uzanmış olduğu kanepeye bir adım daha yaklaşan Jane tabancayı genç adamın kalbine doğru çevirmişti. Daha çok sertleşen bir sesle sualini tekrarladı:

-Pardesüyü ne yaptın?

-Hayır yine tutturma bana, tutturmana mukabil bana şapkadan bahsetmemiş olduğuna hayret ediyorum. Halbuki şapkanın içinde kocanın isiminin baş harfleri var.

Genç kadının sesi yumuşamış ve yavaşlamıştı:

-Evet ... Evet şapka da var. Söyle ne yaptın onları?

-Pardesüyü şapkayı niye istiyorsun?

Çenesinin gerildiğini, hisseden Jane, gözlerini birden bire yere indirdi:

-Evet onların emniyette olduklarını görmek istiyorum.

-Peki seni bu cinayetin ip uçları olan pardesü ve şapkadan kurtaracağım.

Uzanmış olduğu kanepeden kalkan Danny köşedeki gardroba doğru yürüdü. Pardesüyü dolaptaki askıdan çekerken şapka yere düşmüş ve döşeme üzerinde bir müddet yuvarlanmıştı. Sağ kolunun üzerinde tuttuğu pardesü ile genç kadına doğru yürüyen Danny onu Jane'e atmak ister gibi salladı:

-Al tut.

Fakat atmadı pardesüyü Jane'nin tabanca tutmakta olduğu sağ elinin üzerine kapatmış ve onu yana doğru itmişti. Genç kadının her iki bileğini sıkı sıkıya kavrayan Danny söylendi:

-Tabancayı yere at güzelim.

Jane bembeyaz yüzünde boş manasız iki nokta gibi duran gözlerini bir müddet Danny'ye çevirdikten sonra tabancayı döşemenin üzerine bıraktı. Tabanca yere düşünce Danny'nin ayak ucuna değmişti. Genç adam tabancayı tekmeleyip uzaklaştırdıktan sonra Jane'nin bir kenara itti ve tabancayı yerden alıp cebine koydu:

-Gel bakalım, şu kanepeye otur. Benim tertipiz olduğumu düşünme senin geleceğini bilmiyordum. Jane oturken pardesüsü omuzları üzerinden geriye doğru düşmüştü altın rengi saçlarının çevrelediği yüzünü geriye doğru çekti ve başını arkaya dayadı. Bacak bacak üstüne atarken kollarını ensesinde çaprazladı. Göğüsleri büyüdü, çamçılanana bir gerilişle ileri doğru fırlamıştı. Danny sordu.

-Evimi nasıl buldun?

-Beverly La Brea'da yemeğini yedikten sonra seni takip ettim.

Danny başını sallerken korkunun yarattığı soğuk dalgaların vücudunu dolaştığını hissetti genç adam bayağı üşüyordu. Aman Yarabbi!...Şu uzun bacakları, geniş kalçaları kanepeye uzanmış şu güzellik ilahesine bir baktı... Harkulade bir yüzü, her erkeği baştan çıkarabilecek bir vücudu vardı.

-Dur bakalım sırtlan, pardesüde neler var. Bu kadar üstüne düştüğüne göre mühim bir şey olmalı.

Genç adam ayni zamanda Jane'i süzüyordu. Kadının yüzünde endişe ve ümide banzeyen manalar vardı. Danny pardesünün kollarını ve ceplerini muayene ederken gülerek devam etti:

-Ceplerin birinde bir delik var. Bu delikten astarın içine kaçan bir şey olmalı.

Danny bir yandan delikten soktuğu elini astarın içinde gezdirirken bir yandan da mütemadiyen Jane'e bakıyordu. Genç kadının dudakları kurumuş, gözlerinde hasta insanlara mahsus bir eda bürünmüştü.

Genç adam pardesüyü ikinci defa muayene ederken astarın köşesine şıkışmış bir kağıt parçasının farkına vardı ve Jane baktı. Jane sol eli ile pardesünün köşesine yapışan bu kartona dokunurken Danny'nin yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Jane fısıldadı.

-Onu buldum .

42. sayı

Jane'nin yukarı kalkan yüzünde gergin bir ifade vardı. Danny pardesüsünün köşesine kadar uzattığı elini iki parmağı arasında sıkıştırdığı karton parçasını sıkıştırmıştı. Kartonu evirip çevirirken Jane'nin derin bir nefes aldığını duydu. Kadın kanepeden kalkarken Danny geriye doğru çekildi. Elini tabanca olan cebine soktu fakat Jane ona doğru yürümüyordu. Bir müddet Danny'nin elindeki karton parçasına gözlerini diken Jane derin bir iç çekişine müteakip döşemenin üzerine yığılmıştı.

Danny'nin yumuşak bakışları döş~II1ede yatan kadının üzerinde dolaşıyordu. Beş santimetre büyüklüğünde ve kahve rengi.plıılTbu kartan un her iki yüzü de boştu. Elini cebine koyan genç adam Jane'ni ayıltmak için be~Jslııtmak üzere banyoya girdi.

Kathy Palmer elindeki anaftarl.a.Jıı~f pin kapısıp.ı açmaya çalışır. Hiç bir zaman yalan söyleyemezken bu naftan almak için ~~).'~da söyleu;ediği yalanları söylemişti. Genç kız anaftarı kilit içinde döndürmek içinbyşinçiyelyfa tecrübe ederken zorlanıyordu:

-Allah kahretsin!

Nihayet anaftar dönmüş v¥ 1$:~~!(~~1J1ıılş bulunll:yordu.

Kathy yaptığından memnı:ı~,~~itfcli. . Hayatında nefret ettiği şeyleri bizzat kendisi yapıyordu. Fakat bunu yapmaya. \i~~j~ı-du. Pohs müdüriyetine gitmeye söz vermişti. Müdüriyette sorulacak sorulara çey:a.ma.nçak burada bulabilirdi. Eğer Alan sadece kaçmışsa odasında buna isabet edecek bazı;ş eyler bulunmalıdır. Bazı şeylere bakarken her şeyin yerli yerinde olmasın dikkat çekiyordu] Pencerenin yanında doğan güneşe doğru bakarken soğuk bir terleme hissediyordu fakat İ.ümitsizliğe kapılmadı. Daha henüz aklına gelmiyen ve bakmadığı bazı şeyler vardı. M¥Sela otomatik tabanca Alan için çok önemliydi. Ağabeyinin ne kadar sevdiğini biliyordu. Eğ¥l" gitmişse tabancasını almış olması lazımdı. Her şeyi bırakır fakat tabancayı mutlaka yanına alırdı. Çekmeceyi açtı fakat tabancanın kılıfı boştu. Genç kız elini çekmecenin içinde gezelirirken tabancanın olmamış olduğuna kanaat getirdi. Döşeme üzerine otururken heyecan yy korkuların hafiflediğini hissediyordu. Demek bu şüphe ve endişelerinde haksızdı Jane]$:yndisini odada basılmasından ziyade bu odaya bir hırsız gibi girmekten duyduğu utanma ty~iri altındaydı. Çekmeceden çıkardığı süeteri tekrar katlayarak yerine koydu. Elini çekme.çeden çıkarirken parmağı çekmecenin kenarındaki bir kağıt parçasına takıldı. Bu şeyin bir köşesi kahve rengiydi. Bu bir kağıt parçasıydı. Genç kız bu kağıt parçasını çekip çıkarttı. Bu büyük istasyonun damgası bulunan bir emanetçi makbuzuydu. Makbuzun üzyı-°indeki tarih dikkatini çekmişti. Makbuzu cebine koyan Kathy cekmeceği düzelterek kapattır;

Genç kız kapıtya doğrlı koştu ve kapının arkasında etrafı dinlemeğe başladı. Koridor kendisine bir ölü gibi görünüyordu. Zaman ilerliyordu. Dışarı çıkması lazımdı. Kadının tokmağını çevirdi. Ceketinin düğmeleri iliklenmiş olduğu halde kapıda genç bir adam duruyordu. Kapı açılınca Kathy ile yüz yüze gelen adam söylendi.

43. sayı

-Şu kapıyı açış şeklini~ davet etti. Sanki hiç el dokunmadan kendi kendine açıldı. İddia ederim ki bu kapıyı elektrik çığlığı ile açtınız.

Kathy cevap vermedi. Genç kız odadan çıkmak istiyordu, fakat bu adam kapının önünde durmuş ve yolunu kapatmıştı. Jane gelene kadar kendisini bırakmassa!. .. Ya şimdi Jane gelirse!. .. Adamı bir kenara itip çıkmak istedi, fakat muvaffak olamadı. Bu adam bir alışveriş listesinden dolayı gelmemişti herhakde. Genç kız zarif bir sesle söyledi:

-Evde kimse yok.

-Öyle mi? İnanmak güç....

-Birisini mi arıyorsunuz? ...

-Evet.

-Adının Bay Palmer olan birisini arıyorum.

Kathy, konuşmaksızın gülümseyen yüzü ile adama bakıyordu. Mesele basit değildi. Bu adam Alan' ı aradığına göre Jane' i görmek isteyecek ve dolayısı ile ona Kathy ile olan bu karşılaşmasından bahsedecek. Eve gizlice girdiği için Alan genç kızı asla affetmiyecekti. Jane' de kendisi hakkında iyi kanaat göstermiyecekti.

Sükût biraz uzayınca adam bir gülümseme ile.

-Dediğin gibi evde kimse yok herhalde.

-Dediğin gibi.

Dedi ve eve doğru bir adım attı dışarı çıkmak için müsade isterken sordu:

-Bay Palmer ile tanışmışmıydınız.

-Evet İngiltere'de uçuşlarımızı beraber yapardık. " Eğer Hollywod'a yolun düşerse uğra" demişti ...

Adamın gözleri Kathy'nin elinde tutuğu anahtara takıldı. Genç kız gözlerini yere indirirken anahtarı cebine koydu. Gözlerini tekrar adamın yüzüne kaldıran Kathy yüzündeki manaların hayli değişmiş olduğunu gördü. Kendini takdim ett.

-Ben Alan'ın kardeşiyim.

-Ya sen Kahty'sin demek, benim ismimde Donald Blake'dir.

-Ben de ayni katta, biraz aşağıdaki dairede oturuyorum.

Kathy dairesine doğru giderken Danalp Blake'de yanında yürüyordu.

Genç kız kapıyı açıp Blake'e döndüğü sırada asansörün gürültüsünü ve asansörün açılıp kapanmasınından doğan sesleri duymuş ve Blake'i kolundan tutarak adeta çekmişti.

-Evime girmek ister misiniz?

Der demez Kathy kapıyı kapattı ve bir müddet bekledi. Yanaklarından ateşler yükseliyordu. Garip nazarlarla genç kıza bakmakta olan Donald Blake söylendi.

-O Hollywod!. ..

Gülmek ve ağlamak arasında olan kıpkırmızı dudakları titreyen genç kız sadece başını salladı. Duyduğu bu iki zıt arzuyu Kathy'de idrak edemiyordu. Kısa bir fasladan sonra Blake sordu:

-O gitmiş olmalı. Dairenizden çıkmamı istiyor musunuz.

-Kim?...Kimlerden bahsediyorsunuz?

-İçeri girerken bazı kimselerden saklandığınızı anladım. Ama o şimdiye kadar gitmiş olmalı.

Genç kız derin bir nefes geçirirken mırıldandı:

-Evet, gitmiş olmalı eğer benim elimden gelebilecek bir şey varsa yardıma hazırım.

Yüzünde geniş bir tebessüm yayılan genç kız başını sallarken konuştu. Kendisi de Blake'nin karşısına otururken devam etti:

-Ağabeyim kayboldu.

-Ne zamandan beri.

44.sayı

-Dün akşam saat onda arabası ile garajdan çıkmıştı. O zamanda beri hiç bir haber alamadık..

Blake geriye doğru biraz daha yaslanırken gülümsedi:

-Hala sivil olmaya çalışıyorsun demek. Ben de aylarca buna çalıştım. Bir hayattan ötekine intikal etmek pek kolay olmuyor. Düşün ki artık size hiç kimse; ömür boyu bugün bağınızı nasıl bağlıyacağınızı ihtar edecek değildir.

-Ağabeyimiz kaybolmasında merak edecek bir şey olmadığını anlatmak istiyorsunuz Bay Blake; teşekkür ederim ... Fakat ne bileyim ... Bu iş bakşa.

-Polise bildirdiniz mi?

-Evet

-Demin ağabeyinin, dairesinde ne bulacağını ümit ediyordun?

Tekrar kızarmayabaşlayan Kathy yüzünde dayanılmaz bir acı hissetmeye başladı:

-Şey ... Bir şeyler bulabileceğimi ümit ediyordum.

-On günlük bir istirahat için gelmiştim. Mademki Alan'ın başına bir şey gelmiş benim için sıhatın manası kalmamış. Elimden gelebilecek bir şey varsa bana her şeyi anlatacağını ümit ederim.

Başını salladı:

-Ne bileyim sanırım yapacağımız hiç bir şey yok.

Kısa bir tereddütten sonra cebinden sigara çıkaran Blake, genç kıza sigara uzattı. Kathy, içmediğini ihade eden bir el sallaması ile ifade edince Blake bir sigara çekip yaktı. Elinde hala yanan kiprit çöpünü Kathy'nin getirdiği taplaya atarken sordu:

-Bayan Palmer nerede?

-Bilmiyorum.

-Onu görürsen sana nasıl rasladığımı anlatayım mı?

-Eğer nefret ettiğim insanlardan biri olmak isterseniz.

-Fakt sen onların dairesindeydin. Bu hal şunu ifade ediyor ki, polis işi aydınlatmak için bazı ip uçlarına muhtaçtır.

Genç kız Blake'e bakarken rahatı kaçan insanların hissetiği duyguları hissediyordu:

-Bazı şeyler vardı, fakat polis onları bir birine karıştırmış bulunuyor. Bu bakımdan korkarım ki ikimizin de elinden gelen bir şey yok.

-Fakat bütün olup bitenler yengeni yakından ilgilendiriyor. Demin koridordaki kendisi ile saklambaç oynadığınız yengen değil miydi?

Blake yakın dost ifadesi ve sempatisi genç kız üzerinde müsbet tesbit yapmakla beraber sorduğu sorular manasız olmaya başlamıştı.

-Evet bu arada Jane var. Fakat bu bir mana ifade etmez ki...

Bazı şeyler daha söylemek istediği halde kelimeler adeta boğazında düğümlenmişti. Blake sakin bir vaziyette ile sigarasını içerken genç kızın anlatmak istediği şeyleri normal bir hadiseymiş gibi dinliyordu.

-Kathy ... Ne lüzum vardı sanki bunları anlatmana

Kısa bir sükûta müteakip Blake konuştu.

-Her neyse, unutalım bunları.

Öne doğru eğilen genç kız eliyle mechul bir işaret yaptı. Blake'nin yakınlığı Kathy'de her şeyi anlatmak, şu son zamanlarda şüphelendiği hususları açıklamak ve ondan yardım istemek ihtiyacı uyandırmıştı:

-Şüpheci olmaktan utanıyorum. Bu akşam ağabeyim yemeğe geldiği zaman bu şüpheciliğinden ötürü beni ayıplamasından korkuyorum. Fakat bu işin aksiciyeti de var. Eğer bu akşam ve buna müteakip akşamlar gelmediği taktirde bu sefer onun kayboluşundan dolayı hiç bir şey yapmamaktan dolayı zicdan azabı duyacağım.

45.sayı

Blake genç kızı sükûtle dinliyordu. Kathy bir kaç müphem kelime ile başlamış ve nihayet hadiseleri ve kendi müşahadelerini bütün teferruatı ile anlatmıştı. Fakat Alan'ın çekmecesinde bulduğu emanetçi makbuzundan bahsetmemişti. Sigarasından bir iki nefes çeken Blake ayağa kaktı:

-Garip şeyler. Fakat bütün bunlara rağmen ağabeyin bu işlere karışmanızı hoş görrniyebilir Kathy. Sizi melek diye çağırabilir miyim?

Ayağa kalkan genç kız mırıldandı.

-İkisini de birleştiremezmisiniz

-Bayan melek mi demek istiyorsunuz?

Kathy gülerek devam etti.

-Arkadaşlarım beni Kathy diye çağırırlar. Bana yaptığınız tavsiyeleri makul buluyorum. Polise her hangi bir ihbarda bulunmadan evvel kuvvetli deliller eldeetmeliyim.

Blake kapıya doğru yürümeye başlamıştı:

-Bütün mevcudiyetimle sana yardım edeceğim Kathy. Fakat henüz yatacak bir yer bulmak mecburiyetindeyim.

-Sahi bana yardım edecek misin?

-Evet, fakat...

-Ben de sizinle beraber çıkacağım Bay Blake znnederim ikimiz ip uçları elde edeceğiz.

-XVII- (16 yerine, 17 yazmış.)

Danny Fuller'in evinde bir divan üzerinde uzanmış olan Jane tavanda dolaşan bir sineği seyrediyordu. Danny sordu:

-Bir şeyin yok değil mi? Kendini iyi hissediyor musun?

Jane cevap vermedi. İçindeki garip hastalığı söküp atamıyordu. Beyninde biriken bir sürü düşünceği uzaklaştırmaya, kovmaya çalışıyordu. Olup biten şeyleri muhakeme etmeye başladı. Alan emanetçi makbuzunu pardesüsünün astarı içinden çıkartmış, fakat kendisine söylemeğe kormuştu, herhalde söyle düşünmüştü: " Bırak Jane makbuzun bende olduğunu bilsin onu polise iade edinceğe kadar böyle bilmesi daha iyi." Aman yarabbi ... Ne kadar mantıklı.... Alan bir korkak olduğu için onu öldürmek zorunda kalmıştı. Fakat onun korkaklığı Jane'i mahlup etmiş bulunuyordu. Yüzünü duvara döndü. Danny mırıldandı:

-Oda soğuk, sobayı yakayım.

Jane ağır ağır doğruldu ve ayakları döşemeğe bastı. Oda, etrafında dönüyordu sanki .... hala sükût ediyordu. Danny sordu:

-Para bir yere teslim edilmişti değil mi?

-Evet

-Nereye

-Bilmene ne lüzüm var?

-Makbuz pardesüde olmadığına göre onu göndermiş olmalı. Polise veya savcıya göndereceğini söylüyordu.

-Hiç zannetmem. Makbuzu ne polis ne de savcıya göndermedi.

Genç kadın sözünü kesmekten korkuyormuş gibi Danny'ye bakıyordu. Danny devam etti:

-Eğer göndermiş olsaydı gazetelerde havadisi okurduk. Fakat görüyorsun ki gazetelerde böyle bir şey yok. Diğer bir hususda budur. Bu parayı sizin arabaya atan her kimse bu paradan kattiyen bahsettirmiyecektir. Görüyorsun ki bu bakımdan endişelenmeye hiç lüzum yok. Polisin bu paradan haberi olaydı şimdi bu para gazetelerin birinci sayfalarını süsleyen bir roman mezvuu olurdu.

-Alan bu makbuzu kime gönderdiyse belki o saklamıştır.

-Hayır şunu unutma ki Alan'ın ölmüş olduğunu kimse bilmiyor.

Jane bu söylenenleri muakeme etmeye çalışırken vücudunda cesaretin ve ümidin sıcaklığı yayılıyordu. Parayı teslim ederken Alan'ın emanetçi kasasındaki adama bir şeyler söylediğini hatırladı. O makbuzu saklamıştı, fakat böyle yapmakla ne düşünmüştü acaba, birden Danny' e döndü:

-Çantanın şeklini ve emanetçiğe verildiği tarihi biliyorum. Onu makbuz olmadan alamazmıyız?

-Tabii sırtlan bütün yapayacığ şey çantanın içindekileri bir saymaktı, tabii: onlar senin söylediklerini kontrol edip çantayı açacaklar ve onun para ile dolu olduğunu görecekler ve ellerine alır almaz polise teslim edecekler.

Jane ayağını bir kaç defa döşemeye vurdu:,

-Eve dönmeliyim .... Makbuz evde olmalı. Onu bulacağım.

Danny yolunu kesecekmiş gibi bir hareket yaptı:

-Seni gözetleyeceğim güzelim... Benim hoşuma gitmeyecek bir hareket yapmayacağını ümit ederim.

Çantasını alıp saçlarını taradıktan sonra tuvaletini tazeleyip elbisesine çeki düzen verdikten sonra Danny'e döndü:

-Tabancayı ver. Onu aldığım yere tekrar koymak mecburiyetindeyim.

-Tabii sırtlan .... Tabii tabancayı sana veriyim benimle tekrar köşekap maca oyna.

Danny'nin gözleri yuvarlaklaşmış ve asabi tavırlarla yanmaya başlamıştı. Başı hafif yana doğru eğilmiş durumdaydı. Genç adam gözlerini Jane'nin göğüslerinden kalçalarına indirdip tekrar kaldırdı.

- Dün akşamki otomobil gezisini hatırlıyorum. Sen de hatırlıyormusun sırtlan paranın o tepede gömülü olduğunu söylemiştin. Beni oraya götürüyordun. Paranın yarısını verecektin.

Tabancayı çıkartarak oynamaya başladı. Jane'nin boğazı düğümleniyor kurumuş dudaldan çatlıyordu. Dudaklarını ıslatan genç kadın bir şeyler söylemek istiyordu fakat muaffak olamadı. Danny tekrar sordu:

-Hatırlıyor musun sırtlan?

Jane fısıldadı:

-Evet hatırlıyorum.

-Beni paranın olduğu yere götürüyordun.

Jane derin ve sık nefesler alıyor, ıslatmaya çalıştığı dudakları bu nefesleriyle tekrar kuruyordu. Danny'nin sesinde keder vardı:

-Beni oraya öldürmek için götürüyordun sırtlan ....

Jane fısıldadı:

-Evet.

Danny dişlerinin arasından ve dudaklarını oynatmadan sordu:

-Şimdi tabancayı sana teslim edeyim öyle mi.

-Evet,

Danny tabancayı tekrar cebine koydu.

-Peki vereceğim; fakat seni tam manasıyla tanımak istiyorum sırtlan. Öyle tahmin ediyor ki bir gün sen beni öldüreceksin.

-Seninle sıkı fıkı dost olmadan öldürmeyi istemiyorum.

Genç adam Jane'in üzerine doğru yürürken Jane kapıya koşmuş ve tokmağı tutmuştu. Danny ona yetişmiş bileklerinden tutarak kendisine doğru çekmişti. Jane bağırmak isterken Danny'nin eli açan ağzını kapatmıştı.

-Bağır bakalım, bağır... Polisleri başımıza topla.

Jane titreyen elini yanaklarına doğru kaldırarak fısıldadı:

-Rica ederim, eve gitmeliyim.

-Korkma, gideceksin.

Genç kadın birden bire yerden kaldırıldığını hissetti. Jane döşemeye düşen tabancanın çıkardığı tek sesi duydu. Gözlerini kapadı ve bekledi ....

Aradan ne kadar zaman geçmişti? .... Jane yine titreyen elleri ile kapının tokmağına sarılmış bulunuyordu. Danny'den tabancayı isteyip istemediğini bilmiyor hatırlamıyordu... Danny tabancayı cebine koymuş divanın köşesine oturmuş ve sigarasını içerken gözlerini döşemeye dikmiş bakıyordu. Jane fısıldadı:

-Belki tabancayı arayabilirler. Yerine koysam iyi olacak.

-Ha... Doğru ya tabanca ...

Diyen, dalgın dalgın mırıldanan Danny cebinden tabancayı çıkarıp bir mendile sarıp verdi ve genç kadına uzattı. Jane tabancayı tutmuş sarmış olduğu mendille onu temizleyerek mendili çekti. Jane parmağını tabancanın tetiğine koymuş olduğu halde elinde tutuyordu. Danny söylendi:

-Beni yanlış anlama sırtlan seni iyice anladım... Bir müddet sonra beni öldürmiyeceğini biliyorum.

Tabancayı çantasına koyan Jane kapıyı açarak dışarıya süzüldü.

-XVIII-

Jane dairesine girdiği zaman telefon çalıyordu. Genç kadın afizeyi kaldırıp kulağına götürünce telefonun öbür ucundan gelen hürmetkar bir ses duydu.

-Ben polis müdüriyetinden Breach'im Bayan Palmer size verilecek bazı malumatım var.

-Evet.

-Arabanızı San Diego şehrinin dışında terk edilmiş bir vaziyette bulundu. Bu hal şunu gösteriyor kocanız Meksika hudutunu geçmiş bulunuyor. Zannederim bizce yapılacak bir şey kalmamıştır.

Jane bir şey söylemiyordu içinden şarkı söylemek ve gülmek arzusu taşıyordu. Telefonu fırlatıp atmak odanın içinde zıplamak dans etmek arzusuyla yanıyordu.

-Arabanın içinde kontak anaftarı bırakmış, fakat San Diego'ya götürüleceğini aklına getirmemişti. Herhalde birisi arabayı bırakmış olduğu yerden almış ve San Diego'ya getirmişti.

Telefondaki sese cevap verdi

-Teşekkür ederim Bay Breach başka bir şey var mı?

-Hayır. Siz başka bir haber alabildiniz mi?

-Hayır.

-Öyle mi?

-Evet

Kısa bir süküte mutaakıp memur devam etti.

-Bu hadiseyi olduğu gibi kabul etmek mecburiyetindesiniz Bayan Palmer. Mamafih elimizden geleni yapmaya çalışacağız;

-Teşekkür ederi Bay Breach. Şey ben teşekkür ederim. Allaha ısmarladık.

Telefonu kapadıktan sonra yatak odasına geçti ve tabancayı yerine koydu. Banyodan sonra sandiviç ile beraber bir bardak süt içti ve mutfaktan başlamak üzere evin her tarafını aramaya başladı. Bu arama işi bir hayli zaman alacaktı, fakat buna mecburdu. Emanetçi makbuzunu bulması lazımdı. Saat altı buçukta lavaboda ellerini yıkarken kapısı açılmış ve Kathy: "Jane." Diye seslenmişti:

-O yüzünün kiri ne Jane öyle ne yapıyordun.

-Etrafı temizliyordum.

-Hiç bir haber var mı?

Koltuğa oturunca Jane cevap verdi:

-Otomobili San Diego'da bulmuşlar.

Kathy'de oturmuşdu:

-San Diego mu dedin. Öyleyse ağabeyimin kaçtığı bir hakikattır.

Jane keskin bir bakışla Kathy'yi süzdükten sonra dei.

-Daha başka ne olacağını sanıyordun.

-Şey hiç... Hiç... Bir şey olacağını beklemiyordum. Bir mana ifade etmiyor.

-Evet öyle senin için bir mana ifade etmeyen şey var mı?

-Çok şey var Jane ağabeyimin tabancasının yerinde olup olmadığına baktın mı?

Jane kıpırdamadı. Zaman kazanmak istiyordu. Olan bitenlerden yorulmuş ve bezmişti artık.

-Hayır, niçin sordun?

48.sayı

Genç kadın sesinin normal olduğunu zannediyordu. Kathy cevap verdi:

-Ne bileyim ben.

-Eğer hakikatten kaçmak isteseydi tanabcasını da alırdı diye düşünmüştüm. Sen de ayni fikirde değilmisin?

Jane başını çevirdi ve kızarmış yüzü ve iri gözleri büyümüş olan Kathy'ye baktı. Genç kadın Kathy'nin daima böyle olduğunu düşündü, fakat acaba beynide yüzü gibimiydi. Niçin

hep tabancadan bahsediyordu. Yavaş yavaş ayağa kalkan Jane yüzündeki soğuk manayı dağıtmak için gülümsemeye çalışıyordu:

-Evet, haklısın. Tabanca yerinde olmamalı, bir bakayım.

Yatak odasına yürüyen Jane'nin arkasından Kathy de geliyordu. Komodinin önünde diz çöken Jane çekmeyi açtı ve tabancanın kılıfını kendine doğru çekti. Hatta bu arada Kathy hafif bir belirsiz nidası kayıverince genç kadın sordu:

-Sana ne oluyor böyle?

Genç kız Jane'nin mütecessis bakışlarını ayni fitursuzlukla cevap verdi:

-Hiç. Burada olabileceğini ümit etmiyordum. Ağabeyimin onu alacağından emindim.

Jane Kathy'yi süzerken onun gözlerindeki garip pırıltıyı görünce genç kızın dairelerine girmiş olduğunu anladı. Ah Kathy! Ah çocuk yüzlü kız!... Görünüşte saf temiz masum olan Kathy! Şimdi işlerini karıştıran genç kız tabanca meselesi üzerinde duruyordu. Jane sert, soğuk hislerinin tesiri altındaydı... bir hayli uzun süren sükûtu Kathy'nin sesi bozdu:

-Kapıda birisi var Jane.

-Ne dedin?

Dalgın bir bakışla genç kıza dönen Jane, kapının vurulduğunu işitince ilave etti:

-Dur bakalım kimmiş.

İkisi birden kapıya doğru yürürken Kathy izah ediyordu:

-Ben kim olduğunu biliyorum İngiltere'de ağabeyimle beraber ayni uçakta uçan bir adam, ağabeyimi görmek üzere gelmişti.

Kapıya yaklaştıkları zaman sabırlı bir elin alçak bir sesle kapıyı takrar tıkırdattığını duydular. Jane bu adamla nasıl karşılaştıklarını Kathy'e sormak üzereyken kapı tekrar vuruldu. Altın saçları arasında parmaklarını dolaştırırken etli ve şerbetli dudaklarını arzulu ve rahat dolu bir geriliş ifade veren Jane kapıyı açtı.

-XVIIII-

Kathy onları yalnız bırakmıştı. Kanepenin bir köşesine otururken Blake, Alan hakkında duyduklarına üzüntülerini anlatıyordu ve Jane'e metanet ve sabır diliyordu. Genç kadın Blake'i dinlerken; bu adamın gelişinde bir tesadüf olduğunu ve nihayet bir arkadaş ziyaretinden başka bir mana taşıdığını düşünüyordu. Bu dalgınlığın arasında kendisine bir sual sorulduğunu farkına vardı fakat sualin ne olduğunu anlamamıştı:

-Affedersiniz... Sualinizi işitmedim...

-Elimden gelebilecek bir şeyin olup olmadığını sormuştum...

-Teşekkür ederim Bay Blake... Zannedersen emniyet müdüriyeti lazım gelen şeyleri yapmaktatır. Sizin yardımınızı da mennuniyetle kabul ederim fakat bu hususda ne yapabilirsiniz ki!...

-Alan'ın basit bir meseleden dolayı evini terk edeceğine asla inanmam. Benim tanıdığım Alan evine ve yuvasına bağlı bir zenaat.

Jane hafifce gülümsedi.

49.sayı

-Evet biliyorum. Onun bir tek bile düşmanı olmadığını kattiyen eminim fakat arabamız Meksika sınırının üzerinde bulundu.

Genç kadın arabadan bahsedince Blake'in gözlerinin kendisine takıldığını ve şu anda ona baktığını hisetti:

-Yarın sabah arabanın terkedilmiş olduğu yere gitmek ister misiniz? Sağa sola bazı şeyler sorup bir ip ucu elde edebilirsiniz.

-Fakat polis bizden daha iyi bilgi elde edemez mi?

-Eğer olayların peşini bırakmazsanız, evet....

-Ne demek istediğinizi pek anlayamadım.

-Polis; bir sürü formaliteye güvenmiş bir elemandır. Bu formalitelerin icabına göre hareket eder. Fazlasına karışmaz. Polisin her şeyi inceliyeceğine karşı inançlı olabilirsiniz.

-Hayır pek de inanmıyorum dediğiniz gibi bizzat gitsek pek de fena olmaz.

-Evet; bir iki güıı bekliyelim. Bakalım polis ne gibi bir neticeye varacak.

Jane başı ile tasdik etti. Genç kadın derisinin altından kollarından omuzlarına doğru yayılan acı bir gerilimi hissediyordu. Ayni kanepenin üzerinde yine ayni şeyleri ayni adamla konuşmuş gibi geldi kendisine.

-Nerelisiniz Bay Blake.

-Mic Higanlı.

-Burada nerede kalıyorsunuz?

-Sizin evde... Görürnceniz beni bırakmadı.

-Ya.... Öylemi.

Genç kadının ağzında bu sözler zayıf bir tenda ile çıkmıştı. Donald Blake... Alan'ın böyle bir arkadaşından bahsettiğini hiç hatırlamıyordu. Evet bundan ernindi... Çünkü Alan tayyereci arkadaşlarında sık sık bahsederdi fakat Donald Blake! ... Jane sordu kocam sizi ne diye çağırırdı?

-Sadece ismimle yani Donlad diye çağırırdı.

Konuşmalarının hiç bir maksadı olmadığını göstermeğe çalışıyordu ve ş-ıı suali sordu.

-Kathy ile nasıl tanıştınız.

-Kathy ile tanışmamız Allah tarafından kararlaştırılmıştı.

Jane ağağa kalkıp mutfağa giderken başını çevirip omuzun üzerinden Blake'e baktı ve ona gülümsedi.

-Bir kadef içkiyi rededemeyeceğinizin umarın.

Genç kadın mutfakta içki hazırlarken ayni zamanda Alan'ın sık sık bahsedmekte olduğu isimleri hatırlamaya çalışıyordu fakat bir türlü bu isimler hatırına gelrniyordu. Eğer Alan Donald Blake'den bahsedrniş olsaydı hatırlaması gerekmez miydi? .... Alan'ın tayyareci arkadaşlarından biri burada Los Angeles' da. Bu adamın bir benzin istasyonu vardı fakat bu adamın ismi neydi acaba? Eğer Donald Blake isminde bir adam kendilerine vaktiyle arkadaşlık ettiğse hatırlaması iftirnaldi. Genç kadın mütemadiyen düşünüyordu: ne idi bu benzin istasyonu sahibi ıolan adamın ismi Yarabbi!... Nihayet hazırlamış olduğu iki kadef içkiyi tepsiye koymuş, oturma odasına dönmüştü. Kadehleri kanepenin yanına çektiği sehbaya koyarken sordu:

-Hangi taburdaydınız? Alan'la ayni taburda idik tabii Bayan Palmer.

Genç kadın bir bay sallamasıyla saçlarını geriye doğru atarken sitem etti. Oo rica ederim bana "Jane" diye hitap edin tabii benin size Donald diye hitap etmeme müsade ederseniz ....

-Peki tabi hay hay.

50.sayı

-Taburunuz karargahı İngiltere'nin neresindeydi?

-Bilmiyor musunuz?

-Tabii biliyorum fakat unuttum. Tom Stonhurs veya buna benzer bir isimdi galiba.

Jane gülümsüyordu. "İpswiche" diye bir şey hatırladı. Evet benzin istasyonundaki adam İpswiche'de bulunduklarını söylemişti. Fakat bu adamın ismi neydi Yarabbi asıl bulunduğu yer İpswiche'ti. Fakat oraya gitmeden evvel Alan ilk önce Stoneu'da bulunuyordu.

-Bizim Stoneu'da bulunduğumuzu hiç hatırlamıyorum ....

-Şey .... Gerçek olarak bilmiyorum .... bu İngilizce ismiler bir birine benziyor köy mü kasaba mı vilayet mi ayırmanıza imkan yok. Kadeflerinden bir yudum aldıktan sonra:

-Esasen bu hususlarda çok dikkatsizirn.

Jane elindeki kadefı sallarken içindeki buz parçalarının kadefın sathına çarpmasından doğan ince ve kesik çizgiler akisler yapıyordu. Blake'i süzen genç kadın endişesiz ve heyecansız görünrneğe çalışıyordu fakat Blake kendisine itimatsız ve şüpheli nazarlarla bakmaktaydı. Bakışlarıyla şunu dernek istiyordu. "Zannedersem sen büyük bir numaracısın Bayan Palmer biraz daha uzun boylu ahbab olsak senin ne mal olduğunu anlayacağım" Jane bu düşüncesini umursamadı, kendisine yeni bir endişe mevzuu çıkarmak istemiyordu. Adamın bakışı kendi düşündüğü gibi değil bilakis aç bir erkeğin bir kadını süzüşüydü. Bu adam bir tayyareciydi, giden tayyarecinin yerini tutabilecek bir tayyareci... Zate bu adam; Alan'ın

kendisini terk ettiğini anlamıştı. Bu düşüncelerle içi ferahladı görünüşü normal bir durum almış gözleri parlamıştı Blake özür diledi:

-Affedersiniz Bayan Palmer sizi bir hayli üzdüğümü zannederim. Hiç istemedim.

Jane yüzündeki tebessüm sönüverdi. Adamın sözü basit bir cümleden ibaretti fakat basit ve teylikeli bir mana vardı. Her erkeğin bir zaafı vardı mutlaka genç kadın bu zaafın şahlanışını isbatetmeliydi. Onunla San Diego'ya gidecekti her halde bu adam San Diego'ya herhangi bir tahkikat işin değil tamamen kendi zaafından istiyordu. Vücudunda taze bir sıcaklık hissetti.

-Alan'ın artık gelmeyeceğine kanaat getirinceğe kadar bekliyelim olur mu Bayan Palmer?

Jane ayağa kalktı:

-Şu anda gözümden uyuku akıyor. Yarın gitsek olmaz mı?

Kadefi sefbanın üzerine koyan Blake kapıya doğru yürüdü. Genç kadın bir an içinden bu adamın tek kelime söylemeden çıkıp gitmesinin kısa süren bir rüyadan uyanmak olduğunu ve onu geri çevirmek bu kısa süren rüyadan uyanmak olduğunu ve rüyayı uzatmak istediğini ve o anda Blake ise elinde kapının tokmağını tutmuş olduğu halde geriye doğru baktı:

-Şey .... Senin peşine düşen adamın icabına bakayım mı?

-Ne... Ne dedin?

-Zannedersem onun hakkından gelirim

-Kim bu adam.

-İsmini bilmiyorum

-Peşinde dolaşacak kadar seninle alakadar olan kaç arkadaşın var?

-Ne demek istediğini anlayamıyorum.

-Sen şu uyukudan vazgeçsen iyi olacak. Bu bahsettiğin adam sanki bu evin kiracısı gibiymiş de dairesinin anaftarını bulamamış gibi ceplerini karıştırıyordu. Ben onu uzun boylu süzünce bayağı asabileşti.

-Belki polistendir.Evet Alan'ı arıyorlardı.

-Takikatı en yeni netice vercek yer tabiki Alan'ın evidir.

Blake çıkarken kapıyı sessizce kapattı.

-XX-

Jane odanın ortasında durmuş düşünüyordu. Şimdilik Blake denilen bu adamı unutması ve şehirde benzin istasyonu sahibi bulunan o adamın ismini hatırlaması lazımdı. Blake adında birini tanıyıp tanımadığını soracaktı. Bu sırada kapı yavaş yavaş açılmış ve Danny Fuller içeriye süzülmüştü. Danny af diledi:

-Kapıyı vurmadan girdiğim için özür dilerim. Koridorda geliş gidiş çok olduğu için kapıda beklemek çok hoşuma gitmedi.

Jane bir müddet onu süzdükten sonra söylendi:

-Aptal seni dışarıda gördüler. Hem seni gören bir taharrir memuruydu.

-Fakat beni senin dairende görmediler güzelim. Bu katta başka kiracı mı yok?

-Peki niçin geldin? Ne istiyorsun?

-Alay mı ediyorsun Allahaşkına? Paramı istiyorum ...

-Burada konuşabileceğini düşünerek seni bu evde tarassud etmeye karar vermiştim. Emanetci makbuzunu buldun mu?

Jane başını sallarken şezlonga doğru yürüdü ve onun üzerine yere doğru uzandı. Başı müthiş bir şekilde ağrıyordu sanki beyninin içini bir çekiçle dövüyorlardı:

-Peki emanetçi makbuzunu buluncaya kadar evden çıkma bari.

-Fena bir fikir değil doğrusu. Fakat görümcem de bu daireye ayni senin yaptığın gibi kapıyı çalmadan merasimsiz girip çıkar.

-Fazla telaşlanma sırtlan buraya bir tek şey söylemeğe geldim. Makbuzu bulduysan onu derhal bana vereceksin. Dolanbaçlı yollardan yürümek yok artık çünkü benim de bir tabancam var.

Jane ona bakarken o da kanepeye gelip oturmuştu.

-İş gayet basit güzelim. Her şeyi etraflıca düşündüm. Nihayet izzetinefsimi sana çiğnetmeğe karar verdin.

-Eeee? ...

-Eğer parayı alıp da üstüne oturduysan senin için çok fena olur.

-Hayır esasen böyle bir şey düşünmüş değilim ...

-Eğer bunu yaparsan niçin çok fena olur biliyor musun?

-Elbette öğrenmek isterim.

Jane bir şey söyleyince devam etti:

-Sen para ile birlikte şehiri terk eder etmez ben de polise telefon edeceğim. Her şeyi olduğu gibi anlatacağım. Sen kaçmış olduğun için bana pek tabii inanacaklar, ben bir vEya iki sene hapiste yatırım belki, fakat sana gelince ...

Jane güçlü görünmeğe çalıştı. Yanaklarındaki adaleler geriliyordu. Güçlükle konuştu:

-Bütün bunları ben idrak ediyorum anlıyor musun Jane? Birbirimize yardım etmeliyiz aksi taktirde ikimizde ayni akibete sürükleniriz.

-Yaaa? ....

-Evet. ..

-Görümcem işlere bumunu sokmuş bulunuyor ve polisi kuşkulandıracak ve onları alehimize sevkedecek kadar da bilgisi var.

Danny'nin sesi kurumuş nefsine güveni kaybolmuştu:

-Neler öğrenmiş ki.

52.sayı

-Dün gece yatağa tekrar girdikten sonra tekrar çıktığımın farkında .... Alan'ın içki almaya gittiğini söylediğim zaman büfemizin içki dolu olduğunu görmesin ve tabancanın bir müdddet yerinden çalınıp tekrar yerine konmuş olması onun elindeki delilleri alıp bizi mahvetmeğe yeter sanırım.

Danny'nin hiç bir şey söylemeden gözlerini çeşmeğe dikmiş olduğunu görünce devam etti:

-Bana tekrar yardım edeceksin değil mi? ...

-Öyle mi?

-Başka çıkar yolu yok bunun. İkimiz birlikte bu işi ele almalıyız. Onun bizi öldürmesine müsade etmemeliyiz. Zaten onun yapacağı da budur.

-Bu işe nasıl mani olacaksın sırtlan?

-Alan'ın kaybolmasından ötürü ziyadesiyle müteesirdir. Bugün işine bile gitmedi. Bu teessür onun zehir içmesine engel olmayacak kadar büyüktür.

Gözlerini genç kadından kaldıran Danny adeta haykırdı.

-Aman Allahım neler duyuyorum!. ...

-Bu zehiri sen temin edeceksin Danny!...

Danny, "olmaz" gibi başını sallarken sırtlan konyuşmaya başladı:

-Danny zannediyorum ki kocamı sevmiyordum .... Onu öldürdüm çünkü beni uçurumlara sürükleyen şeyler vardı..

Jane Danny'nin gözlerine .bakarken orada, vaktiyle Alan'ın gözlerinde okuduğu bir korkuyu gördü. Birden bire Alan'ın dirilmesini ve gözlerinin tekrar böyle bakmasını arzuladı. Eğer bu arzusu yerine gelseydi şimdiki bu korkulara ve endişelere gerek kalmayacaktı. Son nefesini harcarmış gibi söylendi.

-Yaşayabilmem için onu öldürdüm.

Genç kadın hala ayakta duruyordu bir an yumuşamaya başlayan kalbinin tekrar sertleşmesini ve içindeki vahşi hayvanın tekrar şahlanmasını bekliyordu. Danny'ye söyleyecek kelimeler arıyordu çünkü bütün hissettikleri ve arzularını anlatacağı tek insan Danny' di fakat söyleyecek tek bir kelime bile bulamıyordu. Danny'nin menfaatlerini okşayacak şekilde ve onun diliyle konuşması lazımdı:

-Bu kızın ölmesi bizim yaşamamız demekti. Danny bu işin başka şekli yoktur.

Danny Fuller hiç bir şey söylemiyordu. Jane devam etti.

-İhtiyacım olan şeyi nasıl temin edeceğini biliyorsun. Gerisine sen karışma. Bu benim için son fırsatır. Bu fırsatı tepmemeliyiz; teptiğimiz anda kanun peşimize düşecek...

Gözlerini kapamış olan Danny fısıldadı:

-Ben paramı istiyorum.

-Hiç üzülme vereceğim.

Gözleri hala kapalı olan Danny hiç bir şey söylemeyince genç kadın sordu:

-Yarın sabah gideceksin değil mi?

Yavaş yavaş başını sallayan Danny fısıldadı:

-Allahım sen yardımcı ol!...

Merdivenleri inmekte olan Danny ara sırada omuzlarının üzerinden geriye doğru bakıyordu. Nihayet yan tarafdaki kapıya gelmişti.. Bu kapıdan dışarıya süzül,en genç adam parlak bir mehtabın aydınlığı gecenin koynundaydı artık.... Arabasının bulunduğu yere kadar binaların gölgelerinde yürüdü ayni gölgelerin içinc,le,>uzun boylu adamın kendisini takip etmekte olduğunu anlamıştı. Arabaya gidip Qtu,l;:1ll. Danny bu uzun boylu adamın arabanın arkasına kadar sokulduğunu ve cebinden bir<zarf\çıkararak üzerine bazı şeyler yazdığını görmüştü Danny sonunda soğumuş buz kesilmiş b~r,şekilde hissederek oturuyordu, etrafına bakınıyordu. Korku ve endişe onu tamamiyle sa1111ıştı.. Cinayetini polis haber almıştı sanki şimdi gölü tarıyorlardı.

53.sayı

Aman Yarabbi! ... Şimdi oraya gitsek.... Şirden bire boğazı düğümlendi, kollarını manasız hareketlerle sallarken derin bir nefes geçirdi nihayet arabayı çalıştırmaya muvaffak oldu...

-XXI-

Kathy, Donald Blake'e kapıyı açarken/ yüzünde belirsiz bir tebessüm yayılmıştı. Geçen bir saat zarfında genç kız artık bir yardımcısının kalmadığını düşünmüştü. Bu düşünce .... Donald Blake'i Jane'le yalnız başına.bıraktığı zaman doğmuştu. Kathy; Jane'i hiç bir zaman bir vampir olarak görmemiş fakat erkekleri baştan çıkaran cazibesine ve kadınlığının bütün azimetini belirten güzelliğine.inanmıştı. Blake'de bir erkekti ve onun da bir cinsel zaafı vardı .... Fakat bütün bunlara rağmen Blake yine kendisine dönmüştü. Genç kız onun boynuna sarılmamak için kendisini zor tutuyordu:

-Yüzünde ruj lekesi görmüyorum ... Otursana.

Blake kanepeye doğru giderek söylendi:

-Yeni genle neticesiz bir mücadele yaptık...

Genç kız sigara yakan Blkae'e sigara taplası getirirken sordu:

-Güzel bir kadın değil mi?

-Hayır sadece bir diple...

Kathy bir şey söylemedi halbuki bir kaç gün evvel böyle bir hüküm karşısında kalsaydı yengesini müdafa etmek için mücessen bir isyan kesilirdi. Blake sakin bir eda ile ilave etti:

-Zannederim Alan onu idare edemiyordu.

Kathy, Blake'in yanına oturmuştu. Etraf gayet sakindi. Biraz öteki dairelerden birinin penceresi açılmıştı genç kız hayretle sordu:

-Bunu niçin söyledin?

-Garip bir kadın .... Ben kim olursam olayım bana bir "erkek" nazarıyla bakıyordu. Ben çıktıktan sonra cebinde tabanca taşıyan biri kapıyı çalmadan girdi.

-Fakat bu neyi ifade ediyor?

-Bilmiyorum, fakat tam polisi çağırmak zamanı:

-Müdüriyet saat beşte kapatıyor:

-Ağabeyin ve yengen dün akşam ne yapmışlar? Biliyor musun?

-Jane'nin anlattığına göre evvela Pas Guale lokantasına gitmişler, sonra Methearson parkındaki gölde motor gezintisi yapmışlar, nihayet eve dönmüşler.

-Kocasıyla yaptıklarını anlatmak yengenin adetimiydi?

-Niçin? ... Hayır.. .. Bilakis yaptıkları hakkında tek bir kelime bile söylemezdi. Halbuki dün akşam yaptıklarını, nereye gittiklerini baştan sona kadar anlattı.

-İşte bu bakımdan bundan şüpheliyin. Bu hareketin bir manası olmalı.

Gözleri belli bir noktaya dalan genç kız alt dudağını ısırırken fısıldadı.

-Garip şey ben ona ne yaptıklarını sormadığım gibi o da bana hiç bir şey söylemezdi. Fakat o akşam bana her şeyi anlattı.

Sigarasını söndüren Blake ayağa kaktı:

-Bu işi birlikte tetkik edelim ne dersin? Ağabeyini en son kim görmüşse onu bulalım. İşte bir baştan başlayıp öbür başa yürüyelim. Mesela tahkikatımıza Pas Guale lokantasından başlayabiliriz.

Hafifce gülümseyen Kathy pardüsüsünü giymek için yatak odasına geçti. Odanın ortasında bir müddet duran genç kız Blake'i kendisine tanıştıran mesut tesadüfü düşünüyordu. Onun yanında oldukça gönül ferahlığı duynakta olduğunu hissetti Blake itimat edilecek temiz kalbli iyi bir gençti .... Artık ona, bulduğu emanetçi makbuzundan çekinmeden bahsedebilirdi. Kendisi makbuzu ne yapacağını bilmiyordu. Kathy ile Blake garaja girdikleri zaman garaj bekçisi Pete bir otomabili içeriye doğru sürmekle meşguldu Pete arabadan inerken Kathy sesini titretti:

-Merhaba Pete; kiracılardan Bay Blake ile tanıştın mı?

Pete, Blake ile tanıştıklarından memnun olduğunu söylerken, genç kız Blake bakıp terrar Pete' e döndü.

-Dün akşam garaja girerlerken Alan'la Jane'i gördün mü Pete?

-Tabii ... Bana bunu telefonlada sordun hatırlamıyor musun?

-Evet. Ağabeyin ve Jane müteessir miydi?

-Onunla konuşmadık *ki?/*

-Ama onu gördün değil mi?

-Eeee, şey ... Evet... Evet onu gördüm.

Kathy başını sallarken Blake'e döndü ve elini tuttu:

-Teşekkür ederim Pete Allah rahatlık versin.

Dedikten sonra Blake'i çekti, fakat genç adam hala emniyet etmiyordu Pete'e dönerek sordu:

-Bay Palmer'in yüzünü gördün mü?

Kasketini geriye doğru ittikten sonra cebinden çıkardığı mendille alnını silen Pete Ağır bir tonla konuştu:

-Eğer bu suali başka birisi sorsaydı şühhelenirdim doğrusu, ne demek istediğinizi anlamadım? Karısı onunla konuşup "kocam Alan" diye hitab ettikten sonra görmeye ne lüzüm var .... Bu sual Bayan Palmer'i gücendirmez mi?

-Bayan Palmer'i beni alakadar etmez, sana dosdoğru bir sual sordum.

Hayretle açılmış yeşil gözlerini Donal Blake' e dikmiş bulunan Pete mırıldandı:

-Hayır onun yüzünü görmedim. Arabadan dışarı çıkmış dirseğini gördüm. Bana bir tek kelime söylemedi.

-O zaman bu garip hareketin farkına varmadın mı?

-Hayır bu suali sorduğunuz şu ana kadar bu işte bir gayr-i tabiilik görmedim.

-Buraya emniyet müdürlüğünden biri geldi mi?

-Bir kişi geldi. Bana Bay ve Bayan Palmer'in garaja ne saat geldiklerini sordu. Ben de dün akşam saat onda geldiklerini söyledim.

-Bu konuştuklarımızı Bayan Palmer'in kulağına gitmesini istemiyorum. Bu sorduklarımla Kathy'nin hiç bir alakası yoktur. Bunlar tamamen benim fikirlerimdir, anladın mı?

-Peki bu suallerin kimin ve ne sıfatla sorduğunu öğrenebilir miyim?

-Sadece bir dost; o kadar.. .. Şimdi Allahaısmarladık,

-Güle güle.

Göl kenarındaki büfenin tezgahından kırmızı yanaklı, sarı saçlı genç kız elindeki bardağı kurulamakla meşguldu. Kathy ile Blake yürüdükleri zaman sordu.

-Buyurun bir şey emreder misiniz?

Blake iki gazoz ısmarladıktan sonra cebinden çıkardığı resmi genç kıza gösterdi.

-Bu fotorafın sahibini tanıyor musun? Büfenize en son ne zaman geldi?

Resmi alıp dikkatlice baktıktan sonra genç kız cevap verdi:

-Geçen akşam sarışın çok güzel bir kadınla buraya gelmişlerdi.

-Saat kaçta?

-Hatırlamıyorum? Bunlar hırsız, falan mı yoksa?

-Hayır... Onları en son göreni arıyoruz.

-Vah....Vah.... İkisi de hoş sohbet sevimli insanlardı. Büfede bir şeyler yedikten sonra sandal gezintisi için göle gitmişlerdi, fakat saat kaçta acaba? ... Bir türlü hatırlamıyorum.

-Büfeden çıktıklarını gördün?

-Hayır ... Burann çok kalabalık olduğu bizim de çok meşgul olduğumuz bir zamanda çıkmış olmalılar.

Blake teşekkür ederken fotorafı cebine koydu. Tezgahdaki genç bu garip çiftin meydana çıkmaları için samimi temellilerde bulunuyordu. Bu fotoraf Alan'ın üniformalı bir resmi olmalıydı. Blake bu resmi göstermek lüzumunu niçin duymuştu acaba? Alan bu büfeye üniforma ile gelmemişti ... Genç kız merakla sordu:

-Fotorafı görebilir miyim Blake?

Blake:

-Tabii.

Dedikten sonra garip bir tebessümle döndüğü genç kıza fotorafı uzattı. Kathy bu fotorafı hiç görmemişti. Fotoraf üniformalı olmadığı gibi Alan'ın en son resimlerinden biriydi. Genç kız fotorafı iade ederken genç adamın yüzüne hayret ve merak dolu nazarlarını çevirmişti. Blake izah etti:

-Bu gün seninle konuştuktan sonra Alan'ın çalıştığı bankaya gittim. Bu fotorafı bana orada verdiler.

Genç kız Blake'e bakarken bir şeyler söylemek istedi; fakat kelimeler boğazında kurumuştu. Bütün söylemek istediği parlak gözlerinde tatlı bir tebessümle çerçevelenen yüzünde kolayca okunuyordu.

Blake özür diledi:

-Beni affet Kathy. Ağabeyin hakkında girişiğim bu tahtikattan seni haberdar etmeliydim.

-Af dileyecek bir şey yok Blake bütün yaptıklarından dolayı sonsuz derecede memnunum.

Göl kenarındaki iskeleye gelmişlerdi. Motorbotları ve sandalları kiraya veren çocuk iskeledeydi. Havanın soğuk olmasına ve usu u u bir rüzgar esmesine rağmen gölün üstü sandal sefasına çıkanlarla doluydu. Blake iskeledeki çocuğun boş olmasından istifade ederek yanına yanaştı ve elinde tuttuğu fotorafı göstererek sahibini hatırlayıp hatırlamadığını sordu. Çocuk derhal cevap verdi:

-Tabii, hatırlamaz olurmuyum. Bu resmin sahibi ile yanındaki güzel bayan iki yada üç defa geldiler ve bir motorbot kiraladılar. Siz polis mişiniz yoksa?

-Polise benziyor muyum?

-Pek değil.

-Ben bu fotorofdaki adamın arkadaşıyım. Dün akşamdan beri kayboldu, onu arıyorum.

-Garip şey!..

-Buraya en son geldikleri zamanı hatırlıyor musun?

-Dün akşam zannedersen .... Evet dün akşam yanındaki sarışın kadının verdiği bir dolar bahşişi henüz harcamadım bile ...

-Bu bahşişi vermesinin sebebi neydi?

-İstedikleri botu vermiştim de ondan, kadın büyük bir bot istiyordu. Ben de dört kişi alabilecek bir botu verince memnun kaldılar.

-Kirayı sana kim ödedi?

-Kirayı bana ödemediler. Kira parası daima şuradaki kutuya atılır.

-Peki bu parayı kutuya kim attı?

-Şey ... Kadın ... Evet kadın attı bottan çıkar çıkmaz kadın bana bir dolar bahşiş verdi sonra botun kirasını da kutuya attı.

-Yanındaki adam ne yaptı?

-Doğruca yürüdü.

-Onu gördün mü?

-Tabii.

-Kendisiyle konuştun mu?

-Tabii. Çok samimi bir adamdı. Bir müddet tayyarecilikten bahsettik. Sivil havacılık ehliyeti olmaya çalışıyormuş.

-Gezintiden döndükten sonrada konuştun mu?

-Ha? .... Durun, iskeleye bir bot yanaşıyor, gidip bakayım.

İskeleye doğru koşan çocuk, yanaşmakta olan botu elindeki kancalı sırıkla çekerek yanaştırdı. Bot boşaldıktan sonra yeni müşterilerle doldu ve iskeleden hareket etti.

Kathy, Blake döndü:

-Ağabeyim ve Jane'in buraya geldiklerini öğrendik artık.... Daha başka niçin bekliyoruz?

Genç kız Blake'in ne düşündüğünü bir türlü anlamıyordu. Hareketleri manasızdı. Alan'ı gölde boğazlamazlardı ya.... Kathy bunu düşününce göl suyunun ve çamurunun ciltle temasını duyar gibi oldu. Bu düşündükleri tamamen saçmaydı tabi, Alan göl içinde olamazdı. O sağ ve her zamanki gibi sıcak ve hareretliydi. Blake başını sallarken mırıldandı:

-Şu anda ne yaptığını biliyorum. Şimdilik etrafı eşelemekle meşgulum bu gölün Alan'la bir alakası var gibi geliyor bana.

-Ne gibi?

-Şimdiya kadar edindiğim kanaate göre bu mesele garip bir manzara arz ediyor ağabeyin ile karısı buraya iki veya üç defa gelmiş olduğunu öğrendik; gerçi yengeni pek iyi tanımıyorum ama bir görüşde edindiğim bilgiler şudur ki bir biri ardına üç defa göle gelerek sandal sefası yapacak bir yaradılışta değil o.... Bu bakımdan bu gölüm ağabeyin iyi kuvvetle alakası olduğuna tahmin ediyorum.

Derin bir sükuna dalan genç kızın gözleri gayr-i ihtiyari göle çevrilmişti. Gölde dolaşan tekneleri görmek istediği halde bir türlü buna muaffak olamadı. Göl, pavyondan gelen ışık hüzmeleriyle maydana vgetirdiği ışık çizgisinden sonra tamamen karanlıktı. Blake; iskeleden tekrar yanına gelen çocuğun eline bir dolarlık şıkıştırırken sordu:

-Verdiğin malumat için teşekkür ederiz, sorduğumuz adamla gölden döndükten sonra hiç konuşmadın değil mi?

Verdiği banknotu yan cebine koyan çocuk:

-Hayır konuşmadık.

Zannedersem "Alan'a Allhrahatlık versin" gibi bir şeyler mırıldandı ve eski iskelenin basamaklarını atlıyarak uzaklaşdı.

Blake sordu:

-Bundan kattiyetle emin değilsin?

Merak ve endişe ile Blake'in yüzüne bakan çocuk cevap verdi:

-Bu işler bana pek karışık geliyor bayım. Adamın yanındaki sarışın kadın kayboldu mu? Her neyse bunları bizi patron Hoxhy'e sorsanız daha iyi olacak.

-Bana bak delikanlı bütün bu konuşmalarınızın aramızda kalması çok mühim anladın mı?

-Ben kanunu temsil eden bir memur değilim senden öğrenmek istediğim şudur: Adam motorbottan çıkarken sana bir şey söyledi mi?

-Zannedersem söyledi. O motorbottan çıkarken ben de oradaydım.

-Yüzünü gördün mü?

-Evet...

Bir müddet sonra yüzü kızaran çocuk ilave etti:

-Tabii kolundan tutup durdurmadım ve uzun uzun seyretmedim söylece gördüm.

Pas Guale lokantasına uğramayı düşündülersede sonradan vazgeçtiler ve eve döndüler. Blake, arabayı garajda kendisine ayrılan yerde durdu. Garajın bütün ışıkları söndürüldüğü için etraf tamamen karanlığa dönmüştü. Kathy yorgunlukla bitkin bir durumdaydı. Arabanın kapısını açmak için bile kuvveti yoktu.

57.sayı

Dairesine çıkmaya üşeniyor hemen arabanın içinde uyumayı düşünüyordu.

Kısa bir müddet süren sükutu Blake'in sesi bozdu:

-Burada bir birimizden ayrılsak fena olmaz. Uzun boylu beraber görünmemiz işlerimizi güçleştirebilir.

-Peki.

Diye fısıldayan genç kız Blake'in kendisini ne şekilde " Allah rahatlık versin" diyeceğini merak ediyordu ve bekliyordu. Nihayet Blake yüzüne yazılan tebessümle sordu.

-Gelişigüzel bir Allah rahatlık versin dememi hoş karşılamayacaksın galiba, öyle değil mi?

-Zannedersem.

Hemen yanlarından geçen otomobilin ısıkları kendilerini bir an için aydınlattı. Kathy hala bekliyordu:

-Burada on gün kalacağımı söylemiştim.

-Kendime gönül macerası çıkarmak istemezsin herhalde.

-Belki isterdim; fakat ne demek istediğini anlıyorum.

Blake genç kızı bir müddet süzdükten sonra eğildi ve dudaklarından öptü:

-Seni üzüntüye sevkedecek hiç bir şey Kathy... Yalnız dairene çıkarken biraz dikkatli ol.

-Yegane ümidim sensin artık Donald. Bana bütün mevcudiyetinle yardım edeceksin değil mi?

-Önümüzde bir kaç günümüz var Kathy'i .... Yarın emniyet müdürlüğüne gitmelisin.

-Peki şimdi daireme çıkayım mı?

-Evet.

Genç kız otomobilden inip kapısını kaparken Blake'e Allah rahatlık versin dedi. O anda sigarasını yakmakta olan adam başını salladı. Kathy uzaklaşırken adımlarının çıkardığı sesler boşlukta tok akisler yapıyordu.

-XXIII-

Sabah güneşi odayı iyice ısıtmıştı. Jane derin bir uyukuya dalmış bulunuyordu. Genç kadın emanetçi makbuzubu bulmak için bütün dolapları alt üst etmiş nihayet bitkin bir vaziyette soyunmakdan karyolaya uzanmıştı. Şu anda rüya görüyordu. Geniş geniş ve müstesna bir şekilde döşenmiş bir odanın ortasında ayakta duruyordu. Odanın iki kanadı da açılmış olan kapıdan tualet giymiş kadınlar bir biri ardandan içeri giriyorlar Jane'in elini sıktıktan sonra odanın bir köşesine doğru yürüyorlardı. Bütün bu kadınlar Jane'in iki misli uzunluktaydılar. Bütün misafirler kendisine taktim ediliyor fakat o söylenen şeyleri açık bir şekilde duyamıyordu. Kadınların arkasından erkekler girmeye başlamıştı. Tam bu sırada Jane'in üstündeki elbise aşağıya kaymış ve göğüslerinden biri dışarıya doğru fırlamıştı. Kendisine takdimedilen erkek misafirler göğsüne gözlerini dikmişlerdi. Jane bu misafirleri, kendisine takdim edilen isimleri duyamıyor, göğsünü örtemiyordu. Nihayet uyanır uyanmaz:

-Seherarber!

Diye bağırdı Alan'ın şehir dışında yaşayan ve benzin istasyona sahipolan ve arkadaşı Seherarber'di. Birden bire saatine baktı. Saat dokuz buçuktu. Oturma odasın geçti ve telefon rehberinde bu adamın telefon numarasını bulup diski çevirmeye başladı. Telin öbür ucundan kalın bir ses cevap verince sordu:

-Bay Seherarber'le mi konuşuyorum?

-Evet.

Jane kendisini taktib edip Alan'ın kaybolmuş olduğunu söyledikten sonra sordu:

-Harp esnasında İngiltere'de "İpsxch" bulunuyordunuz deyil mi Bay Seherarber?

-Evet hatta Alan'da daha uzun bir müddet kaldım.

58.sayı

-Alan'ın arkadaşlarından Donald Blake isminde birini tam yor musunuz?

-Donald Blake mi? İsveçte mi bulunmuş? Şu an böyle birisini hatırlamıyorum. Harp sırasında bir sürü insanla arkadaşlık ettik fakat hepsini ayrı ayrı hatırlamaya imkan olmadığını taktir edersiniz muhakkak.

-Bu akşam buraya gelebilir misiniz Bay Seherarber?

-Nereye?

-Bizim eve.... Şey sizi bu adamla karşılaştırmak istiyorum. Söyledikleri doğru ise tanıyacağınız muhakkaktır.

-Peki Bayan Palmer geleceğim, yalnız adresinizi verip gelebileceğim zamanı bildirirseniz fena olmaz.

Jane adresi ve buluşma saatını söyledikten sonra telefonu kapattı ve bir müddet sonra hareketsiz durdu. Genç kadın son bir ümit ile Alan'ın traş kutusunu karıştırdı. Makbuzu bu kutuya gizleyebilirdi .... Fakat heyhat! Tüm aradığı yerlerde olduğu gibi buradan da eli boş dönüyordu. Birden bire mühim bir şey hatırladı. Alan'ın bankada pardüsüsü ve pipo tütünü kutusu ve bazı kitapları vardı. Ya bu kutu veya kitablardan herhangi birisi makbuzu saklamasına müsahitti. Bunları hatırlayınca makbuzu muhakkak bulacağına kanaat getirdi. Şimdi düşünecek iki mühim şey kalmıştı: Kathy ve Blake ....

Saat üç bukuçta dairenin kapısı çalındı gelen Danny'di. Perişan bir vaziyette olan ve yüzü bir hayli kızaran Danny kanepeye oturdu. Hiç bir şey söylemeyince Jane sordu:

-Zehiri aldın mı?

-Evet hem de en alasını.

Elini cebine sokarak içi beyaz bir madde ile dolu kahverengi bir şişe çıkardıktasn sonra ilave ettti.

-Siyanit... İntiyarların yüzde doksanında bulunan zehir.

Şişeyi aldıktan sonra avucunun içinde sıkı sıkıya tutan Jane cevap verdi.

-Ne şekilde kullanacağım bunu?

Genç kadını garip nazarlarkla süzen Danny ilave etti.

-En doğru şekil şudur güzelim: Kathy'nin ağzından bir not yazıp ölümünden kimsenin sorumlu olmadığını belirtecek ve zehiride kahvesine karıştıracaksın.

-Miktarı ne olacak?

Bir müddet sonra Danny cevap verdi:

-Bunu satan adam, ayrıca bir insanı; yakalanmadan nasıl öldüreceğimiz hakkında bilgi verdi. Eğer bütün şişeyi kullanırsan polis bunun bir intahar olmadığını anlarmış. İntahar edenlerin ekseriyeti az miktar alırmış.

Ayağa kalkarken devam etti:

-Sen bana bir kadef içki ver. İçkiyi hazırlayıncağa kadar şişeyi elinde tutayım sırtlan. İçki tatlı olsun biraz; bütün bu konuşmalar beni bayağı susattı.

Jane bir şarap bardağını koyduğu viski ile bir bardak da su getirdi. Su bardağına bakmaya bile lüzüm görmeden viskiyi bir yudumda içen Danny sulanmış gözlerle genç kadını süzdü:

-Zehri satan adam bana ne dedi biliyor musun? "Hey, sen benimle ilk defa alış veriş yapan bir adama benziyorsun. Bu zehiri ne yapacaksın?" Ben de sordum: "Bir katile benziyor muyum?" o: "Hayır" deyince ben de tabancamı çektim: "Şimdi seni öldürürsem katil olup oldığımı anlarsın" deyip onu kovalamaya başladım. Adam can havliyle geriye doğru sıçradı ve bağırdı: "Ben bir şey dernek istemedim abrader sen tam manası ile bir katile benziyorsun."

Danny yayvan yayvan gülüyordu. Jane siyanit şişesini iki avucu arasında mütemadiyen aktarırken onu süzüyordu. Birden bire gülmeyi kesen Danny.

59.sayı

-Zehri sen almış olaydın acaba sana ne derdi?

Dedi ve emanetci makbuzunu sorma,dan çıktı.

-XXIV-

Kathy yemeklerini yalnız yemekle beraber bir kişi için hazırlanmış masayı görünce hüzün verdiği için daima iki kişi için hazırlardı. Yalnız sabahları vakti olmadığı için kahvaltı sofrasını ayni şekilde hazırlıyordu. Her zaman olduğu gibi akşamda Kathy yemek odası iki kişi için hazırlırlanmış bulunuyordu. Genç kız dolaptaki süt şişesini alarak masaya geldi ve bardağa boşaltmaya başladı ... Şişe boşaldığı halde bardak hala dolmayınca hayret etti. Bu şişe dört bardak alırdı. Dökülmüş olması ihtimaliyleide laba baktı. Dolabın içi temizdi. Genç kız hayret veren ifadesiyle başını salladı ve ocağa doğru yürüyüp hava gazını açtı. Ocağın üzerine yemeğini koyup salata için domatez doğrarken telefon çaldı. İşini bırakıp telefonun başına gelen genç kız bir müddet durakladıktan sonra ahizeyi kaldırdı. Telin öbür ucundan Donald Blake soruyordu:

-Yemeğini yedin mi?

-Hayır. Henüz yemedim.

-Biraz geç oldu ama yemeğe seni davet edersem gelir misin?

-Nerede yiyeceği? Elbisemi değiştirmeme lüzum var mı acaba?

-Ben her zaman "Lacson'da" yerim. Bu bakımdan ne giyiyorsan öylece gelebilirsin.

-Peki ama beraber yemek yiyeceğimiz bir yer teklif edersem ne dersin?

-Yalnız beni şimdi taa yedinci kata çıkartma kapıda buluşalım olmaz mı?

-Peki. Yirmi dakika içinde kapıdayım.

Kathy acale ile soyundu ve başına naylon başlığını takıp banyoya girdi. Yirmi dakika sonra tamamen geyinmiş boy aynası önünde uzun bacaklarını ve ileri doğru fırlamış göğüslerini yüzünün matrengine uygun olan elbisesini gururla seyrediyordu. On sekiz yaşından fazla göstermiyordu. Bay Blake'i de düşündüren buydu galiba yirmi üç yaşında olduğunu Bay Blake'e söylemelimiydi acaba. Birden bire karnının acıktığını hissetti. Hiç değilse şu sütü içmeliydi. Bardakta bırakırsa ekşiyebilirdi. Süt bardağının üzerinde uçmakta olan büyücek bir sineği kovaladıktan sonra tam bardağı ağzına götürecekken telefon tekrar çalmaya başladı. Bardağı dolaba koyduktan sonra telefona cevap verdi. Blake geç kalmış olduğunu iftar ediyordu:

-Şimdi geliyorum.

Dedi ve banyonun içinde saklamış olduğu emanetçi makbuzunu alıp kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açıp eşiği hızla atlarken Jane ile burun buruna geldi. Bu ani karşılaşma ve hafif çarpışma Jane'nin elinden bir şey düşürmüştü. Yerden eğilip düşürdüğü şeyi avcuna alan Jane tekrar Kathy'ye döndü.

-Şey tam kapını çalacaktım. Yemeği benimle birlikte yiyebilir misin?

-Teşekkür ederim.. Fakat buna imkan yokacele etmeliyim, geç kaldım.

Dedikten sonra genç kızın yüzü kireç gibi olmuştu. Asansörün önünde bekleyen genç kız titriyordu. Jane'in kendisini yemeğe davet etmek için ıgelmediğini biliyordu. Jane'in elinden düşürdüğü yeş bir anaftardı. Jane kendisinin evde olduğunu biliyordu. Genç kız buna akıl erdiremiyordu. Asansöre girdi. Donald Blake kendisini alt katta hiç kimsenin kullanmadığı tozlu bir odada bekliyordu. Sigarasını hemen söndürmüştü. Yenisini yakan genç adam yüzünü o tarafa çevirdi. Beraberce çıkarlarken Kathy'ye sigara uzattı.

60.sayı

Kathy içmediğini ifade eden bir baş sallamasıyla beraber:

-Geç kaldığımdan dolayı müteessirim Donald fakat buna mecbur oldum.

-Ehhemniyeti yok Kathy.

Akşamın karanlığı altında Blake'in bir manolya ağacının altında arabasını bırakmış olduğunu, Farrel'e doğru gidiyorladı. Arabaya binmişlerdi. Arabaya binerlerken Kathy sordu:

-Ahhedersin Blake kabalık ettim değil mi?

Blake güldü:

-Evet.

Derken ayni zamanda önündeki aynadan arkasını seyrediyordu. Kathy sordu:

-Güzel olduğumu kabul ediyosun değil mi?

-Tabii.

Blake arabayı mütemadiyen karanlık ve sakin yollarda sürüyordu. Kathy sordu:

-Önce yiyip sonra karanlık bir sokak arasak daha iyi olmaz mı?

Genç kız canı sıkılmış olduğu halde Blake'e dedi:

-Ayrıldığımızdan beri takip ediliyoruz. Bizi takip eden araba geçinceğe kadar bu sokaklarda dolaşmayı tercih ediyorum.

K.ranlık bir köşeyi dönerlerken arkalarından gelmekte olan üstü kapalı bir otomobil biraz duraklamış sonra meçhun bir istikamate doğru yönelmişti. Sonra Blake sordu:

-Bizi takip eden arabayı tanıdın mı?

-Hayır fakat direksiyondaki bir kadın değil miydi?

-Hayır pek zannetmiyorum.

-Yemin ederim bir kadındı. Hem de Jane' di o.

-Nereden biliyorsun?

-Belki sana garip görünecek ama onun beni gözetlediğini biliyorum. Seninle buluşmak için kapıdan çıkarken onu kapının önünde gördüm. Elinde benim dairemin anahtarı vardı.

Blake sükfıt ediyordu ve genç kızın devam etmesini bekliyordu. Genç kız:

-Ağabeyim askerdeyken Jane'le beraber benim dairemde oturuyorduk. Dairelerimiz ayrıldığı zaman anaftar onda kaldı.

-Senin evde olduğunu biliyordu değil mi?

-Evet beni de düşündüren bu.

Genç kız elini cebine sokarak emanetçi makbuzunu çıkarttı ve Blake' e uzattı:

-Jane belki bunun peşinde geziyor. Bunu dün ağabeyimin çekmecesinde, bulduğum.

Blake makbuzu alıp ışığa tuttarken sordu:

-Bu kağıdın önemli olduğunu nereden biliyorsun?

-Ağabeyimin tabancasını koyduğu yere gizlemişti.

-Hemen bu gece tahkik edeyim; makbuzu bana verir misin?

Nefesini tutan genç kız sıkı sıkıya tutuğu makbuzu Blake'e uzattı. Bir an bütün şehirin derin bir sükfıta daldığını hissetti. Yalnız Blake'in sözleri akisler yapıyordu.... Gelişigüzel söylenmiş bir biri ardına sıralanan bu kelimeler genç kızda heyecan yaratmıştı.... Dün gece Blake'in elinde Alan'ın fotorafını gördüğü zaman duyduğu şüpheyi şimdi de hissetmeğe başlamıştı. ... Ama o fotorafı Blake nasıl elde ettiğini izah etmişti. Fakat!. .. Genç kız birde bire gaflet perdesinin dimağından sıyrıldığını hissetti. Blake'in verdiği izahat kafi değidi. Kendisinin izah ettiği gibi fotorafı bankadan almış olamazdı. Çünkü bir birlerine tesadüf ettikleri günden beri daima beraber bulunmuşlar ve hiç ayrılmamışlardı. Kathy fısıldar gibi söylendi:

-Bizi takip eden o otomabil beni kuşkulandırdı. Haydi eve.

61.sayı

Bir müdet kaskatı bir sükfıt sürdü. Blake geldikleri istikamete doğru arabayı sürerken konuştu:

-Daima seninle beraberim meleğim. Beni unutma.

-Peki,

-Şuracıkta birer sandiviç yesek olmaz mı?

Kathy, "peki" der gibi başını sallarken makbuzu cebine koydu. Küçük bir büfede sandiviç yerlerken Blake genç kıza emniyet müdürlüğüne gidip gitmediğini sordu. Kathy gittiğini söyleyince Blake tekrar sordu:

-Bir faydesı oldu mu?

-Ağabeyimin karısını bir başka kadın yüzünden terk edmiş olduğunu söylediler.

-Başka.

-San Diego' da bir adamın otomobili orada bırakmış olduğunu, bu adamın ağabeyimden başkası olmadığını, eğer yakında bir şeyler öğrenmek istersem Meksika'ya gitmem icap ettiğini ilave ettiler.

-Bunlar tamamen faraziye.

-Evet...

-Üzülmeye lüzüm yok dediler. Ağabeyim bu kadından hevesini alınca tekrar geri dönermiş. Bir çok kimseler ayni şekilde hareket ediyormuş.

-Böyle bir şey olabileceğini düşündün mü?

-Hayır.

Eve gelirlerken Blake için bırakılmış bir pusula gördüler. Bu pusulada Jane'in Donald Blake'i hemen görmek istediği yazılıydı.

-Gel, hemen yengenin dairesine beraber gidelim.

Genç kız asansöre adımını atarken başını salladı:

-Benim gitmeme lüzum olmadığını zannederim.

-Piyesin son perdesindeyiz meleyim. Bir kaç dakika içinde işleri bütün çıplaklığıyla öğreneceğiz.

Heyecandan sesi kısılan Kathy fısıldadı:

-Öyleyse ben de geleyim.

-XXV-

Jane kapıyı açarken hafi.fee kızarmış yüzene geniş bir tebessüm yayılmış gözleri parlamıştı. O ana kadar Kathy'nin hiç görmediği mavi satenden bir picama giymişti. Kapıyı açtığı zaman Blake'e ve Kathy'ye ayn ayrı bakan genç kadının yüzünde birden bire kaybolan bir utanma gölgesi belirmişti. Hele ikisine birden:

-Buyurun.

Dedi. Blake ile Kahty oturma odasına girdiği zaman siyah bir elbise giymiş olan uzun boylu bir adam oturmuş olduğu kanepeden ayağa kalktı bu adamın yanında duran Jane Blake'e zafer dolu bakışlarını dikmiş bakarken, taşradan gelmiş arkadaşlarını şehrin en mühim şahsiyetine takdim eden bir ev sahibesi tavrıtakınmıştı. Fakat onları bir birlerine bir türlü taktim etmiyordu. Gittikçe büyüyen·kaskatı bir sükût dikkatlice bu adamı süzüyordu. Nihayet konuştu:

-Bay Blake Bay Seherarber'e neden yabancı duruyorsunuz birbirinizi tanımıyor musunuz yoksa.

-Dur bakalım biraz müsade edin. Belki beni görünce şaşırmıştır.

Jane kahkahları arasında konuşmaya çalışıyordu.

-Fakat Bay Seherarber İpsvic'te bulunmuş orada kocamla berabermiş. Bay Seherarber'i hatırlamadığını da hayret ettim doğrusu.

-Öyle mi? Nerede bulunmuş.

-Bana bak ahbab sen İpsvic'te uçmadın burada bulunmanın maksadı nedir.

Blake uzun boylu adama cevap vermedi.Jane dönerek mırıldandı:

-Sizi rahatsız ediyorum Bayan Palmer.

-Şimdi anlıyorum ki kocam şu. anda.kayıp bulunuyor Bay Blake siz onun arkadaşı olduğunuzu iddia ederek· karşımıza çıkıyorsunuz fakat yalancı olduğunuz anlaşılmış bulunuyor zannedersem sizi Polise ihbar etmenin tam zamanıdır.

-Ben zannetmiyorum.

Jane yuvarlak omuzlarını kımıldatarak sordu:

-Fakat siz kimsiniz ne istiyorsunuz?

Blake hiç bir şey söylemiyordu. Dudaklarının üzerinde vahşi bir gülümseme dolaşıyordu. Kathy bu adama niçin inandığını düşünüyordu. Blake, şimdi Alan'a bir şey olduğuna ve bu hale sebeb Jane olduğuna ve onula mücadele etmesi gerektiğine ve bu mücadele yalnız olmadığına genç kızı nasıl da inandırmıştı. Kathy kanepeye yaslanmıştı. Midesinden boğazına doğru yükselen bir düğümlenme hissediyordu. Birden bire emanetçi makbuzunu hatırladı. Blake demek bu makbuz için gelmişti!

Jane kesin bir ifade ile sordu:

-Kocam nerede Bay Blake.

Kathy gözlerini açtı ve başını sağa sola sallarken bakışlarını uzun boylu adamla Jane arasında dolaştırdı ve nihayet Jane'e döndü.

-Sanırım bu meseleye yalnız başımıza kaldığımız bir zaman tartışacağız Bayan Palmer.

Dedikten sonra kapıya doğru yürüdü. Vücudunu baştan başa soğuk bir temasın sardığını hisseden Kathy bağırdı:

-Onu bırakmayın!

Bu haykırışı işiten Blake ağır ağır döndü ve Kathy'ye baktı. Adamın gözlerinde bir boşluk vardı. Jane uzun boylu adama:

-Bay Seherarber.

Dedikten sonra yatak odasına koştu. Karşı karşıya duran iki adam birbirlerini takip ediyrodu. Bay Seherarber daha genç olduğu için daha uzun boylu ve gençti. Ağır ağır söylendi:

-Ben dışarı çıkıyorum. Sen doğru hareket ettiğini sanıyorsun ama yanlış yolda yürüyorsun.

Kapıya doğru yürürken Seherarber'de onun önüne geçmiş ve yolunu kesmiş bulunuyordu. Jane'in soğuk sesi odada derin bir akis yaptı:

-Bana bak.

Balke yüzü çevirdiği zaman genç kadının elinde tuttuğu tabancayı gördü. Heyecansız bir sesle:

-Oo!.. Bir tabanca fakat o kadar korkacak bir şey değil. Parmak girecek kadar bile yara açmaz.

Dedikten sonra yolunu kesmiş olan uzun boylu adama döndü:

-Bana bak Seherarber; eğer Alan'ıı-gerçekten.arlçadaşıysan yolumdan çekil.

Jane tabancanın horozunu kaldırmış, namlusunu Blake'in doğru çevirmişti. Balke yüzünde ciddi bir mana vardı. Jane'nin sesiyüks~ldi ....

-Ha söyle Blake .... Ne dersin Kathy bu adamı.bırakalım mı?

Blake genç kadının gözünü kesti:

-Hadi Kathy polisi çağır.

63.sayı

Donmuş gibi ayakta duran genç kız yüzünü Blake'e çevirdiği zaman onu "hayır" der gibi başını salladığım gördü. Bütün vücudunda soğuk bir temasın dolaştığını hisseden genç kız buradan kaçmak uzaklara gitmek arzusu duyuyordu. Hayatının hiç bir safasında bu derece yalnız hissetmemişti. Jane genç kıza döndü:

-Vakit kazanmaya çalışıyor. Çabuk söyle bu adam ağabeyine ne yaptı? Söyle bütün bildiklerini söyle ...

-Hiç hiç bir şey. Ben bir makbuz bulmuştum.

Genç kız nefesi tıkanır gibi oluyordu. Bu adam kendisini aldatmıştı. Kendiside ona inanmış çabucak açılmıştı. Her şeyi olduğu gibi anlatmıştı.

Birden bire gözleri parlayanJane canlı bir sesle adeta bağırdı:

-Ver şu makbuzu BayBlake.

Blake sordu:

-Bu işi niçin kanuni yolla halletmiyoruz? Polisi çağırın; ona teslim edeyim. Bu makbuza neden sahip olmak istediğinizi anlamıyorum. Bu makbuzu emanetçiye teslim edilen bir çantaya aittir bu çantada seni beni alakadar eden bir şeyler var.

-Buna mukabil sizinle hiç bir ilgisi yok.

-Öyleyse polisi çağır çağırmakta bir şey yok.

-Hayır var... Polisi çağırmakla etrafın ilgisine maruz olacağız. Halbuki buna değmez. Ver şu makbuzu.

Blake gözlerini Jane'in tabancayı tutan eline dikmişti. Genç kadının işaret parmağı tetik üzerinde sinirli bir hareketle dolaştırıyordu. Tekrar kapıdaki uzun boylu adama döndü:

-Şu kapıdan çıkmak için bana yol verecek misin Seherarber?

Seherarber, Blakc'in iki adını gerisind~ duruyordu. İki adını atarcıkgeldi.ve sordu:

-Makbuzu bayana niçin vermiyorsun ahbab?

Seherarber'in sesinde işini çabuk bitirip buradan çıkmak için sabırsızlandığını belirten bir ses vardı.

Blake cevap verdi:

-Makbuz bir hakikatı isbat edecek bir vesile olduğu için

Jane bağırdı:

-Bilakis bu makbuz çalınmıştır ve onu iade etmezsen seni vurmak hakkına malik olacağım.

Oda bir an için kaskatı bir sükûta gömülmüştü. Hiç kimse hareket etmek cesaretini gösteremiyordu. Nihayet Blake elini cebine soktu ve makbuzu çıkararak bir an tetkik etti. Jane "at onu elinden" dedi. Blake makbuzu elinden atarken bir an için söylendi:

-Heyecana bir lüzüm yok; numarasını ezberledim bile. 410886

Jane'in yüzü kızarmıştı. Kathy tabanca. her an patlıyacak diye korkuyordu. Jane yere eğildi ve makbuzu alarak numaralara göz attı. Jane Blake'in zihnini bulandırmak ve ezberlediği numaraları şaşırtmak için yüksek sesle makbuzun numarasını yüksek sesle okurmuş gibi lalitayn bazı numaraları ard arda sıraladı. Fakat Blake dinlemiyordu. Kathy ile uzun boylu adam kapının aynanın öteki tarafdaki kapısını açarken geriye baktı ve uzun boylu adam kendine ehemniyet vermedi ve asansöre doğru yürüdü. Genç kız kapının kapandığını duydu. Kathy dairesine girer girmez telefona sarılmıştı.

-XXVI-

Jane mütebessüm yüzünü Blake'e çevirdi:

-Artık yalnızız Bay Blake....

-Hale elinde tutuğun tabanca ile pek yalnız sayılmayız.,

-Seninle konuşmak istiyorum fakat burada değil. Demin burada bulunanlardan biri polise telefon edebilir.

-Polisten korkuyormusunuz Bayan Palmer.

64.sayı

-Şu anda polis bizi rahatsız edebilir, Yanlış bir kanate varmanızı istemiyorum Bay Blake esasen sizi öldürecek değilim? Şimdiye kadar kimseyi öldürmedim. Fakat şu anda çok sinirliyim. Kocamın kaybolduğu andan itibaren anlayamadığım çeşitli hadiseler cereyan ediliyor. Her şeyden evvel bu makbuzla büyük istasyona teslim edilen çantayı merak ediyorum. Zannedersem biraz evvel çantanın muhteviyatının size ait olduğunu söylemiştiniz.

Jane'in yüzünde soğuk bir gülümseme belirdi.

-Burada konuşmak hiç hoşuma gitmiyor. Sizin dairede konuşsak daha iyi olacak. Hadi düş önüme. Ufak bir harekete teşebbüs edersen asabıma hakim olamam ve seni öldürebilirim. Ona göre hareket et.

Blake'in gözleri yine tabancaya dönmüştü. Jane.Blake'in kendisinden korktuğunu zannediyordu. Cesaretinin kırıldığını ve korktuğunu belli etmemek için genç kadın dişlerini sıktı ve içinden kopan titreme temayyülünü kovmaya çalıştı. Bir erkeğin böyle önüne düşeceğini ve kuzu kuzu onun emrine tabi olacağına inanmak biraz güçtü. Blake mırıldandı:

-Peki Bayan Palmer, benim daireye inebilirsiniz.

Jane port mantoyu almış ve sağ bileğinin üzerine atmıştı, böylece hiç kimsenin dikkatini çekmemiş olacaktı. Merdivenlerden inip kapıya geldikleri zaman genç adam kapıyı açtı. Kapı açılırken bir hayli gürültü oldu. Blake bunu mahsus yapmıştı. İçeri girdikleri zaman tabancanın namlusunu ona doğru çevirdiği zaman bile ihtar etti:

-Açıl biraz bir birimize çok yakınız.

-Ellerimi yukarı kaldırayım mı?

-Çanta hangi cebinde?

-Çantamı ne yapacaksın işine yaramaz içinde iki tane on dolarlıktan başka bir şey yok.

Hakkikatte Jane Blake'in çantasını ne istiyor ne de onun şu andaki düşüncesi onun mevcudiyetinde değil onun tek istediği büyük istasyona gidip ve şu meşum kahverengi çantayı ele geçirmekti. Bunu yapabilseydi her şey yoluna girecekti. Rüyalarının gerçekleşeceği buhaya11erd.en,Güney Californiyadan uzaklaşmak zamanı gelmişti artık.

Jane birden bire emretti:

-Dön arkanı çantandan hüviyetini çıkarıp senin kim olduğunu öğrenmek istiyorum.

Blake hareket etmeyince genç kadın tekrar bağırdı:

-Dön arkanı! ...

Bake'in gözlerinde asabiyet okunuyordu. Jane'e dönerken saatine baktı. Jane titriyordu:

-Çantanı çıkarıp yere at ve ben bütün muhteviyatını bakıncaya kadar vaziyetini bozma.

Blake sol elini çeketinin cebine sokarken Jane derin bir nefes aldı. Çantasını çıkardıktan sonra elleriyle tabancayı kavradı ve Blake'in başına şiddetli bir darbe indirdi. Bir an sıçrayan genç adam kamı ve dizleri üzerinde yere düştü. Bir ara tekrar doğrulmayı denedi fakat buna muaffak olamadı. Kulaklarının arkasından boynuna doğru kan damlıyordu. Jane ikinci bir darbeyi de indirince Blake hareketsiz bir vaziyette yere uzandı.

Mehtabsız ve yıldızsız bir geceydi... Jane daha evvel caddenin kenarına bırtakmış olduğu arabanın yanına geldi. Arabanın içinde iki seyahat çantası ile iki şapka kutusu vardı. Bir an geriye dönüp eve baktıktan sonra arabaya girdi ve şehre doğru yürümeye başladı. Jane büyük istasyonun yan kapılarından birinden girdi. Bir kapı asıl yolcu salonundan ayrı olan küçük bir salona açılıyordu.

Bu küçük salon karanlık olduğu için genç. kadın görünmekten çekinmeden yolcu salonuna bakıyordu. Daha ziyede emniyette. olrnakçiçin kalın sükûtun hüküm sürdüğü koyu bir gölge içinde durmuştu. Elinde büyük bir bavul taşıya şişman bir kadın durduğu yerden hareket edince deri bir koltuğa gömülmüş ve gazete okuyan genç bir kız ortaya çıkmıştı bu kız gazeteyi yüzüne çekmişti. Bu kızın yüzünü gazete ile tamamen kapatmış olmasına karşın Jane için onu tanımamak imkansızdı. Bu kızın Kathy olduğunu giymiş olduğu elbiseden ve mezun bacaklarından tanımıştı.

Birden bire hayecanlanan Jane başkabirgölgeye fırladı. Ne korkmuş ve ne kızmıştı. Yalnız garip bir halilet-i huriye içindeydi: Ne gülünç bir haldi bu... Şuursuz yumuşak başlı Kathy ile mi mücadele edecekti? Ona galibiyet fırsatı verecekti? Girdiği kapıdan çıktı ve koridorun karşısındaki büfeye girdi. Kathy. polise telefon etmiş miydi acaba? Etmisse ne söylemişti? Polisi çağırmakfırsatın-bulmuşmuydu acaba?

İstasyon büfesi büyük bir salondu donuk ışıklarla aydınlatıldığı için loş bir hava veriyordu. Genç kadına kimse dikkat etmedi. O da sağa sola bakmadan büfenin sonuna kadar yürüdü. Yirmi, yirmi iki yaşlarında kısa, yuvarlak yüzlü bir genç yalnız başına oturmuş bira içiyordu. Jane doğruca bu gencin yanın gidip karşısına oturdu. Bir müddet şaşkın bakışlarla kendisine bakan genç kendisini toparladı. Bu tam bir sırsattı! Demek bir av kendiliğinden masasına gelmişti. Kendisine sordu:

-Ben bira içiyorum siz ne emredersiniz?

Masaya dayadığı dirsekleri üzerinde öne eğilenJane fısıldadı:

-Yardımınıza iftiyacım var. Bir bayana yardımda bulup beş dolar kazanmak ister misiniz?

Sevinçten fal taşı gibi gözleri açılan genç sordu:

-Nasıl bir yardım?

-Emanetçiden çantamı almak istiyorum. Fakat şeyimi... Şey bir arkadaşımı burada beklemek zorundayım eğer buradan ayrılırsam beni bulamaz burada beklemek isterseniz bu beş dolarlığı baş başa yeriz...

Delikanlı Jane'in elinden makbuzu kapmış ve emanetçiğe doğru yol almıştı. Gözlerini o bekleme salonuna çeviren genç kadın Kathy'in yüzünü gazete ile katapmış olmasına karşın hala eski yerinde oturmakta olduğunu gördü. Emaneyçinin önünde bekliyen delikanlıya nihayet sıra gelmişti. Jane emanetçinin önündeki manzarayı heyecanla seryediyordu. Raftan indirilip delikanlıya verilen çantanın temasından doğan ihahi bir müzik yükselmişti sanki. Emanetçi delikanlıya bir şeyler söylüyordu. Delikanlı bir iki defa başını salladıktan sonra Jane'in bulunduğu yere geliyordu. Fakat hayret!... Delikanlı istikametini değiştirmiş salonun kenarındaki kanepelerden birinin üzerine çantayı koymuş ve kendiside yanına oturmuştu.

Delikanlı çantanın üzerine bağlanmış olan sarı kartonu tetkik ediyordu. Oh! .. Nihayet bu iş de bitmişti. Delikanlı tekrar ayağa kakmış kendisine doğru geliyordu. Çantayı kendisine doğru uzatan delikanlı sırıttı:

-Bizim beş dolar hazır mı bayan?

Jane bütün bir beş dolarlığı uzatır uzatmaz kaptı ve: "-Teşekkür ederim bana eyivallah" dedikten sonra yan kapıdan dışarı süzüldü.

Çantanın üzerinde bağlı bulunan sarı kartonun üzerindeki yazıları okuyan iki defa Jane kartonu söküp çöp sepetine attı. İstasyonu yine yan kapıdan terk eden genç kadın mehtapsız gecenin karanlığına kavuştu.

66.sayı

-XXVII-

Donald Blake odanın karanlığı içinde kımıldandı. Baygın bir şekilde yığılmış olduğu döşemenin üzerinde nihayet ağaya kalkmış bulunuyordu. Bir kiprit yakarak saatine baktıktan sonra kiprip çöpünü atarken elektirik düğmesini çevirdi. "İstasyona gitmek en az yirmi dakika gürer diye düşündü." Banyo odasına gitti ve başını soğuk suyla yıkayıp Donald Blake yirmi dakika sonra istasyonun kapısından içeri giriyordu. İlk bakışta istasyonda on ile on iki kişi olduğunu tahmin eden Blake Jnae'in bunların arasında olmadığını anlamıştı. Bir müddet dinlenmek için bekleme odasına geçti. Salona girer girmez ilk defa Kathy'nin yüzüne kapatmış olduğu gazeteyi gördü. Fakat nihayet onun kim olduğunu anlayınca onun yanına gitti. Gazeteyi yavaş yavaş indiren genç kız gölgelenmiş bakışlarla etrafı araştırırken adeta fısıldada:

-Sizin Jane ile beraber kol kola geleceğinizi ümit zannediyorum.

-Beni beğenmedi; bunu daha önceden anladın zannedersem. Zannedersem beni garip ve tehlikeli buluyorsun.

-Fakat başka ne yapabilirim ki. Bana hiç bir şeyi izah etmedin ...

Bireden bire susan genç kız gözlerini Blake'e çevirerek sordu:

-Öyle değil mi?

-Korkarım öyleydi meleğim.

Gözlerini başka bir noktaya çevirengenç kız kısa bir sükûttan sonra sordu:

-Ağabeyimim fotorafını nereden aldın?

-Bankadan.

-Bu bana imkansız görünüyor. Çünkü bankaya gitmek için vaktin yoktu. Sana rastlamadan evvel bankaya gitmiştim. Ağabeyinin kaybolmuş olduğunu saat birde gazetelerden öğrendim. Gazetede onun çalıştığı yere dair bankanın ismini yazdığı için bankayı bulmak güç olmadı.

-Fakat bu işe niçin girdin?

-Ağabeyin kaybolmuş olmasaydı benim de bu işle alakadar olmama gerek olmazdı.

-Suanlimi anlamadın? Sebeb yalnız>ağabeyimim kaybolmuş olmaması gerek, daha başka sebebler de olmalı..

-Sebebini sana izah. etmek. i.çill bol bol vaktimiz olacak meleğim şu anda Jnae ile meşgul olmam lazım meleğim.

-Henüz istasyona gelmedi.

-Korkarım o buraya daha önce geldi.

-Niçin polise telefon etmedin?

-Ettim ... Siz diğer dairedeyken ben kendi daireme gittim ve derhal telefone sarıldım. Beni öyle soru yağmuruna tuttular ki ben onları cevaplandırıncaya kadar şiz çoktan gitmiştiniz. Ben de derhal buraya geldim. Buradan telefon edip tekrar soru yağmuruna maruz kalarak Jane'i kaçırmaktansa telefon etmemeyi tercih ettim.

-Şu makbuzun numarasını hatırlıyor musun?

Genç kız "hayır" manasına gelen bir baş işareti yaptı. Blake ayağa kakkarken Kathy' de onunla beraber kalktı. Genç adamın eve gidmesi lazım gelip gelmediğini sordu. Blake lüzum olmadığını ifade eden bir baş sallamasından sonra söylendi:

-Jane'nin bir erkek arkadaşı var. Kapısını çalmadan girebilen ve cebinde tabanca taşıyan bir genç.

-Belki çantayı o adama aldırttı.

Birden bire derin bir nefes alan Kathy mırıldadı:

-Tamam demincek emanetçiye giren bir genç çocuk emanetçiden aldığı çantayı şu kanepenin üzerine koydu ve çanta kendinin değilmiş gibi yabancı nazarlarla süzdükten sonra şu bölmeden küçük salona geçti.

Büyük kapıya doğru yürüyorlardı. Kathy söylendi:

-Bütün kapılar terasa açılıyor; arabaların durdukları yere kadar her teraf karanlık.

İki elini de yan ceplerine sokmuş bulunan, Blake denize ilk defa giren bir adamın kendisine soğuğa alıştırmak için ağır ... ağır yürüyüşü gibi düşiindüğü halde kafasını doldurmaya çalışıyordu. Jane kaçmıştı hem de istediği şeyi alarakkaçınıştı. Artık kendisinin yapacağı bir şey kalmamıştı. Bundan sonrası polisin işiydi. Genç adanı ağzında buruk bir tat hissetti. Kathy bir aralık yere diz çökmüş çöp sepetine bükülmüş atılmış sarı karton parçalarını almış Blake'in yanına gelmişti. Genç kızın gözleri, buğulu dıcialdarı gergindi:

66.sayı (Tekrar 66.sayı yazıldı.)

-Bak Blake o kahverengi çantaya iliştirilmiş etiketi buldum. Bu etiket adi bir karton olup kurşun kalemle "bu çantayı teslim eden, adam çantayı bir kadın almaya geldiği taktirde polise ihbar edilmesini söyledi" kağıdın altında kırmızı kalemle yazılmış ikinci bir ibare var. "410886 numaralı makbuzu bir kadın getirdiği takdirve beni veya Jameson'u arayın" düşünceli görünen Kathy elindeki kağıdı okuyunca fısıldadı:

-Yapılacak bir şey kalmadı değil mi?

Ve devam etti:

-Ne yapacaksın ne yapmak istiyorsun Blake?

-Keşke onu takip etseydin.

-Kimi?

-Çantayı emanetçiden alan çocuğu.

-Zararsız bir şeydi o...

Blake birden sertleşen sesi ile sordu:

-Çocuk mu dedin?

-Öyle ya yirmi yaşında ha var ha yoktu... Uzun boylu kısa saçlı bir çocuk.

Birden bire genç kızı omuzlarından tutan Blake yeni bir şey keşfetmiş gibi söylendi:

-Eve dönmeliyim seni telefonla aranın. Elimde evvelce bir zarf üzerine kaydeddiğim bir otomobil plakası var. Bir de yanılmıyorsam kumral saçlı bıyıklı otuz yaşında tahmin ettiğim bir adamın şekli var. Şu anda belediyeye gidiyorum. Bu adamı evini elimdeki plaka numarasından bulacağıma şüphe yok.

-XXVIII-

Kahverengi çantayı arabadan çekip çıkaran Jane caddeyi koşarak geçti ve yaya kaldırımına çıktı tam kapının önüne.geldiği zaman bir göl gördü. Korku ve heyecan ile döndü. Jane bir kedinin uzaklaştığın! gördü. Kapı ağır ağır açılmış ve Danny Fuller içerde görünmüştü. Sararmış yüzü ile genç adam hastaya benziyordu. Danny'i göğsünden itip içeri giren Jane:

-Danny kapıyı kilitle ve perdeleri indir.

Deyince genç adamın donuk bakışlarını ona çevirip bağırdı:

-Defol... Defol burdan...

Çantayı yere bırakan Jane gülümsedi. Sıcak ve itimat veren bir gülümsemeydi bu... Şakrak bir ifade gülümsedi:

-Makbuzu buldum Danny...

Odada karanlıkla birlikte derin bir sükût sürüyordu. Çekirgelerin çıkardığı vızıltıdan başka bir ses duyulmuyordu.

Danny kapıyı kilitleyip perdeleri indirdikten sonra ortada duran çantanın yanına geldi. Çantayı yerden kaldırıp koltuğun üzerine koydu. Jane döndü, genç kadın kendisine bir anaftar

uzatıyordu. Danny buna ehemniyet vermeden Jane'in cebini dışarıdaJ1.yoklamaya başlamış ve Jane'in çantasını açmıştı. Aradığını burada bulamadı gülümsiyerekd.~ nny bakan Jane sordu:

-Sükütu hayala mi uğradın?

-Hayır kuşkulandum ....

-Bu gece Meksika'ya gidiyoruz. Bir kadının yalnız seyahate tmesi nazar-ı dikkat çeker tabii ...

-Ha şöyle sırtlan bir an için beni kuşkulandırdın. Olduğungj bi kal; sen de bir kalp olduğunu farkına varsam seni sevmiyeceğim gibi geliyor bana.

Jane müteessir olmuş gibi görünüyordu:

-Aç şu çantayı Danny; içindekilerin hepsi bizimdir.

Genç kadının elindeki anahtarı kapan Danny çantayı açarken Jane de yanına gelmiş bulunuyordu. Danny çantayı açar açmaz paralar meydana çıkmış bulunmuştu. Desteler yine ayni berraklıkta ve ümit dolu vaziyetteydi. Danny ellerini destelerini n arasına daldırmıştı. Başını sallarken söylendi:

-Haydi bir şeyler içelim.

Jane Danny'i kolundan çekip divanın üzerine oturmuş kendiside yere çömelmişti. Ağır ağır konuşmaya başlamıştı:

-Evet Danny ilk olarak bana bu çanta hakkında rnelumat vermelis in... Bu çantada kaç dolar olması lazım? Bu paralar nereden geldi?. Çekinmeden ve ehhemniyetle seyredebilir miyiz?

Genç kadının yüzü yumuşaktı, kızaranyüziibinJrnt daha güzelleşmi şti.

67.sayı

Evvele dikkatsiz ve alakasız bir bakışla Jane'i süzen Danny yüzünde şimdi bir sürü arzunun dolu olduğu bir parlaklık vardı:

-Kirk bin dolar kadar olmalı sırtlF1-11,itleğiL.dime almayı rüyada dahi görmeyi hayal edemeyeceğim bir servet. Dur iki kadef içki hazırlayaylım.

-Dur biraz bekle Danny, bu .parayı. birisi aramıza atmıştı bu adamı tanıdığını söylemiştin kimdi o?

Danny güldü:

-Bunu sahiden öğrenmek istiyorsun değil mi? Bu meseleye bir şans ve bir tesadüf eseri olarak karıştım. İnyon binasının üç katını birden işgal eden bir sigorta şirketinin sahibi olan bir zat asıl merkezin haberi olmadan sigorta poliçesi satıyor, tabii aldığı parayı şirkete göndermiyordu.

-Fakat bunu nasıl öğrendin?

-Aza bulunduğum bir kulüp var. Bir gece sarhoşluktan otomobilini süremiyecek kadar bitkin olan bir adam bu kulübe geldi. Bu adamın. içini kemiren bir derdi vardı.. Bu derdini dökmesi için iki dolarlık içki ısmarlamak kafi geldi.. İsmi Haskell olan bu adam bahsettiğim sigorta şirketinin produktörüymüş ve aj a11.111 yapmakta. olduğu hiyleyi biliyormuş. pırlanta gibi bir kalbi vardı zavallının, tam se11ırıkjrnırı<aksi.. . Üç hafta bu adamın peşinde dolaştım. Sahtekarlıkla elde eden bu parala:rı iç etmek için bir türlü karar veremiyordu. Benim. teşvikim ile nihayet kararını verdi ve işte bu. görtliiğiiıt çantayı alarak kaçtı. Gerisini ogrenip ne yapacaksın çünkü benden iyi biliyorsun. Paralar elinde ya sen ona bak... Haydi şuradan iki kadeh içki getir.

İçki almak için mutfağa giren Ja11e. bir müddet sonra bir viski şişesi ve iki kadeh ile birlikte odaya döndü. Kadefi dolduran kadın birini Danny'e uzattı.

Jane'in gözleri daha ziyade açılmıştı kadefleri beraber kaldırdıkları halde kadefini son damlasına kadar bitiren Danny oldu. Masanın üzerine koyarken düşünceli bir hali vardı. Genç kadın viskisinden bir damla bile içmemişti. Genç adamın gözleri kararmaya yüzü morarmaya başlamıştı kendisini zorlayarak ayağa kaktı ve Jane'in üzerine doğru yürümeğe başladı. Jane geri geri yürüyor ve haykırma arzularını boğmaya çalışıyordu. İkinci adımdan sonra bir kavis çizen Danny ayaklarının üzerine bir külçe gibi yığıldı. Sıcak bir soba üzerine atılan taze bir yaprak gibi bir kaç defa kıvrandıktan sonra tamamen hareketsiz kaldı. Yüzü daha ziyade açık yeşile kaçan lekelerle dolmuştu. Kısa bir müddet sonra Jane ayakları dibinde yatan cesedin

üzerinden atlayarak sehbanın yanına geldi ve viski şişesini aldı. Bütün şişeyi ve kendi kadefindekini lavaboya boşalttı. Diyer bir şişeyi de getirip sehbanın üzerine koydu. Cebinden çıkarttığı siyanit şişesini avuçlarına döküp ovaladıktan sonra boş şişeyi sehbanın üzerine viski şişesi ile kadehin yanına koydu.

Komiser Larson iri yapılı, portakal rengi saçlı mavi gözlü bir adamdı. Muavinin idare etmekte olan polis arabasında Blake ile beraber oturuyordu. Kuzey Ditroite doğru gidiyorlardı. Komiser terfi etmek için yapılacak imtihanı düşünüyordu, bu imtihana iştirak edip etmemek için bir türlü karar veremiyordu. Blake denilen şu gencin ısrarı ile takibe çıkmışlardı. Nere gittiklerini ve ne yapacaklarını bilmediği halde bu takip kendisini cinayet bürosunu protokol rengine boyanmış duvarlarının can sıkıcı ve bıktırıcı cenderesinden kurtardığı için aldırmıyordu. Vazife esnasında ekseriye böyle hareket ederdi. Tekaütlüğüne iki sene dört ay sekiz gün kalmıştı baş komiser olarak tekaüt olmayı arzuladı fakat şu imtihan olmasaydı.

Danny'nin cesedi ile karşılaştılar komiser Larson bağırdı. Evvela komiser Larsonun muavini geldi. Eşikten atlar atlamaz cesed ile karşılaştılar. Komiser Larson bağırdı:

-Kapıyı kapatın.

Telefona giderken komiser Blake'e divanı gösterdi:

-Siz şöyle oturun; ben ayakta durmayı tercih ederim. Şimdi anlatın bakalım... Burada bir kadın bulacağımızdan baheetmiştiniz burada bir ceset bulacağımızdan hiç bahsetmemiştiniz. Bir kadınla karşılaşacağımız fikrinini size ilham eden neydi.

-Bu zavallının o kadın tarafından öldürüleceğini hiç zannetmiyordum. Zannınızda haklısınız....

-Anlamadım?...

-Bu kadının kocasını öldürmüş olduğundan bahs etmiştiniz galiba... Onları pek iyi dinleyememiştim. Onları eğer....

-Kadının kocası Meh Pearson parkındaki gölde.yatıyor.

-Kadın bu cinayeti nasıl işlemiş olabilir?

-Göl, şehrin en işlek bulvarları ile cevrili bulunuyor; kadın kocasını.gölün ortasına gidip attıktan sonra yalnız olarak mı geri döndü?... Etrafının dikkatini çekmeden bu işi yapabilir miydi?

-Yine aşağı yukarı tahmin ettiğiniz gibi işlenmişti... Şu cesedini göt~üğünüz adam sahilin herhangi bir noktasında bekleyebilirdi. Kadın bu adamı alıp tekrarsahildeki iskeleye dönmüş olabilirdi.

-Güzel fakat bütün bunları nereden biliyorsunuz?

-Katii olarak bilmiyorum, mantığım böyle söylüyor.

-Ceset beç gün içinde karaya vuracaktır, bekler misiniz?

-Eğer kadın cesedi acaleyle suya atsaydı... Halbuki cesede bir ağırlık bağlamış olabilir.

Bu cevap üzerine komiser Larson başını kaşımaya ve derin düşünmeğe başlamıştı. Nihayet yeni bir şey hatırlamış gibi sordu:

-Kadını bu cesedin sahibi ile kaç defa gördünüz?

-Hiç görmedim.

-Cesede iyice bak?

Danny'nin cesedini iyice gözden geçiren Blake mırıldandı:

-Yalnız bir defa gördüm.

-İsbat edebilir misiniz?

-Hayır,

-Onları beraber gören başka birini tanıyor musunuz?

Blake cevap vermeden evvel düşündü. Boğazında acı düğümlenmeler hissediyordu. Cevap vereceği yerde sordu:

-Vatandaşların böyle tahkikatı kendi başına yapmaları veya polise doğrudan doğruya yardım etmeleri yasak mıdır?

-Bilakis sen bizden yardım istiyorsun brader. Bayan Palmer diye birini ortaya attın ve bu meseleyi resmen ele almamızı söyledin. Şu sıralar özel dedektifler polise kendi işlerini gördürmeye iyi alıştılar.

-Bu hususta haklı olabilirsin, fakat önümüzde bir ceset var.

Komiser Larson'un muhabiri Gremiese'eye:

-Bana bak Gremiese bana müdüriyeti bul ve şu Palmer meselesi ile ilgilenen memuru bul.

Diye emir verdikten sonra Blake'e döndü:

-Bu adamın öldürülmüş olduğuna inanmadığım için bu raporu fuzulî görüyorum. Mamafi bizi buraya getiren sensin: Her halde bazı şeyler biliyorsun fakat bana kalırsa bu basit bir intihardır. İşte her şey meydanda adam şu kadehe koymuş olduğu zehiri içmiş. Eğer bir cinayet olsaydı son damlasına kadar içmemesi gerekiyordu halbuki kadehte bir damla bile kalmamış ... Hal böyleyken parmağını şu Palmer'e dolamana bir türlü akıl erdiremiyorum.

Biraz düşünen Blake cevap verdi:

-Bayan Palmer'in ikinci kocasının arkadaşıyım.

Laorson Blake'e sordu:

-Kimin hesabına çalışıyorsun?

-Hiç kimsenin.

-Tuah bir adamsın Blake Bayan Palmer'e ne yapmamızı istersin? Palmer meselesi ile Brecah uğrasın, söylediğine göre bu mesele alalade bir aşk hikayesiymiş.

-Göldenbahsetjin-mi?

-Palmer'in kız kardeşi müracaatta bulununca araştırmış fakat bir şey bulamamış.

Komiser Larson'un canı sıkılmış gibi tekrar Blake'e döndü:

-Sen bu işi unutsan iyi edersin.

-Affedersin bizde mahsuzdur.

-Herhangi bir şey olursa sana haber veririz.

Blake sordu:

-Bayan Palmer ile ilgili herhangi bir tahkikat yapmayacak mısınız?

-Belki .... Bu evde bulacağımız ip uçlarına bağlı.

-Fakat o vakte kadar bu kadın Birleşmiş Milletler hududunu çoktan aşmış olacak.

-Bir adamımızı buişle vazifelendiririz.

69.sayı

Blake'in canı sıkılmıştı. Ağır ağır söylendi:

-Bu şekildeki lakayıt hareketiniz ancak Jane Palmer'in işine yarıyacaktır. Her halde Jane Palmer planını yaparken sizin bu lakayıt hareketinizi de hesaba katmış olacak...

-Buradan gitme hemşehrim ileride senin bu harkulade kayıtlarında faydalanınız belki...

Kapıdan çıkmak üzere olan Blake ve son bir ümide baş vuran insanların titrek sesiyle sordu:

-Müdüriyet sık sık gölleri araştırıyor şimdiye kadar olanlara bir kalem çizip şu Mah Prason parkındaki gölü tarayamaz mısınız Alan Palmer'i bu gölün herhangi bir yerinde bulacağınıza eminim.

-Üzülerek söyliyebilirim ki Blake bu işi itfaye yapıyor itfayede ancak emniyet müdürünün lüzum göstermesi üzerine bu tarramaları yapar. Mah Prason parkındaki bu göl ise son derece büyüktür cesedin bulunabileceği noktayı bilmemiz icap eder. Cesedin sürüklenmemesi için gölün akıntı verdiği yerlerin bir ve iki gün kapanması lazımdır. Görüyorsun ki muazzam bir işe sadece bir" zan" ile girişilmez.

Blake başını salladı ve kısa bir sükûtten sonra sordu:

-Gölün aranması için lazım gelen masrafı üzerime alırsam sizden de yardım görebilir miyim?

Blake'e adete acıyarak bakan Larson'un sesinde adeta bir arkadaşın sıcaklığı vardı şimdi:

-Beş yıl kadar evvel bir adam, kızının bu yerde olduğunu tahmin ediyordu. Bunun için gölü kiraladı ve arama yapmak üzere tam dört bin amale tuttu tam kırk bin dolar harcayan bu zavallı neticeyle eli boş döndü.

Blake başını sallıyordu. Dilinde buruk bir tat vardı. Tekrar kapıya doğru yürürlerken kapı da vurulmaya başlamıştı. Larson kapıyı açar açmaz eşikte ince uzun boylu bir genç kız göründe. Kız eşikten atlarken elindeki kase kağıdı elinden düşmüş ve dört tane bira şişesi halının üzerine yuvarlanmıştı. Kız tereddüt içinde dura kalmış daha sonra bu tereddüt hiddetle inkilab etmişti. Sert bir ifade ile sordu:

-Kimsizin, burada ne arıyorsunuz.

Larson genç kıza sokuldu:

-Sen burada mı oturuyorsun?

Kız cevap verirken gözleri de yerdeki cesede takılmış bulunuyordu. Çenesi kilitlenmiş titriyordu... Blake donmuş gibi duruyordu bu kızın gelişi kendisine Kathy'yi hatırlatmıştı. Kathy, kendisi ile buluşmak üzere gelirken kapıyı açtığı zaman Jane'in elinde bir anahtar olduğu halde kapının önünde gördüğünü/ söylemişti. Bunun bir manası olmalıydı. Genç adamın anlından soğuk terler damlamaya başlamıştı. Şu anda Kathy mutfakta ölü olarak yerde kıvranmış olabilirdi. Kendisinin de bu hususda yapabileceği bir şey kalmamıştı artık. Genç kız yavaş bir sesle soruyordu:

-Bu iş nasıl olmuş.

Larson babayani bir eda ile cevap verdi:

-Siyanit acı duyurmadan çabucak öldüren zehir.

Genç kızın gözleri yaşlarla dolmuştu.

-Danny ... Danny kendini öldürdü.

Komiser Larson sordu:

-Nereden biliyorsun?

-Otuzla kırk bin dolarlık bir servetten bahsediyordu. Her halde elde edemedi.

-Bu söylediklerin onun kendisini öldürdüğii11ü.isbat etmez ki.

-Nasıl etmez... O küçük.' şişeyiialclığında· beraberdik için ne olduğunu bana söylemiyordu.

Komiser Larson birden bire mutfağa<yürüdü. Elindeki mendili koyduğu küçük kahverengi şişe ile tekrar dönen komiser hiç bir şey söylemeden şişeyi genç kıza gösterdi. Genç kız görür görmez ağlamaya başladı:

-Evet bu şişeydi. İçinde beyaz bir şey vartı tuz gibi bir şey.

Larson ağır ağır Blake döndü:

-Gidebilirsin arkadaş. Yakında tekrar görüşeceğiz.

-XXX-

Danny'nin evinden ayrılan Blake bir taksiye atlamış ve doğruca.Kathy'nin dairesine koşmuştu.

70.sayı

Fakat kapı kilitli olduğu gibi kapıya indirdiği darbelerle cevap alamadı son bir ümit ile kapıyı tekrar çalışında: ayni: kaskatı sükut cevap vermişti. Bina müdürünün dairesine gelen Blake müdürden umumi- anaftarı istedi. Sararmış yüzü ve kilitlenmiş çenesi ile anlattıklarından şüphe uyandırmayan: bu genç adama bina müdürü hiç bir sual sormadan anaftarı vermişti.

Kathy'nin dairesi karanlıktı bu karanlığın koynunda bir ümit gizliydi. Masanın üzerindeki lambayı yakınca bu ümitde gitmişti. Kathy'nin o gün giydiği pardüsü kanepenin üzerinde atılmıştı. Mutfağı, yatak odasını aradıktan sonra hiç bir şey elde edemiyen Blake dışarı çıkmak üzereydi. Kathy kapıdaydı. Kapıyı açmak için uzanoığı eli havada kalmıştı. Gölgelenmiş bakışları Blake'i süzüyor ve hiç bir şey söylemiyordu. Nihayet eşiği atlayarak kapıyı kapattı. İlk defa Blake konuştu:

-Teşekkür ederim beni görünce hayal kırıklılığı yaşayacağını zannetmiştim.

Soğuk bakışlarıyla Blake'i süzen Kathy söylendi:

-Bağırmayı düşünmedim bile. Burada ne arıyordun?

-Yengen etrafta siyanit ile dehşet saçıyor sen de kurbanların arasında mısın? Anlamaya gelmiştim.

Blake sözünü bitirir bitirmez genç kız birşey anlamıştı:

-Beni de zehirlemeye çalıştı nasıl akşam yemeğinde içmeyip buzdolabına koyduğum sütü kokladığım zaman ....

-Eeee ...

-Badem gibi kokuyordu. Badem kokusunu bilmiyordum ama yabancı bir kokuydu.

-Sütü boşaltıb bardağı yıkamadın inşallah.

-Yıkadırn, çok rnühimrniydi.

-Bizim için bu bardak çol rnühin1.di. Bu bardağın temizlenmesi ile Jane'in suçuda temizlenmiş oldu.

Kathy odanın bir köşesine doğru yürünüş bulunuyordu. Açık pencereden dışarıyı seyrediyordu. Bir müddet sonra Blake'e clönd.ü.‹ Alacağı cevabın ümitsiz olduğu halde bu meselenin nereye kadar gideceğini rnerakediyQ:r4u. Genç kızın yanına gelen Blake o güne kadar farkına varmadığı bahçeye bakıyordu. :K.encljsini bu şehre ve bu binaya getiren sebebin ne olduğunu bir müddet daha ona anlatrnalc işterniyordu. Fakat bu sebebi daha fazla saklamaya gerek kalmamıştı. Blake genç kızınt ellerini avuçlarının içine aldı. Bu eller soğuktu ... Soğuk bakışlarını genç adama diken Kathy hiç bir şey söylemiyordu. Blake parmak temasıyla genç kızın çenesini kaldırırken Kathyt'Hayır" diye fısıldadığı halde açılmış çenesi istemediği şeyi bekliyordu. Genç adam bu açılnıış clüdakların bir köşesini öpmüş, genç kızda hiç bir hareket görmeyince bu defa dudaklarını öf¢k(il<enara kaydırmıştı. Kathy'nin ihtirasla kıvrılan dudaklarında yakıcı bir sıcaklık va:rdl/ şimdi.... Blake beline doladığı kollarının çemberini daraltırken genç kızda kollarını genç\adanıın ensesine kilitlemişti. Odada tatlı bir sıcak ve sükunet vardı. Pencereden içeri .yasenı.in.l<ol.<llsunun tatlı rahihasıyle hayatın yaşarına sevincini ruha sükunet veren meltemi dolduruyordu.

-XXXJ.-

Her iki tarafı da meyillerle yükselen asvalt\ş9şe sonu gelmeyecekmiş gibi uzanıyordu. Çöl ikliminin iliklere işleyen serinliği bütiliı ge.çe/otgınobil işleyen Jane'i uyanık tutmuştu. Ağır ağır şafak söküyor, tepeleriıiardındanaltın saçlarını ovalara dökmeye başlayarı güneş yavaş yavaş yükseliyordu. Yuma şehrini güneş ışıklarının yayılmaya başladığı yerde olmalıydı. Oraya vardıktan soıira bir fincan bir şey kahve içip bir şeyler yerse tekrar canlanacağını enerşisini bulacağını: ümit edeiyordu. Yurna'dan sonra kendisini hürri:yetin beklemekte olduğu, Nogales'e doğru yol alacaktı. Nogales Meksika devleti ile Arızona devletinin hudutu üzerindeydi buradan Meksika'ya basit bir muayeneden sonra ve belki de muayenesiz geçeceğini ümit ediyordu. Al Amerikan kanalını geçmiş, Koloradoya dôğru gidiyordu. Bir kaç kilometre sonra dar uzun bir binanın üzerinde doğuya doğru bir vir~jı dönerken bu binanın önünde duran kahverengi üniformalı bir adam arabayı önüne çekmesi için işaret verdi. Jane canı sıkılmış olduğu halde .süratini keserek binanın üzerindeki levhayı hayal meyal gördü. "MUAYENE" birden .bire .eihni alt üst olan Jane frene bastı aynı zamanda gerisinde bir klakson, act acı ötmeye başlamıştı. Büyük bir kamyon kendisini çiğneycekrniş gibi üzerine geliyordu. Jane bu kamyonu görür görmez arabayı ikinci vitese takmış ve arabayı binanın önünde: bekleyen üniformalıya doğru sürdü. Bu üniformalı adamın kansız yüzü ve gayet açık bir alnıvardı.Jane'in arabasına yaklaşan adam bir kolunu arabanın kapısına dayayarak genç kadına gülümsedi:

-Az daha şu kamyona çiğneneceksiniz diye ödüm koptu bayan biliyorsunuz ki kamyonlar burada durmak zorunda değildir.

Jane müşkül durumda bulunduğu halde dudaklarını gererek gülümsemeye çalışıyordu:

-Diğer arabalarında durdurulacağını bilmiyordum. Henüz Birleşmiş Milletlerin hududları içerisinde değil miyiz?

-Evet, haklısınız fakat burada kısa bir muayene var beş dakika bavullarınıza bakılır sonra yine yolunuza devam edebilirsiniz. Hern sizin California muayene yapmıyorlar mı yani?....

-Bizim Arizona'da da muayene edilecek şey bulunur elbet...

-Bütün bavullarınız arkada mı?

Kızgınlığını teleş ve korkusunu yenmeğe ve sesine tatlı bir ahenk vermeye çalışan Jane söylendi:

-Bir dakika memur bey bavullarımın açılmasını istemiyorum en kısa bir zamanda Pheonex'de bulunmam lazım.

-Rica ederim madam boşuna itiraz etmeyin bavullarınıza bakmak ne kadar zaman alır ki? ...

Kapıyı açıp içeri girmek isteyen adamı göğsünden itip kendisi de yere atladı. Bu hareketten şaşıran adam küfretmeye niyetlendiyse de kendini güç tuttu ve sordu:

-Hayrola Bayan. Ne oluyor?

-Benim eşyalarımın görünmesini istemiyorum işte o kadar.

Bunları söylerken sesi kırık ve kırgındı. Bunları söylerken elinden bir mendil çıkarttı ve gözlerine götür du ....

-İstemiyorum işlerime geri dönmeliyim.

-Hani polise gidecektiniz?

Gözleri kapalı olduğu mendili aşağıya indirerek gülümseyen Jane cevap verdi:

-Evet gidecektim.

Genç kadın ince parmaklarını saçlarının arasında dolaştırıyor onları omuzlarına yayıyordu. Adam acele etti:

-Hadi öyleyse bayan daha fazla vakit geçirmeyelim.

Jane kolunu adamın omuzu üzerine koydu ve kendine güveni olan kişilere mahsus bir eda ile konuştu:

-Size en tuaf gelecek mühim bir sebebten dolayı bavullarımın açılmasını istemiyorum.

-İmkan yok.

Jane etrafına bakındı hiç kimse yoktu. Adamın dairesinden hafif hafif daktilo sesleri geliyordu. Jane çantasından bir yirmi dolarlık çıkartarak adama uzattı ve yirmi dolar yazılı köşesini adama gösterecek bir şekilde tutarakadama şöylendi:

-"Yirmi Dolar" yemin ederim ki arabamda sizi rahatsız edecek bir şey yok. Geçebilir miyim şimdi?

Paraya gözleri takılan adam cevap verdi:

-Bu iş meslegime-mal olur bayan. Doğru mu söylüyorsunuz?

-Yemin ederim ki evet.

Adam daireisne doğru bakarken parayı almış bulunuyordu. Arabanın kapısını açıp genç kadının binmesine yardım ettikten sonra bir tepeyi aşmış ve yoluna devam ediyordu. Genç kadın arabasını Tokson'a doğru sürerken güneş de bir hayli yükselmişti. Genç kadının enerjisi tamamen tükenmiş bulunuyordu. Arabayı bir benzin istasyonuna çeken Jane direksiyona başını dayamış ve kendinden geçmiş bir vaziyette gözlerini kapamıştı. Benzin istasyonunda çalışan işçilerden biri istasyonuntamirhanesinden çıktı ve yağlı ellerini üstüne silerek yürürdü. Başını dayamış .olduğu .qireksiyqnd.an güçlükle kaldıran Jane işçiye benzin deposunu doldurmasını söylerken sordu:

-Nogales'e nasıl gidilir?

İşçi bir kaç kelime ile cevap vardikten sonra benzin pompasının yanına gitti. Benzin doldurmaya muteakip işçiye sormaya başladı:

-Meksika'ya giderken uzun boylu muayene var mı?

-Hayır hiç muayene etmiyorlar.

-Fakat arabada bavullarım var?

-Aldırmazlar.

-Nogales'ten Meksika'ya geçilir mi?

-Nogales'den hiç bir yere geçemezsiniz bayan.

Aldığı paranın üstünü getiren işçiye Jane tekrar sordu:

-Peki, Meksika'ye nereden geçilir?

-Benim bildiğim Teksas'da Loredo şehrinden.

-Loredo mu? Buradan ne kadar çeker?

-Bin mil kadar bir şey. Haritaya bakayım mı?

-Hayır, hayır teşekkür ederim ...

Termosunu kahve ile dolduran genç kadın hemen yola çıktı akşamın alacakaranlığında arabayı kenara çekti ve dışarı atladı. Yorgunluktan adeta bayılacak hale gelmişti ... Nihaye{ şöför mahalindeki kanepeyi dışarı çıkarttı. Kanepenin arkasında kendisine yetecek kadıır.ifüzj boşluk vardı. Bu boşluğu iyice temizledikten sonra şoşenin ortasında durarak iki tarafa. b.ıl<tı gelen giden yoktu... Birden bire artabaya döndü ve kahverengi çantayı alarak paralazjı kanepenin altındaki boşluğa dizdi. Çantada bir miktar para kalmıştı ve bunlar araparqn döşemesi üzerinde duruyordu. Bu paraları hududda Meksika parası ile değiştin:nek. için alıkoymuştu.

72.sayı

Birden bire bir arabanın kendisine yaklaşmakta olduğundan ürten Jane koltuğ.ı ~9f;ru eğildi. Öteki araba gittikçe yaklaşıyordu. Hemen bir kaç parça aletle bir miktar üskiipü yü meydana yayan Jane arabasında bir arıza olduğu zannını yaymaya çalışıyordu; .12Jinde lövyeme aldığı zaman öteki arabada hemen yanında frenlemiş bulunuyordu. Adanlheı:n.en sordu:

-Bir arızanız mı var?

Jane ağır ağır başını kaldırdı. Hafif hafif esen bir meltem alnında bir serinlik yaratmıştı ve kendisini iyi hissetmesine sebeb olmuştu. Cevap verdi:

-Lastik patlamış da onu değiştirdim.

Kollarım sıvazlamış olan adam mırıldandı:

-Burası pek arıza yapılacak bir yer değil insan yardım edecek kimseyi bulmaz.

-Hakikaten öyle .... Teşekkür ederim.

Elindeki lövyeyi üsküpün önüne koydu, Göriinüşe göre her şey yolunda gj~.iY'ordu. Başını yukarı kaldırınca adamın arabasıncian i11.diğini gördü. Kendisine doğru yal<:J.ışmakta olan bu uzun boylu kolları sıvalı adaın:

-Hiç olmassa kanepeyi yerille kqymc:tkgfpi h.a.fif bir yardımda bulunayım ...

Jane'in açık kapısı yanınagelen. ac:l.affi dµrmuştu. Kanepe ikisinin arasındayc:l.Lşindi. Bir ara dostça gülüınseyen. .adç1,ın. Jç1,n.e'y baktı, sonra kanepeyi yerden alan aciaın>~anepeyi yerine oturtmak-için .içeı:-itcioğµı uza.I1ın1ştı.. Fakat. kanepe yerine oturmuyordu. Om uzunun üzerinden arkaya bal<:a.n adıı.ınınırıldandı.

-Kanepenin altına bir hayli şeyler doldurmuşsunuz galiba bayan.

-Hayır, hayır ... Bu kanepe nedense daima böyle eğrilti durur. Bir yeri eğilınişr<:)Imalı.

Genç kadının sesinde hafif bir titreme vardı. Adamı iterek koltuğa otıırc:lµ. Kanepe gıcırtı yaparak yerleşir gibi olmuştu. Adam gülümsiyerek ve biraz da memnuniyetle. sg:rçlu:

-Galiba kanepe yerleşti bayan değil mi?

Jane bitkin bir vaziyette başını salladı. Şu anda başından geçen hadisenİili~.f ndisini hasta yapabileceğini hatta ağlatıı.lıilyceğini diişü11ciii. Fakat böyle bir harek:~tJ?ct~~hya mal olabilirdi. Hafif bir sesle ıslık çalrnayı:ıbı:ışla)'llllı:ıdç1,JJ.1,.ç1,ra.banın arka koltuğu11µn.üz.~:ri!ı'e düşen destelerden bir tanesini eline ala,n adam; eılliş.eniciol~rhl<: banknotlardan. ol11şa11. hıı df~teyi ağır ağır seyreden adam genç k:adına .dö.ndü. Başı ağır ağır zonklayan Jane' in artık yapac~~ bir şeyi kalmamıştı. Ağır ağır kararmaya başlayan havayı delerek bakışlarını adamın yüzüıı~~c ıplayan genç kadın başına gelenlerin tesadüf olmadığını bilekis kendi aptallığının ve salak.lığının suçu olduğunu izah etmeye çalışıyordu. Kanepenin üzerindeki diğer dysteıle:ri.qç/i;ç1,Jan adam mırıldandı:

-Sinirli olmanın sebebi bunlarmış meğer. ... Eh sinirli olmaya da değf:r yc:trıi.... Jane bir şey söyleyemiyordu bu anda diğer bir otomobilin de yaklaşmakta olduğu1J.µ.cg9ren genç kadın kendi arabasının ışıklarını da yakmıştı. Adam gelişi güzel sordu:

-Bunları nereye koymak istiyorsunuz bayan?

Birden bire desteleri kapan Jane onları çantasına koydu ve söyle.ııqf:

-Kanepeyi dışarı koyarken düşmüş olmalı yardımınızdan dolayı teş.ykkii.r ederim.

Diğer otoınobil Jane'in arabasına doğru yaklaşmaya başlc:tınıştt./~~ klaşmış olan adam biraz geriye doğa; h.a,:reket edince Jane arabayı hareket ettirdi. J\.rı:ıl:>.gyı hareket ettirirken

kapısını bile kapatmamıştı. Ayağı döşeğe deyinceye kadar pedala bastı adam [illegible] takip etmiyordu. Loredo'ya giderken gün ağarmaya başlamıştı. Sıcak havası tozlu sokakları ve sineklerle dolu üşüşmüş kasap dükkanları ile Loredo tipik bir hudud şehriydi. Jane Meksika konsolosluğu önünde arabasını döndürdü. Arabayı durduran Jane bir müddet durakladı. Yorgunluktan bitkin bir haldeydi; gözleri kararıyor, kalbi hızlı hızlı atıyordu. Nihayet konsolosluğun merdivenlerini titrek adımlarla atmaya muaffak olmuştu. Duvardaki aynaya isteksizce bir göz attı. Perişan halini görmek istemiyordu....

Müracaat bürosunda koyu saçlı kapkara gözlü bir genç kız oturuyordu. Jane bu genç kıza Meksika şehrinde bulunan kocasına gitmek istediğini söyledi. Kız Meksiko şehrinde ne kadar kalacağını nazik bir ifade ile sormuştu. Jane bir kaç ay değince kız [illegible] bazı sualler sorduktan sonra bir kart doldurdu ve yan odaya geçti. Bir müddet sonra geri gelen kız kartı Jane'e uzatıken; İspanyolca hayırlı yolculuklar dedi. Konsolosluktaki diğer bir odada doları Meksika parası ile değiştirdikten sonra arabasını kuru bir derenin üzerinden Meksika devleti gümrük teşkilatının bulunduğu binalara doğru sürdü.

Konsolosluktaki genç kızın tipini andıran tatlı yüzlü iki gümrük memuru onu karşıladı. Jane'in nefsine güveni artmıştı.

73.sayı

Memurlardan biri nereye gittiğini sorunca elindeki kartı uzattı. Kartı uzatan memur arabasını kenara çekmesini çünkü bavullarının etiketleneceğimi söyledi. Genç kadın sevindi. Memur muayene dememiş etiket demişti. Mamafi: buna rağmen memur bavulları şöyle üstünkörü gözden.geçirmişdi. Nihayet memur işini bitirmiş ve Jane'e dönerek:

-Hayırlı yolculuklar.

Diyerek gülümsemişti. Ohh!... Jane serbestti artık otomobilin motor gürültüsü şimdi musiki gibi tatlı geliyordu ona. Motor; onun hürriyetini ve saadetini teslim ediyordu. Aynayı biraz aşağıya çevirerek kendisini seyretfri .Ciözleri yaşarmış yüzü morarmış ve burnunun etrafında pembemsi benekler peyda ölm.uştu./.Aynayı.tekrar eski durumuna getiren Jane gülümsedi. Araba Pam AmerikanŞğşesiüzerindehızla yol alıyordu.

"'XXII-

Meksika'nın hotellerinden biri olan. Hotel Reforma'nın katibi sıcak bir gülümse ile Jane'e bakıyordu.. Asansöre gireni Jane kapıyı kapattı. Genç kadın otele ilk [illegible] zaman katip ona adeta şüpheile bakmıştı:Yalnız olarak otele gelmiş olan bir kadın müşteriyi ilk defa görüyordu. Fakat katib bu düşüncelerini hatırladıkça utanıyordu. Mamafi otel katibi ilk düşüncelerinde haksız değildi böylesine güzel bir kadını otellerine tek başına [illegible] izah edilebilirmiydi. Asansöre bindi. Genç kadın gülümsedi sonsuz bir saadeet içindeydi şimdi; bu saadet ona enerji cesaret ve kendi nefsine güven getirmişti. Bu saadet ona korku ve emeli silip süpürmüş genç kadının kendi iç oluşundan tatlı ve gizli bir yükseliş oluşturmuştu. Bu saadet uçsuz bucaksız bir hürriyetin saadeti olmuştu.

Kapının önüne gelince durdu veanaftarı kapının tokmağına sokmak için elini uzatınca kapı kendi kendine açılmış ve odadan sigara dumanları yayılmıştı. Oda adeta karanlığa gömülmüştü. Genç kadın: bif an içini hiç bir şey görmedi. Hareketsiz ve sessiz bir şekilde ayakta duruyordu. Nihayetbirses işitti:

-Buyurun Bayan Palmer.

-Affedersiniz.

Oteldeki kayıtlara göre Bayan *Petry* olarak kayıtı olan Jane sesin geldiği ciheti tesbit etmeye çalışıyordu. Evvelce de duymuştu. Bu sesi tanıyordu. Fakat kime ait olduğunu bir türlü hatırlamıyordu. Ayni ses garip eda ile tekrar yükseldi:

-Karanlık bir odaya girmek hoş bir şey değil tabii şu ışıkları bir yakalım bari.

Harekete müteakip bir lamba yanmış ve odayı loş bir ışık aydınlatmıştı. Sesin sahibi olan adam kapıya doğru yürüdü kapıyı kapattıktan sonra açık mavili divana doğru yürüdü.

-Oturmazmısın Jana güzel bir oda kiralamışsın ince bir zevkle döşenmiş.

Kendisi de divana oturduktan sonra ilave etti:

-Buraya kadar getirmekte muavvak olduğun servetin yarısını [illegible] ne dersiniz.

-Servet mi dediniz?... Neydi isminiz.

-İlk karşılaştığımız zaman Blake'di. Sizinki de Palmer'di galiba.

-Şimdi her ikimizide yeni ismleri var öyle mi? Beni bulmak için çok çaba sarfetiniz sanırım.

-Evet pek güç oldu.

-Bahsettiğiniz servetin henüz yanımda olmadığını esefle bildiririm.

-Danny'nin sevgilisi bize bu servetin kırk ile elli bin dolar olduğunu söyledi.

Jane'in midesinde bir burkulma olmuş sinirleri gözle görülebilecek bir şekilde gerilmişti. Bu adam bülöf yapıyordu. Kendisinin Danny ile beraber görmemiş. Buna kattiyen emindi. Bunun düşünce korkusu kayboldu. Bu adam bir şantajcıydı. Genç kadın birden bire bağırdı.

74.sayı

-Defol! Danny adında birini tanımıyorum.

Blake saatine baktı. Jane tekrar bağırdı:

-Defoll. .. Yoksa şimdi imdat isteyeceğim.

Sakin bir tavırla bacak bacak üstüne atan Blake söylendi.

-Evet haklısın Danny hakkında endişe duymana lüzum yok onun intahar ettiğine kanaat verdiler. Bu bakımdan senin bir şuçun.bulunamaz. Fakat kocana yaptığının cezasını çekeceksin Alan'ın cesedini buldum.

Jane bu işte bir blöf olduğunu': düşünüyordu. Eğer Alan'ın cesedini bulduysa kendisinin polisi takip etmesi gerkmezmiydi_Bütünlfös Angeles gazetelerini takip ediyordu. Böyle bir şey olsa gazeteler muhakkak yazardıO:Böyle düşünen Jane gülerek sordu:

-Cesedi nerede buldun?

-Bıraktığın yerde.

Jane bir müddet sonra bağırdı:

-Şimdi imdat istiyeceğim sesim gayetgürdiir. Etrafı ayağa kaldıracağım.

Jane'in yükselen kahkahasınıBlake'inbirkaçsoğuk kelimesi kesti:

-Ceseti çıkarmadım, tekrar göle attım.

Genç kadınıydimaşLhulutlanırken. .. korkuları ile yaptığı mucadele adeta gözle görülür hale geldi. Kendi•kendisinefısıldadı:

-Hangi göle attın?

Bunu -sorrnasında bir mana vardı. İkiside biliyordu. Mücadeleyi Blake kazanmıştı. Kendisi için hiç bir çare kalmamıştı. Bu adama istediği parayı vermek ve çenesini kapatması gerekiyordu. Böylece tamamen serbest kalabilirdi. Genç kadın açık pencereye doğru yürüdü. Otelin bahçesinden gelen çiçek kokuları bahçeye geliyordu. Bir kaç bulut parçası mavi gökte serpilmiş pamuk parçalarını andırıyordu. Hafif bir sesle sordu:

-Ne kadar istiyorsun?

-20 bin yeter.. Yani yarısı.

-15 bin demek istiyorsun herhalde.

-Hayır 20 bin.

-Bütün para30 bin dolardır zaten.

-Ne olursa olsunıbeıı 20bin istiyorum.Hepsini almadığıma dua et.

Pencereden ayrılan Jane odanın ortasında durdu:

-Fakat para yanımda değil.

-Git getir.

-Bana itimadın var mı?

-Niçin olmasın sen alıcı ban satıcı olduğumuza göre senin bu işte daha çok menfaatin var.

Jane sordu:

-Burada mı bekleyeceksin?

-Evet kaçacak değilsin ya.

Gardrobun içinde bir kutu çıkaran Jane kutunun içinden desteleri uzattı:

-Bu desteler yirmilik ve ellilik banknotlardan yapılmıştır bunları rehin olarak veriyorum.

Blake başını sallarken genç kadın kapıdan dışarı çıktı merdivenleri inerken düşünüyordu. İşleri karıştırmamalı bankadan bu adının istediği parayı çekmeliydi. Bir taksiye atlayan Jane içinden mütemadiyen tekrarlıyordu. Bankadan parayı çekip bu adama vermesi lazındı. Blake cinayetine ortak olduğu gibi servetine de ortak olacaktı elbet... Böyle düşünmesine rağmen taksi şöförüne bankanın değil başka bir yerin adresini veriyordu. Burası devamlı önünden geçtiği bir mağzaydı. Mağzanın satıcısı çok kibar bir adamdı. Mağaza satıcısı Jane'in silah taşımak arzusunu makul buluyor hatta tetbirli bir hareket olarak görüyordu. Fakat bayanın arzu ettiği tabancayı satması için bir şeye ihtiyaç vardı. Fatak bu şeyi ifade edemeyince meramını ispanyolca anlatmak zorunda kaldı:

-Per miso para portar ratmas.

Başını mütemadiyen sallayan adam bu sözleri ile genç kadının silah taşıma müsadesi alması lazım geldiğini anlatmaya çalışıyordu.

75.sayı

Mağazadan çıkıp tekrar taksiye binen genç kadın tabancayuı almadığına adeta memnun olmuştu. Bankadan çektiği paraları çantasına dolduran genç kadın otele döndü.

Oda yine karanlıktı kapıyı arkasından kapattıktan sonra derin bir nefes çeken genç kadın odanın ortasında durdu. Bu sırada ışıklar da yanmıştı. Otomakit tabanca ile kendisini ayakta bekleyen Blake'i görmüştü. Blake gülerek söylendi:,

-Senden şüphelenmekle aptallık etmişim değil mi?

Bir sehbamn yanına gelen Jane elindeki şapka kutusunu sehbanın üzerine koyarken derin bir iç geçirdi:

-AL.. İstediğin burada.

Tabancasını cebine koyan Blake hızla çantayı alıp içine göz attıktan sonra elli dolarlık desteleri iki yığın halinde dizmeye başladı. Ancak destelerin az bir kısmını çıkarmıştı. Başını tekrar yukarı kaldıran Blake Jane'e baktı:

-Para insanın başını döndürüyor amabena.ldırm.am.

Jane ağır ağır sordu:

-Ne demek istiyorsunuz.

Blake sarhoşluğ.U11danyiiz~yorgu11.veifadesizdi.Ağır ağır oturuken fısıldadı:

-Bana lazım olanıı .fazlasmı sana bırakacağım. Alan'ı gölden çıkarmak için paraya iftiyacını olacak işte onu alıyorum..:.

Jane divanın üzerine adeta yıkılır gibi oturdu. Yüzü gerilmiş olmasına rağmen Blake'in sözlerinin bitirmasini bekliyordu:

-Şu andaki pişmanlığını duyacağımı hiç düşünmemiştim. Seninle eğlenmeyi bir kedinin fare ile oynamasını düşünmüş ve planlamıştım. Fakat şu anda eğlenceği unuttum tekrar geldiğin yere döneceksin Bayan Palmer.

Jane boğazında soğuk temaslar hissedmeye başlamıştı. Soğuk bir sesle konuşmaya çalıştığı halde sesi ince çıkıyordu:

-Hem parayı alıp hem de....

-Bu iki kısım. paradan./biri Montenekro adındaki bir adama aittir. Bu adamın bir dedektif ordusu vanelinde...Seni.bankaya. yalnız başına bırakmamın sebebi de bu adamı ve bütün ordusunu kıralamamve senin peşine takmamdı. Bu parada ikinci kısmı da Meh Preson parkındaki sahibi olanın Hoxiyı adındaki adam.içindir,

Derin bir sükûta dalan Jane bir şeyi inkar etmiş gibi davrandı. Blake devam etti:

-Hoxiy aldığı para ile Alan'ın cesedini çıkarıp seni polise ihbar edinceye kadar burada Montenekro'nun adamları tarafından göz altında bulundurulacaksın. Her hangi bir hareketinin sadece zaman israfı olacağını hatırlatırım. Senin burada kalmanı ve bir katil olarak tehkif edilinceğe kadar eğlanmeni tavsiye ederim.

Para destelerini ceplerine yerleştiren Blake arkasından üstüne atlayacakmış gibi gelen Jane bağırdı:

-Dur biraz.

Blake durmuş ve geri dönmüştü. Vücudunda dolaşan soğuk [illegible]'ın tesiri altında olan genç kadın .sordu:

-Sen şeymisin yani .... Şey.

-Kanunu temsil eden bir memur olup olmadığımı soruyorsan "hayır" Bayan Palmer.

-Öyleyse?

Blake'in yanına gelip onun kollarına sarılan Jane altın saçlarını genç adamın yüzüne sürüyordu:

-Allah aşkına bırak beni bütün parayı sana vereyim. 40 bin dolarım var hepsi senin olsun.

Genç kadını kollarından tutup silken Blake'in gözlerinde bakışları boş ve sabit bir mana almıştı:

-Vicdanın bu teklifini kabul edecek kadar çirkefleşmedi. Sen bunu anlayanazsın içimdeki mücadeleyi bir bilsen.

Gözlerini genç adama diken Jan.el pti "sözlerin ne manaya geldiğini anlamaya çalışıyordu. Onların içinde kendisi için bir ü:nikbir kurtuluş arıyordu. Gözlerinden yaşlar boşalırken hıçkırıklar arasında haykırdı:

-Kimsin kahrolası herif kimsin?

-Seni serbest bırakmayacak birisi.

Üstünü fırçalıyormuş gibi manasız hareketler.yapan Jane kendi kendine soruyordu:

-Kimdi bu adam ve nelerden bahsediyordu....

Gözleinden yaşlar boşalarak yine sordu:

-Niçin.... Niçin.

Blake kendisini bakışları ile süzerkell genç kadın bu bakışlarda istikbali için ümit verici bir mana sezmişti. Bütün artistik kabiliyetini kullanarak tebessüm yaydığı yüzünü Blake'e dikti. Bu anda Blake'in de yüz hatları değişmiş ve bir şeye karak vermiş insanların ciddiyetine takılmıştı. Soğuk bir sesle sord.-u:

-Blanchard ismi senin için bir manajf~cly\ycl.etmi?

Ağır ağır geriye doğru çekilen Jaıı~'fıii~zHp.çlykigülümseme donup kalmıştı. Dlinin ucu ile ıslattığı halde d.udak.1a.n hala kunıyd···lr\·pf~koç.aının adı Blachard idi:

-Evet onu da öld~flllüştündeğü.rnt?)

Blake'in üst~ııft d?ğru···.yürüdü~11ii}:z:aınede11• Jane geriye doğru sıçradı. Oda mütenadiyen dönüyordll. <Gyıiç adam ay!1iirnoıiotıı sesle devam etti:

-Ben bu ilk kocanın. oğluyum işte. Ölümünü işittiğim zaman askerde deniz aşırı görevdeydim. İntihar ettiğine inanmamıştım. Hadiseler karşısına şaşkınlığa düşmezdi. Metindi. Esasen intiharında bir sebeb yoktu.

Jane için bütün ümitler yıkılmıştı. Yapabileceği bir şey yoktu. Blake kapıya doğru yürürken bir an geri döndü ve Jane' e baktı.

-Bunu bir kan davası olarak yapıyorum zannetme Jane intikam almak iyi bir şey değil ama beşeri hislerimize mani olamıyoruz.

Bu sözler genç kadın dimağında .akisler yapıyordu. Blake'in arkasında gitmek istedi. Fakat gidemedi <BJake .kyndisine bak111ı:ı.da11.dışarı çıkmış ve kapıyı kapatmıştı odanın ortasında yalnız başma1"al'111}anboş nazarıı:ı.rala bakıyordu.

Blake koridorch:ı,ıı..~yçerken kısa boyhı esrarengiz bir adam ona başını eğdi. Kathy koridorun öteki ucuncla bek:liyordu.Kathy'nin yanına gelip koluna girerken mırıldandı:

-Bu bizim için kısa.bir balayı oldu sevgilim.... Şimdi evimize dönüyoruz.

SON

IV - ROMANLARIN YAYINLANDIĞI TARİHLER

1-Deniz Kulesi romanının İstiklâl Gazetesi'nde yayınlandığı tarihler.

DENİZ KULESİ
YAZAR: SİR HUNG WALPOLE
ÇEVİREN: NAZİF SÜLEYMAN EBEOGLU

İstiklal Gazetesi'de aşağıdaki tarihlerde yayınlanmıştır.

1.sayı	23.Nis.50	DENIZKLJLESİ	S.3
2.sayı	25.Nis.50	DE.NiZ'.f<l..JJL..ESİ	S.3
3.sayı	26.Nis.50	DENİZ\Kl...İL.E.S İ	S.3
4.sayı	27.Nis.50	DE. NiZ f<Ül..E.Si	S.3
5.sayı	28.Nis.50	DENİZ!f<(JL!E.Sİ	S.3
6.sayı	29.Nis.50	DENİZ.f<l..JÜE:Si	S.3
7.sayı	30.May.50	DENİZ·KÜliESi	S.3
8.sayı	02.Mav.so	DENİZ.f<ÜL.IESİ	S.3
9.sayı	03.May.50	DENİZif<l.JL.E.S	S.3
1 O.sayı	04.Mav.so	DENİZ f<l.JL!E.S İ	S.3
11.sayı	OS.May.SO	DENİZ KULESİ	S.3
12.sayı	06.May.50	DENİ.ZtKl.J.IfEs İ	S.3
13.sayı	07.Mav.so	DE NJ.İZ· Kl.J.IfESİ	S.3
14.sayı	09.May.SO	DENJ.lz:Kut,E'Si	S.3
15.sayı	1o;Mav.so	DENİZKüıl.Es·İ	S.3
16.sayı	11 JVlaV,50	DENizf<üt.Esi	S.3
17.sayı	1•2.Mal.50	DENJiZ KULESİ	S.3
18.sayı	13.Mav.50	DENİZ KULESİ	S.3
19.sayı	14.May.50	DENİZ KULESİ	S.3
20.sayı	16.May.50	DENİZ KULESİ	S.3
21.sayı	17.May.50	DENİZ KULESİ	S.3
22.sayı	18.May.50	DENİZ.KULESİ	S.3
23.sayı	20.May.50	DENİZ.KULESİ	S.3
24.sayı	2.1•.May.50	DENiZf<Ül..ESi	S.3
24.sayı	21.May.50	ÖE.NiZKl..JLE.Si	S.3
24.sayı	23.Mavt50	DE:..NizJ<Ul..E.Sİ	S.3
25.sayı	24 ..fv'l}ıy.50	DENJz.f<t.H.ESİ	S.3
26.sayı	25.May.50	DENJizf<l.JlLESİ	S.3
26.sayı	26.May.50	DENİZf<.l.JJ...ESi	S.3
28.sayı	29.May.50	DENİZf<ULESİ	S.3
28.sayı	30.Mav.so	DENİZ KULESİ	S.3
29.sayı	31.May.50	DENİZ KULESİ	S.3
30.sayı	01.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
31.sayı	02.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
32.sayı	03.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
32.sayı	06.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
32.sayı	07.J-laz.50	DENİZ KULESİ	S.3

33.sayı	08.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
33.sayı	09.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
34.sayı	10.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
35.sayı	13.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
35.sayı	14.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
35.sayı	15.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
36.sayı	16.HaziSO	DENİZ KULESİ	S.3
37.sayı	20.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
38.sayı	21.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3'
39.sayı	22.Ha.z:..50	DENİZ KULESİ	S.3
40.sayı	23 Ha.z.50	DENİZKl..JLESİ	S.3
41.sayı	25,Ha.z.50	DENiZKCJLESİ	S.3
41..sayı	27.Haz.50	DENİZ Kc.Jıı.Esİ	S.3
42.sayı	26.Haz.50	DENİZ KtJıfüiisİ	S.3
42.sayı	28.Haz.50	DENİZKÜLEsi	S.3
42.sayı	30.Haz.50	DENİZ KULESİ	S.3
43.sc.ıyı	01.Tem.50	DENİZKl.JLESİ	S.3
43.sayı	02,Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
43.sayı	24.Ha.z.50	DENİZ KULESİ	S.3
44.sayı	OS.Tem.so	DENİZ KULESİ	S.3
44.sayı	06.Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
45.sayı	07.Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
46.sayı	08Terrı.50	DENİZKl..JLESİ	S.3
47.sayı	09.Tem.50	[)ENİZ KULESİ	S.3
48.sayı	tt.Tem.50	DE:.NİZ\iKüEESİ	S.3
48.sayı	t2.Te.mi50	DENİZ.KULESİ	S.3
49.sayı	1fü.Tem.50	DEN·İZ!F<Ul..ESİ	S.3
50.sayı	19..Tem.so	D.ENiZKULESİ	S.3
51.sayı	2t.Tem.50	[)ENİZ KULESİ	S.3
51.sayı	23.Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
52.sayı	24.Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
52.sayı	26.Tem.50	DENİZ KULESİ	S.3
53.sayı	27.Tem.50	[)ENİZKL.Jl...ESİ	S.3
54.sayı	28.T.em.50	DENİZ KÜL.ESİ	S.3
55.sayı	l29.Tem.so	DENİZ\Kl..Jb.ESİ	S.3
56.sayı	ıao.Te.rn.so	DEN.iz\Kuıl..ESİ	S.3
57.sayı	01.A.ğtı.ı50	DENİZKl.Jl.ESİ	S.3
58.sayı	02.AçıU.50	DENİZ KULESİ	S.3
59.sayı	03.Ağü.50	DENIZ!F<t.JLE2Sİ	S.3
59.sayı	04.Ağu.50	DENiZiKl.Jl.ESi	S.3
60.sayı	05.Açıu.50	[)E:NiZiKULESİ	S.3
60.sayı	06.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3
61.sayı	08.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3t
62.sayı	09.Açıu.50	DENİZ KULESİ	S.3
63.sayı	10.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3
64.sayı	11.Açıu.50	DENİZ KULESİ	S.3
64.sayı	12.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3

64.sayı	13.Açju.50	DENİZ KULESİ	S.3
65.sayı	16.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3
66.sayı	17.Ağu.50	DENİZ KULESİ	S.3
67.sayı	18.Açju.50	DENİZ KULESİ	S.3
68.sayı	19.Ağtı.50	DENİZ KULESİ	S.3
69.sayı	2.0.Açjö.50	DENİZ KULESİ	S.3
69.sayı	28.Açıü:50	DENİZ KULESİ	S.3
71.sayı	3füAğtı.50	DENİZ KULESİ	S.3
72.sayı	012Eyl.•S0	DENİZKULESi	S.3
72.sayı	OZ.Eyi.SO	DENIZ>kuLES İ	S.3
72.sayı	03)EyL50	DENiZiKI.J LESİ	S.3
72.sayı	0$.Eyl.50	DENiZCKI..Jl..ESi	S.3
72.sayı	07.Eyl.50	DENiZKI .Jl..ESİ	S.3
73.sayı	08.Eyl.50	DENİZKI..JHES.İ	S.3
74.sayı	09.Eyl.50	DENİZKt.Jl..ESi	S.3
75.sayı	1 O.Eyi.SO	DENİZKI..11..ESi	S.3
76.sayı	12.EyLSO	DENİZKI..JIIB.Esi	S.3
77.sayı	l3.EyE50	DENİZKI.Jf.BSİ	S.3
78.sayı	1/4.Eyl.50	DENiZiKI.JlliBSİ	S.3
79.sayı	15i,Eyl.50	DENiZiKI..Jl..BSİ	S.3
80.sayı	16.Eyl.50	DENiZ·IKI..Jll.rBSİ	S.3
81.sayı	17.Eyl.50	DENiZ.f.KULES.i	S.3
81.sayı	19.EYl.50	ÔENİZ.<Kt.ıl..Esi	S.3
81.sayı	20.Eyl.50	DENiZiKUf.Esi	S.3
82.sayı	2l.Eyl.50	r>ENİ~ K.~l..ESi	S.3
82.sayı	22 .Eyl.50	D8NİZt·F<.l.Jl..Esi	S.3
82;sayı	23.EYl.50	DENTztKÜI..ESİ	S.3
82,Sc:lYl	2füEYl,50	DENİZ KULESİ	S.3
82.sayı	27.Eyl.50	DENİZ KULESİ	S.3
82.sayı	28.Eyl.50	DENİZ KULESİ	S.3
82.sayı	29.Eyl.50	DENİZ KULESİ	S.3
83.sayı	30.Eyl.50	DENİZ. KULESİ	S.3
84.sayı	01.Eki.50	DENİZKI.JLESİ	S.3
85.sayı	03.Eki.50	DENİZiKI..Jl..ESİ	S.3
85.sayı	04.'.Eki.50	DENJZiKI..Jl..E.Sİ	S.3
86.sayı	05S.Eki50	DENİZ!Kı.Jl..ESİ	S.3
87.sayı	06.Eki.50	DENİZiKI..Jl..ESİ	S.3
88.sayı	07. Eki.50	DENIZYKI..Jl..ESİ	S.3
89.sayı	08.Eki.50	DENJZiKI..Jl..E.Sİ	S.3
90.sayı	10.Eki.50	DBNİZKI..Jl..ES İ	S.3
91.sayı	11.Eki.50	DENİZ.KI,JLESİ	S.3
91.sayı	12.Eki.50	DENİZKULESİ	S.3
92.sayı	13.Eki.50	DENİZ KULESİ	S.3
93.sayı	14.Eki.50	DENİZ KULESİ	sia

2-Bir Çantanın Esrarı romanının İstiklâl Gazetesi'nde yayınlandığı tarihler.

BİR ÇANTANIN ESRARI
YAZAR:ROY HUGGİNS ÇEVİREN: CEVDET AKBAŞ
İstiklaLGazetesi'de aşağıdakl tarihlerde yayınlanmıştır.

1.sayı	29.Tem.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
2.sayı	31.Tem.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
3.sayı	01.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
4.sayı	02.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
5.sayı	03.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
6.sayı	04.Ağu.51	BİR ÇANTANINkESRARI	S.2
7.sayı	06.Ağu.51	BİR ÇANTAN:INiESRARI	S.2
8.sayı	07.Ağu.51	BİR ÇANTANIN!ESRARI	S.2
9.sayı	08.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
10.sayı	09.Ağu.51	BİR ÇANTANIN·ESRARI	S.2
11.sayı	10.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRAR,I	S.2
12.sayı	11.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
13.sayı	12.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
14.sayı	14.Ağu.51	BİR ÇANTANINiESRARI	S.2
15.sayı	16.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
16.sayı	17.Ağu.51	BİR ÇANTANIN>ESRARI	S.2
17.sayı	18.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
18.sayı	19.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
19.sayı	21.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
20.sayı	22.Ağu.51	BİR ÇANTANINfüESR~RI	S.2
21.sayı	23.Ağu.51	BİR ÇANTANINWESRARI	S.2
22.sayı	24.Ağu.51	BİR ÇANTANINi.E.SR.ARI	S.2
23.sayı	25.Ağu.51	BİR ÇANTANIN E.SR.ARI	S.2
24.sayı	26.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
25.sayı	28.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
26.sayı	29.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
27.sayı	30.Ağu.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
28.sayı	31.Ağu.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
29.sayı	01.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
30.sayı	02.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
31.sayı	04.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
33.sayı	05.Eyl.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
34.sayı	06.Eyl.51	BİR ÇANTANINtESRARI	S.2
35.sayı	07.Eyl.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
36.sayı	08.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
37.sayı	09.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
37.sayı	11.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
38.sayı	15.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
39.sayı	12.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
40.sayı	14.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
41.sayı	15.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
41.sayı	16.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2

42.sayı	18.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
43.savı	19.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
44.sayı	20.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
45.savı	21.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
46.sayı	22.Eyl..51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
47.sayı	23. Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
48.sayı	25.Eyl.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
49.savı	26.Eyl.51	BİF{ÇANTANIN ESRARI	S.2
SO.sayı	27.Eyl.51	BİRÇANTANIN ESRAR!	S.2
51.sayı	28;.Eki.51	BI.R(ÇANTANIN ES.RARI	S.2
52.savı	29.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
53.sayı	30.Eki.51	BİR ÇANTANINESRARI	S.2
54.savı	02.Eki.51	BİR ÇANTANINtESRARI	S.2
55.sayı	04.Eki.51	BİR ÇANTAN IN ESRAR!	S.2
56.sayı	05.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
57.savı	06.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
58.sayı	07.Eki.51	BİR ÇANT ANIN ESRAR!	S.2
59.savı	09.Eki.51	BİR ÇANT ANIN ESRAR!	S.2
60.savı	11.EkL51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
61.sayı	12.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
62.sayı	13.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
63.sayı	16.Eki.51	BİR ÇANTANIN.ESRARI	S.2
64.sayı	17.Eki.51	BİR ÇANTAN IN ESRARI	S.2
65.savı	18.Eki.51	BİR ÇANTANINESR.ARI	S.2
66.sayı	19.Eki.51	BiR•ôANTANIN/ESRARI	S.2
66.sayı	20Eki.51	BiRiôANTANlNiESRARI	S.2
67.sayı	21.Eki.51	13.İRiCANffi.ANIN SSRARI	S.2
68.sayı	23.Eki..51	BİRÇANTANIN ESRAR!	S.2
69.savı	24.Eki.51	BİFfÇANTANIN ESRAR!	S.2
?O.savı	25.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRAR!	S.2
71.sayı	26.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
72.sayı	27.Eki.51	BİR ÇANTANIN ESRARI	S.2
73.sayı	28.Eki.51	BiR.ÇANTANIN ESRAR!	S.2
74.sayı	30.Eki.51	BİRiÇANmANINiESR..ARI	IS.2
75.sayı	131. Eki.St	BİR••.çAN,ffiANliNJS.SR..ARI	IS.2
76.sayı	01.Kas.51.	Bİfs.çA.NTANIN/ESRARI	S.2

SONUÇ

Toplumun .siyası:ıl, sosyal, lc-U.ltÜJJel vhayatını yönlendirmeye çalışan ve adı gibi bağımsız bir yayın>pı-gap.ı pl;;ın.İstilclal gazetesi, 1949 - 1954 yılları arasında M. Necati Özkan tarafından çıkarılmış bir gazetedir.

Bu yüksek lisans çalışmasında esas olarak aldığımız, İstiklâl gazetesinde yayınlanan tercüme romanları tanıtmaktı. İstiklal gazetesinin bilinen tüm sayılarını incelediğimizde üç tercüme roman bulabildik. Bu tercüme romanlar, *"Bir Çantanın Esrarı"*, *"Deniz Kulesi"* ve *"Kaçırılış"* adlarıyla yayınlanmıştı. Bu romanlarda daha çok aksiyon motifi hakimdir.

"İstiklal Gazetesi'nde)Yayınlanan Tercüme Romanlar" adını taşıyan bu çalışmada *"Bir Çantanın Esrarı"*, *"Deniz Kulesi"* romanlarına yer verdik. "Kaçırılış" romanını incelemedik. Çünkü kolleksiyon içindeki sayıların bazıları çok yıpranmıştı, silik ve hatta eksik sayfalar vardı. Bu nedenle, tamanıırıa µJaşarrıacl.ığımız bu romanı veremedik.

Hazırladığımız bu çalışn1ada, nıetinl~ri bir araya getirirken gazetenin çok eski oluşu, buna bağlı olarak da sayfaların(.yıprarı:rn#l rrıetinlerin araya getirilmesini zorlaştırmıştır. Öncelikle romanları inçelenıeye *"J)e#iı K.ylgsi"* ile başladık. Yazar hakkında bilgi verdikten sonra önce romanı bir)lJti.tün)qlarak:\incelemeye çalıştık. Daha sonra romanın özetini ve romanın kahramanları hakkında bilgi verdik. Romanların şahıslarının fiziki görünüşü yanında iç dünyalarına değinilmesi, okuyucunun romanların metinlerini okumadan da geniş bir bilgiye sahip olmasını sağladığına inanıyorum. Bu çalışmada romanların sadece şahıs kadrosu incelenmiş, zaman ve mekan incelemesine gidilmemiştir. *"Bir Çantanın Esrarı"* adlı romanı da *"Deniz Kulesi* "nde olduğu gibi ayııi sırayı izleyerek, yazar hakkında bilgi verdikten sonra romanı tanıttık. Rorrıanl.arın tanıtınıını yaptıl,{tanS()J]fa orjinal metinlerin tamamını verdik.

İki romanda d~ilıey~can;Ye/aksiyon. ön plandadır. Aslında her iki eser de tam bir roman özelliği taşımaktan çok birfilrrı senaryosuna benziyorlar.

"Deniz Kulesi "nde oğullarına delilik derecesinde düşkün olan Bessi Fild'in gelini Kristina'dan nefret etmesi ve onu ortadan kaldırmak istemesi anlatılır. Bessi'nin Jov ve Kongriv adında iki oğlu vardır. Jov Kristina adında çok güzel bir kızla evlenir. Bessi çok güzel olan bu kızı kıskanır. Bessi'nin bu kıskançlığı delilik derecesine gelir ve kendini kaybeder. Hayaller görmeğe başlar. Kristina'ya saldırır ve ona zarar vermek ister fakat son anda bunu yapamaz. Jov ve Kristina, Bessi'yi terkederler.

Polisiye romanı olan *"Bir Çantanın Esrarı"* adlı romanın baş kahramanı Jane ilk kocası ile parası olduğunu sandığı için evlenmişti fakat parasız olduğunu öğrenince onu öldürür.

Para <iqlu. olan bir çantayı elde etmek isteyen Jane ikinci kocasını öldürür ve para ile Meksik:a'yı:ıil<.ı:ıçı:ıf.J3uradada aksiyon ve heyecan vardır.

Yüksek Lisans tezimin amacı unu.tulmuş olan bu iki tercüme romanı yeniden ortaya çıkartıp,I.q.ıbpş)]lirkEdebiyatı'nda bellfl::>ifdli:>ıı;ında yapılan tercüme romanlarla ilgili olarak yapılacak ç~}ışrµ~l~ra\bikatkıda bulu11I11.ıktıp.

V – KAYNAKÇA

Ana Britannica, Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik AS, İstanbul, 1994.

BİRİNCİ; Ergin M., M. Necati Özkan, Can Yayınevi, İstanbul, 2001.

HAKERİ, Bener Hakkı; Kültürümüzde Sanatçılar ve Yazarlar, İsimler Sözlüğü, Hakeri Yayınları, Lefkoşa, 2001.

İnternet Adresleri
www.museum.tv
www.spartacus.schoolnet.co.uk
www.moviegallery.com
www.us.imdb.com

İSTİKLÂL GAZETESİ.

Türk ve Dünya Ünlüleri Ansiklopedisi, Anadolu Yayıncılık, İstanbul, no:93.